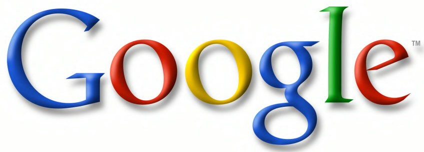
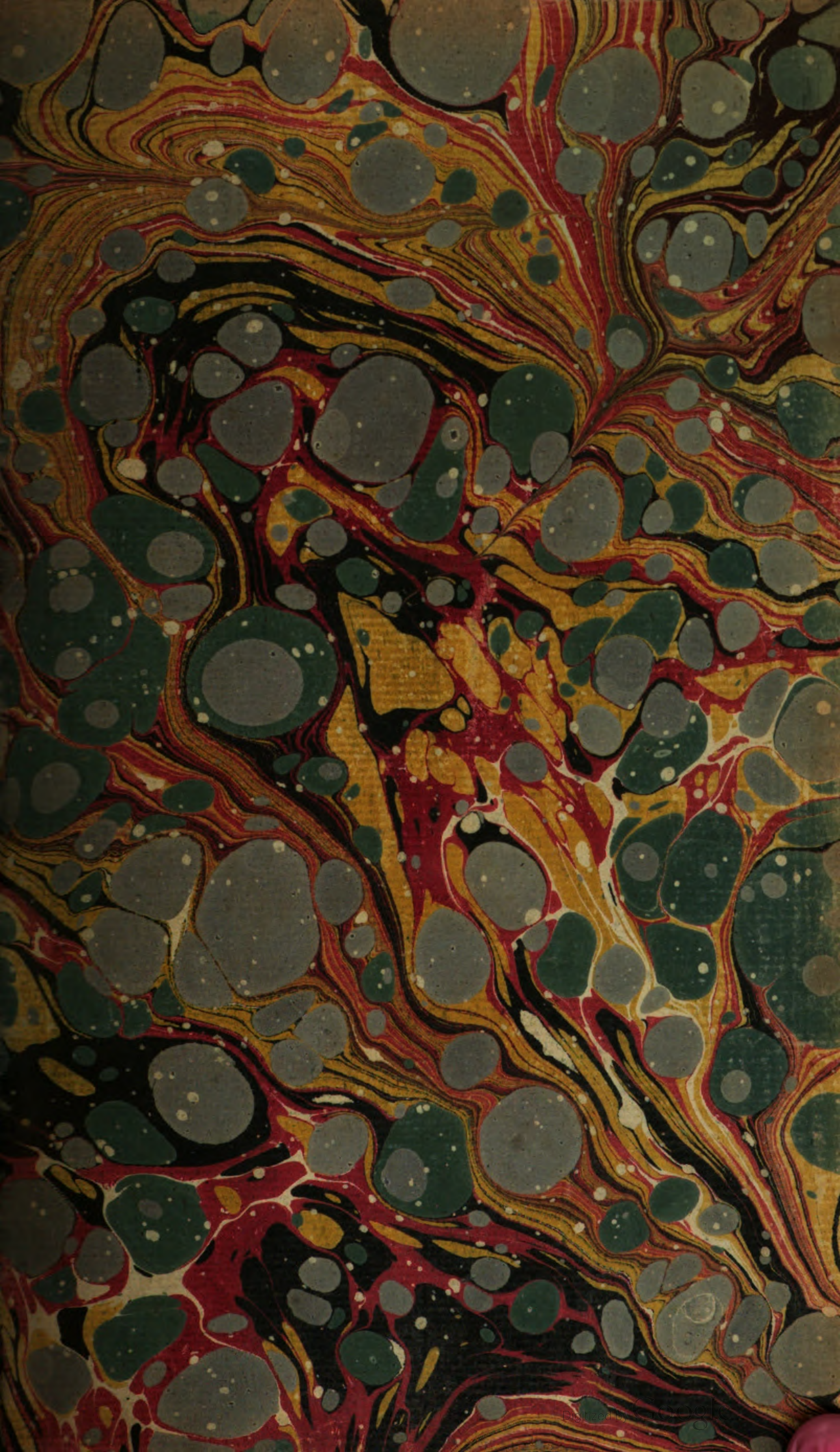

INSIGNIA ACADEMIAE HARVARDIANAE CANTAB: NOV: ANGLIAE
VE RI
TAS
The Gift of
Mary Bryant Brandegee
in Memory of
William Fletcher Weld
HARVARD COLLEGE LIBRARY

659

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ

ΠΕΡΙ

ΠΟΙΗΤΙΚΗΣ.

ARISTOTELIS

DE

POETICA

LIBER

EX VERSIONE

THEODORI GOULSTONI.

LECTIONIS VARIETATEM E CODD. IV. BIBLIOTHECÆ MEDICEÆ, VERBORUM INDICEM ET OBSERVATIONES SUAS ADJUNXIT

T. WINSTANLEY, A. M.
COLL. HERT. SOC.

OXONII,
E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO.
M DCC LXXX.

ORNATISSIMO VIRO

GUIL. BANKES A. M. ARM.

DE WINSTANLEY

IN AGRIS LANCASTRIENSIBUS

BONARUM ARTIUM ÆSTIMATORI OPTIMO

MORUM INTEGRITATE PRUDENTIA COMITATE

ADMODUM SPECTABILI

FAUTORI SUO IMPRIMIS COLENDO

AMICO CERTISSIMO

HOC QUALECUNQUE OPUSCULUM

PRO TALIBUS MERITIS LEVIDENSE MUNUS

IN AMICITIÆ GRATIQ. ANIMI

TESTIMONIUM

EA QUA PAR EST REVERENTIA

OFFERT DICAT DEDICAT

EDITOR.

PRÆFATIO.

QUID in hac Editione libelli vere aurei exornanda perfecerim, nonnulla sunt, quæ Lectorem benevolum in antecessum admonitum velim.

Contextum ad Editionem Uptonianam, longe omnium emendatissimam, ita exprimendum curavi, ut sublatis operarum vitiis emendatior prodiret. Neque tamen profecto is sum, qui eum suis nævis carere existimem: scilicet, ut Homo, ita liber ille optimus est, qui minimis urgetur.

Adnotationes ab eodem Uptono undequaque collectas eo consilio repetere volui, ut eorum nihil, quibus illa editio commendatur, nostræ deesset. Alias ex aliis Commentatoribus ut Madio, Robortello, Victorio, Benio, Castelvetrio, Piccolhomineo, Dacerio, Batteusio, Salazio, Curtio, Ordonio, Florio, ad fastidium usque corradere nullo negotio potuissem. Sed hos, mole, ut plurimum, formidanda libros, re parum utiles, si unum aut alterum excipias, perfunctorio tantum opere evolvi, ne in labore ineptiarum occupatus fuisse viderer.

Earum igitur Observationum, quæ huic operi subjiciuntur, maxima pars me habet auctorem, in quibus is mihi præcipue animus fuit,

ut

ut Ariſtotelem, quem illuſtrando Itali obſcurarant; emaculando turpiter fœdarat Heinſius, retentis, quantum ejus fieri potuit, veteri lectione, atque ejuſdem ſenſu illo, qui maxime obvius fuit, ſibi reſtituerem. Nonnulla tamen in auctore, qui certe πολλοῖς ἕλκεσι βρύει, ipſe conjectura ductus, ita emendavi dicam? an potius immutavi, ut ex iis ſententia aliqua, quæ in editis nulla fuit, erueretur: alia vulgo receptis fortaſſe meliora ſuppeditarunt variantes lectiones, quas e Codd. quatuor Bibliothecæ Mediceæ excitatas humaniſſime mecum communicavit Vir inter paucos linguæ Græcæ peritiſſimus, de cujus amicitia eſt quod mihi ſerio gratuler, A. M. Bandinius J. U. D. ejus Bibliothecæ et publicæ Marucellianæ Cuſtos doctiſſimus.

Horum Codicum nec valde priſca, nec recente adeo manu exaratorum notationem in literis ad me datis ita fecit ipſe Bandinius:

"Ad Codices vero quod attinet, eos diligentiſſime contulimus, ſervatq ordine, quem in Bibliotheca obtinent; ſunt autem iſti:

I. Codex XIV. Plutei XXXI. chartaceus in 4. majori, Sæc. XV. charactere grandiori exaratus, optimeque ſervatus, cum correctionibus quibuſdam valde raris ab eadem manu, in quo potiſſimum amanuenſis peccavit, quod identidem in exſcribendo ſimilitudine alicujus vocis deceptus, aliquas dictiones, interdum etiam in-

integras periodos prætermiſit, ut ſuis jam locis adnotavimus; præterea voces quaſdam aliquanto obſcuriores in lacuna reliquit.

II. Cod. XIV. Plut. LX. chartaceus in 4. min. Sæc. XV. charactere perſpicuo, optime ſervatus, in quo præpoſitiones interdum videas accentibus deſtitutas, ita ut διαμέλυς pro διὰ μέλυς, διαμέτρων pro διὰ μέτρων exhibeat; quod nos, niſi ubi ſententiæ mutatio fieret, adnotare ſupervacaneum duximus. Habet præterea ſummaria quædam in margine rubricata: Græca quidem ejuſdem manus, Latina vero Angeli Politiani, cujus erat Codex, ut ejus ex epigraphe adparet. Hunc autem, ut a ſuperiori Codice, qui eodem numero XIV. prænotatur, diſtingueremus, in variantibus Romano numero deſignavimus.

III. Codex XVI. Plut. LX. Chartac. in 4. min. Sæc. XV. charactere minuto exaratus, correctionibus quibuſdam ab eadem manu et ſummariis rubricatis in margine.

IV. Codex XXI. Plut. LX. chartac. in 4. min. Sæc. XV. litera grandiori, cum ſummariis Græcis in margine rubricatis ab eadem manu et aliis Latinis. Scatet autem correctionibus, quæ, ut plurimum, cum edita lectione conveniunt."

Præter has, variantes lectiones ex editione principe Aldina hujuſce libelli, uti et alias, quæ quidem alicujus momenti eſſe videbantur, ex Verſione antiqua Valliana, anno 1498. id eſt, ante ipſum Ariſtotelem, edita nunc primum col-

collegi. De hac verſione, quæ, cum verbum de verbo reddat fidus nimis interpres, inſtar MSpti habenda eſt, vide Maittaire Annales Typograph. T. I. p. 661.

His denique paraphraſin Goulſtonianam, et, ex quorumdam amicorum rogatu, verborum Indicem, Tyronibus, uti ſpero, non inidoneum, mihi ſaltem laborioſum, adjeci.

Ne vero plures Obſervationes ad ſenſum auctoris, qui ab Enarratoribus pleriſque omnibus, ne ipſo quidem Goulſtono excepto, male habetur, elucidandum adderentur, obſtitit Editoris oculorum et valetudinis infirmitas. Ea de cauſa et quia librum hunc in molem excreſcere nolui multa hujuſmodi, ab aliis occupata, conſulto omiſi, ut e. gr. quæ de Sophrone præclare egit ſummus Valckenaer in Adnotat. ad Argum. Adoniazus. Theocriti; de Nomo et Dithyrambis Auctor Tractatus de Decreto Lacedæmoniorum contra Timotheum Mileſium; necnon Hagedorn in Abhandlung von den Liedern der alten Griechen Oper. T. III. p. 201. ſq. excultiſſimo ingenio viri; de Heracleide, Theſeide et parva Iliade Cl. Heyne, Excurſ. ad Virg. Æn. II. T. II. p. 220. de Conjunctione et aliis nonnullis ad Grammaticam potiſſimum ſpectantibus, in Hermete J. Harris, Sareſburienſis, vir, ſi quis alius, ἀριστοτελικώτατος, &c.

Tu vero, Lector, vale atque huic noſtro labori, quantuluſcunque is demum ſit, fave.

RATIONES HEINSIANÆ CUR ORDINEM

VULGATUM IMMUTAVERIT;

QUÆ, CUM NIMIS ESSENT LONGÆ, QUAM UT NOTIS COMMODE POSSENT INSERI, HUIC LOCO IN GRATIAM DOCTORUM APPONUNTUR.

CAP. VI.

Jam vero ad eum pervenimus locum, in quo aut necesse est aliquid nobis debeant eruditi, qui fœdissimam aliquot capitum bujus libri transpositionem, sine quo inutilia prope omnia erant, quæ divinitus à maximo virorum de Tragœdia ejusque partibus dicuntur, primi advertimus, aut ut doctis rationibus, ea quæ dicuntur, confutent. Quare, ut, quod instituimus, Lectori probemus, totum ordinem, quem secuti sumus, in ipso contextu, expressimus obiter. Si quis tamen glandes post aristas malit, iis fruatur. Sed de eo jam agamus.

CAPITE sexto, post imitationem quam Hexametram Philosophus vocat, de tragœdia agere incipit, cujus definitionem proponit. Ac primo in ipsa definitione, quædam quæ obscuriora videbantur, illustrat, Secundo, ex eadem partes qualitatis elicit: quas primo ἀναλυτικῶς mox συνθετικῶς proponit. Illius methodi respectu, constitutio

Tragœdiæ, Fabulam quam vocat, poſtrema eſt, cum ſit præcipua: hujus vero prima. Partes autem qualitatis, hæ ſunt: Fabula, Mores, Sententiæ, Dictio, Apparatus, Modulatio. Quem deinde ordinem in explicatione ſingulorum perſequitur & ſervat. Sex autem eſſe partes tantum, neque plures, tribus in imitatione differentiis probat, quas initio libelli poſuerat, οἷς, ὡς, ἃ. Prima inſtrumentum quo imitamur ſignificatur: quo Apparatum ac Modulationem refert. Secunda modus denotatur, è quo imitatio diverſitatem ſumit: eo autem Sermo refertur. Tertia Materies, ſive Subjectum, denotatur: quo Fabula, Mores & Sententia eſt referenda. Deinde præcipuam eſſe partem, Fabulam, ſive ipſam conſtitutionem, oſtendit; quod graviſſimis eodem capite argumentis probat: donec præcipuam in Tragœdia, & quaſi animam, conſtitutionem eſſe concludat. Secundo loco Mores ponit, quod & faciendum, ſimilitudine præclara oſtendit. Tertio Sententiam, cujus obiter occaſione, Morum & Sententiæ oſtendit differentiam. Quarto dictionem, Partibus poſtremo minus eſſentialibus ſuum ſimul tribuit locum. Quæ ſunt Modulatio & Apparatus.

Huc uſque nempe ad finem capitis ſexti ſecutus eſt ordinem, vulgatis Editionibus ſervatum.

C A P. VII.

Capite ſeptimo, quod tranſpoſitum, ut poſtea oſtendemus, à librario erat, definiti illuſtrandi cauſa, partes quantitatis ponit, ſine quibus partes ſuperiores intelligi non poterant. Quæ ſunt, Prologus, Epiſodium, Exodus, Chorus. Cujus Chori duas ſtatuit partes: deinde & ſingulas obiter exponit, & eodem capite abſolvit. Neque eſſentiales enim, de quibus fuſe acturus erat, & totam ex iis expli-

explicaturus Tragœdiæ eſſentiam, abſolvere partes poterat; præcipue autem præcipuam; Fabulam nimirum, ſive Conſtitutionem niſi prius Epiſodium quid eſſet, quid Chorus, quorum ſæpe mentionem in præceptis facit, quæ de prima parte eſſentiali erant, obiter propoſuiſſet. Ut cum, quis ἐπεισοδιώδης μῦθος ſit, docet. Quod profecto intellexiſſet nemo niſi qui, quid eſſet Epiſodium, jam ante didiciſſet.

Caput Septimum in Editione Heinſiana, *cum bis verbis incipit*, Μέρη δὲ τραγῳδίας, οἷς μὲν ὡς εἴδεσι δεῖ χρῆσθαι, πρότερον εἴπομεν: *& pertingit uſque ad iſta*, Κατὰ δὲ τὸ ποσὸν καὶ εἰς ἃ διαιρεῖται κεχωρισμένα, ταῦτ' ἐστι.

C A P. VIII.

Capite octavo, primam eſſentiæ aggreditur partem: idque è definitionis fundamento. Integræ enim & abſolutæ actionis imitationem eſſe Tragœdiam, dictum erat. Hinc pulcherrima de juſta actionis magnitudine, ſive de Periodo, oritur quæſtio. Cum enim totum ſine magnitudine eſſe aliquid poſſit (totum enim eſt, quod principium, medium & finem habet) nihil autem pulchrum ſit ſine magnitudine aliqua & ordine; rurſus magnitudine nimia ſenſus diffundantur, ſicut parvitate confunduntur nimia, cum vix ſentiant; terminum juſtæ invenire conſtitutionis in Tragœdia neceſſe eſt: quam ex ipſa Fabula & arte, non extrinſecus petendam docet. Ac poſtremo concludit, ἐν ὅσῳ μεγέθει, κατὰ τὸ εἰκὸς ἢ τὸ ἀναγκαῖον ἐφεξῆς γινομένων, συμβαίνει εἰς εὐτυχίαν ἐκ δυστυχίας, ἢ ἐξ εὐτυχίας εἰς δυστυχίαν μεταβάλλειν, ἱκανὸς ὅρος ἐστὶ τοῦ μεγέθους.

Caput Octavum idem eſt, ac Septimum in vulgatis editionibus.

CAP. IX.

Cum Tragœdia autem ut absolutæ, ita unius actionis sit imitatio (quod in definitione dictum) illud etiam videndum erat, quæ sit una actio. Qua occasione eorum notat errorem, qui unius actionem unam actionem esse existimassent; cum ab uno & eodem multa quoque fiant, quæ sunt multum inter se diversa, neque ulla cohærent ratione. In hac parte errasse eos notat, qui aut Herculis aut Thesei omnes complexi actiones fuerant, quod unam esse unius actionem credidissent. Monet ergo, sicut reliquæ, quæ imitantur artes, unam imitantur: ita & constitutionem in Dramate, quandoquidem unius actionis imitatio est; ut totius, ita unius debere esse: plura enim recte conjungi non posse. Et quandoquidem, quemadmodum sine magnitudine, sic sine ordine nihil pulchrum est; ita inter sese cohærere unius actionis illius partes debere: ut sublata aut mutata una, transferatur quoque & mutetur totum. Quia id, quod utrum adsit vel absit, animadverti non potest, pars totius dici revera non potest.

Hoc etiam octavo respondet: & tria sequentia capita nono, decimo, undecimoque.

CAP. X.

Capite sequenti, ut quam non sit cujusvis recte actionem constituere in Dramate ostendat, ab historicis poëtas distinguit quod historici quæ fiunt, poëtæ, ut fieri debent, omnia describunt. Quare & magis serium ac grave poëtæ, quam historici munus esse, subjungit. Alter enim sequitur quod factum, alter id quod verisimile est, & potest fieri, considerat. Siquidem in singularibus historicus, in universalibus versatur poëta. Parvam deinde in Comicorum ac Tragicorum constitutione differentiam ostendit.

oſtendit. Et, ut melius intelligatur, quantum ut quis recte conſtitutionem conſtituat interſit, poëtam non reſpectu numerorum, ſed ipſius couſtitutionis, dici poëtam notat. Et quandoquidem Fabula ſine Epiſodio nulla eſt; Epiſodium autem aut recte, aut contra cum præcipua actione connectitur; conſtitutionem eam abſolutam eſſe, in qua recte Epiſodium cohæret; in qua vero contra, reprehendi, & ab illo vitio 'Επεισοδιώδη μῦθον vocari oſtendit. Cujus vitii occaſionem tam in bonis quam ineptis oſtendit poëtis. Et cum in poſtrema definitionis parte, conditio illa ad differentiam fuerit poſita, ut commiſeratio & terror, non quidem è narratione, ſed ex ipſa fabula & actionis naſcatur conſtitutione; hanc poſtremam ejus partem exemplo confirmat. Quæ quidem omnia ad actionis conſtitutionem, ſive, τὸν μῦθον, primam eſſentiæ partem, manifeſte ſpectant.

C A P. XI.

Capite ſequenti illam eſſentiæ dividere incipit partem. Sicut igitur humanæ actiones, aut ſunt ſimplices ſuique ſimiles ad finem uſque procedunt, aut mutationem aliquam illuſtrem habent, ita Fabula aut Simplex eſt, aut Implexa. Rurſus, Implexæ partes ſunt duæ: quarum alteram Περιπέτειαν, quæ eſt manifeſta in contrarium mutatio; alteram 'Αναγνώρισιν, ſive Agnitionem, dixit. Quas, ut recte adhibeantur, ex ipſis naſci rebus oportere oſtendit: ut vel neceſſario vel veriſimiliter eveniant.

C A P. XII.

Capite duodecimo, partes Conſtitutionis, ſive Fabulæ Implexæ, Peripetiam & Agnitionem exponit. Et priorem, quidem prius. Quam exemplis è Tragœdiis illuſtrat. Deinde & Agnitionem definit. Et ut melius quæ Tragœdiæ ſit propria oſtendat, reliquas excludit. In fine capitis duos Agnitionis ponit modos.

C A P.

CAP. XIII.

Capite tertio & decimo (quod miserè divulsum est, & post partem secundam essentialem, cum ad primam spectet, vulgo ponitur; decimum enim & sextum est) Agnitionis, de qua ante egit, exponuntur species. Cujus initium est: Ἀναγνώρισις δὲ τί μὲν ἐστιν εἴρηται πρότερον. Εἴδη δὲ ἀναγνωρίσεως, &c. hoc est, *Agnitio autem quid sit, supra diximus. Species autem illius, hæ sunt.* Ponit autem quinque; I. Τὰς διὰ σημείων. II. τὰς πεποιημένας ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ. III. τὰς διὰ μνήμης. IV. τὰς διὰ συλλογισμοῦ. V. τὰς διὰ παραλογισμοῦ, de quibus singulis accurate.

CAP. XIV.

Capite sequenti, quod est decimum & quartum, ante duodecimum, postquam duas Fabulæ implexæ penitus absolvit partes, quarum posterior Agnitio, prior Peripetia fuit, tertiam proponit, quæ est πάθος, sive Perturbatio. Cujus capitis initium est: Δύο μὲν οὖν τοῦ μύθου μέρη περὶ ταῦτ' ἐστὶ, περιπέτεια καὶ ἀναγνώρισις· τρίτον δὲ πάθος. Τούτων δὲ, περιπέτεια καὶ ἀναγνώρισις εἴρηται. Quibus verbis ipse transpositionem indicat. Nam si præcedenti capite (has distinctiones enim sequimur cum vulgo) de Agnitione se egisse dicit, cur nunc quinto post demum, de hac agit? Eodem capite τοῦ πάθους definitio proponitur; reliqua miserrime transposita fuerunt: ut ne quidem de tertia & præcipua fere Fabulæ parte, duobus sequentibus capitibus Aristotelem egisse, eruditi sciverint. Cui enim de Perturbatione ibi agi suboluit? Quamvis enim caput unum esse, in quo περὶ ἐλεεινοῦ καὶ φοβεροῦ manifeste ageretur, intelligerent, quasi in tenebris, connexionem cum superiore capite videre non potuerunt. Videbit autem, qui continuabit definitionem τοῦ πάθους cum sequentibus hoc modo: Πάθος δέ ἐστι πρᾶξις φθαρτικὴ ἢ ὀδυνηρά· οἷον οἵ τε ἐν τῷ φανερῷ θάνατοι

θάνατοι, καὶ αἱ περιωδυνίαι καὶ τρώσεις, καὶ ὅσα τοιαῦτα. Ἐπειδὴ οὖν δεῖ τὴν σύνθεσιν εἶναι τῆς καλλίστης τραγῳδίας μὴ ἁπλῆν, ἀλλὰ πεπλεγμένην, ταύτην φοβερῶν καὶ ἐλεεινῶν εἶναι μιμητικήν, &c. Oſtendere ergo pergit, (quandoquidem ex ipſa conſtitutione, ſicut duæ ſuperiores partes, hæc quoque eſt petenda) qualis Fabulæ conſtitutio perturbationem adferat; quod futurum, ait, ſi nec boni viri è felicitate in adverſam, nec improbi ex infelicitate in ſecundam, neque valde improbi è felicitate in adverſam incidant fortunam, ſed cum aliquis eorum, qui in dignitate & ſecunda verſantur fortuna, virtute tamen & juſtitia non nimium excellit, non quidem ob improbitatem, ſed flagitium aliquod inſigne, in adverſam incidit fortunam. Quare & deinceps, non omnes admittere hoc Fabulas, ſed paucas, in quibus propterea, reliquis relictis, Tragici poëtæ verſarentur, oſtendit. Etiam laudem τῶν παθῶν Euripidi relinquit: quod movere perturbationes in animo, Tragœdiæ ſit proprium. Et quandoquidem πάθος, ut ex conſtitutione, ita potiſſimum è felicitatis in adverſam fortunam mutatione, aut contra, naſcitur, aliæque conſtitutiones ſimplices, aliæ ſunt duplices; in quibus non modo in adverſam improbi incidunt fortunam, ſed & probi fiunt felices (ſicut Ægiſthus & Clytemneſtra miſeri, Oreſtes & Electra apud Sophoclem, felices) conſtitutionem talem ſimplici poſtponendam, certe in Tragœdia, docet.

CAP. XV.

Cum ſuperiori capite de Perturbatione egiſſet, & ad definitionem Tragœdiæ & eſſentiam ſpectare oſtendiſſet; eam hoc capite, è Tragœdiæ actione non ex Apparatu, ut putant imperiti, petendam docet: id choragi enim, non poëtæ eſſe. Qua occaſione, quales ſint perſonæ quæ movere ſolent τὰ πάθη, docet. Cum ergo ii, qui atrocia inter ſe com-

committunt facinora, aut amici sint aut inimici, aut neutri, ait Philosophus, si inimicum inimicus interficiat, nullam commiserationem, nisi respectu facinoris, quod humanum per se movet animum, commovebit: ut nec neutro affecti modo si fuerint. Restat ergo, ut ib ab amicis fiat & consanguineis. Quemadmodum, cum frater fratrem, filius matrem, mater filiam interficit. Tum enim vehementer excitantur τὰ πάθη. Rursus, cum qui aliquem interficit, aut eum norit, aut non norit; & qui non novit, aut cum facinus commisit, possit agnoscere eum, quem sustulit, aut antequam committat; quis ex istis modis maxime excitet τὸ πάθος, ostendit. E quo rursus prius περὶ ἀναγνωρίσεως egisse sequitur Philosophum. Quare enim quis sit usus illius ἐν τῷ πάθει, doceret, priusquam, quid illa esset, docuisset? Hactenus de Perturbatione, & quo pacto illa ad τὸν μῦθον, quae Tragoediae est pars prima, spectet.

Hoc idem est cum capite decimo quarto.

CAP. XVI.

Duobus sequentibus capitibus, quae dicenda περὶ τοῦ μύθου, primâ Tragoediae parte, restabant, absolvit. Quae capita, diversa continent praecepta. Quod in ipso capitis initio Philosophus professus erat. Ita enim scripserat: ὧν δεῖ στοχάζεσθαι καὶ ἃ δεῖ εὐλαβεῖσθαι συνιστάντας τοὺς μύθους, καὶ πόθεν ἔσται τὸ τῆς τραγῳδίας ἔργον, ἐφεξῆς ἂν εἴη λεκτέον τοῖς νῦν εἰρημένοις. Quae verba nunc ad caput prius, quod de Perturbationibus agit, translata sunt. Itaque τῶν παθῶν definitionem, quibusdam interpositis aliis, ab ipsa doctrina τῶν παθῶν & praeceptis diviserunt. Hoc praeterea, ne in iis capitibus, περὶ παθῶν agi, docti adverterent, effecerunt. Falsum enim capitis illius, cui praefixa erant, argumentum continebant. Nulla enim περὶ

τῆς

τῆς τῶν μύθων συστάσεως, nisi quatenus ad Fabulam Perturbationes spectant, ibi præcepta traduntur: neque πόθεν ἔσται τὸ τῆς τραγῳδίας ἔργον, sed, πῶς δεῖ τὸ ἐλεεινὸν κινεῖν καὶ φοβερὸν δρῶντας. Ut & capite sequenti. Quare qui hæc ipsa verba quasi argumentum capitis illius posuerunt vehementer aberrarunt. Fumos enim vendiderunt. Cum enim capite sequenti ita conjungenda erant: ὧν δὲ δεῖ στοχάζεσθαι καὶ ἃ δεῖ εὐλαβεῖσθαι συνιστάντας τοὺς μύθους, καὶ πόθεν ἔσται τὸ τῆς τραγῳδίας ἔργον, ἐφεξῆς ἂν εἴη λεκτέον τοῖς νῦν εἰρημένοις. Δεῖ δὲ τοὺς μύθους συνιστάναι καὶ τῇ λέξει ἀπεργάζεσθαι ὅτι μάλιστα πρὸ ὀμμάτων τιθέμενον. Si quis quærat, quid duobus illis agatur capitibus: hoc quod verba ista promittunt. Primo, ὧν δεῖ στοχάζεσθαι, hoc est, quæ sequenda sint: secundo ἃ δεῖ εὐλαβεῖσθαι, quæ in Fabula constituenda fugienda sint: atque adeo, quæ sit Fabulæ constituendæ methodus. Quomodo, nimirum, totam primum deducere & ante oculos ponere Fabulam debeat, ut facilius connexionem ejus videat poëta. Quomodo habitus & quando singulorum intertexere oporteat. Tum de Episodio, ejusque cum Fabula connexione, postremo, de Epicorum ac Tragicorum episodiorum discrimine agit. Capite altero, duas perspicuitatis causa constituendas esse partes docet. Quarum alteram Connexionem, sive δέσιν, alteram, Solutionem, sive λύσιν, vocat. Cujus utriusque, ut recte absolvantur, magna sit habenda ratio. Deinde, quatuor Tragœdiarum esse formas docet, ut quid sequendum sit poetæ, magis appareat. Et quandoquidem, non in dramatibus modo, de quibus agit, verum etiam in Epico opere, Fabula ponenda sit & rerum constitutio, utriusque differentiam, ne quis decipiatur, ostendit. Postremo, quædam de choro, quo pacto, nempe, cohærere debeat cum Fabula, hic docet. Neque in toto capite, ut hoc obiter dicamus (non enim diligenter omnia hic pro-

ponenda fuint, cum tantum ordinem consideramus) aliud, nisi, ὧν στοχάζεσθαι καὶ ἃ δεῖ εὐλαβεῖσθαι συνιστάντας τοὺς μύθους, quicquam invenies. Et hæc omnia de prima parte Tragœdiæ, sive τοῦ μύθου πέρι.

Ita sine ulla confusione jam de secunda Tragœdiæ parte, quam posuerat sequenti capite, agit. quæ est τὸ ἦθος. Sequentibus de tertia & quarta; Sententia & Dictione. Ita omnia ab Aristotele scripta sunt. Reliquæ enim duæ partes, non poetæ, sed theatri sunt.

Vulgatum jam ordinem, idque obiter, videamus. Sexto capite qualitatis in Tragœdia ponuntur partes, Fabula, Mores, Sententia, Dictio, Apparatus & Modulatio. Capite septimo de prima parte agere incipit: ambitum enim Fabulæ & magnitudinem ponit. Octavo, unam esse Fabulam debere, & quæ sit una, ostenditur. Nono, Fabulæ constituendæ rationem persequitur: cujus argumentum è superioribus patet. Decimo, in Simplicem & implexam dividitur Fabula. Fabulæ Implexa duæ ponuntur partes, Peripetia & Agnitio. Undecimo, Peripetia, altera pars exponitur: altera, nimirum Agnitio, inchoatur. Duodecimo, in principio de duabus partibus superioribus egisse se testatur. Quod est falsum. Decimo enim & sexto, de Agnitione, quam jam inchoarat, agit. Hoc ergo capite tertiam Fabulæ partem, quæ est Perturbatio, proponit. Quam & definit. Post definitionem, quasi absolvisset aut saltem indicasset capite superiori qualitatis partes, partes quantitatis in Tragœdia ostendit, cum adhuc in prima qualitatis parte versetur. Capite decimo & tertio, generalibus se præceptis, quid in Fabula aut argumento vitandum, quid sequendum sit, ostensurum ait. Quod decimo tamen septimo & decimo octavo demum agit. Statim post hæc verba, eam partem, cujus definitionem capite superiori

superiori proposuerat, pertractat. Perturbationem, nimirum. Quod propterea animadversum non fuit. Ita partes quantitatis, cum deinceps capitibus adhuc quinque primam qualitatis expositurus esset, quod festivum omnino est, proposuit. Capite decimo & quarto, de Perturbatione, & quo pacto è constitutione rerum sive, Fabula, excitanda sit, ostendit, Capite decimo & quinto, de Moribus, quæ est pars secunda qualitatis in Tragœdia, cum tamen primam nondum absolvisset, nunc agit. Capite decimo & sexto, de Agnitione agit, quæ ad primam qualitatis partem spectat: quam cum Peripetia capite undecimo conjunxerat, & de qua capite duodecimo se egisse dixerat. Adde, quod capite decimo & quarto, quomodo ex Agnitione movenda sint τὰ πάθη, ostendit: cum Agnitionem nondum exposuisset, scilicet. Ejus ergo species nunc demum ostendit. Capite decimo septimo & octavo, adhuc de Fabula, id est prima qualitatis parte, agit: & secundam tamen, qui sunt Mores, capite decimo & quinto absolverat. Ita in sequentibus de Sententia & Dictione agit, &c.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ

ΒΙΟΣ

Κατὰ Διονύσιον τὸν Ἁλικαρνασέα.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ, υἱὸς μὲν ἦν Νικομάχου, τὸ γένος καὶ τὴν τέχνην ἀναφέροντος εἰς Μαχάονα τοῦ Ἀσκληπιοῦ· μητρὸς δὲ, Φαιστίδος, ἀπογόνου τινὸς τῶν ἐκ Χαλκίδος τὴν ἀποικίαν ἀναγαγόντων εἰς Στάγειραν. Ἐγεννήθη δὲ κατὰ τὴν ἐννενηκοστὴν καὶ ἐνάτην Ὀλυμπιάδα, Διοτρεφοῦς Ἀθήνησιν ἄρχοντος, [2] γ ἔτεσι Δημοσθένους πρεσβύτερος. Ἐπὶ δὲ Πολυζήλου ἄρχοντος, τελευτήσαντος τοῦ πατρὸς, ὀκτωκαιδέκατον ἔτος ἔχων, εἰς Ἀθήνας ἦλθε. καὶ συσταθεὶς Πλάτωνι, χρόνον εἰκοσαετῆ διέτριψε σὺν αὐτῷ. Ἀποθανόντος δὲ Πλάτωνος, ἐπὶ Θεοφίλου ἄρχοντος ἀπῆρε πρὸς Ἑρμείαν τὸν Ἀταρνέως τύραννον, καὶ

1 Ἀριστοτέλης.] Consentiunt hæc cum Epigrammate quod *Ammonius* in Aristotelis vita & *Henr. Steph.* in Anthologiæ additamento referunt,

> Φαιστίδος ἐν μητρὸς, καὶ Νικομάχου γενετῆρος
> Τῶν Ἀσκληπιαδῶν δῖος Ἀριστοτέλης.

Sylburgius.

2 Γ ἔτεσι.] *Wolfius* pro ιγ legit γ, detracta scilicet decade: & mox nominandi casu πρεσβύτερος: itidemque vertit, *triennio Demosthene major*. Atque ita legendum esse, perspicuum est ex eo quod *Dionysius*, paulo supra, Demosthenem natum esse dicit anno ante centesimam Olympiadem. Aut necesse est ibi minoris numeri notationem esse omissam. *Idem.*

τριετῆ

τριετῆ χρόνον παρ᾽ αὐτῷ [3] τρίψας, ἐπ᾽ Εὐβέλε ἄρχοντος εἰς Μιτυλήνην ἐχωρίσθη· ἐκεῖθεν δὲ πρὸς Φίλιππον ἤρχετο, κατὰ Πυθόδοτον ἄρχοντα, καὶ διέτριψε χρόνον ὀκταετῆ παρ᾽ αὐτῷ καθηγέμενος Ἀλεξάνδρε. Μετὰ δὲ τὴν Φιλίππε τελευτὴν ἐπ᾽ Εὐαινέτε ἄρχοντος ἀφικόμενος εἰς Ἀθήνας, ἐσχόλαζεν ἐν Λυκείῳ χρόνον ἐτῶν δώδεκα. Τῷ δὲ τρισκαιδεκάτῳ μετὰ τὴν Ἀλεξάνδρε τελευτὴν, ἐπὶ Κηφισοδώρε ἄρχοντος, ἀπάρας εἰς Χαλκίδα, νόσῳ τελευτᾷ, τρία πρὸς τοῖς ἑξήκοντα βιώσας ἔτη.

3 Τρίψας.] *Welfii* margo pro τρίψας habet compositum διατρίψας. *Idem.*

ΑΡΙΣ-

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ

ΒΙΟΣ

ΚΑΤΑ ΣΟΥΙΔΑΝ.

Ἀριστοτέλης υἱὸς Νικομάχου καὶ Φαιστιάδος. Ὁ δὲ Νικόμαχος, ἰατρὸς ἦν τοῦ τῶν Ἀσκληπιαδῶν γένους, ἀπὸ Νικομάχου τοῦ Μαχάονος. Ἐκ Σταγείρων πόλεως τῆς Θρᾴκης· φιλόσοφος· μαθητὴς Πλάτωνος· τραυλὸς τὴν φωνήν. Καὶ ἀδελφοὺς μὲν ἔσχεν Ἀρίμνηστον καὶ Ἀριμνήστην, θυγατέρα δὲ ἀπὸ Πυθιάδος τῆς θυγατρὸς Ἑρμείου τοῦ εὐνούχου· ὃς καὶ θλαδίας ὢν, αὐτὴν ἔστερξε. Γαμουμένη δὲ τρισὶν ἡ Ἀριστοτέλους θυγάτηρ, τεκνώσασα, προετελεύτησεν Ἀριστοτέλους τοῦ πατρός. Ἔσχε δὲ καὶ υἱὸν Νικόμαχον ἐξ Ἑρπυλλίδος παλλακῆς, ἣν ἠγάγετο μετὰ Πυθιάδα παρ᾽ Ἑρμέου τοῦ εὐνούχου, ὅστις ἦν ἄρχων Ἀταρνέως. Χώρα δὲ αὕτη Τρῳάδος. Εὐβούλου δὲ τοῦ Βιθυνοῦ δοῦλος γεγονὼς, ἔλαβε· καὶ αὐτοῦ Ἑρμείας παιδικὰ γενομένου Ἀριστοτέλους. Ἦρξε δὲ ἔτη ιγ τῆς Περιπατητικῆς κληθείσης φιλοσοφίας, διὰ τὸ ἐν περιπάτῳ ἤτοι κήπῳ διδάξαι, ἀναχωρήσαντα τῆς Ἀκαδημίας, ἐν ᾗ Πλάτων ἐδίδαξεν. Ἐγεννήθη δὲ ἐν τῇ ζθ Ὀλυμπιάδι· καὶ ἀπέθανεν, ἀκόνιτον πιὼν ἐν Χαλκίδι, διότι ἐκαλεῖτο πρὸς εὐθύνας, ἐπειδὴ ἔγραψε παιᾶνα εἰς Ἑρμείαν τὸν εὐνοῦχον. Οἱ δέ φασι νόσῳ αὐτὸν τελευτῆσαι, βιώσαντα ἔτη ο.

ΚΕΦΑ-

ΚΕΦΑΛΑΙΑ

ΤΟΥ

ΠΕΡΙ ΠΟΙΗΤΙΚΗΣ.

Κεφ. α΄. ΤΩΝ τεχνῶν διαφοραὶ ἐν οἷς ποιοῦνται τὴν μίμησιν. p. 1—113.

Κεφ. β. Ποίους ἀνάγκη μιμεῖσθαι. p. 6—118.

Κεφ. γ. Πῶς ἐστι μιμεῖσθαι. p. 8—120.

Κεφ. δ. Τὰ τὴν ποιητικὴν γεννήσαντα, καὶ πῶς διέστησαν εἰς διάφορα εἴδη. p. 10—123.

Κεφ. ε. Περὶ Κωμῳδίας· καὶ Ἐποποιΐας καὶ τραγῳδίας διαφορά. p. 15—131.

Κεφ. ς. Περὶ τραγῳδίας, καὶ τῶν αὐτῆς μερῶν. p. 17—134.

Κεφ. ζ. Ποίαν τινὰ δεῖ τὴν σύστασιν εἶναι τῶν πραγμάτων. p. 25—143.

Κεφ. η. Περὶ μύθου. p. 27—147.

Κεφ. θ. Τί τοῦ ποιητοῦ ἔργον, καὶ τί διαφέρει ὁ ποιητὴς ἱστορικοῦ. p. 30—149.

Κεφ. ι. Μύθων διαφορά. p. 33—155.

Κεφ. ια. Περὶ Περιπετείας καὶ Ἀναγνωρίσεως. p. 34—156.

Κεφ. ιβ. Μέρη τραγῳδίας κατὰ τὸ ποσὸν, καὶ εἰς ἃ διαιρεῖται κεχωρισμένα. p. 37—159.

Κεφ.

Κεφ. ιγ. Ὧν δεῖ ϛοχάζεσθαι, καὶ ἃ δεῖ εὐλαβεῖσθαι συνιϛάντας τοὺς μύθους· καὶ πόθεν ἔϛι τὸ τῆς Τραγῳδίας ἔργον. p. 38—164.

Κεφ. ιδ. Τὸ φοβερὸν καὶ ἐλεεινὸν πῶς παρασκευάζεται. p. 42—171.

Κεφ. ιε. Ὧν ϛοχάζεσθαι δεῖ περὶ τὰ ἤθη. p. 46—179.

Κεφ. ιϛ. Ἀναγνωρίσεως εἴδη. p. 50—185.

Κεφ. ιζ. Ὅτι δεῖ πρὸ ὀμμάτων τίθεσθαι. p. 55—191.

Κεφ. ιη. Περὶ Δέσεως καὶ Λύσεως τῆς τραγῳδίας. p. 58—196.

Κεφ. ιθ. Περὶ Διανοίας καὶ μερῶν αὐτῆς. p. 62—203.

Κεφ. κ. Περὶ Λέξεως καὶ τῶν αὐτῆς μερῶν. p. 64—207.

Κεφ. κα. Περὶ Ὀνόματος. p. 68—213.

Κεφ. κβ. Λέξεως ἀρετή. p. 75—222.

Κεφ. κγ. Περὶ τῆς Διηγηματικῆς καὶ ἐν μέτρῳ Ποιητικῆς. p. 83—230.

Κεφ. κδ. Ἐποποιίας πρὸς τραγῳδίαν διαφορὰ, καὶ πῶς λέγειν χρὴ τὰ ψευδῆ. p. 86—234.

Κεφ. κε. Περὶ προβλημάτων καὶ λύσεων, ἐκ πόσων τε καὶ ποίων εἰδῶν ἂν εἴη. p. 93—244.

Κεφ. κϛ. Ὅτι βελτίων ἡ τραγῳδικὴ μίμησις ἢ ἡ Ἐποποιητική. p. 106—259.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ

ΠΕΡΙ

ΠΟΙΗΤΙΚΗΣ.

ΚΕΦ. α.

Τῶν τεχνῶν διαφοραὶ ἐν οἷς ποιοῦνται τὴν μίμησιν.

[1] ΠΕΡΙ ποιητικῆς αὐτῆς τε καὶ τῶν εἰδῶν αὐτῆς, ἥν τινα [2] δύναμιν [a] ἕκαστον ἔχει, καὶ [b] πῶς δεῖ συνίστασθαι τοὺς μύθους, [3] εἰ [c] μέλλοι καλῶς ἕξειν ἡ ποίησις· ἔτι δὲ ἐκ πόσων [d] καὶ ποίων ἐστὶ μορίων· ὁμοίως δὲ καὶ περὶ τῶν ἄλλων, ὅσα τῆς αὐτῆς ἐστὶ μεθόδου, [e] λέγωμεν, ἀρξάμενοι κατὰ φύσιν, πρῶτον ἀπὸ τῶν πρώτων. Ἐποποιΐα δὴ καὶ ἡ τῆς τραγῳδίας ποίησις, ἔτι δὲ κωμῳδία καὶ ἡ διθυραμβοποιητικὴ, καὶ τῆς αὐλητικῆς ἡ πλείστη καὶ κιθαριστικῆς, πᾶσαι τυγχά-

[a] ἕκαστον ἔχειν δεῖ Med. 21. ἔχει ἕκαστον Med. 14. [b] δεῖ Ald. [c] μέλλει Med. omnes. [d] καὶ ἐκ ποίων. M. 21. [e] λέγομεν M. 21. corr. & Ald.

1 Περὶ ποιητικῆς.] Tres de Poetica libros conſcripſiſſe *Ariſtotelem* memorat *Laertius*; quorum unum nunc habes, reconditæ eruditionis atque elegantiæ plenum; reliquis duobus, non ſine gravi literatorum diſpendio, vetuſtate abſumptis. *Goulſtonus*.

2 Δύναμιν ἕκαστον ἔχει.] Ad marginem libri, editionis *Du-Vallianæ*, γρ. ἕκαστον ἔχει δ.

3 Εἰ μέλλοι.] Optativum μέλλοι habent etiam Vict. & Camot. Edit. ſed ſi quis malit indicativum μέλλει, per me licebit. *Sylburgius*.

Κεφ. ιγ. Ὧν δεῖ στοχάζεσθαι, καὶ ἃ δεῖ εὐλαβεῖσθαι συνιστάντας τοὺς μύθους· καὶ πόθεν ἔστι τὸ τῆς Τραγῳδίας ἔργον. p. 38—164.
Κεφ. ιδ. Τὸ φοβερὸν καὶ ἐλεεινὸν πῶς παρασκευάζεται. p. 42—171.
Κεφ. ιε. Ὧν στοχάζεσθαι δεῖ περὶ τὰ ἤθη. p. 46—179.
Κεφ. ιϛ. Ἀναγνωρίσεως εἴδη. p. 50—185.
Κεφ. ιζ. Ὅτι δεῖ πρὸ ὀμμάτων τίθεσθαι. p. 55—191.
Κεφ. ιη. Περὶ Δέσεως καὶ Λύσεως τῆς τραγῳδίας. p. 58—196.
Κεφ. ιθ. Περὶ Διανοίας καὶ μερῶν αὐτῆς. p. 62—203.
Κεφ. κ. Περὶ Λέξεως καὶ τῶν αὐτῆς μερῶν. p. 64—207.
Κεφ. κα. Περὶ Ὀνόματος. p. 68—213.
Κεφ. κβ. Λέξεως ἀρετή. p. 75—222.
Κεφ. κγ. Περὶ τῆς Διηγηματικῆς καὶ ἐν μέτρῳ Ποιητικῆς. p. 83—230.
Κεφ. κδ. Ἐποποιίας πρὸς τραγῳδίαν διαφορά, καὶ πῶς λέγειν χρὴ τὰ ψευδῆ. p. 86—234.
Κεφ. κε. Περὶ προβλημάτων καὶ λύσεων, ἐκ πόσων τε καὶ ποίων εἰδῶν ἂν εἴη. p. 93—244.
Κεφ. κϛ. Ὅτι βελτίων ἡ τραγῳδικὴ μίμησις ἢ ἡ Ἐποποιητική. p. 106—259.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ

ΠΕΡΙ

ΠΟΙΗΤΙΚΗΣ.

ΚΕΦ. α.

Τῶν τεχνῶν διαφοραὶ ἐν οἷς ποιοῦνται τὴν μίμησιν.

[1] ΠΕΡΙ ποιητικῆς αὐτῆς τε καὶ τῶν εἰδῶν αὐτῆς, ἥν τινα [2] δύναμιν [a] ἕκαστον ἔχει, καὶ [b] πῶς δεῖ συνίστασθαι τοὺς μύθους, [3] εἰ [c] μέλλοι καλῶς ἕξειν ἡ ποίησις· ἔτι δὲ ἐκ πόσων [d] καὶ ποίων ἐστὶ μορίων· ὁμοίως δὲ καὶ περὶ τῶν ἄλλων, ὅσα τῆς αὐτῆς ἐστὶ μεθόδου, [e] λέγωμεν, ἀρξάμενοι κατὰ φύσιν, πρῶτον ἀπὸ τῶν πρώτων. Ἐποποιΐα δὴ καὶ ἡ τῆς τραγῳδίας ποίησις, ἔτι δὲ κωμῳδία καὶ ἡ διθυραμβοποιητική, καὶ τῆς αὐλητικῆς ἡ πλείστη καὶ κιθαριστικῆς, πᾶσαι τυγχά-

[a] ἕκαστον ἔχειν δεῖ Med. 21. ἔχει ἕκαστον Med. 14. [b] δὴ Ald. [c] μέλλει Med. omnes. [d] καὶ ἐκ ποίων. M. 21. [e] λέγομεν M. 21. corr. & Ald.

1 Περὶ ποιητικῆς.] Tres de Poetica libros conſcripſiſſe *Ariſtotelem* memorat *Laertius*; quorum unum nunc habes, reconditæ eruditionis atque elegantiæ plenum; reliquis duobus, non ſine gravi literatorum diſpendio, vetuſtate abſumptis. *Goulſtonus.*

2 Δύναμιν ἕκαστον ἔχει.] Ad marginem libri, editionis *Du-Vallianæ*, γρ. ἕκαστον ἔχει δ.

3 Εἰ μέλλοι.] Optativum μέλλοι habent etiam Vict. & Camot. Edit. ſed ſi quis malit indicativum μέλλει, per me licebit. *Sylburgius.*

νουσιν [4] οὖσαι [f] μιμήσεις τὸ σύνολον. Διαφέρουσι δὲ ἀλλήλων τρισίν· ἢ γὰρ τῷ γένει ἑτέροις μιμεῖσθαι, ἢ τῷ ἕτερα, ἢ τῷ ἑτέρως, καὶ μὴ τὸν αὐτὸν τρόπον. Ὥσπερ γὰρ καὶ χρώμασι καὶ σχήμασι πολλὰ μιμοῦνταί τινες ἀπεικάζοντες ([5] οἱ μὲν διὰ τέχνης, οἱ δὲ διὰ συνηθείας) ἕτεροι δὲ διὰ τῆς φωνῆς· οὕτω [g] κἂν ταῖς εἰρημέναις τέχναις, ἅπασαι [h] μὲν ποιοῦνται τὴν μίμησιν ἐν ῥυθμῷ καὶ λόγῳ καὶ ἁρμονίᾳ· [6] τούτοις [i] δὲ ἢ χωρὶς, ἢ μεμιγμένοις· οἷον, [k] ἁρμονίᾳ μὲν καὶ ῥυθμῷ χρώμεναι μόνον, ἥτε αὐλητικὴ καὶ ἡ κιθαριστικὴ, κἂν εἴ τινες ἕτεραι [l] τυγχάνωσιν οὖσαι [m] τοιαῦται τὴν δύναμιν, οἷον, ἡ τῶν συρίγγων. αὐτῷ δὲ τῷ ῥυθμῷ μιμοῦνται χωρὶς ἁρμονίας [7] οἱ τῶν ὀρχηστῶν· καὶ γὰρ [n] οὗτοι διὰ τῶν σχηματιζομένων ῥυθμῶν μιμοῦνται καὶ ἤθη [o] καὶ πάθη καὶ πράξεις. ἡ δὲ ἐποποιΐα μόνον τοῖς λόγοις ψιλοῖς ἢ τοῖς μέτροις· καὶ τούτοις εἴτε μιγ-

[f] μίμησις M. 14. 16. 21. Ald. [g] καὶ M. 14. 16. 21. καὶ ἐν M. xiv. [h] μὲν ἐν π. M. 14. [i] δὲ χωρὶς Ald. [k] ἁρμονίᾳ μὲν καὶ ῥυθμῷ χρώμεναι μόναι μόνον M. 14. ῥυθμοῖς Ald. [l] τυγχάνουσιν M. 21. cor. [m] τοιαῦται omittunt M. omnes. [n] οὕτω M. 16. [o] πάθη καὶ omittit M. xiv.

4 Οὖσαι μιμήσεις.] Vict. & Cam. Singulari numero habent μίμησις pro plurativo μιμήσεις. *Sylburgius.*

5 Οἱ μὲν διὰ τῆς τέχνης.] Emendat Dacierus, τῆς τύχης. & pro διὰ τῆς φωνῆς. in Edit. *Du-Vall.* ad marginem, δι' ἀμφοῖν.

6 Τούτοις δὲ ἢ χωρὶς.] Priorem disjunctionem ἢ, ante χωρὶς, omittunt *Bas.* & Cam. edit. & paulo post Cam. pro ῥυθμῷ habet plurale ῥυθμοῖς. Sed adnotat Victorius in omnibus quos viderit scriptis libris, legi singulari numero ῥυθμῷ, non multitudinis, ῥυθμοῖς. *Sylburgius.*

7 Οἱ τῶν ὀρχηστῶν.] Scribe, οἱ πολλοὶ τῶν ὀρχηστῶν. *Heinsius.*

Ibid. Οἱ τῶν ὀρχηστῶν.] id est, ὀρχησταί. Fit enim tantùm κατὰ συμβεβηκὸς, si Saltatoribus admisceantur musici. *Dacierus.*

οὖσαι

νοῦσα μετ' ἀλλήλων, εἴθ' ἑνί τινι γένει χρωμένη τῶν μέτρων τυγχάνουσα μέχρι τοῦ νῦν. [8] Οὐδὲν γὰρ [p] ἂν ἔχοιμεν ὀνομάσαι κοινὸν [q] τοὺς Σώφρονος καὶ Ξενάρχου μίμους, καὶ τοὺς Σωκρατικοὺς λόγους· οὐδὲ εἴ τις διὰ τριμέτρων ἢ ἐλεγείων, ἢ τῶν ἄλλων [r] τινῶν τῶν τοιούτων [9] ποιοῖτο τὴν μίμησιν (πλὴν οἱ ἄνθρωποί [s] γε συνάπτοντες τῷ μέτρῳ τὸ ποιεῖν, τοὺς [t] μὲν ἐλεγειοποιοὺς, [u] τοὺς δὲ ἐποποιοὺς ὀνομά-

[p] ἂν omittit M. 14: [q] τοῦ M. 14. [r] τινῶν τοιούτων Ald. [s] τι M. 16. [t] τοὺς μὲν omittunt M. omnes & Ald. [u] τὴν M. omnes.

8 Οὐδὲν γὰρ ἂν ἔχοιμεν] Ad omnibus vexatus eſt iſte locus. Nemo tamen, quod ſciamus, monuit ſcribendum eſſe; οὐδὲν γὰρ ἂν ἔχοιμεν ὀνομάσαι κοινὸν περὶ τοὺς Σώφρονος μίμους. Oſtendit autem eruditiſſimus magiſter Philoſophum eſſe dominum verborum: id quod etiam toties profitetur *Plato*. Nam ut aliquod ſtatuat eorum genus quæ τῷ λόγῳ μόνον imitantur, ἐποποιίας vocem ejuſque uſum latius extendit. Non ſine veterum exemplo tamen. Qui etiam περὶ τῶν ψιλῶν λόγων, τὸ ἔπος vulgo uſurpabant: Unde illa obſervatio Grammaticorum: νεωτέρων δὲ ἡ τοῦ ἔπους χρῆσις ἐπὶ τῶν ποιητικῶς μετρούντων. Item, ὅτι οἱ παλαιοὶ τὰ ἑξάμετρα οὐ πάνυ ἠξίουν ἔπη καλεῖσθαι. Cave autem, cum eruditiſſimis viris legas, οὐδὲ ἄν τις διὰ τριμέτρων ἢ ἐλεγείων οὐ ποιοῖτο τὴν μίμησιν, quos decepit mira loquendi ratio: οὐδὲν γὰρ ἂν ἔχοιμεν ὀνομάσαι κοινὸν περὶ τοὺς Σώφρονος καὶ Ξενάρχου μίμους, &c. οὐδὲ ἄν τις ποιοῖτο τὴν μίμησιν. Hoc eſt, οὐδὲν ἂν ἔχοιμεν κοινὸν ὀνομάσαι περὶ τοὺς Σώφρονος καὶ Ξενάρχου μίμους καὶ τοὺς διὰ διαφόρων μέτρων τὴν μίμησιν ποιουμένους. Ut voce Epopoiïæ, non modo, qui ſoluto ſermone, verum & qui metro, & quidem non uno, ſed diverſi generis imitationem inſtituunt, includat. Sed & rectius, etiam ſuperiora hoc modo leges, ἡ δὲ ἐποποιΐα μόνον τοῖς λόγοις ἢ ψιλοῖς, ἢ ἐμμέτροις. Ut ſimplicius exprimatur, τὸ, ᾧ τὴν μίμησιν ποιοῦνται. Ita enim cum ſuperiori convenit diviſione, ὅτι ἅπασαι τὴν μίμησιν ποιοῦνται ἐν ῥυθμῷ, καὶ λόγῳ, καὶ ἁρμονίᾳ. Sic una quam adhibuit vox, primo ſoluti ac vincti ſermonis, deinde & metrorum differentias includet. *Heinſius.*

9 Ποιοῖτο τὴν μίμησιν.] Vict. negative legit οὐ ποιοῖτο. Similiter etiam paulo poſt ex nonnullis calamo exaratis codicibus. *Sylburgius.*

νουσιν [4] οὖσαι [f] μιμήσεις τὸ σύνολον. Διαφέρουσι δὲ ἀλλήλων τρισίν· ἢ γὰρ τῷ γένει ἑτέροις μιμεῖσθαι, ἢ τῷ ἕτερα, ἢ τῷ ἑτέρως, καὶ μὴ τὸν αὐτὸν τρόπον. Ὥσπερ γὰρ καὶ χρώμασι καὶ σχήμασι πολλὰ μιμοῦνταί τινες ἀπεικάζοντες ([5] οἱ μὲν διὰ τέχνης, οἱ δὲ διὰ συνηθείας) ἕτεροι δὲ διὰ τῆς φωνῆς· οὕτω [g] κἂν ταῖς εἰρημέναις τέχναις, ἅπασαι [h] μὲν ποιοῦνται τὴν μίμησιν ἐν ῥυθμῷ καὶ λόγῳ καὶ ἁρμονίᾳ· [6] τούτοις [i] δὲ ἢ χωρὶς, ἢ μεμιγμένοις· οἷον, [k] ἁρμονίᾳ μὲν καὶ ῥυθμῷ χρώμεναι μόνον, ἥτε αὐλητικὴ καὶ ἡ κιθαριστικὴ, κἂν εἴ τινες ἕτεραι [l] τυγχάνωσιν οὖσαι [m] τοιαῦται τὴν δύναμιν, οἷον, ἡ τῶν συρίγγων. αὐτῷ δὲ τῷ ῥυθμῷ μιμοῦνται χωρὶς ἁρμονίας [7] οἱ τῶν ὀρχηστῶν· καὶ γὰρ [n] οὗτοι διὰ τῶν σχηματιζομένων ῥυθμῶν μιμοῦνται καὶ ἤθη [o] καὶ πάθη καὶ πράξεις. ἡ δὲ ἐποποιΐα μόνον τοῖς λόγοις ψιλοῖς ἢ τοῖς μέτροις· καὶ τούτοις εἴτε μιγ-

[f] μίμησις M. 14. 16. 21. Ald. [g] καὶ M. 14. 16. 21. καὶ ἐν M. xiv. [h] μὲν ἐν π. M. 14. [i] δὲ χωρὶς Ald. [k] ἁρμονία μὲν καὶ ῥυθμῷ χρώμεναι μόναι μόνον M. 14. ῥυθμοῖς Ald. [l] τυγχάνουσιν M. 21. cor. [m] τοιαῦται omittunt M. omnes. [n] οὕτω M. 16. [o] πάθη καὶ omittit M. xiv.

4 Οὖσαι μιμήσεις.] Vict. & Cam. Singulari numero habent μίμησις pro plurativo μιμήσεις. *Sylburgius.*

5 Οἱ μὲν διὰ τῆς τέχνης.] Emendat Dacierus, τῆς τύχης. & pro διὰ τῆς φωνῆς. in Edit. *Du-Vall.* ad marginem, δι' ἀμφοῖν.

6 Τούτοις δὲ ἢ χωρίς.] Priorem disjunctionem ἢ, ante χωρὶς, omittunt *Bas.* & Cam. edit. & paulo post Cam. pro ῥυθμῷ habet plurale ῥυθμοῖς. Sed adnotat Victorius in omnibus quos viderit scriptis libris, legi singulari numero ῥυθμῷ, non multitudinis, ῥυθμοῖς. *Sylburgius.*

7 Οἱ τῶν ὀρχηστῶν.] Scribe, οἱ πολλοὶ τῶν ὀρχηστῶν. *Heinsius.*

Ibid. Οἱ τῶν ὀρχηστῶν.] id est, ὀρχησταί. Fit enim tantùm κατὰ συμβεβηκὸς, si Saltatoribus admisceantur musici. *Dacierus.*

οὖσαι

νοῦσα μετ᾽ ἀλλήλων, εἴθ᾽ ἑνί τινι γένει χρωμένη τῶν μέτρων τυγχάνουσα μέχρι τοῦ νῦν. [8] Οὐδὲν γὰρ [p] ἂν ἔχοιμεν ὀνομάσαι κοινὸν [q] τοὺς Σώφρονος καὶ Ξενάρχου μίμους, καὶ τοὺς Σωκρατικοὺς λόγους· οὐδὲ εἴτις διὰ τριμέτρων ἢ ἐλεγείων, ἢ τῶν ἄλλων [r] τινῶν τῶν τοιούτων [9] ποιοῖτο τὴν μίμησιν (πλὴν οἱ ἄνθρωποί [s] γε συνάπτοντες τῷ μέτρῳ τὸ ποιεῖν, τοὺς [t] μὲν ἐλεγειοποιοὺς, [u] τοὺς δὲ ἐποποιοὺς ὀνομά-

[p] ἂν omittit M. 14. [q] τοῦ M. 14. [r] τινῶν τοιούτων Ald. [s] τι M. 16.
[t] τοὺς μὲν omittunt M. omnes & Ald. [u] τὸν M. omnes.

8 Οὐδὲν γὰρ ἂν ἔχοιμεν] Ad omnibus vexatus eſt iſte locus. Nemo tamen, quod ſciamus, monuit ſcribendum eſſe; οὐδὲν γὰρ ἂν ἔχοιμεν ὀνομάσαι κοινὸν πρὸς τοὺς Σώφρονος μίμους. Oſtendit autem eruditiſſimus magiſter Philoſophum eſſe dominum verborum: id quod etiam toties profitetur *Plato*. Nam ut aliquod ſtatuat eorum genus quæ τῷ λόγῳ μόνον imitantur, ἐποποιΐας vocem ejuſque uſum latius extendit. Non ſine veterum exemplo tamen. Qui etiam περὶ τῶν ψιλῶν λόγων, τὸ ἔπος vulgo uſurpabant: Unde illa obſervatio Grammaticorum: νεωτέρων δὲ ἡ τοῦ ἔπους χρῆσις ἐπὶ τῶν ποιητικῶς μετρούντων. Item, ὅτι οἱ παλαιοὶ τὰ ἑξάμετρα οὐ πάνυ ἠξίουν ἔπη καλεῖσθαι. Cave autem, cum eruditiſſimis viris legas, οὐδὲ ἄν τις διὰ τριμέτρων ἢ ἐλεγείων οὐ ποιοῖτο τὴν μίμησιν, quos decepit mira loquendi ratio: οὐδὲν γὰρ ἂν ἔχοιμεν ὀνομάσαι κοινὸν πρὸς τοὺς Σώφρονος καὶ Ξενάρχου μίμους, &c. οὐδὲ ἄν τις ποιοῖτο τὴν μίμησιν. Hoc eſt, οὐδὲν ἂν ἔχοιμεν κοινὸν ὀνομάσαι πρὸς τοὺς Σώφρονος καὶ Ξενάρχου μίμους καὶ τοὺς διὰ διαφόρων μέτρων τὴν μίμησιν ποιουμένους. Ut voce Epopoiïæ, non modo, qui ſoluto ſermone, verum & qui metro, & quidem non uno, ſed diverſi generis imitationem inſtituunt, includat. Sed & rectius, etiam ſuperiora hoc modo leges, ἡ δὲ ἐποποιΐα μόνον τοῖς λόγοις ἢ ψιλοῖς, ἢ ἐμμέτροις. Ut ſimplicius exprimatur, τὸ, ᾧ τὴν μίμησιν ποιοῦνται. Ita enim cum ſuperiori convenit diviſione, ὅτι ἅπασαι τὴν μίμησιν ποιοῦνται ἐν ῥυθμῷ, καὶ λόγῳ, καὶ ἁρμονίᾳ. Sic una quam adhibuit vox, primo ſoluti ac vincti ſermonis, deinde & metrorum differentias includet. *Heinſius.*

9 Ποιοῖτο τὴν μίμησιν.] Vict. negative legit οὐ ποιοῖτο. Similiter etiam paulo poſt ex nonnullis calamo exaratis codicibus. *Sylburgius.*

ζουσιν, [10] οὐχ ὡς τοὺς κατὰ μίμησιν ποιητὰς, ἀλλὰ κοινῇ κατὰ τὸ μέτρον προσαγορεύοντες· [11] καὶ γὰρ ἂν ἰατρικὸν ἢ μουσικόν τι [x] διὰ τῶν μέτρων ἐκφέρωσιν, οὕτω καλεῖν εἰώθασιν. Οὐδὲν δὲ κοινόν ἐστιν Ὁμήρῳ καὶ Ἐμπεδοκλεῖ, πλὴν τὸ μέτρον. διὸ τὸν μὲν ποιητὴν δίκαιον καλεῖν· τὸν δὲ φυσιολόγον μᾶλλον ἢ ποιητήν) [12] ὁμοίως δὲ [y] κἂν εἴ τις ἅπαντα τὰ μέτρα μιγνύων ποιοῖτο τὴν μίμησιν, καθάπερ Χαιρήμων [13] ἐποίησεν [z] Ἱπποκένταυρον, μικτὴν

x τὸ μέτρον M. 14. y καὶ M. 16. z ἐπὶ ταῦρον M. 14. & 16. in quo tamen corr.

10 Οὐχ ὡς τοὺς κατὰ μίμησιν.] Scribe, οὐχ ὡς κατὰ μίμησιν τοὺς ποιητάς. Ut sensus sit, quem in versione expressimus: *Neque ab imitatione Poëtis, sed simpliciter à metri genere nomina imponit vulgus.* Heinsius.

11 Καὶ γὰρ ἂν ἰατρικόν.] Scribe, ἰατρικόν τι ἢ φυσικόν. Quod ad Empedoclem manifeste, de quo mox agit, referendum est. *Heinsius.*

12 Ὁμοίως δὲ κἂν εἴ τις ἅπαντα.] Torsit vehementer omnes iste locus. Scribe fidenter: ὁμοίως δὲ κἂν εἴ τις ἅπαντα τὰ μέτρα μιγνύων ποιοῖτο τὴν μίμησιν, καθάπερ Χαιρήμων ἐποίησε Κένταυρον μικτὴν ῥαψῳδίαν ἐξ ἁπάντων τῶν μέτρων, οὐκ ἤδη καὶ ποιητὴν προσαγορευτέον; cum interrogandi nota. Vulgus, inquit Philosophus, non ex imitatione, sed è metro, poëtarum statuit differentiam. Ita ut eum, qui res medicas aut naturales carmine complectatur, etiam pro ratione metri appellare non dubitent. Sicut, exempli gratia, Homerum & Empedoclem: qui, si solum excipias metrum, nihil habent commune. Adde, quod interdum possit fieri, ut à metro nomen imponere non possis: si nimirum vario utatur quis, & omnia confundat. Ut exempli gratia, Chæremon: qui hoc modo Centaurum suum (id poëmati erat nomen) conscripsit. An ergo hic, quia nec heroicus, nec elegiacus, Iambicus, dici poterit, aut poëta non dicetur, aut carebit nomine? Quare verum est, poëtas non τῷ μέτρῳ, sed κατὰ τὴν μίμησιν distingui. *Heinsius.*

13 Ἐποίησεν Ἱπποκένταυρον.] Idem Victor. legit ἐποίησε Κένταυρον: omissâ mentione τοῦ ἵππου. Qua in re se tum scriptorum librorum auctoritatem secutum ait, tum Athenæum, qui lib. 13. cap. 9. Chæremonis Κένταυρον citat. *Sylburgius.*

ῥαψῳδίαν

ῥαψῳδίαν ἐξ ἁπάντων τῶν μέτρων, [a] οὐκ ἤδη καὶ [b] ποιητὴν προσαγορευτέον. περὶ μὲν οὖν [c] τούτων διωρίσθω τοῦτον τὸν τρόπον. Εἰσὶ δέ τινες [d] αἳ πᾶσι χρῶνται τοῖς εἰρημένοις· λέγω δὲ, οἷον, ῥυθμῷ καὶ μέλει καὶ μέτρῳ, ὥσπερ ἥτε τῶν [e] διθυραμβικῶν ποίησις, [14] καὶ ἡ τῶν [f] μίμων, καὶ ἥ τε τραγῳδία, καὶ ἡ κωμῳδία· διαφέρουσι δὲ, ὅτι αἱ μὲν ἅμα [g] πᾶσιν, αἱ δὲ κατὰ μέρος. Ταύτας μὲν οὖν λέγω τὰς διαφορὰς τῶν τεχνῶν, [15] ἐν αἷς ποιοῦνται τὴν μίμησιν.

a οὐκ ἤδη omittunt M. omnes. b καὶ τοῦτον π. M. xiv. c τοῦτο M..xiv. d οἱ M. omnes. c διθυράμβων M. xiv. corr. f νόμων Ald. Val. g πᾶσαι M. 14. 16.

14 Καὶ ἡ τῶν μίμων.] Cam. pro μίμων habet νόμων: quæ permutatio infra quoque notabitur. *Sylburg*..

Ἡ τῶν μίμων.] Pessime ex editione Basiliensi in textum vox postrema irrepsit. Jam enim eruditi, & cum iis ratio obtinuit, legendum esse, νόμων. Et infra iterum, cum de *Timotheo* & *Philoxeno* loquitur, τοὺς νόμους καὶ τοὺς διθυράμβους conjungit. *Heinsius*.

Ἡ τῶν μίμων.] Μῖμός ἐστι μίμησις βίου, τά τε συγκεχωρημένα, καὶ ἀσύγχώρητα περιέχων. Mimus dictus, παρὰ τὸ μιμεῖσθαι, quasi solus imitetur, cum & alia poëmata idem faciant; sed solus quasi privilegio quodam, quod fuit commune, possedit. Similiter atque is, qui versum facit dictus ποιητής; cum tamen artifices, qui æquè quid faciunt, non dicantur poëtæ. *Diomedes*.

15 Ἐν αἷς ποιοῦνται τὴν μίμησιν.] Victor. pro αἷς neutro genere legit οἷς: quod non supra tantum sic locutus sit, *ut*, τῷ γένει ἑτέρῳ μιμεῖσθαι: Sed etiam infra, ἐν τοῖς αὐτοῖς καὶ τὰ αὐτὰ μιμεῖσθαι ἐστίν. Idem etiam adnotandum ait, præpositionem ἐν, in trium istorum locorum primo prætermissam, in posterioribus duobus esse additam. *Sylburg*.

Ibid. Ἐν αἷς ποιοῦνται τὴν μίμησιν.] Certum est his verbis concludi differentiam, ᾧ μιμοῦνται; sive, quæ sita est, ἐν τῷ ἑτέροις γένει μιμεῖσθαι. Sed proprietate Atticismi sæpe interpretes eludit Philosophus: cujus proprium est, & brevius cum necesse est, & fusius loqui. Nam qui cum *Aristotele* faciat, malit, μίμησιν ποιεῖσθαι, quo jam toties est usus, quam μιμεῖσθαι· contra, mirâ brevitate sermonem contraxit, cum

ΚΕΦ. β.

Ποίους ἀνάγκη μιμεῖσθαι.

Ἐπεὶ δὲ μιμοῦνται οἱ μιμούμενοι πράττοντας, ἀνάγκη δὲ τούτους, ἢ σπουδαίους, ἢ φαύλους εἶναι (τὰ γὰρ ἤθη σχεδὸν ἀεὶ τούτοις ἀκολουθεῖ μόνοις. Κακίᾳ γὰρ καὶ ἀρετῇ τὰ ἤθη διαφέρου πάντες) [i] ἤτοι [h] βελτίονας [i] ἢ

[h] εἴτε M. 14. [i] βελτίονας, ἢ καθ' ἡμᾶς, ἢ χ. Ald. aut meliores, aut juxta nos, aut deteriores, aut etiam ejusmodi. Val.

cum dixit: τὰς διαφορὰς τῶν τεχνῶν ἐν αἷς ποιοῦνται τὴν μίμησιν, cum vellet, τὰς διαφορὰς τῶν τεχνῶν κατὰ ταῦτα, οἷς τὴν μίμησιν ποιοῦνται. Quare falluntur, qui αἷς legunt. Item, ἐν οἷς, purus putus Atticismus est, quo alibi in paucissimis versibus bis usus est *Sophocles*. Et Electra,

> ἅ νιν κατέπεφνεν
> αἰχίσταις ἐν αἰκίαις

Quo & ipse mirum in modum delectatur *Aristoteles*. Sic supra: οὕτω κἀν ταῖς εἰρημέναις τέχναις ἅπασαι μὲν ποιοῦνται τὴν μίμησιν ἐν ῥυθμῷ καὶ λόγῳ καὶ ἁρμονίᾳ. Item, εἰ γάρ τις ἐν ἄλλῳ τινὶ μέτρῳ, διηγηματικὴν μίμησιν ποιοῖτο, ἢ ἐν πολλοῖς. Et, διὸ οὐδεὶς μακρὰν σύστασιν ἐν ἄλλῳ πεποίηκεν ἢ τῷ ἡρώῳ. Ita infra de eodem, ἐν οἷς τε, καὶ ἅ, καὶ ὡς. Nam in sacris ubi frequenter occurrit, *Hebræorum* est, quibus instrumentalem quoque causam ב denotat. *Heinsius*

1 Ἤτοι βελτίονας, ἢ καθ' ἡμᾶς.] Idem Victor. è tribus libris calamo scriptis legit, ἤτοι βελτίονας ἢ καθ' ἡμᾶς, ἢ χείρονας, ἢ καὶ τοιούτους: et locum sit vertit, *sive meliores quam comparati nobis sint, sive deteriores, sive et tales*. Sed retineri & nostra lectio ac distinctio potest, eodem sensu; si τοὺς καθ' ἡμᾶς accipiamus pro τοὺς ὁμοίους, ut loquitur paulo post. *Sylburgius*,

Ibid. Ἤτοι βελτίονας.] De Tragœdia speciatim scribens *Aristoteles* docet bonos pictores esse imitandos, qui cùm vultum alicujus exprimant, similem quidem, pulchriorem tamen pingunt. Poëtas quoque ad hoc exemplum debere, cum iracundos exempli gratia, inducunt, æquitatis potius, quam asperitatis habere rationem, atque ita meliores quam fuerunt exhibere. Quare legendum est: ἤτοι βελτίονας ἢ καθ' ἡμᾶς, ἢ χείρο-

καθ' ἡμᾶς, ἢ χείρονας [k] ἀνάγκη μιμεῖσθαι, ὥσπερ οἱ γραφεῖς, [2] Πολύγνωτος μὲν κρείττους, Παύσων δὲ χείρους, Διονύσιος δὲ ὁμοίους εἴκαζε. Δῆλον δὲ, ὅτι καὶ τῶν λεχθεισῶν ἑκάστη μιμήσεων ἕξει ταύτας τὰς διαφοράς, [3] καὶ ἔστιν ἑτέρα [l] τῷ ἕτερα μιμήσασθαι τοῦτον τὸν τρόπον. Καὶ γὰρ ἐν ὀρχήσει, καὶ αὐλήσει, καὶ κιθαρίσει ἐστὶ γενέσθαι [m] ταύτας τὰς ἀνομοιότητας· καὶ [n] περὶ τοὺς λόγους δὲ καὶ τὴν ψιλομετρίαν· οἷον, Ὅμηρος μὲν βελτίους, Κλεοφῶν δὲ ὁμοίους, Ἡγήμων δὲ ὁ Θάσιος [o] ὁ τὰς παρῳδίας ποιήσας πρῶτος, καὶ [p] Νικόχαρις [4] ὁ τὴν [q] Δηλιάδα, χείρους. Ὁμοίως δὲ καὶ περὶ τοὺς διθυράμβους [5] καὶ τοὺς [r] μίμους,

[k] ἀνάγκη μιμεῖσθαι omittunt M. omnes. [l] τὸ ἑτέραν μιμεῖσθαι M. 14. 16. 21. [m] πάσας M. 14. cunctas. Val. [n] καὶ τὸ περὶ M. omnes. [o] ὁ Θάς omittunt ὁ M. omnes. [p] Νικόχαρις M. omnes & Val. [q] Δειλιάδα M. 21. [r] νόμους M. omnes, necnon Ald. & Vall.

ἢ χείρονας, id eſt, debet meliores exprimere, quatenus in noſtra poſitum eſt poteſtate, aut improbiores: nempè penes poetam non eſt, ut alios mores affingat, & planè diſſimiles. Meliores igitur inducet Poeta, quatenus illi per imitationis leges licebit, quam revera fuerunt, id eſt, οἵους εἶναι δεῖ. *Sam. Petitus.*

Ibid. Βελτίονας.] Tragœdia imitatur τοὺς βελτίους, non autem τοὺς χείρους, non tantùm eo ſenſu, quo jam diximus, ſed etiam ea ſignificatione, qua βέλτιον omne id eſt, quod ἔξω τῶν πολλῶν, ſplendidum & regale eſt: χεῖρον verò eſt vulgus, & exponunt Interpretes apud *Homerum*, λεπτὸν τοῦ λαοῦ. *Petitus.*

2 Πολύγνωτος μὲν κρείττους.] Idem Victorius poſt μὲν inſerit γὰρ. *Sylburgius.*

3 Καὶ ἔστιν ἑτέρα τῷ ἕτερα μιμήσασθαι.] Idem Vict. pro ἔστιν habet ἔσται, *erit*: & paulo poſt μιμεῖσθαι pro μιμήσασθαι. *Sylburgius.*

4 Ὁ τὴν Δηλιάδα] Caſtelvetro, quem ſequitur Riccobonus, Δειλιάδα, quaſi ἀπὸ τῶν δειλιῶν, parum probabiliter. *Du-Vallius.*

5 Καὶ τοὺς μίμους.] Idem Vict. & Cam. pro μίμους legunt νόμους, *Nomos.* Πέρσας autem mox legendum eſſe, non Πέργας, ut eſt in *Baſ.* & *Cam.*

ὡς [a] Πέρσας καὶ Κύκλωπας, Τιμόθεος καὶ Φιλόξενος μιμήσαιτο ἄν. [6] Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ διαφορᾷ καὶ ἡ τραγῳδία πρὸς τὴν κωμῳδίαν διέστηκεν. Ἡ μὲν γὰρ χείρους, ἡ δὲ βελτίους μιμεῖσθαι [7] βούλεται τῶν νῦν.

[a] ὡς περσὰς κυκλωπὰς M. xiv. 14. ὥσπερ γᾶς κύκλωπας M. 16. ὥσπερ γᾶς κύκλω πᾶς M. 21.

Cam. Editione, Vict. se in Rhetoricis docuisse notat. Utramque lectionem confirmant haec *Pausaniae* in Arcadicis, 278. 15. φθέντος Τιμοθέου νόμοι τοῦ Μιλησίου, Πέρσαι, καὶ κατασκευασθεὶς τῆς αἰδοῦς, Κλεινὸν ἐλευθερίας τεύχων μέγαν Ἑλλάδι κόσμον. *Sylburgius.*

6 Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ διαφορᾷ.] Animadvertendum est, (inquit Vict.) an peccatum sit à librariis in ordine primorum verborum hujus quasi corollarii, legique debeat, ἐν τῇ αὐτῇ δὲ διαφορᾷ. Ratio certe Graeci sermonis videtur hoc postulare. *Sylburgius.*

Ibid. Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ διαφορᾷ.] Lege cum Petro Victorio, ἐν τῇ αὐτῇ δὲ διαφορᾷ. *Heinsius.* In Ed. *Du-Vall.* ad marginem ταύτῃ δὲ τῇ δ.

7 Βούλεται τῶν νῦν.] Legendum est, βούλεται τῷ νῦν *id est*, *hoc aevo*. Nunc, ex quo splendorem suum est consecuta, meliores inducit Tragoedia, deterioribus ad Comicos & Satyricos Poetas amandatis. *Petitus.*

ΚΕΦ. γ.

Πῶς ἐστι μιμεῖσθαι.

ΕΤΙ δὲ τούτων [1] τρίτη διαφορὰ, τὸ, ὡς ἕκαστα τούτων μιμήσαιτο ἄν τις. Καὶ γὰρ ἐν τοῖς αὐτοῖς καὶ τὰ αὐτὰ μιμεῖσθαι ἔστιν, ὅτε μὲν ἀπαγγέλλοντα, ἢ ἕτερόν τι γιγνόμενον, ὥσπερ Ὅμηρος ποιεῖ· ἢ ὡς τὸν

[1] τρίτη διαφορὰ, τὸ, ὡς ἕκαστα τούτων omiserat in contextu M. 16. addita deinde in margine ita: τρίτη διαφορὰ τὴν ἰδέαν τούτων ἕκαστα.

αὐτὸν καὶ μὴ μεταβάλλοντα, [1] ἢ πάντας ὡς πράττοντας καὶ ἐνεργοῦντας τοὺς μιμουμένους. Ἐν τρισὶ [u] δὴ ταύταις διαφοραῖς ἡ μίμησίς ἐστιν, ὡς εἴπομεν κατ' ἀρχάς, [x] ἐν οἷς τε, καὶ ἃ, καὶ ὥς. Ὥστε τῇ μὲν ὁ αὐτὸς ἂν εἴη μιμητὴς Ὁμήρῳ Σοφοκλῆς· μιμοῦνται γὰρ ἄμφω σπουδαίους· τῇ δὲ Ἀριστοφάνει· πράττοντας γὰρ μιμοῦνται καὶ δρῶντας ἄμφω. Ὅθεν καὶ δράματα καλεῖσθαί τινες αὐτά φασιν, ὅτι μιμοῦνται δρῶντας. [y] Διὸ καὶ ἀντιποιοῦνται τῆς τε τραγῳδίας καὶ τῆς κωμῳδίας [z] οἱ Δωριεῖς· τῆς μὲν κωμῳδίας οἱ Μεγαρεῖς, οἵ τε ἐνταῦθα, ὡς ἐπὶ τῆς παρ' αὐτοῖς δημοκρατίας [a] γενομένης, καὶ οἱ ἐκ Σικελίας. ἐκεῖθεν γὰρ ἦν [2] Ἐπίχαρμος ὁ ποιητής, [3] πολλῷ πρότερος ὢν [b] Χωνίδου καὶ Μάγνητος· καὶ τῆς τραγῳδίας

[u] δὲ M. 14. 16. [x] ἐν οἷς τε, καὶ ἃ, καὶ ὡς omittit M. 21. καὶ ἃ omittunt M. 14. xiv. 16. [y] Δι' ὃ M. 21. [z] οἱ Δωριεῖς· τῆς μὲν κωμῳδίας omittit M. 14. μὲν γὰρ κ. M. xiv. 16. 21. [a] genito. Val. [b] χωνίδου M. 14. 16. χωνίδου M. xiv. 21.

1 Ἢ πάντας ὡς πράττοντας.] Scribe πάντα, & paulo post pro πράττοντες γὰρ μιμοῦνται, καὶ δρῶντες ἄμφω, lege πράττοντας & δρῶντας: Ita emendavit *Is. Casaubonus*, libro primo de Satyra, cap. 3. ubi doctissimam hujus loci expositionem vide. *Goulstonus*.

2 Ἐπίχαρμος ὁ ποιητής.] Suam hic de antiquitate poetarum opinionem non affert *Aristoteles*. Sed eorum tantùm recenset argumenta, qui inter sese olim hàc de re contenderunt. Cum enim Epicharmo sit antiquior Thespis, Atheniensibus Dramaticæ poëseos origo, jure potiori ascribenda videatur. *Dacierus*.

3 Πολλῷ πρότερος ὢν Χωνίδου.] Vict. & Cam. Χονίδου per o scribunt. Verior fortasse scriptura Χιωνίδου. Chionidem enim testatur Suidas fuisse comicum *Atheniensem* veteris comœdiæ poetam, annisque octo docuisse ante bella Persica: cujus inter ceteras hæ fuerint fabulæ, Heros, Mendici, Persæ, sive Assyrii. Athenæus quoque lib: 3. locum citat è Χιωνίδου Πτωχοῖς. *Sylburgius*.

ἔνιοι τῶν ἐν Πελοποννήσῳ, ποιούμενοι τὰ ὀνόματα σημεῖον· οὗτοι μὲν γὰρ κώμας τὰς περιοικίδας καλεῖν φασιν, Ἀθηναῖοι δὲ [c] δήμους· [d] ὡς κωμῳδοὺς, οὐκ ἀπὸ τοῦ κωμάζειν λεχθέντας, ἀλλὰ τῇ [e] κατὰ κώμας πλάνῃ, ἀτιμαζομένους ἐκ τοῦ ἄστεως· καὶ τὸ ποιεῖν αὐτοὶ μὲν δρᾶν, [f] Ἀθηναίους δὲ πράττειν [g] προσαγορεύειν. Περὶ μὲν οὖν τῶν διαφορῶν, καὶ πόσαι, καὶ τίνες, τῆς μιμήσεως, εἰρήσθω ταῦτα.

ΚΕΦ. δ.

Τὰ τὴν ποιητικὴν γεννήσαντα, καὶ πῶς διέστασαν εἰς διάφορα εἴδη.

Ἐοίκασι δὲ γεννῆσαι μὲν ὅλως τὴν ποιητικὴν αἰτίαι δύο τινὲς, καὶ [h] αὗται φυσικαί. Τό, τε γὰρ μιμεῖσθαι, σύμφυτον τοῖς ἀνθρώποις ἐκ παίδων ἐστὶ, καὶ [1] τούτῳ διαφέρουσι τῶν ἄλλων ζώων, ὅτι μιμητικώτατόν ἐστι, καὶ τὰς μαθήσεις ποιεῖται διὰ μιμήσεως τὰς πρώτας· καὶ τὸ χαίρειν τοῖς μιμήμασι πάντας. Σημεῖον δὲ τούτου τὸ συμβαῖνον ἐπὶ τῶν ἔργων· ἃ γὰρ αὐτὰ λυ-

c δόμους M. 14. d καὶ ὡς M. 14. 16. e μετὰ M. 16. f Ἀθηναῖοι M. 14. cor. g προσαγορευομένους M. 14. corr. h αὐταὶ M. omnes.

1 Καὶ τούτῳ διαφέρουσι] Videtur dandi casu τούτῳ legi debere (inquit Vict.) ut infinitis locis locutus est; nisi putamus more Attico præpositionem κατὰ desiderari: quo pacto idem prorsus significat, ac vitii nihil in scriptura foret. *Sylburgius*.

πηρῶς

κριβῶς ὁρῶμεν, τούτων τὰς εἰκόνας τὰς μάλιστα ἠκριβωμένας, χαίρομεν θεωροῦντες, οἷον [2] θηρίων τε μορφὰς τῶν [i] ἀγριωτάτων, καὶ νεκρῶν. Αἴτιον δὲ καὶ [k] τούτου, [3] ὅτι [l] μανθάνειν οὐ μόνον τοῖς φιλοσόφοις ἥδιστον, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις ὁμοίως· ἀλλ' ἐπὶ βραχὺ κοινωνοῦσιν αὐτοῦ. Διὰ γὰρ τοῦτο χαίρουσι τὰς εἰκόνας ὁρῶντες, ὅτι συμβαίνει θεωροῦντας μανθάνειν καὶ συλλογίζεσθαι, τί ἕκαστον· οἷον, ὅτι οὗτος ἐκεῖνος· ἐπεὶ ἐὰν μὴ τύχῃ προεωρακώς, [4] [m] οὐ διὰ μίμημα ποιήσει τὴν ἡδονήν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀπεργασίαν, ἢ τὴν χροιάν, ἢ διὰ τοιαύτην τινὰ ἄλλην αἰτίαν. Κατὰ φύσιν δὲ ὄντος ἡμῖν τοῦ μιμεῖσθαι, καὶ [5] τῆς ἁρμονίας καὶ τοῦ ῥυθμοῦ ([6] τὰ γὰρ μέτρα, ὅτι μόρια τῶν [n] ῥυθμῶν ἐστι, φανερὸν) ἐξ ἀρχῆς οἱ πεφυκότες [o] πρὸς αὐτὰ μάλιστα, [p] κατὰ μικρὸν προάγοντες, ἐγέννησαν τὴν

i ἀτιμοτάτων M. omnes. Quæ in honore sunt nullo. V. k τοῦτο M. 14. 16. l τὸ μανθάνειν M. 16. m οὐχὶ μίμημα Ald. n ῥυθμῶν, ἐστι φανερὸν ἐξ ἀρχῆς πεφυκότα καὶ αὐτὰ M. 16. οἱ omittunt M. 14. xiv. 21. o καὶ M. 14. xiv. 21. p κατὰ μικρὸν omittit M. 14.

2 Θηρίων τε μορφὰς τῶν ἀγριωτάτων.] Victorius pro ἀγριωτάτων, quod interpretum quoque nonnulli agnoscunt, è scriptis libris reponit ἀτιμοτάτων, *abjectissimarum belluarum*: eamque lectionem alias quoque *Aristotelicis* exemplis confirmat. *Sylburgius.*

3 Ὅτι μανθάνειν οὐ μόνον.] Cam. pro ὅτι hadet ὅταν. *Sylburgius.*

4 Οὐ διὰ μίμημα ποιήσει τὴν ἡδονήν] Victor. pro οὐ διὰ μίμημα legit οὐχὶ μίμημα: è calamo exaratis codicibus. *Sylburgius.*

5 Τῆς ἁρμονίας καὶ τοῦ ῥυθμοῦ.] Cave voluptatem illam *Imitatione* perceptam, pro altera accipias causa, quæ homines ad hoc Studium poeseos impulerit. Hisce enim in verbis, *Harmonia* nempe & *Rythmo*, causam illam alteram contineri liquido probat *Dacierus.*

6 Τὰ γὰρ μέτρα ὅτι μόρια τῶν ῥυθμῶν ἐστι φανερόν.] Vid. *Rhet.* lib. 3. cap. 8.

ποίησιν ἐκ τῶν αὐτοσχεδιασμάτων. [q] Διεσπάσθη δὲ κατὰ τὰ οἰκεῖα ἤθη ἡ ποίησις· οἱ μὲν γὰρ σεμνότεροι τὰς καλὰς ἐμιμοῦντο πράξεις, [7] καὶ τὰς [r] τῶν τοιούτων τύχας· οἱ δὲ εὐτελέστεροι τὰς τῶν φαύλων, πρῶτον ψόγους ποιοῦντες, ὥσπερ ἕτεροι ὕμνους καὶ ἐγκώμια. Τῶν μὲν οὖν πρὸ Ὁμήρου οὐδενὸς ἔχομεν εἰπεῖν τοιοῦτον ποίημα· [8] εἰκὸς δὲ εἶναι πολλούς. ἀπὸ δὲ Ὁμήρου ἀρξαμένοις ἐστίν· οἷον, ἐκείνου ὁ Μαργείτης, καὶ τὰ τοιαῦτα, ἐν οἷς καὶ τὸ ἁρμόττον ἰαμβεῖον ἦλθε μέτρον. Διὸ καὶ ἰαμβεῖον καλεῖται νῦν, ὅτι ἐν τῷ μέτρῳ τούτῳ ἰάμβιζον ἀλλήλους. καὶ ἐγένοντο τῶν παλαιῶν, οἱ μὲν ἡρωϊκῶν, οἱ δὲ ἰάμβων ποιηταί. Ὥσπερ δὲ καὶ τὰ σπουδαῖα μάλιστα ποιητὴς Ὅμηρος ἦν (μόνος γὰρ οὐχ ὅτι εὖ, ἀλλ' ὅτι καὶ μιμήσεις δραματικὰς ἐποίησεν) [s] οὕτω καὶ τὰ τῆς κωμῳδίας σχήματα πρῶτος [t] ὑπέδειξεν, οὐ ψόγον, ἀλλὰ τὸ γελοῖον δραματοποιήσας· ὁ γὰρ Μαργείτης ἀνάλογον ἔχει, ὥσπερ

q διεσπάρθη M. r τὰς τοιούτων· οἱ M. 14. xiv. 21. & Ald. τὰς τούτων· οἱ M. 16. s ὄντως M. 14. ὄντως M. 21. t ὑπῆρξεν M. xiv.

7 Καὶ τὰς τῶν τοιούτων τύχας.] Accusativum τύχας quem agnoscit etiam Pacci versio, & Vict. se in quodam exemplari invenisse testatur, tollit idem Victorius, (itidemque Cam.) & subaudit è præcedentibus accusativum πράξεις: ut sensus hujus loci sit: homines qui retinent in se multum dignitatis, imitari solitos esse honesta facta, & ea denique, quæ ab honestis virtutisque studiosis viris, quales ipsi sunt, proficiscerentur. *Sylburgius.*

8 Εἰκὸς δὲ εἶναι πολλούς.] *Basiliensis* editionis margo pro πολλοὺς habet πολλὰ, ut feratur ad subst. ποιήματα. Vict. eam mutationem non probat: præsertim cum in omnibus calamo exaratis libris eodem modo scriptum appareat. *Sylburgius.*

Ἰλιὰς

Ἰλιὰς καὶ Ὀδύσσεια πρὸς τὰς [w] τραγῳδίας, [x] οὕτω καὶ οὗτος πρὸς τὰς κωμῳδίας. 9 [y] Οἱ δ᾽ ἐφ᾽ ἑκατέραν τὴν ποίησιν ὁρμῶντες κατὰ τὴν οἰκείαν φύσιν, 10 οἱ μὲν ἀντὶ τῶν ἰάμβων, κωμῳδοποιοὶ ἐγένοντο, οἱ δὲ ἀντὶ τῶν ἐπῶν, τραγῳδοδιδάσκαλοι, διὰ τὸ [z] μείζω καὶ ἐντιμότερα τὰ σχήματα εἶναι ταῦτα ἐκείνων. Τὸ μὲν οὖν [a] ἐπισκοπεῖν, εἰ ἄρα ἔχει ἤδη ἡ τραγῳδία τοῖς [b] εἴδεσιν ἱκανῶς, ἢ οὔ, αὐτό τε καθ᾽ αὐτὸ [c] κρινόμενον, καὶ πρὸς τὰ θέατρα, ἄλλος λόγος. 11 [d] Γενομένης οὖν ἀπ᾽ ἀρχῆς [e] αὐτοσχεδι-

[w] τραγῳδίας καὶ κωμῳδίας M. 21. corr. [x] οὕτω καὶ οὗτος usque ad verba καὶ κωμῳδίας inclusive omittit M. 14. [y] παραφανείσης δὲ τῆς τραγῳδίας καὶ κωμῳδίας οἱ ἐφ᾽ ἑκατέραν τὴν ποίησιν ὁρμῶντες M. 14. xiv. 21. φανείσης M. 16. [z] μείζονα M. xiv. μεῖζον M. 16. 21. [a] ἐπισκ. παρέχει M. omnes. Vid. etiam Catal. Biblioth. Escurial. Tom. I. p. 367. [b] εἰδέσιν M. 16. [c] κρίνεται εἶναι M. 14. 16. κρίνεσθαι εἶναι M. 21. κρίνεσθαι ἢ καὶ M. xiv. [d] γενομένη M. 16. [e] αὐτοσχεδιαστικὴ M. 16.

10 Οἱ μὲν ἀντὶ τῶν ἰάμβων.] *Bas.* Edit. margo pro ἰάμβων habet ἰαμβικῶν: itidemque mox ἐποποιῶν pro ἐπῶν. Victorius omnia quæ ipse viderit exemplaria, cum excusis hac parte facere testis est: viderique *Aristotelem* genere versuum quibus utebantur illic appellasse poetas ipsos: statimque cum significaret qui facti essent, nominibus quæ ostenderent fabros & auctores eorum poematum, usum fuisse. *Sylburgius.*

11 Γενομένης οὖν ἀπ᾽ ἀρχῆς αὐτοσχεδιαστικῆς.] Pro genitivis istis, γενομένης & αὐτοσχεδιαστικῆς *Basiliensis* Editionis margo ponit nominativos γενομένη & αὐτοσχεδιαστική. Quam lectionem Victorius etiam in scriptis quibusdam libris inveniri testatur: sed ipse superiorem sibi magis probari affirmat, ac sine dubio planiorem certioremque esse. Præterea cum & in excusis & in calamo exaratis sit αὐτὴ, veriorem fortasse lectionem fore, si paulum immutatis sono spirituque ejus vocis, legatur αὕτη. hunc enim loci sensum esse: Quum igitur principium poesis humile inconditumque fuerit, hæc (scilicet Tragœdia) & comœdia exorta est. *Sylburgius.*

αστικῆς,

ποίησιν ἐκ τῶν αὐτοσχεδιασμάτων. [q] Διεσπάσθη δὲ κατὰ τὰ οἰκεῖα ἤθη ἡ ποίησις· οἱ μὲν γὰρ σεμνότεροι τὰς καλὰς ἐμιμοῦντο πράξεις, [7] καὶ τὰς [r] τῶν τοιούτων τύχας· οἱ δὲ εὐτελέστεροι τὰς τῶν φαύλων, πρῶτον ψόγους ποιοῦντες, ὥσπερ ἕτεροι ὕμνους καὶ ἐγκώμια. Τῶν μὲν οὖν πρὸ Ὁμήρου οὐδενὸς ἔχομεν εἰπεῖν τοιοῦτον ποίημα· [8] εἰκὸς δὲ εἶναι πολλούς. ἀπὸ δὲ Ὁμήρου ἀρξαμένοις ἐστίν· οἷον, ἐκείνου ὁ Μαργείτης, καὶ τὰ τοιαῦτα, ἐν οἷς καὶ τὸ ἁρμόττον ἰαμβεῖον ἦλθε μέτρον. Διὸ καὶ ἰαμβεῖον καλεῖται νῦν, ὅτι ἐν τῷ μέτρῳ τούτῳ ἰάμβιζον ἀλλήλους. καὶ ἐγένοντο τῶν παλαιῶν, οἱ μὲν ἡρωϊκῶν, οἱ δὲ ἰάμβων ποιηταί. Ὥσπερ δὲ καὶ τὰ σπουδαῖα μάλιστα ποιητὴς Ὅμηρος ἦν (μόνος γὰρ οὐχ ὅτι εὖ, ἀλλ᾽ ὅτι καὶ μιμήσεις δραματικὰς ἐποίησεν) [s] οὕτω καὶ τὰ τῆς κωμῳδίας σχήματα πρῶτος [t] ὑπέδειξεν, οὐ ψόγον, ἀλλὰ τὸ γελοῖον δραματοποιήσας· ὁ γὰρ Μαργείτης ἀνάλογον ἔχει, ὥσπερ

[q] διεσπάρθη M. [r] τὰς τοιούτων· οἱ M. 14. xiv. 21. & Ald. τὰς τούτων· οἱ M. 16. [s] ὅτος M. 14. ὅτως M. 21. [t] ὑπῆρξεν M. xiv.

7 Καὶ τὰς τῶν τοιούτων τύχας.] Accusativum τύχας quem agnoscit etiam Pacci versio, & Vict. se in quodam exemplari invenisse testatur, tollit idem Victorius, (itidemque Cam.) & subaudit è præcedentibus accusativum πράξεις: ut sensus hujus loci sit: homines qui retinent in se multum dignitatis, imitari solitos esse honesta facta, & ea denique, quæ ab honestis virtutisque studiosis viris, quales ipsi sunt, proficiscerentur. *Sylburgius.*

8 Εἰκὸς δὲ εἶναι πολλούς.] *Basiliensis* editionis margo pro πολλοὺς habet πολλὰ, ut feratur ad subst. ποιήματα. Vict. eam mutationem non probat: præsertim cum in omnibus calamo exaratis libris eodem modo scriptum appareat. *Sylburgius.*

Ἰλιὰς

Ἰλιὰς καὶ Ὀδύσσεια πρὸς τὰς [w] τραγῳδίας, [x] οὕτω καὶ οὗτος πρὸς τὰς κωμῳδίας. 9 [y] Οἱ δ᾽ ἐφ᾽ ἑκατέραν τὴν ποίησιν ὁρμῶντες κατὰ τὴν οἰκείαν φύσιν, 10 οἱ μὲν ἀντὶ τῶν ἰάμβων, κωμῳδοποιοὶ ἐγένοντο, οἱ δὲ ἀντὶ τῶν ἐπῶν, τραγῳδοδιδάσκαλοι, διὰ τὸ [z] μείζω καὶ ἐντιμότερα τὰ σχήματα εἶναι ταῦτα ἐκείνων. Τὸ μὲν οὖν [a] ἐπισκοπεῖν, εἰ ἄρα ἔχει ἤδη ἡ τραγῳδία τοῖς [b] εἴδεσιν ἱκανῶς, ἢ οὔ, αὐτό τε καθ᾽ αὑτὸ [c] κρινόμενον, καὶ πρὸς τὰ θέατρα, ἄλλος λόγος. 11 [d] Γενομένης οὖν ἀπ᾽ ἀρχῆς [e] αὐτοσχεδι-

[w] τραγῳδίας καὶ κωμῳδίας M. 21. corr. [x] οὕτω καὶ οὗτος usque ad verba καὶ κωμῳδίας inclusive omittit M. 14. [y] παραφανείσης δὲ τῆς τραγῳδίας καὶ κωμῳδίας οἱ ἐφ᾽ ἑκατέραν τὴν ποίησιν ὁρμῶντες M. 14. xiv. 21. φανείσης M. 16. [z] μείζονα M. xiv. μείζω M. 16. 21. [a] ἐπισκ. παρέχει M. omnes. Vid. etiam Catal. Biblioth. Escurial. Tom. I. p. 367. [b] εἰδόσιν M. 16. [c] κρίνεται εἶναι M. 14. 16. κρῖναι εἶναι M. 21. κρίνεται ἢ καὶ M. xiv. [d] γενομένη M. 16. [e] αὐτοσχεδιαστικὴ M. 16.

10 Οἱ μὲν ἀντὶ τῶν ἰάμβων.] *Bas.* Edit. margo pro ἰάμβων habet ἰαμβικῶν: itidemque mox ἐποποιῶν pro ἐπῶν. Victorius omnia quæ ipse viderit exemplaria, cum excusis hac parte facere testis est: viderique *Aristotelem* genere versuum quibus utebantur illic appellasse poetas ipsos: statimque cum significaret qui facti essent, nominibus quæ ostenderent fabros & auctores eorum poematum, usum fuisse. *Sylburgius.*

11 Γενομένης οὖν ἀπ᾽ ἀρχῆς αὐτοσχεδιαστικῆς.] Pro genitivis istis, γενομένης & αὐτοσχεδιαστικῆς *Basiliensis* Editionis margo ponit nominativos γενομένη & αὐτοσχεδιαστική. Quam lectionem Victorius etiam in scriptis quibusdam libris inveniri testatur: sed ipse superiorem sibi magis probari affirmat, ac sine dubio planiorem certioremque esse. Præterea cum & in excusis & in calamo exaratis sit αὐτὴ, veriorem fortasse lectionem fore, si paulum immutatis sono spirituque ejus vocis, legatur αὕτη. hunc enim loci sensum esse: Quum igitur principium poesis humile inconditumque fuerit, hæc (scilicet Tragœdia) & comœdia exorta est. *Sylburgius.*

αστικῆς,

αστικῆς, καὶ αὐτὴ καὶ ἡ κωμῳδία, [12] καὶ ἡ μὲν ἀπὸ τῶν ἐξαρχόντων τὸν διθύραμβον, ἡ δὲ ἀπὸ τῶν τὰ φαλλικὰ, ἃ ἔτι καὶ νῦν ἐν πολλαῖς τῶν πόλεων [f] διαμένει [g] νομιζόμενα, [13] κατὰ μικρὸν ηὐξήθη, προαγόντων, ὅσον ἐγίγνετο φανερὸν αὐτῆς. Καὶ πολλὰς μεταβολὰς μεταβαλοῦσα ἡ τραγῳδία ἐπαύσατο, ἐπεὶ ἔσχε τὴν ἑαυτῆς φύσιν. Καὶ [h] τό, τε τῶν ὑποκριτῶν πλῆθος ἐξ ἑνὸς εἰς δύο πρῶτος Αἰσχύλος ἤγαγε, [14] καὶ τὰ τοῦ [i] χοροῦ ἠλάττωσε, καὶ τὸν λόγον πρωταγωνιστὴν παρεσκεύασε· τρεῖς δὲ καὶ σκηνογραφίαν Σοφοκλῆς. Ἔτι δὲ τὸ μέγεθος ἐκ μικρῶν μύθων καὶ λέ-

[f] διαμένειν M. 14. 16. 21. cor. & Ald. omittit M. xiv. [g] νομιζόμενα Μ. 16. Ald. [h] τότε τῶν Ald. [i] χρόνου M. xiv.

12 Ἡ μὲν ἀπὸ τῶν ἐξαρχόντων.] ἐξαρχόντων, & mox νομιζόμενα, immerito quibusdam suspecta fuisse, prolixius docet idem Victorius. Esse vero ἐξάρχειν principem se præbere alicujus cantus. *Sylburgius.*

13 Κατὰ μικρὸν ηὐξήθη προαγόντων.] Margo Edit. *Du-Valliana* habet, Quidam προαγόντων. Vid. *Castelv.* Comment.

14 Καὶ τὰ τοῦ χοροῦ.] Incompositus fuit olim Tragicorum Chorus personarum multitudine, è quibus constituebatur. Quinquaginta fuisse testantur veteres: sed contractior factus est, & quindecim tantum ex hac lege:

Τὸν τραγικὸν χορὸν συνίσταμαι
ἐκ πεντεκαίδεκα.

Lex ista lata est occasione Eumenidum fabulæ, quam docuit *Æschylus. Pollux* lib. 4. cap. 15. Τὸ δὲ παλαιὸν ὁ τραγικὸς χορὸς πεντήκοντα ἦσαν, ἄχρι τῶν Εὐμενίδων Αἰσχύλου. πρὸς δὲ τὸν ὄχλον αὐτῶν τοῦ πλήθους ἐκπλαγέντων, συνέστειλεν ὁ νόμος εἰς ἐλάττω ἀριθμὸν τὸν χορόν. Commode igitur intelligendus *Aristoteles*, qui *Æschylum* hujus instituti auctorem laudat. Imo potius causam dedit ferendæ hujus legis *Æschylus*, non ipse tulit, nisi forte dicamus ipsum etiam *Æschylum* suo præivisse exemplo, qui in suo *Agamemnone* è quindecim tantum personis Chorum constituit, qui numerus Lege ista sit postea constitutus. *Petitus.*

ξεως

λέξεως γελοίας, διὰ τὸ ἐκ σατυρικοῦ μεταβαλεῖν, ὀψὲ [k] ἀπεσεμνύνθη· τό, τε μέτρον ἐκ τετραμέτρου ἰαμβεῖον ἐγένετο. Τὸ μὲν γὰρ πρῶτον τετραμέτρῳ ἐχρῶντο, διὰ τὸ σατυρικὴν καὶ ὀρχηστικωτέραν εἶναι τὴν ποίησιν. Λέξεως δὲ γενομένης, αὐτὴ ἡ φύσις τὸ οἰκεῖον μέτρον εὗρε· μάλιστα γὰρ λεκτικὸν τῶν μέτρων τὸ ἰαμβεῖόν ἐστι. Σημεῖον δὲ τούτου· πλεῖστα γὰρ ἰαμβεῖα λέγομεν ἐν τῇ διαλέκτῳ τῇ πρὸς ἀλλήλους· ἑξάμετρα δὲ ὀλιγάκις, καὶ ἐκβαίνοντες [l] τῆς λεκτικῆς ἁρμονίας. Ἔτι δὲ ἐπεισοδίων πλήθη, καὶ τὰ [m] ἄλλα ὡς ἕκαστα [n] κοσμηθῆναι λέγεται. [o] Περὶ μὲν οὖν τούτων τοσαῦτα ἔστω ἡμῖν εἰρημένα· πολὺ γὰρ ἂν ἴσως ἔργον εἴη διεξιέναι καθ' ἕκαστον.

[k] ἀπισεμνύνθη M. xiv. [l] τῆς τε M. 16. [m] ἄλλως M. xiv. 16. ἀλλ' ὡς M. 21. omittit ὡς M. 14. [n] corr. ἃ κοσμηθῆναι M. 14. [o] περὶ μὲν οὖν τούτων τοσαῦτα. Hæc verba omittunt M. omnes.

ΚΕΦ. ε.

Περὶ κωμῳδίας· καὶ ἐποποιίας καὶ τραγῳδίας διαφορά.

Η ΔΕ κωμῳδία ἐστὶν, ὥσπερ εἴπομεν, μίμησις, φαυλοτέρων μὲν, οὐ μέντοι κατὰ πᾶσαν κακίαν, ἀλλὰ τοῦ αἰσχροῦ ἐστι τὸ γελοῖον μόριον. Τό γὰρ γελοῖόν ἐστιν ἁμάρτημά τι καὶ αἶσχος ἀνώδυνον, καὶ οὐ φθαρτικόν· οἷον, εὐθὺς τὸ γελοῖον πρόσωπον αἰσχρόν τι καὶ διεστραμμένον ἄνευ ὀδύνης. Αἱ μὲν οὖν τῆς τραγῳδίας μεταβάσεις, καὶ

δι'

δι' ὧν ἐγένοντο, οὐ λελήθασιν. [p] ἡ δὲ κωμῳδία, διὰ τὸ μὴ σπουδάζεσθαι ἐξ ἀρχῆς, ἔλαθεν· [1] καὶ γὰρ χορὸν κωμῳδῶν ὀψέ ποτε [2] ὁ ἄρχων ἔδωκεν, ἀλλ' [q] ἐθελονταὶ ἦσαν. Ἤδη δὲ σχήματά τινα αὐτῆς ἐχούσης, οἱ λεγόμενοι αὐτῆς ποιηταὶ μνημονεύονται. Τίς δὲ πρόσωπα ἀπέδωκεν, ἢ προλόγους, ἢ πλήθη ὑποκριτῶν, [r] καὶ ὅσα τοιαῦτα, ἠγνόηται. Τὸ δὲ μύθους ποιεῖν, Ἐπίχαρμος καὶ Φόρμις [s] ἦρξαν. Τὸ μὲν [t] οὖν ἐξ ἀρχῆς ἐκ Σικελίας ἦλθε. Τῶν δὲ Ἀθήνησι Κράτης πρῶτος ἦρξεν, ἀφέμενος τῆς ἰαμβικῆς ἰδέας, καθόλου ποιεῖν [u] λόγους [x] ἢ μύθους. ἡ μὲν οὖν ἐποποιία τῇ τραγῳδίᾳ μέχρι μόνου μέτρου [3] [y] μετὰ λόγου μίμησις εἶναι σπουδαίων ἠκολούθησεν. [z] Τῷ δὲ τὸ μέτρον ἁπλοῦν ἔχειν, καὶ ἀπαγγελίαν εἶναι, ταύτῃ διαφέρουσιν·

[p] ἡ δὲ κωμῳδίας M. 14. [q] ἐθελονταὶ M. 16. [r] καὶ ὅσα τοιαῦτα omittit M. xiv. [s] ἦρξαν omittunt M. omnes. [t] οὖν omittunt M. omnes. [u] λόγους omiserat M. 21. ac deinde additum. [x] καὶ M. xiv. 21. [y] μεγάλου M. omnes. Vid. etiam Cat. Bibl. Esc. Tom. I. p. 367. [z] τὸ δὲ μέτρον M. 14. τὸ δὲ τὸ μέτρον M. xiv. 16. 21.

1 *Καὶ γὰρ χορὸν.*] Anonymus in Argumento Midianæ: ἔθος δὲ ἦν πρὸ μηνὸς τῆς ἑορτῆς, τοὺς ἄρχοντας συνάγειν τοὺς Χορηγοὺς (τοὺς τὰ ἀναλώματα παρέχοντας τὰ περὶ τὸν χορὸν) ἐκ τῆς φυλῆς εἰς τὸ λαχεῖν περὶ τῶν αὐλητῶν. Ita etiam apud *Archontem* Choragi solebant δοῦναι χορὸν Poetis: eratque *Archontis* videre, ut id fieret rectè, & ad celebrandos majori cum voluptate atque dignitate Ludos. Cratinus in Prologo *Bubulcorum*.

Ὃς οὐκ ἔδωκ' αἰτοῦντι Σοφοκλέει χορὸν,
Τῷ Κλεομάχου δ', ὃν οὐκ ἂν ἠξίουν ἐγὼ
Ἐμοὶ διδάσκειν οὐδ' ἂν εἰς Ἀδώνια.

Petitus.

2 *Ὁ ἄρχων ἔδωκεν.*] *Basil.* majusculo α scribit Ἄρχων· quasi nomen proprium. Victorius appellative accipit pro magistratu, non tamen summo, sed qui ludis scenicis præpositus esset; cujusmodi ferme *Romæ* erant Ædiles. *Sylburgius.*

3 *Μετὰ λόγου μίμησις.*] Dele *μετὰ λόγου*, ut glossema inutile & aliunde advectum. *Goulstonus.*

ἔτι δὲ τῷ μήκει· [4] ἡ μὲν, ὅτι μάλιστα [5] πειρᾶται ὑπὸ μίαν περίοδον ἡλίου εἶναι, ἢ μικρὸν ἐξαλλάττειν· ἡ δὲ ἐποποιΐα, ἀόριστος τῷ χρόνῳ, καὶ τούτῳ διαφέρει. Καίτοι τὸ πρῶτον ὁμοίως ἐν ταῖς τραγῳδίαις τοῦτο ἐποίουν, καὶ ἐν τοῖς ἔπεσι. Μέρη δέ ἐστι τὰ μὲν ταυτὰ, τὰ δὲ ἴδια τῆς τραγῳδίας. Διόπερ ὅστις περὶ τραγῳδίας οἶδε σπουδαίας καὶ φαύλης, οἶδε καὶ περὶ ἐπῶν· ἃ μὲν γὰρ ἐποποιΐα ἔχει, ὑπάρχει τῇ τραγῳδίᾳ· ἃ δὲ αὐτῇ, οὐ πάντα ἐν τῇ ἐποποιΐᾳ.

4 Ἡ μὲν ὅτι μάλιστα πειρᾶται.] Victorius legit ἡ μὲν γάρ. Idem locum hunc sic interpretatur, *hæc namque, quam maxime potest, nititur intra unum ambitum solis redigi*. Sylburgius.

5 Πειρᾶται ὑπὸ μίαν περίοδον ἡλίου εἶναι.] *Hanc unam Solis Periodum*, esse spatium duodecim horarum probat Dacierus; sive ab ortu Solis computes ad occasum, sive ab occasu ad ortum, sive denique à meridie ad meridiem.

ΚΕΦ. ϛ.

Περὶ τραγῳδίας, καὶ τῶν αὐτῆς μερῶν.

[1] ΠΕΡΙ' μὲν οὖν [a] τῆς ἑξαμέτρου μιμητικῆς, καὶ περὶ κωμῳδίας ὕστερον ἐροῦμεν· [b] περὶ δὲ τραγῳδίας [c] λέγωμεν, ἀπολαβόντες αὐτῆς ἐκ τῶν εἰρημένων τὸν γινόμενον

[a] τῆς ἐν ἑξαμέτροις μιμητικῆς M. 21. xiv. ἐν τοῖς ἑξαμέτροις μιμητικοῖς M. 16. τῆς ἐν τοῖς ἑξαμέτροις μιμητικῆς M. 14. ἐν τῆς ἑξαμέτρου μιμητικῆς Ald.
[b] Præfigit titulum in margine rubrica exaratum Περὶ τραγῳδίας M. 16. [c] λέγομεν M. 21. Ald.

1 Περὶ μὲν οὖν τῆς ἑξαμέτρου.] Victorius trium calamo scriptorum librorum fidem secutus legit, τῆς ἐν ἑξαμέτροις μιμητικῆς: & præpositionem ἐν supra quoque sic usurpatam addit, *ut in*.

 fine

δι' ὧν ἐγένοντο, οὐ λελήθασιν· [p] ἡ δὲ κωμῳδία, διὰ τὸ μὴ σπουδάζεσθαι ἐξ ἀρχῆς, ἔλαθεν· [1] καὶ γὰρ χορὸν κωμῳδῶν ὀψέ ποτε [2] ὁ ἄρχων ἔδωκεν, ἀλλ' [q] ἐθελονταὶ ἦσαν. Ἤδη δὲ σχήματά τινα αὐτῆς ἐχούσης, οἱ λεγόμενοι αὐτῆς ποιηταὶ μνημονεύονται. Τίς δὲ πρόσωπα ἀπέδωκεν, ἢ προλόγους, ἢ πλήθη ὑποκριτῶν, [r] καὶ ὅσα τοιαῦτα, ἠγνόηται. Τὸ δὲ μύθους ποιεῖν, Ἐπίχαρμος καὶ Φόρμις [s] ἦρξαν. Τὸ μὲν [t] οὖν ἐξ ἀρχῆς ἐκ Σικελίας ἦλθε. Τῶν δὲ Ἀθήνησι Κράτης πρῶτος ἦρξεν, ἀφέμενος τῆς ἰαμβικῆς ἰδέας, καθόλου ποιεῖν [u] λόγους [x] ἢ μύθους· ἡ μὲν οὖν ἐποποιία τῇ τραγῳδίᾳ μέχρι μόνου μέτρου [3] [y] μετὰ λόγου μίμησις εἶναι σπουδαίων ἠκολούθησεν. [z] Τῷ δὲ τὸ μέτρον ἁπλοῦν ἔχειν, καὶ ἀπαγγελίαν εἶναι, ταύτῃ διαφέρουσιν·

p ἡ δὲ κωμῳδίας M. 14. q ἐθελονταὶ M. 16. r καὶ ὅσα τοιαῦτα omittit M. xiv. s ἦρξαν omittunt M. omnes. t οὖν omittunt M. omnes. u λόγους omiserat M. 21. ac deinde additum. x καὶ M. xiv. 21. y μεγάλου M. omnes. Vid. etiam Cat. Bibl. Esc. Tom. I. p. 367. z τὸ δὲ μέτρον M. 14. τὸ δὲ τὸ μέτρον M. xiv. 16. 21.

1 Καὶ γὰρ χορόν.] Anonymus in Argumento Midianae: Ἔθος γὰρ ἦν πρὸ μηνὸς τῆς ἑορτῆς, τοὺς ἄρχοντας συνάγειν τοὺς Χορηγοὺς (τοὺς τὰ ἀναλώματα παρέχοντας τὰ περὶ τὸν χορὸν) ἑκάστης φυλῆς εἰς τὸ λαχεῖν περὶ τῶν αὐλητῶν. Ita etiam apud *Archontem* Choragi solebant δοῦναι χορὸν Poetis: eratque *Archontis* videre, ut id fieret rectè, & ad celebrandos majori cum voluptate atque dignitate Ludos. Cratinus in Prologo *Bubulcorum*.

Ὃς οὐκ ἔδωκ' αἰτοῦντι Σοφοκλέει χορὸν,
Τῷ Κλεομάχου δ', ὃν οὐκ ἂν ἠξίουν ἐγὼ
Ἐμοὶ διδάσκειν οὐδ' ἂν εἰς Ἀδώνια.
Petitus.

2 Ὁ ἄρχων ἔδωκεν.] *Basil.* majusculo α scribit Ἄρχων· quasi nomen proprium. Victorius appellative accipit pro magistratu, non tamen summo, sed qui ludis scenicis praepositus esset; cujusmodi ferme *Romae* erant Aediles. *Sylburgius.*

3 Μετὰ λόγου μίμησις.] Dele μετὰ λόγου, ut glossema inutile & aliunde advectum. *Goulstonus.*

ἔτι

ἔτι δὲ τῷ μήκει· [4] ἡ μὲν, ὅτι μάλιστα [5] πειρᾶται ὑπὸ μίαν περίοδον ἡλίου εἶναι, ἢ μικρὸν ἐξαλλάττειν· ἡ δὲ ἐποποιΐα, ἀόριστος τῷ χρόνῳ, καὶ τούτῳ διαφέρει. Καίτοι τὸ πρῶτον ὁμοίως ἐν ταῖς τραγῳδίαις τοῦτο ἐποίουν, καὶ ἐν τοῖς ἔπεσι. Μέρη δέ ἐστι τὰ μὲν ταυτὰ, τὰ δὲ ἴδια τῆς τραγῳδίας. Διόπερ ὅστις περὶ τραγῳδίας οἶδε σπουδαίας καὶ φαύλης, οἶδε καὶ περὶ ἐπῶν· ἃ μὲν γὰρ ἐποποιΐα ἔχει, ὑπάρχει τῇ τραγῳδίᾳ· ἃ δὲ αὐτῇ, οὐ πάντα ἐν τῇ ἐποποιΐᾳ.

4 Ἡ μὲν ὅτι μάλιστα πειρᾶται.] Victorius legit ἡ μὲν γὰρ. Idem locum hunc sic interpretatur, *hæc namque, quam maxime potest, nititur intra unum ambitum solis redigi*. Sylburgius.

5 Πειρᾶται ὑπὸ μίαν περίοδον ἡλίου εἶναι.] *Hanc unam Solis Periodum*, esse spatium duodecim horarum probat Dacierus; sive ab ortu Solis computes ad occasum, sive ab occasu ad ortum, sive denique à meridie ad meridiem.

ΚΕΦ. ς.

Περὶ τραγῳδίας, καὶ τῶν αὐτῆς μερῶν.

[1] ΠΕΡΙ' μὲν οὖν [a] τῆς ἐξαμέτρου μιμητικῆς, καὶ περὶ κωμῳδίας ὕστερον ἐροῦμεν· [b] περὶ δὲ τραγῳδίας [c] λέγωμεν, ἀπολαβόντες αὐτῆς ἐκ τῶν εἰρημένων τὸν γινόμενον

[a] τῆς ἐν ἑξαμέτροις μιμητικῆς M. 21. xiv. ἐν τοῖς ἑξαμέτροις μιμητικοῖς M. 16. τῆς ἐν τοῖς ἑξαμέτροις μιμητικῆς M. 14. ἐν τῆς ἑξαμέτρου μιμητικῆς Ald. [b] Præfigit titulum in margine rubrica exaratum Περὶ τραγῳδίας M. 16. [c] λέγομεν M. 21. Ald.

1 Περὶ μὲν οὖν τῆς ἑξαμέτρου.] Victorius trium calamo scriptorum librorum fidem secutus legit, τῆς ἐν ἑξαμέτροις μιμητικῆς: & præpositionem ἐν supra quoque sic usurpatam addit, ut in

ὅρον τῆς οὐσίας. Ἔστιν οὖν τραγῳδία μίμησις πράξεως σπουδαίας καὶ τελείας, μέγεθος ἐχούσης, ἡδυσμένῳ λόγῳ, χωρὶς ἑκάστου τῶν εἰδῶν ἐν τοῖς μορίοις δρώντων, [2] καὶ οὐ δι' [d] ἐπαγγελίας, [e] ἀλλὰ δι' ἐλέου καὶ φόβου περαίνουσα τὴν τῶν τοιούτων [3] [f] παθημάτων κάθαρσιν. Λέγω [g] δὲ ἡδυσμένον μὲν [h] λόγον, τὸν ἔχοντα ῥυθμὸν [4] καὶ ἁρμονίαν καὶ μέλος. Τὸ δὲ χωρὶς τῶν [i] εἰδῶν, τὸ διὰ μέτρων ἔνια μόνον περαίνεσθαι, καὶ πάλιν ἕτερα διὰ μέλους. Ἐπεὶ δὲ πράττοντες ποιοῦνται τὴν μίμησιν, πρῶτον μὲν ἐξ ἀνάγκης ἂν εἴη τι μόριον τραγῳδίας ὁ τῆς ὄψεως κόσμος, εἶτα μελοποιΐα καὶ λέξις· ἐν τούτοις γὰρ ποιοῦνται τὴν μίμησιν. Λέγω δὲ λέξιν μὲν αὐτὴν τὴν τῶν μέτρων σύνθεσιν· μελοποιΐαν δὲ, ὃ τὴν δύναμιν [5] φανερὰν ἔχει πᾶσαν. Ἐπεὶ δὲ πράξεώς ἐστι [k] μίμησις, πράττεται δὲ ὑπό τινων πραττόντων, οὓς ἀνάγκη ποιούς τινας εἶναι κατά τε τὸ

[d] ἀγγελίας M. 14. [e] ἀλλὰ omittunt M. omnes. [f] μαθημάτων M. omnes, sed in 21 corr. Ald. disciplinarum. Vall. [g] δὴ M. 16. 14. [h] μὲν omittit M. xiv. [i] τοῖς εἴδεσι M. omnes. [k] ἡ μίμησις M. omnes.

fine cap. 1. τὰς διαφορὰς τῶν τεχνῶν, ἐν αἷς ποιοῦνται τὴν μίμησιν, & *in initio cap.* 3. Καὶ γὰρ ἐν τοῖς αὐτοῖς καὶ τὰ αὐτὰ μιμεῖσθαί ἐστιν. *Sylburgius.*

2 Καὶ οὐ δι' ἐπαγγελίας] Victorius pro ἐπαγγελίας legit ἀπαγγελίας, *expositione:* atque ita fuit etiam *cap. præced.* Τῷ δὲ τὸ μέτρον ἁπλοῦν ἔχειν, καὶ ἀπαγγελίαν εἶναι. *Sylburgius.*

3 Παθημάτων κάθαρσιν.] Cam. Ed. pro παθημάτων habet μαθημάτων. Victorii versio nostram lectionem confirmat, *hujuscemodi perturbationum purgationem.* Sylburgius.

4 Καὶ ἁρμονίαν, καὶ μέλος.] Victorius pro μέλος legit μέτρον: quia μέλος & ἁρμονία idem valeant. Idem mox dativo casu legit, τῷ περαίνεσθαι, *quod efficiuntur.* Sylburgius.

5 Φανερὰν ἔχει πᾶσαν.] In textu *Heinsiano* πᾶσι. Et sic in illius versione, *cujus vim satis omnes intelligunt.*

ἦθος

ἦθος καὶ τὴν διάνοιαν (διὰ γὰρ τούτων καὶ τὰς πράξεις εἶναί φαμεν ποιάς τινας) πέφυκεν αἴτια δύο τῶν πράξεων εἶναι, 6 [l] διάνοια καὶ ἦθος, καὶ κατὰ ταύτας καὶ τυγχάνουσι καὶ ἀποτυγχάνουσι πάντες. Ἔστι δὲ τῆς μὲν πράξεως ὁ μῦθος μίμησις. 7 Λέγω γὰρ μῦθον τοῦτον, τὴν σύνθεσιν τῶν πραγμάτων· τὰ δὲ ἤθη, 8 [m] καθ' ἃ ποιούς τινας εἶναί φαμεν τοὺς πράττοντας· διάνοιαν δὲ, ἐν ὅσοις λέγοντες ἀποδεικνύουσί τι, ἢ καὶ ἀποφαίνονται γνώμην· [n] ἀνάγκη οὖν πάσης τραγῳδίας μέρη εἶναι ἕξ, [o] καθ' ἃ ποιά τις ἐστὶν ἡ τραγῳδία. Ταῦτα δ' ἐστὶν, μῦθος, καὶ ἤθη, καὶ λέξις, καὶ διάνοια, καὶ ὄψις, καὶ μελοποιΐα. Οἷς μὲν γὰρ μιμοῦνται, δύο μέρη ἐστίν· ὡς δὲ μιμοῦνται, ἕν· ἃ δὲ μιμοῦνται, τρία. Καὶ παρὰ ταῦτα οὐδέν. Τούτοις μὲν οὖν 9 οὐκ ὀλίγοι αὐτῶν, ὡς εἰπεῖν,

[l] sententiam Vall. [m] καθ' ὁποίους M. 14. καθ' ἃ ποιούς M. xiv. καθὸ ποιούς M. 16. 21. [n] In margine adscriptus est titulus rubricatus περὶ τρόπου M. 16. [o] καθ' ὁποῖα M. 14. 16. 21.

6 Διάνοια καὶ ἦθος.] Cam. Ed, accusandi casu, διάνοιαν καὶ ἦθος. Sed nostram lectionem, ut veriorem, secutus etiam Victorius, suffragantibus ei calamo scriptis libris. *Sylburgius*.

7 Λέγω γὰρ μῦθον τοῦτον.] Madius, doctus, accuratusque interpres, timet ne mendi aliquid hic sit, legique debeat sive τούτων, patrio casu multitudinis: sive τοῦτο. Ipse quoque diu suspicatus sum τούτων legi debere. Hæc Victorius; quæ prolixius ibi confirmat. *Sylburgius*.

8 Καθ' ἃ ποιούς τινας.] Cam. Edit. & Victor. singulari numero καθ' ὃ, pro καθ' ἃ. Versio tamen Victorii nostram lectionem non improbat; *mores autem, secundum quos, quales quosdam esse affirmamus eos qui agunt*. Sylburgius.

9 Οὐκ ὀλίγοι αὐτῶν.] Margo *Du-Vall.* Ed. habet, Forte, τῶν ποιητῶν. Castelvetrus.

[p] κέχρηνται τοῖς εἴδεσι· καὶ γὰρ [10] [q] ὄψιν ἔχει πᾶν, καὶ ἦθος, [11] καὶ μῦθον, καὶ λέξιν, καὶ μέλος, καὶ διάνοιαν ὡσαύτως. Μέγιστον δὲ τούτων ἐστὶν ἡ τῶν πραγμάτων σύστασις. Ἡ γὰρ τραγῳδία μίμησίς ἐστιν οὐκ ἀνθρώπων, [12] ἀλλὰ [r] πράξεων, καὶ βίου, καὶ εὐδαιμονίας καὶ [s] κακοδαιμονίας· [13] [t] καὶ γὰρ ἡ εὐδαιμονία ἐν πράξει ἐστὶ, καὶ τὸ τέλος πρᾶξις τίς ἐστιν, οὐ ποιότης. Εἰσὶ δὲ κατὰ μὲν τὰ ἤθη ποιοί τινες· κατὰ δὲ τὰς πράξεις, εὐδαίμονες, ἢ τοὐναντίον. Οὐκ οὖν ὅπως τὰ ἤθη [14] μιμήσωνται, πράττουσιν, ἀλλὰ τὰ ἤθη συμπεριλαμβάνουσιν διὰ τὰς πράξεις. Ὥστε τὰ πράγματα καὶ ὁ μῦθος τέλος τῆς τραγῳδίας. Τὸ δὲ τέλος μέγιστον ἁπάντων ἐστίν· [15] [u] ἄνευ μὲν γὰρ πράξεως, οὐκ ἂν γέ-

p κέχρηνται M. 16. q ὄψις M. 14. 16. 21. necnon Ald. & Vall. ὄψεις M. xiv. r actionis. Vall. s καὶ κακοδαιμονίας omittunt M. omnes. t καὶ ἡ κακοδαιμονία M. omnes. u rursus citra actionem. Vall.

10 Ὄψιν ἔχει πᾶν.] *Basil.* & Cam. Edit. Καὶ γὰρ ὄψις ἔχει πᾶν. Sed accusativum ὄψιν tuentur Madius & Victorius, & agnoscit etiam vetustissimum exemplar calamo exaratum, ut testatur idem Victorius. *Sylburgius.*

11 Καὶ ἦθος, καὶ μῦθον.] In margine Edit. *Du-Vall.* adnotatur *Castelv.* legere μῦθος, καὶ λέξις, καὶ μέλος, καὶ διάνοια ὡσαύτως: nominandi casu.

12 Ἀλλὰ πράξεων.] Victorius pro πράξεων, legit singulari numero πράξεως *actionis:* quod & consensus scriptorum librorum, & veritas ipsa lectionem illam refellat: quum Tragœdia unius, non plurium factorum sit imitatio. *Sylburgius.*

13 Καὶ γὰρ ἡ εὐδαιμονία.] In margine Ed. Du-Vall. *Castelv.* Καὶ γὰρ ἡ εὐδαιμονία καὶ κακοδαιμονία.

14 Μιμήσωνται.] Camot. Ed. μιμήσονται: indicativo verbi modo: quæ structura est infrequentior. *Sylburgius.*

15 Ἄνευ μὲν γάρ.] Victorius & Madius, cum duobus exemplaribus legunt ἔτι ἄνευ μὲν πράξεως, *præterea sine actione quidem.* Sylburgius.

νοιτο

νοιτο τραγῳδία· ἄνευ δὲ ἠθῶν, γένοιτ' ἄν· αἱ γὰρ τῶν νέων τῶν πλείστων, ἀήθεις τραγῳδίαι εἰσὶ, καὶ ὅλως ποιηταὶ πολλοὶ [16] τοιοῦτοι· οἷον καὶ τῶν γραφέων Ζεῦξις πρὸς Πολύγνωτον πέπονθεν. Ὁ μὲν γὰρ [17] Πολύγνωτος [x] ἀγαθῶν ἠθογράφος· ἡ δὲ Ζεύξιδος γραφὴ [y] οὐδὲν ἔχει ἦθος. Ἔτι ἐάν τις ἐφεξῆς θῇ ῥήσεις ἠθικὰς, καὶ λέξεις καὶ διανοίας εὖ πεποιημένας, [18] [z] οὐ ποιήσει ὃ ἦν τῆς τραγῳδίας ἔργον, ἀλλὰ [19] πολὺ μᾶλλον [a] ἡ καταδεεστέροις τούτοις κεχρημένη τραγῳδία, ἔχουσα δὲ μῦθον καὶ σύστασιν πραγμάτων. [20] Πρὸς δὲ τούτοις τὰ μέγιστα, [21] οἷς ψυχαγωγεῖ ἡ τραγῳδία, τοῦ μύθου μέρη ἐστὶν, αἵτε περιπέτειαι καὶ ἀναγνωρίσεις. Ἔτι σημεῖον, ὅτι καὶ οἱ ἐγχειροῦντες ποιεῖν, πρότερον δύνανται τῇ λέξει καὶ τοῖς ἤθεσιν ἀκριβοῦν,

x bonus. Val. y οὐδ' ἂν ἔχοι M. 14. z omittit Val. a ἢ M. omnes.

16 Τοιοῦτοι· οἷον.] Margo Ed. Du-Vall. *Castelv.* τοιοῦτον, οἷον· non necessariò.

17 Πολύγνωτος ἀγαθῶν ἠθογράφος.] Idem Victorius prorsus legendum arbitratur, ut in cunctis quos viderit calamo exaratis libris scriptum offenderit, Πολύγνωτος ἀγαθὸς ἠθογράφος. *Polygnotus bonus morum expressor.* Sylburgius.

18 Οὐ ποιήσει.] Negativam οὐ ante ποιήσει, à plurimis calamo exaratis codicibus, atque adeo à Morelliana Editione abesse notat Victorius, & recte omitti posse prolixius docet. *Sylburgius.*

19 Πολὺ μᾶλλον ἡ καταδεεστέροις.] Camotiana Ed. pro articulo ἡ habet disjunctivam ἤ. Sed articulum ἡ agnoscit etiam Victorii Versio: *verum multo magis, quæ his deterioribus utitur, tragœdia erit.* Sylburgius.

20 Πρὸς δὲ τούτοις τὰ μέγιστα.] Eadem Camotiana Editio fine δὲ legit, πρὸς τούτοις. Sylburgius.

21 Οἷς ψυχαγωγεῖ ἡ τραγῳδία.] Horatius in Epist. ad Augustum,

Ille per extentum funem mihi posse videtur
Ire poeta, meum qui pectus inaniter angit,
Irritat, mulcet, falsis terroribus implet,
Ut Magus: & modo me *Thebis,* modo ponit *Athenis.*

ἢ τὰ

ἢ τὰ πράγματα συνίςασθαι, οἷον καὶ οἱ πρῶτοι ποιηταὶ σχεδὸν ἅπαντες. Ἀρχὴ μὲν οὖν καὶ οἷον ψυχὴ ὁ μῦθος τῆς τραγῳδίας, δεύτερον δὲ τὰ ἤθη. [22] Παραπλήσιον [b] γάρ ἐςι καὶ ἐπὶ τῆς γραφικῆς. [23] Ἐι γάρ τις ἐναλείψειε

b δὲ l. M. 21. corr.

22 Παραπλήσιον γάρ ἐςι καὶ ἐπὶ τῆς γραφικῆς.] Aptè hic *Philosophus* poetam cum pictore commisit (cognata enim utriusque sunt munia) expressitque illud Simonidis Picturam esse Poesin, Poesin verò loquentem picturam. Et *Plutarchus*, Ζωγραφίαν μὲν εἶναι φθεγγομένην τὴν ποίησιν, ποίησιν δὲ σιγῶσαν τὴν ζωγραφίαν. *Nannius.*

23 Εἰ γὰρ τις ἐναλείψειε.] Hæc omnia cum præcedentibus confusa & in alienum sunt translata locum, quod & alii cum viderent, remedium adferre sunt conati: non tamen ulla ratione id consecuti, plane ut nobis satisfacerent. Ne dubita, quin totus locus ita sit concipiendus: Ἔτι ἐάν τις ἐφεξῆς θῇ ῥήσεις ἠθικὰς, καὶ λέξεις, καὶ διανοίας εὖ πεποιημένας, οὐ ποιήσει ὃ ἦν τῆς τραγῳδίας ἔργον· ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ἡ καταδεεςέροις τούτοις κεχρημένη τραγῳδία, ἔχουσα δὲ μῦθον καὶ σύςασιν πραγμάτων. Πρὸς δὲ τούτοις τὰ μέγιςα οἷς ψυχαγωγεῖ ἡ τραγῳδία, τοῦ μύθου μέρη ἐςὶν, αἵ τε περιπέτειαι, καὶ ἀναγνωρίσεις. Παραπλήσιον γὰρ ἐςιν ὡς καὶ ἐπὶ τῆς γραφικῆς. Εἰ γάρ τις ἐναλείψειε τοῖς καλλίςοις φαρμάκοις χύδην, οὐκ ἂν ὁμοίως εὐφράνειεν, καὶ λευκογραφήσας εἰκόνα. Ἔτι σημεῖον, ὅτι καὶ οἱ ἐγχειροῦντες ποιεῖν, πρότερον δύνανται τῇ λέξει καὶ τοῖς ἤθεσιν ἀκριβοῦν, ἢ τὰ πράγματα συνίςασθαι· οἷον καὶ οἱ ποιηταὶ σχεδὸν ἅπαντες. Ἀρχὴ μὲν οὖν καὶ οἷον ψυχὴ ὁ μῦθος τῆς τραγῳδίας. Ἔςι τε μίμησις πράξεως, καὶ διὰ ταύτης μάλιςα τῶν πραττόντων. Δεύτερον δὲ τὰ ἤθη. Τρίτον δὲ ἡ διάνοια. De quo ne quidem dubitandum. Neque est quod hic postmodum se excruciet aliquis. Omnia enim eo spectant, ut ostendat, primam in Tragœdia partem esse Fabulam. Quod postquam à simili & aliis ostendit argumentis, secundo Mores, tertio constituit Sententiam. Mens est talis neque enim recuso, quin prolixiorum vicem commentariorum, quos nnonulli dederunt hic & alibi sit interpretatio nostra. *Præterea, si aliquis sermones moratos dictionesque ponat ac sententias, nondum, quod Tragœdiæ est proprium, efficiet. Quin vero potius, quæ minus hæc adhibeat, Fabulam vero & constitutionem habeat rerum, magis erit Tragædia. Præterea, ea quibus maxime Tragœdia delectat, Fabulæ sunt partes. Mutationes, scilicet, fortunæ, & agnitiones. Eodem enim modo ut in pingendi arte hic*

[24] τοῖς καλλίςοις φαρμάκοις χύδην, οὐκ ἂν ὁμοίως εὐφράνειεν, καὶ λευκογραφήσας εἰκόνα. Ἔςι τε μίμησις πράξεως, καὶ διὰ ταύτην μάλιςα τῶν πραττόντων. Τρίτον δὲ ἡ διάνοια. [c] Τοῦτο δέ ἐςι τὸ λέγειν δύνασθαι τὰ ἐνόντα καὶ τὰ ἁρμόττοντα· ὅπερ ἐπὶ τῶν λόγων τῆς πολιτικῆς καὶ ῥητορικῆς ἔργον ἐςίν. Οἱ μὲν γὰρ ἀρχαῖοι πολιτικῶς ἐποίουν λέγοντας· οἱ δὲ νῦν ῥητορικῶς. [d] Ἔςι δὲ ἦθος μὲν τὸ τοιοῦτον, [25] ὃ δηλοῖ τὴν προαίρεσιν [26] ὁποῖά

[c] Τοῦ δὲ M. 16. [d] Ἔςι μὲν δὲ M. 21.

hic se res habet. Si enim quis pulcherrimos confundat colores, non ita delectabit, ac si cretâ certam delineet imaginem. Etiam hoc argumento est, quod poëtæ, cum scribere conantur, prius dictionem recte adhibere ac mores possunt, quam res ipsas, ut oportet, constituere. Quod quidem illis evenit fere omnibus. Principium ergo et quasi anima Tragœdiæ est Fabula. Estque ea actionis, & eorum, qui per hanc maxime agunt, imitatio. nisi quis malit, & *per hanc eorum maxime qui agunt. Secundum Mores, tertium sententia.* Quod autem nihil mutaverim in contextu, religionis nostræ fuit. Consulat Lector eos, qui immensas commentariorum moles dederunt. *Heinsius.*

24 Τοῖς καλλίςοις φαρμάκοις.] φάρμακα pro pigmentis seu coloribus hic usurpata esse, docet Victorius, alio loco simili ex libro 2. de ortu animal. γραφεῖς, ὑπογράψαντες ταῖς γραμμαῖς, οὕτως ἐναλείφουσι τοῖς χρώμασι τὸ ζῶον. *Sylburgius.*

25 Ὃ δηλοῖ τὴν προαίρεσιν.] In *Homeri* Iliad. quis non statim videt *iracundum* illum *inexorabilemque* Herôa, Legationem Agamemnonis irritam facturum? & in quarto Æneïdos, *Pietate insignem* Ænean, & *famâ super æthera notum*; æterno licet amore Reginæ devinctum, mandata tamen Deorum quamprimùm exsecuturum?

Ardet abire fugâ, dulcesque relinquere terras,
Attonitus tanto monitu, imperioque Deorum.

Dacierus.

26 Ὁποῖά τις ἐςίν.] Verbum ἐςὶν post ὁποῖά τις, omittunt Vict. & Cam. Ibidem mox pro priore ἢ, quam Victor. & Camot. Edit. retinent, malim εἰ, sic, οὐκ ἔςι δῆλον εἰ προαιρεῖται ἢ φεύγει: ut idem Victorius vertit, *non est perspicuum num elegit aut fugit.* Idem

ἢ τὰ πράγματα συνίστασθαι, οἷον καὶ οἱ πρῶτοι ποιηταὶ σχεδὸν ἅπαντες. Ἀρχὴ μὲν οὖν καὶ οἷον ψυχὴ ὁ μῦθος τῆς τραγῳδίας, δεύτερον δὲ τὰ ἤθη. [22] Παραπλήσιον [b] γάρ ἐστι καὶ ἐπὶ τῆς γραφικῆς. [23] Εἰ γάρ τις ἐναλείψειε

b δὲ l. M. 21. corr.

22 Παραπλήσιον γάρ ἐστι καὶ ἐπὶ τῆς γραφικῆς.] Aptè hic *Philosophus* poetam cum pictore commisit (cognata enim utriusque sunt munia) expressitque illud Simonidis Picturam esse Poesin, Poesin verò loquentem picturam. Et *Plutarchus*, Ζωγραφίαν μὲν εἶναι φθεγγομένην τὴν ποίησιν, ποίησιν δὲ σιγῶσαν τὴν ζωγραφίαν. *Nannius*.

23 Εἰ γὰρ τις ἐναλείψειε.] Hæc omnia cum præcedentibus confusa & in alienum sunt translata locum, quod & alii cum viderent, remedium adferre sunt conati: non tamen ulla ratione id consecuti, plane ut nobis satisfacerent. Ne dubita, quin totus locus ita sit concipiendus: Ἔτι ἐάν τις ἐφεξῆς θῇ ῥήσεις ἠθικὰς, καὶ λέξεις, καὶ διανοίας εὖ πεποιημένας, οὐ ποιήσει ὃ ἦν τῆς τραγῳδίας ἔργον· ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ἡ καταδεεστέροις τούτοις κεχρημένη τραγῳδία, ἔχουσα δὲ μῦθον καὶ σύστασιν πραγμάτων. Πρὸς δὲ τούτοις τὰ μέγιστα οἷς ψυχαγωγεῖ ἡ τραγῳδία, τοῦ μύθου μέρη ἐστὶν, αἵ τε περιπέτειαι, καὶ ἀναγνωρίσεις. Παραπλήσιον γὰρ ἐστιν ὡς καὶ ἐπὶ τῆς γραφικῆς. Εἰ γάρ τις ἐναλείψειε τοῖς καλλίστοις φαρμάκοις χύδην, οὐκ ἂν ὁμοίως εὐφράνειεν, καὶ λευκογραφήσας εἰκόνα. Ἔτι σημεῖον, ὅτι καὶ οἱ ἐγχειροῦντες ποιεῖν, πρότερον δύνανται τῇ λέξει καὶ τοῖς ἤθεσιν ἀκριβοῦν, ἢ τὰ πράγματα συνίστασθαι· οἷον καὶ οἱ ποιηταὶ σχεδὸν ἅπαντες. Ἀρχὴ μὲν οὖν καὶ οἷον ψυχὴ ὁ μῦθος τῆς τραγῳδίας. Ἔστι τε μίμησις πράξεως, καὶ διὰ ταύτης μάλιστα τῶν πραττόντων. Δεύτερον δὲ τὰ ἤθη. Τρίτον δὲ ἡ διάνοια. De quo ne quidem dubitandum. Neque est quod hic postmodum se excruciet aliquis. Omnia enim eo spectant, ut ostendat, primam in Tragœdia partem esse Fabulam. Quod postquam à simili & aliis ostendit argumentis, secundo Mores, tertio constituit Sententiam. Mens est talis neque enim recuso, quin prolixiorum vicem commentariorum, quos nonnulli dederunt hic & alibi sit interpretatio nostra. *Præterea, si aliquis sermones moratos dictionesque ponat ac sententias, nondum, quod Tragœdiæ est proprium, efficiet. Quin vero potius, quæ minus hæc adhibeat, Fabulam vero & constitutionem habeat rerum, magis erit Tragœdia. Præterea, ea quibus maxime Tragœdia delectat, Fabulæ sunt partes. Mutationes, scilicet, fortunæ, & agnitiones. Eodem enim modo ut in pingendi arte* hic

[24] τοῖς καλλίστοις φαρμάκοις χύδην, οὐκ ἂν ὁμοίως εὐφράνειεν, καὶ λευκογραφήσας εἰκόνα. Ἔστι τε μίμησις πράξεως, καὶ διὰ ταύτην μάλιστα τῶν πραττόντων. Τρίτον δὲ ἡ διάνοια. [c] Τοῦτο δέ ἐστι τὸ λέγειν δύνασθαι τὰ ἐνόντα καὶ τὰ ἁρμόττοντα· ὅπερ ἐπὶ τῶν λόγων τῆς πολιτικῆς καὶ ῥητορικῆς ἔργον ἐστίν. Οἱ μὲν γὰρ ἀρχαῖοι πολιτικῶς ἐποίουν λέγοντας· οἱ δὲ νῦν ῥητορικῶς. [d] Ἔστι δὲ ἦθος μὲν τὸ τοιοῦτον, [25] ὃ δηλοῖ τὴν προαίρεσιν [26] ὁποία

c Τοῦ δε M. 16. d Ἔστι μέντοι δέ M. 21.

hic se res habet. Si enim quis pulcherrimos confundat colores, non ita delectabit, ac si cretâ certam delineet imaginem. Etiam hoc argumento est, quod poëtæ, cum scribere conantur, prius dictionem recte adhibere ac mores possunt, quam res ipsas, ut oportet, constituere. Quod quidem illis evenit fere omnibus. Principium ergo et quasi anima Tragœdiæ est Fabula. Estque ea actionis, & eorum, qui per hanc maxime agunt, imitatio. nisi quis malit, & *per hanc eorum maxime qui agunt. Secundum Mores, tertium sententia.* Quod autem nihil mutaverim in contextu, religionis nostræ fuit. Consulat Lector eos, qui immensas commentariorum moles dederunt. *Heinsius.*

24 Τοῖς καλλίστοις φαρμάκοις.] φάρμακα pro pigmentis seu coloribus hic usurpata esse, docet Victorius, alio loco simili ex libro 2. de ortu animal. γραφεῖς, ὑπογράψαντες ταῖς γραμμαῖς, οὕτως ἐναλείφουσι τοῖς χρώμασι τὸ ζῶον. *Sylburgius.*

25 Ὃ δηλοῖ τὴν προαίρεσιν.] In *Homeri* Iliad. quis non statim videt *iracundum* illum *inexorabilemque* Herôa, Legationem Agamemnonis irritam facturum? & in quarto Æneïdos, *Pietate insignem* Ænean, & *famâ super æthera notum*; æterno licet amore Reginæ devinctum, mandata tamen Deorum quamprimùm exsecuturum?

Ardet abire fugâ, dulcesque relinquere terras,
Attonitus tanto monitu, imperioque Deorum.

Dacierus.

26 Ὁποῖά τις ἐστίν.] Verbum ἐστὶν post ὁποῖά τις, omittunt Vict. & Cam. Ibidem mox pro priore ἢ, quam Victor. & Camot. Edit. retinent, malim εἰ, sic, οὐκ ἔστι δῆλον εἰ προαιρεῖται ἢ φεύγει: ut idem Victorius vertit, *non est perspicuum num elegit aut fugit.*

Idem

ὅρον τῆς οὐσίας. Ἔστιν οὖν τραγῳδία μίμησις πράξεως σπουδαίας καὶ τελείας, μέγεθος ἐχούσης, ἡδυσμένῳ λόγῳ, χωρὶς ἑκάστου τῶν εἰδῶν ἐν τοῖς μορίοις δρώντων, [2] καὶ οὐ δι' [d] ἐπαγγελίας, [e] ἀλλὰ δι' ἐλέου καὶ φόβου περαίνουσα τὴν τῶν τοιούτων [3] [f] παθημάτων κάθαρσιν. Λέγω [g] δὲ ἡδυσμένον μὲν [h] λόγον, τὸν ἔχοντα ῥυθμὸν [4] καὶ ἁρμονίαν καὶ μέλος. Τὸ δὲ χωρὶς τῶν [i] εἰδῶν, τὸ διὰ μέτρων ἔνια μόνον περαίνεσθαι, καὶ πάλιν ἕτερα διὰ μέλους. Ἐπεὶ δὲ πράττοντες ποιοῦνται τὴν μίμησιν, πρῶτον μὲν ἐξ ἀνάγκης ἂν εἴη τι μόριον τραγῳδίας ὁ τῆς ὄψεως κόσμος, εἶτα μελοποιΐα καὶ λέξις· ἐν τούτοις γὰρ ποιοῦνται τὴν μίμησιν. Λέγω δὲ λέξιν μὲν αὐτὴν τὴν τῶν μέτρων σύνθεσιν· μελοποιΐαν δὲ, ὃ τὴν δύναμιν [5] φανερὰν ἔχει πᾶσιν. Ἐπεὶ δὲ πράξεώς ἐστι [k] μίμησις, πράττεται δὲ ὑπό τινων πραττόντων, οὓς ἀνάγκη ποιούς τινας εἶναι κατά τε τὸ

[d] ἀγγελίας M. 14. [e] ἀλλὰ omittunt M. omnes. [f] μαθημάτων M. omnes, sed in 21 corr. Ald. disciplinarum. Vall. [g] δὴ M. 16. 14. [h] μὲν omittit M. xiv. [i] τοῖς εἴδεσι M. omnes. [k] ἡ μίμησις M. omnes.

fine cap. 1. τὰς διαφορὰς τῶν τεχνῶν, ἐν αἷς ποιοῦνται τὴν μίμησιν, & *in initio cap.* 3. Καὶ γὰρ ἐν τοῖς αὐτοῖς καὶ τὰ αὐτὰ μιμεῖσθαί ἐστιν. *Sylburgius.*

2 Καὶ οὐ δι' ἐπαγγελίας] Victorius pro ἐπαγγελίας legit ἀπαγγελίας, *expositione:* atque ita fuit etiam *cap. praeced.* Τῷ δὲ τὸ μέτρον ἁπλοῦν ἔχειν, καὶ ἀπαγγελίαν εἶναι. *Sylburgius.*

3 Παθημάτων κάθαρσιν.] Cam. Ed. pro παθημάτων habet μαθημάτων. Victorii versio nostram lectionem confirmat, *hujuscemodi perturbationum purgationem.* Sylburgius.

4 Καὶ ἁρμονίαν, καὶ μέλος.] Victorius pro μέλος legit μέτρον: quia μέλος & ἁρμονία idem valeant. Idem mox dativo casu legit, τῷ περαίνεσθαι, *quod efficiuntur.* Sylburgius.

5 Φανερὰν ἔχει πᾶσιν.] In textu *Heinsiano* πᾶσι. Et sic in illius versione, *cujus vim satis omnes intelligunt.*

ἦθος

ἦθος καὶ τὴν διάνοιαν (διὰ γὰρ τούτων καὶ τὰς πράξεις εἶναι φαμὲν ποιάς τινας) πέφυκεν αἴτια δύο τῶν πράξεων εἶναι, [6] [l] διάνοια καὶ ἦθος, καὶ κατὰ ταύτας καὶ τυγχάνουσι καὶ ἀποτυγχάνουσι πάντες. Ἔστι δὲ τῆς μὲν πράξεως ὁ μῦθος μίμησις. [7] Λέγω γὰρ μῦθον τοῦτον, τὴν σύνθεσιν τῶν πραγμάτων· τὰ δὲ ἤθη, [8] [m] καθ' ἃ ποιούς τινας εἶναι φαμὲν τοὺς πράττοντας· διάνοιαν δὲ, ἐν ὅσοις λέγοντες ἀποδεικνύουσί τι, ἢ καὶ ἀποφαίνονται γνώμην· [n] ἀνάγκη οὖν πάσης τραγῳδίας μέρη εἶναι ἕξ, [o] καθ' ἃ ποιά τις ἐστὶν ἡ τραγῳδία. Ταῦτα δ' ἐστὶν, μῦθος, καὶ ἤθη, καὶ λέξις, καὶ διάνοια, καὶ ὄψις, καὶ μελοποιΐα. Οἷς μὲν γὰρ μιμοῦνται, δύο μέρη ἐστὶν· ὡς δὲ μιμοῦνται, ἕν· ἃ δὲ μιμοῦνται, τρία. Καὶ παρὰ ταῦτα οὐδέν. Τούτοις μὲν οὖν [9] οὐκ ὀλίγοι αὐτῶν, ὡς εἰπεῖν,

[l] fententiam Vall. [m] καθ' ὁποίους M. 14. καθ' ἃ ποιούς M. xiv. καθὸ ποιούς M. 16. 21. [n] In margine adfcriptus eft titulus rubricatus πίσοι τρόποι M. 16. [o] καθ' ὁποῖα M. 14. 16. 21.

6 Διάνοια καὶ ἦθος.] Cam. Ed, accufandi cafu, διάνοιαν καὶ ἦθος. Sed noftram lectionem, ut veriorem, fecutus etiam Victorius, fuffragantibus ei calamo fcriptis libris. *Sylburgius.*

7 Λέγω γὰρ μῦθον τοῦτον.] Madius, doctus, accuratusque interpres, timet ne mendi aliquid hic fit, legique debeat five τούτων, patrio cafu multitudinis: five τοῦτο. Ipfe quoque diu fufpicatus fum τούτων legi debere. Hæc Victorius; quæ prolixius ibi confirmat. *Sylburgius.*

8 Καθ' ἃ ποιούς τινας.] Cam. Edit. & Victor. fingulari numero καθ' ὃ, pro καθ' ἃ. Verfio tamen Victorii noftram lectionem non improbat; *mores autem, fecundum quos, quales quofdam effe affirmamus eos qui agunt.* Sylburgius.

9 Οὐκ ὀλίγοι αὐτῶν.] Margo *Du-Vall.* Ed. habet, Forte, τῶν ποιητῶν. Caftelvetrus.

[p] κέχρηνται τοῖς εἴδεσι· καὶ γὰρ [10] [q] ὄψιν ἔχει πᾶν, καὶ ἦθος, [11] καὶ μῦθον, καὶ λέξιν, καὶ μέλος, καὶ διάνοιαν ὡσαύτως. Μέγιστον δὲ τούτων ἐςὶν ἡ τῶν πραγμάτων σύστασις. Ἡ γὰρ τραγῳδία μίμησίς ἐςιν οὐκ ἀνθρώπων, [12] ἀλλὰ [r] πράξεων, καὶ βίου, καὶ εὐδαιμονίας καὶ [s] κακοδαιμονίας· [13] [t] καὶ γὰρ ἡ εὐδαιμονία ἐν πράξει ἐςὶ, καὶ τὸ τέλος πρᾶξίς τίς ἐςιν, οὐ ποιότης. Εἰσὶ δὲ κατὰ μὲν τὰ ἤθη ποιοί τινες· κατὰ δὲ τὰς πράξεις, εὐδαίμονες, ἢ τοὐναντίον. Οὐκ οὖν ὅπως τὰ ἤθη [14] μιμήσωνται, πράττουσιν, ἀλλὰ τὰ ἤθη συμπεριλαμβάνουσι διὰ τὰς πράξεις. Ὥστε τὰ πράγματα καὶ ὁ μῦθος τέλος τῆς τραγῳδίας. Τὸ δὲ τέλος μέγιστον ἁπάντων ἐςίν· [15] [u] ἄνευ μὲν γὰρ πράξεως, οὐκ ἂν γέ-

[p] κέχρηνται M. 16. [q] ὄψις M. 14. 16. 21. necnon Ald. & Vall. ὄψεις M. xiv. [r] actionis. Vall. [s] καὶ κακοδαιμονίας omittunt M. omnes. [t] καὶ ἡ κακοδαιμονία M. omnes. [u] rursus citra actionem. Vall.

10 Ὄψιν ἔχει πᾶν.] *Basil.* & Cam. Edit. Καὶ γὰρ ὄψις ἔχει πᾶν. Sed accusativum ὄψιν tuentur Madius & Victorius, & agnoscit etiam vetustissimum exemplar calamo exaratum, ut testatur idem Victorius. *Sylburgius.*

11 Καὶ ἦθος, καὶ μῦθον.] In margine Edit. *Du-Vall.* adnotatur *Castelv.* legere μῦθος, καὶ λέξις, καὶ μέλος, καὶ διάνοια ὡσαύτως: nominandi casu.

12 Ἀλλὰ πράξεων.] Victorius pro πράξεων, legit singulari numero πράξεως *actionis:* quod & consensus scriptorum librorum, & veritas ipsa lectionem illam refellat: quum Tragœdia unius, non plurium factorum sit imitatio. *Sylburgius.*

13 Καὶ γὰρ ἡ εὐδαιμονία.] In margine Ed. Du-Vall. *Castelv.* Καὶ γὰρ ἡ εὐδαιμονία καὶ κακοδαιμονία.

14 Μιμήσωνται.] Camot. Ed. μιμήσονται: indicativo verbi modo: quæ structura est infrequentior. *Sylburgius.*

15 Ἄνευ μὲν γάρ.] Victorius & Madius, cum duobus exemplaribus legunt ἔτι ἄνευ μὲν πράξεως, *præterea sine actione quidem.* Sylburgius.

γένοιτο τραγῳδία· ἄνευ δὲ ἠθῶν, γένοιτ' ἄν· αἱ γὰρ τῶν νέων τῶν πλείστων, ἀήθεις τραγῳδίαι εἰσὶ, καὶ ὅλως ποιηταὶ πολλοὶ [16] τοιοῦτοι· οἷον καὶ τῶν γραφέων Ζεῦξις πρὸς Πολύγνωτον πέπονθεν. Ὁ μὲν γὰρ [17] Πολύγνωτος [x] ἀγαθῶν ἠθογράφος· ἡ δὲ Ζεύξιδος γραφὴ [y] οὐδὲν ἔχει ἦθος. Ἔτι ἐάν τις ἐφεξῆς θῇ ῥήσεις ἠθικὰς, καὶ λέξεις καὶ διανοίας εὖ πεποιημένας, [18] [z] οὐ ποιήσει ὃ ἦν τῆς τραγῳδίας ἔργον, ἀλλὰ [19] πολὺ μᾶλλον [a] ἡ καταδεεστέροις τούτοις κεχρημένη τραγῳδία, ἔχουσα δὲ μῦθον καὶ σύστασιν πραγμάτων. [20] Πρὸς δὲ τούτοις τὰ μέγιστα, [21] οἷς ψυχαγωγεῖ ἡ τραγῳδία, τοῦ μύθου μέρη ἐστὶν, αἵ τε περιπέτειαι καὶ ἀναγνωρίσεις. Ἔτι σημεῖον, ὅτι καὶ οἱ ἐγχειροῦντες ποιεῖν, πρότερον δύνανται τῇ λέξει καὶ τοῖς ἤθεσιν ἀκριβοῦν,

x bonus. Val. y οὐδ' ἂν ἔχῃ M. 14. z omittit Val. a ἢ M. omnes.

16 Τοιοῦτοι· οἷον.] Margo Ed. Du-Vall. *Castelv.* τοιοῦτον, οἷον· non necessariò.

17 Πολύγνωτος ἀγαθῶν ἠθογράφος.] Idem Victorius prorsus legendum arbitratur, ut in cunctis quos viderit calamo exaratis libris scriptum offenderit, Πολύγνωτος ἀγαθὸς ἠθογράφος. *Polygnotus bonus morum expressor.* Sylburgius.

18 Οὐ ποιήσει.] Negativam οὐ ante ποιήσει, à plurimis calamo exaratis codicibus, atque adeo à Morelliana Editione abesse notat Victorius, & rectè omitti posse prolixius docet. *Sylburgius.*

19 Πολὺ μᾶλλον ἡ καταδεεστέροις.] Camotiana Ed. pro articulo ἡ habet disjunctivam ἢ. Sed articulum ἡ agnoscit etiam Victorii Versio: *verum multo magis, quæ his deterioribus utitur, tragœdia erit.* Sylburgius.

20 Πρὸς δὲ τούτοις τὰ μέγιστα.] Eadem Camotiana Editio sine δὲ legit, πρὸς τούτοις. Sylburgius.

21 Οἷς ψυχαγωγεῖ ἡ τραγῳδία.] Horatius in Epist. ad Augustum,

Ille per extentum funem mihi posse videtur
Ire poeta, meum qui pectus inaniter angit,
Irritat, mulcet, falsis terroribus implet,
Ut Magus: & modo me *Thebis,* modo ponit *Athenis.*

ἢ τὰ

ἢ τὰ πράγματα συνίςασθαι, οἷον καὶ οἱ πρῶτοι ποιηταὶ σχεδὸν ἅπαντες. Ἀρχὴ μὲν οὖν καὶ οἷον ψυχὴ ὁ μῦθος τῆς τραγῳδίας, δεύτερον δὲ τὰ ἤθη. [22] Παραπλήσιον [b] γάρ ἐςι καὶ ἐπὶ τῆς γραφικῆς. [23] Εἰ γάρ τις ἐναλείψῃ

b δεῖ ἴσ. M. 21. corr.

22 Παραπλήσιον γάρ ἐςι καὶ ἐπὶ τῆς γραφικῆς.] Aptè hic *Philosophus* poetam cum pictore commisit (cognata enim utriusque sunt munia) expressitque illud Simonidis Picturam esse Poesin, Poesin verò loquentem picturam. Et *Plutarchus*, *Ζωγραφίαν μὲν εἶναι φθεγγομένην τὴν ποίησιν, ποίησιν δὲ σιγῶσαν τὴν ζωγραφίαν.* *Nannius.*

23 Εἰ γὰρ τις ἐναλείψειε.] Hæc omnia cum præcedentibus confusa & in alienum sunt translata locum, quod & alii cum viderent, remedium adferre sunt conati: non tamen ulla ratione id consecuti, plane ut nobis satisfacerent. Ne dubita, quin totus locus ita sit concipiendus: Ἔτι ἐάν τις ἐφεξῆς θῇ ῥήσεις ἠθικὰς, καὶ λέξεις, καὶ διανοίας εὖ πεποιημένας, οὐ ποιήσει ὃ ἦν τῆς τραγῳδίας ἔργον· ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ἡ καταδεεστέροις τούτοις κεχρημένη τραγῳδία, ἔχουσα δὲ μῦθον καὶ σύςασιν πραγμάτων. Πρὸς δὲ τούτοις τὰ μέγιςα οἷς ψυχαγωγεῖ ἡ τραγῳδία, τοῦ μύθου μέρη ἐςὶν, αἵ τε περιπέτειαι, καὶ ἀναγνωρίσεις. Παραπλήσιον γάρ ἐςιν ὡς καὶ ἐπὶ τῆς γραφικῆς. Εἰ γάρ τις ἐναλείψειε τοῖς καλλίςοις φαρμάκοις χύδην, οὐκ ἂν ὁμοίως εὐφράνειεν, καὶ λευκογραφήσας εἰκόνα. Ἔτι σημεῖον, ὅτι καὶ οἱ ἐγχειροῦντες ποιεῖν, πρότερον δύνανται τῇ λέξει καὶ τοῖς ἤθεσιν ἀκριβοῦν, ἢ τὰ πράγματα συνίςασθαι· οἷον καὶ οἱ ποιηταὶ σχεδὸν ἅπαντες. Ἀρχὴ μὲν οὖν καὶ οἷον ψυχὴ ὁ μῦθος τῆς τραγῳδίας. Ἔςι τε μίμησις πράξεως, καὶ διὰ ταύτης μάλιςα τῶν πραττόντων. Δεύτερον δὲ τὰ ἤθη. Τρίτον δὲ ἡ διάνοια. De quo ne quidem dubitandum. Neque est quod hic postmodum se excruciet aliquis. Omnia enim eo spectant, ut ostendat, primam in Tragœdia partem esse Fabulam. Quod postquam à simili & aliis ostendit argumentis, secundo Mores, tertio constituit Sententiam. Mens est talis neque enim recuso, quin prolixiorum vicem commentariorum, quos nnonulli dederunt hic & alibi sit interpretatio nostra. *Præterea, si aliquis sermones moratos dictionesque ponat ac sententias, nondum, quod Tragœdiæ est proprium, efficiet. Quin vero potius, quæ minus hæc adhibeat, Fabulam vero & constitutionem habeat rerum, magis erit Tragædia. Præterea, ex quibus maxime Tragœdia delectat, Fabulæ sunt partes. Mutationes, scilicet, fortunæ, & agnitiones. Eodem enim modo ut in pingendi arte hic*

[24] τοῖς καλλίστοις φαρμάκοις χύδην, οὐκ ἂν ὁμοίως εὐφράνειεν, καὶ λευκογραφήσας εἰκόνα. Ἔστι τε μίμησις πράξεως, καὶ διὰ ταύτην μάλιστα τῶν πραττόντων. Τρίτον δὲ ἡ διάνοια. [c] Τοῦτο δέ ἐστι τὸ λέγειν δύνασθαι τὰ ἐνόντα καὶ τὰ ἁρμόττοντα· ὅπερ ἐπὶ τῶν λόγων τῆς πολιτικῆς καὶ ῥητορικῆς ἔργον ἐστίν. Οἱ μὲν γὰρ ἀρχαῖοι πολιτικῶς ἐποίουν λέγοντας· οἱ δὲ νῦν ῥητορικῶς. [d] Ἔστι δὲ ἦθος μὲν τὸ τοιοῦτον, [25] ὃ δηλοῖ τὴν προαίρεσιν [26] ὁποῖά

[c] Τοῦ δὲ M. 16. [d] Ἔστι μέντοι δέ M. 21.

hic se res habet. Si enim quis pulcherrimos confundat colores, non ita delectabit, ac si cretâ certam delineet imaginem. Etiam hoc argumento est, quod poëtæ, cum scribere conantur, prius dictionem recte adhibere ac mores possunt, quam res ipsas, ut oportet, constituere. Quod quidem illis evenit fere omnibus. Principium ergo et quasi anima Tragœdiæ est Fabula. Estque ea actionis, & eorum, qui per hanc maxime agunt, imitatio. nisi quis malit, *& per hanc eorum maxime qui agunt. Secundum Mores, tertium sententia.* Quod autem nihil mutaverim in contextu, religionis nostræ fuit. Consulat Lector eos, qui immensas commentariorum moles dederunt. *Heinsius.*

24 Τοῖς καλλίστοις φαρμάκοις.] φάρμακα pro pigmentis seu coloribus hic usurpata esse, docet Victorius, alio loco simili ex libro 2. de ortu animal. γραφεῖς, ὑπογράψαντες ταῖς γραμμαῖς, οὕτως ἐναλείφουσι τοῖς χρώμασι τὸ ζῶον. *Sylburgius.*

25 Ὃ δηλοῖ τὴν προαίρεσιν.] In *Homeri* Iliad. quis non statim videt *iracundum* illum *inexorabilemque* Herôa, Legationem Agamemnonis irritam facturum? & in quarto Æneïdos, *Pietate insignem* Ænean, & *famâ super æthera notum*; æterno licet amore Reginæ devinctum, mandata tamen Deorum quamprimùm exsecuturum?

Ardet abire fugâ, dulcesque relinquere terras,
Attonitus tanto monitu, imperioque Deorum.

Dacierus.

26 Ὁποῖά τις ἐστίν.] Verbum ἐστὶν post ὁποῖά τις, omittunt Vict. & Cam. Ibidem mox pro priore ἢ, quam Victor. & Camot. Edit. retinent, malim εἰ, sic, οὐκ ἔστι δῆλον εἰ προαιρεῖται ἢ φεύγει: ut idem Victorius vertit, *non est perspicuum num elegit aut fugit.* Idem

[e]τις ἐστὶν, ἐν οἷς οὐκ ἔστι δῆλον, ἢ προαιρεῖται, ἢ φεύγει ὁ λέγων. Διόπερ οὐκ ἔχουσιν ἦθος [f]ἔνιοι τῶν λόγων. Διάνοια δὲ, ἐν οἷς ἀποδεικνύουσί τι ὡς ἔστιν, ἢ ὡς οὐκ ἔστιν, ἢ καθόλου τι ἀποφαίνονται. Τέταρτον δὲ, τῶν μὲν λόγων ἡ λέξις. Λέγω δὲ, ὥσπερ πρότερον εἴρηται, λέξιν εἶναι τὴν διὰ τῆς ὀνομασίας ἑρμηνείαν, ὃ καὶ ἐπὶ τῶν ἐμμέτρων, καὶ ἐπὶ τῶν λόγων ἔχει τὴν αὐτὴν δύναμιν. 27 Τῶν δὲ λοιπῶν [g]πέντε, ἡ μελοποιΐα μέγιστον τῶν ἡδυσμάτων. Ἡ δὲ ὄψις, ψυχαγωγικὸν μὲν, ἀτεχνότατον δὲ, καὶ ἥκιστα οἰκεῖον τῆς ποιητικῆς· [h]ἡ γὰρ τῆς τραγῳδίας δύναμις καὶ ἄνευ [i]ἀγῶνος καὶ ὑποκριτῶν ἐστιν. Ἔτι δὲ κυριωτέρα περὶ τὴν [k]ἀπεργασίαν τῶν ὄψεων ἡ τοῦ σκευοποιοῦ τέχνη τῆς τῶν ποιητῶν ἐστι.

[e] τις, ἐν Ald. [f] ἐν οἷς, &c. ut in not. 26. M. xiv. 16. 21. [g] πέμπτον M. xiv. [h] ὡς M. xiv. [i] ἀγώνων Id. [k] ἐργασίαν Id.

Idem Victorius ibidem omittit nomin. ὁ λέγων: & seq. versu nomin. ἔνιοι: plurium scriptorum librorum auctoritate fretus. Sed addit ibidem alia, in quibus prior ille nominativus ὁ λέγων resumitur. Sic enim totum hunc locum è veterum librorum auctoritate restituit: ἐν οἷς οὐκ ἔστι δῆλον εἰ προαιρεῖται ἢ φεύγει· διόπερ οὐκ ἔχουσιν ἦθος τῶν λόγων, ἐν οἷς μηδ᾽ ὅλως ἔστιν ὅτι προαιρεῖται ἢ φεύγει ὁ λέγων. Et sic vertit, *in quibus non est perspicuum num eligit aut fugit. Quare non habent mores è numero orationum illæ, in quibus penitus non est quod eligit aut fugit, qui dicit.* Sylburgius.

27 Τῶν δὲ λοιπῶν πέντε.] Margo Editionis *Du-Vall.* habet, Quidam, τῶν δὲ λοιπῶν, πέμπτον μελοποιΐα.

ΚΕΦ.

ΚΕΦ. ζ.

Ποίαν τινὰ δεῖ τὴν σύστασιν εἶναι τῶν πραγμάτων.

Διωρισμένων δὲ τούτων, λέγωμεν μετὰ ταῦτα ποίαν τινὰ δεῖ τὴν σύστασιν εἶναι τῶν πραγμάτων, ἐπειδὴ τοῦτο καὶ πρῶτον καὶ μέγιστον τῆς τραγῳδίας ἐστί. Κεῖται δ' ἡμῖν τὴν τραγῳδίαν τελείας καὶ ὅλης πράξεως εἶναι μίμησιν, ἐχούσης τι μέγεθος· ἔστι γὰρ ὅλον καὶ μηδὲν ἔχον μέγεθος. Ὅλον δέ ἐστι τὸ ἔχον ἀρχὴν καὶ μέσον καὶ τελευτήν. Ἀρχὴ δέ ἐστιν, ὃ αὐτὸ μὲν [l] ἐξ ἀνάγκης μὴ μετ' ἄλλο ἐστί· μετ' ἐκεῖνο δ' ἕτερον πέφυκεν εἶναι ἢ γίνεσθαι. Τελευτὴ δὲ τοὐναντίον, [m] ὃ αὐτὸ μετ' ἄλλο πέφυκεν εἶναι, ἢ ἐξ ἀνάγκης, ἢ ὡς ἐπιτοπολύ· μετὰ δὲ τοῦτο ἄλλο οὐδέν. [1][n] Μέσον δὲ, καὶ αὐτὸ μετ' ἄλλο, καὶ μετ' ἐκεῖνο ἕτερον. Δεῖ ἄρα τοὺς συνεστῶτας [o] εὖ μύθους, μήθ' ὁπόθεν ἔτυχεν ἄρχεσθαι, μήθ' ὅπου ἔτυχε τελευτᾶν· ἀλλὰ κεχρῆσθαι ταῖς εἰρημέναις ἰδέαις. [2] Ἔτι δ' ἐπεὶ τὸ καλὸν, καὶ ζῶον καὶ ἅπαν πρᾶγμα, ὃ συνέστηκεν ἔκ τινων, οὐ μόνον ταῦτα τεταγμένα δεῖ ἔχειν, ἀλλὰ καὶ μέγεθος ὑπάρχειν μὴ τὸ τυχόν· [3] τὸ γὰρ καλὸν, ἐν μεγέθει καὶ τάξει ἐστί·

[l] μὴ ἐξ ἀνάγκης μεθ' M. omnes & Ald. [m] omittit M. 16. [n] medium porro, quod & Val. [o] omittit M. 14.

1 Μέσον δὲ καὶ αὐτό] Victorius post μέσον δὲ inserit relativum ὃ *quod*. Sylburgius.

2 Ἔτι δ' ἐπεὶ τὸ καλόν.] Baſ. Margo, ἔτι δὲ καλόν. Victorius quoque annotat Paccium omiſiſſe particulam ἐπεὶ, quæ & magni ſit ponderis, & tum in impreſſis, tum in calamo exaratis libris extet. *Sylburgius.*

3 Τὸ γὰρ καλόν.] Jam in omni corpore, quod quidem pulchrum ſit, ſpectantur duo: magnitudo, ſcilicet, & ordo. Etiam

[e] τις ἐστὶν, ἐν οἷς οὐκ ἔστι δῆλον, ἢ προαιρεῖται, ἢ φεύγει ὁ λέγων. Διόπερ οὐκ ἔχουσιν ἦθος [f] ἔνιοι τῶν λόγων. Διάνοια δὲ, ἐν οἷς ἀποδεικνύουσί τι ὡς ἐστὶν, ἢ ὡς οὐκ ἔστιν, ἢ καθόλου τι ἀποφαίνονται. Τέταρτον δὲ, τῶν μὲν λόγων ἡ λέξις. Λέγω δὲ, ὥσπερ πρότερον εἴρηται, λέξιν εἶναι τὴν διὰ τῆς ὀνομασίας ἑρμηνείαν, ὃ καὶ ἐπὶ τῶν ἐμμέτρων, καὶ ἐπὶ τῶν λόγων ἔχει τὴν αὐτὴν δύναμιν.

27 Τῶν δὲ λοιπῶν [g] πέντε, ἡ μελοποιΐα μέγιστον τῶν ἡδυσμάτων. Ἡ δὲ ὄψις, ψυχαγωγικὸν μὲν, ἀτεχνότατον δὲ, καὶ ἥκιστα οἰκεῖον τῆς ποιητικῆς· [h] ἡ γὰρ τῆς τραγῳδίας δύναμις καὶ ἄνευ [i] ἀγῶνος καὶ ὑποκριτῶν ἐστιν. Ἔτι δὲ κυριωτέρα περὶ τὴν [k] ἀπεργασίαν τῶν ὄψεων ἡ τοῦ σκευοποιοῦ τέχνη τῆς τῶν ποιητῶν ἐστι.

[e] τις, ἐν Ald. [f] ἐν οἷς, &c. ut in not. 26. M. xiv. 16. 21. [g] πέμπτον M. xiv. [h] ὡς M. xiv. [i] ἀγώνων Id. [k] ἐργασίαν Id.

Idem Victorius ibidem omittit nomin. ὁ λέγων: & seq. versu nomin. ἔνιοι: plurium scriptorum librorum auctoritate fretus. Sed addit ibidem alia, in quibus prior ille nominativus ὁ λέγων resumitur. Sic enim totum hunc locum è veterum librorum auctoritate restituit: ἐν οἷς οὐκ ἔστι δῆλον εἰ προαιρεῖται ἢ φεύγει· διόπερ οὐκ ἔχουσιν ἦθος τῶν λόγων, ἐν οἷς μηδ᾽ ὅλως ἐστὶν ὅτι προαιρεῖται ἢ φεύγει ὁ λέγων. Et sic vertit, *in quibus non est perspicuum num eligit aut fugit. Quare non habent mores è numero orationum illæ, in quibus penitus non est quod eligit aut fugit, qui dicit.* Sylburgius.

27 Τῶν δὲ λοιπῶν πέντε.] Margo Editionis *Du-Vall.* habet, Quidam, τῶν δὲ λοιπῶν, πέμπτον μελοποιΐα.

ΚΕΦ. ζ.

Ποίαν τινὰ δεῖ τὴν σύστασιν εἶναι τῶν πραγμάτων.

Διωρισμένων δὲ τούτων, λέγωμεν μετὰ ταῦτα ποίαν τινὰ δεῖ τὴν σύστασιν εἶναι τῶν πραγμάτων, ἐπειδὴ τοῦτο καὶ πρῶτον καὶ μέγιστον τῆς τραγῳδίας ἐστί. Κεῖται δ' ἡμῖν τὴν τραγῳδίαν τελείας καὶ ὅλης πράξεως εἶναι μίμησιν, ἐχούσης τι μέγεθος· ἔστι γὰρ ὅλον καὶ μηδὲν ἔχον μέγεθος. Ὅλον δέ ἐστι τὸ ἔχον ἀρχὴν καὶ μέσον καὶ τελευτήν. Ἀρχὴ δέ ἐστιν, ὃ αὐτὸ μὲν [l] ἐξ ἀνάγκης μὴ μετ' ἄλλο ἐστί· μετ' ἐκεῖνο δ' ἕτερον πέφυκεν εἶναι ἢ γίνεσθαι. Τελευτὴ δὲ τοὐναντίον, [m] ὃ αὐτὸ μετ' ἄλλο πέφυκεν εἶναι, ἢ ἐξ ἀνάγκης, ἢ ὡς ἐπιτοπολύ· μετὰ δὲ τοῦτο ἄλλο οὐδέν. [1] [n] Μέσον δὲ, καὶ αὐτὸ μετ' ἄλλο, καὶ μετ' ἐκεῖνο ἕτερον. Δεῖ ἄρα τοὺς συνεστῶτας [o] εὖ μύθους, μήθ' ὁπόθεν ἔτυχεν ἄρχεσθαι, μήθ' ὅπου ἔτυχε τελευτᾶν· ἀλλὰ κεχρῆσθαι ταῖς εἰρημέναις ἰδέαις. [2] Ἔτι δ' ἐπεὶ τὸ καλὸν, καὶ ζῶον καὶ ἅπαν πρᾶγμα, ὃ συνέστηκεν ἔκ τινων, οὐ μόνον ταῦτα τεταγμένα δεῖ ἔχειν, ἀλλὰ καὶ μέγεθος ὑπάρχειν μὴ τὸ τυχόν· [3] τὸ γὰρ καλὸν, ἐν μεγέθει καὶ τάξει ἐστί·

l μὴ ἐξ ἀνάγκης μεθ' M. omnes & Ald. m omittit M. 16. n medium porro, *quod* & Val. o omittit M. 14.

1 Μέσον δὲ καὶ αὐτό] Victorius poſt μέσον δὲ inſerit relativum ὃ *quod*. Sylburgius.

2 Ἔτι δ' ἐπεὶ τὸ καλόν.] Baſ. Margo, ἔτι δὲ καλόν. Victorius quoque annotat Paccium omiſiſſe particulam ἐπεὶ, quæ & magni ſit ponderis, & tum in impreſſis, tum in calamo exaratis libris extet. *Sylburgius.*

3 Τὸ γὰρ καλόν.] Jam in omni corpore, quod quidem pulchrum ſit, ſpectantur duo: magnitudo, ſcilicet, & ordo.

[p] διὸ οὔτε [q] πάμμικρον ἄν τι γένοιτο καλὸν ζῶον· συγχεῖται γὰρ ἡ θεωρία ἐγγὺς τοῦ ἀναισθήτου χρόνου γινομένη· οὔτε [r] παμμέγεθες· οὐ γὰρ ἅμα ἡ θεωρία γίνεται, ἀλλ' οἴχεται τοῖς θεωροῦσι τὸ ἓν καὶ τὸ ὅλον ἐκ τῆς θεωρίας· οἷον, εἰ μυρίων σταδίων εἴη ζῶον. Ὥστε δεῖ καθάπερ ἐπὶ τῶν σωμάτων, καὶ ἐπὶ τῶν ζώων, ἔχειν μὲν μέγεθος, τοῦτο δὲ εὐσύνοπτον εἶναι· οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν μύθων, ἔχειν μὲν μῆκος, τοῦτο δ' [4] εὐμνημόνευτον [s] εἶναι. Τοῦ [t] δὲ μήκους ὅρος, [u] πρὸς μὲν τοὺς ἀγῶνας καὶ τὴν αἴσθησιν, οὐ τῆς τέχνης ἐστίν. [5] Εἰ γὰρ ἔδει ἑκατὸν τραγῳδίας ἀγωνίζεσθαι, [6] πρὸς [x] κλεψύδρας ἂν ἠγωνίζοντο, ὥσπερ

[p] Δι' ὃ M. 21. [q] πᾶν μικρὸν M. 14. xiv. 21. nec non Ald. & Vall. πάνυ μικρὸν M. 16. [r] πᾶν μέγεθος M. 14. xiv. 21. nec non Ald. & Val. πάνυ μέγα M. 16. [s] εἶναι τοῦ μήκους. M. 14. εἶναι τοῦ μήκους, τοῦ δὲ μήκους ὅρος Ald. [t] δὲ omittunt M. 16. 21. [u] μὲν πρὸς M. omnes. [x] κλεψύδραν M. xiv.

Etiam hnmano. Ideoque homines parvos, dici posse pulchros, negat alibi *Aristoteles:* verum venustos. Quia licet apto partium ordine ac proportione non careant, magnitudine destituuntur. Idem in actione quoque habet locum. Parum quippe est, partes in Tragœdia esse omnes easque satis apte disponi, nisi justa quoque sit totius magnitudo. Quæ ne nimium excrescat, inter cætera cavendum. *Heinsius.*

4 Εὐμνημόνευτον εἶναι.] In Basil. & aliis nonnullis editionibus, post εὐμνημόνευτον εἶναι, additus genitivus τοῦ μήκους. Quem cum nec antiqua exemplaria, nec Paccii versio agnoscant, cum Vict. & Camr. prætermisi. *Sylburgius.*

5 Εἰ γὰρ ἔδει ἑκατὸν τραγῳδίας.] Ad marginem Ed. Du-Vall. *Castelv.* ἔδει ἕνεκα τῆς τραγῳδίας ἀγωνίζεσθαι. Quem secutus Interpres *Riccobonus*; *si enim termino opus esset, causâ tragœdias recitandi.*

6 Πρὸς κλεψύδρας.] Basil. editionis margo, singulari numero, πρὸς κλεψύδραν. *Sylburgius.*

Ibid. Πρὸς κλεψύδρας.] Antiqui olim apud Græcos orarores, fere ad clepsydram orationes scribebant atque habebant suas. Apud *Romanos*, lege *Pompeia*, quæ accusatori, tres

ποτὲ καὶ ἄλλοτέ φασιν. [7] Ὁ δὲ [y] καθ' αὐτὴν τ̃ φύσιν τ̃ πράγματος ὅρος, ἀεὶ μὲν ὁ μείζων, μέχρι τοῦ σύνδηλος εἶναι, καλλίων ἐστὶ κατὰ τὸ μέγεθος. Ὡς δὲ ἁπλῶς διορίσαντας εἰπεῖν, ἐν ὅσῳ μεγέθει κατὰ τὸ εἰκὸς, ἢ τὸ ἀναγκαῖον ἐφεξῆς γιγνομένων, συμβαίνει εἰς εὐτυχίαν ἐκ δυστυχίας, ἢ ἐξ εὐτυχίας εἰς δυστυχίαν μεταβάλλειν, ἱκανὸς ὅρος ἐστὶ τοῦ μεγέθους.

y κατ' αὐτὴν M. omnes.

tres defensori datæ erant horæ. Ut tantus earum esset ambitus, quantum esse eum judex ferebat. Nec peculiarem suæ artis, sed præfixum foris terminum, haberent. Idem olim moris inter Tragicos fuisse videtur. *Heinsius.**

7 Ὁ δὲ καθ' αὐτὴν τὴν φύσιν.] καθ' αὐτὴν habet & Victorii editio. Sed fortasse verius κατ' αὐτήν: ut idem Victorius vertit, *ex ipsius natura.* Sylburg.

ΚΕΦ. η.

Περὶ μύθου.

Μῦθος δ' ἐστὶν εἷς, οὐχ ὥσπερ τινὲς οἴονται, ἐὰν περὶ ἕνα ᾖ. Πολλὰ γὰρ καὶ [1] ἄπειρα τῷ γένει συμβαίνει, ἐξ ὧν ἐνίων οὐδέν ἐστιν ἕν. Οὕτω δὲ [z] καὶ πράξεις ἑνὸς

z αἱ πράξεις M. xiv. 31. in quo corr.

1 Ἄπειρα τῷ γένει.] In margine Edit. Du-Vall. *Victorius,* & *Castelv.* ἄπειρα τῷ γ' ἑνί. Sic & in Epist. ad Victorium emendat. *Sylburgius.*

Ibid. Ἄπειρα τῷ γένει συμβαίνει.] Scribe, τῷ γε ἑνὶ συμβαίνει. Optimo sensu, quod & postea vidi aliis observatum. Non, inquit, Fabula de uno, una est Fabula. Quia uni homini infinita evenire possunt: ut Herculi, ut Theseo. *Heinsius.*

 πολ-

πολλαί εἰσιν, ἐξ ὧν μία οὐδεμία γίνεται πρᾶξις. [a] Διὸ [2] πάντες ἐοίκασιν ἁμαρτάνειν, ὅσοι τῶν ποιητῶν Ἡρακληΐδα, [b] καὶ Θησηΐδα, καὶ τὰ τοιαῦτα ποιήματα πεποιήκασιν. Οἴονται γὰρ [c] ἐπεὶ εἷς ἦν ὁ Ἡρακλῆς, ἕνα καὶ τὸν μῦθον εἶναι προσήκειν. Ὁ δ' Ὅμηρος, ὥσπερ καὶ τὰ ἄλλα διαφέρει, καὶ τοῦτ' ἔοικε καλῶς ἰδεῖν, ἤτοι διὰ τέχνην [3] ἢ [d] διὰ φύσιν. Ὀδύσσειαν γὰρ ποιῶν, οὐκ ἐποίησεν ἅπαντα ὅσα αὐτῷ συνέβη· οἷον, πληγῆναι μὲν [4] ἐν τῷ Παρνασῷ, μανῆναι δὲ προσποιήσασθαι ἐν τῷ ἀγερμῷ· ὧν οὐδὲν θατέρου γενομένου, ἀναγκαῖον ἦν, ἢ εἰκὸς θάτερον γενέσθαι· [5] ἀλλ' ἃ περὶ μίαν πρᾶξιν, οἵαν [e] λέγομεν τὴν

[a] Διὼ M. 14. 16. [b] omittunt καὶ M. omnes. [c] ἐπειδὴ M. 14. [d] omittit διὰ M. 14. [e] λέγοιμεν M. xiv. 16. 21.

2 *Πάντες ἐοίκασιν ἁμαρτάνειν.*] Quo in vitio totus est Statius, in *Achilleïde*,

—Quanquam acta *Viri* multum inclyta cantu
Mæonio, sed plura vacant, nos ire per omnem
(Sic amor est) Herôa velis: Scyroque latentem
Dulichiâ proferre tubâ.

3 Ἢ διὰ φύσιν.] Basil. Editio, omissâ διὰ legit, ἢ φύσιν. Sylburgius.

4 Ἐν τῷ Παρνασῷ.] Camot. Παρνασσῷ gemino σ: de qua scriptura dixi apud Pausaniam, (*Consule edit. Francof.* 1583) 482. 60. Παρνασὸς *dictus videtur à verbo* παρνάσσεσθαι, *quod est accolere. Ut ergo in simplici* νάσσασθαι *participem esse τοῦ σ duplicationem tradunt grammatici, ita* Παρνασσὸς *quoque &* Ἁλικαρνασσὸς *eundem habere* διπλασιασμὸν *videbuntur.* Ibidem Basil. habet Ἀγερμῷ, α majusculo, quasi proprium sit nomen. Sed rectius cum Victorio appellative accipies pro coitione exercitûs: quam Herodotus ἐπάγερσιν nominat, *Euripides* & alii ἄθροισιν: à themate ἀγείρειν, quod est congregare. *Sylburgius.*

Ibid. Ἐν τῷ Παρνασῷ.] Vid. Odyss. lib. 19. ver. 449.

Ὁ δέ μιν φθάμενος ἔλασεν σῦς
Γουνὸς ὕπερ· πολλὸν δὲ διήφυσε σαρκὸς ὀδόντι
Λικριφὶς ἀΐξας, οὐδ' ὀστέον ἵκετο φωτός.

5 Ἀλλ' ἅ.] Pro ἀλλ' ἃ, & συνίστησιν, idem Victorius legit ἀλλὰ & συνίστησιν: ac locum sic

Ὀδύσσειαν, συνέστησεν· ὁμοίως δὲ καὶ τὴν Ἰλιάδα. Χρὴ οὖν, καθάπερ [f] ἐν ταῖς ἄλλαις μιμητικαῖς ἡ μία μίμησις ἑνός ἐστιν, οὕτω καὶ τὸν μῦθον, ἐπεὶ πράξεως [g] μίμησίς ἐστι, μιᾶς τε εἶναι, καὶ ταύτης ὅλης, καὶ τὰ μέρη συνεστάναι τῶν πραγμάτων οὕτως, ὥστε [h] μετατιθεμένου τινὸς μέρους, ἢ [i] ἀφαιρουμένου, [k] διαφέρεσθαι καὶ κινεῖσθαι τὸ ὅλον. [6] Ὃ γὰρ [l] προσὸν ἢ μὴ [l] προσὸν, μηδὲν ποιεῖ ἐπίδηλον, [m] οὐδὲ μόριον τοῦτό ἐστι.

[f] καὶ ἐν M. xiv. [g] μιᾶς M. 21. corr. [h] μεταθεμένου M. 14. 16. [i] ἀναφερομένου corr. M. 21. [k] διαφέρεσθαι καὶ omittit M. 14. [l] προσὸν M. 14. corr. πρὸς ὄν. [m] οὐδὲν μόριον τοῦ ὄν ἐστι M. 14. ὡς οὐδὲν μόριον τοῦ ὅλου ἐστι M. xiv. οὐδὲν μόριον τοῦ ὅλου ἐστὶν M. 16. 21. nulla pars est universi. Val.

sic vertit, *verum circa unam actionem, qualem dicimus Odysseam, mansit*. Sylburgius.

6 Ὃ γὰρ προσὸν ἢ μή.] Adnotat Victorius visum à se librum, in quo aliter interpunctis verbis, & una praeterea particulâ orationis addita legatur, Ὃ γὰρ προσὸν ἢ μὴ προσὸν, μηδὲν ποιεῖ, ἐπίδηλον ὡς οὐδὲ μόριον τοῦ ὅλου ἐστίν: eamque lectionem irrepsisse etiam in Morellianam editionem. Sed utro modo legatur, non magni ad sententiam referre. *Sylburgius*.

Ibid. Ὃ γὰρ προσὸν ἢ μή.] Qua in re vitiosa admodum est Statii Thebaïs. Quid enim ea omnia, quae de Hypsipyle, & infante Archemoro memorantur, ad bellum *Thebanum*?

ΚΕΦ. θ.

Τί τοῦ ποιητοῦ ἔργον, καὶ τί διαφέρει ὁ ποιητὴς ἱστορικοῦ.

Φανερὸν δὲ ἐκ τῶν εἰρημένων, [n] καὶ ὅτι [o] οὐ τὸ [1] τὰ γενόμενα λέγειν, τοῦτο ποιητοῦ ἔργον ἐστὶν, ἀλλ' οἷα ἂν γένοιτο, καὶ τὰ δυνατὰ κατὰ τὸ εἰκὸς, ἢ τὸ ἀναγκαῖον. [2] Ὁ γὰρ ἱστορικὸς καὶ ὁ ποιητὴς, οὐ τῷ ἢ ἔμμετρα λέγειν ἢ ἄμετρα διαφέρουσιν· εἴη γὰρ ἂν τὰ Ἡροδότου εἰς μέτρα τεθῆναι, καὶ οὐδὲν ἧττον ἂν εἴη ἱστορία τις μετὰ μέτρου, ἢ ἄνευ μέτρων· ἀλλὰ [3] [p] τούτῳ διαφέρει, τῷ τὸν μὲν τὰ γενόμενα λέγειν, τὸν δὲ οἷα ἂν γένοιτο. Διὸ καὶ φιλοσοφώτερον καὶ σπουδαιότερον ποίησις [q] ἱστορίας ἐστίν. Ἡ μὲν γὰρ ποίησις μᾶλλον τὰ καθόλου, ἡ δ' ἱστορία τὰ καθ' ἕκαστον λέγει. Ἔστι δὲ καθόλου μὲν, τῷ ποίῳ τὰ ποῖα ἄττα συμβαίνει λέγειν, ἢ [r] πράττειν κατὰ τὸ εἰκὸς, ἢ τὸ

n omittit καὶ M. xiv. o οὕτω M. xiv. 21. corr. οὐχ οὕτω M. 16. p τοῦτο M. 21. q ἱστορίας ἐστίν· ἡ μὲν γὰρ ποίησις omittit M. 14. r πράγματα M. 14.

1 Τὰ γενόμενα.] Victorius γινόμενα pro γενόμενα, præsenti in præteritum mutato, legendum ait. *Sylburgius.*

2 Ὁ γὰρ ἱστορικὸς.] Siquis integram *Herodoti* apud Græcos aut Thucydidis, apud Latinos T. Livii historiam, numeris instruxerit, nihilominus historiæ erunt. Sicut nonnulli Pharsaliam Lucani, poema esse haud admittunt. Quod non verum modo sibi argumentum delegerit, sed & paulo secus, quam poeta solet, imitationem instituerit. Cum nec numeris poetæ ipsi inter sese, verum imitatione distinguantur. *Heinsius.*

3 Τούτῳ διαφέρει.] Bas. editio τοῦτο διαφέρει: de quo loquendi genere vise quæ supra ex Victorio annotavi in *cap.* 4. ἐ τούτῳ διαφέρουσι. Sylburgius.

ἀναγκαῖον.

ἀναγκαῖον, οὗ στοχάζεται ἡ ποίησις, ὀνόματα ἐπιτιθεμένη· [s] τὰ δὲ καθ' ἕκαστον, τί Ἀλκιβιάδης ἔπραξεν, ἢ [t] τί ἔπαθεν. Ἐπὶ μὲν οὖν τῆς κωμῳδίας ἤδη τοῦτο δῆλον γέγονεν· συστήσαντες γὰρ τὸν μῦθον διὰ τῶν εἰκότων, οὕτω τὰ τυχόντα [4] ὀνόματα [u] ἐπιτιθέασι, καὶ οὐχ ὥσπερ οἱ ἰαμβοποιοὶ [x] περὶ τῶν καθ' ἕκαστον ποιοῦσιν. Ἐπὶ δὲ τῆς τραγῳδίας τῶν γενομένων ὀνομάτων ἀντέχονται. Αἴτιον δ' ὅτι πιθανόν ἐστι τὸ δυνατόν. Τὰ μὲν οὖν μὴ [y] γενόμενα, οὔπω πιστεύομεν εἶναι δυνατά· τὰ δὲ γενόμενα, φανερὸν ὅτι δυνατά. Οὐ γὰρ ἂν ἐγένετο εἰ ἦν ἀδύνατα. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς τραγῳδίαις, [z] [5] ἐνίαις μὲν ἓν ἢ δύο τῶν γνωρίμων ἐστὶν ὀνομάτων, τὰ δὲ ἄλλα πεποιημένα· ἐν ἐνίαις δὲ [a] οὐθέν· οἷον ἐν τῷ Ἀγάθωνος Ἄνθει. Ὁμοίως γὰρ ἐν τούτῳ τά τε πράγματα καὶ τὰ ὀνόματα πεποίηται, καὶ οὐδὲν ἧττον εὐφραίνει. Ὥστ' οὐ πάντως εἶναι ζητητέον [6] τῶν παραδεδομένων μύθων, περὶ οὓς αἱ τραγῳδίαι εἰσίν, ἀντέχεσθαι. Καὶ γὰρ γελοῖον τοῦτο ζητεῖν,

[s] τὸν M. 14. τὸ M. xiv. [t] omittit τὶ M. 16. [u] subjecere Val. [x] περὶ; M. 14. [y] γινόμενα M. 21. [z] ἐν ἐνίαις M. xiv. [a] οὐθ' ἓν M. 21.

4 Ὀνόματα ἐπιτιθέασι.] Vict. editio pro ἐπιτιθέασιν habet ὑποτιθέασι. In versione tamen nostram scripturam agnoscit, *sic qualibet nomina imponant.* Sylburgius.

5 Ἐνίαις μὲν ἓν.] Victorius ante ἐνίαις inserit præpositionem ἐν: sicut videlicet sequenti versu legitur ἐν ἐνίαις δέ. Sylburgius.

6 Τῶν παραδεδομένων.] Bas. & Cam. Ed. omittunt articulum τῶν: & mox Cam. præsenti tempore legit παραδιδομένων: minus apte. Vocat vero hic μύθους παραδεδομένους (inquit Victorius) quos infra, *cap.* 14. appellat παρειλημμένους, ubi ait non licere poetis solvere fabulas acceptas à veteribus. *Sylburgius.*

ἐπεὶ

ἐπεὶ καὶ τὰ γνώριμα ὀλίγοις γνώριμά ἐστιν, ἀλλ' ὅμως εὐφραίνει πάντας. Δῆλον οὖν ἐκ τούτων, ὅτι τὸν ποιητὴν μᾶλλον τῶν μύθων εἶναι δεῖ ποιητὴν, ἢ τῶν μέτρων, [b] ὅσῳ ποιητὴς κατὰ τὴν μίμησίν ἐστι. Μιμεῖται δὲ τὰς πράξεις. Κἂν ἄρα συμβῇ γενόμενα ποιεῖν, οὐθὲν ἧττον ποιητής ἐστι· τῶν γὰρ γενομένων, ἔνια οὐδὲν κωλύει τοιαῦτα εἶναι, οἷα ἂν εἰκὸς γενέσθαι καὶ δυνατὰ γενέσθαι, [c] καθ' ὃ ἐκεῖνος αὐτῶν ποιητής ἐστι. [7] [d] Τῶν δὲ ἁπλῶν μύθων καὶ πράξεων, αἱ Ἐπεισοδιώδεις εἰσὶ χείρισται. Λέγω δ' Ἐπεισοδιώδη μῦθον, ἐν ᾧ τὰ ἐπεισόδια μετ' ἄλληλα οὔτ' εἰκὸς, οὔτ' ἀνάγκη εἶναι. Τοιαῦται δὲ ποιοῦνται, ὑπὸ μὲν τῶν φαύλων ποιητῶν δι' αὐτούς· [8] ὑπὸ δὲ τῶν ἀγαθῶν, διὰ τοὺς [e] ὑποκριτάς. Ἀγωνίσματα γὰρ ποιοῦντες, καὶ παρὰ τὴν δύναμιν [f] παρατείναντες [g] μῦθον, πολλάκις διαστρέφειν ἀναγκάζονται τὸ ἐφεξῆς. Ἐπεὶ δὲ οὐ μόνον τελείας ἐστὶ πράξεως ἡ μίμησις, ἀλλὰ καὶ

[b] ὅσῳ ὁ ποιητὴς M. 21. corr. [c] καθὸ M. 21. [d] Præmittit titulum rubricatum in margine Περὶ τῶν ἁπλῶν μύθων M. 16. [e] κριτὰς M. xiv. [f] παραλείποντες M. 16. [g] μῦθον omittit M. 16.

7 Τῶν δὲ ἁπλῶν. Margo Editionis Du-Vall. Forte, ἁπλῶς δὲ τῶν μύθων, ait *Castelvetrus*.

8 Ὑπὸ δὲ τῶν ἀγαθῶν.] Episodicas hasce constitutiones tam à bonis interdum, quam ab ineptis fieri poetis monet *Aristoteles*. Ab his quidem propter ignorantiam: ab illis argumenti producendi causâ. Idque spectatoribus ut satisfacerent: vel ut æmulos, cum quibus tum certabant, (certare enim & contendere inter sese Tragici sub judice solebant) sicut laude ita magnitudine æquarent. Quo fiebat, ut nonnunquam minus aptis, etiam subinde longe admodum petitis, uterentur. *Heinsius*.*

φοβε-

φοβερῶν καὶ ἐλεεινῶν· [9] ταῦτα δὲ [h] γίνεται μάλιστα τοιαῦτα, καὶ μᾶλλον [i] ὅταν γένηται παρὰ τὴν δόξαν δι' ἄλληλα· τὸ γὰρ θαυμαστὸν οὕτως ἕξει μᾶλλον, ἢ εἰ ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου καὶ τῆς τύχης· ἐπεὶ καὶ τῶν ἀπὸ τύχης ταῦτα θαυμασιώτατα δοκεῖ, [10] [k] ὅσα ὥσπερ ἐπίτηδες φαίνεται γεγονέναι· [11] [l] οἷον, ὁ ἀνδριὰς ὁ τοῦ Μίτυος ἐν Ἄργει ἀπέκτεινε τὸν αἴτιον τοῦ θανάτου τῷ Μίτυϊ, θεωροῦντι ἐμπεσών. Ἔοικε γὰρ τὰ τοιαῦτα οὐκ εἰκῆ γενέσθαι. Ὥστε ἀνάγκη τοὺς τοιούτους εἶναι καλλίους μύθους.

h γίνεται καὶ μάλιστα καὶ μᾶλλον M. omnes. i ὅτ' ἂν M. 21. k ὅσα περ M. 14. l οἷον ὡς M. xiv. 16. 21.

9 Ταῦτα δὲ γίνεται μάλιστα τοιαῦτα.] Scribe, θαυμαστὰ γίνεται μάλιστα τοιαῦτα. Talia enim, inquit, maximam excitare admirationem solent. Sequitur autem, τὸ γὰρ θαυμαστὸν οὕτως ἕξει μᾶλλον. *Heinsius.*

10 Ὅσα ὥσπερ ἐπίτηδες.] Callimachus in Epigramm.

Στήλην μητρυιῆς, μικρὸν λίθον, ἔστεφε κοῦρος,
Ὡς βίον, ἠλλάχθαι καὶ τρόπον οἰόμενος.
Ἡ δὲ, τάφῳ κλινθεῖσα, κατέκτανε παῖδα πεσοῦσα.
Φεύγετε μητρυιῆς καὶ τάφον οἱ πρόγονοι.

11 Οἷον, ὁ ἀνδριάς] Vict. & Cam. ante ὁ ἀνδριὰς addunt ὡς. Ibidem pro Μίτυος apud Plutarch. de sera numinis vindicta, pag. 982. legitur Μιτίου. Sylburgius.

ΚΕΦ. ι.

Μύθων διαφορά.

ΕΙΣΙ δὲ τῶν μύθων [m] οἱ μὲν ἁπλοῖ, οἱ δὲ πεπλεγμένοι. Καὶ γὰρ αἱ πράξεις ὧν μιμήσεις οἱ μῦθοί εἰσιν, ὑπάρχουσιν εὐθὺς οὖσαι τοιαῦται. Λέγω δὲ ἁπλῆν

m οἱ μὲν ἁπλοῖ, οἱ δὲ πεπλεγμένοι καὶ γὰρ αἱ omittit M. 14.

ἐπεὶ καὶ τὰ γνώριμα ὀλίγοις γνώριμά ἐστιν, ἀλλ' ὅμως εὐφραίνει πάντας. Δῆλον οὖν ἐκ τούτων, ὅτι τὸν ποιητὴν μᾶλλον τῶν μύθων εἶναι δεῖ ποιητὴν, ἢ τῶν μέτρων, [b] ὅσῳ ποιητὴς κατὰ τὴν μίμησίν ἐστι. Μιμεῖται δὲ τὰς πράξεις. Κἂν ἄρα συμβῇ γενόμενα ποιεῖν, οὐθὲν ἧττον ποιητής ἐστι· τῶν γὰρ γενομένων, ἔνια οὐδὲν κωλύει τοιαῦτα εἶναι, οἷα ἂν εἰκὸς γενέσθαι καὶ δυνατὰ γενέσθαι, [c] καθ' ὃ ἐκεῖνος αὐτῶν ποιητής ἐστι. [7] [d] Τῶν δὲ ἁπλῶν μύθων καὶ πράξεων, αἱ Ἐπεισοδιώδεις εἰσὶ χείρισται. Λέγω δ' Ἐπεισοδιώδη μῦθον, ἐν ᾧ τὰ ἐπεισόδια μετ' ἄλληλα οὔτ' εἰκὸς, οὔτ' ἀνάγκη εἶναι. Τοιαῦται δὲ ποιοῦνται, ὑπὸ μὲν τῶν φαύλων ποιητῶν δι' αὐτούς· [8] ὑπὸ δὲ τῶν ἀγαθῶν, διὰ τοὺς [e] ὑποκριτάς. Ἀγωνίσματα γὰρ ποιοῦντες, καὶ παρὰ τὴν δύναμιν [f] παρατείναντες [g] μῦθον, πολλάκις διαστρέφειν ἀναγκάζονται τὸ ἐφεξῆς. Ἐπεὶ δὲ οὐ μόνον τελείας ἐστὶ πράξεως ἡ μίμησις, ἀλλὰ καὶ

[b] ὅσων ὁ ποιητὴς M. 21. corr. [c] καθὸ M. 21. [d] Præmittit titulum rubricatum in margine Περὶ τῶν ἁπλῶν μύθων M. 16. [e] κριτὰς M. xiv. [f] παραλείνοντες M. 16. [g] μῦθον omittit M. 16.

7 Τῶν δὲ ἁπλῶν. Margo Editionis Du-Vall. Forte, ἁπλῶς δὲ τῶν μύθων, ait *Castelvetrus*.

8 Ὑπὸ δὲ τῶν ἀγαθῶν.] Episodicas hasce constitutiones tam à bonis interdum, quam ab ineptis fieri poetis monet *Aristoteles*. Ab his quidem propter ignorantiam: ab illis argumenti producendi causâ. Idque spectatoribus ut satisfacerent: vel ut æmulos, cum quibus tum certabant, (certare enim & contendere inter sese Tragici sub judice solebant) sicut laude ita magnitudine æquarent. Quo fiebat, ut nonnunquam minus aptis, etiam subinde longe admodum petitis, uterentur. *Heinsius.*

φοβε-

φοβερῶν καὶ ἐλεεινῶν· 9 ταῦτα δὲ [h] γίνεται μάλιστα τοιαῦτα, καὶ μᾶλλον [i] ὅταν γένηται παρὰ τὴν δόξαν δι' ἄλληλα· τὸ γὰρ θαυμαστὸν οὕτως ἕξει μᾶλλον, ἢ εἰ ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου καὶ τῆς τύχης· ἐπεὶ καὶ τῶν ἀπὸ τύχης ταῦτα θαυμασιώτατα δοκεῖ, 10 [k] ὅσα ὥσπερ ἐπίτηδες φαίνεται γεγονέναι· 11 [l] οἷον, ὁ ἀνδριὰς ὁ τοῦ Μίτυος ἐν Ἄργει ἀπέκτεινε τὸν αἴτιον τοῦ θανάτου τῷ Μίτυϊ, θεωροῦντι ἐμπεσών. Ἔοικε γὰρ τὰ τοιαῦτα οὐκ εἰκῇ γενέσθαι. Ὥστε ἀνάγκη τοὺς τοιούτους εἶναι καλλίους μύθους.

[h] γίνεται καὶ μάλιστα καὶ μᾶλλον M. omnes. [i] ὅτ' ἂν M. 21. [k] ὅσα περ M. 14. [l] οἷον ὡς M. xiv. 16. 21.

9 Ταῦτα δὲ γίνεται μάλιστα τοιαῦτα.] Scribe, θαυμαστὰ γίνεται μάλιστα τοιαῦτα. Talia enim, inquit, maximam excitare admirationem solent. Sequitur autem, τὸ γὰρ θαυμαστὸν οὕτως ἕξει μᾶλλον. *Heinsius.*

10 Ὅσα ὥσπερ ἐπίτηδες.] Callimachus in Epigramm.

Στήλην μητρυιῆς, μικρὸν λίθον, ἔστεφε κοῦρος,
Ὡς βίον, ἠλλάχθαι καὶ τρόπον οἰόμενος.
Ἡ δὲ, τάφῳ κλινθεῖσα, κατέκτανε παῖδα πεσοῦσα.
Φεύγετε μητρυιῆς καὶ τάφον οἱ πρόγονοι.

11 Οἷον, ὁ ἀνδριάς] Vict. & Cam. ante ὁ ἀνδριὰς addunt ὡς. Ibidem pro Μίτυος apud Plutarch. de sera numinis vindicta, pag. 982. legitur Μιτίου. Sylburgius.

ΚΕΦ. ι.

Μύθων διαφορά.

ΕΙΣΙ δὲ τῶν μύθων [m] οἱ μὲν ἁπλοῖ, οἱ δὲ πεπλεγμένοι. Καὶ γὰρ αἱ πράξεις ὧν μιμήσεις οἱ μῦθοί εἰσιν, ὑπάρχουσιν εὐθὺς οὖσαι τοιαῦται. Λέγω δὲ ἁπλῆν

[m] οἱ μὲν ἁπλοῖ, οἱ δὲ πεπλεγμένοι καὶ γὰρ αἱ omittit M. 14.

μὲν πρᾶξιν, [1] ἧς γινομένης, ὥσπερ ὥρισται, συνεχοῦς καὶ μιᾶς, ἄνευ περιπετείας ἢ ἀναγνωρισμοῦ ἡ μετάβασις γίνεται. [2] Πεπλεγμένην [n] δὲ, ἐξ ἧς μετὰ ἀναγνωρισμοῦ, ἢ περιπετείας, ἢ ἀμφοῖν, ἡ μετάβασίς ἐστι. Ταῦτα δὲ δεῖ [o] γενέσθαι ἐξ αὐτῆς τῆς συστάσεως τοῦ μύθου, [p] ὥστε ἐκ τῶν προγεγενημένων [q] συμβαίνειν, ἢ ἐξ ἀνάγκης ἢ κατὰ τὸ εἰκὸς [r] γίγνεσθαι ταῦτα. Διαφέρει γὰρ πολὺ [s] γίνεσθαι τάδε διὰ τάδε, ἢ μετὰ τάδε.

[n] δὲ λέξις μετὰ M. 14. 16. 21. δὲ πρᾶξις μετὰ M. xiv. [o] γίνεσθαι M. 21. [p] ὥσπερ M. 14. [q] συμβαίνει M. 14. 16. [r] γίνεσθαι ταῦτα. Διαφέρει γὰρ πολὺ omittit M. 14. [s] τὸ γίνεσθαι M. xiv. 21. ita correctum in 16.

1 Ἧς γενομένης.] Vict. Editio pro γενομένης habet γινομένης, præsenti tempore, ejusdem tamen versio, *qua facta*, non respuit præteritum. *Sylburgius.*

2 Πεπλεγμένην δὲ.] Victor. Cam. & Ald. πεπλεγμένη, nominativo casu. Basil. & nos eum casum retinuimus qui paulo ante præcessit, λέγω δὲ ἁπλῆν μὲν πρᾶξιν. Sylburgius.

ΚΕΦ. ια.

Περὶ περιπετείας καὶ ἀναγνωρίσεως.

Ἔστι δὲ περιπέτεια μὲν ἡ εἰς τὸ ἐναντίον τῶν [1] πραττομένων μεταβολὴ, καθάπερ εἴρηται. Καὶ τοῦτο δέ, ὥσπερ λέγομεν, κατὰ τὸ εἰκὸς, ἢ ἀναγκαῖον. Ὥσπερ [2] ἐν τῷ Οἰδίποδι ἐλθὼν ὡς εὐφρανῶν τὸν Οἰδίπουν,

1 Πραττομένων μεταβολή.] Victorii editio πραγμάτων pro πραττομένων. Attamen ejus versio nostram quoque lectionem agnoscit, *eorum quae aguntur.* Sylburgius.

2 Ἐν τῷ Λυγκεῖ.] Sophoclis locus est in Oedipo Tyranno. *Sylburgius.*

καὶ

καὶ [t] ἀπαλλάξων τοῦ πρὸς τὴν μητέρα φόβου, δηλώσας [u] ὅστις ἦν, τοὐναντίον ἐποίησε. Καὶ [3] ἐν τῷ [x] Λυγκεῖ, ὁ μὲν ἀγόμενος, ὡς ἀποθανούμενος, ὁ δὲ Δαναὸς [y] ἀκολουθῶν, ὡς ἀποκτενῶν· τὸν μὲν συνέβη ἐκ τῶν πεπραγμένων ἀποθανεῖν, τὸν δὲ σωθῆναι. Ἀναγνώρισις [z] δ' ἐστὶν, ὥσπερ καὶ τοὔνομα σημαίνει, ἐξ ἀγνοίας εἰς γνῶσιν μεταβολὴ, ἢ εἰς φιλίαν, ἢ [a] ἔχθραν τῶν πρὸς εὐτυχίαν ἢ δυστυχίαν ὡρισμένων. Καλλίστη δὲ ἀναγνώρισις, ὅταν ἅμα περιπέτειαι [b] γίνωνται, [4] ὡς [c] ἔχει ἐν τῷ Οἰδίποδι. Εἰσὶ μὲν οὖν καὶ ἄλλαι ἀναγνωρίσεις· καὶ γὰρ πρὸς ἄψυχα καὶ τὰ τυχόντα ἐστὶν [d] ὅτε, ὥσπερ εἴρηται, [e] συμβαίνει· καὶ εἰ πέπραγέ τις, ἢ μὴ πέπραγεν, ἔστιν ἀναγνωρίσαι· ἀλλ' ἡ μάλιστα τοῦ μύθου, καὶ ἡ μάλιστα τῆς πράξεως, ἡ εἰρημένη ἐστίν. Ἡ γὰρ τοιαύτη ἀναγνώ-

[t] ἀπαλλάξας M. 14. [u] ὃς M. omnes. [x] μιμεῖσθαι M. 14. 16. inter imitandum Vall. [y] ἀκολουθῶν omittit M. xiv. [z] δὲ ὥσπερ M. omnes. [a] εἰς ἔχθραν M. xiv. 21. [b] γίνονται M. xiv. 14. 21. [c] ἔχει ἡ ἐν τῷ Οἰδίποδι M. xiv. 16. 21. ἐν τῷ Οἰδίποδι ἔχει M. 14. [d] ὅτε omittunt M. omnes. [e] συμβαίνειν M. xiv.

3 Ἐν τῷ Λυγκεῖ.] Simile est Peripetiæ exemplum, quod Aristot. ex Lynceo (Tragœdiæ id nomen) adducit. Nam cum Danaus interfecturus sequeretur Lynceum, idque omnes jam futurum crederent, contra evenit: evadebat enim Lynceus, mactabatur Danaus. Quæ manifesta sane in contrarium mutatio. Quarum in altera felicitas in infelicitatem; in altera, quæ duplici mutatione constat, in felicitatem Lyncei felicitas, Danai in infelicitatem præter expectationem mutatur felicitas. *Heinsius.*

4 Ὡς ἔχει ἐν τῷ Οἰδίποδι.] Plures calamo exarati libri habent, non ut antea excusi, ὡς ἔχει ἐν τῷ Οἰδίποδι, sed οἷον ἔχει ἡ ἐν τῷ Οἰδίποδι. Quare ut fidem illorum sequerer, & quia magis expressum in ea est, quod significare voluit *Aristoteles*, ipsam recepi, ait Victorius. *Sylburgius.*

ρισις καὶ [f] περιπέτεια ἢ ἔλεον ἕξει, ἢ φόβον· [g] οἵων [h] πράξεων [5] ἡ τραγῳδία μίμησις ὑπόκειται. Ἔτι δὲ καὶ τὸ ἀτυχεῖν [i] καὶ τὸ εὐτυχεῖν ἐπὶ τῶν τοιούτων συμβήσεται· [6] ἐπειδὴ ἡ ἀναγνώρισις τινῶν ἐστιν ἀναγνώρισις. Ἔτι δὲ [l] ἀναγνωρίσεις, αἱ μὲν εἰσὶ θατέρου πρὸς τὸν ἕτερον μόνον, [7] ὅτ' ἂν ᾖ δῆλος ἕτερος, [m] τίς ἐστιν· ὅτε * δ' ἀμφοτέρους δεῖ ἀναγνωρίσαι· οἷον, ἡ μὲν Ἰφιγένεια τῷ Ὀρέστῃ ἀνεγνωρίσθη ἐκ τῆς πέμψεως τῆς ἐπιστολῆς· ἐκείνῳ δὲ πρὸς τὴν Ἰφιγένειαν ἄλλης ἔδει ἀναγνωρίσεως.

[f] περιπέτειαν M. 14. [g] οἷον M. 14. 16. 21. [h] πράξεως M. 14. [i] ἢ εὐτυχεῖν M. xiv. [k] τίς omittit M. 21. [l] ἀναγνωρίσεις omittunt M. omnes. [m] τίς omittit M. 21. * δι' ἀμφοτέρους Ald. ob utrosque Vall.

5 Ἡ τραγῳδίας μίμησις.] Placet (inquit Victor.) Græca hæc lectio, quæ in primo excusis libris, & in calamo etiam scriptis à me inventa est, ἡ τραγῳδία μίμησις ὑπόκειται. Nam in quosdam excusos postea irrepsit, ἡ ἐν τραγῳδίᾳ μίμησις, addita præpositione, & variato casu nominis quod consequitur. *Sylburgius.*

6 Ἐπειδὴ ἡ ἀναγνώρισις.] Victorius post συμβήσεται novam sectionem inchoat, contractisque duabus illis periodis in unam, sic legit hunc locum, Ἐπεὶ δὲ ἡ ἀναγνώρισις τινῶν ἐστιν ἀναγνώρισις, ἀναγνωρίσεις αἱ μὲν εἰσὶ θατέρου πρὸς τὸν ἕτερον μόνον. Quam lectionem à Paccio quoque & Madio animadversam fuisse, in vetustissimo etiam exemplari ejus à se reperta esse vestigia. *Sylburgius.*

7 Ὅτ' ἂν ᾖ.] Camot. editio ὅταν, conjuncte. *Sylburgius.*

ΚΕΦ.

ΚΕΦ. ιβ.

Μέρη τραγῳδίας κατὰ τὸ ποσὸν, καὶ εἰς ἃ διαιρεῖται κεχωρισμένα.

Δ ΤΟ μὲν οὖν τοῦ μύθου μέρη περὶ ταῦτ᾽ ἐστὶ, περιπέτεια καὶ ἀναγνώρισις· τρίτον δὲ, πάθος. Τούτων δὲ περιπέτεια μὲν καὶ ἀναγνώρισις εἴρηται· πάθος δέ ἐστι πρᾶξις φθαρτικὴ ἢ ὀδυνηρά· οἷον [n] οἵτε ἐν τῷ φανερῷ θάνατοι, καὶ αἱ περιωδυνίαι καὶ τρώσεις, καὶ ὅσα τοιαῦτα. Μέρη δὲ τραγῳδίας, [1] οἷς μὲν ὡς εἴδεσι δεῖ χρῆσθαι, πρότερον εἴπομεν. Κατὰ δὲ τὸ ποσὸν, καὶ εἰς ἃ διαιρεῖται κεχωρισμένα, τάδε ἐστί· Πρόλογος, Ἐπεισόδιον, Ἔξοδος, Χορικόν· καὶ τούτου, τὸ μὲν Πάροδος, τὸ δὲ Στάσιμον. Κοινὰ μὲν [o] οὖν ἁπάντων ταῦτα· ἴδια δὲ, τὰ ἀπὸ τῆς σκηνῆς καὶ Κόμμοι. Ἔστι δὲ Πρόλογος μὲν, μέρος ὅλον τραγῳδίας [p] τὸ πρὸ χοροῦ Παρόδου. Ἐπεισόδιον δὲ, μέρος ὅλον τραγῳδίας, [q] τὸ μεταξὺ ὅλων χορικῶν μελῶν. Ἔξοδος δὲ, μέρος ὅλον τραγῳδίας, μεθ᾽ ὃ οὐκ ἔστι χοροῦ [r] μέλος. Χορικοῦ δὲ, Πάροδος μὲν, ἡ πρώτη

[n] ὅτε M. 16. 21. [o] ἂν omittunt M. xiv. 16. 21. [p] τὸ πρὸ χόρου παρόδου: ἐπεισόδιον δὲ μέρος ὅλον τραγῳδίας omiserat M. 21. addita postea in margine; sed pro ἐπεισόδιον additum ἐπεισοδίων. [q] τὸ μέταξυ, &c. usque ad μεθ᾽ ὃ exclusive omittunt M. xiv. 14. τὸ μέταξυ ὅλων χορικῶν μελῶν expuncta fuerunt in contextu M. 21. ac deinde ab alia manu reddita sunt in margine. [r] μέρος M. 16. 21. cor.

1 Οἷς μὲν ὡς εἴδεσι.] Camot. Edit. omittit ὡς ante εἴδεσι: at non item Victorius, ut declarat versio, *quibus quidem ut formis uti oportet*. Sylburgius.

λέξις

λέξις ὅλου χοροῦ. Στάσιμον δὲ, μέλος χοροῦ, τὸ ἄνευ ἀναπαίστου καὶ τροχαίου. Κόμμος δὲ, θρῆνος κοινὸς χοροῦ καὶ ἀπὸ σκηνῆς. [2] Μέρη μὲν οὖν τραγῳδίας, οἷς μὲν [s] [3] δεῖ χρῆσθαι, πρότερον [s] εἴρηται. Κατὰ δὲ τὸ ποσὸν, καὶ εἰς ἃ διαιρεῖται [t] κεχωρισμένα ταῦτ' ἐστίν.

[s] εἴπομεν M. 16. 21. εἴπομεν M. xiv. 14. [t] κεχωρισμένα ταῦτα, ταῦτ' M. 16.

2 Μέρη μὲν οὖν.] Victorius pro μὲν οὖν habet δὲ. Idem mox post οἷς μὲν inserit ὡς εἴδεσι, ut supra itidem est, οἷς μὲν ὡς εἴδεσι δεῖ χρῆσθαι. *Sylburgius.*

3 Δεῖ χρῆσθαι.] *Bas.* Editionis margo pro χρῆσθαι habet ἰσχυρίζεσθαι: quod cum loco jam citato non congruit. Ibidem Victorius pro εἴρηται habet εἴπομεν. *Sylburgius.*

Κ Ε Φ. ιγ.

Ὧν δεῖ στοχάζεσθαι, καὶ ἃ δεῖ εὐλαβεῖσθαι συνιστάντας τοὺς μύθους· καὶ πόθεν ἔσται τὸ τῆς τραγῳδίας ἔργον.

ΩΝ [u] [1] δὲ δεῖ στοχάζεσθαι, καὶ ἃ δεῖ εὐλαβεῖσθαι συνιστάντας τοὺς μύθους, καὶ πόθεν ἔσται τὸ τῆς τραγῳδίας ἔργον, ἐφεξῆς ἂν εἴη [x] λεκτέον τοῖς νῦν εἰρημένοις. [y] Ἐπειδὴ οὖν δεῖ τὴν σύνθεσιν εἶναι τῆς καλλίστης τραγῳδίας, μὴ ἁπλῆν, ἀλλὰ πεπλεγμένην, καὶ ταύτην φοβερῶν καὶ ἐλεεινῶν εἶναι μιμητικὴν (τοῦτο γὰρ ἴδιον τῆς τοιαύτης μιμήσεώς ἐστι) πρῶτον μὲν δῆλον, ὅτι οὔτε τοὺς

[u] ὡς M. omnes. [x] λέξιν M. 14. [y] ἐπεὶ M. M. 21. corr.

1 Ὧν δὲ δεῖ.] Camot. ὡς δὲ pro ὧν δὲ: parum apte. *Sylburgius.*

ἐπιεικεῖς

ἐπιεικεῖς ἄνδρας δεῖ μεταβάλλοντας φαίνεσθαι ἐξ εὐτυχίας εἰς δυστυχίαν· οὐ γὰρ φοβερὸν, οὐδὲ ἐλεεινὸν τοῦτο, ἀλλὰ [z] μιαρόν ἐστιν· οὔτε τοὺς μοχθηροὺς ἐξ ἀτυχίας εἰς εὐτυχίαν· (ἀτραγῳδότατον γὰρ τοῦτό ἐστι· πάντων οὐδὲν γὰρ ἔχει ὧν δεῖ· οὔτε γὰρ φιλάνθρωπον, οὔτε ἐλεεινὸν, οὔτε φοβερόν ἐστιν) οὐδ' [a] αὖ τὸν σφόδρα πονηρὸν, ἐξ εὐτυχίας εἰς δυστυχίαν μεταπίπτειν. [b] Τὸ μὲν γὰρ φιλάνθρωπον ἔχοι ἂν ἡ τοιαύτη σύστασις, ἀλλ' οὔτε ἔλεον οὔτε φόβον. Ὁ μὲν γὰρ [2] περὶ τὸν ἀνάξιόν ἐστι δυστυχοῦντα, ὁ δὲ περὶ τὸν ὅμοιον. ἔλεος μὲν, περὶ τὸν ἀνάξιον· φόβος δὲ, περὶ τὸν ὅμοιον. Ὥστε οὔτε ἐλεεινὸν, [3] οὔτε φοβερὸν [c] φανεῖται τὸ συμβαῖνον. Ὁ μεταξὺ ἄρα τούτων λοιπός. Ἔστι δὲ τοιοῦτος, ὁ μήτε ἀρετῇ διαφέρων, καὶ δικαιοσύνῃ, μήτε διὰ κακίαν [d] καὶ μοχθηρίαν μεταβάλλων εἰς τὴν δυστυχίαν, ἀλλὰ δι' ἁμαρτίαν τινὰ, τῶν ἐν μεγάλῃ δόξῃ ὄντων καὶ εὐτυχίᾳ· οἷον, Οἰδίπους καὶ Θυέστης, καὶ οἱ ἐκ

[z] μικρόν M. 14. [a] αὐτὸ M. 14. 21. αὖ τὸ M. xiv. 16. [b] τὸ M. 16. corr. τί. [c] erit Vall. [d] καὶ μοχθηρίαν omittit M. xiv.

2 Περὶ τὸν ἀνάξιον.] τὸν ἀνάξιον δυστυχοῦντα dicit, pro τὸν ἀναξίως δυστυχοῦντα: de quo loquendi genere dictum in Rhetor. lib. 2. cap. 9. "ἐπὶ τοῖς ἀναξίοις "κακοπραγοῦσιν: *Basil. Edit.* "*margo*, τοῖς ἀναξίως κακοπραγοῦσιν *quam lectionem & Morell. annotavit ex antiqua tra-* "*latione, & fidelissimo Victorii* "*libro. Idem Victorii Codex* "*mox itidem*, ἐπὶ τοῖς ἐναντίως "κακοπραγοῦσι: *quæ lectio est* "*etiam in Basil. Edit. margine.* "*Sic infra, Rhet.* πρὸς Ἀλέξανδ. "pag. 219. v. 23. ἐπιδεικνύντες ὡς ἀναξίως δυστυχοῦμεν." Non absimilis structuræ forma est Eth. Eudem. 78. 12. 95. 19. *Sylburgius.*

3 Οὔτε φοβερὸν φαίνεται.] Victorius pro φανεῖται legit ἔσται, quod & calamo exarati libri sic habeant, & sententia ea sit verior. *Sylburgius.*

τῶν τοιούτων γενῶν ἐπιφανεῖς ἄνδρες. Ἀνάγκη ἄρα τὸν καλῶς ἔχοντα μῦθον ἁπλοῦν εἶναι [e] μᾶλλον ἢ διπλοῦν, ὥσπερ τινές φασι, καὶ μεταβάλλειν οὐκ εἰς εὐτυχίαν ἐκ δυστυχίας, ἀλλὰ τοὐναντίον ἐξ εὐτυχίας εἰς δυστυχίαν, μὴ διὰ μοχθηρίαν, ἀλλὰ δι' ἁμαρτίαν μεγάλην, ἢ οἵου εἴρηται, ἢ βελτίονος μᾶλλον ἢ χείρονος. Σημεῖον δὲ καὶ τὸ γιγνόμενον. [4] [f] Πρὸ τοῦ μὲν γὰρ οἱ ποιηταὶ τοὺς τυχόντας [5] μύθους ἀπηρίθμουν· νῦν δὲ, περὶ ὀλίγας οἰκίας [6] αἱ κάλλισται τραγῳδίαι συντίθενται· οἷον περὶ Ἀλκμαίωνα, καὶ Οἰδίπουν, καὶ Ὀρέστην, καὶ Μελέαγρον, καὶ Θυέστην, καὶ Τήλεφον, καὶ ὅσοις ἄλλοις συμβέβηκεν ἢ παθεῖν δεινὰ, ἢ ποιῆσαι. Ἡ μὲν οὖν κατὰ τὴν τέχνην καλλίστη τραγῳδία, ἐκ ταύτης τῆς συστάσεώς ἐστι. Διὸ καὶ οἱ Εὐριπίδῃ ἐγκαλοῦντες τὸ αὐτὸ ἁμαρτάνουσιν, [7] ὅτι τοῦτο δρᾷ ἐν ταῖς τραγῳδίαις, καὶ πολλαὶ αὐτοῦ εἰς δυστυχίαν τελευτῶσι. Τοῦτο γάρ ἐστιν, ὥσπερ εἴρηται, ὀρθόν. Σημεῖον δὲ μέγιστον· ἐπὶ γὰρ τῶν σκηνῶν καὶ τῶν ἀγώνων τραγικώταται αἱ τοιαῦται φαίνονται, ἂν [g] κατορθῶσι.

[e] ἢ μᾶλλον M. 14. & Ald. [f] πρῶτον M. omnes. [g] κατορθωθῶσι M. 14. 16. 21.

4 Πρὸ τοῦ μὲν γάρ.] Hac parte discedunt calamo scripti libri, quos vidi, ab excusis pusilla in re, & quæ sensum pene non variat, cum enim impressi habeant πρὸ τοῦ illi habent πρῶτον: ait Vict. *Sylburgius.*

5 Μύθους ἀπηρίθμουν.] Scribendum existimo, quamvis insolentiore voce, ἀπερρύθμουν. Ut fit ἀπορρυθμεῖν, sicut alibi μεταρρυθμεῖν, & similia, ἀντὶ τοῦ μεταρρυθμίζειν. *Heinsius.*

6 Αἱ κάλλισται τραγῳδίαι.] Victorii Edit. ante αἱ κάλλισται inserit καὶ: sed in versione omittit eam particulam. *Sylburgius.*

7 Ὅτι τοῦτο δρᾷ.] Cam. *Edit.* ὅθεν pro ὅτι: parum convenienter. *Sylburgius.*

Καὶ

Καὶ ὁ Εὐριπίδης, εἰ καὶ τὰ ἄλλα μὴ εὖ οἰκονομεῖ, ἀλλὰ τραγικώτατός γε τῶν ποιητῶν φαίνεται. 8 Δευτέρα [h] δὲ, ἡ πρώτη λεγομένη ὑπό τινων ἐστὶ σύστασις, [i] ἡ διπλῆν τε τὴν σύστασιν ἔχουσα, καθάπερ ἡ Ὀδύσσεια, καὶ τελευτῶσα ἐξ ἐναντίας τοῖς βελτίοσι καὶ χείροσι. Δοκεῖ δὲ εἶναι πρώτη διὰ τὴν τῶν θεάτρων ἀσθένειαν· ἀκολουθοῦσι γὰρ οἱ ποιηταὶ κατ' εὐχὴν ποιοῦντες τοῖς θεαταῖς. Ἔστι δὲ οὐχ αὕτη ἀπὸ τραγῳδίας ἡδονὴ, ἀλλὰ μᾶλλον τῆς κωμῳδίας οἰκεία. 9 Ἐκεῖ γὰρ ἂν οἱ ἔχθιστοι ὦσιν ἐν τῷ μύθῳ·

h δὴ M. 14. 16. & Ald. i ἢ M. 16.

8 Δευτέρα δὲ, ἡ πρώτη.] Basil. & Cam. Editiones omittunt articulum ἡ ante πρώτη: minus belle. Quare Victorium sequi libuit. Idem adnotat, in quibusdam editionibus perperam fuisse δὴ pro δ' ἡ: emendationisque suæ auctores citat libros calamo exaratos. *Sylburgius*.

9 Ἐκεῖ γὰρ ἂν οἱ ἔχθιστοι.] Ne hic quidem nasum suum doctissimi consuluerunt viri. Nam cum postremo de Fabula, cujus duplex est Constitutio, agit, quo hæc referes? Talem esse certum est Sophoclis Electram. E personis enim ἀνομοίοις κατ' ἦθος constat, & diversum illis tribuit exitum. Electra est τῶν βελτιόνων: ergo primo est infelix, mox felix. Clytemnestra & Ægisthus τῶν φαύλων: ergo primo felices, mox sunt infelices. Nam quæ Petrus Victorius de duplici constitutione prolixe notat, non sunt nauci. Quærit Philosophus, utra sit præstantior, talisne, an quæ simplicem Constitutionem habet, & è felicitate in felicitatem terminatur. Dupliciter respondet. Posteriorem per se esse præstantiorem: alteram, populi respectu, qui placido exitu magis delectatur. Sed an hoc requiritur, ut duo in ea repræsententur inimici? Minime. An ut iterum concilientur? minime gentium. Perfectum διπλῆς συστάσεως exemplum est in Odyssea, ipso divino magistro teste. An aliquid ibi tale? Nihil. An in Sophoclis Electra? Non. Nec enim Ulysses cum procis, neque Orestes cum Ægistho conciliatur. Vides ne colorem quidem esse, quo conjungi cum superioribus hæc possint. Quid ergo? Noli dubitare, mutilum esse locum & defectum. Deest tale aliquid, καὶ ἐὰν συμβῇ αὐτοὺς συναπαλλαγῆναι.

οἷον, Ὀρέστης καὶ Αἴγισθος, φίλοι [k] γενόμενοι ἐπὶ τελευτῆς ἐξέρχονται, καὶ ἀποθνήσκει οὐδεὶς ὑπ' οὐδενός.

[k] γινόμενοι M. 14.

συναλλαγῆναι. Hoc modo: ἀκολουθοῦσι γὰρ οἱ ποιηταὶ κατ' εὐχὴν ποιοῦντες τοῖς θεαταῖς· καὶ ἐὰν συμβῇ αὐτοὺς συναπαλλαγῆναι. Ἔστι δὲ οὐχ' αὕτη ἀπὸ τραγῳδίας ἡδονή, ἀλλὰ μᾶλλον τῆς κωμῳδίας οἰκεία· ἐκεῖ γὰρ ἂν οἱ ἔχθιστοι ὦσιν ἐν τῷ μύθῳ, οἷον Ὀρέστης καὶ Αἴγισθος, φίλοι γενόμενοι ἐπὶ τελευτῆς ἐξέρχονται καὶ ἀποθνήσκει οὐδεὶς ὑπ' οὐδενός. Qui duplicem faciunt Constitutionem, aliquid populo tribuunt, &, ut ipse magister loquitur, κατ' εὐχὴν ποιοῦσι τοῖς θεαταῖς. Quia aliter exitus est placidior & felix. Ut Ulyssis, ut Electræ. Qui vero duos inter sese contendentes inducunt, qui mox conciliantur, & placide sine noxa aut cæde discedunt, multo magis. Sicut in Ajace Sophoclis, Teucer & Menelaus ac Agamemnon, qui mox interventu Ulyssis conciliantur. Quanquam veniam in isto dramate scriptor maximus meretur, quia extra τὴν σύστασιν, sive ipsam sit Constitutionem Fabulæ, quæ nihil est aliud, quam insania Ajacis & mors. Reliqua extendendi Dramatis causa à poëta sunt addita, ne in commissione aut deficeret, aut alias non æquaret Tragœdias. Hoc ergo populo placet, verum perperam Non enim Tragœdiæ propria voluptas talis, sed Comœdiæ: cujus propria est voluptas illa, inquit magnus doctor. *Heinsius.*

ΚΕΦ. ιδ'.

Τὸ φοβερὸν καὶ ἐλεεινὸν πῶς παρασκευάζεται.

ΕΣΤΙ μὲν οὖν τὸ φοβερὸν καὶ ἐλεεινὸν ἐκ τῆς ὄψεως γίνεσθαι. [l] Ἔστι δὲ καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς συστάσεως τῶν πραγμάτων, ὅπερ ἐστὶ πρότερον καὶ ποιητοῦ ἀμείνονος. Δεῖ

l Ἔστι δὲ καὶ ἐξ αὐτῆς.] Præclare præcipit Philosophus, ita absque ullo histrionis artificio aut ope constituendam esse

γὰρ καὶ ἄνευ τοῦ ὁρᾷν οὕτω συνεστάναι τὸν μῦθον, ὥστε τὸν ἀκούοντα τὰ πράγματα γινόμενα καὶ φρίττειν καὶ ἐλεεῖν ἐκ τῶν συμβαινόντων· ἅπερ ἂν πάθοι τὶς ἀκούων τὸν τοῦ Οἰδίποδος μῦθον. Τὸ δὲ διὰ τῆς ὄψεως τοῦτο παρασκευάζειν [l] ἀτεχνότερον, καὶ χορηγίας δεόμενόν ἐστιν. Οἱ δὲ μὴ τὸ φοβερὸν διὰ τῆς ὄψεως, ἀλλὰ [2] τὸ τερατῶδες μόνον παρασκευάζοντες, οὐδὲν τραγῳδίᾳ κοινωνοῦσιν· οὐ γὰρ πᾶσαν δεῖ ζητεῖν ἡδονὴν ἀπὸ τραγῳδίας, ἀλλὰ τὴν οἰκείαν. Ἐπεὶ δὲ [3] τὴν ἀπὸ [m] ἐλέους καὶ φόβου διὰ μιμήσεως δεῖ ἡδονὴν παρασκευάζειν τὸν ποιητὴν, φανερὸν ὡς τοῦτο ἐν τοῖς πράγμασιν ἐμποιητέον. Ποῖα οὖν δεινὰ, ἢ ποῖα οἰκτρὰ φαίνεται τῶν συμπιπτόντων, λάβωμεν. Ἀνάγκη δὲ, ἢ φίλων εἶναι πρὸς ἀλλήλους τὰς τοιαύτας πράξεις, ἢ ἐχθρῶν, ἢ μηδετέρων. Ἂν μὲν οὖν ἐχθρὸς ἐχθρὸν [n] ἀποκτείνῃ, οὐδὲν ἐλεεινὸν οὔτε ποιῶν, οὔτε

[l] ἀτεχνώτερον M. 16. & Ald. [m] ἐλέου M. xiv. 21. [n] ἀποκτείνῃ omittunt M. omnes & Ald.

Fabulam, ut qui audiat solummodo, aut legat, miseratione perfundatur & horrore. Quod & factum in Oedipode Tyranno Sophoclis ostendit. *Heinsius.* *

2 Τὸ τερατῶδες.] Hæc in Æschylum dicta: qui cum Eumenidas docuit, Furias in scenam tanto numero, adeo horribili ornatu induxit, ut populum universum terror invaderet, pueri à pavore exanimarentur, gravidæ mulieres abortum facerent; habes in laudatis Pollucis (*Vid. Petiti notam pag.* 13.) verbis, & testatur Auctor vitæ Æschyli: τινὲς δέ φασιν, ἐν τῇ ἐπιδείξει τῶν Εὐμενίδων σποράδην εἰσαγαγόντα τὸν Χορὸν, τοσοῦτον ἐκπλῆξαι τὸν δῆμον, ὥστε τὰ μὲν νήπια ἐκψύξαι, τὰ δὲ ἔμβρυα ἐξαμβλωθῆναι. *Petitus.*

3 Τὴν ἀπὸ ἐλέους.] Victor. pro ἐλέους, habet ἐλέου: more parisyllaborum, ut supra, *cap.* 11. ἢ ἔλεον ἕξει, ἢ φόβον. *Sylburgius.*

μέλλων· [o] δηλοῦσι, πλὴν κατ' αὐτὸ τὸ πάθος· οὐδ' [p] ἂν μηδ' ἑτέρως ἔχοντες. Ὅταν δ' ἐν ταῖς φιλίαις ἐγγένηται τὰ πάθη· οἷον εἰ ἀδελφὸς ἀδελφὸν, ἢ υἱὸς πατέρα, ἢ μήτηρ υἱὸν, ἢ υἱὸς μητέρα [q] ἀποκτείνῃ, [4] [r] ἢ μέλλῃ, ἢ τοιοῦτόν τι ἄλλο [s] δρᾷ, ταῦτα ζητητέον. Τοὺς μὲν οὖν παρειλημμένους μύθους λύειν οὐκ ἔστι. Λέγω δὲ οἷον τὴν Κλυταιμνήστραν [t] ἀποθανοῦσαν ὑπὸ τοῦ Ὀρέστου, καὶ τὴν [5] Ἐριφύλην ὑπὸ τοῦ Ἀλκμαίωνος. Αὐτὸν δὲ εὑρίσκειν δεῖ, καὶ τοῖς παραδεδομένοις χρῆσθαι καλῶς. Τὸ δὲ καλῶς τί λέγομεν, [u] εἴπωμεν σαφέστερον. Ἔστι μὲν γὰρ οὕτω γίνεσθαι τὴν πρᾶξιν, ὥσπερ οἱ παλαιοὶ ἐποίουν, εἰδότας καὶ γινώσκοντας· καθάπερ καὶ Εὐριπίδης ἐποίησεν ἀποκτείνουσαν τοὺς παῖδας [x] τὴν Μήδειαν. Ἔστι δὲ πρᾶξαι μὲν, ἀγνοοῦντας δὲ πρᾶξαι τὸ δεινὸν, εἶθ' ὕστερον ἀναγνωρίσαι τὴν φιλίαν, ὥσπερ ὁ Σοφοκλέους Οἰδίπους. Τοῦτο μὲν οὖν ἔξω τοῦ δράματος· ἐν [y] δ' αὐτῇ τῇ τραγῳδίᾳ· οἷον ὁ [6] [z] Ἀλκμαίων ὁ Ἀστυδάμαντος, ἢ ὁ Τηλέγονος ὁ ἐν τῷ

o δηλοῦσι omittunt M. omnes. p αὖ M. xiv. q ἀποκτείνει M. 16. 21. r μέλλει M. 16. 21. s δρῶν M. 14. 16. 21. & Ald. t ἀποθανοῦσαν omittit M. xiv. u εἴπομεν M. 16. & Ald. x τὴν omittit M. 14. y αὐτῇ δὲ τῇ M. 21. corr. z Ἀλκμαίωνος Ἀστυδάμαντος M. xiv. 21. Ἀλκμαίωνος Ἀστυδάμας M. 16. & Ald. Alcmaeonis Astydamantus Vall.

4 Ἢ μέλλῃ, ἢ τοιοῦτον.] In textu Heinsiano; ut & in Edit. Parisiana, anno 1629, quæ Heinsium in omnibus secuta est, ita legitur, ἢ μέλλῃ τοιοῦτόν τι ἄλλο δρᾶν. Sed in versione nostram *Heinsius* agnoscit lectionem: *vel interfecturus videatur, aut tale aliquid agat.*

5 Ἐριφύλην.] Notissima fabula. Hom. vocat Odyss. λ. στυγερήν τ' Ἐριφύλην. Virgilius Æneid. 6. v. 445. Mœstamque Eriphylem, Crudelis nati monstrantem vulnera cernit.

6 Ἀλκμαίων ὁ Ἀστυδάμαντος.] Basil. & Camot. Editiones habent ὁ Ἀλκμαίωνος Ἀστυδάμας. Sed

γραμματίᾳ Ὀδυσσεῖ. Ἔτι δὲ [7] τρίτον παρὰ ταῦτα, τὸ μέλλοντα ποιεῖν τι τῶν ἀνηκέστων δι' ἄγνοιαν, ἀναγνωρίσαι πρὶν ποιῆσαι· καὶ παρὰ ταῦτα οὐκ ἔστιν ἄλλως. Ἢ γὰρ πρᾶξαι [a] ἀνάγκη, ἢ μή· καὶ εἰδότας, ἢ μὴ εἰδότας. Τούτων δὲ τὸ μὲν γινώσκοντα μελλῆσαι, καὶ μὴ πρᾶξαι, χείριστον. Τό, τε γὰρ [b] μιαρὸν ἔχει, καὶ οὐ τραγικόν· ἀπαθὲς γάρ. Διόπερ οὐδεὶς ποιεῖ ὁμοίως, εἰ μὴ ὀλιγάκις· οἷον, ἐν Ἀντιγόνῃ τὸν Κρέοντα ὁ Αἵμων. [c] Τὸ γὰρ πρᾶξαι δεύτερον. Βέλτιον δὲ τὸ ἀγνοοῦντα μὲν πρᾶξαι, πράξαντα δὲ ἀναγνωρίσαι. Τό, τε γὰρ [d] μιαρὸν οὐ πρόσεστι, καὶ ἡ ἀναγνώρισις ἐκπληκτικόν. Κράτιστον δὲ τὸ τελευταῖον. Λέγω δὲ οἷον ἐν τῷ Κρεσφόντῃ ἡ Μερόπη μέλλει τὸν υἱὸν ἀποκτείνειν, ἀποκτείνει δὲ οὔ, ἀλλ' [e] ἀνεγνώρισε· καὶ ἐν τῇ Ἰφιγενείᾳ ἡ ἀδελφὴ τὸν ἀδελφόν· [f] καὶ ἐν τῇ Ἕλλῃ ὁ υἱὸς τὴν μητέρα ἐκδιδόναι μέλλων, ἀνεγνώρισεν. [8] Διὰ τοῦτο, ὅπερ πάλαι εἴρηται, οὐ περὶ πολλὰ γένη [g] αἱ τραγῳδίαι εἰσί. Ζητοῦντες γὰρ οὐκ ἀπὸ τέχνης, ἀλλ' ἀπὸ τύχης εὗρον τὸ τοιοῦτον παρασκευάζειν ἐν τοῖς μύθοις. Ἀναγκάζονται οὖν ἐπὶ [h] ταύτας τὰς οἰκίας

a ἀνάγκῃ M. 14. b μιαρὸν M. xiv. c τὸ δὲ M. xiv. 21. d μιαρὸν M. xiv. e ἀνεγνώρισεν· διὰ γὰρ τοῦτο ὅπερ πάλαι εἴρηται· καὶ M. 21. corr. f καὶ ἐν τῇ usque ad μέλλων, ἀνεγνώρισεν inclusive omittit M. xiv. g καὶ M. 26. h τὰς τοιαύτας οἰκίας M. xiv.

Sed veriorem esse Victorii lectionem declarat Suidas, cum duos Astydamantas tragicos memorat, patrem & filium, Atheniensem utrumque. *Sylburgius.*

7 Τρίτον παρὰ ταῦτα.] Cam. Ed. περὶ ταῦτα. Sed verior nostra lectio: unde & Victorius, *tertium praeter haec*. Sylburgius.

8 Διὰ τοῦτο.] Victorius, διὰ γὰρ τοῦτο: *propter hoc enim*. Sylburgius.

τοιαῦτα

ἀπαιτῶν, ὅπως τὰ τοιαῦτα συμβέβηκε πάθη. Περὶ μὲν οὖν τῆς τῶν πραγμάτων συστάσεως, καὶ [9] ¹ ποίους καὶ τίνας εἶναι δεῖ τοὺς μύθους, εἴρηται ἱκανῶς.

¹ et quales esse Val.

9 Ποίους καὶ τίνας.] Victorius cum veteribus libris & Paccio legendum monet ποιοὺς τινας, sublatâ conjunctione καὶ: qui modus apud hunc auctorem frequens fit. *Sylburgius.*

ΚΕΦ. ιε.

Ὧν στοχάζεσθαι δεῖ περὶ τὰ ἤθη.

ΠΕΡΙ δὲ τὰ ἤθη τέτταρά ἐστιν ὧν δεῖ στοχάζεσθαι· ἓν μὲν καὶ πρῶτον, [1] ὅπως χρηστὰ ᾖ. Ἕξει δὲ ἦθος μὲν, ἐὰν, ὥσπερ ἐλέχθη, ποιῇ [k] φανερὰν ὁ λόγος, ἢ ἡ

k φανερὸν M. omnes.

1 Ὅπως χρηστὰ ᾖ.] Nondum inter Criticos satis convenit de sensu hujus loci. *Poeticam* quandam virtutem, moresque requiri *Bossuius* censet à Philosopho. Eosque mores, & bonos, & χρηστοὺς haberi posse, qui similes sibi semper finguntur, apteque iis, quibus affigimus personis, conveniunt in omni re, omnique tempore. Adeò ut, si quando dubiæ res inciderint, paulumque perturbatæ, ex iis statim, quæ de illo anteà dicta factaque fuerint, quid sit quisquam facturus, videamus. Et proinde, non *Æneæ* magis *pietate* insigni, quam *Mezentio superûm contemptori* convenire hanc morum bonitatem. Cui explicationi assentitur Dacierus, pluribusque fidem adstruit. Alii non ita. Sed potius ub. per fabulam l[icu]it. ne[c] quicquam aliud obstiterit, habendum esse rationem, ut mores in carmine et boni, & ad regulam virtutis, exprimantur. Idque etiam, more Pictorum, qui lineamenta vera quidem oris exprimunt, sed quicquid in vultu aut vitiosum sit, aut deforme, id arte pigmentisque, quoad possunt, celant.

πρᾶξις

πρᾶξις προαίρεσίν τινα· [l] φαῦλον μὲν, ἐὰν φαύλην· [m] χρηστὸν δὲ, ἐὰν χρηστήν. Ἔστι δὲ ἐν [n] ἑκάστῳ γένει. Καὶ γὰρ γυνή ἐστι χρηστὴ καὶ δοῦλος. Καίτοι γε ἴσως τούτων, τὸ μὲν χεῖρον, τὸ δὲ [o] ὅλως φαῦλόν ἐστι. Δεύτερον δὲ, [2] τὰ ἁρμόττοντα. Ἔστι γὰρ ἀνδρεῖον μὲν τὸ ἦθος, ἀλλ᾽ οὐχ ἁρμόττον γυναικὶ, τὸ ἀνδρείαν ἢ δεινὴν εἶναι. Τρίτον δὲ, [3] τὸ ὅμοιον. Τοῦτο γὰρ ἕτερον τοῦ χρηστὸν τὸ ἦθος καὶ ἁρμόττον ποιῆσαι, ὥσπερ εἴρηται. Τέταρτον δὲ, τὸ ὁμαλόν· Κἂν γὰρ [4] ἀνώμαλός τις ᾖ, ὁ τὴν μίμησιν παρέχων καὶ τοιοῦτον ἦθος ὑποτεθεὶς, ὅμως [5] [p] ὁμαλῶς ἀνώμαλον δεῖ εἶναι. Ἔστι δὲ παράδειγμα πονηρίας μὲν ἤθους [6] μὴ ἀναγκαῖον· οἷον, ὁ Μενέλαος ἐν τῷ Ὀρέστῃ· τοῦ δὲ ἀπρεποῦς καὶ μὴ ἁρμόττοντος, ὅ, τε θρῆνος Ὀδυσσέως ἐν τῇ Σκύλλῃ, καὶ [7] ἡ τῆς [q] Μεναλίππης ῥῆσις· τοῦ δὲ ἀνω-

[l] φαῦλον μὲν, ἐὰν φαύλην omittunt M. omnes, & Val. [m] ἢ χρηστὸν M. 16. 21. [n] δ᾽ ἐν ἑκατέρῳ M. 21. [o] ὅλως omittit M. 14. [p] ὁμαλῶς omittit M. 14. [q] Μελανίππης M. 14. xiv. 16. & Vall.

2 Τὰ ἁρμόττοντα.] Horat. in Arte, Convenientia finge.

3 Τὸ ὅμοιον.] Famam sequere.

4 Ἀνώμαλός τις ᾖ.] Victorius non post ᾖ sed post παρέχων distinguit, & locum sic vertit, *quamvis enim inæquabilis* quidam fuerit qui præbet imitationem, talique *indole ac moribus fictus sit, tamen æquabiliter inæqualem oportet esse.* Sylburgius.

5 Ὁμαλῶς ἀνώμαλον.] Sit *constans in levitate.* Qualem depinxit Tigellium Horatius in Satyris : — *Sardus habebat*
Ille Tigellius hoc.

6 Μὴ ἀναγκαῖον.] *Heinsius* in textu, ἀναγκαίου. Et sic vertit: *Est autem exemplum improbitatis non necessariæ in moribus.*

7 Ἡ τῆς Μεναλίππης.] Μεναλίππης habet etiam Victorius tam in Commentariis quam in textu. Sed verior esse videtur Camotiana Scriptura, Μελανίππης. *Sylburgius.*

μάλου,

μάλλον, ἡ ἐν [r] Αὐλίδι Ἰφιγένεια· οὐδὲν γὰρ ἔοικεν ἡ ἱκετεύουσα τῇ [s] ὑστέρᾳ. Χρὴ δὲ καὶ ἐν τοῖς ἤθεσιν, ὥσπερ καὶ ἐν τῇ τῶν πραγμάτων συστάσει, ἀεὶ ζητεῖν, ἢ τὸ ἀναγκαῖον, ἢ τὸ εἰκός. 8 [t] Ὥστε τὸν τοιοῦτον τὰ τοιαῦτα λέγειν ἢ πράττειν ἢ ἀναγκαῖον ἢ εἰκός· καὶ τοῦτο μετὰ τοῦτο γίνεσθαι, ἢ ἀναγκαῖον, ἢ εἰκός. Φανερὸν οὖν ὅτι καὶ τὰς λύσεις τῶν μύθων ἐξ αὐτοῦ δεῖ τοῦ μύθου συμβαίνειν, καὶ μὴ ὥσπερ ἐν τῇ Μηδείᾳ 9 ἀπὸ μηχανῆς, καὶ ἐν τῇ Ἰλιάδι 10 τὰ περὶ τὸν [u] ἀπόπλουν· ἀλλὰ μηχανῇ [x] χρηστέον ἐπὶ τὰ ἔξω τοῦ δράματος, ἢ ὅσα πρὸ τοῦ γέγονεν, ἃ οὐχ'

[r] τῇ Αὐλίδι M. xiv. [s] ὑστεραίᾳ M. 14. [t] Ὥστε τὸν τοιοῦτον usque ad verba φανερὸν οὖν exclusive omittit M. 14. & Ald. Ὥς τε τὸν τοιοῦτον τοιάδε λέγειν ἢ πράττειν τὸ ἀναγκαῖον ὂν, ἢ τὸ εἰκός· φανερὸν οὖν, &c. M. 16. [u] ἀπλοῦν M. xiv. 21. & Ald. simplicem Vall. πλοῦν M. 16. & in margine legitur hæc varia lectio ἄλλως· τὰ περὶ τὴν τοῦ πλοῦν δυσχέρειαν. [x] χρηστέον ἄπεστι M. 14. 16. 21. & Ald.

8 Ὥστε τὸν τοιοῦτον.] Basil. & Cam. Edit. omittunt hanc periodum, ὥστε τὸν τοιοῦτον τὰ τοιαῦτα λέγειν ἢ πράττειν ἢ ἀναγκαῖον, ἢ εἰκός. Victorius se illa è calamo exarato libro accepisse testatur, nullâ immutatione factâ, legi tamen eadem etiam in altero exemplari, quanquam parum variata; verum ita ut pusilla varietas nihil mutet sententiam. Ut de veritate hujus lectionis non videatur dubitandum. Librario erroris ansam præbuisse tres comprehensiones in eadem voce (εἰκός) desinentes. *Sylburgius.*

9 Ἀπὸ μηχανῆς.] Horatius in arte,

Nec Deus intersit, nisi dignus vindice nodus
Inciderit.—

Olim in fabulis, ubi se ex rebus difficilibus extricari non poterant, ad numinis præsidium confugiebant, Deosque machinatos, hoc est, in machina constitutos, inducebant; qui Prologos narrarent, nodumque, siquis incidisset, solverent. Unde, *Deus ex improviso apparens*, θεὸς ἀπὸ μηχανῆς. Nannius.

10 Τὰ περὶ τὸν ἀπόπλουν.] Basil. & Camot. sine articulo, τὰ περὶ ἀπόπλουν. Sed Victorius similem Dionysii Longini locum citat, in quo expressus est articulus, κατὰ τὸν ἀπόπλουν τῶν Ἑλλήνων. *Sylburgius.*

[y] οἷόν τε ἄνθρωπον εἰδέναι, ἢ ὅσα ὕστερον, ἃ δεῖται [z] προαγορεύσεως καὶ ἀγγελίας· ἅπαντα γὰρ ἀποδίδομεν τοῖς θεοῖς ὁρᾷν. Ἄλογον δὲ μηδὲν εἶναι ἐν τοῖς πράγμασιν. Εἰ δὲ μὴ, ἔξω τῆς τραγῳδίας· οἷον, [a] 11 τὰ ἐν τῷ Οἰδίποδι τοῦ Σοφοκλέους. Ἐπεὶ δὲ μίμησίς ἐστιν ἡ τραγῳδία βελτιόνων, ἡμᾶς δεῖ μιμεῖσθαι τοὺς ἀγαθοὺς εἰκονογράφους· καὶ γὰρ ἐκεῖνοι ἀποδιδόντες τὴν [b] οἰκείαν μορφὴν, ὁμοίους ποιοῦντες, καλλίους γράφουσιν. Οὕτω καὶ τὸν ποιητὴν μιμούμενον καὶ ὀργίλους καὶ 12 ῥαθύμους, καὶ τἄλλα τὰ τοιαῦτα ἔχοντας 13 ἐπὶ τῶν ἠθῶν, 14 [c] ἐπιεικείας

y οἷόν ται ἄνθ. M. 21. & Ald. z προσαγορεύσεως M. 14. 16. 21. corr. a εἰ qui in Oedipode Sophoclis. Vall. b ἰδίαν M. omnes. c ἐπιεικεῖς· ποιεῖν παράδειγμα σκληρότητος· οἷον M. omnes & Vall.

11 Τὰ ἐν τῷ Οἰδίποδι.] Victorius singulari numero legendum ait, τὸ ἐν τῷ Οἰδίποδι: quod unum tantum absonum sit in ea fabula, non plura: eamque lectionem confirmari auctoritate scriptorum librorum. *Sylburgius.*

12 Καὶ ῥαθύμους;] Non segnem, neque vecordem, ut cæteri ferè omnes interpretes, sed iracundum maximè, stomachosumque *Dacierus* ῥάθυμον explicat: testemque exhibet *Hesychium*. Ῥάθυμος, ὁ μὴ πονητικὸς, ἀλλὰ ἔκλυτος· ἄλλοι ἐπὶ τοῦ μεγάλου θυμοῦ κέχρηνται τῇ λέξει. Additque etiam *Dacierus* τὴν ἐπιείκειαν interdum, ut hoc in loco, *probabilitatem* significare.

13 Ἐπὶ τῶν ἠθῶν.] Victorius post τῶν ἠθῶν è libris calamo exaratis inserit τοιούτους ὄντας: eaque verba hic necessaria esse affirmat. Sensum esse, poetam, imitantem & iracundos & inertes, aliaque hujusmodi in moribus habentes, tales existentes probitatis efficere exemplar, aut duritiei. *Sylburgius.*

14 Ἐπιεικείας ποιεῖν.] Verba fere eadem occurrunt in Plutarcho, ubi agit de Menandri Gnomis, καὶ τὰ σκληρότατα τῶν ἠθῶν, inquit, μαλάττουσι καὶ κάμπτουσι πρὸς τὸ ἐπιεικέστατον. *Petitus.*

Ibid. Ἐπιεικείας ποιεῖν.] Ita sumo, quasi dictum esset, ἐπιεικείας μᾶλλον ποιεῖν παράδειγμα ἢ σκληρότητος δεῖ. Quod imprimis Atticâ venustate viri, etiam in dicendo divini, & castigatissimi sermonis, est dignissimum. *Heinsius.*

ποιεῖν παράδειγμα, ἢ σκληρότητος δεῖ· οἷον τὸν Ἀχιλλέα [15][d] Ἀγάθων, καὶ Ὅμηρος. Ταῦτα [e] δὴ δεῖ [f] διατηρεῖν, καὶ πρὸς τούτοις [16][g] τὰς παρὰ τὰ ἐξ ἀνάγκης ἀκολουθούσας αἰσθήσεις τῇ ποιητικῇ. Καὶ γὰρ κατ' αὐτάς ἐστιν ἁμαρτάνειν πολλάκις. Εἴρηται δὲ περὶ αὐτῶν ἐν τοῖς ἐκδεδομένοις λόγοις ἱκανῶς.

[d] ἀγαθὸν M. 16. bonum Val. [e] δὴ omittunt M. omnes. [f] διαιτηρεῖ M. xiv. [g] τὰ M. xiv.

15 Ἀγάθων.] Basil. & Cam. pro Ἀγάθων habent appellativum ἀγαθόν. Veram lectionem Victorius nobis restituit veteris exemplaris beneficio. Jam Agathonis tragici tum supra in Rhetoricis aliquoties Philosophus noster meminit, tum in hoc ipso libro. *Sylburgius.*

16 Τὰς παρὰ τά.] Lege τὰ παρὰ τάς. Victorius ex libris scriptis. *Goulstonus.*

ΚΕΦ. ιϛ.

Ἀναγνωρίσεως εἴδη.

Ἀναγνώρισις δὲ τί μέν ἐστιν, εἴρηται πρότερον. Εἴδη δὲ ἀναγνωρίσεως· πρώτη μὲν, [h] ἡ ἀτεχνοτάτη, καὶ [i] ᾗ πλεῖστοι χρῶνται δι' ἀπορίαν, [1][j] ἡ διὰ [k] σημείων. Τούτων δὲ τὰ μὲν σύμφυτα· οἷον, Λόγχην, ἣν φοροῦσι Γηγενεῖς· [2] ἢ Ἀστέρας, οἵους ἐν τῷ Θυέστῃ [l] Καρκῖνος·

[h] ἡ omittit M. 21. [i] οἱ M. 14. [j] ἢ M. 14. 16. [k] τὴν τῶν σημείων M. 16. [l] Καρκῖνος omittit M. 14.

1 Ἡ διὰ σημείων.] Victorius cum articulo, διὰ τῶν σημείων: quod ex Cicerone interpretatur *per notas*. Sylburgius.

2 Ἢ Ἀστέρας.] *Robortellus* legit

τὰ δὲ, ἐπίκτητα· καὶ τούτων, τὰ μὲν ἐν τῷ σώματι, οἷον οὐλαί· τὰ δὲ ἐκτὸς, τὰ περιδέραια· καὶ [m] οἷον ἐν τῇ Τυροῖ διὰ τῆς σκάφης. Ἔστι δὲ καὶ τούτοις χρῆσθαι ἢ βέλτιον, ἢ χεῖρον· οἷον, Ὀδυσσεὺς [3] διὰ τῆς οὐλῆς, ἄλλως ἀνεγνωρίσθη ὑπὸ τῆς τροφοῦ, καὶ ἄλλως ὑπὸ συβωτῶν. [4] Εἰσὶ γὰρ αἱ μὲν πίστεως ἕνεκα ἀτεχνότεραι, καὶ αἱ τοιαῦται πᾶσαι· αἱ δὲ ἐκ περιπετείας, ὥσπερ [n] ἡ [5] ἐν τοῖς Νίπτροις, βελτίους. Δεύτεραι δὲ, αἱ πεποιημέναι ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ,

m αἱ M. 14. 16. οἷα M. 21. n αἱ M. 14. 16.

legit ὀστία: & eburneum illum Pelopis humerum intelligit, qui & postea in familia ista mansisse fertur. — *Humeroque Pelops insignis eburno.* Dacierus.

3 Διὰ τῆς οὐλῆς.] Locus *Homeri* de *Ulysse*, est Odyss. τ.

Ποτὶ δὲ σκότον ἐτράπετ' αὖψις·
Αὐτίκα γὰρ κατὰ θυμὸν ὀΐσατο, μή ἑ λαβοῦσα
Οὐλὴν ἀμφράσσαιτο.

4 Εἰσὶ γὰρ αἱ μὲν πίστεως ἕνεκα.] Expressi Latine trajectionem Philosopho familiarem, & qua mirum in modum Ἀττικώτατος autor delectatur. Hoc enim vult, εἰσὶ γὰρ αἱ πίστεως ἕνεκα καὶ αἱ τοιαῦται πᾶσαι ἀτεχνότεραι. Ita singulari ratione, hoc ipso scripto, cum de mutatione Constitutionis in Tragœdia agit; Διὸ καὶ οἱ Εὐριπίδῃ ἐγκαλοῦντες, τὸ αὐτὸ ἁμαρτάνουσιν, ὅτι τοῦτο δρᾷ ἐν ταῖς τραγῳδίαις. Voluit enim διὸ καὶ οἱ Εὐριπίδῃ ἐγκαλοῦντες, ὅτι τοῦτο δρᾷ ἐν ταῖς τραγῳδίαις, τὸ αὐτὸ ἁμαρτάνουσι. Qualia nonnulla in Aristotelis scriptis ad Theophrasti characteres notavit magnus Casaubonus. Quæ sint autem αἱ πίστεως ἕνεκα ἀναγνωρίσεις, commentatores docent. *Heinsius.*

5 Ἐν τοῖς Νίπτροις.] Intelligit Odyss. τ. sive locum supra citatum. Olim cum *Hesiodi*, tum *Homeri* poemata in partes discerpta, in unum corpus, prout nunc sunt, postea digesta: *Homerus* quidem, vel *Pisistrati* industriâ, vel jussu. Ita tamen, ut partes nonnullæ antiquis nominibus etiamnum gaudeant. Sic pars Iliados Β, vocatur *Bæotia*, vel *Catalogus*; Ι, λιταὶ, *preces*; Κ, νυκτεγερσία, & Δολώνεια; Π, Πατρόκλεια; Σ, ἀσπίς. Sic in Odyss. Λ, νεκυία, seu νεκυομαντεία. Secundum numerum autem & ordinem Alphabeti Græci ab *Aristarcho Grammatico* primum divisos *Homeri* libros refert *Plutarchus*. *Langbænius.*

ποιεῖν παράδειγμα, ἢ σκληρότητος δεῖ· οἷον τὸν Ἀχιλλέα [15] [d] Ἀγάθων, καὶ Ὅμηρος. Ταῦτα [e] δὴ δεῖ [f] διατηρεῖν, καὶ πρὸς τούτοις [16] [g] τὰς παρὰ τὰ ἐξ ἀνάγκης ἀκολουθούσας αἰσθήσεις τῇ ποιητικῇ. Καὶ γὰρ κατ' αὐτάς ἐστιν ἁμαρτάνειν πολλάκις. Εἴρηται δὲ περὶ αὐτῶν ἐν τοῖς ἐκδεδομένοις λόγοις ἱκανῶς.

d ἀγαθὸν M. 16. bonum Val. e δὴ omittunt M. omnes. f διατηρεῖ M. xiv. g τὰ M. xiv.

15 Ἀγάθων.] Basil. & Cam. pro Ἀγάθων habent appellativum ἀγαθόν. Veram lectionem Victorius nobis restituit veteris exemplaris beneficio. Jam Agathonis tragici tum supra in Rhetoricis aliquoties Philosophus noster meminit, tum in hoc ipso libro. *Sylburgius.*

16 Τὰς παρὰ τά.] Lege τὰ παρὰ τάς. Victorius ex libris scriptis. *Goulstonus.*

ΚΕΦ. ιϛ.

Ἀναγνωρίσεως εἴδη.

Ἀναγνώρισις δὲ τί μέν ἐστιν, εἴρηται πρότερον. Εἴδη δὲ ἀναγνωρίσεως· πρώτη μέν, [h] ἡ ἀτεχνοτάτη, καὶ [i] ᾗ πλεῖστοι χρῶνται δι' ἀπορίαν, [1] [j] ἡ διὰ [k] σημείων. Τούτων δὲ τὰ μὲν σύμφυτα· οἷον, Λόγχην, ἣν φοροῦσι Γηγενεῖς· [2] ἢ Ἀστέρας, οἵους ἐν τῷ Θυέστῃ [l] Καρκῖνος·

h ἡ omittit M. 21. i οἱ M. 14. j ἢ M. 14. 16. k τὴν τῶν σημείων M. 16. l Καρκῖνος omittit M. 14.

1 Ἡ διὰ σημείων.] Victorius cum articulo, διὰ τῶν σημείων: quod ex Cicerone interpretatur *per notas*. Sylburgius.

2 Ἢ Ἀστέρας.] *Robortellus* legit

τὰ δὲ, ἐπίκτητα· καὶ τούτων, τὰ μὲν ἐν τῷ σώματι, οἷον οὐλαί· τὰ δὲ ἐκτὸς, τὰ περιδέραια· καὶ [m] οἷον ἐν τῇ Τυροῖ διὰ τῆς σκάφης. Ἔστι δὲ καὶ τούτοις χρῆσθαι ἢ βέλτιον, ἢ χεῖρον· οἷον, Ὀδυσσεὺς [3] διὰ τῆς οὐλῆς, ἄλλως ἀνεγνωρίσθη ὑπὸ τῆς τροφοῦ, καὶ ἄλλως ὑπὸ συβωτῶν. [4] Εἰσὶ γὰρ αἱ μὲν πίστεως ἕνεκα ἀτεχνότεραι, καὶ αἱ τοιαῦται πᾶσαι· αἱ δὲ ἐκ περιπετείας, ὥσπερ [n] ἡ [5] ἐν τοῖς Νίπτροις, βελτίους. Δεύτεραι δὲ, αἱ πεποιημέναι ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ,

m οἱ M. 14. 16. οἷα M. 21. n οἱ M. 14. 16.

legit οὐσία: & eburneum illum Pelopis humerum intelligit, qui & postea in familia ista mansisse fertur. — *Humeroque Pelops insignis eburno.* Dacierus.

3 Διὰ τῆς οὐλῆς.] Locus *Homeri* de *Ulysse*, est Odyss. τ.

Ποτὶ δὲ σκότον ἐτράπετ' αἶψα·
Αὐτίκα γὰρ κατὰ θυμὸν ὀΐσατο, μή ἑ λαβοῦσα
Οὐλὴν ἀμφράσσαιτο.

4 Εἰσὶ γὰρ αἱ μὲν πίστεως ἕνεκα.] Expressi Latine trajectionem Philosopho familiarem, & qua mirum in modum Ἀττικώτατος autor delectatur. Hoc enim vult, εἰσὶ γὰρ αἱ πίστεως ἕνεκα καὶ αἱ τοιαῦται πᾶσαι ἀτεχνότεραι. Ita singulari ratione, hoc ipso scripto, cum de mutatione Constitutionis in Tragœdia agit; Διὸ καὶ οἱ Εὐριπίδῃ ἐγκαλοῦντες, τὸ αὐτὸ ἁμαρτάνουσιν, ὅτι τοῦτο δρᾷ ἐν ταῖς τραγῳδίαις. Voluit enim διὸ καὶ οἱ Εὐριπίδῃ ἐγκαλοῦντες, ὅτι τοῦτο δρᾷ ἐν ταῖς τραγῳδίαις, τὸ αὐτὸ ἁμαρτάνουσι. Qualia nonnulla in Aristotelis scriptis ad Theophrasti characteres notavit magnus Casaubonus. Quæ sint autem αἱ πίστεως ἕνεκα ἀναγνωρίσεις, commentatores docent. *Heinsius.*

5 Ἐν τοῖς νίπτροις.] Intelligit Odyss. τ. sive locum supra citatum. Olim cum *Hesiodi*, tum *Homeri* poemata in partes discerpta, in unum corpus, prout nunc sunt, postea digesta: *Homerus* quidem, vel *Pisistrati* industriâ, vel jussu. Ita tamen, ut partes nonnullæ antiquis nominibus etiamnum gaudeant. Sic pars Iliados B, vocatur *Bœotia*, vel *Catalogus*; I', λιταὶ, *preces*; K, νυκτηγερσία, & Δολώνεια; Π, Πατρόκλεια; Σ, ὅπλοποιΐα. Sic in Odyss. Λ, νεκυΐα, seu νεκυομαντεία. Secundum numerum autem & ordinem Alphabeti Græci ab *Aristarcho Grammatico* primum divisos *Homeri* libros refert *Plutarchus*. *Langbænius.*

διὸ [o] οὐκ ἄτεχνοι· οἷον, Ὀρέστης ἐν τῇ Ἰφιγενείᾳ [p] ἀνεγνώρισε τὴν ἀδελφὴν, ἀναγνωρισθεὶς ὑπ' ἐκείνης. [q] ἐκείνη μὲν γὰρ διὰ τῆς ἐπιστολῆς, [r] ἐκεῖνος δὲ [6] διὰ σημείων. Ταῦτα οὖν αὐτὸς λέγει, ἃ βούλεται ὁ ποιητὴς, ἀλλ' οὐχ ὁ μῦθος· [s] διὸ ἐγγύς τῆς εἰρημένης ἁμαρτίας ἐστίν· ἐξῆν γὰρ ἂν [t] ἔνια καὶ ἐνεγκεῖν· καὶ ἐν τῷ Σοφοκλέους Τηρεῖ [7] ἡ τῆς κερκίδος φωνή. [u] Τρίτη δὲ, ἡ διὰ μνήμης, τὸ [w] αἰσθέσθαι τι ἰδόντα, [8] ὥσπερ [x] οἱ ἐν Κυ-

o οὐκ omittunt Ald. Vall. & Vict. p Pro ἀνεγνώρισε τὴν ἀδελφὴν usque ad ἐκείνης M. omnes & Vall. habent ἀνεγνώρισεν ὅτι Ὀρέστης tantum. q Ἐκείνη δὲ δι' ἐπιστολῆς M. 16. r Pro ἐκεῖνος δὲ usque ad λέγει inclusive M. omnes necnon Vall. & Ald. habent ἐκεῖνος δὲ αὐτὸς λέγει tantum. s διότι M. 14. xiv. 16. δι' ὅτι M. 21. t ἔννοιαν ἐνεγκεῖν M. 14. u ἤτοι τῇ διὰ M. 14. 16. 21. & Vall. w τὸ ἔσεσθαι M. 14. τῷ ἔσεσθαι M. 16. τῷ αἴσθεσθαι M. 21. x ἡ M. xiv. 21.

6 Διὰ σημείων.] Pro διὰ σημείων Baf. in margine habet διὰ λόγχης. Victorius adnotat, priorem illam lectionem, διὰ σημείων, extare quidem in antiquo libro: sed se illi non confidere. Ideoque omissâ utrâque illâ lectione, relinquit spatium vacuum. *Sylburgius.*

7 Ἡ τῆς κερκίδος.] *Basil.* Κερκίδος scribit Κ majusculo. Sed rectius cum Victorio appellative capiemus pro radio. In Tereo (inquit *Jos. Scaliger, Conject. in Varr.*) non dubium est quin ageretur μεταμόρφωσις *Prognes* in *Hirundinem*; quare ad imitandam vocem hirundinis, dum ea metamorphosis ageretur, adhibuerunt κερκίδα *radium textorium*: quæ ob id dicta est παρὰ τὸ κρέκειν. Idcirco in Epigrammatis Græcis scribitur, Κερκίδας ὀρθρολάλοισι χελιδόσιν εἰκελοφώνους. Apparet ætate Sophoclis hydraulica organa non fuisse. Nam postea usi sunt antiqui hydraulicis ad imitandam minuritionem avicularum, quæ Vitruvius vocat *Engibata* & *Merulas*; si lectio mendo non caret. Hæc ibi *Scaliger*; ubi citat etiam versum quendam ex Attii *Tereo*, in quo Latinus ille tragicus *conspiritum* vocat Græcorum συναυλίαν. *Sylburgius.*

8 Ὥσπερ οἱ ἐν Κυπρίοις.] Victorius, ὥσπερ ἡ ἐν Κυπρίοις, *quemadmodum quæ in Cypriis*; Subaudito ἀναγνώρισις: convenientius. Idem adnotat se pro τὸ αἰσθέσθαι in scripto quodam exemplari invenisse τῷ αἰσθέσθαι, dandi casu. Valere autem

τρίοις [9] τοῖς [y] Δικαιογένους· ἰδὼν γὰρ τ γραφὴν, ἔκλαυσε. Καὶ [10] ἡ [z] ἐν Ἀλκινόου [a] ἀπολόγῳ· [11] ἀκούων γὰρ τοῦ κιθαριστοῦ, καὶ μνησθεὶς, ἐδάκρυσεν· ὅθεν [12] [b] ἀνεγνωρίσθη. Τετάρτη δὲ, ἡ ἐκ συλλογισμοῦ· οἷον [13] ἐν Χλοηφόροις, ὅτι ὅμοιός τις ἐλήλυθεν· [c] ὅμοιος δὲ οὐθεὶς, ἀλλ' ἢ Ὀρέστης· οὗτος ἄρα ἐλήλυθεν. Καὶ ἡ

y Διογένους M. 16. 21. Diogenis Vall. z ἐν omittit M. 14. a ἀπὸ λόγου M. omnes & Vall. b ἀνεγνωρίσθησαν M. omnes. c ὅμοιος κ. τ. λ. usque ad verba καὶ ὁ πολυΐδου exclusive omittunt M. xiv. 21. d ὁ M. 14. 16.

autem hic αἰσθέσθαι, *attendere*, *animadvertere*. Sylburgius.

Ibid. Ὥσπερ οἱ ἐν Κυπρίοις.] Scribe, ὥσπερ ἡ ἐν Κυπρίοις Δικαιογένους. Quod ipsum etiam in nostra interpretatione expressimus; *Sicut illa in Cypriis Dicæogenis*. Heinsius.

9 Τοῖς Δικαιογένους.] Basil. in marg. pro τοῖς Δικαιογένους ponit τῷ Δικαιογένους subaudito forsan singulari μύθῳ: ea structura quâ *Terentius* dixit in *Eunuchum suam*. Sylburgius.

10 Ἡ ἐν Ἀλκινόου.] Victorius Ἀλκίνου, pro incontracto Ἀλκινόου, concinnius. *Sylburgius*.

Ibid. Ἡ ἐν Ἀλκινόου.] In textu *Heinsiano*, ἡ ἐν Ἀλκινόου ἀπὸ λόγου. Vertit, *Et in Alcinoi domo, è sermone*.

11 Ἀκούων γὰρ τοῦ κιθαριστοῦ.] In *Alcinoi* aula *Demodocus*, Trojæ expugnationem, & non pauca de *Ulysse*, quem non noverat, præsente illo canit. Quæ res omnia, quæ olim erant acta, in memoriam *Ulyssi* revocat, mirosque in illius animo affectus ciet. Unde & agnoscitur. *Heinsius*. * Vid. Odyss. θ. ver. 83.

Ταῦτ' ἄρ' ἀοιδὸς ἄειδε περικλυτός· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Πορφύρεον μέγα φᾶρος ἑλὼν χερσὶ στιβαρῇσι
Κὰκ κεφαλῆς εἴρυσσε.

12 Ἀνεγνωρίσθη.] Camot. Edit. plurali numero ἀνεγνωρίσθησαν. Cujus lectionis meminit etiam Victorius, & ad superiorem quoque agnitionem referri posse ait. Ipse tamen priorem in vetere exemplari inventam, sequi maluit. *Sylburgius*

13. Ἐν Χλοηφόροις.] Victorii Edit. pro Χλοηφόροις habet Χοηφόροις: sed rectius in versione & commentariis ejus legitur Χοηφόροις. Intelliguntur autem hic Æschyli Χοηφόροι: cujus fabulæ bona pars adhuc superest. *Sylburgius*.

Πολυΐδου

[e] Πολυΐδου τοῦ σοφιστοῦ περὶ τῆς [14] Ἰφιγενείας ἦν· εἰκὸς γὰρ τὸν Ὀρέστην συλλογίσασθαι, ὅτι ἥ τ' ἀδελφὴ ἐτύθη, καὶ [f] αὐτῷ συμβαίνει θύεσθαι. Καὶ [g] ἡ ἐν τῷ [h] τοῦ Θεοδέκτου Τυδεῖ, ὅτι ἐλθὼν [15] ὡς εὑρήσων υἱόν, αὐτὸς ἀπόλλυται· καὶ ἡ [16] ἐν [i] ταῖς [k] Φοινίσιν. Ἰδοῦσαι γὰρ τὸν τόπον, συνελογίσαντο τὴν εἱμαρμένην, ὅτι ἐν τούτῳ [l] εἵμαρτο ἀποθανεῖν αὐταῖς· καὶ γὰρ ἐξετέθησαν ἐνταῦθα. Ἔστι δέ τις καὶ [m] σύνθετος ἐκ παραλογισμοῦ [n] τοῦ θεάτρου· οἷον ἐν τῷ Ὀδυσσεῖ τῷ ψευδαγγέλῳ. [17] [o] Ὁ μὲν γὰρ [p] τὸ τόξον ἔφη γνώσεσθαι, ὃ οὐχ ἑωράκει· [q] ὁ δέ, ὡς δι' ἐκείνου ἀναγνωριοῦντος, [18] διὰ [r] τούτου [s] ἐποίησε παραλογισμόν.

[e] Πολυείδους M. 16, 21. necnon Vall. & Ald. [f] αὐτὸν M. 14. [g] ἡ omittunt M. 14. 16. 21. [h] τοῦ omittunt M. 14. 16. 21. [i] τοῖς M. xiv. 16. 21. [k] φοινίδες M. 14. φινίδαις M. xiv. 16. 21. & Vall. φίνισιν Ald. [l] τὸ ἦμαρ M. 14. [m] συνθετὴ M. omnes. [n] καὶ θεάτρου M. 14. [o] τῷ μὲν M. 14. τὸ μὲν M. xiv. 16. 21. [p] τὸ omittit M. xiv. [q] τῷ δὲ M. 14. τὸ δὲ M. xiv. 16. 21. [r] τοῦτο M. xiv. [s] ποιῆσαι M. omnes.

14 Ἰφιγενείας ἦν.] Victorius, omittit ἦν, itidemque Camot. & Ald. *Sylburgius*.

15 Ὡς εὑρήσων.] Basil. & Cam. ὡς εὑρήσων υἱὸν αὐτῆς, ἀπόλλυται; minus congruenter. *Sylburgius*.

16 Ἐν ταῖς Φοινίσιν.] Vict. sine dipthongo habet Φινίσιν: & adnotat, in quibusdam calamo exaratis libris virili genere legi Φινίδαις. A *Phineo* autem rege, qui oculis privatus fuit, personas natas, videri huic fabulæ nomen dedisse. *Sylburgius*.

17 Ὁ μὲν γάρ.] Pro ὁ μὲν & ὁ δὲ, adnotat Victorius, in omnibus quos viderit calamo exaratis libris, neutro genere legi τὸ μὲν, & τὸ δέ. Quæ si referantur ad τὸ τόξον, sequens ὃ οὐχ ἑωράκει alio sensu ab auctore prolatum esse, & significare illius vanitatem qui pollicitus erat se id facturum, quod præstare non poterat. Adhæc in quibusdam exemplaribus pro σύνθετος legi συνθετή. *Sylburgius*.

18 Διὰ τούτου ἐποίησε.] Idem Victorius adnotat pro ἐποίησε in scriptis exemplaribus legi ποιῆσαι: Itidemque in Morell. Editione. *Sylburgius*.

Πασῶν

Πασῶν δὲ βελτίστη ἀναγνώρισις, ἡ ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων, τῆς [t] ἐκπλήξεως γιγνομένης [u] δι' εἰκότων· οἷον [x] ἡ ἐν τῷ Σοφοκλέους Οἰδίποδι ϗ τῇ Ἰφιγενείᾳ. Εἰκὸς γὰρ βούλεσθαι ἐπιθεῖναι [y] γράμματα. Αἱ γὰρ τοιαῦται μόναι [19] ἄνευ τῶν πεποιημένων σημείων ϗ [z] περιδεραίων· δεύτεραι δὲ, αἱ ἐκ συλλογισμοῦ.

[t] πλήξεως M. omnes. [u] διηκόντων M. 14. [x] ὁ M. omnes. [y] τὰ γράμματα M. 14. [z] περιδεραίων est in lacuna in M. 14. δεραίων M. xiv. 16. 21.

19 Ἄνευ τῶν πεποιημένων.] Scribe, ἄνευ τῶν πεποιημένων σημείων, οἷον ὑφασμάτων ϗ περιδεραίων. Heinsius. Quod in versione expressit: *Tales enim solæ, sine signis à poëta effictis, procedunt, qualia vestes sunt & monilia.*

ΚΕΦ. ιζ.

Ὅτι δεῖ πρὸ ὀμμάτων τίθεσθαι.

ΔΕΙ δὲ τοὺς μύθους συνιστάναι ϗ τῇ λέξει συναπεργάζεσθαι, ὅτι μάλιστα πρὸ ὀμμάτων τιθέμενον· οὕτω γὰρ ἂν ἐναργέστατα [a] ὁρῶν, ὥσπερ παρ' αὐτοῖς γιγνόμενος τοῖς πραττομένοις, [b] εὑρίσκοι τὸ πρέπον, ϗ ϗ ἥκιστα ἂν λανθάνοιτο τὰ ὑπεναντία. Σημεῖον δὲ τούτου [1] ὃ ἐπιτιμᾷ τῷ Καρκίνῳ. Ὁ γὰρ Ἀμφιάραος

[a] ϗ ὁ ὁρῶν M. 14. ὁ ὁρῶν M. 14. 16. 21. [b] εὑρίσκει τὸ M. 14. xiv. εὑρίσκοι τὸ M. 16. [c] λανθάνει τὸ M. xiv. 21 corr.

1 Ὃ ἐπιτιμᾷ] *Madius* legendum putat, ὃ ἐπιτιμᾶται Καρκίνῳ, ut adnotat idem Victorius, qui addit, legi etiam posse ἐπιτιμᾶτο: sicut infra non longe ab extremo hujus libri,

ὅπερ

ἐξ ἱερῦ ἀνήει, ὃ [2] μὴ ὁρῶντα τ̓ θεατὴν ἐλάνθανεν· ἐπὶ δὲ τῆς σκηνῆς ἐξέπεσε, [3] δυσχεραινόντων τῦτο τῶν θεατῶν. Ὅσα δὲ δυνατὸν, ϗ τοῖς σχήμασι συναπεργαζόμενον [4] [d] ποιεῖν. [e] Πιθανώτατοι γὰρ ἀπὸ τῆς αὐτῆς φύσεως [f] οἱ ἐν τοῖς πάθεσίν εἰσι. [5] δι' ὃ ϗ χειμαίνει ὁ χειμαζόμενος, ϗ χαλεπαίνει ὁ ὀργιζόμενος ἀληθινώτατα· δι' ὃ εὐφυῦς ἡ ποιητική ἐςιν ἢ μανικῦ. Τύτων γὰρ οἱ μὲν εὔπλαςοι, οἱ δὲ ἐξεταςικοί εἰσιν. [6] Τύς τε λόγυς τὺς πεποιημένυς δεῖ ϗ αὐτὸν ποιῦντα ἐκτίθεσθαι καθόλυ, εἶθ' οὕτως ἐπεισοδιῦν [7] ϗ [g] παρεκτείνειν. Λέγω δὲ ὕτως ἂν θεωρεῖσθαι τὸ καθόλυ· οἷον τῆς Ἰφιγενείας, τυθείσης τινὸς κόρης, ϗ ἀφανισθείσης ἀδήλως τοῖς

[d] ποιεῖν omittunt M. omnes. [e] πιθανώτατοι M. 14. [f] οἱ ἐν τοῖς πάθεσιν omittit M. 14. [g] περιλείψειν M. 14. περιλείπειν M. xiv. 16. 21.

ὅπερ ϗ Καλλιππίδη ἐπιτιμᾶται. Nisi aliquis putet valere hic ἐπιτιμᾶ τῦ Καρκίνυ, *culpam & reprehensionem Carcino affert*: ut hoc nomine ipse vulgo insimuletur. *Sylburgius.*

2 Μὴ ὁρῶντα.] Hoc est, πρὸ ὀμμάτων μὴ τιθέμενον; *Rem ipsam suis non subjicientem oculis.* Emendat *Dacierus*, & legit ὃ μὴ ὁρῶντα τ̓ ποιητὴν ἐλάνθανε.

3 Δυσχεραινόντων.] Victor. & Camot. & Ald. δυσχερανάντων, pro præsenti δυσχεραινόντων. *Sylburgius.*

4 Ποιεῖν.] Adnotat Victorius verbum ποιεῖν abesse à pluribus libris scriptis. Quod si retineatur, valere *pangere*, ac *versus condere*. Sylburgius.

5 Δι' ὃ.] Idem Victorius omittit δι' ὃ: secutus auctoritatem plurium scriptorum librorum. *Sylburgius.*

6 Τύς τε λόγυς.] Idem Victorius, τύτυς τε λόγυς ϗ τὺς πεποιημένυς, è scripto quodam libro: atque addit in alio legi, τύτυς τε τὺς λόγυς. Idem Vict. addit ibidem, pro ἐξεταςικοὶ in scripto quodam libro legi ἐκςατικοί: sed verbum id locum hic habere non videri. *Sylburgius.*

7 Καὶ παρεκτείνειν.] Idem Vict. pro παρεκτείνειν reponit παρατείνειν ex auctoritate scriptorum exemplarium. Ac supra quoque similiter legi dicit παρὰ δύναμιν παρατείνοντες μῦθον. *Sylburgius.*

θύσα-

[h] θύσασιν, ἱδρυνθείσης δὲ εἰς ἄλλην χώραν, ἐν ᾗ νόμος ἦν τοὺς ξένους θύειν [i] τῇ θεῷ, ταύτην ἔσχε τὴν ἱερωσύνην. Χρόνῳ δ᾽ ὕστερον τῷ ἀδελφῷ συνέβη ἐλθεῖν τῆς [k] ἱερείας· διὰ τί; ὅτι ἀνεῖλεν ὁ θεὸς διά [l] τινα αἰτίαν, ἔξω τοῦ καθόλου, ἐλθεῖν ἐκεῖ, καὶ ἐφ᾽ ὅτι δὲ ἔξω τοῦ μύθου. Ἐλθὼν δὲ καὶ ληφθεὶς, θύεσθαι μέλλων ἀνεγνώρισεν. Εἴθ᾽ ὡς Εὐριπίδης, εἴθ᾽ ὡς [m] Πολυΐδης ἐποίησε, κατὰ τὸ εἰκὸς εἰπὼν, ὅτι οὐκ ἄρα μόνον τὴν ἀδελφὴν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν ἔδει τυθῆναι· καὶ ἐντεῦθεν ἡ σωτηρία. Μετὰ [n] δὲ ταῦτα [8] ἤδη ὑποθέντα τὰ ὀνόματα [o] ἐπεισοδιοῦν. Ὅπως δὲ ἔσται οἰκεῖα τὰ ἐπεισόδια [p] σκοπεῖν· οἷον, ἐν τῷ Ὀρέστῃ ἡ μανία, δι᾽ ἧς ἐλήφθη, καὶ ἡ σωτηρία διὰ τῆς καθάρσεως. Ἐν μὲν οὖν τοῖς [q] δράμασι τὰ ἐπεισόδια σύντομα, ἡ δ᾽ ἐποποιΐα τούτοις μηκύνεται. Τῆς γὰρ Ὀδυσσείας
9 [r] μακρὸς ὁ λόγος ἐστὶν, ἀποδημοῦντός [s] τινος ἔτη πολλὰ, καὶ παραφυλαττομένου ὑπὸ τοῦ Ποσειδῶνος, καὶ μόνου ὄντος.
10 [t] Ἔτι δὲ τῶν οἴκοι οὕτως ἐχόντων, ὥστε τὰ χρήματα

[h] θύουσιν M. 14. [i] τῷ M. 16. 21. cor. [k] ἱερείας τότε, ὅτι M. 14. ἱερείας τοδὶ, ὅτι M. xiv. ἱεραΐειας τόδε ὅτι M. 16. ἱερείας τὸ δὲ ὅτι M. 21. & Val. [l] τὴν M. 14. [m] Πολύειδος M. omnes & Vall. [n] ταῦτα δὲ M. omnes. [o] φέρειν τὸ ἐπεισόδιον M. 16. [p] σκοπεῖν omittunt M. xiv. 16. 21. [q] ἅρμασι M. 14. xiv. ἄσμασι M. 16. ἅρμασιν M. 21. corr. ἄσμασιν. modulatibus Vall. [r] μικρὸς M. 14. [s] τινος omittit M. xiv. [t] Ἐπεὶ M. omnes, necnon Ald. & Vall.

8 Ἤδη ὑποθέντα.] Scribe, *μετὰ δὲ ταῦτα ἐπιθέντα ἤδη τὰ ὀνόματα. Heinsius.*

9 Μακρὸς ὁ λόγος.] *Μακρός* ne cum excusis & ſcriptis libris ſit legendum, an *μικρὸς*, prolixe diſquirit Victorius. *Sylburgius.*

10 Ἔτι δὲ τῶν.] Camot. Edit. pro ἔτι δὲ habet ἐπεὶ δὲ. Quam ſcripturam Victorius mendoſam eſſe ſuſpicatur, ideóque legit ἔτι δέ. *Sylburgius.*

ἐξ ἱεροῦ ἀνῄει, ὃ [2] μὴ ὁρῶντα τὸν θεατὴν ἐλάνθανεν· ἐπὶ δὲ τῆς σκηνῆς ἐξέπεσε, [3] δυσχεραινόντων τοῦτο τῶν θεατῶν. Ὅσα δὲ δυνατὸν, καὶ τοῖς σχήμασι συναπεργαζόμενον [4] [d] ποιεῖν. [e] Πιθανώτατοι γὰρ ἀπὸ τῆς αὐτῆς φύσεως [f] οἱ ἐν τοῖς πάθεσίν εἰσι. [5] δι' ὃ καὶ χειμαίνει ὁ χειμαζόμενος, καὶ χαλεπαίνει ὁ ὀργιζόμενος ἀληθινώτατα· δι' ὃ εὐφυοῦς ἡ ποιητική ἐστιν ἢ μανικοῦ. Τούτων γὰρ οἱ μὲν εὔπλαστοι, οἱ δὲ ἐξεταστικοί εἰσιν. [6] Τούς τε λόγους τοὺς πεποιημένους δεῖ καὶ αὐτὸν ποιοῦντα ἐκτίθεσθαι καθόλου, εἶθ' οὕτως ἐπεισοδιοῦν [7] καὶ [g] παρεντείνειν. Λέγω δὲ οὕτως ἂν θεωρεῖσθαι τὸ καθόλου· οἷον τῆς Ἰφιγενείας, τυθείσης τινὸς κόρης, καὶ ἀφανισθείσης ἀδήλως τοῖς

[d] ποιεῖν omittunt M. omnes. [e] πιθανώτατοι M. 14. [f] οἱ ἐν τοῖς πάθεσιν omittit M. 14. [g] περιλείπειν M. 14. περιλείπει M. xiv. 16. 21.

ὅπερ καὶ Καλλιππίδῃ ἐπετιμᾶτο. Nisi aliquis putet valere hic ἐπιτιμᾷ τῷ Καρκίνῳ, *culpam & reprehensionem Carcino affert:* ut hoc nomine ipse vulgo insimuletur. *Sylburgius.*

2 Μὴ ὁρῶντα.] Hoc est, πρὸ ὀμμάτων μὴ τιθέμενον; *Rem ipsam suis non subjicientem oculis.* Emendat *Dacierus*, & legit ὃ μὴ ὁρῶντα τὸν ποιητὴν ἐλάνθανε.

3 Δυσχεραινόντων.] Victor. & Camot. & Ald. δυσχερανάντων, pro præsenti δυσχεραινόντων. *Sylburgius.*

4 Ποιεῖν.] Adnotat Victorius verbum ποιεῖν abesse à pluribus libris scriptis. Quod si retineatur, valere *pangere*, ac *versus condere.* Sylburgius.

5 Δι' ὅ.] Idem Victorius omittit δι' ὅ: secutus auctoritatem plurium scriptorum librorum. *Sylburgius.*

6 Τούς τε λόγους.] Idem Victorius, τούτους τε λόγους καὶ τοὺς πεποιημένους, è scripto quodam libro: atque addit in alio legi, τούτους τε τοὺς λόγους. Idem Vict. addit ibidem, pro ἐξεταστικοὶ in scripto quodam libro legi ἐκστατικοί: sed verbum id locum hic habere non videri. *Sylburgius.*

7 Καὶ παρεντείνειν.] Idem Vict. pro παρεντείνειν reponit παρατείνειν ex auctoritate scriptorum exemplarium. Ac supra quoque similiter legi dicit παρὰ δύναμιν παρατείνοντες μῦθον. *Sylburgius.*

θύσα-

[h] θύσασιν, ἱδρυνθείσης δὲ εἰς ἄλλην χώραν, ἐν ᾗ νόμος ἦν τοὺς ξένους θύειν [i] τῇ θεῷ, ταύτην ἔχει τὴν ἱερωσύνην. Χρόνῳ δ' ὕστερον τῷ ἀδελφῷ συνέβη ἐλθεῖν τῆς [k] ἱερείας· διὰ τί; ὅτι ἀνεῖλεν ὁ θεὸς διά [l] τινα αἰτίαν, ἔξω τοῦ καθόλου, ἐλθεῖν ἐκεῖ, καὶ ἐφ' ὅτι δὲ ἔξω τοῦ μύθου. Ἐλθὼν δὲ καὶ ληφθεὶς, θύεσθαι μέλλων ἀνεγνώρισεν. Εἴθ' ὡς Εὐριπίδης, εἴθ' ὡς [m] Πολυΐδης ἐποίησε, κατὰ τὸ εἰκὸς εἰπὼν, ὅτι οὐκ ἄρα μόνον τὴν ἀδελφὴν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν ἔδει τυθῆναι· καὶ ἐντεῦθεν ἡ σωτηρία. Μετὰ [n] δὲ ταῦτα [8] ἤδη ὑποθέντα τὰ ὀνόματα [o] ἐπεισοδιοῦν. Ὅπως δὲ ἔσται οἰκεῖα τὰ ἐπεισόδια [p] σκοπεῖν· οἷον, ἐν τῷ Ὀρέστῃ ἡ μανία, δι' ἧς ἐλήφθη, καὶ ἡ σωτηρία διὰ τῆς καθάρσεως. Ἐν μὲν οὖν τοῖς [q] δράμασι τὰ ἐπεισόδια σύντομα, ἡ δ' ἐποποιία τούτοις μηκύνεται. Τῆς γὰρ Ὀδυσσείας [9] [r] μακρὸς ὁ λόγος ἐστὶν, ἀποδημοῦντός [s] τινος ἔτη πολλὰ, καὶ παραφυλαττομένου ὑπὸ τοῦ Ποσειδῶνος, καὶ μόνου ὄντος. [10] [t] Ἔτι δὲ τῶν οἴκοι οὕτως ἐχόντων, ὥστε τὰ χρήματα

h θύουσιν M. 14. l τῷ M. 16. 21. cor. k ἱερείας τότε, ὅτι M. 14. ἱερείας τοδὲ, ὅτι M. xiv. ἱερατείας τόδε ὅτι M. 16. ἱερείας τὸ δὲ ὅτι M. 21. & Val. b τὸν M. 14. m Πολύειδος M. omnes & Vall. n ταῦτα δὲ M. omnes. o φέρειν τὸ ἐπεισόδιον M. 16. p σκοπεῖν omittunt M. xiv. 16. 21. q ἅρμασι M. 14. xiv. ἄσμασι M. 16. ἅρμασιν M. 21. corr. ἄσμασιν. modulatibus Vall. r μικρὸς M. 14. s τινος omittit M. xiv. t Ἐπεὶ M. omnes, necnon Ald. & Vall.

8 Ἤδη ὑποθέντα.] Scribe, μετὰ δὲ ταῦτα ὑποθέντα ἤδη τὰ ὀνόματα. *Heinsius.*

9 Μακρὸς ὁ λόγος.] Μακρός ne cum excusis & scriptis libris sit legendum, an μικρὸς, prolixe disquirit Victorius. *Sylburgius.*

10 Ἔτι δὲ τῶν.] Camot. Edit. pro ἔτι δὲ habet ἐπεὶ δέ. Quam scripturam Victorius mendosam esse suspicatur, ideóque legit ἔτι δέ. *Sylburgius.*

ὑπὸ μνηστήρων ἀναλίσκεσθαι, καὶ τὸν υἱὸν ἐπιβουλεύεσθαι, [11] αὐτὸς ἀφικνεῖται χειμασθεὶς, καὶ ἀναγνωρίσας [u] τινὰς, [12] αὐτοῖς ἐπιθέμενος, αὐτὸς μὲν ἐσώθη· τοὺς δ᾽ ἐχθροὺς διέφθειρε. Τὸ μὲν οὖν ἴδιον τούτου, τὰ δ᾽ ἄλλα ἐπεισόδια.

u τινὰς αὐτὸς M. omnes.

11 Αὐτὸς ἀφικνεῖται.] Idem Victorius inter αὐτὸς & ἀφικνεῖται interserit conjunctionem δὲ, secutus fidem consensumque plurium scriptorum librorum. *Sylburgius.*

13 Αὐτοῖς ἐπιθέμενος.] Pro αὐτοῖς posuit ἄλλοις in textu *Heinsius*: vertit, *reliquos vero invadit*.

ΚΕΦ. ιη.

Περὶ δέσεως καὶ λύσεως τῆς τραγῳδίας.

Ἔστι δὲ πάσης τραγῳδίας, τὸ μὲν Δέσις, τὸ δὲ Λύσις. Τὰ μὲν ἔξωθεν καὶ ἔνια τῶν ἔσωθεν πολλάκις ἡ δέσις· τὸ δὲ λοιπὸν, ἡ λύσις. Λέγω δὲ δέσιν μὲν εἶναι τὴν ἀπ᾽ ἀρχῆς μέχρι τούτου τοῦ μέρους ὃ ἔσχατόν ἐστιν, ἐξ οὗ μεταβαίνει [1] εἰς [w] εὐτυχίαν· λύσιν δὲ, τὴν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς μεταβάσεως μέχρι τέλους· ὥσπερ ἐν τῷ Λυγκεῖ τοῦ Θεοδέκτου, δέσις μὲν, [2] τάτε [x] πεπραγμένα, καὶ ἡ τοῦ παιδίου λῆψις· [y] λύσις δὲ, ἡ ἀπὸ τῆς αἰτιά-

w infortunium Vall. x προπεπραγμένα M. omnes. y καὶ πάλιν ἡ αὐτῶν δὴ ἀπὸ M. omnes & Vall.

1 Εἰς εὐτυχίαν.] Lege, εἰς ἀτυχίαν. *Goulstonus.*

2 Τάτε πεπραγμένα.] Victorius, τά τε προπεπραγμένα: *quæ ante gesta sunt.* Sylburgius.

σεως

σεως τοῦ θανάτου μέχρι τοῦ τέλους. Τραγῳδίας δὲ εἴδη εἰσὶ τέσσαρα· τοσαῦτα γὰρ καὶ τὰ μέρη ἐλέχθη. Ἡ μὲν, πεπλεγμένη, ἧς τὸ ὅλον ἐστὶ περιπέτεια καὶ ἀναγνώρισις. Ἡ δὲ, παθητική· οἷον, οἵ τε Αἴαντες, καὶ οἱ Ἰξίονες. Ἡ δὲ, ἠθική· οἷον, αἱ Φθιώτιδες καὶ ὁ Πηλεύς. [3] Τὸ δὲ τέταρτον, [z] οἷον, αἵ τε Φόρκιδες καὶ Προμηθεὺς, καὶ ὅσα [4] ἐν [a] ᾅδῃ. Μάλιστα μὲν οὖν ἅπαντα δεῖ πειρᾶσθαι ἔχειν· εἰ δὲ μὴ, τά μέγιστα καὶ πλεῖστα, [b] ἄλλως [c] τε καὶ ὡς νῦν συκοφαντοῦσι τοὺς ποιητάς. Γεγονότων γὰρ καθ' ἕκαστον μέρος ἀγαθῶν ποιητῶν, [5] ἑκάστου τοῦ ἰδίου ἀγαθοῦ ἀξιοῦσι τὸν ἕνα ὑπερβάλλειν. Δίκαιον δὲ καὶ τραγῳδίαν ἄλλην

[z] οἰκεῖον M. 14. & Vall. ὄης (sic) M. 16. οἷον M. xiv. 21. [a] ᾅδου M. 16. αἰδοῦ M. xiv. αἰδοῦ M. 21. αἰδῷ M. 14. ᾳἰδοῖ Ald. [b] ἄλλως M. 16. corr. ut in 21. ἀλλ' ὡς M. 21. [c] γε M. xiv. 16. 21.

3 Τὸ δὲ τέταρτον.] Scripsi τὸ δὲ τέταρτον εἶδος, οἷον αἵ τε Φόρκιδες, &c. Hæc enim quarta Tragœdiæ species, cum tota Constitutio & Personæ, meræ sunt fabulosæ, ut siquis Centauros in Scenam inducat, aut *Phorcydas*, & de talibus totum conficiat Drama, aut quæ apud inferos esse à poetis finguntur, repræsentet. *Heinsius.*

Ibid. Τὸ δὲ τέταρτον.] Bas. Editionis margo, τὸ δὲ τέταρτον, ὃ οἷον αἵ τε Φόρκιδες. Victorius brevius, τὸ τέταρτον, οἷον. Pro Φόρκιδες vero, quod in Victoriana quoque Editione legitur, analogia requirit Φορκίδες, ab isosyllabo Φόρκος: Φορκυάδες autem apud *Apollodorum* à perittosyllabo Φόρκυς. *Sylburgius.*

4 Ἐν ᾅδῃ.] Basil. Edit. margo pro ᾅδῃ habet ἄλλῳ: parum apte. Victorius adnotat, codicem quendam habere ἐν ᾅδου: de qua scriptura pluribus disserit. *Sylburgius.*

5 Ἑκάστου τοῦ.] ἕκαστον accusandi casu, non generandi ἑκάστου legi debere, cognoscitur etiam testimonio omnium scriptorum librorum, inquit Victorius. *Sylburgius.*

Ibid. Ἑκάστου τοῦ.] Scribe ἑκάστου τὸ ἴδιον ἀγαθὸν ἀξιοῦσι τὸν ἕνα ὑπερβάλλειν. Ita vertit: *in quo singuli excellunt, unumquemque superare volunt*; quod & Victorio in mentem venit. *Heinsius.*

ὑπὸ μνηστήρων ἀναλίσκεσθαι, καὶ τὸν υἱὸν ἐπιβουλεύεσθαι, [11] αὐτὸς ἀφικνεῖται χειμασθεὶς, καὶ ἀναγνωρίσας [u] τινὰς, [12] αὐτοῖς ἐπιθέμενος, αὐτὸς μὲν ἐσώθη· τοὺς δ' ἐχθροὺς διέφθειρε. Τὸ μὲν οὖν ἴδιον τοῦτο, τὰ δ' ἄλλα ἐπεισόδια.

u τινὰς αὐτὸς M. omnes.

11 Αὐτὸς ἀφικνεῖται.] Idem Victorius inter αὐτὸς & ἀφικνεῖται interserit conjunctionem δὲ, secutus fidem consensumque plurium scriptorum librorum. *Sylburgius.*

13 Αυτοῖς ἐπιθέμενος.] Pro αὐτοῖς posuit ἄλλοις in textu *Heinsius:* vertit, *reliquos vero invadit.*

ΚΕΦ. ιη.

Περὶ δέσεως καὶ λύσεως τῆς τραγῳδίας.

ΕΣΤΙ δὲ πάσης τραγῳδίας, τὸ μὲν Δέσις, τὸ δὲ Λύσις. Τὰ μὲν ἔξωθεν καὶ ἔνια τῶν ἔσωθεν πολλάκις ἡ δέσις· τὸ δὲ λοιπὸν, ἡ λύσις. Λέγω δὲ δέσιν μὲν εἶναι τὴν ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τούτου τοῦ μέρους ὃ ἔσχατόν ἐστιν, ἐξ οὗ μεταβαίνει [1] εἰς [w] εὐτυχίαν· λύσιν δὲ, τὴν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς μεταβάσεως μέχρι τέλους· ὥσπερ ἐν τῷ Λυγκεῖ τοῦ Θεοδέκτου, δέσις μὲν, [2] τάτε [x] πεπραγμένα, καὶ ἡ τοῦ παιδίου λῆψις· [y] λύσις δὲ, ἡ ἀπὸ τῆς αἰτιά-

w infortunium Vall. x προπεπραγμένα M. omnes. y καὶ πάλιν ἡ αὐτῶν δὴ ἀπὸ M. omnes & Vall.

1 Εἰς εὐτυχίαν.] Lege, εἰς ἀτυχίαν. *Goulstonus.*

2 Τάτε πεπραγμένα.] Victorius, τά τε προπεπραγμένα: *quæ ante gesta sunt.* Sylburgius.

σεως

σεως τοῦ θανάτου μέχρι τοῦ τέλους. Τραγῳδίας δὲ εἴδη εἰσὶ τέσσαρα· τοσαῦτα γὰρ καὶ τὰ μέρη ἐλέχθη. Ἡ μὲν, πεπλεγμένη, ἧς τὸ ὅλον ἐστὶ περιπέτεια καὶ ἀναγνώρισις. Ἡ δὲ, παθητική· οἷον, οἵτε Αἴαντες, καὶ οἱ Ἰξίονες. Ἡ δὲ, ἠθική· οἷον, αἱ Φθιώτιδες καὶ ὁ Πηλεύς. [3] Τὸ δὲ τέταρτον, [z] οἷον, αἵτε Φόρκιδες καὶ Προμηθεὺς, καὶ ὅσα [4] ἐν [a] ᾅδῃ. Μάλιστα μὲν οὖν ἅπαντα δεῖ πειρᾶσθαι ἔχειν· εἰ δὲ μὴ, τά μέγιστα καὶ πλεῖστα, [b] ἄλλως [c] τε καὶ ὡς νῦν συκοφαντοῦσι τοὺς ποιητάς. Γεγονότων γὰρ καθ' ἕκαστον μέρος ἀγαθῶν ποιητῶν, [5] ἑκάστου τοῦ ἰδίου ἀγαθοῦ ἀξιοῦσι τὸν ἕνα ὑπερβάλλειν. Δίκαιον δὲ καὶ τραγῳδίαν ἄλλην

[z] οἰκεῖον M. 14. & Vall. ὄης (sic) M. 16. οἷον M. xiv. 21. [a] ᾄδου M. 16. αἴδου M. xiv. αἴδου M. 21. αἴδῳ M. 14. ᾄδοι Ald. [b] ἄλλως M. 16. corr. ut in 21. ἀλλ' ὡς M. 21. [c] γε M. xiv. 16. 21.

3 Τὸ δὲ τέταρτον.] Scripsi τὸ δὲ τέταρτον εἶδος, οἷον αἵτε Φόρκιδες, &c. Hæc enim quarta Tragœdiæ species, cum tota Constitutio & Personæ, meræ sunt fabulosæ, ut siquis Centauros in Scenam inducat, aut *Phorcydas*, & de talibus totum conficiat Drama, aut quæ apud inferos esse à poetis finguntur, repræsentet. *Heinsius.*

Ibid. Τὸ δὲ τέταρτον.] Bas. Editionis margo, τὸ δὲ τέταρτον, ὃ οἷον αἵτε Φόρκιδες. Victorius brevius, τὸ τέταρτον, οἷον. Pro Φόρκιδες vero, quod in Victoriana quoque Editione legitur, analogia requirit Φορκίδες, ab isosyllabo Φόρκος: Φορκυάδες autem apud *Apollodorum* à perittosyllabo Φόρκυς. *Sylburgius.*

4 Ἐν ᾅδῃ.] Basil. Edit. margo pro ᾅδῃ habet ἄλλῳ: parum apte. Victorius adnotat, codicem quendam habere ἐν ᾅδου: de qua scriptura pluribus disserit. *Sylburgius.*

5 Ἑκάστου τοῦ.] ἕκαστον accusandi casu, non generandi ἑκάστου legi debere, cognoscitur etiam testimonio omnium scriptorum librorum, inquit Victorius. *Sylburgius.*

Ibid. Ἑκάστου τοῦ.] Scribe ἑκάστου τὸ ἴδιον ἀγαθὸν ἀξιοῦσι τὸν ἕνα ὑπερβάλλειν. Ita vertit: *in quo singuli excellunt, unumquemque superare volunt*; quod & Victorio in mentem venit. *Heinsius.*

καὶ τὴν αὐτὴν λέγειν οὐδὲν ἴσως τῷ μύθῳ· τοῦτο δὲ, ὧν ἡ αὐτὴ πλοκὴ καὶ λύσις. Πολλοὶ δὲ πλέξαντες εὖ, λύουσι κακῶς· δεῖ δὲ ἄμφω ἀεὶ [d] κροτεῖσθαι, [e] καὶ μὴ ποιεῖν ἐποποιϊκὸν σύστημα [7] τραγῳδίαν. Ἐποποιϊκὸν δὲ λέγω, τὸ πολύμυθον· [f] οἷον εἴ τις τὸν τῆς Ἰλιάδος ὅλον [g] ποιεῖ μῦθον· ἐκεῖ μὲν γὰρ διὰ τὸ μῆκος λαμβάνει τὰ μέρη τὸ πρέπον μέγεθος. Ἐν δὲ τοῖς δράμασι, πολὺ παρὰ τὴν ὑπόληψιν ἀποβαίνει. Σημεῖον δὲ, ὅσοι [h] [8] πέρσιν Ἰλίου ὅλην ἐποίησαν, καὶ μὴ κατὰ μέρος, ὥσπερ Εὐριπίδης [i] Νιόβην, [9] ἢ Μήδειαν, καὶ μὴ ὥσπερ Αἰσχύλος, ἢ ἐκπίπτουσιν, ἢ κακῶς ἀγωνίζονται· ἐπεὶ καὶ Ἀγάθων ἐξέπεσεν ἐν

[d] κροτοῦσαι M. 16. [e] χρὴ δὲ ὅπερ εἴρηται πολλάκις μεμνῆσθαι addunt M. xiv. 16. 21. [f] οἷον κ. τ. λ. usque ad verbum μῦθον inclusive omittit M. 14. [g] ποιεῖ M. 16. [h] πόρθησιν M. 16. [i] Hecubam & non Vall.

6 Κροτεῖσθαι.] Post κροτεῖσθαι Victorius novam sectionem incipit, hoc modo, Χρὴ δὲ, ὥσπερ εἴρηται πολλάκις, μεμνῆσθαι, καὶ μὴ ποιεῖν ἐποποιϊκὸν σύστημα. *Oportet autem, quod dictum est sæpe, recordari, & non facere Epopœicam coagmentationem Tragœdiam.* Restituit autem ea verba è calamo exaratis libris: idemque à *Madio* quoque visum addit. *Sylburgius.*

7 Τραγῳδίαν.] Edidi τραγῳδίαν, cum pessime vulgo ederetur, τραγῳδίαν. *Heinsius.*

9 Πέρσιν Ἰλίου] Sunt plures libri calamo exarati, in quibus pro πέρσιν legitur πόρθησιν. Nec tamen puto commutandam cum hac esse receptam lectionem. Nam multo infra, ad finem cap. 23. eodem nomine vocavit eandem fabulam: & πόρθησιν olim arbitror fuisse declarationem illius vocis, quæ postea in locum ejus repserit. *Victorius.* Eadem de re dictum apud *Pausaniam* " ἐν " ἰλίου περσίδι mendose pro πορ- " θήσει, vel potius πέρσει. πέρ- " σει autem recte legi posse " cognoscitur ex *Aristotelis* lo- " co de Poet. ubi fabulas è " parva Iliade sumptas recen- " set." *Sylburgius. Consule Editionem Francof.* 1583. pag. 477. lin. 31.

9 Ἢ Μήδειαν.] Idem Victorius cum Madio & veteribus exemplaribus omittit comma tion istud, ἢ Μήδειαν. *Sylburgius.*

τούτῳ

τούτῳ μόνῳ. Ἐν δὲ ταῖς περιπετείαις καὶ ἐν τοῖς ἁπλοῖς πράγμασι στοχάζονται, [10] ὧν βούλονται, θαυμαστῶς. Τραγικὸν γὰρ τοῦτο καὶ φιλάνθρωπον. Ἔστι δὲ τοῦτο, ὅταν ὁ σοφὸς μὲν, μετὰ πονηρίας δὲ, ἐξαπατηθῇ, ὥσπερ Σίσυφος· καὶ ὁ ἀνδρεῖος μὲν, ἄδικος δὲ, ἡττηθῇ. Ἔστι δὲ τοῦτο εἰκὸς, ὥσπερ Ἀγάθων λέγει, εἰκὸς γὰρ γίνεσθαι πολλὰ καὶ παρὰ τὸ εἰκός. Καὶ τὸν χορὸν δὲ ἕνα δεῖ ὑπολαβεῖν τῶν ὑποκριτῶν, καὶ μόριον εἶναι τοῦ ὅλου, καὶ συναγωνίζεσθαι, μὴ ὥσπερ [k] παρ' Εὐριπίδῃ, ἀλλ' ὥσπερ [l] παρὰ Σοφοκλεῖ. Τοῖς δὲ λοιποῖς [11] τὰ διδόμενα μᾶλλον τοῦ μύθου, ἢ ἄλλης τραγῳδίας ἐστί· διὸ ἐμβόλιμα ᾄδουσι, πρώτου ἄρξαντος Ἀγάθωνος τοῦ τοιούτου. Καίτοι τί διαφέρει, ἢ ἐμβόλιμα ᾄδειν, [12] [m] ἢ ῥῆσιν ἐξ ἄλλου εἰς ἄλλο [n] ἁρμόττειν, ἢ ἐπεισόδιον [o] ὅλον;

[k] Εὐριπίδης M. 14. 16. omittit παρ' M. xiv. 21. [l] Σοφοκλῆς M. 14. omittit παρὰ M. xiv. 16. 21. [m] εἰ ῥῆσιν M. omnes & Ald. Aut si Vall. [n] ἁρμόττει M. xiv. 16. 21. & Ald. ἁρμόττει M. 14. [o] ὁ λόγος M. 16.

10 Ὧν βούλονται.] Idem Victorius singulari numero legit οὗ βούλονται. *Sylburgius.*

Ibid. Ὧν βούλονται.] Edidi, στοχάζεται ὧν βούλεται θαυμαστῶς, cum vulgo στοχάζονται & βούλονται legeretur, ut ad *Agathonem* hoc referatur. *Heinsius.*

11 Τὰ διδόμενα.] Post διδόμενα, interpone οὐδὲν μᾶλλον. *Madius* ex ingenio: Acutè & commodè. *Goulstonus. Heinsius* in textu post διδόμενα inserit οὐ.

12 Ἢ ῥῆσιν.] Basil. Edit. ῥῆσιν, ἢ ἐξ ἄλλου εἰς ἄλλο ἁρμόττει: & in margine εἰ pro ἢ. Victorius quoque testatur particulam εἰ in pluribus scriptis exemplaribus inveniri, eamque hic necessariam videri; nec tamen illic suo loco positam esse. Sic enim habere illa exemplaria, ἢ εἰ ῥῆσιν ἐξ ἄλλου εἰς ἄλλο ἁρμόττει. Quare si cum verbo conjungatur hæc copula, utilem eam fore. *Sylburgius.*

Ibid. Ἢ ῥῆσιν.] Scribe, ἢ εἰ ῥῆσιν. Et mox, ἁρμόττει pro ἁρμόττειν. Victorii codices scripti. *Goulstonus.*

ΚΕΦ. ιθ.

Περὶ διανοίας καὶ αὐτῆς.

ΠΕΡΙ` μὲν οὖν τῶν ἄλλων ἤδη εἴρηται. Λοιπὸν δὲ περὶ λέξεως ἢ διανοίας εἰπεῖν. Τὰ μὲν οὖν περὶ τὴν διάνοιαν, ἐν τοῖς περὶ Ῥητορικῆς κείσθω. Τοῦτο γὰρ ἴδιον μᾶλλον ἐκείνης τῆς μεθόδου. [1] Ἔστι δὲ κατὰ [p] τὴν διάνοιαν ταῦτα, ὅσα ὑπὸ τοῦ λόγου δεῖ παρασκευασθῆναι. Μέρη δὲ τούτων, τό, τε ἀποδεικνύναι, καὶ τὸ λύειν, καὶ τὸ πάθη παρασκευάζειν· οἷον, ἔλεον, ἢ φόβον, ἢ ὀργὴν, καὶ ὅσα τοιαῦτα, καὶ ἔτι μέγεθος, καὶ [q] σμικρότητα. Δῆλον δὲ ὅτι καὶ ἐν [2] τοῖς πράγμασιν ἀπὸ τῶν [3] αὐτῶν [r] εἰδῶν δεῖ χρῆσθαι, ὅταν ἢ ἐλεεινὰ, ἢ δεινὰ, ἢ μεγάλα, ἢ εἰκότα [4] [s] δέῃ παρασκευάζειν. Πλὴν τοσοῦτον διαφέρει,

[p] sententia Vall. [q] μικρότητας M. omnes. [r] ἰδεῶν M. omnes. [s] ἢ M. 14. γ' ἢ M. xiv. δ' ᾖ M. 16. δεῖ M. 21.

1 Ἔστι δὲ κατὰ.] Scribe, ἔστι δὲ τὰ κατὰ τὴν διάνοιαν, &c. *Heinsius.*

2 Τοῖς πράγμασιν.] Malui, ἐν τοῖς δράμασιν. Et deinde scribe, ἐπὶ τῶν αὐτῶν εἰδῶν δεῖ χρῆσθαι. *Heinsius.*

3 Αὐτῶν εἰδῶν.] Affirmant quidam in libris calamo exaratis legi ἰδεῶν pro illo quod in excusis est, εἰδῶν. Quam scripturam ipse quoque in tribus exemplaribus inveni; nec tamen receptam lectionem hinc ejiciendam puto. Auctor certe ipse in primo de arte dicendi, quo loco declarat quid intelligat hâc voce, εἴδη appellat non ἰδέας: neque etiam si ἰδέαι hic legeretur, idem valeret hoc nomen quod apud Hermogenem. Longe enim aliæ illæ ab his ἰδέαι sunt: Victorius. *Sylburgius.*

4 Δέῃ.] Quidam libri calamo exarati pro δέῃ habent γ' ᾖ. Nec tamen censeo à communi lectione discedendum: Victorius. *Sylburgius.*

ὅτι

ὅτι τὰ μὲν δεῖ φαίνεσθαι ἄνευ διδασκαλίας, τὰ δὲ ἐν τῷ λόγῳ ὑπὸ τοῦ λέγοντος παρασκευάζεσθαι, καὶ παρὰ τὸν λόγον γίγνεσθαι. Τί γὰρ ἂν εἴη τοῦ λέγοντος ἔργον, εἰ [5] φανοῖτο ἡδέα καὶ [t] μὴ διὰ τὸν λόγον; Τῶν δὲ περὶ τὴν λέξιν ἓν μὲν ἐστιν εἶδος θεωρίας τὰ σχήματα τῆς λέξεως, ἅ ἐστιν εἰδέναι [6] τῆς ὑποκριτικῆς καὶ τοῦ τὴν τοιαύτην ἔχοντος ἀρχιτεκτονικήν· οἷον τι ἐντολὴ, καὶ τί εὐχὴ, καὶ διήγησις, καὶ ἀπειλὴ, καὶ ἐρώτησις, καὶ ἀπόκρισις, καὶ [u] εἴ τι ἄλλο τοιοῦτον. Παρὰ γὰρ τὴν τούτων γνῶσιν, ἢ ἄγνοιαν, οὐδὲν εἰς τὴν ποιητικὴν ἐπιτίμημα φέρεται, ὅτι καὶ ἄξιον σπουδῆς. Τί γὰρ ἄν τις ὑπολάβοι ἡμαρτῆσθαι ἃ Πρωταγόρας ἐπιτιμᾷ; [x] ὅτι εὔχεσθαι οἰόμενος, ἐπιτάττει εἰπών·

Μῆνιν ἄειδε θεά.

Τὸ γὰρ κελεῦσαί (φησι) ποιεῖν τι [y] ἢ μὴ, ἐπίταξίς ἐστι. Διὸ παρείσθω ὡς ἄλλης καὶ οὐ τῆς ποιητικῆς ὂν θεώρημα.

[t] τὰ διὰ M. 14. [u] ἔτι M. 16. & Ald. [x] ὅ, τι M. 21. [y] ἢ μὴ ποιεῖν M. xiv.

5 Φανοῖτο ἡδέα.] Scripsi ἡ ἰδέα. Quod & doctiss. Madius jam ante vidit. Frustra enim esset orator, nisi in hoc omne studium ponere illi liceret, ut orationis, quam exprimit, emineret forma. *Heinsius.*

6 Τῆς ὑποκριτικῆς.] "*Quintilianus* lib. 1. cap. 11. *Debet etiam docere Comœdus quomodo narrandum, qua sit auctoritate suadendum: qua concitatione consurgat ira qui flexus deceat miserationem,* &c. *Et ne illos quidem reprehendendos putem, qui paulum etiam palæstricis vacaverint: id nomen est iis, à quibus gestus motusque formantur, ut recta sint brachia, ne indoctæ rusticæve manus, ne status indecorus, ne qua in proferendis pedibus inscitia, ne caput oculique ab alia corporis inclinatione dissideant.*" Notes etiam hunc locum *Arist.* ᾧ τοῦ τὴν τοιαύτην ἔχοντος ἀρχιτεκτονικὴν, *Quintilianum* explicare per *Palæstricos*, sive *Palæstritas*, Masters of Exercise. *Dacierus.*

ΚΕΦ. κ.

Περὶ λέξεως καὶ τῶν αὐτῆς μερῶν.

ΤΗΣ δὲ λέξεως ἁπάσης τάδ' ἐστὶ τὰ μέρη· στοιχεῖον, συλλαβὴ, σύνδεσμος, ὄνομα, ῥῆμα, ἄρθρον, πτῶσις, λόγος. Στοιχεῖον μὲν οὖν ἐστι φωνὴ ἀδιαίρετος· οὐ [*] πᾶσα δὲ, ἀλλ' ἐξ ἧς πέφυκε συνετὴ γίνεσθαι φωνή· καὶ γὰρ τῶν θηρίων εἰσὶν ἀδιαίρετοι φωναὶ, ὧν οὐδεμίαν λέγω στοιχεῖον. Ταύτης δὲ μέρη, τό, τε φωνῆεν, καὶ τὸ ἡμίφωνον καὶ ἄφωνον. Ἔστι δὲ φωνῆεν μὲν, ἄνευ προσβολῆς ἔχον φωνὴν ἀκουστήν· [a] οἷον, τὸ α καὶ ω. Ἡμίφωνον δὲ, τὸ μετὰ προσβολῆς ἔχον φωνὴν ἀκουστήν. οἷον, τὸ σ, καὶ τὸ [b] ρ. Ἄφωνον δὲ, τὸ μετὰ προσβολῆς καθ' αὑτὸ μὲν οὐδεμίαν ἔχον φωνὴν, μετὰ δὲ τῶν ἐχόντων τινὰ φωνὴν γινόμενον ἀκουστόν· οἷον, τὸ γ, καὶ τὸ δ. Ταῦτα δὲ διαφέρει σχήμασί τε τοῦ στόματος, [1] καὶ τόποις, καὶ δασύτητι, καὶ ψιλότητι, καὶ μήκει, καὶ [c] βραχύτητι· [2] ἔτι δὲ [d] καὶ ὀξύτητι, καὶ βαρύτητι, καὶ τῷ μέσῳ· περὶ ὧν καθ' ἕκαστον ἐν τοῖς μετρικοῖς προσήκει θεωρεῖν. Συλλαβὴ δέ ἐστι φωνὴ ἄσημος, [e] συνθετὴ ἐξ ἀφώνου καὶ

[*] πᾶσαι M. 14. 16. [a] οἷον τὸ α καὶ τὸ ω omittunt M. 14. 16. 21. necnon Ald. & Vall. [b] ζ M. 21. corr. [c] βραδύτητι M. 16. [d] omittunt καὶ M. omnes. [e] σύνδηλος M. 14. συν[illegible] M. 21. corr.

1 Καὶ τόποις.] Scribe, καὶ τύποις. Quod in nostro textu, secutus fui. *Heinsius.*

2 Ἔτι δὲ καὶ.] Bas. & Cam. ἔτι δὲ ὀξύτητι, sine καὶ. *Sylburgius.*

φωνὴν

φωνὴν ἔχοντος. Καὶ γὰρ τὸ [f] γ ρ [3] ἄνδ τῦ α συλλαβὴ, ϗ μετὰ τῦ α· [g] οἷον, τὸ [h] γρα. Ἀλλὰ ϗ τούτων θεωρῆσαι τὰς διαφορὰς τῆς μετρικῆς ἐςι. Σύνδεσμος δέ ἐςι [i] φωνὴ ἄσημος, [4] ἣ ὔτε κωλύει, ὔτε ποιεῖ φωνὴν μίαν σημαντικὴν, ἐκ πλειόνων [k] φωνῶν πεφυκῦιαν συντίθεσθαι [5] ϗ ἐπὶ τῶν ἄκρων, ϗ ἐπὶ τῦ μέσυ, [6] [l] ἣν μὴ [m] ἁρμόττῃ ἐν ἀρχῇ λόγυ τιθέναι καθ' αὑτόν· οἷον, μὲν, ἤτοι, δή. Ἢ φωνὴ [n] ἄσημος ἐκ πλειόνων μὲν φωνῶν [o] μιᾶς, [7] [p] ση-

[f] γ ϗ ρ M. xiv. [g] οἷον omittit M. 21. [h] γ ρ α M. 16. [i] φωνὴ ἄσημος omittit M. 21. [k] φωνῶν omittit M. xiv. [l] ἣν μὴ Ald. [m] ἁρμόττει M. 14. 16. 21. [n] ἄσημος· ἣ ἐκ M. 14. 16. ἄσημός ἡ ἐκ M. xiv. 21. vox significationis expers vel ex Vall. [o] μία cum lacuna trium Syllabarum inter hanc & sequentem vocem M. 14. [p] σημαντικῶν M. 21.

3 Ἄνδ τῦ α.] Quod *Robertellus* narrat, se in calamo exarato libro aliter scriptum hunc locum offendisse, legique in eo, ἄνδ τῦ α ὐκ ἔςι συλλαβὴ, ἀλλὰ μετὰ τῦ α, οἷον τὸ γρα, de illius fide non dubito. Cum tamen vestigium nullum ejus lectionis invenerim in meis exemplaribus, receptam scripturam sequor. Si certe illo pacto legeretur, negare non possem quin omnia hic apertiora planioraque futura fuerint: Victor. *Sylburgius.*

4 Ἢ ὔτε κωλύει.] Edidi è Mss. ἣ ὔτε κωλύει, cum vulgo κωλύει legeretur. *Heinsius.*

5 Καὶ ἐπὶ τῶν ἄκρων.] Edidi, ϗ ἐπὶ τῶν ἄκρων, ϗ ἐπὶ τῦ μέσυ, ἣν μὴ ἁρμόττῃ ἐν ἀρχῇ λόγυ, τίθεσθαι καθ' αὑτό· è libris Mss. *Robertelli* fidem secutus, cum ante legeretur, τιθέναι καθ' αὑτό. Hæc enim si non vera ac genuina, certa perspicua est lectio. Non enim dico, quam probetur mihi. *Heinsius.*

6 Ἢν μὴ ἁρμόττῃ.] Ἣν, *quam*, habet etiam Camot. Edit. Sed Victoriana convenientius ἂν: *nisi congruerit*. Sylburgius.

7 Σημαντικήν.] Idem Vict. pro σημαντικὴν habet σημαντικῶν *significativis*. Idem adnotat, in libris calamo exaratis legi, ἣ ποιεῖν πέφυκε. *Sylburgius.*

Ibid. Σημαντικήν.] Edidi ex optimis libris σημαντικῶν ᵹ, cum anteà vitiosissime ederetur, σημαντικὴν ᵹ ποιεῖν πεφυκῦια μίαν φωνήν. *Heinsius.*

Ibid. Σημαντικήν.] Lege σημαντικῶν δὲ ποιεῖν πεφυκῦια μίαν φωνήν; cum distinctione interposita. Victor. ex Mss. *Goulstonus.*

μαντικὴν δὲ ποιεῖν [q] πεφυκυῖα μίαν [r] φωνήν. Ἄρθρον δέ ἐστι φωνὴ ἄσημος, ἢ λόγου ἀρχὴν, ἢ τέλος, ἢ διορισμὸν δηλοῖ· οἷον, τὸ [ſ] φημὶ, καὶ τὸ [s] περὶ, καὶ τὰ ἄλλα. Ἢ φωνὴ ἄσημος, ἣ οὔτε κωλύει, οὔτε ποιεῖ φωνὴν μίαν σημαντικὴν, ἐκ πλειόνων φωνῶν [t] πεφυκυῖαν [u] συντίθεσθαι, καὶ ἐπὶ τῶν ἄκρων, καὶ ἐπὶ τοῦ μέσου. Ὄνομα δέ ἐστι φωνὴ συνθετὴ, σημαντικὴ ἄνευ χρόνου, ἧς μέρος οὐδέν ἐστι [w] καθ' αὑτὸ σημαντικόν· ἐν γὰρ τοῖς διπλοῖς οὐ χρώμεθα, [8] ὡς καὶ αὐτὸ καθ' αὑτὸ [x] σημαῖνει· οἷον, ἐν τῷ Θεοδώρῳ, τὸ δῶρον οὐ σημαίνει. Ῥῆμα δὲ φωνὴ συνθετὴ, σημαντικὴ μετὰ χρόνου, ἧς οὐδὲν μέρος σημαίνει καθ' αὑτὸ, ὥσπερ καὶ ἐπὶ [9] τῶν ὀνομάτων. Τὸ μὲν γὰρ ἄνθρωπος ἢ λευκὸν, οὐ [10] προσσημαίνει τὸ πότε· τὸ δὲ [y] βαδίζει, ἢ βεβάδικε, προσσημαίνει, τὸ μὲν τὸν παρόντα χρόνον, τὸ δὲ τὸν παρεληλυθότα. [11] [z] Πτῶσις δέ ἐστιν ὀνόματος ἢ ῥήματος·

[q] πέφυκε M. omnes. [r] σημαντικὴν φωνὴν M. omnes. unam, quæ sit significativa, vocem Vall. [ſ] φ. μ. ι. M. omnes. φ. μ. ι. M. xiv. φ μ ι M. 16. p. m. i. Vall. [s] π. ε. ρ. ι. M. omnes. c e r i Vall. [t] πεφυκυῖα M. xiv. 16. 21. vocibus, quæ poni et in extremis poteſt & in medio Vall. [u] τίθεσθαι M. omnes. [w] καθ' αὑτὸ omittit M. 16. [x] σημαῖνον M. omnes. [y] βαδίζειν M. omnes. ire Vall. [z] πλείοσιν M. 14. 16. & Ald.

8 Ὡς καὶ αὐτό.] Scribe, ὡς καὶ αὐτὸ καθ' αὑτὸ σημαίνειν. Verum aliquanto melius fortaſſe, quod olim in libro meo annotâram, ἐν γὰρ τοῖς διπλοῖς οἷς χρώμεθα, οὐδὲν αὐτὸ καθ' αὑτὸ σημαίνει. *Heinſius.*

9 Τῶν ὀνομάτων.] Poſt ὀνομάτων addidit *Heinſius* in textu, καὶ προσσημαίνει χρόνον: *& adſignificat tempus.*

10 Προσσημαίνει.] Victor. cum ſcriptis libris σημαίνει legit, non compoſite προσσημαίνει: quoniam adhuc de nomine ſermo ſit, cui præpoſitio tum demum addatur, cum id quod proprium eſt temporis, ſignificatur. *Sylburgius.*

11 Πτῶσις.] Baſil. & Cam. pro πλείοσιν habent πλείοσιν. Sed aptius cum Victorio, & melioribus libris ſcriptis retinebimus πλείοσι. *Sylburgius.*

ἢ μὲν

ἢ μὲν τὸ κατὰ τούτου, ἢ τούτῳ [a] σημαίνουσα, καὶ ὅσα τοιαῦτα· ἡ δὲ [b] τὸ κατὰ [c] τὸ, ἑνὶ, ἢ πολλοῖς· οἷον [d] ἄνθρωποι, [e] ἢ [f] ἄνθρωπος. Ἡ δὲ κατὰ [12] τὰ [g] ὑποκριτὰ, οἷον καθ' ἐρώτησιν ἢ ἐπίταξιν· τὸ γὰρ [h] ἐβάδισεν, ἢ [i] βάδιζε, πτῶσις ῥήματος, κατὰ ταῦτα τὰ εἴδη ἐστί. Λόγος δὲ φωνὴ συνθετὴ σημαντικὴ, ἧς ἔνια μέρη καθ' αὑτὰ σημαίνει τι· οὐ γὰρ ἅπας λόγος ἐκ ῥημάτων καὶ ὀνομάτων σύγκειται· οἷον, ὁ τοῦ ἀνθρώπου ὁρισμός· ἀλλ' ἐνδέχεται ἄνευ ῥημάτων εἶναι λόγον. Μέρος μέντοι ἀεί τι σημαῖνον ἕξει· οἷον ἐν τῷ [13] [k] βαδίζει Κλέων, ὁ Κλέων. Εἷς δέ ἐστι λόγος διχῶς· ἢ γὰρ ὁ ἓν σημαίνων, ἢ ὁ ἐκ πλειόνων [14] συνδέσμων· οἷον, ἡ Ἰλιὰς μὲν, συνδέσμῳ εἷς· [l] ὁ δὲ τοῦ ἀνθρώπου, τῷ ἓν σημαίνειν.

[a] σημαῖνον M. 14. 16. 21. [b] omittunt τὸ M. omnes. [c] τῷ ἐνὶ M. 14. [d] ἄνθρωπος M. xiv. [e] καὶ M. 21. [f] ἄνθρωποι M. xiv. [g] ὑποκριτικὰ M. omnes. [h] ἐβάδιζεν M. 21. [i] ἐβάδισεν M. 21. ἐβάδιζεν M. 14. xiv. 16. ἐβάδισεν ἢ ἐβάδιζε Ald. [k] βαδίζειν M. omnes, necnon Ald. & Vall. [l] τὸ M. 16.

12 Τὰ ὑποκριτά.] Basil. editionis margo pro ὑποκριτὰ reponit ὑποκριτικά. Quam lectionem sequitur & Victor. *Sylburgius.*

14 Βαδίζει Κλέων.] In Basil. Editionis margine indefinito verbi modo legitur βαδίζειν Κλέωνα: quam scripturam Victorius quoque affert ex *Aldino* libro: sed addit, in ea lectione non contingere ut totum aliquid indicet, nisi aliquid ad complendam sententiam extrinsecus sumatur. *Sylburgius.*

14 Συνδέσμων.] Camot. pro συνδέσμων habet συνδέσμῳ: ut in sequenti membro. In qua lectione subaudiendum erit participium aliquod. *Sylburgius.*

ΚΕΦ. κα.

Περὶ ὀνόματος.

ΟΝΟΜΑΤΟΣ δὲ εἴδη, τὸ μὲν ἁπλοῦν (ἁπλοῦν δὲ λέγω, ὃ μὴ [1] ἐκ σημαινόντων [m] σύγκειται) τὸ δὲ, διπλοῦν· τούτου δὲ τὸ μὲν ἐκ σημαίνοντος καὶ [n] ἀσήμου· τὸ δὲ ἐκ σημαινόντων σύγκειται. [2] Εἴη δ' ἂν καὶ τριπλοῦν καὶ [3] τετραπλοῦν ὄνομα· [o] οἷον τὰ πολλὰ [4] τῶν Μεγαλιωτῶν, Ἑρμοκαϊκόξανθος. Ἅπαν δὲ ὄνομά ἐστιν, ἢ κύριον, ἢ γλῶττα, ἢ μεταφορὰ, ἢ κόσμος, ἢ πε-

[m] σύγκειται· οἷον γῆ M. omnes & Vall. [n] ἀσήμου· πλὴν οὐκ ἐν τῷ ὀνόματος σημαίνοντος καὶ ἀσήμου M. 16. & 21. in quo tamen pro τοῦ legitur τῷ. [o] καὶ πολλαπλοῦν habent M. omnes, & mox pro Μεγαλιωτῶν legit γαλιωτῶν τῶν M. 14.

1 Ἐκ σημαινόντων.] Victorius veretur ne verior hic verborum ordo sit, ὃ οὐκ μὴ σημαινόντων σύγκειται. *Sylburgius.*

Ibid. Ἐκ σημαινόντων.] Aut legendum, ἐκ μὴ σημαινόντων, aut pro eodem, subtili Græcismo dixit μὴ ἐκ σημαινόντων. *Goulstonus.*

2 Εἴη δ' ἂν καὶ τριπλοῦν.] Poetæ Græci, & Dithyrambici præcipue, magna licentia, nec successu forte impari, usi sunt decompositis. Quam verò infeliciter id Latini tentarint, sciunt omnes. *Quintilianus : Nam ex tribus nostræ utique linguæ non concesserim :* ideoque illud Pacuvii reprehendit,—

Nerei repandirostrum, incurvicervicum pecus. Dacierus.

3 Τετραπλοῦν.] In pluribus calamo exaratis libris post τετραπλοῦν ὄνομα, inveniri καὶ πολλαπλοῦν: eamque lectionem *Robortellum* quoque vidisse, adnotat Victorius. *Sylburgius.*

4 Τῶν Μεγαλιωτῶν.] Desperant de hoc loco omnes. Neque ego tentandum puto; *si quid corrigere est nefas.* Hoc autem ab aliquo manu exarato codice forte expectandum fuerit. *Heinsius.*

Ibid. Τῶν Μεγαλιωτῶν.] Corrigit hunc locum *Dacierus*, & legit pro Μεγαλιωτῶν, μεγαριζόντων, quod ex *Hesychio* μεγάλα λεγόντων explicat, & poetas *Dithyrambicos* intelligit.

ποιη-

πεποιημένον, ἢ ἐπεκτεταμένον, [s] ἢ ὑφῃρημένον, ἢ ἐξηλλαγμένον. Λέγω δὲ κύριον μὲν, ᾧ χρῶνται ἕκαστοι· γλῶτταν δὲ, [p] ᾧ ἕτεροι. Ὥς τε φανερὸν, ὅτι καὶ γλῶτταν καὶ κύριον εἶναι δυνατὸν τὸ αὐτὸ, μὴ τοῖς αὐτοῖς δέ. Τὸ γὰρ [6] Σίγυνον Κυπρίοις μὲν κύριον, ἡμῖν δὲ γλῶττα. Μεταφορὰ δ᾽ ἐστιν, ὀνόματος ἀλλοτρίου ἐπιφορὰ, [q] ἢ ἀπὸ γένους ἐπὶ εἶδος, ἢ ἀπὸ εἴδους ἐπὶ γένος· ἢ ἀπὸ εἴδους ἐπὶ εἶδος, ἢ κατὰ τὸ ἀνάλογον. Λέγω δὲ, ἀπὸ γένους μὲν ἐπὶ εἶδος· οἷον,

[7] Νηῦς δέ μοι ἥδ᾽ ἕστηκε.

Τὸ γὰρ ὁρμεῖν ἐστιν ἑστάναι τι. Ἀπὸ εἴδους δὲ ἐπὶ γένος·

—[r] Ἦ δὴ μυρί᾽ Ὀδυσσεὺς ἐσθλὰ ἔοργε.

[s] Τὸ γὰρ μυρίον πολύ ἐστιν, ᾧ νῦν ἀντὶ τοῦ πολλοῦ κέχρηται. Ἀπ᾽ εἴδους δὲ ἐπὶ εἶδος· οἷον,

[t] Χαλκῷ ἀπὸ [u] ψυχὴν [8] [x] ἐρύσας·

[p] ὡς M. 21. [q] ἢ ἀπὸ γένους ἐπὶ εἶδος omittit M. 14. ἢ ἀπὸ τοῦ γένους ἐπὶ εἶδος, ἢ ἀπὸ τοῦ εἴδους ἐπὶ γένος, ἢ ἀπὸ τοῦ εἴδους ἐπὶ εἶδος M. 14. & 21. in quo tamen voci γένος & alteri εἶδος præfigitur articulus τὸ. Verba ἢ ἀπὸ γένους ἐπὶ εἶδος omittuntur in 16. qui in reliquis ita habet ἢ ἀπὸ τοῦ εἴδους ἐπὶ τὸ γένος, ἢ ἀπὸ τοῦ εἴδους ἐπὶ εἶδος. [r] ἤδη M. 14. 16. 21. [s] τὰ γὰρ μύρια, πολλὰ M. 14. [t] χαλκὸν M. 14. [u] ψυχῆς M. 14. [x] ἀερεῖσας (sic) μεθ᾽ ἡμῶν ἀτειρεῖ M. 14. ἀερύσασκε τεμὼν ἀτειρεῖ M. xiv. ἀερύσας μεθ᾽ ἡμῶν ἀτήρει M. 16. ἀερύσας· καὶ τεμὼν ἀτειρεῖ M. 21. & Vall. αἰρύσας Ald.

5 Ἢ ὑφῃρημένον.] Pro ὑφῃρημένον infra legitur bis ἀφῃρημένον, Sylburgius.

6 Σίγυνον.] Sagitta, ex ferro tota. *Hesychius*, σίγυνοι, cum duplici γ, τὰ ζυστὰ δόρατα, ἢ τοὺς ὁλοσιδήρους ἄκοντας. Sed lis est, cujus gentis hæc vox sit propria. Cypriis, Apollonii Scholiastes, Suidas Macedonibus, Bœotis Eustathius assignat. *Dacierus*.

7 Νηῦς δέ μοι.] Versus desumptus ex Odyss. α. ver. 310. ut adnotant Hartungus & Victorius. *Sylburgius*. Occurrit etiam in primo Odyss. v. 181.

Νηῦς δέ μοι ἥδ᾽ ἕστηκεν ἐπ᾽ ἀγροῦ νόσφι πόληος.

8 Ἐρύσας.] Victorius adnotat, pro ἐρύσας & τέμεν, in antiquis libris ferè legi ἀερύσασκε τεμών: nec se penitus statuere

ΚΕΦ. κα.

Περὶ ὀνόματος.

ΟΝΟΜΑΤΟΣ δὲ εἴδη, τὸ μὲν ἁπλοῦν (ἁπλοῦν δὲ λέγω, ὃ μὴ [1] ἐκ σημαινόντων [m] σύγκειται) τὸ δὲ, διπλοῦν· τούτου δὲ τὸ μὲν ἐκ σημαίνοντος καὶ [n] ἀσήμου· τὸ δὲ ἐκ σημαινόντων σύγκειται. [2] Εἴη δ᾽ ἂν καὶ τριπλοῦν καὶ [3] τετραπλοῦν ὄνομα· [o] οἷον τὰ πολλὰ [4] τῶν Μεγαλιωτῶν, Ἑρμοκαϊκόξανθος. Ἅπαν δὲ ὄνομά ἐστιν, ἢ κύριον, ἢ γλῶττα, ἢ μεταφορὰ, ἢ κόσμος, ἢ πε-

[m] σύγκειται· οἷον γῆ M. omnes & Vall. [n] ἀσήμου· πλὴν οὐκ ἐν τῷ ὀνόματος σημαίνοντος καὶ ἀσήμου M. 16. & 21. in quo tamen pro τοῦ legitur τῷ. [o] καὶ πολλαπλοῦν habent M. omnes, & mox pro Μεγαλιωτῶν legit γαλιωτῶν τῶν M. 14.

1 Ἐκ σημαινόντων.] Victorius veretur ne verior hic verborum ordo sit, ὃ οὐκ μὴ σημαινόντων σύγκειται. *Sylburgius.*

Ibid. Ἐκ σημαινόντων.] Aut legendum, ἐκ μὴ σημαινόντων, aut pro eodem, subtili Græcismo dixit μὴ ἐκ σημαινόντων. *Goulstonus.*

2 Εἴη δ᾽ ἂν καὶ τριπλοῦν.] Poetæ Græci, & Dithyrambici præcipue, magna licentia, nec successu forte impari, usi sunt decompositis. Quam verò infeliciter id Latini tentarint, sciunt omnes. *Quintilianus: Nam ex tribus nostræ utique linguæ non concesserim:* ideoque illud Pacuvii reprehendit,—

Nerei repandirostrum, incurvicervicum pecus. Dacierus.

3 Τετραπλοῦν.] In pluribus calamo exaratis libris post τετραπλοῦν ὄνομα, inveniri καὶ πολλαπλοῦν: eamque lectionem *Robortellum* quoque vidisse, adnotat Victorius. *Sylburgius.*

4 Τῶν Μεγαλιωτῶν.] Desperant de hoc loco omnes. Neque ego tentandum puto; *si quid corrigere est nefas.* Hoc autem ab aliquo manu exarato codice forte expectandum fuerit. *Heinsius.*

Ibid. Τῶν Μεγαλιωτῶν.] Corrigit hunc locum *Dacierus*, & legit pro Μεγαλιωτῶν, μεγαρίζοντων, quod ex *Hesychio* μεγάλα λεγόντων explicat, & poetas *Dithyrambicos* intelligit.

ποιη-

πεποιημένον, ἢ ἐπεκτεταμένον, [5] ἢ ὑφῃρημένον, ἢ ἐξηλλαγμένον. Λέγω δὲ κύριον μὲν, ᾧ χρῶνται ἕκαστοι· γλῶτταν δὲ, [p] ᾧ ἕτεροι. Ὥς τε φανερὸν, ὅτι καὶ γλῶτταν καὶ κύριον εἶναι δυνατὸν τὸ αὐτὸ, μὴ τοῖς αὐτοῖς δέ. Τὸ γὰρ [6] Σίγυνον Κυπρίοις μὲν κύριον, ἡμῖν δὲ γλῶττα. Μεταφορὰ δ' ἐστιν, ὀνόματος ἀλλοτρίου ἐπιφορὰ, [q] ἢ ἀπὸ γένους ἐπὶ εἶδος, ἢ ἀπὸ εἴδους ἐπὶ γένος· ἢ ἀπὸ εἴδους ἐπὶ εἶδος, ἢ κατὰ τὸ ἀνάλογον. Λέγω δὲ, ἀπὸ γένους μὲν ἐπὶ εἶδος· οἷον,

[7] Νηῦς δέ μοι ἥδ' ἕστηκε.

Τὸ γὰρ ὁρμεῖν ἐστιν ἑστάναι τι. Ἀπὸ εἴδους δὲ ἐπὶ γένος·

—[r] Ἦ δὴ μυρί' Ὀδυσσεὺς ἐσθλὰ ἔοργε.

[s] Τὸ γὰρ μυρίον πολύ ἐστιν, ᾧ νῦν ἀντὶ τοῦ πολλοῦ κέχρηται. Ἀπ' εἴδους δὲ ἐπὶ εἶδος· οἷον,

[t] Χαλκῷ ἀπὸ [u] ψυχὴν [8] [x] ἐρύσας·

[p] ὡς M. 21. [q] ἢ ἀπὸ γένους ἐπὶ εἶδος omittit M. 14. ἢ ἀπὸ τοῦ γένους ἐπὶ εἶδος, ἢ ἀπὸ τοῦ εἴδους ἐπὶ γένος, ἢ ἀπὸ τοῦ εἴδους ἐπὶ εἶδος M. 14. & 21. in quo tamen voci γένος & alteri εἶδος præfigitur articulus τό. Verba ἢ ἀπὸ γένους ἐπὶ εἶδος omittuntur in 16. qui in reliquis ita habet ἢ ἀπὸ τοῦ εἴδους ἐπὶ τὸ γένος, ἢ ἀπὸ τοῦ εἴδους ἐπὶ εἶδος. [r] ἤδη M. 14. 16. 21. [s] τὰ γὰρ μύρια, πολλὰ M. 14. [t] χαλκὸν M. 14. [u] ψυχῆς M. 14. [x] ἀερείσας (sic) μεθ' ἡμῶν ἀτειρεῖ M. 14. ἀερύσασκε τεμὼν ἀτειρεῖ M. xiv. ἀερύσας μεθ' ἡμῶν ἀτήρει M. 16. ἀερύσας· καὶ τεμὼν ἀτειρεῖ M. 21. & Vall. αἱρύσας Ald.

5 Ἢ ὑφῃρημένον.] Pro ὑφῃρημένον infra legitur bis ἀφῃρημένον, Sylburgius.

6 Σίγυνον.] Sagitta, ex ferro tota. *Hesychius*, σίγυνοι, cum duplici γ, τὰ ζυστὰ δόρατα, ἢ τοὺς ὁλοσιδήρους ἄκοντας. Sed lis est, cujus gentis hæc vox sit propria. Cypriis, Apollonii Scholiastes, Suidas Macedonibus, Bœotis Eustathius assignat. *Dacierus.*

7 Νηῦς δέ μοι.] Versus desumptus ex Odyss. α. ver. 310. ut adnotant Hartungus & Victorius. *Sylburgius.* Occurrit etiam in primo Odyss. v. 181.

Νηῦς δέ μοι ἥδ' ἕστηκεν ἐπ' ἀγροῦ νόσφι πόληος.

8 Ἐρύσας.] Victorius adnotat, pro ἐρύσας & τέμνειν, in antiquis libris ferè legi ἀερύσασκε τεμών: nec se penitus statuere

[9] Τάμεν ἀτειρέϊ χαλκῷ.

Ἐνταῦθα γὰρ τὸ μὲν [y] ἐρύσαι, ταμεῖν· τὸ δὲ ταμεῖν, [y] ἐρύσαι εἴρηκεν· ἄμφω γὰρ ἀφελεῖν τί ἐστι. Τὸ δὲ ἀνάλογον λέγω, ὅταν ὁμοίως ἔχῃ τὸ δεύτερον πρὸς τὸ πρῶτον, καὶ τὸ τέταρτον πρὸς τὸ τρίτον. Ἐρεῖ γὰρ ἀντὶ τοῦ δευτέρου τὸ τέταρτον, ἢ ἀντὶ τοῦ τετάρτου τὸ δεύτερον. [10] Καί ἐνίοτε προστιθέασιν, ἀνθ' οὗ λέγει, πρὸς ὅ ἐστι. Λέ-

[y] αἰρύσαι Ald. ἀρύσαι M. omnes.

statuere posse quæ sit notio prioris vocis. Per priorem vero vocem intelligit (opinor) αἰρύσας, quod non modo in Basil. et Camot. sed in ipsius etiam Victorii editione legitur pro ἐρύσας: contra metri legem. Unde in suspicionem venio, antiquos codices, dum scripserunt ἀρύσαντες, (ut modo ex Victorio docui) duplicem nobis scripturam indicare voluisse, ἐρύσαντες, & ἀρύσαντες: illud, ab ἐρύω *trabo*: hoc, ab ἀρύτω *baurio*: quorum utrique inest vis τοῦ ἀφελεῖν, *adimendi*: sicut etiam verbo τέμνειν. Imo *Eustathius* ἀρύειν ex ἐρύειν factum videri dicit, verso ε in α. *Hesych.* quoque ut ἐρύσαι affert pro κεφαλκύσαι. ἐκσπάσαι: sic affert etiam ἄρυον pro εἷλκον. Sic Virg. non modo Æn. 9. *Moriens animam abstulit hosti*: & Æn. 10. *Vocem animamque rapit trajecto gutture*: Sed etiam Æn. 2. *Jam flammæ tulerint, inimicus & hauserit ensis.* Hartungus Decuriæ 1 cap. ultimo adnotat, sequens illud hemistichium, τάμεν ἀτειρέϊ (vel potius ἀτειρέϊ) χαλκῷ, nusquam apud Hom. extare; nisi forte sit illud Iliad. ι. ver. 292.

Τοῦ δ' ἀπὸ μὲν γλῶσσαν πρυμνὴν τάμε χαλκὸς ἀτειρής. Sylburg.

9 Τάμεν.] *Heinsius* edidit, τάμ' ἀτειρέϊ χαλκῷ; *duro dissecuit ferro.*

10 Καὶ ἐνίοτε προστιθέασι.] Certum est, non esse locum, qui magis fatigavit interpretes. Sensus Philosophi talis est. In translationibus, inquit, addi nonnunquam illud solet ad quod aliquid proportione refertur; sive, pro quo in translatione ponitur: nisi nomine destituatur. Exempli gratia, Phiala est Bacchi, Clypeus est Martis: quia autem phiala se habet ad Bacchum, sicut clypeus ad Martem, transferemus phialam ad Martem, clypeum ad Bacchum: aut potius, phialam pro clypeo, clypeum pro phiala ponemus. Hic est ὄνομα πρὸς ὅ ἐστι, sive ὄνομα ἀνάλογον, clypeus, qui est Martis, & phiala,

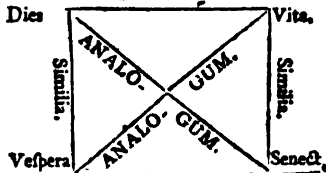
quæ

γω δὲ, οἷον· ὁμοίως ἔχει φιάλη πρὸς Διόνυσον, καὶ ἀσπὶς πρὸς Ἄρην. [x] Ἐρεῖ τοίνυν καὶ τὴν ἀσπίδα φιάλην

[x] ἐρεῖ τοίνυν καὶ τὴν, &c. usque ad καὶ γῆρας πρὸς βίον inclusive omittit M. 14. ἐρεῖ λοιπὸν καὶ τὴν φιάλην ἀσπίδα Διονύσου, καὶ τὴν ἀσπίδα φιάλην Ἄρεως· ἢ ὃ γῆρας πρὸς βίον. καὶ ἡ ἑσπέρα πρὸς ἡμέραν· ἐρεῖ λοιπὸν τὴν ἑσπέραν γῆρας ἡμέρας· ἢ ὥσπερ Ἐμπεδοκλῆς, καὶ τὸ γῆρας ἑσπέραν βίου, ἢ δυσμὰς βίου M. xiv. 21. ἐρεῖ λοιπὸν τὴν φιάλην ἀσπίδα Διονύσου, καὶ τὴν ἀσπίδα φιάλην Ἄρεως, ἢ δ' γῆρας πρὸς βίον, καὶ ἑσπέρα πρὸς ἡμέραν· ἐρεῖ τοίνυν, &c. ut in xiv. καὶ τὸ γῆρας κ. λ. Hujus loci lectio similis est lectioni Codicum superiorum, in Cod. 14.

quæ est Bacchi. Ideoque utrinque procedit translatio. Utraque enim vox ἀνάλογος datur. Interdum, inquit postea, deest alterum proportionis nomen, & tantum una ex parte fit translatio. Sic agricola, cum fruges jacit, dicitur spargere: Sol autem, cum radios jacit aut lumen, proprium, quo id significetur, non habemus nomen. Ergo aliquid à frugibus transferetur ad Solem, nihil à Sole ad fruges potest transferri: sicut id, quo utitur Bacchus, refertur ad Martem, id quo Mars utitur, refertur ad Bacchum. Quare cum in eo se habeat secundum ad primum, sicut quartum se habet ad tertium, & quartum ponatur pro secundo, sicut secundum ponitur pro quarto, hic, ut proportio manet, ita tollitur translatio; non defectu rei quæ manet, verum vocis, quæ non datur. Scribe, καὶ ἐνίοτε προστιθέασιν, ἀν' οὗ λέγει, πρὸς ὅ ἐστι. More Aristotelico, ἐλλειπτικῶς καὶ βραχυλόγως: & aliquantum inverso ordine. Pro, καὶ ἐνίοτε προστιθέασι, οὗ ὄνομα πρὸς ὅ ἐστιν, ἀν' ἔχει. Quia suavior est compositio. De quo supra dicebamus. Id autem plane convenit cum eo quod sequitur, ἐνίοις δ' οὐκ ἔστιν ὄνομα κείμενον τὸ ἀνάλογον, ἀλλ' ὁμοίως, &c. Exemplum hoc fit, quamvis valde festinemus, & quidem prius prioris, quod est perfectum. Dies, vita, senectus, vesper, quatuor sunt nomina, quorum ratio & natura, si seorsim consideres, est diversa. Proportio autem ea, quæ inter se non conveniebant seorsim, inter se, dum alterum alteri attribuit, conjungit. Hoc modo:

Diversa.

Diversa.

Dicam enim, vesperam esse senectutem diei, & senectutem esse vesperam vitæ. Alterum tale:

Diversa.

Diversa.

Ἄρεως, καὶ τὴν φιάλην ἀσπίδα Διονύσου. Ἔτι ὁμοίως ἔχει ἑσπέρα πρὸς ἡμέραν, καὶ γῆρας πρὸς βίον. Ἐρεῖ τοίνυν τὴν ἑσπέραν, γῆρας ἡμέρας· καὶ τὸ γῆρας, ἑσπέραν βίου· ἢ, ὥσπερ Ἐμπεδοκλῆς, δυσμὰς βίου. Ἐνίοις δ' οὐκ ἔστιν ὄνομα [a] κείμενον [11] τὸ ἀνάλογον, ἀλλ' οὐδὲν ἧττον ὁμοίως λεχθήσεται· οἷον, τὸ τὸν καρπὸν μὲν ἀφιέναι, σπείρειν· [12] τὸ δὲ τὴν φλόγα ἀπὸ [b] τοῦ ἡλίου, ἀνώνυμον· ἀλλ' ὁμοίως ἔχει τοῦτο πρὸς τὸν [c] ἥλιον, καὶ τὸ σπείρειν πρὸς τὸν καρπόν. Διὸ εἴρηται

—[13] Σπείρων θεοκτίσταν φλόγα.

Ἔστι δὲ τῷ τρόπῳ τούτῳ τῆς μεταφορᾶς χρῆσθαι καὶ ἄλλως, προσαγορεύσαντα τὸ ἀλλότριον, [d] ἀποφῆσαι τῶν οἰκείων τι· οἷον, [14] εἰ τὴν ἀσπίδα εἴποι φιάλην μὴ Ἄρεως, [15] ἀλλὰ

a κείμενον M. 21. b τῆς σελήνης M. 16. c σελήνην M. 16. d ἀποφῆναι M. 16.

Dicam enim, Solem ſpargere lumen, quod eſt frugum, nihil autem dicam de frugibus quod eſt Solis. Non enim extat nomen. Et tamen ſimilia ſunt Sol & quod dicere non poſſum, quemadmodum ſpargere fruges. *Heinſius.*

11 Τὸ ἀνάλογον.] Camot. Edit. τῶν ἀνάλογον pro τὸ ἀνάλογον. *Sylburgius.*

12 Τὸ δὲ τήν.] Baſ. & Cam. pro τὸ δὲ τὴν, habet τὴν δὲ, omiſſo articulo τό. Nobis Victorium ſequi collibuit. *Sylburgius.*

13 Σπείρων.] *Virgilius* de Aurora,

Et jam prima novo ſpargebat lumine terras.

Lucretius de Sole,

Et lumine conſerit arva.

14 Εἰ τὴν ἀσπίδα.] Omnino puto legendum, οἷον, ἀσπίδα εἴποι τὴν φιάλην, μὴ Ἄρεως, ἀλλὰ οἴνου. Quod & expreſſi: *Quemadmodum ſiquis clypeum phialam dicat, non Martis, ſed vini.* Heinſius.

15 Ἀλλὰ οἴνου.] Idem Victor. pro ἀλλὰ οἴνου (quod in ſcriptis quoque libris extare ait) legit ἀλλ' ἄοινον, *ſed ſine vino*: ejuſque lectionis prolixam ibi rationem reddit, & ſimilia aliunde affert exempla. *Sylburgius.*

οἴνου.

οἶνε. [e] Πεποιημένον δέ ἐστιν, ὃ [f] ὅλως μὴ [g] καλέμενον, ὑπό τινων αὐτὸς τίθεται ὁ ποιητής· δοκεῖ γὰρ ἔνια εἶναι τοιαῦτα· οἷον, τὰ κέρατα [16] Ἐρνύτας, καὶ τὸ ἱερέα Ἀρητῆρα. Ἐπεκτεταμένον δέ ἐστιν, ἢ [17] ἀφῃρημένον· τὸ μὲν, ἐὰν φωνήεντι μακροτέρῳ κεχρημένον, ἢ [18] τῷ οἰκείῳ, ἢ συλλαβῇ ἐμβεβλημένῃ· τὸ δὲ, ἂν [h] ἀφῃρημένον ᾖ τι, [19] ἢ αὐτῦ, [i] ἢ ἐμβεβλημένε. Ἐπεκτεταμένον μέν· οἷον, τὸ πόλεως, πόληος· καὶ τὸ [20] [k] Πηλείδε, Πηληϊάδεω. Ἀφῃρημένον δέ· οἷον, τὸ κρῖ, καὶ τὸ δῶ· καὶ,

[e] πεποιημένον δὲ ἐστιν omittit M. 14. [f] ὅλου M. 14. 16. [g] λαλέμενον M. 14. [h] ἀφήρημεν ὄντι ἢ αὐτῦ ἐπεκτεταμένον οἷον M. 14 16. ἀφήρημεν ὄντι ἢ αὐτῦ ἐπεκτεταμένον μὲν, οἷον M. 21. ὄντι ᾖ M. xiv. [i] ἢ ἐμβεβλημένε omittit M. xiv. [k] Πηλέος M. omnes & Vall. Πηλείδυ Ald.

16 Ἐρνύτας.] Victorius pro ἐρνύτας habet ἐρύγας. Noſtrum ἐρνύτας habet non ſolum Baſil. & Camot. Edit. ſed etiam *Heſychius*, qui exponit ἔρνη, βλαστήματα, κλάδες. Victorius *Heſychianam* ſcripturam admittere noluit, quod metuit ne culpâ typographi ſit corrupta. *Sylburgius.*

17 Ἀφῃρημένον.] Pro ἀφῃρημένον, quod mox repetitur, habuimus ſupra ὑφῃρημένον. *Strabo*, ut paulo poſt exponetur prolixius, has ſive ὑφαιρέσεις, ſive ἀφαιρέσεις, nominat ἀποκοπάς, vocabulo grammaticis uſitatiore: quin & ipſe *Ariſtoteles* infra, *cap. ſequenti.* Sylburgius.

18 Τῷ οἰκείῳ.] Idem Victorius, κεχρημένον ᾖ τῦ οἰκείε, *ſi vocali longiore uſum fuerit quam ſua ſit ac propria.* Idem ibidem diſquirit, an verba illa, ἢ ἐμβεβλημένε, quæ *Robortellus* quoque in nonnullis manuſcriptis libris narrat non inveniri, quamvis retinenda omnino cenſeat, neceſſaria hic ſint, vel potius importune irrepſerint excuſos libros. Nam ſe quoque plures vidiſſe codices à quibus illa abeſſent. *Sylburgius.*

19 Ἢ αὐτῦ.] Hæc verba, ἢ αὐτῦ ἢ ἐμβεβλημένε, in *Editione Heinſiana* non apparent; neque in *Verſione: Illud vero, ſi ablatum ſit aliquid ab eo.*

20 Πηλείδε.] Idem Victorius legit καὶ τὸ Πηλεΐδε, Πηληϊάδεω: admodum convenienter. *Sylburgius.*

Ἄρεως, καὶ τὴν φιάλην ἀσπίδα Διονύσου. Ἔτι ὁμοίως ἔχει ἑσπέρα πρὸς ἡμέραν, καὶ γῆρας πρὸς βίον. Ἐρεῖ τοίνυν τὴν ἑσπέραν, γῆρας ἡμέρας· καὶ τὸ γῆρας, ἑσπέραν βίου· ἢ, ὥσπερ Ἐμπεδοκλῆς, δυσμὰς βίου. Ἐνίοις δ' οὐκ ἔστιν ὄνομα [a] κείμενον [11] τὸ ἀνάλογον, ἀλλ' οὐδὲν ἧττον ὁμοίως λεχθήσεται· οἷον, τὸ τὸν καρπὸν μὲν ἀφιέναι, σπείρειν· [12] τὸ δὲ τὴν φλόγα ἀπὸ [b] τοῦ ἡλίου, ἀνώνυμον· ἀλλ' ὁμοίως ἔχει τοῦτο πρὸς τὸν [c] ἥλιον, καὶ τὸ σπείρειν πρὸς τὸν καρπόν. Διὸ εἴρηται

—[13] Σπείρων θεοκτίσταν φλόγα.

Ἔστι δὲ τῷ τρόπῳ τούτῳ τῆς μεταφορᾶς χρῆσθαι καὶ ἄλλως, προσαγορεύσαντα τὸ ἀλλότριον, [d] ἀποφῆσαι τῶν οἰκείων τι· οἷον, [14] εἰ τὴν ἀσπίδα εἴποι φιάλην μὴ Ἄρεως, [15] ἀλλὰ

a κύριον M. 21. b τῆς σελήνης M. 16. c σελήνην M. 16. d ἀποφῆναι M. 16.

Dicam enim, Solem ſpargere lumen, quod eſt frugum, nihil autem dicam de frugibus quod eſt Solis. Non enim extat nomen. Et tamen ſimilia ſunt Sol & quod dicere non poſſum, quemadmodum ſpargere fruges. *Heinſius.*

11 Τὸ ἀνάλογον.] Camot. Edit. τῶν ἀνάλογον pro τὸ ἀνάλογον. *Sylburgius.*

12 Τὸ δὲ τήν.] Baſ. & Cam. pro τὸ δὲ τὴν, habet τὴν δὲ, omiſſo articulo τό. Nobis Victorium ſequi collibuit. *Sylburgius.*

13 Σπείρων.] *Virgilius* de Aurora,

Et jam prima novo ſpargebat lumine terras.

Lucretius de Sole,

Et lumine conſerit arva.

14 Εἰ τὴν ἀσπίδα.] Omnino puto legendum, οἷον, ἀσπίδα εἴποι τὴν φιάλην, μὴ Ἄρεως, ἀλλὰ οἴνου. Quod & expreſſi: *Quemadmodum ſiquis clypeum phialam dicat, non Martis, ſed vini.* Heinſius.

15 Ἀλλὰ οἴνου.] Idem Victor. pro ἀλλὰ οἴνου (quod in ſcriptis quoque libris extare ait) legit ἀλλ' ἄοινον, *ſed ſine vino*: ejuſque lectionis prolixam ibi rationem reddit, & ſimilia aliunde affert exempla. *Sylburgius.*

οἴνου.

οἴνου. [e] Πεποιημένον δέ ἐστιν, ὃ [f] ὅλως μὴ [g] καλούμενον ὑπό τινων αὐτὸς τίθεται ὁ ποιητής· δοκεῖ γὰρ ἔνια εἶναι τοιαῦτα· οἷον, τὰ κέρατα [16] Ἐρνύτας, καὶ τὴν ἱερέα Ἀρητῆρα. Ἐπεκτεταμένον δέ ἐστιν, ἢ [17] ἀφῃρημένον· τὸ μὲν, ἐὰν φωνήεντι μακροτέρῳ κεχρημένον, ἢ [18] τῷ οἰκείῳ, ἢ συλλαβῇ ἐμβεβλημένῃ· τὸ δὲ, ἂν [h] ἀφῃρημένον ᾖ τι, [19] ἢ αὐτοῦ, [i] ἢ ἐμβεβλημένου. Ἐπεκτεταμένον μέν· οἷον, τὸ πόλεως, πόληος· καὶ τὸ [20] [k] Πηλείδου, Πηληϊάδεω. Ἀφῃρημένον δέ· οἷον, τὸ κρῖ, καὶ τὸ δῶ· καὶ,

[e] πεποιημένον δὲ ἐστιν omittit M. 14. [f] ὅλου M. 14. 16. [g] λαλούμενον M. 14. [h] ἀφῄρημεν ὅτι ἢ αὐτοῦ ἐπεκτεταμένον οἷον M. 14 16. ἀφῄρημεν ὅτι ἢ αὐτοῦ ἐπεκτεταμένον μὲν, οἷον M. 21. ὅτι ᾖ M. xiv. [i] ἢ ἐμβεβλημένου omittit M. xiv. [k] Πηλέος M. omnes & Vall. Πηλείδου Ald.

16 Ἐρνύτας.] Victorius pro ἐρνύτας habet ἱερύγας. Noſtrum ἐρνύτας habet non ſolum Baſil. & Camot. Edit. ſed etiam *Heſychius*, qui exponit ἔρνη, βλαστήματα, κλάδους. Victorius *Heſychianam* ſcripturam admittere noluit, quod metuit ne culpâ typographi ſit corrupta. *Sylburgius.*

17 Ἀφῃρημένον.] Pro ἀφῃρημένον, quod mox repetitur, habuimus ſupra ὑφῃρημένον. *Strabo*, ut paulo poſt exponetur prolixius, has ſive ὑφαιρέσεις, ſive ἀφαιρέσεις, nominat ἀποκοπὰς, vocabulo grammaticis uſitatiore: quin & ipſe *Ariſtoteles* infra, *cap. ſequenti*. Sylburgius.

18 Τῷ οἰκείῳ.] Idem Victorius, κεχρημένον ᾖ τοῦ οἰκείου, *ſi vocali longiore uſum fuerit quam ſua ſit ac propria*. Idem ibidem diſquirit, an verba illa, ἢ ἐμβεβλημένου, quæ *Robortellus* quoque in nonnullis manuſcriptis libris narrat non inveniri, quamvis retinenda omnino cenſeat, neceſſaria hic ſint, vel potius importune irrepſerint excuſos libros. Nam ſe quoque plures vidiſſe codices à quibus illa abeſſent. *Sylburgius.*

19 Ἢ αὐτοῦ.] Hæc verba, ἢ αὐτοῦ ἢ ἐμβεβλημένου, in *Editione Heinſiana* non apparent; neque in *Verſione: Illud vero, ſi ablatum ſit aliquid ab eo.*

20 Πηλείδου.] Idem Victorius legit καὶ τὸ Πηλειάδου, Πηληϊάδεω: admodum convenienter. *Sylburgius.*

— Μία γίνεται ἀμφοτέρων [21] [l] ὄψ.

Ἐξηλλαγμένον δέ ἐστιν, ὅταν τοῦ ὀνομαζομένου, τὸ μὲν καταλείπῃ, τὸ δὲ ποιῇ· οἷον τὸ,

Δεξιτερὸν κατὰ μαζόν·

Ἀντὶ τοῦ δεξιόν. [22] [m] Ἔτι τῶν ὀνομάτων τὰ μὲν ἄῤῥενα, τὰ δὲ θήλεα, τὰ δὲ μεταξύ. Ἄῤῥενα μὲν, ὅσα τελευτᾷ εἰς [n] τὸ ν καὶ ρ, καὶ ὅσα [23] [o] ἐκ τούτων ἀφώνων σύγκειται· ταῦτα δέ ἐστι δύο, τὸ [p] ψ καὶ ξ. Θήλεα δὲ, ὅσα ἐκ τῶν φωνηέντων, εἴς τε τὰ ἀεὶ μακρά· οἷον, εἰς η καὶ ω· καὶ τῶν ἐπεκτεινομένων εἰς α· [24] ὥστε ἴσα συμβαίνει [q] πλή-

[l] ους M. omnes, necnon Ald. & Vall. [m] ἔτι τῶν omittit M. 14. qui post τῶν addit δέ· ἔτι omittunt M. xiv. 16. 21. [n] τὸν M. 14. [o] ἐκ τούτου σύγκειται M. omnes, ἐκ τοῦ τῶν ἀφ. Ald. quæ ex hoc constant Vall. [p] τ' καὶ ζ M. 14. τ' καὶ ξ M. 16. [q] πλῆθει M. 14. corr. et 16.

21 Ὄψ.] Basil. & Camot. Edit. pro ὄψ, quod à Victoriana Editione restitui, habent, ἴης, ἧς: & Basil. in margine, ὄῤς, οἴς. Nihil ad rem. Nec enim vel ad sententiam quidquam conferunt, vel *aphæresin* habent; sed potius aut epectasin habent, aut craseos diæresin; qualis etiam est in poetico verbo ἔασι pro ὦσι, aliisque sexcentis. Rectè autem à Victorio repositum esse ὄψις, perspicuum est ex *Strab.* lib. 8. pag. 419. ubi non tantum hoc *Empedoclis* hemistichium citat, sed etiam alium *Antimachi* versum consimilem, Δήμητρός τοι Ἐλευσινίης ἱερὴ ὄψ. Affert ibidem etiam alia poeticæ apocopes exempla, ut sunt βρῖ, & κρῖ pro βριαρὸν & κρίμνον. Sic λῖ, & ῥᾶ pro λίαν & ῥᾴδιον. Item ἄλφι, & ἶφι pro ἄλφιτον, & ἴφιον. His addit alia consimilia, tum appellativa tum propria. *Sylburgius.*

22 Ἔτι τῶν ὀνομάτων.] Victorius, ἔτι αὐτῶν δὲ τῶν ὀνομάτων. *Adhuc ipsorum utique nominum.* Sylburgius.

23 Ἐκ τούτων ἀφώνων] Scribe ἐκ τοῦ τῶν ἀφώνων. Nisi magis placeat, quod *Madius* existimat: καὶ ὅσα ἐκ τούτων τῶν ἀφώνων. Neque dubitandum est, quin hic quædam desint. *Heinsius.*

Ibid. Ἐκ τούτων ἀφώνων.] Basil. Edit. margo post τούτων ἀφώνων addit π. κ. *Sylburgius.*

24 Ὥστε ἴσα συμβαίνει.] Quæ hic prætermissa, vide doctissimum *Madium*, qui emendat: ὥστε

θῇ εἰς ὅσα τὰ ἄῤῥενα καὶ τὰ θήλεα. Τὸ γὰρ [r] ψ καὶ τὸ ξ [25] αὐτά ἐστιν· εἰς δὲ ἄφωνον οὐδὲν ὄνομα τελευτᾷ, οὐδὲ εἰς φωνῆεν βραχύ. Εἰς δὲ τὸ ι τρία [s] μόνα, μέλι, κόμμι, πέπερι. Εἰς δὲ τὸ υ, πέντε· [t] τὸ πῶϋ, τὸ νάπυ, τὸ γόνυ, τὸ δόρυ, τὸ ἄστυ. Τὰ δὲ μεταξὺ εἰς ταῦτα, καὶ ν καὶ σ.

[r] τ' M. 14. 16. [s] μόνον M. omnes. [t] τὸ πῶϋ, τὸ νάπυ, τὸ γόνυ, τὸ δόρυ, τὸ ἄστυ omittunt M. omnes.

ὥστε οὐκ ἴσα συμβαίνει πλήθει εἰς ὅσα τὰ ἄῤῥενα καὶ τὰ θήλεα. Τὸ γὰρ ψ καὶ τὸ ξ, καὶ ν, ρ, σ, ταὐτά ἐστιν. Verum iterum moneo, non esse dubitandum quin nonnulla, & fortasse complus-cula, in toto hoc loco desint. Itaque ἐπέχω. *Heinsius.*

25 Αὐτά ἐστιν.] Idem Victorius è vetustis libris pro αὐτά ἐστι reponit ταὐτά ἐστιν. Eædem enim (inquit) sunt duplices literæ, in quas utriusque generis nomina desinunt, id est ξ & ψ. Tam enim muliebris generis vocabula quam virilis inveniuntur quæ desinunt in ipsas. *Sylburgius.*

ΚΕΦ. κβ.

Λέξεως ἀρετή.

ΛΕΞΕΩΣ δὲ ἀρετὴ, σαφῆ καὶ μὴ ταπεινὴν εἶναι. Σαφεστάτη μὲν οὖν ἐστιν ἡ ἐκ τῶν κυρίων ὀνομάτων, ἀλλὰ ταπεινή. Παράδειγμα δὲ ἡ Κλεοφῶντος ποίησις, καὶ ἡ Σθενέλου. Σεμνὴ δὲ καὶ ἐξαλλάττουσα τὸ ἰδιωτικὸν, ἡ τοῖς ξενικοῖς κεχρημένη. Ξενικὸν δὲ λέγω, γλῶτταν, καὶ μεταφορὰν, καὶ ἐπέκτασιν, καὶ πᾶν τὸ παρὰ τὸ κύριον. Ἀλλ' ἄν τις [u] ἅμα ἅπαντα τὰ [x] τοιαῦτα ποιήσῃ,

[u] ἅμα omittunt M. omnes. [x] ταῦτα M. 21.

 ἢ αἴνιγμα

[1] ἢ αἴνιγμα ἔσται, ἢ βαρβαρισμός. [y] Ἂν μὲν οὖν ἐκ μεταφορῶν, αἴνιγμα· ἐὰν δὲ ἐκ γλωττῶν, [2] [a] καὶ βαρβαρισμός. [b] Αἰνίγματος γὰρ ἰδέα [c] αὕτη ἐστὶ, τὸ, λέγοντα [3] τὰ ὑπάρχοντα, [d] ἀδύνατα συνάψαι. Κατὰ μὲν οὖν [4] τὴν τῶν ὀνομάτων σύνθεσιν, οὐχ οἷόν τε τοῦτο ποιῆσαι· κατὰ δὲ τὴν μεταφορὰν, ἐνδέχεται· οἷον,

[5] [e] Ἄνδρ' εἶδον [f] πυρὶ χαλκὸν ἐπ' ἀνέρι κολλήσαντα·

καὶ τὰ [g] τοιαῦτα. Ἐκ δὲ τῶν γλωττῶν ὁ βαρβαρισμός· [6] δι' ὃ ἀνακέκραταί πως τούτοις. Τὸ μὲν [h] οὖν μὴ ἰδιωτι-

[y] ἂν μὲν οὖν ἐκ μεταφορῶν, αἴνιγμα omittit M. 14. [z] ἂν μὲν οὖν usque ad καὶ βαρβαρισμὸς inclusive omittit M. 16. [a] καὶ omittunt M. xiv. 21. [b] αἰνίγματος τι M. omnes. [c] αὕτη ἐστὶ omittit M. xiv. [d] τὰ λέγοντα ὑπάρχοντα M. 14. τὸ λέγον τὰ ὑπάρχοντα M. 16. [e] Ἄνδρα ἴδον M. xiv. 16. 21. [f] πυρίχαλκον M. omnes. [g] τοιαῦτα, ἐκ τῶν γλωττῶν· βαρβαρισμὸς δεῖ ἀνακεκρίσθαι πως M. 14. τοιαῦτα, ἐκ τῶν γλωττῶν· βαρβαρισμὸς δεῖ ἄρα κεκρίσθαι πως M. xiv. 21. τοιαῦτα ἐκ τῶν γλωττῶν· βαρβαρισμὸς δεῖ ἀνακεκρίσθαι πως M. 16. barbarismus fere his adjudicandus est & Vall. [h] γὰρ M. omnes.

1 Ἢ αἴνιγμα ἔσται.] Quale illud Stradæ Ænigma,

Nox aderat tandem, & *cælum ex Cyclope diurno*
Nocturnus tunc Argus erat.

2 Καὶ βαρβαρισμός.] Copulativam καὶ ante βαρβαρισμός in quibusdam Editionibus omitti, adnotavit etiam Victorius. Sed innuit tamen, eam non sine emphasi retineri posse. *Sylburgius.*

3 Τὰ ὑπάρχοντα.] Camot. non ante, sed post ἀδύνατα distinguit. Nostram dictionem agnoscit etiam Victorii interpretatio, *dicentem. quæ insunt, impossibilia copulare.* Sylburgius.

4 Τὴν τῶν ὀνομάτων.] Scribe, quod nemo vidit, τὴν τῶν κυρίων ὀνομάτων σύνθεσιν. Opponit enim τὴν τῶν κυρίων ὀνομάτων σύνθεσιν, καὶ τὴν ἐκ μεταφορῶν συγκειμένην. *Ex propriis nominibus & translatis compositionem.* Sequitur enim, κατὰ δὲ τὴν μεταφορὰν, ἐνδέχεται. *Heinsius.*

5 Ἄνδρ' εἶδον.] Basil. & Cam. ἄνδρα ἴδον, fuit etiam in Rhetoricis, *lib.* 2. *cap.* 2. similiter etiam apud *Athenæum*, lib. 10. ubi & pentameter hic additur,

Οὕτω συγκόλλως, ὥστε σύναιμα ποιεῖν. *Sylburgius.*

6 Δι' ὃ ἀνακέκραται.] Victorius è corruptis scriptorum librorum vestigiis legendum putat, δεῖ ἄρα κεκρῖσθαί πως τού-

κὰν ποιήσῃ, μηδὲ ταπεινόν, [i] ἡ γλῶττα, καὶ ἡ μεταφορά, καὶ ὁ κόσμος, καὶ τἆλλα τὰ εἰρημένα εἴδη· τὸ δὲ κύριον, τὴν σαφήνειαν. Οὐκ ἐλάχιστον δὲ μέρος [j] συμβάλλονται εἰς τὸ σαφὲς τῆς λέξεως, καὶ [k] μὴ ἰδιωτικόν, αἱ ἐπεκτάσεις καὶ ἀποκοπαί, καὶ ἐξαλλαγαὶ τῶν ὀνομάτων· [7] Διὰ μὲν γὰρ τὸ ἄλλως ἔχειν, ἢ ὡς τὸ κύριον, παρὰ τὸ εἰωθὸς [l] γιγνόμενον, τὸ μὴ ἰδιωτικὸν ποιήσει· διὰ δὲ τὸ κοινωνεῖν τοῦ εἰωθότος, τὸ σαφὲς ἔσται. Ὥστε οὐκ ὀρθῶς ψέγουσιν οἱ ἐπιτιμῶντες τῷ τοιούτῳ τρόπῳ τῆς διαλέκτου, καὶ διακωμῳδοῦντες τὸν ποιητήν· οἷον, Εὐκλείδης ὁ ἀρχαῖος· ὡς ῥᾴδιον ποιεῖν, εἴ τις [m] δώσει ἐκτείνειν ἐφ' ὁπόσον βούλεται, ἰαμβοποιήσας ἐν αὐτῇ τῇ λέξει· [n] οἷον·

[8] [o] Ἠτίχαριν [p] εἶδον [q] Μαραθῶνα [r] βαδίζοντα· καί,

[i] οἷον ἡ γλῶττα M. omnes. [j] συμβάλλεται Ald. & Vall. [k] τὸ M. 14. [l] λεγόμενον M. xiv. [m] δώσειν M. 14. [n] οἷον omittunt M. omnes. [o] εἴ τι χάριν M. 14. ἦτι χάριν M. xiv. 21. ἔτι χάριν M. 16. [p] ἰδὼν M. xiv. 21. [q] Μαραθῶνα δὲ M. omnes. [r] καθίζοντα M. xiv.

τούτοις, sicut & infra in hoc cap. φαίνεσθαί πως χείριστον τούτῳ τῷ τρόπῳ. Non tamen improbat eam lectionem quam è *Benedicti Lampridii* libro affert *Madius*, δεῖ ἄρα κεκρᾶσθαι. *Sylburgius*.

7 Διὰ μὲν γάρ.] Basil. & Cam. διὰ μὲν τὸ ἄλλως sine γάρ. Minus recte. *Sylburgius*.

8 Ἠτίχαριν.] In Basil. Editionis margine adnotatum, alias legi, Ἦ τι Χάριν. Ibid. posterior versus sic scriptus, οὐκ ἂν γεράμενος τὸν ἐκείνου ἐξελλέβορον. Exempla (inquit Victorius) quæ posuit diligens magister, fructum nullum ferunt: nam cum singuli tantum versus citati sint, nec sententia eorum explanetur ab auctore, aliove ullo in loco ipsi legantur, si integri etiam forent, & ab omni labe vacui, vix intelligerentur. Accedit huic malo, quod mendosi sunt, ac multis maculis inquinati, quod varietas lectionis declarat: aliter enim illi in aliis libris leguntur. Nam præter ea quæ discrepantia à pervulgata lectione commemorat se invenisse *Robortellus*, vidi etiam ipse duos codices à quibus abesset præ-

positio

Οὐκ ἂν [s] γενάμενος [t] τ̃ ἐκείνου [u] ἐξ [x] ἐλλέβορον,
Τὸ μὲν ὖν φαίνεσθαί πως χρώμενον [y] τέτῳ τῷ τρόπῳ,

[s] γ' ἐράμενος M. 14. xiv. γεράμενος M. 16. 21. muneratus Vall. [t] τῶν M. xiv. [u] ἐξ omittunt M. omnes. [x] ἐλλέβορον (sic) M. 14. 16. [y] τρόπῳ τούτῳ M. 22.

positio posita ante postremum nomen, ἐλλέβορον. Sed veritate desperata, nihil amplius curæ suscipere de hac re volui. *Sylburgius.*

Ibid. Ἠτίχαρεν.] Totum hunc locum conclamatum jam olim fuisse fidem fecerint, quæ ad fastidium usque à doctissimis viris sunt notata. Quorum nemo est, qui non potius conatum nobis suum quam successum probaverit. Ubique Homero acutissimus patrocinatur doctor, qui cum vellet ἐκπίπτειν τῶν ἐν ἔθει κτ̃ τὴν λέξιν, h. e. à vulgo in vocibus recedere, summo judicio τὰς τῶν ὀνομάτων ἐπεκτάσεις καὶ ἐξαλλαγὰς, extensiones vocum ac mutationes adhibuerat. Quæ res poëticæ orationi τὸ σεμνὸν, & singularem illam majestatem addit, quam non sine stupore in Homerica dictione admirantur eruditi. Parum æqui judices dicebant, nihil facilius esse quam pedibus instruere versum, si utrumque liceret, & extendere pro libitu vocem, & mutare. Inter illos Socraticus Euclides erat, qui, quod in Homerica poësi reprehenderat, ubi minus excusandum erat, in Dialogis suis commiserat. Nam & nonnunquam voces poëtarum more extendebat, ac κατατεινόμενος & ad tædium usque, utpote in soluta oratione, ad poëticum dicendi modum deflectebat. Exempla hujus rei duo adfert. Alterum ita est scribendum: Ἦ τοι Χάρην εἶδον Μαραθῶνάδε βαδίζοντα. Alterum fortasse magis corruptè, minus tamen quam editur, hoc modo in manu exaratis legitur codicibus, Οὐκ ἂν γ' ἐράμενος ἐκείνου ἐξεμελεβόρεζεν cum interrogandi nota. Ut sit fortasse, τ̃ ἐκείνου νῦν ἐξεμελεβόρεζεν; Quæ verba è Dialogis illius sine dubio, non, ut eruditissimi viri vitiosa decepti lectione existimarunt, è poëmate aliquo desumpta sunt. Quippe, qui ἰαμβοποιήσας, in superioribus legerant. Quare totum locum, prout est scribendus, apponemus: ὥστε ὐκ ὀρθῶς ψέγουσιν οἱ ἐπιτιμῶντες τῷ τοιύτῳ τρόπῳ τ̃ διαλέκτυ, καὶ διακωμῳδῦντες τ̃ ποιητήν. Οἷον, Εὐκλείδης ὁ ἀρχαῖος, ὡς ῥᾴδιον ποιεῖν, εἴ τις δώσει ἐκτείνειν ἢ ἐξαλλάττειν ἐφ' ὅσον βούλεται, ἀμφω ποιήσας ἐν αὐτῇ λέξει· οἷον, ἦ τοι Χάρην εἶδον Μαραθῶνάδε βαδίζοντα· καὶ· ὐκ ἂν δ' ἐράμενος τ̃ ἐκείνυ νῦν ἐξεμελεβόρεζεν; Peculiariter autem hoc in toto isto libello evenit, ut interdum plures voculæ exciderint. Quæ

res

γελοῖον. Τὸ δὲ μέτριον, κοινὸν ἁπάντων ἐστὶ τῶν μερῶν. Καὶ γὰρ μεταφοραῖς καὶ γλώτταις, καὶ τοῖς ἄλλοις εἴδεσι

res ſub Ariſtotelica dicendi brevitate nonnunquam fallit, & acuto etiam homini imponit. Ut hoc loco iſta, καὶ ἐξαλλάττειν. Quo poſito, arcem erroris expugnavimus, qui omnes luſit. Sequitur enim, pro ἰαμβοποιήσας, ἄμφω ποιήσας, legendum. Nam quod optimus Victorius, cum verſus non inveniat, ad mordacitatem hoc trahat, non eſt tanti, ut vel occupare nos debeat. Præterea, inter τοὺς ἰαμβοποιοὺς numerari Euclidem nuſquam invenimus: quamvis Tragœdias feciſſe ſciamus: cum non ignoremus, quomodo ea voce Ariſtoteles utatur: qui, ut plurimum Comicis ac Tragicis τοὺς ἰαμβοποιοὺς opponit. Ut ecce ſupra: ἐπὶ μὲν οὖν τῆς κωμῳδίας ἤδη τοῦτο δῆλον γέγονε. Συστήσαντες γὰρ τὸν μῦθον διὰ τῶν εἰκότων, οὕτω τὰ τυχόντα ὀνόματα ὑποτιθέασι, καὶ οὐχ' ὥσπερ οἱ ἰαμβοποιοὶ περὶ τῶν καθ' ἕκαστον ποιοῦσιν. Ἐπὶ δὲ τῆς τραγῳδίας, τῶν γενομένων ὀνομάτων ἀντέχονται. Præterea neque dictio, nec ſtructura, neque res conveniunt Tragœdiæ. Ut ex Tragœdiis illius ſumpta eſſe exiſtimemus. Ne interea dicam, nemini de ratione verſuum conſtare. Verum enimvero, non potuit magis illuſtria, quibus probaret duo eodem in loco commiſiſſe Euclidem, quæ in Homero reprehenderat, exempla hic adducere Philoſophus. Primo enim ſingulæ prope voces ἐξηλλαγμέναι ſunt & poëticæ. Secundo ἐπισκιάστους manifeſtæ. Ut in voce Μαραθῶνάδε, & ἐξελλεβόριζε. Adde, quod tota σύνθεσις, quam Stoici τῶν τοῦ λόγου μερῶν dixerunt, ita eſt poëtica, ut in verſum prope ignarus inciderit ſcriptor. Quod, cum vehementer à Rhetoribus damnetur, interdum evenire ipſis ſolet. Sicut Tullio & aliis. Non autem mirum eſt, Ariſtotelem, qui ex omnibus Euclidis libris eligeret quæ vellet, talia inveniſſe exempla. Nam ad dictionem quod attinet, cum Platone & Xenophonte commune hoc habuit: qui ſæpe ποιητικώτεροι, ἢ κατὰ τὴν πεζὴν λέξιν ſunt. Quod jam ad tædium uſque Græci notarunt. Tota autem reprehenſionis vis in eo conſiſtit: quod quæ in poëta Euclides damnaret, ea ipſe ἐν αὐτῇ τῇ λέξει committeret. Ita nunc τὴν πεζὴν λέξιν dixit. Quæ res etiam glaucomam interpretum objecit oculis. Halicarnaſſeus Dionyſius: ὧν μὲν οὖν στοχάζονται πάντες οἱ σπουδῇ γράφοντες μέτρον ἢ μέλος, ἢ τὴν λεγομένην λέξιν, ταῦτ' ἐστιν. Ubi ἡ λεγομένη λέξις, diſerte τῷ μέτρῳ καὶ μέλει opponitur. Ita hic ab Ariſtotele eſt factum. Ut & infra, cum dicitur, τὸ ἰαμβεῖον μάλιστα τὴν λέξιν μιμεῖται.

Fieri

χρώμενος ἀπρεπῶς, καὶ [z] ἐπίτηδες ἐπὶ τὰ γελοῖα, τὸ αὐτὸ ἂν ἀπεργάσαιτο. Τὸ δὲ [a] ἁρμόττον ὅσον διαφέρει ἐπὶ τῶν ἐπῶν θεωρείσθω, [b] ἐντιθεμένων τῶν ὀνομάτων εἰς τὸ μέτρον· καὶ ἐπὶ τῆς γλώττης, καὶ ἐπὶ τῶν μεταφορῶν, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων [c] εἰδῶν μετατιθεὶς ἄν τις τὰ κύρια ὀνόματα, κατίδοι ὅτι ἀληθῆ λέγομεν· οἷον, τὸ αὐτὸ ποιήσαντος ἰαμβεῖον Αἰσχύλου καὶ Εὐριπίδου, ἓν δὲ μόνον ὄνομα [d] μεταθέντος, [9] ἀντὶ κυρίου εἰωθότος, γλῶτταν· τὸ μὲν φαίνεται καλὸν, τὸ δ' εὐτελές. Αἰσχύλος μὲν γὰρ ἐν τῷ Φιλοκτήτῃ ἐποίησε,

Φαγέδαινα, ἥ μου σάρκας ἐσθίει ποδός.

Ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ [e] ἐσθίει, τὸ θοινᾶται [f] μετέθηκε. Καὶ,

Νῦν δέ μ' ἐὼν ὀλίγος τε καὶ οὐτιδανὸς καὶ [10] [g] ἄκικυς,

[z] ἐπίτηδες· ἐπεὶ τὰ M. 16. 21. necnon Ald. & Vall. ἐπίτηδες, ἐπὶ τὰ M. 14. ἐπίτηδες· ἐπεὶ τὰ M. xiv. [a] ἁρμόττοντος M. 14. 16. 21. [b] ἐκτιθεμένων M. xiv. [c] ἰδεῶν M. omnes. [d] μετατιθέντος M. 14. xiv. 16. ἀλιτιθέντος corr. ut in 14. [e] ἐσθίειν M. 16. [f] μετέθηκε Ald. & Vict. [g] ἀειδὴς M. 14. ἀειδὴς M. xiv. 16. 21. necnon Ald. & Vall.

Fieri autem poteſt, ut poſteriora ex Euclidis Ἐρωτικῶν ſint deſumpta. Hæc mea eſt de toto hoc loco ſententia. Si qui melius conjecerit, eum vatem perhibebo optimum. *Heinſius.*

Ibid. Ἤτ' ἐχάρην.] Hos *Euclidis* verſus ſic legit *Dacierus:*

Ἤτι χάριν εἶδον Μαραθῶνάδε βαδίζοντα.

Et,

Οὐκ ἄν γ' ἀράμενος ἐκείνου ἐλλέβορον.

9 Ἀντὶ κυρίου.] Poſt κυρίου *Heinſius* inſerit καὶ, & legit, ἀντὶ κυρίου καὶ εἰωθότος *Proprio nomine*, vertit, *& uſitato.*

10 Ἄκικυς.] Baſil. & Cam. pro ἄκικυς habent ἀειδής: cujus lectionis meminit etiam *Euſtathius.* Sed ἄκικυς non modo in vulgaribus *Homeri* Editionibus reperitur, verum etiam magis eſt poeticum. Locus eſt Od. ι. alter qui ſequitur Od. υ. *Sylburgius.*

Ibid. Ἄκικυς.] Non ἄκικυς tantum, ſed & κίκυς legitur, Odyſſ. λ. ver. 393.

Ἀλλ' οὐ γάρ οἱ ἔτ' ἦν ἲς ἔμπεδος, οὐδέ τι κίκυς.

Agitur

Εἴ τις [h] λέγοι τὰ κύρια μετατιθείς·

Νῦν δέ μ' ἐὼν μικρός τε [i] καὶ ἀσθενικὸς καὶ [k] ἀειδής.

Καί,

Δίφρον ἀεικέλιον καταθεὶς, [l] ὀλίγην τε τράπεζαν·

Δίφρον μοχθηρὸν καταθεὶς, μικράν τε τράπεζαν.

Καὶ τὸ,

11 [m] Ἠϊόνες βοόωσιν·

Ἠϊόνες κράζουσιν.

Ἔτι δὲ [n] Ἀριφράδης τοὺς τραγῳδοὺς ἐκωμῴδει, ὅτι ἃ οὐδεὶς ἂν [o] εἴποι ἐν τῇ διαλέκτῳ, τούτοις χρῶνται· οἷον τὸ, Δωμάτων ἄπο, [p] ἀλλὰ μὴ Ἀπὸ δωμάτων· καὶ τὸ, σέθεν· καὶ τὸ, ἐγὼ δέ νιν· καὶ τὸ, Ἀχιλλέως πέρι, ἀλλὰ μὴ Περὶ Ἀχιλλέως, καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα. Διὰ γὰρ τὸ μὴ εἶναι ἐν τοῖς κυρίοις, ποιεῖ τὸ μὴ ἰδιωτικὸν ἐν τῇ λέξει

h λέγοι M. 14. xiv. 21. i καὶ οὐτιδανὸς M. 14. k ἀηδὴς M. 14. l ὀλίγην τε τράπεζαν· Δίφρον μοχθηρὸν καταθεὶς omittunt M. 14. 16. m Ἴωνες M. 14. 21. οἱ Ἴωνες M. xiv. 16. n Ἀνάφραδης M. 14. o εἴπῃ M. 16. 21. p καὶ M. 21.

Agitur de *Agamemnone* apud inferos mortuo. Versus aliter occurrit, Odyss. υ. ver. 279. Sed pro καταθεὶς, legitur παραθεὶς.

11 Ἠϊόνες.] Basil. & Cam. pro ἠϊόνες habent ἴωνες: perperam. Locus desumptus ex Il. ρ. ut Victorius quoque adnotat. *Sylburgius.*

Ibid. Ἠϊόνες.] Totus ità se habet versus, Iliad. ρ. ver. 265.

Ἠϊόνες βοόωσιν, ἐρευγομένης ἁλὸς ἔξω.

"Quo de versu, sic *Tollius* in "suis ad *Longinum* notis. Nec "prosâ tantum oratione, sed "etiam versâ ac legatâ, *Homerum* æmulari studuit *Plato*. "Verum illo Homerico versu "deterritus, Ἠϊόνες βοόωσι, &c. "quo mirificè maris littora "fluctibus pulsantis sonus ex-"primitur, combussisse poe-"mata fertur.

ἅπαντα τὰ τοιαῦτα· ἐκεῖνος δὲ τοῦτο ἠγνόει. Ἔστι δὴ μέγα μὲν τῷ ἑκάστῳ τῶν εἰρημένων πρεπόντως χρῆσθαι, καὶ διπλοῖς ὀνόμασι καὶ γλώτταις. [12] Τὸ δὲ μέγιστον τὸ μεταφορικὸν εἶναι· μόνον γὰρ τοῦτο, οὔτε παρ' ἄλλου ἐστὶ λαβεῖν, εὐφυΐας τε σημεῖόν ἐστι· τὸ γὰρ εὖ μεταφέρειν, τὸ ὅμοιον θεωρεῖν ἐστι. Τῶν δὲ ὀνομάτων, τὰ μὲν διπλᾶ, μάλιστα ἁρμόττει τοῖς διθυράμβοις· αἱ δὲ γλῶτται, τοῖς ἡρωϊκοῖς· αἱ δὲ μεταφοραὶ, τοῖς ἰαμβείοις. Καὶ ἐν μὲν τοῖς ἡρωϊκοῖς ἅπαντα χρήσιμα τὰ εἰρημένα· ἐν δὲ τοῖς ἰαμβείοις, διὰ τὸ ὅτι μάλιστα λέξιν μιμεῖσθαι, ταῦτα ἁρμόττει τῶν ὀνομάτων, [q] ὅσοις καὶ ἐν λόγοις [r] τὶς [13] [s] χρήσεται. Ἔστι δὲ τὰ τοιαῦτα, τὸ κύριον, καὶ μεταφορὰ, καὶ κόσμος. Περὶ μὲν οὖν τραγῳδίας καὶ τῆς ἐν τῷ πράττειν μιμήσεως, ἔστω ἡμῖν ἱκανὰ τὰ εἰρημένα.

q ὅσοις λόγοις M. omnes. r τὶ M. omnes. s χρήσαιτο M. xiv. 21.

12 Τὸ δὲ μέγιστον.] Idem Victorius, pro τὸ δὲ μέγιστον habet πολὺ δὲ μέγιστον, *multo autem maximum*. Sylburgius.

13 Χρήσεται.] Victorius, χρήσαιτο pro [illegible] *gius*.

ΚΕΦ.

ΚΕΦ. κϛ.

Περὶ τοῦ διηγηματικῆς καὶ ἐν μέτρῳ ποιητικῆς.

ΠΕΡΙ` δὲ τῆς διηγηματικῆς [1] καὶ [t] ἐν μέτρῳ μιμητικῆς, ὅτι δεῖ τοὺς μύθους καθάπερ ἐν ταῖς τραγῳδίαις συνιστάναι δραματικοὺς, καὶ περὶ μίαν πρᾶξιν ὅλην καὶ τελείαν, ἔχουσαν ἀρχὴν καὶ [u] μέσον καὶ τέλος, ἵν' ὥσπερ ζῶον [x] ἓν ὅλον, ποιῇ τὴν οἰκείαν ἡδονὴν, δῆλον, καὶ [y] [2] μὴ ὁμοίας ἱστορίας τὰς [z] συνήθεις εἶναι, ἐν αἷς ἀνάγκη

[t] ἐμμέτρῳ M. 16. & Ald. ἐμμέτρου M. 14. [u] μέσων M. 14. 16. μέσα M. 14. 21. [x] ὅλον ἓν ποιεῖ M. 21. [y] μὴ δὲ μίας M. 16. [z] τὰ συνήθη M. 14. 16.

1 Καὶ ἐν μέτρῳ.] Scribe, καὶ ἐν ἑξαμέτρῳ μιμητικῆς. Quod est certissimum. Supra, Περὶ μὲν οὖν τῆς ἐν ἑξαμέτροις μιμητικῆς. Vel, ut alii legunt, τῆς ἐν ἑξαμέτροις μιμητικῆς. Porro nihil majorem transpositionis, quæ in libro isto crebræ sunt, occasionem præbuit & ansam, quam quod in distinctione capitum, ea quæ cohærebant, à se mutuo divulsa sint, sicut hoc loco. Quæ ita conjunxerim: Περὶ μὲν οὖν τῆς τραγῳδίας, καὶ τῆς ἐν τῷ πράττειν μιμήσεως, ἔστω ἡμῖν ἱκανὰ τὰ εἰρημένα. Περὶ δὲ τῆς διηγηματικῆς καὶ ἐν ἑξαμέτρῳ μιμητικῆς, ὅτι δεῖ τοὺς μύθους καθάπερ ἐν ταῖς τραγῳδίαις συνιστάναι δραματικοὺς, &c. Certe & hoc caput alienum occupasse locum, vix est ut dubitem. Quomodo enim hactenus de Tragœdia egit? Profecto, τὰς λέξεις καὶ τὰ ὀνόματα, de quibus in superioribus, non seorsim in Tragœdia, verum simul & semel, prout in diversis imitandi speciebus se habent, consideravit. Vel illorum, quæ superiori capite circa finem habebamus, meminerit hic lector, τῶν δὲ ὀνομάτων τὰ μὲν διπλᾶ μάλιστα ἁρμόττει τοῖς διθυράμβοις· αἱ δὲ γλῶτται τοῖς ἡρωϊκοῖς· αἱ δὲ μεταφοραὶ τοῖς ἰαμβείοις. Et multa talia. Ut cum Homeri versus Æschyli item & Euripidis, simul consideravit; & quatenus singula singulis conveniant, ostendit. *Heinsius.*

ἅπαντα τὰ τοιαῦτα· ἐκεῖνος δὲ τοῦτο ἀγνοεῖ. Ἔστι δὴ μέγα μὲν τῷ ἑκάστῳ τῶν εἰρημένων πρεπόντως χρῆσθαι, καὶ διπλοῖς ὀνόμασι καὶ γλώτταις. [12] Τὸ δὲ μέγιστον τὸ μεταφορικὸν εἶναι· μόνον γὰρ τοῦτο, οὔτε παρ' ἄλλου ἐστὶ λαβεῖν, εὐφυΐας τε σημεῖόν ἐστι· τὸ γὰρ εὖ μεταφέρειν, τὸ ὅμοιον θεωρεῖν ἐστι. Τῶν δὲ ὀνομάτων, τὰ μὲν διπλᾶ, μάλιστα ἁρμόττει τοῖς διθυράμβοις· αἱ δὲ γλῶτται, τοῖς ἡρωϊκοῖς· αἱ δὲ μεταφοραὶ, τοῖς ἰαμβείοις. Καὶ ἐν μὲν τοῖς ἡρωϊκοῖς ἅπαντα χρήσιμα τὰ εἰρημένα· ἐν δὲ τοῖς ἰαμβείοις, διὰ τὸ ὅτι μάλιστα λέξιν μιμεῖσθαι, ταῦτα ἁρμόττει τῶν ὀνομάτων, [q] ὅσοις καὶ ἐν λόγοις [r] τὶς [13] [s] χρήσεται. Ἔστι δὲ τὰ τοιαῦτα, τὸ κύριον, καὶ μεταφορὰ, καὶ κόσμος. Περὶ μὲν οὖν τραγῳδίας καὶ τῆς ἐν τῷ πράττειν μιμήσεως, ἔστω ἡμῖν ἱκανὰ τὰ εἰρημένα.

q δσοις λόγοις M. omnes. r τί M. omnes. s χρήσαιτο M. xiv. 21.

12 Τὸ δὲ μέγιστον.] Idem Victorius, pro τὸ δὲ μέγιστον habet πολὺ δὲ μέγιστον, *multo autem maximum*. Sylburgius.

13 Χρήσεται.] Victorius, χρήσαιτο pro [illegible] gius.

ΚΕΦ.

ΚΕΦ. κς.

Περὶ τῆς διηγηματικῆς καὶ ἐν μέτρῳ ποιητικῆς.

ΠΕΡΙ' δὲ τῆς διηγηματικῆς [1] καὶ [t] ἐν μέτρῳ μιμητικῆς, ὅτι δεῖ τοὺς μύθους καθάπερ ἐν ταῖς τραγῳδίαις συνιστάναι δραματικοὺς, καὶ περὶ μίαν πρᾶξιν ὅλην καὶ τελείαν, ἔχουσαν ἀρχὴν καὶ [u] μέσον καὶ τέλος, ἵν' ὥσπερ ζῶον [x] ἓν ὅλον, ποιῇ τὴν οἰκείαν ἡδονὴν, δῆλον, καὶ [y] [z] μὴ ὁμοίας ἱστορίας τὰς [z] συνήθεις εἶναι, ἐν αἷς ἀνάγκη

[t] ἐμμέτρῳ M. 16. & Ald. ἐμμέτρου M. 14. [u] μέσων M. 14. 16. μέσα M. 14. 21. [x] ὅλον ἓν ποιεῖ M. 21. [y] μὴ δὲ μίας M. 16. [z] τὰ συνήθη M. 14. 16.

1 Καὶ ἐν μέτρῳ.] Scribe, καὶ ἐν ἑξαμέτρῳ μιμητικῆς. Quod est certissimum. Supra, Περὶ μὲν οὖν τῆς ἑξαμέτρου μιμητικῆς. Vel, ut alii legunt, τῆς ἐν ἑξαμέτροις μιμητικῆς. Porro nihil majorem transpositionis, quæ in libro isto crebræ sunt, occasionem præbuit & ansam, quam quod in distinctione capitum, ea quæ cohærebant, à se mutuo divulsa sint, sicut hoc loco. Quæ ita conjunxerim: Περὶ μὲν οὖν τῆς τραγῳδίας, καὶ τῆς ἐν τῷ πράττειν μιμήσεως, ἔστω ἡμῖν ἱκανὰ τὰ εἰρημένα. Περὶ δὲ τῆς διηγηματικῆς καὶ ἐν ἑξαμέτρῳ μιμητικῆς, ὅτι δεῖ τοὺς μύθους καθάπερ ἐν ταῖς τραγῳδίαις συνιστάναι δραματικοὺς, &c. Certe & hoc caput alienum occupasse locum, vix est ut dubitem. Quomodo enim hactenus de Tragœdia egit? Profecto, τὰς λέξεις καὶ τὰ ὀνόματα, de quibus in superioribus, non seorsim in Tragœdia, verum simul & semel, prout in diversis imitandi speciebus se habent, consideravit. Vel illorum, quæ superiori capite circa finem habebamus, meminerit hic lector, τῶν δὲ ὀνομάτων τὰ μὲν διπλᾶ μάλιστα ἁρμόττει τοῖς διθυράμβοις· αἱ δὲ γλῶτται τοῖς ἡρωϊκοῖς· αἱ δὲ μεταφοραὶ τοῖς ἰαμβείοις. Et multa talia. Ut cum Homeri versus Æschyli item & Euripidis, simul consideravit; & quatenus singula singulis conveniant, ostendit. *Heinsius.*

οὐχὶ μιᾶς πράξεως ποιεῖσθαι δήλωσιν, ἀλλ' ἑνὸς χρόνου, ὅσα ἐν τούτῳ συνέβη περὶ ἕνα ἢ πλείους, ὧν ἕκαστον, ὡς ἔτυχεν ἔχει πρὸς ἄλληλα. Ὥσπερ γὰρ [3] κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους, [a] ἥτ' ἐν Σαλαμῖνι ἐγένετο ναυμαχία, καὶ ἡ ἐν Σικελίᾳ Καρχηδονίων μάχη, οὐδὲν πρὸς τὸ αὐτὸ [b] συντείνουσαι τέλος· [c] οὕτω καὶ ἐν τοῖς ἐφεξῆς χρόνοις ἐνίοτε γίνεται θάτερον μετὰ θατέρου, ἐξ ὧν ἓν οὐδὲν γίνεται τέλος. Σχεδὸν δὲ οἱ πολλοὶ τῶν ποιητῶν τοῦτο δρῶσι. Διό, ὥσπερ εἴπομεν ἤδη, καὶ ταύτῃ θεσπέσιος ἂν φανείη Ὅμηρος παρὰ τοὺς ἄλλους, τῷ μηδὲ τὸν πόλεμον καίπερ ἔχοντα ἀρχὴν καὶ τέλος, ἐπιχειρῆσαι ποιεῖν ὅλον· λίαν γὰρ ἂν μέγας, καὶ οὐκ εὐσύνοπτος ἔμελλεν ἔσεσθαι· ἢ τῷ μεγέθει μετριάζοντα [d] καταπεπλεγμένον τῇ ποικιλίᾳ. Νῦν δ'

[a] εἴτ' M. 16. 21. corr. [b] τείνουσαι M. xiv. συντείνουσι M. 16. [c] οὕτω καὶ &c. usque ad verba γίνεται τέλος inclusive omittit M. 14. [d] καταπεπλέγμενον M. xiv.

2 Μὴ ὁμοίας.] Idem Victorius è scripto libro legit μηδεμιᾶς ἱστορίας τὰ συνήθη εἶναι. *Sylburgius.*

Ibid. Μὴ ὁμοίας.] Hunc locum optimè emendat *Dacierus*; pro συνήθεις reponens συνθέσεις. *Neque similes Historiis compositiones esse.* Quod & *Heinsium* sensisse, ex illius versione, constat, quamquam veterem in textu retinuit lectionem; sic transtulit: *Neque historiis similem ejus constitutionem esse debere.*

Ibid. Μὴ ὁμοίας] Pro μὴ ὁμοίας lege μηδαμῶς, ex conjectura. *Goulstonus.*

3 Κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους.] Per idem tempus, (ut testatur *Herodotus*) quo cum *Persis* maritimo prælio certavere *Græci*, *Carthaginenses*, quos ad invadendam *Siciliam Xerxes* incitaret, terra victi sunt ad *Himeram* à *Gelone*. Aliter vero *Diodorus Siculus*: quo die nempe ad Thermopylas dimicatum est. Vid. *Diod. Sic.* lib. xi. pag. 19. *Edit. Hanov.* 1604.

οὐ

ἓν μέρος ἀπολαβὼν, ἐπεισοδίοις [4] κέχρηται αὐτῶν πολλοῖς· οἷον, Νεῶν καταλόγῳ, καὶ ἄλλοις ἐπεισοδίοις, [5] [e] οἷς διαλαμβάνει τὴν ποίησιν. Οἱ δ' ἄλλοι περὶ ἕνα ποιοῦσι, καὶ περὶ ἕνα χρόνον, καὶ μίαν πρᾶξιν πολυμερῆ· οἷον, [6] ὁ τὰ [f] Κυπριακὰ ποιήσας, καὶ τὴν [7] [g] μικρὰν Ἰλιάδα. Τοιγαροῦν ἐκ μὲν Ἰλιάδος καὶ Ὀδυσσείας μία τραγῳδία ποιεῖται ἑκατέρας, ἢ δύο [h] μόναι· [i] ἐκ δὲ Κυπρίων, [k] πολλαί· καὶ ἐκ τῆς μικρᾶς Ἰλιάδος πλέον [l] ὀκτώ· οἷον, Ὅπλων κρίσις, Φιλοκτήτης, Νεοπτόλεμος, Εὐρύπυλος, [8] Πτωχεία, [m] Λάκαιναι, Ἰλίου Πέρσις, καὶ Ἀπόπλους, καὶ Σίνων, καὶ [n] Τρῳάδες.

[e] δὶς M. omnes (præter 21. in quo deest) necnon Ald. & Vall. [f] Κυπρικὰ M. xiv. 16. 21. [g] μακρὰν M. 14. [h] μόνας M. omnes, sed in 21. corr. [i] ἐκ δὲ omittunt M. omnes. [k] πολλὰς M. 21. [l] ὀκτὼ omittit M. 14. [m] Λάκαινα M. 14. 21. & Ald. [n] Τρωΐάδες M. omnes, nec non Ald. & Vall.

4 Κέχρηται αὐτῶν.] *Paccius* pro αὐτῶν legit ἐν αὐτοῖς: Victorius retinet αὐτῶν, & accipit pro rerum gestarum in eo bello, quæ extra partem illam positæ sunt. *Sylburgius.*

5 Οἷς διαλαμβάνει.] Pro οἷς perperam in Basil. est δὶς: quod Victorius quoque monuit. *Sylburgius.*

9 Ὁ τὰ Κυπριακά.] Pro Κυπριακὰ, in calamo exaratis legi Κυπρικὰ, testatur idem Victorius. *Sylburgius.*

7 Μικρὰν Ἰλιάδα.] Auctor ille, qui *Homeri* vitam sub *Herodoti* nomine scripsit, hoc poema *Homero* assignat, quod ita incepit,

Ἴλιον ἀείδω, καὶ Δαρδανίην εὔπωλον,
Ἧς πέρι πολλὰ πάθον Δαναοὶ, θεράποντες Ἄρηος.

Opus vero ab *Aristotele*, & plerisque aliis tanto indignum poetâ judicatur. Parva, totum licet Trojanum bellum complexa, vocatur *Ilias*. *Homerus* verò unam tantùm pertractavit partem: at *ex tanto*, ut ajunt, *ungue*, *qualis extabat Leo?* Dacierus.

8 Πτωχεία, Λάκαιναι.] Idem suspicatur conjunctè legendum Πτωχεία Λάκαινα, *Mendicatio Lacæna*. Sylburgius.

οὐχὶ μιᾶς πράξεως ποιεῖσθαι δήλωσιν, ἀλλ' ἑνὸς χρόνου, ὅσα ἐν τούτῳ συνέβη περὶ ἕνα ἢ πλείους, ὧν ἕκαστον, ὡς ἔτυχεν ἔχει πρὸς ἄλληλα. Ὥσπερ γὰρ [3] κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους, [a] ἥτ' ἐν Σαλαμῖνι ἐγένετο ναυμαχία, καὶ ἡ ἐν Σικελίᾳ Καρχηδονίων μάχη, οὐδὲν πρὸς τὸ αὐτὸ [b] συντείνουσαι τέλος· [c] οὕτω καὶ ἐν τοῖς ἐφεξῆς χρόνοις ἐνίοτε γίνεται θάτερον μετὰ θατέρου, ἐξ ὧν ἓν οὐδὲν γίνεται τέλος. Σχεδὸν δὲ οἱ πολλοὶ τῶν ποιητῶν τοῦτο δρῶσι. Διὸ, ὥσπερ εἴπομεν ἤδη, καὶ ταύτῃ θεσπέσιος ἂν φανείη Ὅμηρος παρὰ τοὺς ἄλλους, τῷ μηδὲ τὸν πόλεμον καίπερ ἔχοντα ἀρχὴν καὶ τέλος, ἐπιχειρῆσαι ποιεῖν ὅλον· λίαν γὰρ ἂν μέγας, καὶ οὐκ εὐσύνοπτος ἔμελλεν ἔσεσθαι· ἢ τῷ μεγέθει μετριάζοντα [d] καταπεπλεγμένον τῇ ποικιλίᾳ. Νῦν δ'

[a] εἶτ' M. 16. 21. corr. [b] τείνουσαι M. xiv. συντείνουσι M. 16. [c] οὕτω καὶ &c. usque ad verba γίνεται τέλος inclusive omittit M. 14. [d] καταπεπλέγμενον M. xiv.

2 Μὴ ὁμοίας.] Idem Victorius è scripto libro legit μηδεμιᾶς ἱστορίας τὰ συνήθη εἶναι. *Sylburgius.*

Ibid. Μὴ ὁμοίας.] Hunc locum optimè emendat *Dacierus*; pro συνήθεις reponens συνθέσεις. *Neque similes Historiis compositiones esse.* Quod & *Heinsium* sensisse, ex illius versione, constat, quamquam veterem in textu retinuit lectionem; sic transtulit: *Neque historiis similem ejus constitutionem esse debere.*

Ibid. Μὴ ὁμοίας] Pro μὴ ὁμοίας lege μηδαμῶς, ex conjectura. *Goulstonus.*

3 Κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους.] Per idem tempus, (ut testatur *Herodotus*) quo cum *Persis* maritimo prælio certavere *Græci*, *Carthaginenses*, quos ad invadendam *Siciliam Xerxes* incitaret, terra victi sunt ad *Himeram* à *Gelone*. Aliter vero *Diodorus Siculus*: quo die nempe ad Thermopylas dimicatum est. Vid. *Diod. Sic.* lib. xi. pag. 19. *Edit. Hanov.* 1604.

ἓν μέρος ἀπολαβὼν, ἐπεισοδίοις [4] κέχρηται αὐτῶν πολλοῖς· οἷον, Νεῶν καταλόγῳ, καὶ ἄλλοις ἐπεισοδίοις, [5] [e] οἷς διαλαμβάνει τὴν ποίησιν. Οἱ δ' ἄλλοι περὶ ἕνα ποιοῦσι, καὶ περὶ ἕνα χρόνον, καὶ μίαν πρᾶξιν πολυμερῆ· οἷον, [6] ὁ τὰ [f] Κυπριακὰ ποιήσας, καὶ τὴν [7] [g] μικρὰν Ἰλιάδα. Τοιγαροῦν ἐκ μὲν Ἰλιάδος καὶ Ὀδυσσείας μία τραγῳδία ποιεῖται ἑκατέρας, ἢ δύο [h] μόναι· [i] ἐκ δὲ Κυπρίων, [k] πολλαί· καὶ ἐκ τῆς μικρᾶς Ἰλιάδος πλέον [l] ὀκτώ· οἷον, Ὅπλων κρίσις, Φιλοκτήτης, Νεοπτόλεμος, Εὐρύπυλος, [8] Πτωχεία, [m] Λάκαιναι, Ἰλίου Πέρσις, καὶ Ἀπόπλους, καὶ Σίνων, καὶ [n] Τρῳάδες.

e δὶς M. omnes (præter 21. in quo deest) necnon Ald. & Vall. f Κυπρικὰ M. xiv. 16. 21. g μακρὰν M. 14. h μόνας M. omnes, sed in 21. corr. i ἐκ δὲ omittunt M. omnes. k πολλὰς M. 21. l ὀκτὼ omittit M. 14. m Λάκαινα M. 14. 21. & Ald. n Τρωϊάδες M. omnes, nec non Ald. & Vall.

4 Κέχρηται αὐτῶν.] *Paccius* pro αὐτῶν legit ἐν αὐτοῖς: Victorius retinet αὐτῶν, & accipit pro rerum gestarum in eo bello, quæ extra partem illam positæ sunt. *Sylburgius.*

5 Οἷς διαλαμβάνει.] Pro οἷς perperam in Basil. est δὶς: quod Victorius quoque monuit. *Sylburgius.*

9 Ὁ τὰ Κυπριακά.] Pro Κυπριακὰ, in calamo exaratis legi Κυπρικὰ, testatur idem Victorius. *Sylburgius.*

7 Μικρὰν Ἰλιάδα.] Auctor ille, qui *Homeri* vitam sub *Herodoti* nomine scripsit, hoc poema *Homero* assignat, quod ita incepit,

Ἴλιον ἀείδω, καὶ Δαρδανίην εὔπωλον,
Ἧς πέρι πολλὰ πάθον Δαναοὶ, θεράποντες Ἄρηος.

Opus vero ab *Aristotele*, & plerisque aliis tanto indignum poetâ judicatur. Parva, totum licet Trojanum bellum complexa, vocatur *Ilias*. *Homerus* verò unam tantùm pertractavit partem: at *ex tanto*, ut ajunt, *ungue, qualis extabat Leo?* Dacierus.

8 Πτωχεία, Λάκαιναι.] Idem suspicatur conjunctè legendum Πτωχεία Λάκαινα, *Mendicatio Lacæna.* Sylburgius.

ΚΕΦ.

ΚΕΦ. κδʹ.

Ἐποποιίας πρὸς τραγῳδίαν διαφορὰ, καὶ πῶς λέγειν χρὴ τὰ ψευδῆ.

ΕΤΙ δὲ τὰ εἴδη [o] ταὐτὰ δεῖ ἔχειν τὴν ἐποποιίαν τῇ τραγῳδίᾳ. Ἢ γὰρ ἁπλῆν, ἢ πεπλεγμένην, ἢ ἠθικὴν, ἢ παθητικὴν [p] δεῖ εἶναι, καὶ τὰ μέρη ἔξω μελοποιίας καὶ ὄψεως ταὐτά. Καὶ γάρ περιπετειῶν δεῖ καὶ ἀναγνωρίσεων καὶ παθημάτων· ἔτι τὰς διανοίας καὶ τὴν λέξιν ἔχειν καλῶς· οἷς ἅπασιν Ὅμηρος κέχρηται, καὶ πρῶτος καὶ ἱκανῶς. Καὶ γὰρ καὶ τῶν [q] ποιημάτων ἑκάτερον συνέστηκεν· ἡ μὲν Ἰλιὰς, ἁπλοῦν καὶ παθητικόν· ἡ δὲ Ὀδύσσεια, πεπλεγμένον· ἀναγνώρισις γὰρ [r] διόλου [1] καὶ ἠθική. [2] Πρὸς δὲ τούτοις λέξει καὶ διανοίᾳ πάντας [s] ὑπερβέβληκε. Διαφέρει δὲ καὶ κατά τε συστάσεως τὸ μῆκος ἡ ἐποποιία, καὶ τὸ μέτρον. Τοῦ μὲν οὖν μήκους ὅρος

[o] ταῦτα δεῖ omittit M. 16. [p] δεῖ εἶναι omittunt M. 14. xiv. 21. ἢ παθητικὴν δεῖ εἶναι omittit M. 16. [q] ποιημάτων M. 14. 16. & 21. in quo corr. [r] δι' ὅλου M. xiv. 16. 21. [s] ὑπερβέβηκεν M. xiv. 16.

1 Καὶ ἠθική.] *Longinus* ad finem Sectionis 9. ὅπως ἦ σοι γνώριμον, ὡς ἡ ἀκμὴ τοῦ πάθους ἐν τοῖς μεγάλοις συγγραφεῦσι καὶ ποιηταῖς εἰς ἦθος ἐκλύεται. *Dacierus*. Vertit Tollius: *Ut hinc discas, quum concitatæ ille orationis vigor in præclaris cum solutæ, tum ligatæ orationis scriptoribus per ætatem elanguescit, ac remittit, ad moratum illos dicendi genus plerumque declinare.*

2 Πρὸς δὲ τούτοις.] Calamo exarati libri habent πρὸς γοῦν τούτοις, ut adnotat Victorius. Ipse tamen pervulgatam lectionem retinet, ut planiorem. *Sylburgius*.

ἱκα-

[3] ἱκανὸς εἰρημένος. Δύνασθαι γὰρ δεῖ συνορᾶσθαι τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος. Εἴη δ᾽ ἂν τοῦτο, [4] εἰ τῶν μὲν ἀρχαίων ἐλάττους αἱ συστάσεις εἶεν, [t] πρός τε τὸ πλῆθος τῶν [u] τραγῳδιῶν τῶν εἰς μίαν ἀκρόασιν τιθεμένων παρήκοιεν. [v] Ἔχει δὲ πρὸς τὸ [x] ἐπεκτείνεσθαι τὸ μέγεθος πολύ τι ἡ ἐποποιΐα ἴδιον, διὰ τὸ ἐν μὲν τῇ τραγῳδίᾳ μὴ ἐνδέχεσθαι ἅμα [y] πραττόμενα [5] πολλὰ μιμεῖσθαι, ἀλλὰ τὸ ἐπὶ τῆς σκηνῆς καὶ τῶν ὑποκριτῶν μέρος μόνον. Ἐν δὲ τῇ ἐποποιΐᾳ, διὰ τὸ διήγησιν εἶναι, [z] ἔστι πολλὰ μέρη [a] ἅμα ποιεῖν περαινόμενα, ὑφ᾽ ὧν οἰκείων ὄντων, αὔξεται ὁ τοῦ ποιήματος ὄγκος. Ὥστε τοῦτ᾽ ἔχει τὸ ἀγαθὸν εἰς μεγαλοπρέπειαν, καὶ τὸ μεταβάλλειν τὸν ἀκούοντα, καὶ ἐπεισοδιοῦν ἀνομοίοις ἐπεισοδίοις. Τὸ γὰρ ὅμοιον ταχὺ πληροῦν, ἐκπίπτειν ποιεῖ τὰς τραγῳδίας. Τὸ δὲ μέτρον τὸ ἡρωϊκὸν ἀπὸ τῆς πείρας [6] ἥρ-

[t] πρόσθεν M. 14. 16. & Vall. πρὸς δὲ M. xiv. [u] tragœdorum Vall. omittunt τῶν M. omnes. [x] ἐκτείνεσθαι M. 21. [y] actas partes multas imitari Vall. [z] ἔτι M. 14. [a] ποιεῖν περαινόμενα ἅμα M. 14.

3 Ἱκανὸς εἰρημένος.] In Editione *Heinſiana*, itidemque in illa Pariſ. edita 1629. & Vict. poſt ἱκανὸς inſeritur ὁ: ἱκανὸς ὁ εἰρημένος.

4 Εἰ τῶν μὲν ἀρχαίων.] Antiqui poetæ, quales erant *Cypriacorum*, & *Parvæ Iliados* auctores, longa nimis rerum conſtitutione utebantur. Præcipit igitur, ut arctiori poemata compingantur forma; adeoque ut infra duodecim, aut eo plus minus, perlègantur horas. Quod temporis ſpatium inde colligit, quod *Athenienſes* Tragœdiarum commiſſionibus perquam delectati, in Theatris ſine tædio, ab ortu Solis ad occaſum uſque ſedere ſolebant. Nec dubitandum, quin eo in ſpatio, facile perlegatur *Homeri* Ilias. *Dacierus.*

5 Πολλὰ μιμεῖσθαι.] Idem Victorius, πολλὰ μέρη μιμεῖσθαι. *multas partes imitari.* Sylburgius.

6 Ἥρμοσεν.] Idem Victorius, ἥρμοκεν pro ἥρμοσεν. *Sylburgius.*

μοσεν·

μόσεν· εἰ γάρ τις ἐν ἄλλῳ τινὶ μέτρῳ [b] διηγηματικὴν μίμησιν ποιοῖτο, ἢ ἐν πολλοῖς ἀπρεπὲς ἂν [c] φαίνοιτο. Τὸ γὰρ ἡρωϊκὸν, στασιμώτατον καὶ ὀγκωδέστατον τῶν μέτρων ἐστί· διὸ καὶ γλώττας καὶ μεταφορὰς δέχεται μάλιστα. Περιττὴ γὰρ καὶ ἡ διηγηματικὴ [7] [d] μίμησις τῶν ἄλλων· τὸ δὲ [e] ἰαμβικὸν καὶ τετράμετρον, [8] [f] κινητικά. τὸ μὲν, ὀρχηστικόν· τὸ δὲ, πρακτικόν. Ἔτι δὲ ἀτοπώτερον εἰ [g] μιγνύοι τις αὐτὰ, ὥσπερ Χαιρήμων. Διὸ οὐδεὶς μακρὰν σύστασιν ἐν ἄλλῳ πεποίηκεν, ἢ τῷ ἡρώῳ, ἀλλ' ὥσπερ εἴπομεν, αὐτὴ ἡ φύσις διδάσκει τὸ ἁρμόττον [9] [h] αὐτὸ διαιρεῖσθαι. Ὅμηρος δὲ ἄλλα τε πολλὰ ἄξιος ἐπαινεῖσθαι, καὶ δὴ καὶ ὅτι μόνος τῶν ποιητῶν, οὐκ ἀγνοεῖ [10] ὃ δεῖ ποιεῖν αὐτόν. Αὐτὸν γὰρ δεῖ τὸν ποιητὴν ἐλάχιστα λέγειν· οὐ γάρ ἐστι κατὰ ταῦ-

[b] διηγητικὴν M. 14. 16. 21. [c] ἀπροφαίνοιτο M. 21. [d] κίνησις M. 14. 16. 21. nec non Ald. & Vall. [e] ἰαμβεῖον M. xiv. 21. [f] κινητικὸν M. 14. [g] μὴ γνοίη M. 14. 21. μὴ γνίη (sic) M. 16. [h] αὐτῇ M. omnes, ita Vall.

7 Μίμησις.] Basil. κίνησις pro μίμησις: quomodo Victorius quoque in quibusdam calamo exaratis invenit: sed mavult cum Pacci & suo quodam libro μίμησις, ut *in initio prioris cap.* Idem Victorius veretur ne ibidem pro κινητικὰ legendum sit κινητὰ, mobilia: cum verbi κινητικὰ ea vis sit, ut notat ea quæ movendi alias res facultatem magnam habent, non quæ ipsa proclivia ad motum sunt; & mobile, non motivum, respondeat stabili. *Sylburgius.*

8 Κινητικά.] Lege, Κινητικὰ, passive, id est mobilia, seu, ut moveantur, apta: sic apud Plutarchum de primo frigido. *Goulstonus.*

9 Αὐτὸ διαιρεῖσθαι.] Victorius è scriptis libris pro αὐτὸ reponit αὐτῇ, ipsi. *Sylburgius.*

10 Ὃ δεῖ ποιεῖν.] Secutus sum hanc lectionem, quæ & ferri potest. Tamen, nescio quomodo, magis arridet, οὐκ ἀγνοεῖ ὃ δεῖ εἰπεῖν αὐτόν. Et sequitur, αὐτὸν γὰρ δεῖ τὸν ποιητὴν ἐλάχιστα λέγειν. *Heinsius.*

τα

τὰ μιμητής. Οἱ μὲν οὖν ἄλλοι, αὐτοὶ μὲν δι' ὅλου ἀγωνίζονται, μιμοῦνται δὲ ὀλίγα καὶ ὀλιγάκις· ὁ δὲ ὀλίγα φροιμιασάμενος, εὐθὺς εἰσάγει ἄνδρα ἢ γυναῖκα, 11 ἢ ἄλλο τι ἦθος, 12 i καὶ οὐδὲν ἄηθες, ἀλλ' k ἔχον ἦθος. Δεῖ μὲν οὖν ἐν ταῖς τραγῳδίαις ποιεῖν τὸ θαυμαστόν. Μᾶλλον δ' ἐνδέχεται ἐν τῇ ἐποποιίᾳ 13 τὸ ἀνάλογον. Διὸ συμβαίνει μάλιστα τὸ θαυμαστὸν, διὰ τὸ μὴ ὁρᾶν εἰς l τὸν πράττοντα. 14 m Ἔπειτα τὰ περὶ τὴν 15 Ἕκτορος δίωξιν ἐπὶ σκηνῆς ὄντα, γελοῖα ἂν n φανείη, οἱ μὲν ἑστῶτες καὶ οὐ διώκοντες, ὁ δὲ ἀνανεύων. Ἐν δὲ τοῖς ἔπεσι o λανθάνει.

i οὐδέν' ἀήθη M. xiv. οὐδένα ἦθη M. 21. οὐδέν' ἀήθει M. 14. 16. k ἔχοντα ἦθη M. omnes. habentem mores Vall. l quæ aguntur Vall. m ἐπεὶ τὰ M. xiv. n φανείη M. 16. o λανθάνειν M. 16. & Ald.

11 Ἢ ἄλλο τι ἦθος.] Per hæc verba, aut numen aliquod, aut fictam personam significari vult *Bossuius*. Quæ quidem in se nullos licet habeant mores, morata tamen ut videatur fabula, adjumento sunt.

12 Καὶ οὐδὲν ἄηθες.] In omnibus calamo exaratis libris, virili genere, accusandique casu legitur, καὶ οὐδέν' ἀήθη, ἀλλ' ἔχοντα ἦθος, *nullum vacuum a moribus, sed habentem mores*: quæ lectio multo planior est: Victorius. *Sylburgius*.

13 Τὸ ἀνάλογον.] Idem Victorius pro ἀνάλογον legit ἄλογον *quod ratione caret*. Et mox δι' ὃ, *cujus operâ ac vi*. Sylburgius.

Ibid. Τὸ ἀνάλογον.] Pro ἀνάλογον scribe ἄλογον. Et mox δι' ὃ: Victorius. Nos etiam totum illud (διὸ συμβαίνει μάλιστα τὸ θαυμαστὸν) Parenthesi inclusimus. *Goulstonus*.

14 Ἔπειτα.] Victorius ἐπεὶ, *quia*, pro ἔπειτα. *Sylburgius*.

Ibid. Ἔπειτα τὰ περὶ.] Scribe, ἐπεὶ τὰ περὶ τὴν Ἕκτορος δίωξιν. *Heinsius*.

15 Ἕκτορος δίωξιν.] Intelligit Iliad. χ. Ubi fugientem *Hectora* circa Trojæ muros *Achilles* persequitur:

Ἕκτορα δ', ὡς ἐνόησεν, ἕλε τρόμος, οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
Αὖθι μένειν, ὀπίσω δὲ πύλας λίπε, βῆ δὲ φοβηθείς·
Πηλείδης δ' ἐπόρουσε.

Τὸ δὲ θαυμαστὸν, ἡδύ· σημεῖον δέ· πάντες γὰρ προστιθέντες, ἀπαγγέλλουσιν ὡς χαριζόμενοι. Δεδίδαχε δὲ μάλιστα Ὅμηρος καὶ τοὺς ἄλλους [16] ψευδῆ λέγειν ὡς δεῖ. Ἔστι δὲ τοῦτο παραλογισμός· [17] οἴονται γὰρ ἄνθρωποι,

16 ψευδῆ λέγειν.] Nihil melius de *Homero* dici potest quam quod ipse dicit de *Ulysse* cum *Penelope* confabulante:

Ἴσκε ψεύδεα πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν ὁμοῖα. *Dacierus.*

17 Οἴονται γὰρ ἄνθρωποι.] Totus iste locus, mirum quantum negotii, quantum molestiæ exhibuerit interpretibus. Hoc inter eruditos constat, eam intelligi fallaciam, quæ παρὰ τὸ ἑπόμενον à Philosopho in Elenchis vocatur: ὅταν, innuit ibi τοῦδι ὄντος ἐξ ἀνάγκης τοδὶ ᾖ, καὶ τοῦδι ὄντος οἴονται καὶ θάτερον ἐξ ἀνάγκης εἶναι. Quæ verba cum loco plane conveniunt. Quippe quæ in reciprocatione consequentiæ consistit, cum id non convertitur, quod converti posse putamus. Variam autem è codicibus manu exaratis lectionem attulit doctissimus Madius. Quem qui volet consulat. Frustra tamen, nisi fallor. Qui & aliquid hic aliter sola conjectura legendum existimat. Quare, ne quid eruditos amplius excruciet, totum locum ita emendent: οἴονται γὰρ ἄνθρωποι, ὅταν τουδὶ ὄντος ἢ γινομένου τοδὶ γίνεται, εἰ τὸ ὕστερόν ἐστι, καὶ τὸ πρότερον εἶναι ἢ γίνεσθαι. Τοῦτο δέ ἐστι ψεῦδος. Διὸ εἴη ἂν τὸ πρῶτον ψεῦδος. Ἄλλου γὰρ τούτου ὄντος οὐκ ἀνάγκη εἶναι, ἢ προσεῖναι τοῦτο. Sensus est talis. Qui pallere hominem videt, judicat eum amare, quia posterius illud pallere sequitur illud prius, quod est amare. Quia ergo posterius illud evenit, ut palleat qui amat, judicant, prius adesse semper: & fieri, ut qui pallet, vice versa, amet. Aut ubi pallor est, ibi sit amor. Hoc autem falsum inquit. Itaque prius illud ibi falsum erit, amare eum semper, qui pallet. Nam cum hoc sit aliud, neque recte convertatur, hoc aut esse aut fieri aut adesse non necesse est. Non enim qui pallet, necessario amat: quia qui amat, is pallet. Sed, inquit, animus noster, quia hoc verum esse novit, pallere nimirum eum qui amat, quod est posterius, illud, quod amorem sequitur, etiam prius semper verum esse male colligit: ut, nimirum, amet, qui pallet. Eadem ratione Homerum παραλογίζεσθαι, & venuste imponere lectoribus ostendit. *Heinsius.*

ὅταν

[18] [p] ὅταν [q] τοῦδε ὄντος ἢ γινομένου τοδὶ γίνεται, εἰ τὸ ὕστερόν ἐστι, καὶ τὸ πρότερον εἶναι ἢ γίνεσθαι. Τοῦτο δέ ἐστι ψεῦδος. [r] Δι' ὃ δή, ἂν τὸ πρῶτον ψεῦδος, [19] [s] ἄλλου δὲ τούτου ὄντος, ἀνάγκη εἶναι ἢ γενέσθαι ἢ [t] προσθεῖναι. Διὰ γὰρ τὸ [20] εἰδέναι τοῦτο ἀληθὲς ὄν, παραλογίζεται ἡμῶν ἡ ψυχὴ καὶ τὸ πρῶτον, ὡς [u] ὄν. [21] Προαιρεῖσθαί [x] τε ἀδύνατα καὶ εἰκότα, μᾶλλον ἢ δυνατὰ [y] καὶ [z] ἀπίθανα, τούς τε λόγους μὴ [a] συνίστασθαι ἐκ μερῶν ἀλόγων, ἀλλὰ [22] μάλιστα μὲν [b] μηδὲν [c] ἔχειν ἄλογον· εἰ δὲ μή, ἔξω τοῦ μυθεύ-

[p] ὅτ' ἂν M. 21. [q] τοῦ δέοντος τὸ δι' ὧν γινομένου M. 14. 16. 21. [r] Διὸ M. 14. xiv. 16. [s] ἀλλ' οὐδὲ M. 14. 16. 21. [t] προσθῆναι M. 16. & Ald. [u] ὄν· παράδειγμα δὲ τούτου ἐκ τῶν Νίπτρων. Προαιρεῖσθαι M. 14. ὄν· παράδειγμα δὲ τοῦτο ἐκ τῶν Νίπτρων· προαιρ. M. xiv. 16. 21. id exemplum ex Niptris proponi liquet Vall. [x] τε ἀδύνατα, εἰκότα μᾶλλον M. 14. τε δεῖ ἀδύνατα· εἰκότα μᾶλλον M. xiv. τε δ' ἀδύνατα· εἰκότα μ. M. 16. 21. [y] καὶ omittunt M. omnes. [z] quæ fidem faciant Vall. [a] ἐνίστασθαι M. 14. 16. [b] μηδὲν omittit M. 14. [c] ἔχει M. 14.

18 Ὅταν τοῦδε ὄντος.] Victorius è ſcriptis libris legit, ὅταν τοῦδε ὄντος τοδὶ ᾖ, ἢ γινομένου γίνηται: *quando hoc exiſtente, hoc fuerit; vel cum ſit, factum fuerit*. Sylburgius.

19 Ἄλλου δὲ τούτου.] Idem è quibuſdam calamo exaratis codicibus legit, ἀλλ' οὐδὲ τούτου ὄντος, *ſed neque hoc exiſtente*. Sylburgius.

Ibid. Ἄλλου δὲ τούτου.] Diſcedit à recepta lectione *Heinſius:* atque ita in textu: ἄλλου δὲ τούτου ὄντος, οὐκ ἀνάγκη εἶναι ἢ γινέσθαι ἢ προσεῖναι. Vertit: *Hoc enim cum ſit aliud, non neceſſe eſt fieri hoc aut ſimul adeſſe.*

20 Εἰδέναι τοῦτο] Idem Vict. mutato verborum ordine legit τοῦτο εἰδέναι ἀληθές. *Sylburgius.*

21 Προαιρεῖσθαί τε.] Quidam calamo exaratus liber poſt προαιρεῖσθαί τε addit δεῖ. De quo dubitat Victorius. Eodem pacto (inquit idem) conjunctio καὶ, quæ infra bis ponitur, abeſt à duobus libris. Sed hæc quoque ſit ne, an non ſit parvi omnino refert. Nam infra ubi eandem ſententiam repetit, ſemel poſita eſt, ſemel vero relicta. *Sylburgius.*

22 Μάλιστα μὲν.] Baſil. & Cam. omittunt μὲν poſt μάλιστα: minus bellè. *Sylburgius.*

ματος, ὥσπερ Οἰδίπους τὸ μὴ εἰδέναι [23] πῶς [d] ὁ [e] Λάϊος ἀπέθανεν. Ἀλλὰ μὴ ἐν τῷ δράματι, ὥσπερ ἐν Ἠλέκτρᾳ οἱ τὰ Πύθια ἀπαγγέλλοντες· ἢ ἐν Μυσοῖς, ὁ ἄφωνος ἐκ Τεγέας εἰς τὴν [f] Μυσίαν ἥκων. Ὥστε τὸ λέγειν ὅτι [g] ἀνῄρητο ἂν ὁ μῦθος, γελοῖον. Ἐξ ἀρχῆς γὰρ οὐ δεῖ συνίστασθαι τοιούτους. [24] [h] ἂν δὲ θῇ, καὶ φαίνηται [i] εὐλογώτερον, [k] ἐνδέχεσθαι καὶ ἄτοπον· ἐπεὶ καὶ τὰ ἐν Ὀδυσσείᾳ ἄλογα, [25] τὰ περὶ τὴν ἔκθεσιν, ὡς οὐκ ἂν ἦν ἀνεκτὰ, δῆλον ἂν γένοιτο, εἰ αὐτὰ φαῦλος ποιητὴς [26] ποιήσει. Νῦν δὲ τοῖς ἄλλοις [l] ἀγαθοῖς ὁ ποιητὴς [27] [m] ἐμφανίζει ἡδύνων

d ὁ omittit M. xiv. 21. e Ἰόλαος M. omnes. necnon Ald. & Vall.
f Μυσίαν· εἰκόνος τε M. 14. Μυσίαν ἥκοντος (fic) τε M. 16. & 21. ubi tamen corr.
g ἀνήρειτο M. 14. 16. ἀνείρητο M. 21. h ἂν δὲ θῇ M. 14. & Ald. fi fiat Vall.
i εὐλογοτέρως M. 16. k ἀποδέχεσθαι M. xiv. l bonus poeta Vall.
m ἐμφανίζειν ἠδύνατο ἄτοπον M. 14. 16. ἀφανίζει, ἡδύνων τὸ ἄτοπον M. xiv. 21.

23 Πῶς ὁ Λάϊος.] Cam. & Basil. Edit. margo pro Λάϊος habet Ἰόλαος. Victorius retinet Λάϊος. *Sylburgius.*

24 Ἂν δὲ θῇ.] Θῇ habet & Victorii editio. Sed cum verterit, *si vero positum fuerit*, significat se pro θῇ legisse passivum τεθῇ. Idem prætereà adnotat, se εὐλογωτέρον in duobus scriptis exemplaribus invenisse mutatum in adverbium. Adhæc pro mendoso ἐνδέχεσθαι, quosdam libros veteres habere ἐκδέχεσθαι, quosdam ἀποδέχεσθαι: quorum prius magis sibi probari, cum ἐκδεχόμενος similiter usurpetur 8. Topicorum. Basil. etiam margo adnotat hoc ipsum ἐκδέχεσθαι. *Sylburgius.*

25 Τὰ περὶ τὴν ἔκθεσιν.] Locum vide, Odyss. ν. quo vix quicquam suavius reperiri potest. Crebris poeta similitudinibus, & carminum dulci modulatione currentium, celat id, quod maximè voluit. Et successu satis felici, post tantos labores terra marique exhaustos, μαλακῷ δεδμημένον ὕπνῳ Heroa in patrium exponit littus. *Dacierus.*

26 Ποιήσει.] In utraque *Heinsii Editione*, ποιήσειε: *si ineptus poeta fecisset.*

27 Ἐμφανίζει.] Victorius pro ἐμφανίζει restituendum ait ἀφανίζει, *delet*; magno interpretum consensu. *Sylburgius.*

τὸ

τὸ ἄτοπον. Τῇ δὲ λέξει δεῖ διαπονεῖν ἐν τοῖς ἀργοῖς μέρεσι, καὶ μήτε ἠθικοῖς, μήτε διανοητικοῖς· ἀποκρύπτει γὰρ πάλιν ἡ λίαν λαμπρὰ λέξις τὰ ἤθη, καὶ τὰς διανοίας.

ΚΕΦ. κε.

Περὶ προβλημάτων καὶ λύσεων, ἐκ πόσων τε καὶ ποίων εἰδῶν ἂν εἴη.

Περὶ [a] δὲ προβλημάτων καὶ λύσεων, ἐκ πόσων τε καὶ [1] ποίων [o] ἂν εἰδῶν [p] εἴη, ὧδε θεωροῦσι γένοιτ' ἂν φανερόν. Ἐπεὶ γάρ ἐστι μιμητὴς ὁ ποιητής, ὥσπερ ἂν [q] ἡ ζωγράφος, [r] ἤ τις ἄλλος εἰκονοποιός, ἀνάγκη μιμεῖσθαι, τριῶν ὄντων [s] τὸν ἀριθμόν, ἕν τι ἀεί· ἢ γὰρ οἷα ἦν, ἢ ἔστιν, ἢ οἷα φασὶ καὶ δοκεῖ, ἢ οἷα εἶναι δεῖ. [2] Ταῦτα δ' ἐξαγγέλλεται λέξει, ἢ καὶ γλώτταις καὶ μεταφοραῖς. Καὶ πολλὰ πάθη τῆς λέξεώς ἐστι· δίδομεν γὰρ ταῦτα τοῖς ποιηταῖς. Πρὸς δὲ τούτοις οὐχ ἡ αὐτὴ ὀρθότης ἐστὶ τῆς [t] πολιτικῆς καί τῆς [u] ποιητικῆς, οὐδὲ

[a] προβλημάτων δὲ M. 14. [o] ἂν omittit M. xiv. [p] ἐστιν M. xiv. 16. 21. [q] εἰ ζωγράφος M. omnes. [r] εἴτις M. 16. & 21. in quo corr. necnon Ald. [s] τῷ ἀριθμῷ M. xiv. [t] ποιητικῆς M. xiv. [u] πολιτικῆς M. 14.

1 Ποίων ἄν.] Basil. omisso ἂν pro εἴη legit ἐστιν. *Sylburgius.*

2 Ταῦτα δ' ἐξαγγέλλεται.] Scio quid velint interpretes. Ego vero nullus dubito scripsisse Philosophum: ταῦτα δ' ἐξαγγέλλεται κυρίᾳ λέξει ἢ καὶ γλώτταις. Cum præsertim sæpius incuriâ librariorum interciderit in hoc libello vox ista. Sic supra, τὴν ὀνομάτων συνήθειαν, pro τὴν τῶν κυρίων ὀνομάτων συνήθειαν. *Heinsius.*

ἄλλης

ἄλλης τέχνης καὶ ποιητικῆς. Αὐτῆς γὰρ τῆς [x] ποιητικῆς διττὴ [y] ἡ ἁμαρτία· [z] ἡ μὲν γὰρ [z] καθ' αὑτήν, ἡ δὲ κατὰ συμβεβηκός· [3] ἡ μὲν γὰρ προείλετο [4] μιμήσασθαι ἀδυναμίαν, [b] αὐτῆς ἡ ἁμαρτία· ἡ δὲ τὸ προελέσθαι μὴ ὀρθῶς, [c] κατὰ συμβεβηκός· ἀλλὰ τὸν ἵππον ἄμφω τὰ δεξιὰ [5] προβεβληκότα. Ἢ τὸ καθ' ἑκάστην τέχνην ἁμάρτημα. οἷον, τὸ κατὰ ἰατρικὴν ἢ ἄλλην τέχνην, [6] εἰ ἀδύνατα [d] πεποίηται. Ταῦτ' οὖν ὁποῖα ἂν ᾖ, οὐ

[x] πολιτικῆς M. 14. [y] ἡ omittunt M. omnes. [z] κατ' αὐτὴν M. 21. [a] ἡ μὲν M. 21. corr. εἰ μὲν. [b] αὐτῆς M. 16. αὐτὴ M. xiv. [c] κατὰ συμβεβηκὸς omittunt M. omnes. [d] πεποίηται ὁποιανοῦν ἡ καθ' M. 14. xiv. πεποίηται ὁποίαν οὖν ἡ καθ' M. 16. 21.

3 Ἡ μὲν γὰρ προείλετο.] Victorius pro ἡ μὲν & ἡ δὲ, legit εἰ μὲν, *siquidem*: & εἰ δὲ, *si vero*. Idem adnotat *Robortellum* pro μὴ, quod in excusis est, putasse corrigendum μὲν: sed sibi vulgatam lectionem videri veriorem. Præterea non parum hac parte perturbare, quod Philosophus antequam sententiam absolvisset, in mediam illam conjecit hæc verba, quæ naturam ejus peccati aperirent, κατὰ συμβεβηκός: si vera illa legitimaque auctoris sint. *Morellium* sane in sua Editione illa sustulisse: sed se, quia nullum exemplar invenerit à quo abessent, & præterea Philosophus quibusdam in locis sit duriusculus, retinenda censuisse. *Sylburgius*.

4 Μιμήσασθαι ἀδυναμίαν.] Scribe, κατ' ἀδυναμίαν. Cæterum, non ut vulgo pessime editur, sed ut in manu exarato codice leguntur, quo usi sunt viri docti, hæc edidi. Certe Philosophus, ἀδυναμίαν in poëta qui imitatur, τὸ ἀδύνατον statuit in artibus, quas imitatur. Neque modo recte sentit, sed & accurate loquitur. Vide, quæ περὶ ἀδυναμίας doctissimus & ornatissimus huc congessit Victorius. *Heinsius*.

5 Προβεβληκότα] Post vocem προβεβληκότα, distinguendum est commate, non puncto. *Goulstonus*.

6 Εἰ ἀδύνατα.] Idem Victorius legit ἢ ἀδύνατα πεποίηται, *vel impossibilia in poesi tractavit*. Idem non probat *Robortellum*, qui delenda censuerit verba illa, ταῦτ' οὖν ὁποῖα ἂν ᾖ. *Sylburgius*.

καὶ

καθ' ἑαυτήν. Ὥς τε δεῖ τὰ ἐπιτιμήματα ἐν τοῖς προβλήμασιν, ἐκ τούτων ἐπισκοποῦντα, λύειν. Πρῶτον μὲν [e] γὰρ, ἂν τὰ πρὸς αὐτὴν τὴν τέχνην ἀδύνατα πεποίηται, ἡμάρτηται· ἀλλ' ὀρθῶς [f] ἔχοι, εἰ [g] τυγχάνοι τοῦ τέλους [7] τοῦ αὐτῆς. Τὸ γὰρ [8] τέλος εἴρηται· [h] οἷον, εἰ οὕτως ἐκπληκτικώτερον ἢ αὐτὸ, ἢ ἄλλο ποιεῖ μέρος. Παράδειγμα ἡ τοῦ Ἕκτορος δίωξις. [9] Ἠ, μέντοι τὸ τέλος, ἢ μᾶλλον ἢ ἧττον ἐνεδέχετο ὑπάρχειν, καὶ κατὰ τὴν περὶ τούτων [10] τέχνην, [i] ἡμάρτηται οὐκ ὀρθῶς. Δεῖ γὰρ, εἰ ἐνδέχεται, ὅλως μηδαμῇ ἡμαρτῆσθαι. Ἔτι [11] ποτέρων ἐστὶ τὸ ἁμάρτημα, τῶν κατὰ τὴν τέχνην, ἢ κατ' ἄλλο συμ-

[e] γὰρ, ἂν omittunt M. omnes. [f] ἔχει M. omnes. [g] τυγχάνει M. 14. xiv. 21. omiserat 16. addita deinde ut in 14. [h] οἷον omittunt M. omnes. [i] ἡμαρτῆσθαι M. omnes. [k] εἴδῃ M. 16. 21. & Vict.

7 Τοῦ αὐτῆς.] Αὐτῆς primâ literâ aspiratâ scribi debere, non tenui, ut in prius excusis, adnotat Victorius. Idem suspicatur in postrema istarum vocum, τὸ γὰρ τέλος εἴρηται, à librario peccatum esse, aut hic aliquid desiderari quod sententiam impleat: quia non satis idoneus sensus hinc colligatur. Ad suspicionem certe augendam facere, quod particula οἷον, quæ sequitur, à nonnullis libris absit, quæ tamen hic necessaria videatur. *Sylburgius.*

8 Τέλος εἴρηται.] Scribe, τὸ γὰρ τέλος εὕρηται. Graviter hic, tanquam in loco ἀνιάτῳ, & qui nulla ope possit convalescere eruditissimus se torquet Victorius. Ita ut etiam aliquid deesse suspicetur. Nullus enim, inquit, satis idoneus hinc sensus colligitur. *Heinsius.*

9 Ἠ, μέν τοι.] Idem Victorius pro ἢ μέντοι legit εἰ μέντοι, *si sine.* Sylburgius.

10 Τέχνην, ἡμάρτηται.] Distingue post ἡμάρτηται, non post τέχνην. *Goulstonus.*

11 Ποτέρων.] Idem Victorius probat receptam lectionem ποτέρων, seque calamo exaratos libros illi consentientes invenisse affirmat. *Sylburgius.*

βεβηκός

βεβηκώς; ἔλαττον γὰρ, εἰ μὴ [k] ᾔδει ὅτι [12] Ἔλαφος θήλεια κέρατα οὐκ ἔχει, [13] ἢ [l] εἰ κακομιμήτως ἔγραψε. Πρὸς δὲ τούτοις ἐὰν ἐπιτιμᾶται, ὅτι οὐκ ἀληθῆ, [14] ἀλλ' [m] οἷα δεῖ· [15] οἷον καὶ Σοφοκλῆς ἔφη, αὐτὸς μὲν οἵους δεῖ

l εἰ κακομιμήτως sunt in lacuna in M. 14. εἰ ἀμιμήτως M. xiv. ἵνα (sic) μιμήτως M. 16. ἢ ἀμιμήτως M. 21. & videtur corr. ut in 16. m ἴσως M. omnes.

12 Ἔλαφος θήλεια.] *Pindarus*, ut & *Anacreon*, cervas cornutas fecerant. In *Olymp.* Od. 3. Χρυσόκερων ἔλαφον θήλειαν. Sed & *Callimachus*, qui longe post *Aristotelem* vixit:

Εὗρες ἐπὶ προμολῇς ὄρεος τοῦ Παῤῥασίοιο
Σκαιρούσας ἐλάφους, μέγα τι χρέος· αἱ μὲν ἐπ' ὄχθῃς
Αἰὲν ἐβουκολέοντο μελαμψήφιδος Ἀναύρου,
Μάσσονες ἢ ταῦροι· κεράων δ' ἀπελάμπετο χρυσός.

Cornua capitibus cervarum poetas de industria affigere verisimile est: qua ratione & nescio quæ incredibilia Phœnici affinxerunt. Vid. quæ annotavit *Anna Fabri Filia* hunc in locum *Callimachi*.

13 Ἢ εἰ κακομιμήτως.] Victorius adnotat quosdam scriptos libros habere, ἢ εἰ ἀμιμήτως: alios vero ἢ κακμιμήτως. Ut non sine casu existimat aliquis priorem harum aut veram esse, aut proximè ad illam accedere. Contra autem, quæ irrepsit in excusos libros, videri è posteriore hac restitutâ illi syllabâ quæ defecerat; concinnatam fuisse: cum etiam secunda vox, quæ in priore est, addi debuerit, id est conjunctio εἰ, quæ prorsus necessaria videatur. *Sylburgius*.

14 Ἀλλ' οἷα δεῖ.] Idem Victorius libros pro ἀλλ' οἷα δεῖ habere ἀλλ' ἴσως δεῖ. Videri tamen omnibus partibus meliorem receptam lectionem. *Sylburgius*.

15 Οἷον καὶ Σοφοκλῆς.] Vellem qui prolixissimos & eruditissimos in libellum hunc commentarios scripserunt, paulo diligentius hunc locum excutere suarum partium putassent. Novum ab acutissimo doctore problema, sive objectio, seu tu reprehensionem malis, ponitur; cujus hic jam sequitur exemplum & solutio. Si verba sequimur; meus erit talis. Sophoclem accusabat imperitus quidam, quod in imitando sibi veritatem non proponeret: respondebat, se, quales oporteret, Euripidem, quales essent, introducere. Quâ solutione, si recte concipitur, non tam solvitur problema, quam inane fuisse ostenditur. Qui

τριῶν, Εὐριπίδης ᾗ οἷοί εἰσι. [n] Δὶ ὁ ταύτῃ λυτέον. Εἰ δὲ μηδετέρως, ὅτι οὕτω φασὶν, οἷον τὰ περὶ [o] θεῶν. Ἴσως γὰρ [16] οὔτε βέλτιον [p] οὕτω λέγειν, οὔτ' ἀληθῆ, [17] ἀλλ'

[n] διὸ omittunt M. omnes. [o] τῶν θεῶν M. 14. [p] ὅτι M. omnes necnon Vall. & Ald.

Qui enim, quales oportet, repræſentat; finem conſecutus eſt. Item, qui non verè, quod in problemate erat, repræſentat, ne quidem ut oportet. Et ſi, ut oportet, jam verè. Si quis autem dicat: Sophoclem hoc voluiſſe; ſe meliores quam ſunt noſtro tempore, imitari, Euripidem autem ſimiles; quis diſcrimen unquam hoc ſtatuit? Tragœdia enim omnis *βελτίως* βέλτιστα μιμεῖσθαι τῶν νῦν, id eſt, *meliores quam ſunt nunc*, ait ipſe vir divinus, *imitari* vult: ſicut *χείρους*, ſeu *deteriores*, Comœdia. Certe Agamemnonem imitatur Euripides, ſicut Sophocles. Eodem modo τῇ πρεσβείᾳ. Quamvis κατ' ἀδυναμίαν interdum aliter Euripides. Sic, exempli gratia, in Iphigenia in Aulide, multa heroi illi infra dignitatem, ut alias, volente Deo, dicemus, tribuuntur. Sed nihil hic de illis Ariſtoteles. Totus locus ita eſt legendus: Πρὸς δὲ τούτοις ἐὰν ἐπιτιμᾶται, ὅτι οὐκ ἀληθῆ· ἀλλ' οἷα εἶναι δεῖ. Οἷον καὶ Σοφοκλῆς ἔφη, αὐτὸς μὲν οἵους εἶναι δεῖ ποιεῖν, Εὐριπίδην δὲ οἷοί εἰσι. Euripidem μισόγυνον fuiſſe, certe in ſcena, nemo ignorare poteſt, qui aut fabulas illius aut Ariſtophanis lepores legit unquam. Omnia enim fœminarum in apertum proferebat crimina, & plerumque introducebat peſſimas. Ut Phædras, Medeas, Clytemneſtras, Hermionas, alias. Contra Sophocles, honeſtas fere aut graves: ut, Tecmeſſas, Electras, Antigonas. Cum vulgaris autem ſit opinio, *Fœminas plerumque eſſe pejores*; quidam Sophocli objiciebant, quod in exprimendis fœminarum moribus à vero recederet, cum decorum obſervaret Euripides. Ille eleganter de utroque reſpondit: ὅτι αὐτὸς, οἵας δεῖ εἶναι ποιεῖ, Εὐριπίδης δὲ οἷαί εἰσι. Jam aliud eſt, οἵας δεῖ εἶναι, quam οἷαι δεῖ. Alterum enim ejus eſt qui imitatur, alterum vero ad ſubjectum imitationis refertur. *Heinſius.*

16 Οὔτε βέλτιον.] Baſil. οὔτε βέλτιον, οὔτε λέγειν. Sed noſtra ſcriptura Victorium & Cam. auctores habet. *Sylburgius.*

17 Ἀλλ' ἔτυχεν.] Satis conſtat, alterum ἀλλὰ à mala manu eſſe. Hoc ſi ejiciatur, in reliquo Victorio aſſentior, legendum: Ἀλλ' ἔτυχεν, ὥσπερ Ξενοφάνης, οὐ σαφῆ τάδε. Ipſos *Xenophanis* verſus Victorius adducit: qui videndi ſunt, & lectio-

ἔτυχεν, ὥσπερ [q] Ξενοφάνης· ἀλλ' οὖ φασι τάδε. Ἴσως [r] δὲ οὐ βέλτιον μὲν, ἀλλ' οὕτως [s] εἶχεν, οἷον τὰ περὶ τῶν ὅπλων·

— [18] Ἔγχεα δέ σφιν

Ὀρθ' ἐπὶ σαυρωτῆρος.

Οὕτω γὰρ τότε [19] ἐνόμιζον, ὥσπερ καὶ νῦν [t] Ἰλλυριοί. Περὶ δὲ τοῦ καλῶς ἢ μὴ καλῶς, ἢ εἴρηταί τινι, ἢ πέπρακται, οὐ μόνον σκεπτέον εἰς αὐτὸ τὸ πεπραγμένον ἢ εἰρημένον βλέποντας, [u] εἰ σπουδαῖον ἢ φαῦλον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν πράττοντα ἢ λέγοντα πρὸς ὃν, ἢ ὅτε, ἢ ὅτῳ, ἢ οὗ ἕνεκεν· οἷον, [x] ἢ μείζονος ἀγαθοῦ, ἵνα γένηται· ἢ μείζονος κακοῦ, ἵνα ἀπογένηται. Τὰ δὲ πρὸς τὴν λέξιν, ὁρῶντας δεῖ διαλύειν· οἷον, γλώττῃ·

[20] Οὐρῆας μὲν πρῶτον.

q Ξενοφάνει M. 14. Ξενοφάνη M. 16. 21. r δὲ omittunt M. omnes. s ἔτυχεν M. 21. t οἱ Ἰλλυριοί M. xiv. u ἢ σπουδαῖον M. xiv. 16. 21. & Ald. x ἢ omittunt M. 16. 21. ἢ μείζονος omittit M. 14. & Vall.

lectionem confirmant. *Heinsius.* Versus *Xenophanis:*

Καὶ τὸ μὲν οὖν σαφὲς οὔτις ἀνὴρ ἴδεν, οὐδέ τις ἔσται
Εἰδὼς ἀμφὶ θεῶν τε, καὶ ὅσσα λέγω περὶ πάντων.
Εἰ γὰρ καὶ τὰ μάλιστα τύχοι τετελεσμένον εἰπὼν,
Αὐτὸς ὅμως οὐκ οἶδε, δόκος δ' ἐπὶ πᾶσι τέτυκται.

18 Ἔγχεα.] Versus petitus ex Iliad. κ. ver. 153: Diu mansisse hunc morem destituendi hastas in terra, inter Græcos, ex *Eustathio* monet *Dacierus:* donec hasta quædam forte deturbata, repentino sonitu propinquos excitavit milites, & metu nocturni congressus tota implevit castra.

19 Ἐνόμιζον.] Ἐνόμιζον agnoscit etiam Victorii versio, *sic enim tunc instituto quodam faciebant.* Sylburgius.

20 Οὐρῆας.] Locus petitus ex Il. α ver. 50. eodem hæc vox occurrit sensu, Il. κ. ver. 85. quo posse intelligi ait *Aristoteles:* Ἠέ τιν' οὐρήων διζήμενος, ἤ τιν' ἑταίρων;

Ἴσως

Ἴσως γὰρ οὐ τοὺς ἡμιόνους λέγει, ἀλλὰ τοὺς φύλακας. Καὶ τὸν Δόλωνα,

— [21] [y] Εἶδος μὲν ἔην κακός.

Οὐ τὸ σῶμα ἀσύμμετρον, ἀλλὰ τὸ πρόσωπον αἰσχρόν. Τὸ γὰρ εὐειδὲς οἱ Κρῆτες εὐπρόσωπον καλοῦσι. Καὶ τό,

[22] Ζωρότερον δὲ κέραιρε,

οὐ τὸ ἄκρατον, ὡς οἰνόφλυξιν, ἀλλὰ τὸ θᾶττον. Τὸ δὲ κατὰ μεταφορὰν εἴρηται· οἷον,

[23] Ἄλλοι μέν ῥα θεοί τε καὶ ἀνέρες
Εὗδον παννύχιοι.

[z] Καὶ τό,

Ἤτοι ὅτ' ἐς πεδίον τὸ Τρωϊκὸν ἀθρήσειεν.

[a] Καί,

[24] [b] Αὐλῶν συρίγγων θ' ὅμαδον.

y ὅς δή τοι ante εἶδος addit M. 14. ita tamen ut δή τοι in lacuna ſit. ὅς ῥάτοι (ſic) M. xiv. ὅς ῥῆτοι (ſic) M. 16. 21. z pro καὶ τὸ habent ἅμα δὲ φησιν M. omnes & Vall. a Omittunt καὶ M. 14. 16. 21. b Αὐλῶν τε M. xiv.

21 Εἶδος.] Victorius ante εἶδος μὲν addit, ὅς δή τοι· Quod initium eſt verſus, ex Il. κ. ver. 316. *Sylburgius.*

22 Ζωρότερον.] Hemiſtichium eſt, ex Iliad. ι. ver. 203. *Sylburgius.*

23 Ἄλλοι μέν.] Locus ex Il. β. in ipſo ſtatim principio. Qui vero ſequitur, deſumptus eſt ex Il. κ. non procul ab initio. *Sylburgius.*

24 Αὐλῶν συρίγγωνθ'.] Hemiſtichium hoc ex eodem loco petitum eſt, ſed aliter in vulgatis Editionibus hic verſus legitur atque ab *Ariſtotele* hic citatur. ita ſcilicet,
Αὐλῶν συρίγγων τ' ἐνοπήν, ὅμαδόν τ' ἀνθρώπων:
quam lectionem agnoſcit non modo ſcholiaſtes, ſed etiam Heſychius, dum innuit ὅμαδον ſignificare tumultum congregatæ multitudinis. *Sylburgius.*

Ibid. Αὐλῶν.] Ita brevitatis amans magiſter edidit, Αὐλῶν συρίγγων τ'— ὅμαδόν τ'— Non totum Homeri verſum, ſed præcipuas citavit partes, alternis omiſſis. *Goulſtonus.*

Τὸ

[25] Τὸ γὰρ Πάντες, ἀντὶ [c] τοῦ Πολλοὶ κατὰ μεταφορὰν εἴρηται. Τὸ γὰρ πᾶν, πολύ τι. Καὶ τό,

[26] Οἴη δ' ἄμμορος,

[d] κατὰ μεταφοράν. Τὸ γὰρ γνωριμώτατον μόνον.

Κατὰ δὲ προσῳδίαν, ὥσπερ Ἱππίας ἔλυεν ὁ Θάσιος τό,

[27] Δίδομεν δέ οἱ.

Καί,

[28] Τὸ μὲν οὗ καταπύθεται ὄμβρῳ.

Τὰ δὲ διαιρέσει· οἷον Ἐμπεδοκλῆς·

[c] τοῦ omittunt M. 16. 21. [d] κατὰ μεταφορὰν omittit M. xiv. & Vall.

25 Τὸ γὰρ Πάντες.] Nihil tale in superioribus fuisse puer videt. Ergo certum est Homericum desiderari locum, in quo πάντες sint οἱ πολλοί. Ut, exempli gratia, Iliados primo, Jupiter cum ad Æthiopas cœlo relicto proficisci fingitur, addit poëta:
—Θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἕποντο.
Hic cavillator aliquis objicere poëtæ posset: Si Dii omnes Jovem sunt secuti, ergo cœlum sine Diis fuit. Hujus προβλήματος λύσιν nunc proponit magnus magister; & ostendit: ὅτι οὐ κυριολογεῖ, ἀλλὰ μετήνεγκε ποιήσας, ut alibi loquitur: id est, non propria, sed translata usum voce. Omnes enim, inquit, sunt multi. Et causam addit: τὸ γὰρ πᾶν πολύ τι. Aliter Robortellus. Cui hic quidem nihil credo. *Heinsius.*

26 Οἴη δ' ἄμμορος.] Locus ex Iliad. σ. ver. 489. & Odyss. *Sylburgius.*

27 Δίδομεν.] Δίδομεν an διδόμεν' (Ionice scilicet pro διδόναι) legerit Hippias, disquirit Victorius. Locus est Il. β. *Sylburgius.* Sed jam iste versus (ut monet *Dacierus*) in textu nullibi apparet, *Piâ*, ut loquuntur, *Fraude* subrasus.

28 Τὸ μὲν οὗ.] Versus iste prolatus ex Il. ψ. ver. 328. in cujus scriptione Basil. & Camot. pro οὗ habent ὅ. Victorius quoque de illa diversitate disputat. *Sylburgius.*

Αἶψα

Αἶψα δὲ [e] θνήτ' ἐφύοντο, τὰ πρὶν μάθον [29] [f] ἀθάνατ' εἶναι,

Ζωρά τε πρὶν κέκρητο.

Τὰ δὲ ἀμφιβολία·

[30] Παρῴχηκεν δὲ πλέων νύξ.

Τὸ γὰρ Πλέων, ἀμφίβολόν ἐστι. Τὰ δὲ κατὰ τὸ ἔθος τῆς [g] λέξεως· οἷον τὸ κεκραμένον οἶνόν φασιν εἶναι. Ὅθεν πεποίηται·

[31] Κνημὶς νεοτεύκτου κασσιτέροιο,

καὶ Χαλκέας, τοὺς τὸν σίδηρον ἐργαζομένους. Ὅθεν εἴρηται ὁ Γανυμήδης

Διὶ [h] οἰνοχοεύειν,

οὐ πινόντων οἶνον. [32] Εἴη δ' ἂν οὐ τοῦτό γε καὶ κατὰ μεταφοράν. Δεῖ δὲ καὶ ὅταν ὄνομά τι [33] [i] ὑπεναντίωμά τι

e θνητὰ M. omnes. f ἀθάνατα· ζῶά τε M. omnes & Vall. g λέξεως τῶν κεκραμένων· οἶον φασὶν M. 14. xiv. λέξεως τῶν κεκραμένων οἶνον φασὶν M. 16. 21. h οἰνοχοεύει M. 16. 21. i ὑπεναντιώματι M. 14. 16. 21. & Vall.

29 Ἀθάνατ' εἶναι.] Basil. & Camot. ἀθάνατα ζῶά τε: luxato metro. Nostra scriptura est non modo apud Victorium, sed etiam apud *Athenaeum*, & in poesi philosophica *Henrici Stephani*, p. 24. ubi posterior versus sic legitur

Ζωρά τε τὰ πρὶν ἄκρητα, διαλλάξαντα κελεύθους. *Sylburgius*.

30 Παρῴχηκεν.] Hemistichium ex Il. κ. ver. 252. *Sylburgius*.

31 Κνημὶς νεοτεύκτου.] Hemistichium petitum ex Il. φ. Quod vero sequitur, depromptum ex Il. υ. vers. 234.

—Γανυμήδης·

Ὃς δὴ κάλλιστος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων·

Τὸν καὶ ἀνηρείψαντο θεοὶ, Διὶ οἰνοχοεύειν.

32 Εἴη δ' ἄν.] Victorius, εἴη δ' ἂν τοῦτο, omissâ negativâ: secutus ea in re vetera exemplaria. *Sylburgius*.

33 Ὑπεναντίωμα.] Basil. ὑπ' ἐναντιώματι. Sed Victorii & Camotii scriptura, ὑπεναντίωμά τι, *subcontrarietatem aliquam*, visa est magis consentanea. *Sylburgius*.

δοκεῖ

[k] δοκεῖ σημαίνειν, ἐπισκοπεῖν ποσαχῶς ἂν [l] σημήνειε [34] τοῦτο ἐν τῷ εἰρημένῳ· [m] οἷον,

[35] Τῇ ῥ' [n] ἔσχετο χάλκεον ἔγχος,

[o] τῷ ταύτῃ κωλυθῆναι. [p] Τὸ δὲ, ποσαχῶς [36] ἐνδέχεται, ὡδί πως· μάλιστ' ἄν τις ὑπολάβοι κατὰ τὴν κατ' ἀντικρὺ, ἢ ὡς Γλαύκων [q] λέγει, [37] ὅτι ἔνιοι ἀλόγως προϋπολαμβάνουσι, καὶ αὐτοὶ [38] καταψηφισάμενοι συλλογίζονται, καὶ [39] ὡς εἰρηκότες ὅτι δοκεῖ ἐπιτιμῶσιν, ἂν

[k] σημαίνειν δοκῇ ἐπισκοπεῖν M. 14. δοκῇ Vict. [l] σημαίνει M. 14. [m] οἷον τὸ τῇ ῥ' M. omnes. [n] ἴσχε τὸ M. 14. [o] τὸ M. omnes. [p] δὲ τὸ omittunt M. omnes. [q] λέγει τι M. 14. λέγει· τί τὸ M. xiv. 16. 21.

34 Τοῦτο.] In quodam libro, dandi casu legi τούτῳ, testatur Victorius: sed addit, plerosque calamo scriptos assentiri excusis. Idem disputat, nominandine an accusandi casu accipiendum sit τοῦτο. *Sylburgius.*

35 Τῇ ῥ' ἔσχετο.] Hemistichium ex Il. υ. ver. 272. Ibidem *Basil.* pro τῷ habet τό: minus apte. *Sylburgius.*

36 Ἐνδέχεται ὡδί πως.] Victorius adnotat, unum è libris excusis, qui nuper in lucem prodierit, pro ὡδί πως habere ὡδικῶς: in quibusdam calamo exaratis legi δίκως. Sed ὡδί πως retinet in sua versione; *sic quodammodo.* Sylburgius.

37 Ὅτι ἔνιοι.] Victorius, & Camot. pro ἔνιοι habent ἔνια, *nonnulla.* Et adnotat Victorius extare libros qui habeant τι ἔνια: unde se factum arbitrari ut *Paccius* emendarit ὅτι ἔνια. Sed vidisse se etiam quendam omnium vetustissimum, in quo legatur ὁ ἔνιοι. In eodem codice locum superiorem non esse integrum, sed desiderari illic verbum, relicto spatio ipsius. Sic enim habere: Κατὰ τὴν — ὡς Γλαύκων λέγει. In margine tamen ejusdem, alia manu repositum esse quod nunc in excusis illic legitur. *Sylburgius.*

38 Καταψηφισάμενοι.] Operæ pretium est videre, quam misere hic eruditissimus hæreat Victorius, Riccobonus, & alii. Scribe καταψηφισάμενοι. Frustra quoque est Robortellus. Versionem nostram cum illorum confer. Nullo opus erit commentario. *Heinsius.*

39 Ὡς εἰρηκότες.] Frustra hic quoque Italorum doctissimi, qui in hoc libello ætatem egerunt, se torquent. Ac Victorii quidem ornatissimi doctissimique

ὑπεναντίον ἢ τῇ αὐτῶν οἰήσει. Τοῦτο δὲ πέπονθε τὰ περὶ Ἰκάριον· οἴονται γὰρ αὐτὸν Λάκωνα εἶναι. Ἄτοπον οὖν, τὸ μὴ ἐντυχεῖν τὸν Τηλέμαχον [40] αὐτῷ εἰς Λακεδαίμονα ἐλθόντα. Τὸ δὴ ἴσως ἔχει ὥσπερ οἱ Κεφαλῆνές φασι· παρ' αὐτῶν γὰρ γῆμαι λέγουσι τὸν Ὀδυσσέα· καὶ εἶναι Ἰκάδιον, ἀλλ' [r] οὐκ Ἰκάριον. [41] Διαμάρτημα δὲ τὸ πρόβλημα εἰκός ἐστι. Ὅλως δὲ τὸ ἀδύνατον μὲν, [s] ἢ πρὸς τὴν ποίησιν, ἢ πρὸς τὸ βέλτιον, ἢ πρὸς τὴν δόξαν δεῖ ἀνάγειν. Πρός τε γὰρ τὴν ποίησιν, αἱρετώτερον πιθανὸν

[r] οὐχ Ἱκάριον M. 14. xiv. [s] ἢ omittunt M. omnes.

que ſenis, cum præſertim verſionem ejus legimus, ex animo nos miſeret. Alios miramur, qui cum neminem, ne in Italia quidem orbis terrarum regina, & ſcientiarum omnium matre, ſecum conferendum eſſe ſibi perſuaderent, tamen toties ſcripſerunt quæ nec ipſi intelligunt, cum præcipue verba Ariſtotelis Latine reddunt; nedum iſti Flandri & eorum vicini Batavi ea capiant. Quos Robortellus pingue quid ſonare ait, cum Latine loquuntur. Et ut

Vervecum in patria craſſoque ſub aere natos,

in univerſum damnat. Quare non mirum erit, ſi quod illis evenit, quibus neque tempus defuit, ingenium vero etiam ſuperfuit, nos quoque interdum labamur. Non enim mentiendum eſt, omnia hæc uno aut altero die nobis nata ſunt, quo cum operis typographorum paria facere conati ſumus. Sed ut viros doctiſſimos abſolvamus, legendum eſt: καὶ οὐκ εἰρηκότι ὅ, τι δοκεῖ, &c. *Et, quia non dixit quod ipſis videtur, accuſat eum, ſi hoc pugnet cum opinione ipſorum.* Heinſius.

40 Αὐτῷ.] Baſil. & Cam. pro αὐτῷ habent αὐτὸν, *ipſum.* Sylburgius.

41 Διαμάρτημα.] Victorius diſtinctis vocibus legendum monet δι' ἁμάρτημα, *propter erratum*, ſubaudito verbo εἶναι. Idem ſuſpectum habet illud, πρόβλημα εἰκός ἐστι: ac veretur ne locus corruptus mancuſve ſit. *Sylburgius.*

Ibid. Διαμάρτημα] In margine Edit. *Du-Vall.* adnotatur, quoſdam ita legere, ἀλλ' οὐκ Ἰκάριον διαμάρτημα. Τὸ δὲ πρόβλημα.

ἀδύνατον,

ἀδύνατον, ἢ ἀπίθανον καὶ δυνατόν· τοιούτους δ' εἶναι, [t]οἵους Ζεῦξις ἔγραφεν, ἀλλὰ [u]καὶ πρὸς τὸ βέλτιον. Τὸ γὰρ παράδειγμα δεῖ ὑπερέχειν [w] [42]πρὸς ἅ φασι τἄλογα. Οὕτω τε καὶ ὅτι ποτὲ οὐκ ἄλογόν ἐστιν· εἰκὸς γὰρ καὶ παρὰ τὸ εἰκὸς γίνεσθαι. [43]Τὰ δ' ὑπεναντία ὡς εἰρημένα οὕτω σκοπεῖν, ὥσπερ οἱ ἐν τοῖς λόγοις ἔλεγχοι, εἰ τὸ αὐτὸ καὶ πρὸς τὸ αὐτὸ, καὶ ὡσαύτως, [44]ὥς τε καὶ αὐτὸν ἢ πρὸς ἃ αὐτὸς λέγει, ἢ ὃ ἂν [x]φρόνιμος [45]ὑποθῆται. Ὀρθὴ δὲ ἐπιτίμησις, [46]καὶ ἀλογία καὶ μοχθηρία, ὅταν μὴ ἀνάγκης οὔσης, μηθὲν χρήσεται τῷ ἀλόγῳ, ὥσπερ

t οἷον M. omnes. u καὶ πρὸς τὸ omittunt M. omnes w ὑπερέχειν. Πρὸς Vict. x φρονιμῶν M. omnes.

42 Πρὸς ἅ φασι.] Scribe cum doctissimo Madio: πρὸς δόξαν ἃ φασί. Τὰ ἄλογα δέ. Est enim tertius τῆς λύσεως τῶν προβλημάτων modus, si ad opinionem referamus, id quod præter rationem à Poëta est scriptum, atque ea ratione excusemus. Ea autem sunt quæ vulgo dicuntur aut creduntur. *Heinsius.*

43 Τὰ δ' ὑπεναντία.] Viri eruditi fluctus in simpulo hic excitant. Et doctissimus Victorius ut interpretur, quid sit illud ὡς εἰρημένα, multum se macerat. Scribendum, quo nihil simplicius pote, τὰ δὲ ὡς ὑπεναντία εἰρημένα. Mirum est non tandem assuevisse libelli hujus mendis, qui nunquam eum è manibus deposuerunt. *Heinsius.*

44 Ὥστε καὶ αὐτόν.] *Heinsius,* in textu, ὥστε καὶ ταυτό. Puto geminatam esse vocem primam: quæ leviter postea immutata, sensum turbavit. Possem alia ingeniose excogitare, sed nihil est necesse. *Heinsius.*

45 Ὑποθῆται.] Victorius ὑποθῆται: more verborum in μι. Sed reperiuntur etiam alterius generis exempla apud hunc ipsum Philosophum. *Sylburgius.*

46 Καὶ ἀλογία.] In utraque *Heinsii* Editione legitur καὶ ἀλογίας καὶ μοχθηρίας, gener. casu; & paulo post μηθὲν, in Parisiana tantum retinetur. Locum sic vertit: *Recte autem tum reprehenditur poeta, & præter rationem improbeque dicitur fecisse; cum sine ulla necessitate aliquid, quod est præter rationem, ponit.*

Εὐρι-

Εὐριπίδης 47 τῷ [y] Αἰγεώτου [z] πονηρίᾳ, ὥσπερ ἐν Ὀρέστῃ τοῦ Μενελάου. 48 [a] Ταῦτα μὲν οὖν ἐπιτιμήματα, ἐκ πέντε εἰδῶν φέρουσιν· ἢ γὰρ ὡς ἀδύνατα, ἢ ὡς ἄλογα, ἢ ὡς βλαβερὰ, ἢ ὡς ὑπεναντία, ἢ ὡς παρὰ τὴν ὀρθότητα

y Αἰγειώτου est in lacuna in M. 14. αἰγειώτῃ M. xiv. αἰγειώτῃ M. 16. 21.
z πονηρίαι M. 14. 16. 21. πονηρίας Ald. a τὰ M. xiv. 16. 21.

47 Τῷ Αἰγειώτου.] Αἰγειώτου habet etiam Victorii & Cam. Edit. Sed adnotat Victorius, discrepare hic inter se scriptos codices. Quendam enim habere Αἰγειώτῃ πονηρίᾳ, alium, τῷ Αἰγειώτῃ πονηρίᾳ: nonnullos, τοῦ Αἰγειώτῃ πονηρίᾳ καί. In cujus exemplaris margine, emendatum esse τῇ Αἰγέως. Id vero quod *Robortellus* excogitavit ad maculam hanc delendam, sibi non penitus satisfacere, quia Tragœdia in qua fingitur Ægeus repente in medias turbas advolare, *Medea* vocatur, non Αἰγεύς. Ἐν τῷ Αἰγεῖ vero, videri fabulam indicare, cui Ægeus ipse nomen imposuerit, ut statim auctor loquitur, dum inquit ἐν τῷ Ὀρέστῃ. In Basil. etiam margine adnotatum vel Αἰγειώτου legendum esse, vel Αἰγίσθου: lectorque ad Euripidis Oresten remittitur. Victorius rem in dubio relinquit. *Sylburgius.*

Ibid. Τῷ Αἰγειώτου.] Non displicet, quod in margine sui codicis invenisse se testatur Victorius, Αἰγίσθου: ut sit, τοῦ Αἰγίσθου πονηρίᾳ, ὥσπερ, &c. Quamvis non succurrat, in quo Dramate ista tractaverit Euripides, cum Stobæus ad LXXX. plus minus passim laudet, qui in hac parte longe Athenæum antecedit. Superioribus ex Andromache Euripidis exemplum summus addidisse poterat præceptor. Ubi non dissimilem Menelai πονηρίαν exhibet, donec à Peleo reprimitur: cum nihil esset necesse. Sed de his, volente Deo, multis, si aliquando opus nostrum pertexamus; in quo omnia Græcorum ac Latinorum Tragicorum vitia excutiemus & virtutes. Quod à Cæsare Scaligero viro incomparabili est prætermissum. *Heinsius.*

Ibid. Τῷ Αἰγειώτου.] Scribe haud dubitanter, τῷ ἐν Αἰγεῖ, ἢ τῇ πονηρίᾳ. Victorius ex MSS. *Goulstonus.*

8 Ταῦτα μὲν οὖν.] Idem Victorius pro ταῦτα μὲν οὖν habet τὰ μὲν οὖν: & sic vertit, *increpationes quidem igitur.* Ejus mutationis auctores citat calamo exaratos libros. *Sylburgius.*

ἀδύνατον, ἢ ἀπίθανον καὶ δυνατόν· τοιούτους δ' εἶναι, [t] οἵους Ζεῦξις ἔγραφεν, ἀλλὰ [u] καὶ πρὸς τὸ βέλτιον. Τὸ γὰρ παράδειγμα δεῖ ὑπερέχειν [w] [42] πρὸς ἅ φασι τἄλογα. Οὕτω τε καὶ ὅτι ποτὲ οὐκ ἄλογόν ἐστιν· εἰκὸς γὰρ καὶ παρὰ τὸ εἰκὸς γίνεσθαι. [43] Τὰ δ' ὑπεναντία ὡς εἰρημένα οὕτω σκοπεῖν, ὥσπερ οἱ ἐν τοῖς λόγοις ἔλεγχοι, εἰ τὸ αὐτὸ καὶ πρὸς τὸ αὐτὸ, καὶ ὡσαύτως, [44] ὥς τε καὶ αὐτὸν ἢ πρὸς ἃ αὐτὸς λέγει, ἢ ὃ ἂν [x] φρόνιμος [45] ὑποθῆται. Ὀρθὴ δὲ ἐπιτίμησις, [46] καὶ ἀλογία καὶ μοχθηρία, ὅταν μὴ ἀνάγκης οὔσης, μηθὲν χρήσηται τῷ ἀλόγῳ, ὥσπερ

[t] οἷον M. omnes. [u] καὶ πρὸς τὸ omittunt M. omnes [w] ὑπερέχειν. Πρὸς Vict. [x] φρονιμώτερον M. omnes.

42 Πρὸς ἅ φασι.] Scribe cum doctissimo Madio: πρὸς δόξαν ἅ φασι. Τὰ ἄλογα δεῖ. Est enim tertius τῆς λύσεως τῶν προβλημάτων modus, si ad opinionem referamus, id quod præter rationem à Poëta est scriptum, atque ea ratione excusemus. Ea autem sunt quæ vulgo dicuntur aut creduntur. *Heinsius.*

43 Τὰ δ' ὑπεναντία.] Viri eruditi fluctus in simpulo hic excitant. Et doctissimus Victorius ut interpretetur, quid sit illud ὡς εἰρημένα, multum se macerat. Scribendum, quo nihil simplicius pote, τὰ δὲ ὡς ὑπεναντία εἰρημένα. Mirum est non tandem assuevisse libelli hujus mendis, qui nunquam eum è manibus deposuerunt. *Heinsius.*

44 Ὥστε καὶ αὐτόν.] *Heinsius, in textu,* ὥστε ἢ ταυτό. Puto geminatam esse vocem primam: quæ leviter postea immutata, sensum turbavit. Possem alia ingeniose excogitare, sed nihil est necesse. *Heinsius.*

45 Ὑποθῆται.] Victorius ὑποθῆται: more verborum in μι. Sed reperiuntur etiam alterius generis exempla apud hunc ipsum Philosophum. *Sylburgius.*

46 Καὶ ἀλογία.] In utraque *Heinsii* Editione legitur καὶ ἀλογίας καὶ μοχθηρίας, gener. casu; & paulo post μηθὲν, in Parisiana tantum retinetur. Locum sic vertit: *Recte autem tum reprehenditur poeta, & præter rationem improbeque dicitur fecisse; cum sine ulla necessitate aliquid, quod est præter rationem, ponit.*

Εὐρι-

Εὐριπίδης [47] τῷ [y] Αἰγείτῃ [z] πονηρίᾳ, ὥσπερ ἐν Ὀρέστῃ τοῦ Μενελάου. [48] [a] Ταῦτα μὲν οὖν ἐπιτιμήματα, ἐκ πέντε εἰδῶν φέρουσιν· ἢ γὰρ ὡς ἀδύνατα, ἢ ὡς ἄλογα, ἢ ὡς βλαβερὰ, ἢ ὡς ὑπεναντία, ἢ ὡς παρὰ τὴν ὀρθότητα

y Αἰγείτου est in lacuna in M. 14. αἰγεώτῃ M. xiv. αἰγείτῃ M. 16. 21. z πονηρίαι M. 14. 16. 21. πονηρίας Ald. a τὰ M. xiv. 16. 21.

47 Τῷ Αἰγείτῃ.] Αἰγείτου habet etiam Victorii & Cam. Edit. Sed adnotat Victorius, discrepare hic inter se scriptos codices. Quendam enim habere Αἰγείτῃ πονηρίᾳ, alium, τοῦ Αἰγείτῃ πονηρίᾳ: nonnullos, τοῦ Αἰγείτῃ πονηρίᾳ καί. In cujus exemplaris margine, emendatum esse τῇ Αἰγίδου. Id vero quod *Robortellus* excogitavit ad maculam hanc delendam, sibi non penitus satisfacere, quia Tragœdia in qua fingitur Ægeus repente in medias turbas advolare, *Medea* vocatur, non Αἰγεύς. Ἐν τῷ Αἰγεῖ vero, videri fabulam indicare, cui Ægeus ipse nomen imposuerit, ut statim auctor loquitur, dum inquit ἐν τῷ Ὀρέστῃ. In Basil. etiam margine adnotatum vel Αἰγείτου legendum esse, vel Αἰγίδου: lectorque ad Euripidis Oresten remittitur. Victorius rem in dubio relinquit. *Sylburgius.*

Ibid. Τῷ Αἰγείτου.] Non displicet, quod in margine sui codicis invenisse se testatur Victorius, Αἰγίδου: ut sit, τοῦ Αἰγίδου πονηρίᾳ, ὥσπερ, &c. Quamvis non succurrat, in quo Dramate ista tractaverit Euripides, cum Stobæus ad LXXX. plus minus passim laudet, qui in hac parte longe Athenæum antecedit. Superioribus ex Andromache Euripidis exemplum summus addidisse poterat præceptor. Ubi non dissimilem Menelai πονηρίαν exhibet, donec à Peleo reprimitur: cum nihil esset necesse. Sed de his, volente Deo, multis, si aliquando opus nostrum pertexamus; in quo omnia Græcorum ac Latinorum Tragicorum vitia excutiemus & virtutes. Quod à Cæsare Scaligero viro incomparabili est prætermissum. *Heinsius.*

Ibid. Τῷ Αἰγείτου.] Scribe haud dubitanter, τῷ ἐν Αἰγεῖ, ἢ τῇ πονηρίᾳ. Victorius ex MSS. *Goulstonus.*

8 Ταῦτα μὲν οὖν.] Idem Victorius pro ταῦτα μὲν οὖν habet τὰ μὲν οὖν: & sic vertit, *increpationes quidem igitur.* Ejus mutationis auctores citat calamo exaratos libros. *Sylburgius.*

τὴν κατὰ τέχνην. Αἱ δὲ λύσεις ἐκ τῶν εἰρημένων [49] ἀριθμῶν σκεπτέαι· εἰσὶ δὲ δώδεκα.

49 Ἀριθμῶν.] Nemo, nisi me animus fallit, ita Græce aut Latine loquatur, nedum Aristoteles. Quinque posuerat modos, è quibus poëtarum ducerentur reprehensiones. Duodecim postea solutionum ponet: id quod nondum fecit. Ergo, si Victorio & qui ubique eum sequitur, Riccobono credimus, illos solutionum modos, numeros vocavit. Et quidem, antequam numerum posuit. Nondum enim dixerat, quot essent. Hæc dubitatio notam illam eruditissimo seni expressit, Ἀριθμοὺς *vocat illos: quia numerum eum quem significavit conficiunt.* Atqui neque numerum significavit: neque quæ ad numerum rediguntur, ideo numerus vocantur. Aristoteles, exempli gratia, sex extra dictionem in Elenchis statuit fallacias. An propterea ego dicam, sex extra dictionem esse numeros? non morabimur lectorem. Legendum est, αἱ δὲ λύσεις ἐκ τῶν εἰρημένων σκεπτέαι. Εἰσὶ δὲ ἀριθμῷ δώδεκα. *Heinsius.*

ΚΕΦ. κϛ.

Ὅτι βελτίων ἡ τραγῳδικὴ μίμησις ἢ ἡ ἐποποιητική.

ΠΟΤΕΡΟΝ δὲ [b] βελτίων ἡ ἐποποιητικὴ μίμησις, ἢ [1] ἡ [c] τραγῳδικὴ, διαπορήσειεν ἄν τις. Εἰ γὰρ ἡ ἧττον [d] φορτικὴ, βελτίων· τοιαύτη δὲ [2] ἡ πρὸς βελτίους θεατάς [e] ἐστι, δῆλον ὅτι ἡ ἅπαντα μιμουμένη φορτική.

[b] βέλτιον M. 14. 16. [c] τραγικὴ M. omnes, in 21. præterea deest articulus ἡ præmissus huic voci. [d] φορτικὴ τοιαύτη M. 14. [e] ἐστι δειλίαν, δῆλον M. omnes & Vall.

1 Ἡ τραγῳδική.] Non pauci libri scripti pro τραγῳδικὴ habent τραγικὴ, ut paulo post, τὴν δὲ τραγικήν: teste Victorio. *Sylburgius.*

2 Ἡ πρὸς βελτίους.] Victorius, Cam. & Ald. omittunt particulam ἡ ante πρὸς βελτίους. *Sylburg.*

Ὡς.

Ὡς γὰρ οὐκ αἰσθανομένων, ἂν μὴ [3] αὐτὸς προσθῇ, πολλὴν [4] κίνησιν [f] κινοῦνται· οἷον, οἱ φαῦλοι [g] αὐληταὶ κυλιόμενοι, ἂν δίσκον δέῃ μιμεῖσθαι· καὶ ἕλκοντες τὸν κορυφαῖον, ἂν Σκύλλαν αὐλῶσιν. Ἡ μὲν οὖν [5] τραγῳδία, τοιαύτη ἐστὶν, ὡς καὶ οἱ πρότερον τοὺς ὑστέρους αὐτῶν ᾤοντο ὑποκριτάς. Ὡς λίαν γὰρ ὑπερβάλλοντα, πίθηκον [6] ὁ [h] Μυνίσκος τὸν [7] [i] Καλλιππίδην ἐκάλει. Τοιαύτη δὲ

[f] κινοῦντα M. omnes. [g] αὐληταὶ omittit M. 21. [h] Μνίσκος M. 14. [i] Καλλιππίδην M. xiv. 21.

3 Αὐτός.] *Heinsius* in textu legit αὐτῷ: *quasi nihil, nisi hoc accederet sentirent spectatores.*

4 Κίνησιν κινοῦνται.] Victorius adnotat, in pluribus calamo exaratis codicibus pro κινοῦνται legi κινοῦντα, *moventia.* Quam lectionem sibi non penitus contemnendam videri, si articulus τὰ, quem requirit hæc media inter nomen ac verbum vox, antea positus foret: cumque nullam ipsius illic sit vestigium, fieri posse ut negligentia librariorum id sit commissum. Si quis vero αὐτοῖς pro αὐτὸς emendat, uno fortasse tempore pluribus malis remedium adhiberi. Intelligi vero, *his qui audiunt*, quos supra θεατὰς appellavit. *Sylburgius.*

5 Τραγῳδία, τοιαύτη ἐστίν.] Ne dubita fuisse scriptum: πρὸς τὴν ἐποποιΐαν τοιαύτη ἐστί. *Heinsius.*

6 Ὁ Μυνίσκος.] Μυνίσκος per υ habet etiam Victorius: at Camot. Μύνισκος: haud scio an rectius. *Sylburgius.*

7 Καλλιππίδην.] *Callippides* ille, quem & meminit *Plutarchus* in Apothegm. Laconicis, Tragœdiarum fuit histrio, magni inter Græcos nominis, sed nimium corporis gesticulationibus deditus. Quibus cum permaxime utebatur, ea tamen id fecit agilitate, ut a loco discedere non videretur. Quo factum est, ut vulgo inde Callippides vocaretur, *qui in moliendis negotiis, cum multa se facturum minaretur, nihil tamen conficeret. Cicero ad Atticum*, XIII. 12. de *Varrone*, "*Biennium præteriit, cum ille* "Καλλιππίδης *assiduo cursu cu*-"*bitum nullum processerit.* Sic "& *Suetonius* in *Tiberio* cap. "18. *Ad extremum vota pro* "*itu & reditu suo suscipi passus,* "*ut vulgo jam per jocum Cal*-"*lippides vocaretur: quem cur*-"*sitare, ac ne cubiti quidem* "*mensuram progredi, proverbio* "*Græco notatum est.*" Dacierus.

τὴν κατὰ τέχνην. Αἱ δὲ λύσεις ἐκ τῶν εἰρημένων
49 ἀριθμῶν σκεπτέαι· εἰσὶ δὲ δώδεκα.

49 Ἀριθμῶν.] Nemo, nisi me animus fallit, ita Græce aut Latine loquatur, nedum Aristoteles. Quinque posuerat modos, è quibus poëtarum ducerentur reprehensiones. Duodecim postea solutionum ponet: id quod nondum fecit. Ergo, si Victorio & qui ubique eum sequitur, Riccobono credimus, illos solutionum modos, numeros vocavit. Et quidem, antequam numerum posuit. Nondum enim dixerat, quot essent. Hæc dubitatio notam illam eruditissimo seni expressit, Ἀριθμοὺς *vocat illos: quia numerum eum quem significavit conficiunt.* Atqui neque numerum significavit: neque quæ ad numerum rediguntur, ideo numerus vocantur. Aristoteles, exempli gratia, sex extra dictionem in Elenchis statuit fallacias. An propterea ego dicam, sex extra dictionem esse numeros? non morabimur lectorem. Legendum est, αἱ δὲ λύσεις ἐκ τῶν εἰρημένων σκεπτέαι. Εἰσὶ δὲ ἀριθμῷ δώδεκα. *Heinsius.*

ΚΕΦ. κϛ.

Ὅτι βελτίων ἡ τραγῳδικὴ μίμησις ἢ ἡ ἐποποιητική.

ΠΟΤΕΡΟΝ δὲ [b] βελτίων ἡ ἐποποιητικὴ μίμησις, ἢ [1] ἡ [c] τραγῳδική, διαπορήσειεν ἄν τις. Εἰ γὰρ ἡ ἧττον [d] φορτική, βελτίων· τοιαύτη δὲ [2] ἡ πρὸς βελτίους θεατάς [e] ἐστι, δῆλον ὅτι ἡ ἅπαντα μιμουμένη φορτική.

[b] βέλτιον M. 14. 16. [c] τραγικὴ M. omnes, in 21. præterea deest articulus ἡ præmissus huic voci. [d] φορτικὴ τοιαύτη M. 14. [e] ἐστι δειλίαν, δῆλον M. omnes & Vall.

1 Ἡ τραγῳδική.] Non pauci libri scripti pro τραγῳδικὴ habent τραγικὴ, ut paulo post, τὴν δὲ τραγικήν: teste Victorio. *Sylburgius.*

2 Ἡ πρὸς βελτίους.] Victorius, Cam. & Ald. omittunt particulam ἡ ante πρὸς βελτίους. *Sylburg.*

Ὡς

Ὡς γὰρ οὐκ αἰσθανομένων, ἂν μὴ [3] αὐτὸς προσθῇ, πολλὴν [4] κίνησιν [f] κινοῦνται· οἷον, οἱ φαῦλοι [g] αὐληταὶ κυλιόμενοι, ἂν δίσκον δέῃ μιμεῖσθαι· καὶ ἕλκοντες τὸν κορυφαῖον, ἂν Σκύλλαν αὐλῶσιν. Ἡ μὲν οὖν [5] τραγῳδία, τοιαύτη ἐστὶν, ὡς καὶ οἱ πρότερον τοὺς ὑστέρους αὐτῶν ᾤοντο ὑποκριτάς. Ὡς λίαν γὰρ ὑπερβάλλοντα, πίθηκον [6] ὁ [h] Μυνίσκος τὸν [7] [i] Καλλιππίδην ἐκάλει. Τοιαύτη δὲ

[f] κινοῦντα M. omnes. [g] αὐληταὶ omittit M. 21. [h] Μυνίσκος M. 14.
[i] Καλλιππίδην M. xiv. 21.

3 Αὐτός.] *Heinsius* in textu legit *αὐτῷ: quasi nihil, nisi hoc accederet sentirent spectatores.*

4 Κίνησιν κινοῦνται.] Victorius adnotat, in pluribus calamo exaratis codicibus pro κινοῦνται legi κινοῦντα, *moventia.* Quam lectionem sibi non penitus contemnendam videri, si articulus τὰ, quem requirit hæc media inter nomen ac verbum vox, antea positus foret: cumque nullum ipsius illic sit vestigium, fieri posse ut negligentia librariorum id sit commissum. Si quis vero αὐτοῖς pro αὐτὸς emendat, uno fortasse tempore pluribus malis remedium adhiberi. Intelligi vero, *his qui audiunt*, quos supra θεατὰς appellavit. *Sylburgius.*

5 Τραγῳδία, τοιαύτη ἐστίν.] Ne dubita fuisse scriptum: πρὸς τὴν ἐποποιΐαν τοιαύτη ἐστί. *Heinsius.*

6 Ὁ Μυνίσκος.] Μυνίσκος per υ habet etiam Victorius: at Camot. Μηνίσκος: haud scio an rectius. *Sylburgius.*

7 Καλλιππίδην.] *Callippides* ille, quem & meminit *Plutarchus* in Apothegm. Laconicis, Tragœdiarum fuit histrio, magni inter Græcos nominis, sed nimium corporis gesticulationibus deditus. Quibus cum permaxime utebatur, ea tamen id fecit agilitate, ut a loco discedere non videretur. Quo factum est, ut vulgo inde Callippides vocaretur, *qui in moliendis negotiis, cum multa se facturum minaretur, nihil tamen conficeret. Cicero ad Atticum*, XIII. 12. de *Varrone*, "*Biennium præteriit, cum ille* "Καλλιππίδης *assiduo cursu cubitum nullum processerit.* Sic "& *Suetonius* in *Tiberio* cap. "18. *Ad extremum vota pro* "*itu & reditu suo suscipi passus,* "*ut vulgo jam per jocum Cal*-"*lippides vocaretur: quem cur*-"*sitare, ac ne cubiti quidem* "*mensuram progredi, proverbio* "*Græco notatum est.*" Dacierus.

δόξα καὶ [8] [k] περὶ Πινδάρου ἦν, [l] ὡς οὗτοι ἔχουσι πρὸς αὐτοὺς,
[9] ἡ ὅλη τέχνη πρὸς τὴν ἐποποιΐαν ἔχει. Τὴν μὲν οὖν [m] περὶ
τοὺς θεατὰς [10] ἐπιεικεῖς φασιν εἶναι, [11] [n] δι' ὃ οὐδὲν δέονται
τῶν σχημάτων· τὴν δὲ τραγικὴν, πρὸς φαύλους. [o] Ἡ οὖν
φορτικὴ, [p] χείρων [12] [q] δῆλον ὅτι ἂν εἴη. Πρῶτον μὲν [r] οὖν οὐ
τῆς ποιητικῆς ἡ κατηγορία, ἀλλὰ τῆς ὑποκριτικῆς· ἐπεὶ
ἔστι περιεργάζεσθαι τοῖς σημείοις καὶ ῥαψῳδοῦντα, ὅπερ

[k] περιτινδαρίω (sic) M. 14. περὶ τὴν δαρείω M. 16. & Vall. [l] ὡς δ' οὗτοι δ' ἔχουσι M. 14. 21. [m] πρὸς θεατὰς M. xiv. & 21. in quo videtur corr. πρὸς τοὺς θεατάς. [n] δι' ὃ omittunt M. omnes. [o] εἰ M. xiv. [p] χεῖρον M. 16. [q] δηλονότι M. 14. xiv. [r] οὖν omittunt M. omnes.

8 Καὶ περὶ Πινδάρου.] Victorius adnotat in scriptis quibusdam exemplaribus legi περὶ τὴν δαρείν: sed in eorundem margine περὶ Πινδάρου. Verum cum *Pindarum* histrionem nullibi legerit, siquis *Tyndarus* in hoc studio clarius aliquando lectus esset, facile se credere ex his vestigiis quæ restant, illum auctorem hunc nostrum intellexisse. Idem Victorius, finita post ἦν periodo, subjungit, ὡς δ' οὗτοι ἔχουσι: & mox ἡ ὅλη τέχνη. *Sylburgius.*

Ibid. Πινδάρου.] Lege Τυνδάρου ἦν· ὡς δ' οὗτοι, & mox, ἡ ὅλη. Victorius ex conjectura, & codicibus scriptis. *Goulstonus.*

9 Ἡ ὅλη τέχνη.] Scribe, ἡ ἄλλη τέχνη. Nam si ἡ ὅλη τέχνη, ejus pars Epopoiia erit, quæ genere est diversa: quod hic profitetur vir summus. Dramaticen autem intelligit: cujus diversæ rursus sunt species: quæ externo apparatu & histrionia fulciuntur. Ἡ ἄλλη, ἡ λοιπή. *Heinsius.*

10 Ἐπιεικεῖς.] Quibus ingenue educari contigit. Notum illud Ovidii:

—Ingenuas didicisse fideliter artes
Emollit mores: nec sinit esse feros.

11 Δι' ὃ οὐδὲν.] Calamo exarati libri non habent particulam δι': quæ tamen requiri eo loco videtur; aut Articulus οἱ loco illius poni debet: ait Victorius. *Sylburgius.*

12 Δῆλον ὅτι.] Basil. & Camot. Edit. δηλονότι, conjuncte. *Sylburgius.*

ἐποίει

[s] ἐποίει Σωσίστρατος· καὶ [13] [t] διᾴδοντα, ὅπερ ἐποίει Μνασίθεος [u] Ὀπούντιος. Εἶτα οὐδὲ κίνησις ἅπασα ἀποδοκιμαστέα, εἴπερ μηδ' ὄρχησις, ἀλλ' ἡ φαύλων, ὅπερ καὶ [v] Καλλιππίδῃ ἐπετιμᾶτο, [14] καὶ νῦν [w] ἄλλοις, ὡς οὐκ ἐλευθέρας γυναῖκας μιμουμένων. Ἔτι ἡ τραγῳδία καὶ ἄνευ κινήσεως [15] [x] ἐποιεῖτο αὐτῆς, ὥσπερ ἡ ἐποποιΐα· διὰ γὰρ τοῦ ἀναγινώσκειν φανερὰ [y] ὁποία τίς ἐστιν. Εἰ οὖν ἐστι [z] τἆλλα κρείττων, τοῦτό γε οὐκ ἀναγκαῖον αὐτῇ ὑπάρχειν· ἔπειτα διότι πάντ' [a] ἔχει ὅσαπερ ἡ ἐποποιΐα. Καὶ γὰρ τῷ μέτρῳ ἔξεστι χρῆσθαι, [16] καὶ ὅτι οὐ μικρὸν

[s] ἐπί M. omnes. [t] διαδίδοντα M. 14. [u] ὁ Ὀπ. M. xiv. [v] Καλλιππίδης M. xiv. Καλλιππίδης M. 16. [w] ἄλλοι Ald. [x] ποιεῖ τὸ M. omnes necnon Ald. & Vall. [y] καὶ ὁποία M. xiv. 16. 21. [z] τὰ γ' ἄλλα M. 14. 16. 21. [a] ἔχει omittunt M. omnes.

13 Διάδοντα.] Camot. διαδίδοντα: Victorius longe aptius, διᾴδοντα, *canentem*. Sylburgius.

14 Καὶ νῦν ἄλλοις.] Basil. & Camot. pro ἄλλοις habent ἄλλοι. Videtur (inquit Victorius) hic à librariis necessario peccatum. Cum enim *Callippidem* dicat, & alios diversis temporibus eadem culpa exagitatos, verbumque idem sit, unde personæ hæ aptæ sunt, (ab ἐπετιμᾶτο enim omnes pendent) casus etiam ipsarum iidem esse debeant: cum tamen contra in excusis libris *Callippidis* nomen tertio casu positum sit; contra autem eorum quos aliorum nomine intellexit, nominandi. Idem erratum, contraria tamen ratione est in nonnullis calamo exaratis. Καλλιππίδης enim illi habent; & infra ἄλλοις. Quod si alterum horum reciperetur, alterum vero repudiaretur, res belle se haberet, nec quicquam maculæ hic restaret. *Sylburgius.*

15 Ἐποιεῖτο αὐτῆς.] Victorius pro ἐποιεῖτο αὐτῆς legit ποιεῖ τὸ αὐτῆς, *facit quod ipsius est.* Quo modo etiam in Magnis Moral. 64. 1. Philosophus dicit συντελεῖν τὸ αὐτῆς ἔργον. *Sylburgius.*

16 Καὶ ὅτι.] Victorius pro ὅτι & τὴν ὄψιν, legit ἔτι, & τὰς ὄψεις: scriptorum librorum auctoritatem secutus. *Sylburgius.*

μέρος τὴν μουσικὴν καὶ τὴν ὄψιν ἔχει, 17 δι' ἧς [b] τὰς ἡδονὰς [c] ἐπίστανται ἐναργέστατα. Εἶτα καὶ τὸ ἐναργὲς ἔχει καὶ ἐν 18 τῇ ἀναγνωρίσει, καὶ ἐπὶ τῶν ἔργων. Ἔτι [d] τῷ ἐν ἐλάττονι μήκει τὸ τέλος τῆς μιμήσεως εἶναι· τὸ γὰρ ἀθροώτερον, 19 [e] ἥδιον ἢ πολλῷ κεκραμένον τῷ χρόνῳ. Λέγω δ' οἷον εἴ τις τὸν Οἰδίπουν θείη, τὸν Σοφοκλέους, ἐν ἔπεσιν, ὅσοις ἡ Ἰλιάς. Ἔτι ἧττον [f] μία 20 [g] ὁποιαοῦν μίμησις ἡ τῶν ἐποποιῶν. Σημεῖον δέ· ἐκ γὰρ [h] ὁποιασοῦν μιμήσεως, πλείους τραγῳδίαι γίνονται. Ὥς τε ἐὰν μὲν ἕνα μῦθον ποιῶσιν, 21 [i] ἀνάγκη ἢ [k] βραχέα δεικνύμενον

[b] αἱ ἡδοναὶ M. omnes. [c] συνίστανται M. xiv. 21. [d] τῶν M. 16. [e] ἡδονῇ M. omnes necnon Ald. & Vall. [f] ἡ μία M. omnes. [g] ὁποιασοῦν M. omnes & Ald. [h] ὁποιαοῦν omittunt M. omnes. [i] ἀνάγκη omittunt M. omnes. [k] βραχέος M. 14. βραχέως M. xiv. 16. 21.

17 Δι' ἧς τὰς ἡδονάς.] Idem adnotat, se in quodam exemplari invenisse, δι' ἧς αἱ ἡδοναὶ συνίστανται ἐναργέστατα. Non male quadraturum videri, si in recepta lectione, mutato casu ejus vocis quæ præcedit, legatur συνίστανται: ut sensus sit, beneficio operaque harmoniæ fieri, ut consilentur gignanturque voluptates quæ perspicuæ sint, ac fallere non possint. *Sylburgius.*

18 Τῇ ἀναγνωρίσει.] Τῇ ἀναγνωρίσει lego (inquit Vict.) sequorque receptam lectionem, quæ constanter reperitur in omnibus scriptis exemplaribus, eamque valdè hic accommodatam esse puto. *Sylburgius.*

Ibid. Τῇ ἀναγνωρίσει.] *Dacierus* legit ἐν τῇ ἀναγνώσει. Quod & *Heinsium* vidisse, ex versione constat: *Deinde & evidentius quid in legendo, & in iis quæ aguntur, habet.*

19 Ἥδιον ἢ πολλῷ.] Basil. & Camot. pro ἥδιον ἢ, habent ἡδονή. Perperam. quod mendum à *Madio* quoque deprehensum ait Victorius. *Sylburgius.*

20 Ὁποιαοῦν.] Idem Victorius, ὁποιασοῦν pro ὁποιαοῦν: & sic vertit; *adhuc minus una qualiscunque imitatio est eorum qui condunt carmen Epicum.* Sylburgius.

21 Ἀνάγκη.] Ἀνάγκη desiderari in pluribus libris antiquis, testatur Victorius: & in plerisque pro βραχέα legi βραχέως. Ibidem Camot. pro μύουρον habet μείουρον. Nostram scripturam agnoscit etiam Victorius. *Sylburgius.*

μύουρον

μύουρον φαίνεσθαι· ἢ ἀκολουθοῦντα τῷ τοῦ [l] μέτρου μήκει, ὑδαρῆ. [22] [m] Ἐὰν ᾖ πλείους, λέγω δὲ οἷον, ἐὰν ἐκ πλειόνων πράξεων ᾖ συγκειμένη, [n] οὐ μία· ὥσπερ ἡ Ἰλιὰς ἔχει πολλὰ τοιαῦτα μέρη, καὶ ἡ Ὀδύσσεια, [o] ἃ καὶ καθ' ἑαυτὰ ἔχει μέγεθος· [23] [p] καίτοι ταῦτα τὰ ποιήματα [q] συνέστηκεν ὡς ἐνδέχεται ἄριστα, καὶ ὅτι μάλιστα μιᾶς πράξεως μίμησίς [r] ἐστιν. Εἰ οὖν τούτοις τε διαφέρει πᾶσι, καὶ ἔτι τῷ τῆς τέχνης ἔργῳ (δεῖ γὰρ οὐ τὴν τυχοῦσαν ἡδονὴν ποιεῖν αὐτὰς, ἀλλὰ τὴν εἰρημένην) φανερὸν ὅτι [s] κρείττων ἂν εἴη μᾶλλον τοῦ τέλους τυγχάνουσα τῆς ἐποποιΐας. Περὶ μὲν οὖν τραγῳδίας, καὶ ἐποποιΐας, καὶ [t] αὐτῶν, καὶ τῶν εἰδῶν, καὶ τῶν μερῶν αὐτῶν, καὶ πόσα, καὶ [u] τί διαφέρει, καὶ τοῦ εὖ [x] ἢ μὴ τίνες αἰτίαι, καὶ περὶ ἐπιτιμήσεων καὶ λύσεων, εἰρήσθω τοσαῦτα.

[y] Τέλος τῆς ποιητικῆς.

[l] λόγου M. 14. [m] Ἐὰν δὲ πλείους omittunt M. omnes. [n] οὐ μία omittunt M. omnes. [o] ἃ omittunt M. omnes. [p] καὶ τοιαῦτ' ἄττα ποιήματα M. omnes. [q] συνέστησαν M. 16. [r] ἐστιν omittunt M. omnes. [s] κρεῖττον M. 14. xiv. 16. [t] à voce αὐτῶν usque ad voces τί διαφέρει exclusive omittunt M. omnes. [u] διατὶ M. 14. [x] εἰ μὴ M. omnes sed in xiv. corr. [y] Hæc omittit M. xiv.

22 Ἐὰν δὲ πλείους.] Verba ista, ἐὰν δὲ πλείους abesse à compluribus libris vetustis, adnotat idem Victorius; sed sine his sententiam prorsus imperfectam esse. *Sylburgius.*

23 Καίτοι ταῦτα.] Pro illo, Καίτοι ταῦτα τὰ ποιήματα, quod meo judicio verum est, belleque se habet, in quodam calamo exarato libro perperam legitur, καὶ τοιαῦτα τὰ ποιήματα: *Sylburgius.*

INDEX VOCABULORUM,

QUÆ IN

ARISTOTELIS LIBRO DE POETICA

REPERIUNTUR, FERE OMNIUM.

A.

Ἀγαθὸν 87, 11.
ἀγαθοῦ 59, 10. 98, 11.
ἀγαθοὺς 49, 6.
Ἀγάθων 50, 2. 60, 11. 61, 6.
ἀγαθῶν 21, 5. 32, 13. 59, 10.
Ἀγάθωνος 31, 13. 61, 12.
ἀγγελίας 49, 2.
ἀγερμοῷ 28, 9.
ἀγνοεῖ 88, 13.
ἄγνοιαν 45, 2. 63, 10.
ἀγνοοῦντα 45, 9.
ἀγνοοῦντας 44, 14.
ἀγόμενος 35, 3.
ἀγχιωτάτων 11, 3.
ἀγῶνας 26, 9.
ἀγωνίζεσθαι 26, 11.
ἀγωνίζονται 60, 11. 89, 1.
ἀγωνίσματα 32, 13.
ἀγῶνος 24, 11.
ἀγώνων 40, 17.
ᾄδειν 61, 13.
ἀδελφὴ 45, 14. 54, 2.
ἀδελφὴν 52, 2. 57, 8.
ἀδελφὸν 44, 3. 45, 14.
ἀδελφὸς 44, 3.
ἀδελφῷ 57, 3.
ᾄδη 59, 7.
ἀδήλως 56, 12.
ἀδιαίρετοι 64, 5.
ἀδιαίρετος 64, 3.
ἄδικος 61, 5.
ᾄδουσι 61, 11.
ἀδυναμίαν 94, 3.
ἀδύνατα 31, 10. 76, 4. 91, 6. 94, 8. 95, 3. 105, 3.
ἀδύνατον 103, 7. 104, 1.
ἀεὶ 6, 3. 27, 2. 48, 3. 60, 3. 67, 10. 74, 9. 93, 9.
ἄειδε 63, 14.
ἀειδὴς 81, 2.
ἀεικέλιον 81, 4.
ἀήθεις 21, 2.

P ἄηθες

I N D E X

ἄνθις 89, 4.
ἀθάνατ' 101, 1.
Ἀθηναῖοι 10, 3.
Ἀθηναίους 10, 6.
Ἀθήνησιν 16, 9.
ἀθρήσειεν 99, 12.
ἀθροώτερον 110, 5.
Αἴαντες 59, 4.
Αἰγύπτου 105, 1.
Αἴγισθος 42, 1.
Αἵμων 45, 8.
αἴνιγμα 76, 1. 76, 2.
αἰνίγματος 76, 3.
αἰσθανομένων 107, 1.
αἰσθέσθαι 52, 8.
αἰσθήσεις 50, 3.
αἴσθησιν 26, 9.
αἶσχος 15, 16.
αἰσχρὸν 15, 17. 99, 4.
αἰσχροῦ 15, 15.
Αἰσχύλος 14, 8. 60, 10. 80, 9.
Αἰσχύλου 80, 7.
αἴτια 19, 2.
αἰτίαι 10, 9. 111, 13.
αἰτίαν 11, 11. 57, 4.
αἰτιάσεως 83, 13.
αἴτιον 11, 3. 31, 7. 33, 7.
ἄκικυς 80, 13.
ἀκολουθεῖ 6, 3.
ἀκολουθοῦντα 111, 1.
ἀκολουθήσαντος 50, 3.
ἀκολουθοῦσι 41, 6.
ἀκολουθῶν 35, 3.
ἀκούοντα 43, 2. 87, 12.
ἀκουστὴν 64, 8. 64, 9.
ἀκουστὸν 64, 12.
ἀκούων 43, 3. 53, 2.
ἄκρατον 99, 7.
ἀκριβοῦν 21, 13.
ἀκρόασιν 87, 4.
ἄκρων 65, 6. 66, 6.
ἀληθὲς 91, 5.
ἀληθινώτατα 56, 6.
Ἀλκιβιάδης 31, 2.
Ἀλκινόου 53, 2.
Ἀλκμαίων 44, 17.
Ἀλκμαίωνα 40, 10.
Ἀλκμαίωνος 44, 8.
ἄλλαι 35, 10.
ἄλλαις 29, 2.
ἄλληλα 32, 10. 33, 2. 84, 3.
ἄλλην 11, 10. 57, 1. 59, 11. 94, 1.
ἄλλης 36, 9. 61, 10. 63, 16. 94, 7.
ἄλλοι 85, 3. 89, 1. 99, 9.
ἄλλοις 11, 5. 40, 11. 79, 2. 85, 2. 92, 10. 109, 4.
ἄλλος 13, 9. 93, 8.
ἄλλοτε 27, 1.
ἀλλοτρίαν 72, 12.
ἀλλοτρίου 69, 6.
ἄλλου 61, 13. 82, 4. 91, 3.
ἄλλους 84, 10. 90, 3.
ἄλλῳ 88, 1. 88, 9.
ἄλλων 1, 5. 3, 5. 10, 12. 62, 1. 80, 5. 88, 6.
ἄλλως 45, 3. 51, 4. 59, 8. 72, 11. 77, 6.

ἄλογα 92, 8. 105, 3.
ἀλογία 104, 9.
ἄλογον 49, 3. 91, 9. 104, 4.
ἀλόγῳ 104, 10.
ἀλόγων 91, 8.
ἀλόγως 102, 6.
ἅμα 5, 7. 26, 3. 35, 9. 75, 13. 87, 6. 87, 9.
ἁμαρτάνειν 28, 2. 50, 4.
ἁμαρτάνουσιν 40, 14.
ἁμάρτημα 15, 16. 94, 7. 95, 11.
ἁμαρτία 94, 2.
ἁμαρτίαν 35, 15. 40, 5.
ἁμαρτίας 52, 5.
ἀμείνονος 42, 5.
ἄμετρα 30, 5.
ἄμμορος 100, 3.
Ἀμφιάραος 55, 12.
ἀμφιβολία 101, 4.
ἀμφίβολον 101, 6.
ἀμφοῖν 34, 4.
ἀμφοτέροις 36, 6.
ἀμφοτέρων 74, 1.
ἄμφω 9, 5. 9, 7. 60, 3. 70, 3. 94, 5.
ἀνάγειν 103, 9.
ἀναγινώσκειν 109, 7.
ἀναγκαῖον 27, 5. 28, 10. 30, 3. 31, 1. 34, 11. 47, 12. 48, 4. 109, 8.
ἀναγκάζονται 32, 15. 45, 19.
ἀνάγκη 6, 1. 7, 1. 18, 15. 19, 9. 32, 11. 33, 8. 40, 1. 43, 13. 45, 4. 83, 6. 91, 4. 93, 8. 110, 10.
ἀνάγκης 18, 9. 25, 7. 34, 6. 50, 3. 104, 10.
ἀγνοίας 35, 6.
ἀναγνωρίζοντος 54, 11.
ἀναγνωρίσαι 35, 13. 36, 7. 44, 14. 45, 2.
ἀναγνωρίσει 110, 3.
ἀναγνωρίσεις 21, 12. 35, 10. 36, 5.
ἀναγνωρισθεὶς 52, 2.
ἀναγνωρισμοῦ 34, 2.
ἀναγνωρίσεων 86, 5.
ἀναγνωρίσεως 36, 9. 50, 8.
ἀναγνώρισις 35, 5. 35, 8. 35, 14. 36, 4. 37, 2. 45, 11. 50, 7. 55, 1. 59, 3. 86, 9.
ἀναισθήτω 26, 2.
ἀνακέκραται 76, 9.
ἀναλίσκεσθαι 58, 1.
ἀνάλογον 12, 16. 69, 8. 70, 4. 72, 5. 89, 6.
ἀναντίων 89, 10.
ἀνάξιον 39, 9.
ἀναπαίστου 38, 2.
ἄνδρ' 76, 7.
ἄνδρα 89, 3.
ἄνδρας 39, 1.
ἀνδρείαν 47, 6.
ἀνδρεῖον 47, 5.
ἀνδρεῖος 61, 5.
ἄνδρες 40, 1.
ἀνδριὰς 33, 6.

INDEX

ἀνεγνώρισε 45, 13. 52, 1.
ἀνεγνώρισεν 45, 15. 57, 6.
ἀνεγνωρίσθη 36, 7. 51, 5. 53, 4.
ἀνεῖλεν 57, 4.
ἀνεκτὰ 92, 8.
ἀνέρεις 99, 9.
ἀνίει 76, 7.
ἄνευ 109, 6. &c.
ἀνήει 56, 1.
ἀνηκέσταν 45, 2.
ἀνήρειτο 92, 5.
ἄνθει 31, 13.
ἄνθρωποι 3, 6. 67, 2. 90, 4.
ἀνθρώποις 10, 11.
ἄνθρωπον 49, 1.
ἄνθρωπος 66, 12. 67, 3.
ἀνθρώπου 67, 8. 67, 13.
ἀνθρώπων 20, 4.
ἀνομοίοις 87, 12.
ἀνομοιότητας 7, 7.
ἀντέχεσθαι 31, 17.
ἀντέχονται 31, 7.
Ἀντιγόνη 45, 8.
ἀντικρὺ 102, 6.
ἀντιποιοῦνται 9, 8.
ἀνώδυνον 15, 16.
ἀνώμαλον 47, 10.
ἀνώμαλος 47, 9.
ἀνωμάλου 47, 14.
ἄξιον 63, 11.
ἄξιος 88, 12.
ἀξιοῦσι 59, 10.
ἀόριστος 17, 3.
ἀπαγγελίαν 16, 13.
ἀπαγγέλλοντα 8, 7.
ἀπαγγέλλοντες 92, 3.
ἀπαγγέλλουσιν 90, 2.
ἀπαθὲς 45, 7.
ἀπαλλάξαν 35, 1.
ἅπαν 25, 15. 68, 6.
ἅπαντα 4, 7. 28, 7. 49, 2. 59, 7. 75, 13. 82, 1. 106, 6.
ἀπαντᾶν 46, 1.
ἅπαντες 22, 2.
ἁπάντων 5, 1. 20, 13. 37, 10. 79, 1.
ἅπας 67, 7.
ἅπασα 109, 2.
ἅπασαι 2, 7.
ἁπάσης 64, 1.
ἅπασιν 86, 6.
ἀπέδωκεν 16, 5.
ἀπέθανεν 92, 2.
ἀπεικάζοντες 2, 4.
ἀπειλὴ 63, 8.
ἄπειρα 27, 9.
ἀπέκτεινε 33, 6.
ἀπεργάσαιτο 80, 2.
ἀπεργασίαν 11, 10. 24, 12.
ἀπεσημνώθη 15, 2.
ἀπηρίθμουν 40, 8.
ἀπίθανα 91, 7.
ἀπίθανον 104, 1.
ἁπλῆν 33, 12. 38, 10. 86, 2.
ἁπλοῖ 33, 10.
ἁπλοῖς 61, 1.
ἁπλοῦν 16, 13. 40, 2. 68, 1. 86, 8.
ἁπλῶν 32, 8.
ἁπλῶς 27, 3.

ἀπὸ

VOCABULORUM.

ἀποβαίνει 60, 8.
ἀπογένηται 98, 12.
ἀποδιδόντες 49, 7.
ἀποδεικνῦναι 62, 6.
ἀποδεικνύοντι 19, 8. 24, 3.
ἀποδημοῦντας 57, 15.
ἀποδίδομεν 49, 2.
ἀποδοκιμασία 109, 3.
ἀποθανεῖν 35, 5. 54, 6.
ἀποθανούμενος 35, 3.
ἀποθανοῦσαν 44, 7.
ἀποθνήσκει 42, 2.
ἀποκοπαὶ 77, 5.
ἀπόκεισις 63, 8.
ἀποκρύπτει 29, 2.
ἀποκτείνει 45, 13.
ἀποκτείνειν 45, 13.
ἀποκτείνη 43, 15. 44, 4.
ἀποκτείνεσαν 44, 12.
ἀποκτενῶν 35, 4.
ἀπολαβόντες 17, 11.
ἀπολαβὼν 85, 1.
ἀπόλλυται 54, 4.
ἀπολόγῳ 53, 2.
ἀπόπλουν 48, 9.
ἀπόπλοις 85, 11.
ἀπορίαν 50, 9.
ἀποτυγχάνουσι 19, 4.
ἀποφαίνονται 19, 8. 24, 4.
ἀποφῆσαι 72, 12.
ἀπρεπὴς 88, 2.
ἀπρεπῶς 47, 13.
ἀπρεπῶς 80, 1.
Ἄργει 33, 6.
ἀργοῖς 93, 1.
Ἀρειφράδης 81, 9.
ἀρετῇ 6, 4. 75, 7.
ἀρετὴ 29, 13.
Ἄρεως 72, 1. 72, 13.
Ἄρην 71, 2.
ἀρητῆρα 73, 3.
ἄρθρον 64, 2. 66, 1.
ἀριθμὸν 93, 9.
ἀριθμῶν 106, 2.
ἄριστα 111, 6.
Ἀριστοφάνει 9, 6.
ἁρμονίᾳ 2, 8. 2, 9.
ἁρμονίαν 18, 6.
ἁρμονίας 2, 12. 11, 12. 15. 9.
ἁρμόττει 82, 7. 82, 11:
ἁρμόττειν 61, 13.
ἁρμόττῃ 65, 6.
ἁρμόττον 12, 8. 47, 6. 80, 2. 88, 11.
ἁρμόττοντα 23, 5. 47, 5.
ἁρμόττοντος 47, 13.
ἀρξάμενοι 1, 6.
ἀρξαμένοις 12, 7.
ἄρξαντος 61, 11.
ἄρρενα 74, 5. 74, 6. 75, 1.
ἀρχαῖοι 23, 6.
ἀρχαῖος 77, 11.
Ἀχαίων 87, 2.
ἀρχὰς 9, 3.
ἄρχεσθαι 25, 13.
ἀρχὴ 22, 2. 25, 7.
ἀρχῇ 65, 7.
ἀρχὴν 15, 6. 66, 2. 83, 4. 84, 11. 87, 1.

INDEX

ἀνεγνώρισε 45, 13. 52, 1.
ἀνεγνώρισεν 45, 15. 57, 6.
ἀνεγνωρίσθη 36, 7. 51, 5. 53, 4.
ἀνεῖλεν 57, 4.
ἀνεκτὰ 92, 8.
ἀνέρεις 99, 9.
ἀνίει 76, 7.
ἄνευ 109, 6. &c.
ἀνήει 56, 1.
ἀνηκέστων 45, 2.
ἀνήρητο 92, 5.
ἄνθει 31, 13.
ἄνθρωποι 3, 6. 67, 2. 90, 4.
ἀνθρώποις 10, 11.
ἄνθρωπον 49, 1.
ἄνθρωπος 66, 12. 67, 3.
ἀνθρώπου 67, 8. 67, 13.
ἀνθρώπων 20, 4.
ἀνομοίοις 87, 12.
ἀνομοιότητας 7, 7.
ἀντέχεσθαι 31, 17.
ἀντέχονται 31, 7.
Ἀντιγόνη 45, 8.
ἀντικρὺ 102, 6.
ἀντιποιοῦνται 9, 8.
ἀνώδυνον 15, 16.
ἀνώμαλον 47, 10.
ἀνώμαλος 47, 9.
ἀνωμάλου 47, 14.
ἄξιον 63, 11.
ἄξιος 88, 12.
ἀξιοῦσι 59, 10.
ἀόριστος 17, 3.
ἀπαγγελίαν 16, 13.
ἀπαγγέλλοντα 8, 7.
ἀπαγγέλλοντες 92, 3.
ἀπαγγέλλουσιν 90, 2.
ἀπαθὴς 45, 7.
ἀπαλλάξων 35, 1.
ἅπαν 25, 15. 68, 6.
ἅπαντα 4, 7. 28, 7. 49, 2. 59, 7. 75, 13. 82, 1. 106, 6.
ἀπαντᾶν 46, 1.
ἅπαντες 22, 2.
ἁπάντων 5, 1. 20, 13. 37, 10. 79, 1.
ἅπας 67, 7.
ἅπασα 109, 2.
ἅπασαι 2, 7.
ἁπάσης 64, 1.
ἅπασιν 86, 6.
ἀπέδωκεν 16, 5.
ἀπέθανεν 92, 2.
ἀπεικάζοντες 2, 4.
ἀπειλὴ 63, 8.
ἄπειρα 27, 9.
ἀπέκτεινε 33, 6.
ἀπεργάσαιτο 80, 2.
ἀπεργασίαν 11, 10. 24, 12.
ἀποσεμνύνθη 15, 2.
ἀπηρίθμουν 40, 8.
ἀπίθανα 91, 7.
ἀπίθανον 104, 1.
ἁπλῆν 33, 12. 38, 10. 86, 2.
ἁπλοῖ 33, 10.
ἁπλοῖς 61, 1.
ἁπλοῦν 16, 13. 40, 2. 68, 1. 86, 8.
ἁπλῶν 32, 8.
ἁπλῶς 27, 3.

ἀπὸ

VOCABULORUM.

ἀποβαίνει 60, 8.
ἀπογίνηται 98, 12.
ἀποδιδόντες 49, 7.
ἀποδεικνῦναι 62, 6.
ἀποδεικνύουσι 19, 8. 24, 3.
ἀποδημοῦντας 57, 15.
ἀποδίδομεν 49, 2.
ἀποδοκιμασία 109, 3.
ἀποθανεῖν 35, 5. 54, 6.
ἀποθανούμενος 35, 3.
ἀποθανοῦσαν 44, 7.
ἀποθνήσκει 42, 2.
ἀποκοπαὶ 77, 5.
ἀπόκρισις 63, 8.
ἀποκρύπτει 29, 2.
ἀποκτείνει 45, 13.
ἀποκτείνειν 45, 13.
ἀποκτείνῃ 43, 15. 44, 4.
ἀποκτείνουσαν 44, 12.
ἀποκτενῶν 35, 4.
ἀπολαβόντες 17, 11.
ἀπολαβὼν 85, 1.
ἀπόλλυται 54, 4.
ἀπολέγω 53, 2.
ἀπόπλουν 48, 9.
ἀπόπλους 85, 11.
ἀπορίαν 50, 9.
ἀποτυγχάνουσι 19, 4.
ἀποφαίνονται 19, 8. 24, 4.
ἀποφῆσαι 72, 12.
ἀπρεπὲς 88, 2.
ἀπρεπεῖς 47, 13.
ἀπρεπῶς 80, 1.
Ἄργει 33, 6.
ἀργοῖς 93, 1.
Ἀρειφράδης 81, 9.
ἀρετῇ 6, 4. 75, 7.
ἀρετὴ 29, 13.
Ἄρεως 72, 1. 72, 13.
Ἄρην 71, 2.
ἀρητῆρας 73, 3.
ἄρθρον 64, 2. 66, 1.
ἀριθμὸν 93, 9.
ἀριθμῶν 106, 2.
ἄριστα 111, 6.
Ἀριστοφάνει 9, 6.
ἁρμονία 2, 8. 2, 9.
ἁρμονίαν 18, 6.
ἁρμονίας 2, 12. 11, 12. 15, 9.
ἁρμόττει 82, 7. 82, 11.
ἁρμόττειν 61, 13.
ἁρμόττῃ 65, 6.
ἁρμόττον 12, 8. 47, 6. 80, 2. 88, 11.
ἁρμόττοντα 23, 5. 47, 5.
ἁρμόττοντος 47, 13.
ἀρξάμενοι 1, 6.
ἀρξαμένοις 12, 7.
ἄρξαντες 61, 11.
ἄρρενα 74, 5. 74, 6. 75, 1.
ἀρχαῖοι 23, 6.
ἀρχαῖος 77, 11.
Ἀχαιῶν 87, 2.
ἀρχὰς 9, 3.
ἄρχεσθαι 25, 13.
ἀρχὴ 22, 2. 25, 7.
ἀρχῇ 65, 7.
ἀρχὴν 15, 6. 66, 2. 83, 4. 84, 11. 87, 1.

I N D E X

ἀρχῆς 11, 13. 13, 9. 16, 2. 16, 8. 58, 9. 58, 11. 92, 5.
ἀρχιτεκτονικὴν 63, 7.
ἄρχων 16, 3.
ἀσήμῳ 68, 4.
ἄσημος 64, 17. 65, 4. 65, 8. 66, 2.
ἀσθένειαν 41, 6.
ἀσθενικὸς 81, 2.
ἀσπίδα 71, 2. 72, 1.
ἀσπὶς 71, 2.
ἀστέρας 50, 11.
ἄστεως, 10, 5.
ἄστυ 75, 5.
Ἀστυδάμαντος 44, 17.
ἀσύμμετρον 99, 4.
ἀτηρεῖ 70, 1.
ἄτεχνοι 52, 1.
ἀτεχνοτάτη 50, 8.
ἀτεχνότατον 24, 9.
ἀτεχνότεραι 51, 6.
ἀτεχνότερον 43, 5.
ἀτιμαζομένοις 10, 4.
ἄτοπον 92, 7. 93, 1. 103, 2.
ἀτοπώτερον 88, 8.
ἀτραγῳδότατον 39, 4.
ἆθλα 30, 12.
ἀτυχεῖν 36, 3.
ἀτυχίας 39, 3.
αὐληταὶ 107, 4.
αὐλητικὴ 2, 10.
αὐλητικῆς 1, 9.
αὐλήσει 7, 6.
Αὐλίδι 48, 1.
αὐλῶν 99, 14.
αὐλῶσιν 107, 4.
αὔξεται 87, 10.
αὐτομάτου 33, 4.
αὐτοσχεδιασμάτων 12, 1.
αὐτοσχεδιαστικῆς 13, 9.
ἀφαιρουμένου 29, 6.
ἀφανισθείσης 56, 12.
ἀφιλεῖν 70, 3.
ἀφέμενος 16, 9.
ἀφῃρημένον 73, 4. 73, 6. 73, 9.
ἀφιέναι 72, 6.
ἀφικνεῖται 58, 2.
ἄφωνον 64, 7. 64, 10. 75, 2.
ἄφωνος 92, 3.
ἀφώνῳ 64, 17.
ἀφώνων 74, 7.
Ἀχιλλέα 50, 1.
Ἀχιλλέως 81, 12. 81, 13.
ἄψυχα 35, 11.

B.

Βάδιζε 67, 5.
βαδίζει 66, 13. 67, 10.
βαδίζοντα 77, 13.
βαρβαρισμὸς 76, 1.
βαρύτητι 64, 15.
βεβάδικε 66, 14.
βέλτιον 45, 9. 51, 3. 97, 3. 98, 2. 103, 8. 104, 2.
βελτίονας 6, 4.
βελτίονος 40, 6.
βελτιόνων 49, 6.
βελτίοσι 41, 5.
βελτίους 7, 8. 8, 4. 51, 8. 106, 5.

βελτίστη

βελτίστη 55, 1.
βελτίων 106, 3. 106, 5.
βίον 72, 2.
βίω 20, 5. 72, 3. 72, 4.
βλαβερὰ 105, 4.
βλέποντα 98, 9.
βοόωσιν 81, 7.
βούλεσθαι 55, 4.
βούλεται 8, 4. 52, 4. 77, 12.
βούλονται 61, 2.
βραχέα 110, 10.
βραχὺ 11, 5. 75, 8.
βραχύτητι 64, 14.

Γ.

γ 94, 12. 65, 1.
Γανυμήδης 101, 11.
γέγονε 31, 3. 48, 10.
γεγονέναι 33, 6.
γεγονότων 59, 9.
γεινάμενος 78, 1.
γελοῖα 80, 1. 89, 9.
γελοίας 15, 1.
γελοῖον 12, 15. 15, 15. 15, 17. 31, 17. 79, 1. 92. 5.
γένει 2, 11. 3, 1. 27, 9. 47, 2.
γένηται 7, 6. 28, 10. 32, 7. 33, 8. 34, 4.
γένη 45, 17.
γίνηται 33, 2. 98, 11.
γενήσεται 10, 9.
γένοιτ' 21, 1. 93, 6.
γένοιτο 21, 1. 26, 1. 30, 3. 30, 8. 92, 9.
γενόμενα 30, 8. 31, 8. 32, 5.
γενομένης 9, 11. 13, 9. 15, 5. 34, 1.
γενόμενοι 42, 1.
γενομένου 28, 10.
γενομένων 21, 7. 32, 6.
γένος 69, 7.
γένους 69, 7. 69, 8.
γενῶν 40, 1.
γεννητῆς 50, 11.
γῆμαι 103, 5.
γῆρας 72, 2.
γίγνεσθαι 34, 7. 63, 3.
γιγνομένης 55, 2.
γιγνόμενον 8, 8. 40, 7. 77, 7.
γιγνόμενος 55, 10.
γιγνομένων 27, 5.
γίνεσθαι 25, 8. 34, 7. 42, 4. 44, 11. 48, 6. 61, 6. 63, 3. 64, 4.
γίνεται 26, 3. 28, 1. 33, 1. 34, 3. 74, 1. 84, 7. 91, 1.
γινόμενα 30, 2. 43, 2.
γινομένη 26, 2.
γινόμενον 17, 11. 64, 12.
γίνονται 110, 9.
γίνωνται 35, 9.
γινώσκοντα 45, 5.
γινώσκοντας 44, 12.
Γλαύκων 102, 6.
γλῶττα 68, 7. 69, 5. 77, 1.

γλῶτται

INDEX

ἀρχῆς 11, 13. 13, 9. 16, 2. 16, 8. 58, 9. 58, 11. 92, 5.
ἀρχιτεκτονικὴν 63, 7.
ἄρχων 16, 3.
ἀσήμω 68, 4.
ἄσημος 64, 17. 65, 4. 65, 8. 66, 2.
ἀσθένειαν 41, 6.
ἀσθενικὸς 81, 2.
ἀσπίδα 71, 2. 72, 1.
ἀσπὶς 71, 2.
ἀστέρας 50, 11.
ἄστεως, 10, 5.
ἄστυ 75, 5.
Ἀστυδάμαντος 44, 17.
ἀσύμμετρον 99, 4.
ἀτηρεῖ 70, 1.
ἄτεχνοι 52, 1.
ἀτεχνοτάτη 50, 8.
ἀτεχνότατον 24, 9.
ἀτεχνότεραι 51, 6.
ἀτεχνότερον 43, 5.
ἀτιμαζομένοις 10, 4.
ἄτοπον 92, 7. 93, 1. 103, 2.
ἀτοπώτερον 88, 8.
ἀτραγῳδότατον 39, 4.
ἄττα 30, 12.
ἀτυχεῖν 36, 3.
ἀτυχίας 39, 3.
αὐληταὶ 107, 4.
αὐλητικὴ 2, 10.
αὐλητικῆς 1, 9.
αὐλῆσαι 7, 6.
Αὐλίδι 48, 1.
αὐλῶν 99, 14.
—λῶσιν 107, 4.
αὔξεται 87, 10.
αὐτομάτου 33, 4.
αὐτοσχεδιασμάτων 12, 1.
αὐτοσχεδιαστικῆς 13, 9.
ἀφαιρουμένου 29, 6.
ἀφανισθείσης 56, 12.
ἀφελεῖν 70, 3.
ἀφέλιμος 16, 9.
ἀφῃρημένον 73, 4. 73, 6. 73, 9.
ἀφεῖναι 72, 6.
ἀφικνεῖται 58, 2.
ἄφωνον 64, 7. 64, 10. 75, 2.
ἄφωνος 92, 3.
ἀφώνῳ 64, 17.
ἀφώνων 74, 7.
Ἀχιλλέα 50, 1.
Ἀχιλλέως 81, 12. 81, 18.
ἄψυχα 35, 11.

B.

Βαδίζει 67, 5.
βαδίζει 66, 13. 67, 10.
βαδίζοντα 77, 13.
βαρβαρισμὸς 76, 1.
βαρύτητι 64, 15.
βεβάδικε 66, 14.
βέλτιον 45, 9. 51, 3. 97, 3. 98, 2. 103, 8. 104, 2.
βελτίονας 6, 4.
βελτίονος 40, 6.
βελτιόνων 49, 6.
βελτίοσι 41, 5.
βελτίους 7, 8. 8, 4. 51, 8. 106, 5.

βελτίστῳ

βελτίστη 55, 1.
βελτίων 106, 3. 106, 5.
βίον 72, 2.
βίω 20, 5. 72, 3. 72, 4.
βλαβερὰ 105, 4.
βλέποντα 98, 9.
βοόωσιν 81, 7.
βούλεσθαι 55, 4.
βούλεται 8, 4. 52, 4. 77, 12.
βούλονται 61, 2.
βραχέα 110, 10.
βραχὺ 11, 5. 75, 8.
βραχύτητι 64, 14.

Γ.

γ 94, 12. 65, 1.
Γανυμήδης 101, 11.
γέγονε 31, 3. 48, 10.
γεγονέναι 33, 6.
γεγονότων 59, 9.
γενάμενος 78, 1.
γελοῖα 80, 1. 89, 9.
γελοίας 15, 1.
γελοῖον 12, 15. 15, 15. 15, 17. 31, 17. 79, 1. 92. 5.
γένει 2, 11. 3, 1. 27, 9. 47, 2.
γένεσις 7, 6. 28, 10. 32, 7. 33, 8. 34, 4.
γένη 45, 17.
γένηται 33, 2. 98, 11.
γενήσεται 10, 9.
γένοιτ' 21, 1. 93, 6.
γένοιτο 21, 1. 26, 1. 30, 3. 30, 8. 92, 9.
γενόμενα 30, 8. 31, 8. 32, 5.
γενομένης 9, 11. 13, 9. 15, 5. 34, 1.
γενόμενοι 42, 1.
γενομένου 28, 10.
γενομένων 21, 7. 32, 6.
γένος 69, 7.
γένους 69, 7. 69, 8.
γενῶν 40, 1.
γεννητὶς 50, 11.
γῆμαι 103, 5.
γῆρας 72, 2.
γίγνεσθαι 34, 7. 63, 3.
γιγνομένης 55, 2.
γιγνόμενον 8, 8. 40, 7. 77, 7.
γιγνόμενος 55, 10.
γιγνομένων 27, 5.
γίνεσθαι 25, 8. 34, 7. 42, 4. 44, 11. 48, 6. 61, 6. 63, 3. 64, 4.
γίνεται 26, 3. 28, 1. 33, 1. 34, 3. 74, 1. 84, 7. 91, 1.
γινόμενα 30, 2. 43, 2.
γινομένη 26, 2.
γινόμενον 17, 11. 64, 12.
γίνονται 110, 9.
γίνωνται 35, 9.
γινώσκοντα 45, 5.
γινώσκοντας 44, 12.
Γλαύκων 102, 6.
γλῶττα 68, 7. 69, 5. 77, 1.

INDEX

γλῶτται 82, 7.
γλώτταις 79, 2. 82, 3. 93, 11.
γλῶτταν 69, 2. 69, 3. 75, 11. 80, 8.
γλώττη 98, 13.
γλώττης 80, 4.
γλωττῶν 76, 2. 76, 8.
γνώμην 19, 9.
γνωρίμων 31, 12.
γνωριμώτατον 100, 4.
γνώσεσθαι 54, 10.
γνῶσιν 35, 6. 63, 9.
γόνυ 75, 5.
γρα 65, 2.
γράμματα 55, 4.
γραφεὶς 7, 1.
γραφέων 21, 3.
γραφὴ 21, 5.
γραφὴν 53, 1.
γραφικῆς 22, 4.
γράφουσιν 49, 8.
γυναῖκα 89, 3.
γυναῖκας 109, 5.
γυναικὶ 47, 6.
γυνὴ 47, 3.

Δ.

δ' 64, 12.
Δαναὸς 35, 3.
δασύτητι 64, 14.
δεδίδαχε 40, 2.
δέῃ 62, 11. 107, 3.
δεικνύμενον 110, 10.
δείκνυσι 44, 1.
δεινὰ 40, 12. 43, 12. 62, 10.
δεινὴν 47, 6.
δεινὸν 44, 14.
δεῖται 49, 1.
δεξιὰ 94, 6.
δεξιτερὸν 74, 4.
δεόμενον 43, 5.
δέονται 108, 3.
δέσιν 58, 8.
δέσις 58, 6. 58, 8. 58, 12.
δευτέρα 41, 2.
δεύτεραι 51, 8. 55, 6.
δεύτερον 22, 3. 45, 9. 47, 4. 70, 4. 70, 6.
δευτέρου 70, 6.
δέχεται 88, 5.
Δηλιάδα 7, 10.
δηλοῖ 23, 8. 66, 3.
δῆλον 7, 3. 24, 1. 31, 3. 32, 2. 38, 12. 62, 9. 83, 5. 106, 6. 108, 5.
δηλώσας 35, 1.
δήλωσιν 84, 1.
δημοκρατίας 9, 11.
δήμους 10, 3.
διαιρεῖσθαι 88, 11.
διαιρεῖται 33, 7. 38, 5.
διαιρέσει 100, 10.
διακωμῳδοῦντες 77, 10.
διαλαμβάνει 85, 3.
διαλέκτου 77, 9.
διαλέκτῳ 15, 7. 81, 10.
διαλύειν 98, 12.
διαμάρτημα 103, 6.

διαμένει

διαμένει 14, 3.
διανοητικοῖς 93, 2.
διάνοια 19, 3. 19, 11. 23, 4. 24, 3. 86, 10.
διάνοιαν 19, 1. 19, 7. 20, 2. 62, 3. 62, 5.
διανοίας 21, 7. 62, 2. 86, 5. 93, 4.
διαπονεῖν 93, 1.
διαπορήσειεν 106, 4.
διαστρέφειν 32, 15.
διατηρεῖν 50, 2.
διᾴδοντα 109, 1.
διαφέρει 17, 3. 28, 5. 30, 7. 34, 7. 61, 12. 62, 11. 64, 13. 80, 2. 86, 11. 111, 7. 111, 12.
διαφέρεσθαι 29, 6.
διαφέρουσι 2, 1. 5, 6. 6, 4. 10, 12.
διαφέρουσιν 16, 13. 30, 5.
διαφέρων 39, 13.
διαφορὰ 8, 5.
διαφορᾷ 8, 2.
διαφοραῖς 9, 3.
διαφορὰς 5, 8. 7, 4. 65, 3.
διαφορῶν 10, 7.
διδασκαλίας 63, 1.
διδάσκει 88, 11.
δίδομεν 93, 13. 100, 7.
διδόμενα 61, 10.
διθυραμβοποιητικὴ 1, 8.
διεξιέναι 15, 12.
διεσπάσθη 12, 1.
διέστηκεν 8, 3.
διεστραμμένον 15, 17.
διέφθειρε 58, 4.
διηγηματικὴ 88, 5.
διηγηματικὴν 88, 1.
διηγηματικῆς 83, 1.
διήγησιν 81, 9.
διήγησις 63, 8.
διθυραμβικῶν 5, 5.
διθυράμβοις 82, 7.
διθύραμβον 14, 2.
διθυράμβους 7, 11.
Διῒ 101, 12.
Δικαιογένους 53, 1.
δίκαιον 4, 5. 59, 11.
δικαιοσύνη 39, 13.
διόλου 86, 9.
Διονύσιος 7, 3.
Διόνυσον 71, 1.
Διονύσου 72, 1.
διόπερ 17, 6. 24, 2. 45, 7.
διορίσαντας 27, 4.
διορισμὸν 66, 2.
διότι 109, 9.
διπλᾶ 82, 6.
διπλοῦν 41, 3.
διπλοῖς 66, 8. 82, 3.
διπλοῦν 40, 2. 68, 3.
δίσκον 107, 3.
διττὴ 94, 2.
δίφρον 81, 4. 81, 5.
διχῶς 67, 11.
διώκοντες 89, 10.
δίωξιν 89, 8.
δίωξις 95, 7.
διωρίσθω 5, 2.
διωρισμένων 25, 1.

I N D E X

δοκεῖ 33, 5. 41, 5. 73, 2. 93, 10. 102, 1. 102, 8.
Δόλωνα 99, 2.
δόξα 108, 1.
δόξαν 33, 2. 103, 8.
δόξῃ 39, 15.
δόρυ 75, 5.
δοῦλος 47, 3.
δρᾷ 40, 15. 44, 5.
δράμασι 57, 13. 60, 7.
δράματα 9, 7.
δράματι 92, 2.
δραματικὰς 12, 14.
δραματικὸς 83, 3.
δραματοποιήσας 12, 16.
δράματος 44, 16. 48, 10.
δρᾷν 10, 5.
δρῶντας 9, 6. 9, 8.
δρώντων 18, 3.
δρῶσι 84, 8.
δύναμιν 1, 2. 2, 11. 18, 13. 24, 7. 32, 14.
δύναμις 24, 11.
δύνανται 21, 13.
δύνασθαι 23, 4. 87, 1.
δυνατὰ 30, 3. 31, 9. 32, 7. 91, 7.
δυνατὸν 31, 8. 56, 3. 69, 4. 104, 1.
δύο 10, 10. 14, 7. 19, 2. 19, 12. 37, 1. 74, 8. 85, 7.
δυσμὰς 72, 4.
δυστυχίαν 27, 6. 35, 8. 39, 2, 7, 14. 40, 4. 40, 15.
δυστυχίας 27, 6. 40, 4.
δυστυχοῦντα 39, 9.
δυσχεραινόντων 56, 2.
δῶ 73, 9.
δώδεκα 106, 2.
δωμάτων 18, 11.
Δωριεῖς 9, 9.
δῶρον 66, 10.
δώσει 77, 11.

E

Ἑαυτὰ 111, 4.
ἑαυτὴν 95, 1.
ἑαυτῆς 14, 6.
ἐβάδισεν 67, 4.
ἐγγίνονται 44, 2.
ἐγγὺς 26, 2. 55, 5.
ἐγένετο 15, 3. 31, 10. 84, 4.
ἐγέννησαν 11, 14.
ἐγίνοντο 12, 11. 13, 4. 16, 1.
ἐγίγνετο 14, 4.
ἐγκαλοῦντες 40, 14.
ἐγκώμια 12, 5.
ἔγραφον 104, 2.
ἔγραψε 96, 2.
ἔγχεα 98, 4.
ἐγχειροῦντες 21, 12.
ἔγχος 102, 3.
ἐγὼ 81, 12,
ἐδάκρυσεν 53, 3.
ἔδει 26, 10. 36, 9. 57, 9.
ἔδωκαν 16, 3.
ἔην 99, 3.

ἐθελονταὶ

ἐθελονταὶ 16, 3.
ἔθος 101, 6.
εἰδέναι 49, 1. 63, 6. 91, 5. 92, 1.
εἴδεσι 20, 1. 37, 6. 79, 2.
εἴδεσιν 13, 7.
εἴδη 50, 7. 59, 1. 67, 5. 68, 1. 77, 2. 86, 1.
εἶδον 76, 7. 77, 13.
εἶδος 63, 5. 69, 7, 99, 3.
εἰδότας 44, 11. 45, 4.
εἴδους 69, 7. 69, 11. 69, 14.
εἰδῶν 1, 1. 93, 6.
εἶεν 87, 3.
εἴθ' 3, 1. 57, 7.
εἶθ' 44, 14. 56, 10.
εἴκαζε 7, 3.
εἰκῆ 33, 8.
εἰκόνα 23, 2.
εἰκόνας 11, 1. 11, 6.
εἰκονογράφους 49, 7.
εἰκονοποιὸς 93, 8.
εἰκὸς 30, 12. &c.
εἰκότα 62, 11. 91, 7.
εἰκότων 31, 4. 55, 2.
εἱμαρμένην 54, 6.
εἵμαρτο 54, 6.
εἰπεῖν 12, 6. 19, 14. 27, 4. 62, 2.
εἴπερ 109, 3.
εἴποι 72, 13. 81, 10.
εἴπομεν 9, 3. 15, 13. 37, 7. 84, 9. 88, 10.
εἴπωμεν 44, 10.
εἰπῶν 57, 8. '63, 13.
εἴρηκεν 70, 3.
εἰρηκότες 102, 8.
εἰρημένα 15, 11. 77, 2. 82, 9. 104, 5.
εἰρημέναις 2, 6. 25, 14.
εἰρημένη 35, 14.
εἰρημένῃ 111, 9.
εἰρημένης 52, 5.
εἰρημένοις 5, 3. 38, 8.
εἰρημένον 98, 8.
εἰρημένῳ 102, 2.
εἰρημένων 17, 11. 30, 1. 82, 2. 106, 1.
εἰρῆσθαι 10, 6. 111, 14.
εἴρηται 34, 10.
εἷς 27, 8. 28, 4, 67, 11.
εἰσάγει 89, 3.
εἰσι 32, 9.
εἰσὶν 28, 1. 31, 17. 33, 12, 56, 8. 64, 5.
εἶτα 18, 10, 109, 2. 110, 2.
εἴτε 2, 15.
εἶχεν 98, 2.
εἰώθασιν 4, 4.
εἴωθος 77, 6.
εἰωθότος 77, 8. 80, 8.
ἕκαστα 8, 5. 15, 10.
ἑκαστὴ 7, 4.
ἑκάστην 94, 6.
ἕκαστοι 69, 2.
ἕκαστον 1, 2. 11, 7, 30, 11. 31, 2. 59, 9. 84, 2.
ἑκάστου 18, 3. 59, 10.
ἑκάστῳ 47, 2. 82, 2.
ἑκατέραν 23, 2.

ἑκατέρας 85, 7.
ἑκάτερον 86, 8.
ἑκατὸν 26, 10.
ἐκβαίνοντες 15, 8.
ἐκδεδομένοις 50, 5.
ἐκδιδόναι 45, 15.
ἐκεῖ 41, 9. 57, 5. 60, 6.
ἐκεῖθεν 9, 12.
ἐκείνη 52, 2.
ἐκείνης 52, 2. 62, 4.
ἐκεῖνο 25, 8. 25, 11.
ἐκεῖνοι 49, 7.
ἐκεῖνος 11, 8. 32, 8. 52, 3. 82, 1.
ἐκείνου 12, 8. 54, 10. 78, 1.
ἐκείνῳ 36, 8.
ἐκείνων 13, 6.
ἔκθεσιν 92, 8.
ἔκλαυσε 53, 2.
ἐκπίπτειν 87, 13.
ἐκπίπτουσιν 60, 10.
ἐκπληκτικὸν 34, 11.
ἐκπληκτικώτερον 95, 6.
ἐκπλήξεως 55, 2.
ἐκτείνειν 77, 11.
ἐκτίθεσθαι 56, 9.
Ἕκτορος 89, 8. 95, 7.
ἐκτὸς 51, 2.
ἐκφέρωσιν 4, 3.
ἐκωμῴδει 81, 9.
ἔλαθεν 16, 2.
ἐλάνθανεν 56, 1.
ἔλαττον 96, 1.
ἐλάττους 110, 4.
ἐλάττους 87, 3.
ἔλαφος 96, 1.
ἐλάχιστα 88, 14.
ἐλάχιστον 77, 3.
ἐλεγειοποιοὺς 3, 7.
ἐλεγείων 3, 5.
ἔλεγχοι 104, 6.
ἐλεεῖν 43, 3.
ἐλεεινὰ 62, 10.
ἐλεεινὸν 39, 2. 39, 5. 39, 11. 42, 3. 43, 15.
ἐλεεινῶν 33, 1. 38, 11.
ἔλεον 36, 1. 39, 8. 62, 7.
ἐλέου 18, 4.
ἐλέους 43, 9.
ἐλευθέρας 109, 5.
ἐλέχθη 46, 6. 59, 2.
ἐλήλυθεν 53, 5. 53, 6.
ἐλήφθη 57, 12.
ἐλθεῖν 57, 3. 57, 5.
ἐλθόντα 103, 4.
ἐλθὼν 34, 12. 54, 4. 57, 6.
ἕλκοντες 107, 3.
ἐλλέβορον 78, 1.
Ἕλλη 45, 15.
ἔλυεν 100, 5.
ἐμβεβλημένη 73, 6.
ἐμβεβλημένου 73, 7.
ἐμβόλιμα 61, 11. 61, 12.
ἔμελλεν 84, 12.
ἐμιμοῦντο 12, 3.
ἔμμετρα 30, 4.
ἐμμέτρων 24, 6.
Ἐμπεδοκλεῖ 4, 4.
Ἐμπεδοκλῆς 72, 4. 100, 10.
ἐμπεσὼν 33, 7.

ἐμποιητέον

ἐμποιητέον 43, 11.
ἐμφανίζει 92, 10.
ἐν 26, 4. 27, 10. 46, 4. 67, 11. 80, 7. 83, 5. 84, 7. 85, 1. 93, 9.
ἕνα 27, 9. 28, 4. 59, 11. 61, 7. 84, 2. 85, 3.
ἐναλείψεις 22, 4.
ἐναντίας 41, 5.
ἐναντίον 110, 2.
ἐναργέστατα 55, 9. 110, 2.
ἐνδέχεσθαι 87, 6. 92, 7.
ἐνδέχεται 67, 9. 76, 6. 89, 6. 95, 9. 102, 4. 111, 6.
ἐντυχεῖν 52, 6.
ἐνεδέχετο 95, 8.
ἕνεκα 51, 6.
ἔνεκεν 98, 10.
ἐνεργοῦντας 9, 2.
ἐνὶ 3, 1. 67, 2.
ἔνια 18, 7. 32, 6. 52, 6. 58, 7. 67. 6. 73, 2.
ἐνίαις 31, 11. 31, 13.
ἔνιοι 10, 1. 24, 2. 102, 6.
ἐνίοις 72, 4.
ἐνίοτε 70, 7. 84, 6.
ἐνίων 27, 10.
ἐνόμιζον 98, 6.
ἐνόντα 23, 5.
ἑνὸς 14, 7. 27, 10. 29, 3. 84, 1.
ἐνταῦθα 9, 10. 54, 7. 70, 2.
ἐντεῦθεν 57, 9.
ἐντιθεμένων 80, 3.
ἐντιμότερα 13, 5.
ἐντολὴ 63, 7.
ἐντυχεῖν 103, 3.
ἐξαγγέλλεται 93, 11.
ἐξαλλαγαὶ 77, 5.
ἐξαλλάττειν 17, 5.
ἐξαλλάττουσα 75, 10.
ἐξάμετρα 15, 8.
ἐξαμέτρου 17, 9.
ἐξαπατηθῇ 61, 4.
ἐξαρχόντων 14, 2.
ἔξει 7, 4. 33, 3. 36, 1. 46, 5. 67, 10.
ἔξιν 1, 4.
ἐξέπεσε 56, 2.
ἐξέπεσεν 60, 11.
ἐξέρχονται 42, 2.
ἔξεστι 109, 10.
ἐξεταστικοὶ 56, 8.
ἐξετέθησαν 54, 7.
ἐξηλλαγμένον 69, 1. 74, 2.
ἐξῆν 52, 6.
ἔξοδος 37, 8. 37, 14.
ἔξω 44, 16. 48, 10. 49, 4. 57, 4. 86, 3. 91, 9.
ἔξωθεν 58, 7.
ἐοικέσιν 13, 18.
ἔοικε 28, 6. 33, 8.
ἔοικεν 48, 1.
ἔοργε 69, 12.
ἐπαγγελίας 18, 4.
ἔπαθεν 31, 2.
ἐπαινεῖσθαι 88, 12.
ἐπαύσατο 14, 6.
ἐπὶ 108, 6. &c.

ἐπειδὴ

INDEX

ἑκατέρας 85, 7.
ἑκάτερον 86, 8.
ἑκατὸν 26, 10.
ἐκβαίνοντες 15, 8.
ἐκδεδομένοις 50, 5.
ἐκδιδόναι 45, 15.
ἐκεῖ 41, 9. 57, 5. 60, 6.
ἐκεῖθεν 9, 12.
ἐκείνη 52, 2.
ἐκείνης 52, 2. 62, 4.
ἐκεῖνο 25, 8. 25, 11.
ἐκεῖνοι 49, 7.
ἐκεῖνος 11, 8. 32, 8. 52, 3. 82, 1.
ἐκείνου 12, 8. 54, 10. 78, 1.
ἐκείνῳ 36, 8.
ἐκείνων 13, 6.
ἔκθεσιν 92, 8.
ἔκλαυσε 53, 2.
ἐκπίπτειν 87, 13.
ἐκπίπτουσιν 60, 10.
ἐκπληκτικὸν 34, 11.
ἐκπληκτικώτερον 95, 6.
ἐκπλήξεως 55, 2.
ἐκτείνειν 77, 11.
ἐκτίθεται 56, 9.
Ἕκτορος 89, 8. 95, 7.
ἐκτὸς 51, 2.
ἐκφέρουσιν 4, 3.
ἐκωμῴδει 81, 9.
ἔλαθεν 16, 2.
ἐλάνθανεν 56, 1.
ἔλαττον 96, 1.
ἐλάττοσι 110, 4.
ἐλάττους 87, 3.
ἔλαφος 96, 1.
ἐλάχιστα 88, 14.
ἐλάχιστον 77, 3.
ἐλεγειοποιοὺς 3, 7.
ἐλεγείων 3, 5.
ἔλεγχοι 104, 6.
ἐλεεῖν 43, 3.
ἐλεεινὰ 62, 10.
ἐλεεινὸν 39, 2. 39, 5. 39, 11. 42, 3. 43, 15.
ἐλεεινῶν 33, 1. 38, 11.
ἔλεον 36, 1. 39, 8. 62, 7.
ἐλέου 18, 4.
ἐλέους 43, 9.
ἐλευθέρας 109, 5.
ἐλέχθη 46, 6. 59, 2.
ἐλήλυθεν 53, 5. 53, 6.
ἐλήφθη 57, 12.
ἐλθεῖν 57, 3. 57, 5.
ἐλθόντα 103, 4.
ἐλθὼν 34, 12. 54, 4. 57, 6.
ἕλκοντες 107, 3.
ἐλλέβορον 78, 1.
Ἕλλη 45, 15.
ἔλυεν 100, 5.
ἐμβεβλημένη 73, 6.
ἐμβεβλημένου 73, 7.
ἐμβόλιμα 61, 11. 61, 12.
ἔμελλεν 84, 12.
ἐμιμοῦντο 12, 3.
ἔμμετρα 30, 4.
ἐμμέτρων 24, 6.
Ἐμπεδοκλεῖ 4, 4.
Ἐμπεδοκλῆς 72, 4. 100, 10.
ἐμπεσὼν 33, 7.

ἐμποιητέον

VOCABULORUM.

ἐμποιητέον 43, 11.
ἐμφανίζει 92, 10.
ἐν 26, 4. 27, 10. 46, 4. 67, 11. 80, 7. 83, 5. 84, 7. 85, 1. 93, 9.
ἕνα 27, 9. 28, 4. 59, 11. 61, 7. 84, 2. 85, 3.
ἐναλείψεις 22, 4.
ἐναντίας 41, 5.
ἐναντίον 110, 2.
ἐναργέστατα 55, 9. 110, 2.
ἐνδέχεσθαι 87, 6. 92, 7.
ἐνδέχεται 67, 9. 76, 6. 89, 6. 95, 9. 102, 4. 111, 6.
ἐνεγκεῖν 52, 6.
ἐνεδέχετο 95, 8.
ἕνεκα 51, 6.
ἕνεκεν 98, 10.
ἐνεργοῦντες 9, 2.
ἐνὶ 3, 1. 67, 2.
ἔνια 18, 7. 32, 6. 52, 6. 58, 7. 67. 6. 73, 2.
ἐνίαις 31, 11. 31, 13.
ἔνιοι 10, 1. 24, 2. 102, 6.
ἐνίοις 72, 4.
ἐνίοτε 70, 7. 84, 6.
ἐνίων 27, 10.
ἐνόμιζον 98, 6.
ἐνόντα 23, 5.
ἑνὸς 14, 7. 27, 10. 29, 3. 84, 1.
ἐνταῦθα 9, 10. 54, 7. 70, 2.
ἐντεῦθεν 57, 9.
ἐντιθεμένων 80, 3.
ἐντιμότερα 13, 5.
ἐντολὴ 63, 7.
ἐντυχεῖν 103, 3.
ἐξαγγέλλεται 93, 11.
ἐξαλλαγαὶ 77, 5.
ἐξαλλάττειν 17, 5.
ἐξαλλάττουσα 75, 10.
ἐξάμετρα 15, 8.
ἐξαμέτρου 17, 9.
ἐξαπατηθῇ 61, 4.
ἐξαρχόντων 14, 2.
ἕξει 7, 4. 33, 3. 36, 1. 46, 5. 67, 10.
ἕξειν 1, 4.
ἐξέπεσε 56, 2.
ἐξέπεσεν 60, 11.
ἐξέρχονται 42, 2.
ἔξεστι 109, 10.
ἐξεταστικοὶ 56, 8.
ἐξετέθησαν 54, 7.
ἐξηλλαγμένον 69, 1. 74, 2.
ἐξῆν 52, 6.
ἔξοδος 37, 8. 37, 14.
ἔξω 44, 16. 48, 10. 49, 4. 57, 4. 86, 3. 91, 9.
ἔξωθεν 58, 7.
ἐοικάσιν 13, 18.
ἔοικε 28, 6. 33, 8.
ἔοικεν 48, 1.
ἔοργε 69, 12.
ἐπαγγελίας 18, 4.
ἔπαθεν 31, 2.
ἐπαινεῖσθαι 88, 12.
ἐπαύσατο 14, 6.
ἐπὶ 108, 6. &c.

ἐπειδὴ

INDEX

ἐπειδὴ 25, 2. 36, 4. 38, 9.
ἐπεισόδια 32, 10. 57, 11, 57, 13. 58, 5.
ἐπεισοδίοις 85, 1. 85, 2. 87, 12.
ἐπεισόδιον 37, 8. 37, 12. 61, 14.
ἐπεισοδίων 56, 10. 57, 10. 87, 12.
ἐπεισοδιώδεις 32, 9.
ἐπεισοδιώδη 32, 10.
ἐπεισοδίων 15, 9.
ἔπειτα 89, 8. 109, 9.
ἐπεκτάσεις 77, 5.
ἐπέκτασιν 75, 12.
ἐπεκτείνεσθαι 87, 5.
ἐπεκτεταμένον 69, 1. 73, 4. 73, 7.
ἐπεκτεινομένων 74, 10.
ἔπεσι 17, 5. 89, 10.
ἔπεσιν 110, 7.
ἐπετιμᾶτο 109, 4.
ἐπιβουλεύεσθαι 58, 1.
ἐπιεικείας 49, 10.
ἐπιθεῖναι 55, 4.
ἐπιθέμενος 58, 3.
ἐπίκειται 51, 1.
ἐπισκοπεῖν 13, 6. 102, 1.
ἐπισκοποῦντα 95, 2.
ἐπίστανται 110, 2.
ἐπιστολῆς 36, 7. 52, 3.
ἐπίταξιν 67, 4.
ἐπίταξις 63, 15.
ἐπιτάττει 63, 13.
ἐπίτηδες 33, 5. 80, 1.
ἐπιτιθέασι 31, 5.
ἐπιτιθεμένη 31, 1.
ἐπιτιμᾷ 55, 12. 63, 12.
ἐπιτιμᾶται 96, 3.
ἐπιτίμημα 63, 10.
ἐπιτιμήματα 95, 1. 105, 2.
ἐπιτιμήσεων 111, 13.
ἐπιτίμησις 104, 9.
ἐπιτιμῶντες 77, 9.
ἐπιτιμῶσιν 102, 8.
ἐπιτοπολὺ 25, 10.
ἐπιφανεῖς 40, 1.
ἐπιφορὰ 69, 6.
Ἐπίχαρμος 9, 12, 16, 7.
ἐπιχειρῆσαι 84, 11.
ἐποίει 109, 1.
ἐποιεῖτο 109, 6.
ἐποίησαν 60, 9.
ἐποίησε 35, 2. 54, 11. 57, 7. 80, 10.
ἐποίησεν 4, 8. 12, 14. 28, 7. 44, 12.
ἐποίουν 17, 4. 23, 7. 44, 11.
ἐποποιητικὴ 106, 3.
ἐποποιΐα 1, 7. 2, 14. &c.
ἐποποιΐαν 86, 1. 108, 2.
ἐποποιΐας 111, 10. 111, 11.
ἐποποιϊκὸν 60, 4.
ἐποποιοὺς 3, 7.
ἐποποιῶν 110, 8.
ἔπραξεν 31, 2.
ἐπῶν 13, 4. 17, 7. 80, 3.
ἐργαζομένοις 101, 10.
ἔργον 15, 12. 21, 8. 23, 6. 30, 2. 38, 8. 63, 3.

ἔργῳ

ἔργῳ 111, 8.
ἔργων 10, 15. 110, 3.
ἐρεῖ 70, 5. 71, 2. 72, 2.
Ἐριφύλην 44, 8.
ἑρμηνείαν 24, 6.
Ἑρμοκαϊκόξανθος 68, 6.
ἐρνύτας 73, 3.
ἐρῦμεν 17, 10.
ἐρύσαι 70, 2.
ἐρύσας 69, 15.
ἐρώτησιν 67, 4.
ἐρώτησις 63, 8.
ἐς 99, 12.
ἔσθης 84, 12.
ἐσθίει 80, 11. 80, 12.
ἐσθλὰ 69, 12.
ἑσπέρα 72, 2.
ἑσπέραν 72, 3.
ἔσται 38, 7. 57, 11. 77, 8.
ἑστάναι 69, 11.
ἕστηκε 76, 10.
ἔσω 15, 11. 82, 14.
ἑστῶτες 89, 9.
ἔσχατον 58, 9.
ἔχει 14, 6. 57, 2.
ἔχετο 102, 3.
ἐσπούδην 58, 7.
ἐσπούδη 58, 3.
ἕτερα 2, 3. 7, 5. 18, 8.
ἕτεραι 2, 10.
ἕτεροι 3, 5. 12, 5. 69, 3.
ἑτέροις 2, 2.
ἕτερον 8, 8. 25, 8, 36, 5.
  47, 7.
ἕτερος 36, 6.
ἑτέρως 2, 3. 44, 2.
ἔτη 57, 15.
ἔτι 111, 7.
ἐτύθη 54, 2.
ἔτυχε 25, 13.
ἔτυχεν 25, 12. 84, 3. 98,
  1.
εὖ 60, 2. 111, 13.
εὐδαίμονος 20, 9.
εὐδαιμονία 20, 6.
εὐδαιμονίας 20, 5.
εὖδον 99, 10.
εὐειδὴς 99, 5.
εὐθὺς 15, 17. 33, 12, 89,
  3.
Εὐκλείδης 77, 10.
εὐλαβεῖσθαι 38, 6.
εὐλογώτερον 92, 6.
εὐμνημόνευτον 26, 8.
εὔπλαστοι 56, 8.
εὐπρόσωπον 99, 5.
εὗρε 15, 5.
εὑρήσων 54, 4.
Εὐριπίδη 40, 14. 61, 9.
Εὐριπίδης 41, 1. 44, 12.
  57, 7. 60, 9. 97, 1.
  105, 1.
Εὐριπίδου 80, 7.
εὑρίσκειν 44, 8.
εὑρίσκοι 55, 10.
εὗρον 45, 18.
Εὐρύπυλος 85, 9.
εὐσύνοπτον 26, 7.
εὐσυνόπτως 84, 12.
εὐτελὲς 80, 9.
εὐτελέστεροι 12, 4.
εὐτυχία 39, 16.

εὐτυχίαι

εὐτυχίαν 27, 5. 35, 7. 39, 3. 40, 3. 58, 10.
εὐτυχίας 27, 6. 39, 1. 40, 4.
εὐτυχεῖν 36, 3.
εὐφραίνει 31, 15. 32, 2.
εὐφραίνειν 23, 2.
εὐφρανῶν 34, 12.
εὐφυῆς 56, 7.
εὐχερῶς 63, 12.
εὐχὴ 63, 7.
εὐχὴν 41, 7.
ἔφη 54, 10. 96, 4.
ἐφεξῆς 21, 6. 27, 5. 32, 15. 38, 8. 84, 6.
ἐφύοντο 101, 1.
ἔχει 1, 2. &c.
ἔχειν 77, 6. 86, 1. 91, 9.
ἔχῃ 70, 4.
ἔχθιστοι 41, 9.
ἔχθραν 35, 7.
ἐχθρὸν 43, 15.
ἐχθροὺς 58, 4.
ἐχθρῶν 43, 14.
ἔχοι 39, 8. 95, 4.
ἔχοιμεν 3, 2.
ἔχομεν 12, 6.
ἔχον 25, 5. 64, 8. 64, 9. 64, 11. 89, 4.
ἔχοντα 18, 6. 40, 2. 84, 10.
ἔχοντας 49, 10.
ἔχοντες 44, 2.
ἔχοντος 63, 7. 65, 1.
ἐχόντων 57, 17. 64, 11.
ἔχουσι 21, 9. 41, 4.
ἔχουσαν 83, 4.
ἐχούσης 16, 4. 18, 2. 25, 5.
ἔχουσι 108, 1.
ἔχουσιν 24, 2.
ἐχρῶντο 15, 3.
ἐᾶν 80, 13. 81, 2.
ἑωράκει 54, 10.

Z.

Ζεύξιδος 21, 5.
Ζεῦξις 21, 3. 104, 2.
ζητεῖν 31, 17. 43, 8, 48, 3.
ζητητέον 31, 16. 44, 5.
ζητοῦντες 45, 17.
ζωγράφος 93, 8.
ζῶον 25, 14. 26, 1. 83, 4.
ζωρὰ 101, 3.
ζωρότερον 99, 6.
ζώων 10, 12. 26, 6.

H.

Ἦ 74, 9. 93, 10.
ᾗ 57, 1. 95, 7.
ἢ 46, 5.
ἤγαγε 14, 8.
Ἡγήμων 7, 9.
ἠγνόει 62, 1.
ἠγνόηνται 16, 7.
ἠγωνίζοντο 26, 11.
ἤδ' 69, 10.
ἡδέα 63, 4.

ἥδιον

ἤδει 96, 1.
ἤδη 5, 7. 13, 7. 16, 4. 31, 3. 57, 10. 62, 1. 84, 9.
ἥδιον 110, 5.
ἥδιστον 11, 4.
ἡδονὰς 110, 2,
ἡδονὴ 41, 8.
ἡδονὴν 11, 9. 43, 8. 43, 10. 83, 5. 111, 8.
ἡδὺ 90, 1.
ἡδυμώαν 92, 10.
ἡδυσμάτων 24, 9.
ἡδυσμένον 18, 5.
ἡδυσμένῳ 18, 2.
ἤθεσιν 21, 13. 48, 2.
ἤθη 2, 14. 6, 3. 6, 4. 12, 2. 19, 6. 19, 11. 20, 8. 20, 10. 22, 3. 46, 4. 93, 3.
ἠθικὰς 21, 6.
ἠθικὴ 59, 5. 86, 10.
ἠθικοῖς 93, 2.
ἠθογράφος 21, 5.
ἦθος 89, 4. &c.
ἤθους 47, 11.
ἠθῶν 21, 1. 49, 10.
ἠϊόνες 81, 7. 81, 8.
ἥκιστα 24, 10. 55, 11.
ἠκολούθησεν 16, 12.
ἠκριβωμένας 11, 1.
ἧκον 92, 4.
ἠλάττωσε 14, 8.
Ἠλέκτρα 92, 2.
ἦλθε 12, 9. 16, 8.
ἡλίου 17, 2. 72, 7.
ἡμαρτηκότας 63, 11. 95, 10.
ἡμάρτηται 95, 4. 95, 9.
ἡμᾶς 7, 1. 49, 6.
ἡμέρας 72, 3.
ἡμῖν 11, 11. 15, 11. 25, 4. 69, 5. 82, 14.
ἡμιόνοις 99, 1.
ἡμίφωνον 64, 7. 64, 8.
ἡμῶν 91, 5.
ἦν 9, 12. 108, 1.
Ἡρακλεΐδα 28, 2.
Ἡρακλῆς 28, 4.
ἥρμοσεν 88, 1.
ἦρξαν 16, 8.
ἦρξεν 16, 9.
Ἡροδότου 30, 5.
ἡρωϊκοῖς 82, 8. 82, 9.
ἡρωϊκὸν 87, 14. 88, 3.
ἡρωϊκῶν 12, 11.
ἡρῴῳ 88, 10.
ἧς 34, 1.
ἦσαν 16, 4.
ἤτ' 54, 2. 84, 4.
ἤτε 2, 9. 5, 4.
Ἠτίχαειν 77, 13.
ἤτοι 6, 4. 28, 6. 65, 7. 99, 12.
ἡττηθῇ 61, 5.
ἧττον 30, 6. 31, 15. 32, 5. 72, 5. 95, 8. 106, 5. 110, 7.
ηὐξήθη 14, 4.

INDEX

Θ.

Θάνατοι 37, 5.
θανάτου 33, 7. 59, 1.
Θάσος 7, 9. 100, 6.
θάτερον 28, 10. 84, 7.
θατέρου 28, 9. 36, 5. 84, 7.
θᾶττον 99, 7.
θαυμασιώτατα 33, 5.
θαυμαστὸν 33, 3. 89, 5. 89, 7. 90, 1.
θαυμαστῶς 61, 2.
θεὰ 63, 14.
θεαταῖς 41, 7.
θεατὰς 106, 6. 108, 3.
θεατὴν 56, 1.
θέατρα 13, 8.
θεάτρου 54, 8.
θεάτρων 41, 6.
θεατῶν 56, 2.
θείη 110, 6.
Θεοδέκτου 54, 3. 58, 12.
Θεοδώρῳ 66, 10.
θεοὶ 99, 9.
θεοῖς 49, 3.
θεοκτίσταν 72, 10.
θεὸς 57, 4.
θεσπέσιος 84, 9.
θεῷ 57, 2.
θεῶν 97, 2.
θεωρεῖν 64, 16. 82, 6.
θεωρεῖσθαι 56, 11.
θεωρείσθω 80, 3.
θεώρημα 63, 16.
θεωρῆσαι 65, 3.
θεωρία 26, 2. 26, 3.
θεωρίας 63, 5. 26, 4.
θεωροῦντας 11, 7.
θεωροῦντες 11, 2.
θεωροῦντι 33, 7.
θεωροῦσι 26, 4. 93, 6.
θῆ 21, 6. 92, 6.
θήλεα 74, 6. 74, 8. 75, 1.
θήλεια 96, 2.
θηρίων 11, 2. 64, 5.
Θησηΐδα 28, 3.
θνήτ' 101, 1.
θοινᾶται 80, 12.
θρῆνος 38, 2. 47, 13.
θύειν 57, 2.
θύεσθαι 54, 3. 57, 6.
Θυέστῃ 50, 11.
Θυέστην 40, 11.
Θυέστης 39, 16.
θύσασιν 57, 1.

I.

I 75, 3.
ἰαμβεῖα 15, 7.
ἰαμβείοις 82, 8. 82, 10.
ἰαμβεῖον 12, 9. 15, 2. 15, 6. 80, 7.
ἰάμβιζον 12, 10.
ἰαμβικῆς 16, 9.

ἰαμβικὴ

ἰαμβικὸν 88, 6.
ἰαμβοποιήσας 77, 12.
ἰαμβοποιοὶ 31, 5.
ἰάμβων 12, 11. 13, 4.
ἰατρικὴν 94, 7.
ἰατρικὸν 4, 2.
ἰδέα 76, 3.
ἰδέαις 25, 14.
ἰδέας 16, 10.
ἰδεῖν 28, 6.
ἴδια 17, 5. 37, 10.
ἴδιον 38, 11. 58, 4. 62, 3. 87, 6.
ἰδίου 59, 10.
ἰδιωτικὸν 75, 10. 76, 9. 77, 4. 77, 7. 81, 14.
ἰδόντα 52, 8.
ἰδοῦσαι 54, 5.
ἱδρυνθείσης 57, 1.
ἰδὼν 53, 1.
ἱερέα 73, 3.
ἱερείας 57, 3.
ἱεροῦ 56, 1.
ἱερωσύνην 57, 2.
ἰκάδιον 103, 6.
ἱκανὰ 82, 14.
ἱκανὸς 27, 7. 87, 1.
ἱκανῶς 13, 7. 46, 3. 50, 6. 86, 7.
Ἰκάριον 103, 2. 103, 6.
ἱκετεύουσα 48, 2.
Ἰλιάδα 92, 1. 85, 6.
Ἰλιάδι 48, 8.
Ἰλιάδος 60, 5. 85, 6. 85, 8.
Ἰλιὰς 13, 1. 67, 12. 86, 8. 110, 7. 111, 3.
Ἰλίου 60, 8. 85, 10.
Ἰλλυριοὶ 98, 6.
ἵνα 83, 4. 98, 11.
Ἰξίονες 59, 4.
Ἱππίας 100, 5.
Ἱπποκένταυρον 4, 8.
ἵππον 94, 5.
ἴσα 74, 10.
ἱστορία 30, 6. 30, 10.
ἱστορίας 30, 9. 83, 6.
ἱστορικὸς 30, 4.
ἴσως 15, 12. 47, 3. 60, 1. 97, 2. 98, 1. 99, 1. 103, 4.
Ἰφιγένεια 36, 7. 45, 14. 48, 1. 52, 1. 55, 3.
Ἰφιγένειαν 36, 9.
Ἰφιγενείας 54, 1. 56, 11.

K.

Καθάπερ 4, 8. 26, 5. 29, 2. 34, 10. 41, 4. 44, 12. 83, 2.
καθάρσεως 57, 13.
κάθαρσιν 18, 5.
καθέκαστον 15, 12.
καθόλου 16, 10. 24, 4. 30, 40. 30, 11. 56, 9. 56, 11. 57, 5.
καίπερ 84, 10.
καίτοι 47, 3. 111, 5.
κακίᾳ 6, 3.

Θ.

Θάνατοι 37, 5.
θανάτου 33, 7. 59, 1.
Θάσος 7, 9. 100, 6.
θάτερον 28, 10. 84, 7.
θατέρου 28, 9. 36, 5. 84, 7.
θᾶττον 99, 7.
θαυμασιώτατα 33, 5.
θαυμαστὸν 33, 3. 89, 5. 89, 7. 90, 1.
θαυμαστῶς 61, 2.
θεὰ 63, 14.
θεαταῖς 41, 7.
θεατὰς 106, 6. 108, 3.
θεατὼ 56, 1.
θέατρα 13, 8.
θεάτρου 54, 8.
θεάτρων 41, 6.
θεατῶν 56, 2.
θείη 110, 6.
Θεοδέκτου 54, 3. 58, 12.
Θεοδώρῳ 66, 10.
θεοὶ 99, 9.
θεοῖς 49, 3.
θεοκτίσταν 72, 10.
θεὸς 57, 4.
θεσπέσιος 84, 9.
θεῷ 57, 2.
θεῶν 97, 2.
θεωρεῖν 64, 16. 82, 6.
θεωρεῖσθαι 56, 11.
θεωρείσθω 80, 3.
θεώρημα 63, 16.
θεωρῆσαι 65, 3.
θεωρία 26, 2. 26, 3.
θεωρίας 63, 5. 26, 4.
θεωροῦντας 11, 7.
θεωροῦντες 11, 2.
θεωροῦντι 33, 7.
θεωροῦσι 26, 4. 93, 6.
θῇ 21, 6. 92, 6.
θήλεα 74, 6. 74, 8. 75, 1.
θήλεια 96, 2.
θηρίων 11, 2. 64, 5.
Θησηΐδα 28, 3.
θήτ' 101, 1.
θοινᾶται 80, 12.
θρῆνος 38, 2. 47, 13.
θύειν 57, 2.
θύεσθαι 54, 3. 57, 6.
Θυέστῃ 50, 11.
Θυέστην 40, 11.
Θυέστης 39, 16.
θύουσιν 57, 1.

I.

I 75, 3.
ἰαμβεῖα 15, 7.
ἰαμβείοις 82, 8. 82, 10.
ἰαμβεῖον 12, 9. 15, 2. 15, 6. 80, 7.
ἰαμβίζον 12, 10.
ἰαμβικῆς 16, 9.

ἰαμβικὸν 88, 6.
ἰαμβοποιήσας 77, 12.
ἰαμβοποιοὶ 31, 5.
ἰάμβων 12, 11. 13, 4.
ἰατρικὴν 94, 7.
ἰατρικὸν 4, 2.
ἰδέα 76, 3.
ἰδέαις 25, 14.
ἰδέας 16, 10.
ἰδεῖν 28, 6.
ἴδια 17, 5. 37, 10.
ἴδιον 38, 11. 58, 4. 62, 3. 87, 6.
ἰδίου 59, 10.
ἰδιωτικὸν 75, 10. 76, 9. 77, 4. 77, 7. 81, 14.
ἰδόντα 52, 8.
ἰδοῦσαι 54, 5.
ἱδρυνθείσης 57, 1.
ἰδὼν 53, 1.
ἱερέα 73, 3.
ἱερείας 57, 3.
ἱεροῦ 56, 1.
ἱερωσύνην 57, 2.
ἰκάδιον 103, 6.
ἱκανὰ 82, 14.
ἱκανὸς 27, 7. 87, 1.
ἱκανῶς 13, 7. 46, 3. 50, 6. 86, 7.
Ἰκάριον 103, 2. 103, 6.
ἱκετεύουσα 48, 2.
Ἰλιάδα 92, 1. 85, 6.
Ἰλιάδι 48, 8.
Ἰλιάδος 60, 5. 85, 6. 85, 8.
Ἰλιὰς 13, 1. 67, 12. 86, 8. 110, 7. 111, 3.
Ἰλίου 60, 8. 85, 10.
Ἰλλυριοὶ 98, 6.
ἵνα 83, 4. 98, 11.
Ἰξίονες 59, 4.
Ἱππίας 100, 5.
Ἱπποκένταυρον 4, 8.
ἵππον 94, 5.
ἴσα 74, 10.
ἱστορία 30, 6. 30, 10.
ἱστορίας 30, 9. 83, 6.
ἱστορικὸς 30, 4.
ἴσως 15, 12. 47, 3. 60, 1. 97, 2. 98, 1. 99, 1. 103, 4.
Ἰφιγένεια 36, 7. 45, 14. 48, 1. 52, 1. 55, 3.
Ἰφιγένειαν 36, 9.
Ἰφιγενείας 54, 1. 56, 11.

K.

Καθάπερ 4, 8. 26, 5. 29, 2. 34, 10. 41, 4, 44, 12. 83, 2.
καθάρσεως 57, 13.
κάθαρσιν 18, 5.
καθέκαστον 15, 12.
καθόλου 16, 10. 24, 4. 30, 40. 30, 11. 56, 9. 56, 11. 57, 5.
καίπερ 84, 10.
καίτοι 47, 3. 111, 5.
κακίᾳ 6, 3.

κακίαν 15, 14. 39, 14.
κακοδαιμονίας 20, 6.
κακομιμήτως 96, 2.
κακὸς 99, 3.
κακοῦ 98, 11.
κακῶς 60, 3. 60, 11.
καλὰς 12, 3.
καλεῖν 4, 3. 4, 5. 10, 2.
καλεῖσθαι 9, 7.
καλεῖται 12, 9.
καλλίους 33, 9. 49, 8.
Καλλιππίδη 109, 4.
Καλλιππίδην 107, 7.
κάλλιστα 40, 9.
καλλίστη 35, 8. 40, 13.
καλλίστοις 23, 1.
καλλίων 27, 3.
καλὸν 25, 17. 26, 1. 80, 9.
καλούμενον 73, 1.
καλοῦσι 99, 5.
καλῶς 1, 3. 28, 6, 40, 2. 44, 9. 86, 6. 98, 7.
κἂν 2, 6. . 2,10. 4, 6. 32, 5. 47, 9.
Καρκίνος 50, 11.
Καρκίνῳ 55, 12.
καρπὸν 72, 6. 72, 9.
Καρχηδονίων 84, 5.
κασσιτέρειο 101, 9.
καταδιεστέροις 21, 8.
καταθεὶς 81, 4. 81, 5.
καταλείπῃ 74, .3.
καταλόγῳ 85, 2.
καταπεπληγμένον 84, 13.
καταπύθεται 100, 9.
καταψηφισάμενοι 102, 7.
κατηγορεία 108, 6.
κατίδοι 80, 6.
κατορθῶσι 40, 18.
κεῖσθαι 62, 3.
κεῖται 25, 3.
κεκραμένον 101, 7. 110, 5.
κέκειτο 101, 3.
κελεῦσαι 63, 15.
κέραιρε 99, 6.
κέρατα. 73, 3. 96, 2.
κερκίδος 52, 7.
Κεφαλῆνες 103, 4.
κεχρημένη 21, 9. 75, 11.
κεχρημένον 73, 5.
κεχρῆσθαι 25, 13.
κέχρηται 69,13. 85,1. 86, 6.
κεχαρισμένα 37, 8. 38, 5.
κιθαρίσει 7, 6.
κιθαριστικὴ 2, 10.
κιθαριστικῆς 1, 9.
κινεῖσθαι 29, 7.
κινήσεως 109, 6.
κίνησιν 107, 2.
κίνησις 109, 2.
κινητικὰ 88, 7.
κινοῦνται 107, 2.
Κλεοφῶν 7, 8.
Κλεοφῶντος 75, 9.
κλεψύδρας 26, 11.
Κλέων 67, 10.

Κλυταιμνήστρα

Κλυταιμνήστραν 44, 7.
κοινὰ 37, 10.
κοινῇ 4, 1.
κοινὸν 3, 3. 4, 4. 79, 1.
κοινὸς 38, 2.
κοινωνεῖν 77, 7.
κοινωνοῦσιν 11, 5. 43, 8.
κολλήσαντα 76, 7.
κόμμα 75, 3.
κόμμοι 37, 11.
κόμμος 38, 2.
κόρης 56, 12.
κορυφαῖον 107, 3.
κοσμηθῆναι 15, 10.
κόσμος 18, 10. 68, 7. 77, 2. 82, 13.
κράζουσιν 81, 8.
κράτιστον 45, 11.
κρείττοις 7, 2.
κρείττων 109, 8. 111, 9.
Κρέοντα 45, 8.
Κρεσφόντῃ 45, 12.
Κρῆτες 99, 5.
κρῖ 73, 9.
κρινόμενον 13, 8.
κρίσις 85, 9.
κροτεῖσθαι 60, 3.
Κύκλωπας 8, 1.
κυλιόμενοι 107, 2.
Κυπριακὰ 85, 5.
Κυπρίοις 53, 1. 69, 5.
κύρια 80, 5. 81, 1.
κύριος 81, 14.
κύριον 68, 7. 69, 2. 69, 4. 69, 5. 75, 12. 77, 2. 77, 6. 82, 12.
κυρίου 80, 8.
κυρίων 75, 8.
κυριωτέρα 24, 12.
κωλύει 32, 6. 65, 4. 66, 4.
κωλυθῆναι 102, 4.
κωμάζειν 10, 3.
κώμας 10, 2. 10, 4.
κωμῳδία 1, 8. 5, 6. 14, 1. 15, 13. 16, 1.
κωμῳδίαν 8, 3.
κωμῳδίας 9, 9. 12, 14. 13, 2. 17, 10. 31, 3. 41, 8.
κωμῳδοὺς 10, 3.
κωμῳδῶν 16, 3.
κωμῳδοποιοὶ 13, 4.

Λ.

Λαβεῖν 82, 4.
λάβωμεν 43, 13.
Λάϊος 92, 1.
Λάκαιναι 85, 10.
Λακεδαίμονα 103, 3.
Λάκωνα 103, 2.
λαμβάνει 60, 6.
λαμπρὰ 93, 3.
λανθάνει 89, 10.
λανθάνοιτο 55, 11.
λέγει 30, 11. 52, 4. 61, 6. 70, 7. 81, 1. 99, 1. 102, 6. 104, 8.
λέγειν 30, 2. 48, 5. 60, 1. 88, 14. 90, 3. 92, 4. 97, 3.

λέγεται

λέγεται 15, 10.
λέγομεν 15, 7. 28, 11. 34, 11. 44, 10. 80, 6.
λεγομένη 41, 3.
λεγόμενοι 16, 4.
λέγοντα 76, 3. 98, 10.
λέγοντας 23, 7.
λέγοντες 19, 8.
λέγοντος 63, 2. 63, 3.
λέγουσι 103, 5.
λέγω 111, 2. &c.
λέγωμεν 1, 6. 17, 11. 25, 1.
λέγων 14, 2.
λεκτέον 38, 8.
λεκτικῆς 15, 9.
λεκτικὸν 15, 6.
λελήθασιν 16, 1.
λέξει 21, 13. 55, 7. 77, 12. 81, 14. 86, 10. 93, 1. 93, 11.
λέξεις 21, 6.
λέξεως 15, 1. 15, 4. 62, 2. 63, 5. 64, 1. 75, 7. 77, 4. 93, 12. 101, 7.
λέξιν 18, 12. 20, 2. 24, 5. 63, 5. 82, 10. 86, 6. 98, 12.
λέξις 18, 11. 19, 11. 24, 5. 38, 1. 93, 3.
λευκογραφήσας 23, 2.
λευκὸν 66, 13.
λεχθεισῶν 7, 4.
λεχθέντας 10, 4.
λεχθήσεται 72, 6.
λῆψις 58, 13.
λίαν 84, 11. 93, 3. 107, 6.
λόγοις 2, 15. 50, 6. 82, 11. 104, 6.
λόγον 14, 8. 18, 6. 63, 3. 63, 4. 67, 9.
λόγος 46, 6. 57, 15. 64, 3. 67, 6. 67, 7. 67, 11.
λόγου 16, 11. 62, 5. 65, 7. 66, 2.
λόγους 3, 4. 7, 7. 16, 10. 56, 8. 91, 8.
λόγχην 50, 10.
λόγῳ 2, 7. 18, 2.
λόγων 23, 5. 24, 2. 24, 4.
λοιποῖς 61, 10.
λοιπὸν 58, 8. 62, 1.
λοιπῶν 24, 8.
Λυγκεῖ 35, 2. 58, 12.
λύειν 44, 6. 62, 6. 95, 2.
λύουσι 60, 2.
λυπηρῶς 10, 15.
λύσεις 48, 7. 106, 1.
λύσεων 93, 5. 111, 13.
λύσιν 58, 10.
λύσις 58, 7. 58, 8. 58, 13. 60, 2.
λυτέον 97, 1.

M

Μάγνητος 9, 13.
μαζὸν 74, 4.
μαθήσεις 10, 13.
μάθον 101, 1.

μακρὰ

μακρὰ 74, 9.
μακρὰν 88, 9.
μακρὸς 57, 15.
μακροτέρῳ 73, 5.
μάλιστα 33, 1. 82, 7. 102, 5.
μᾶλλον 4, 6. 21, 8. 30, 10. 32, 3. 33, 2. 40, 2. 41, 8. 61, 10. 62, 4. 89, 5. 91, 7. 95, 7. 111, 10.
μανῆναι 28, 9.
μανθάνειν 11, 4. 11, 7.
μανία 57, 12.
μανικοῦ 56, 7.
Μαραθῶνα 77, 13.
Μαργείτης 12, 8. 12, 16.
μάχῃ 84, 5.
μέγα 82, 2.
μεγάλα 62, 10.
μεγάλη 39, 15.
μεγάλην 40, 5.
Μεγαλιωτῶν 68, 6.
μεγαλοπρέπειας 87, 10.
Μεγαρεῖς 9, 10.
μέγας 84, 12.
μεγέθει 25, 17. 27, 4. 84, 12.
μέγεθος 14, 10. 18, 2. 25, 5. 26, 6. 27, 3. 60, 7. 62, 8. 87, 5. 111, 5.
μεγέθους 27, 7.
μέγιστα 21, 10. 59, 8.
μέγιστον 20, 3. 20, 12. 24, 8. 25, 3. 40, 17. 82, 3.
μεθόδῳ 1, 6. 62, 4.
μείζονος 98, 11.
μείζω 13, 5.
μείζων 27, 2.
Μελέαγρον 40, 10.
μέλει 75, 3.
μέλλει 45, 13.
μέλλη 44, 4.
μελλῆσαι 45, 5.
μέλλοι 1, 3.
μέλλοντα 45, 2.
μέλλων 44, 1. 45, 15. 57, 6.
μελοποιία 18, 11. 19, 12. 24, 8.
μελοποιίαν 18, 13.
μελοποιίας 86, 3.
μέλος 18, 6. 20, 2. 37, 15. 38, 1.
μέλους 18, 8.
μελῶν 37, 14.
μεμιγμένοις 2, 8.
Μεναλίππης 47, 14.
Μενέλαος 47, 12.
Μενελάου 105, 2.
μέντοι 15, 14. 95, 7.
μέρεσι 93, 2.
μέρη 17, 5. 19, 9. 19, 12. 21, 11. 37, 1.
Μερόπη 45, 12.

μέρ☉ 37, 12. 87, 8. 95, 6.
μέρος 29, 6. 58, 9.
μερῶν 79, 1. 91, 8. 111, 12.
μέσον 25, 6. 25, 11. 83, 4.
μέσου 65, 6. 66, 6.
μέσῳ 64, 15.
μεταβαίνει 58, 10.
μεταβαλεῖν 15, 1.
μεταβάλλειν 27, 6. 40, 3. 67, 12.
μεταβάλλοντα 9, 1.
μεταβάλλοντας 39, 1.
μεταβάλλων 39, 14.
μεταβαλοῦσα 14, 5.
μεταβάσεως 58, 11.
μεταβάσεις 15, 18.
μετάβασις 34, 2. 34, 4.
μεταβολὰς 14, 5.
μεταβολὴ 34, 10. 35, 6.
μεταθέντος 80, 8.
μεταξὺ 27, 13. 39, 12. 74, 6. 75, 5.
μεταπίπτειν 39, 7.
μεταπτώσεις 80, 5. 81, 1.
μεταπτωμένου 29, 5.
μεταφέρειν 82, 5.
μεταφορὰ 68, 7. 69, 6. 77, 1. 82, 12.
μεταφοραὶ 82, 8.
μεταφοραῖς 79, 2. 93, 12.
μεταφορὰν 75, 12. 76, 6. 99, 8. 100, 1, 4. 101, 4.
μεταφορᾶς 72, 11.
μεταφορικὸν 82, 4.
μεταφορῶν 76, 2. 88, 4.
μετέθηκε 80, 12.
μέτρα 4, 7. 11, 12. 30, 5.
μετριάζοντα 84, 13.
μετρικῇ 65, 3.
μετρικοῖς 64, 16.
μέτροις 2, 15.
μέτρον 4, 2. 4, 5. 12, 9. 15, 2. 15, 5. 16, 12. 79, 1. 80, 4. 86, 12. 87, 14.
μέτρου 16, 11. 30, 6. 111, 1.
μέτρῳ 3, 6. 5, 4. 12, 10. 83, 1. 88, 1. 109, 10.
μέτρων 3, 1. 4, 3. 15, 6. 18, 7. 18, 12. 30, 7. 32, 8. 88, 3.
μέχρι 3, 2. 16, 11. 27, 2. 58, 9. 38, 11. 59, 1.
μηδ' 44, 2. 109, 3.
μηδαμῇ 95, 10.
μηδὲ 77, 1. 84, 10.
Μηδεία 48, 8.
Μήδειαν 44, 13. 60, 10.
μηδὲν 25, 5. 29, 7. 49, 3. 91, 9.
μηδετέραν 43, 14.
μηδετέρως 97, 2.
μήθ' 25, 12.
μηθὲν 104, 10.

μήκει

μήκει 17, 1. 64, 14. 110, 4. 111, 1.
μῆκος 26, 8. 60, 6. 86, 11.
μήκοις 26, 9. 86, 12.
μηκύνεται 57, 14.
μῆνιν 63, 14.
μητέρα 35, 1. 44, 4. 45, 15.
μήτηρ 44, 4.
μηχανῇ 48, 9.
μηχανῆς 48, 8.
μία 28, 1. 29, 2. 74, 1. 85, 6. 110, 7. 111, 3.
μίαν 17, 2. 28, 11. 65, 4. 66, 1. 83, 3. 85, 4. 87, 4.
μιᾶς 29, 4. 34, 2. 65, 8. 84, 1. 111, 6.
μιαρὸν 39, 3. 45, 6. 45, 10.
μιγνύοι 88, 8.
μιγνῦσα 2, 15.
μιγνύων 4, 7.
μικρὰν 81, 5. 85, 5.
μικρᾶς 85, 8.
μικρὸν 11, 14. 14, 4. 17, 2. 109, 10.
μικρὸς 81, 2.
μικρῶν 14, 10.
μικτὴν 4, 8.
μιμεῖσθαι 2, 2. 7, 1. 8, 4. 8, 7. 10, 11. 11, 11. 49, 6. 82, 10. 87, 7. 93, 9.
μιμεῖται 32, 4.
μίμημα 11, 9.
μιμήμασι 10, 14.
μιμήσεως 110, 4.
μιμήσωνται 20, 10.
μιμήσαιτο 8, 2. 8, 6.
μιμήσασθαι 7, 5. 94, 3.
μιμήσεις 2, 1. 33, 11.
μιμήσεων 7, 4.
μιμήσεως 10, 7. 10, 13. 38, 12. 43, 10. 82, 14.
μίμησιν 2, 7. 3, 6, 4, 1. 4, 7. 5, 8. 25, 4. 32, 4. 47, 9. 88, 2.
μίμησις 15, 13. 18, 14. 19, 5. 20, 4. 23, 2. 29, 3. 32, 16. 36, 2. 49, 5. 88, 6. 106, 3. 110, 8. 111, 6.
μιμητὴς 9, 4. 89, 1. 93, 7.
μιμητικαῖς 29, 2.
μιμητικὴν 38, 11.
μιμητικῆς 17, 9. 83, 2.
μιμητικώτατον 10, 12.
μιμουμένη 106, 6.
μιμούμενοι 6, 1.
μιμούμενον 49, 9.
μιμουμένοις 9, 2.
μιμουμένων 109, 5.
μιμοῦνται 2, 4. 2, 12. 2, 14. 6, 1. 9, 5. 9, 6. 9, 8. 19, 12. 19, 13.
μίμοις 3, 3. 7, 11.
μίμων 5, 5.
Μινῷ 33, 7.

S Μίνως

μέρος 37, 12. 87, 8. 95, 6.
μέρος 29, 6. 58, 9.
μερῶν 79, 1. 91, 8. 111, 12.
μέσον 25, 6. 25, 11. 83, 4.
μέσου 65, 6. 66, 6.
μέσῳ 64, 15.
μεταβαίνει 58, 10.
μεταβαλεῖν 15, 1.
μεταβάλλειν 27, 6. 40, 3. 67, 12.
μεταβάλλοντα 9, 1.
μεταβάλλοντας 39, 1.
μεταβάλλων 39, 14.
μεταβαλοῦσα 14, 5.
μεταβάσεως 58, 11.
μεταβάσεις 15, 18.
μετάβασις 34, 2. 34, 4.
μεταβολὰς 14, 5.
μεταβολὴ 34, 10. 35, 6.
μεταθέντος 80, 8.
μεταξὺ 27, 13. 39, 12. 74, 6. 75, 5.
μεταπίπτειν 39, 7.
μεταπεσὼν 80, 5. 81, 1.
μεταπεσομένου 29, 5.
μεταφέρειν 82, 5.
μεταφορὰ 68, 7. 69, 6. 77, 1. 82, 12.
μεταφοραὶ 82, 8.
μεταφοραῖς 79, 2. 93, 12.
μεταφορὰν 75, 12. 76, 6. 99, 8. 100, 1, 4. 101, 4.
μεταφορᾶς 72, 11.
μεταφορικὸν 82, 4.
μεταφορῶν 76, 2. 88, 4.
μετέθηκε 80, 12.
μέτρα 4, 7. 11, 12. 30, 5.
μετριάζοντα 84, 13.
μετρικῇ 65, 3.
μετρικοῖς 64, 16.
μέτροις 2, 15.
μέτρον 4, 2. 4, 5. 12, 9. 15, 2. 15, 5. 16, 12. 79, 1. 80, 4. 86, 12. 87, 14.
μέτρου 16, 11. 30, 6. 111, 1.
μέτρῳ 3, 6. 5, 4. 12, 10. 83, 1. 88, 1. 109, 10.
μέτρων 3, 1. 4, 3. 15, 6. 18, 7. 18, 12. 30, 7. 32, 8. 88, 3.
μέχει 3, 2. 16, 11. 27, 2. 58, 9. 38, 11. 59, 1.
μηδ᾽ 44, 2. 109, 3.
μηδαμῇ 95, 10.
μηδὲ 77, 1. 84, 10.
Μηδεία 48, 8.
Μήδειαν 44, 13. 60, 10.
μηδὲν 25, 5. 29, 7. 49, 3. 91, 9.
μηδετέρων 43, 14.
μηδετέρως 97, 2.
μήθ᾽ 25, 12.
μηθὲν 104, 10.

μήκει

μήκει 17, 1. 64, 14. 110, 4. 111, 1.
μῆκος 26, 8. 60, 6. 86, 11.
μήκοις 26, 9. 86, 12.
μηκύνεται 57, 14.
μῆνιν 63, 14.
μητέρα 35, 1. 44, 4. 45, 15.
μήτηρ 44, 4.
μηχανῇ 48, 9.
μηχανῆς 48, 8.
μία 28, 1. 29, 2. 74, 1. 85, 6. 110, 7. 111, 3.
μίαν 17, 2. 28, 11. 65, 4. 66, 1. 83, 3. 85, 4. 87, 4.
μιᾶς 29, 4. 34, 2. 65, 8. 84, 1. 111, 6.
μιαρὸν 39, 3. 45, 6. 45, 10.
μιγνύοι 88, 8.
μιγνῦσα 2, 15.
μιγνύαν 4, 7.
μικρὰν 81, 5. 85, 5.
μικρᾶς 85, 8.
μικρὸν 11, 14. 14, 4. 17, 2. 109, 10.
μικρὸς 81, 2.
μικρῶν 14, 10.
μικτὴν 4, 8.
μιμεῖσθαι 2, 2. 7, 1. 8, 4. 8, 7. 10, 11. 11, 11. 49, 6. 82, 10. 87, 7. 93, 9.
μιμεῖται 32, 4.
μίμημα 11, 9.
μιμήμασι 10, 14.
μιμήσεως 110, 4.
μιμήσωνται 20, 10.
μιμήσαιτο 8, 2. 8, 6.
μιμήσασθαι 7, 5. 94, 3.
μιμήσεις 2, 1. 33, 11.
μιμήσειαν 7, 4.
μιμήσεως 10, 7. 10, 13. 38, 12. 43, 10. 82, 14.
μίμησιν 2, 7. 3, 6, 4, 1. 4, 7. 5, 8. 25, 4. 32, 4. 47, 9. 88, 2.
μίμησις 15, 13. 18, 14. 19, 5. 20, 4. 23, 2. 29, 3. 32, 16. 36, 2. 49, 5. 88, 6. 106, 3. 110, 8. 111, 6.
μιμητὰς 9, 4. 89, 1. 93, 7.
μιμητικαῖς 29, 2.
μιμητικὴν 38, 11.
μιμητικῆς 17, 9. 83, 2.
μιμητικώτατον 10, 12.
μιμουμένη 106, 6.
μιμούμεναι 6, 1.
μιμούμενον 49, 9.
μιμουμένοις 9, 2.
μιμουμένων 109, 5.
μιμοῦνται 2, 4. 2, 12. 2, 14. 6, 1. 9, 5. 9, 6. 9, 8. 19, 12. 19, 13.
μίμοις 3, 3. 7, 11.
μίμων 5, 5.
Μίνωϊ 33, 7.

I N D E X

Μίτυος 33, 6.
Μνασίθεος 109, 2.
μνήμης 52, 8.
μνημονεύονται 16, 5.
μνηστήρων 58, 1.
μηδεὶς 53, 3.
μόνα 75, 3.
μόναι 55, 5. 85, 7.
μόνοις 6, 3.
μόνον 2, 9. 2, 14. 11, 4. 18, 7. 25, 15. 32, 16. 36, 5. 43, 7. 57, 8. 80, 7. 82, 4. 87, 8. 98, 8. 100, 4.
μόνος 12, 13. 88, 12.
μόνου 16, 11. 57, 16.
μόνῳ 61, 1.
μόρια 11, 12.
μορίοις 18, 3.
μόριον 15, 15. 18, 10. 29, 8. 61, 8.
μορίων 1, 5.
μορφὰς 11, 2.
μορφιῶ 49, 8.
μουσικὴν 110, 1.
μουσικὸν 4, 3.
μοχθηρία 194, 9.
μοχθηρίαν 39, 14. 40, 5.
μοχθηρὸν 81, 5.
μοχθηρὸς 39, 3.
μυθεύματος 91, 9.
μῦθοι 33, 11,
μύθοις 45, 19.
μῦθον 19, 5. 20, 2. 21, 9. 28, 4. 29, 3. 31, 4. 32, 10. 40, 2. 43, 1. 60, 6. 110, 10.
μῦθος 19, 5. 19, 11. 20, 12. 22, 2. 27, 8. 52, 5.
μύθου 21, 11. 34, 5. 35, 13. 37, 1. 48, 7. 57, 5. 61, 10.
μύθοις 1, 3. 16, 7. 16, 10. 25, 12. 33, 9. 38, 7. 40, 8. 44, 6. 46, 3. 55, 7. 83, 2.
μύθῳ 41, 9. 60, 1.
μύθων 14, 10. 26, 7. 31, 17. 32, 3. 32, 9. 33, 10. 48, 7.
Μυνίσκος 107, 7.
μύουρον 111, 1.
μυρί' 69, 12.
μυρίον 96, 13.
μυρίων 26, 5.
Μυσίαν 92, 4.
Μυσοῖς 92, 3.

N.

Νάπυ 75, 4.
ναυμαχία 84, 4.
Νεοπτόλεμος 85, 9.
νενίκηκε 101, 9.
νέαν 21, 2.
νεῶν 85, 2.
νηῦς 69, 10.

Νικοχάρις

Νικόχαρις 7, 10.
νιν 81, 12.
Νιόβην 60, 10.
νίπτροις 51, 7.
νομιζόμενα 14, 3.
νόμος 57, 1.
νῦν 3, 2. 69, 13. 98, 6.
νὺξ 101, 5.

Ξ.

Ξ 74, 8. 75, 2.
Ξεινάρχου 3, 3.
ξεινικοῖς 75, 11.
ξεινικὸν 75, 11.
ξένοις 57, 2.
Ξενοφάνης 98, 1.

O.

Ὄγκος 87, 10.
ὀγκαλίσατον 88, 3.
ὀδυνηρὰ 37, 4.
ὀδύνης 15, 18.
Ὀδυσσέα 103, 5.
Ὀδυσσεῖ 35, 1. 54, 9.
Ὀδύσσεια 13, 1. 41, 4. 86, 9. 92, 7. 111, 4.
Ὀδύσσειαν 28, 7. 29, 1.
Ὀδυσσείας 57, 14. 85, 6.
Ὀδυσσεὺς 51, 4. 69, 12.
Ὀδυσσέως 47, 13.
ὅδην 9, 7. 53, 3. 101, 7. 101, 10.
οἷαν 28, 11.
οἶδε 17, 6. 17, 7.
Οἰδίποδι 34, 12. 35, 9. 49, 5. 55, 3.
Οἰδίποδος 43, 4.
Οἰδίπουν 34, 12. 40, 10. 110, 6.
Οἰδίπους 39, 16. 44, 15. 92, 1.
ὀίη 100, 3.
οἰήσει 103, 1.
οἰκεία 12, 2. 41, 9. 57, 11.
οἰκείαν 13, 3. 43, 9. 49, 7. 83, 5.
οἰκεῖον 15, 5. 24, 10.
οἰκείῳ 73, 5.
οἰκείων 72, 12. 87, 10.
οἴκεται 26, 4.
οἰκίας 40, 9. 45, 19.
οἶκοι 57, 17.
οἰκονομεῖ 41, 1.
οἰκτρὰ 43, 12.
οἶνον 101, 7. 101, 13.
οἴνου 73, 1.
οἰνόφλυξιν 99, 7.
οἰνοχοεύειν 101, 12.
οἷοι 97, 1.
οἰόθυμος 63, 11.
οἷον 2, 9. &c.
οἴονται 27, 8. 28, 4. 90, 4. 103, 2.
οἵου 40, 5.

οἵοις 50, 11. 96, 4. 104, 2.
ὀκτὼ 85, 8.
ὅλη 108, 2.
ὅλην 60, 9. 83, 4.
ὅλης 25, 4. 29, 4.
ὀλίγα 89, 2.
ὀλιγάκις 15, 8. 45, 7. 89, 2.
ὀλίγας 40, 8.
ὀλίγην 81, 4.
ὀλίγοι 19, 14.
ὀλίγοις 32, 1.
ὀλίγος 80, 13.
ὅλον 25, 5. 26, 4. 29, 7. 37, 12. 59, 3. 60, 5. 61, 14. 83, 5. 84, 11.
ὅλου 38, 1. 61, 8. 89, 1.
ὅλων 37, 13.
ὅλως 21, 2. 47, 4. 73, 1. 95, 10. 103, 7.
ὁμαδὸν 99, 14.
ὁμαλὸν 47, 8.
ὁμαλῶς 47, 10.
ὄμβρῳ 100, 9.
Ὅμηρος 7, 8. 8, 8. 12, 13. 28, 5. 50, 2. 84, 9. 86, 6. 88, 11. 90, 3.
Ὁμήρου 12, 6. 12, 7.
Ὁμήρῳ 4, 4. 9, 5.
ὀμμάτων 55, 8.
ὁμοίας 83, 6.
ὅμοιον 39, 10. 39, 11. 47, 7. 82, 6. 87, 13.
ὅμοιος 53, 5.
ὁμοίοις 7, 3. 7, 9. 49, 8.
ὁμοίως 1, 5. 7, 11. 11, 5. 17, 4. 23, 1. 29, 1. 31, 13. 45, 7. 70, 4. 71, 1. 72, 1. 72, 6. 72, 8.
ὅμως 32, 1. 47, 10.
ὃν 63, 16. 91, 5.
ὂν 98, 10.
ὄνομα 64, 2. 66, 6. 68, 5. 72, 5. 75, 2. 80, 8.
ὀνομαζομένου 74, 2.
ὀνομάζουσι 3, 7.
ὀνόμασι 82, 3.
ὀνομασίας 24, 6.
ὀνόματα 10, 1. 31, 1. 31, 14. 57, 10. 80, 6.
ὀνόματος 66, 15. 68, 1. 69, 6.
ὀνομάτων 31, 7. 66, 12. 67, 8. 74, 5. 75, 8. 76, 5. 77, 5. 80, 3. 82, 6. 82, 11.
ὄντα 89, 9.
ὄντος 11, 11. 57, 16. 91, 1. 91, 3.
ὄντων 39, 16. 87, 10. 93, 9.
ὀξύτητι 64, 15.
ὅπλων 85, 9. 98, 3.
ὄπισθεν 25, 12.

ὁποία

ὁποῖα 23, 8, 94, 8. 109, 7.
ὁποιαοῦν 110, 7.
ὁποιασοῦν 110, 8.
ὁπόσον 77, 11.
ὅπου 25, 13.
Ὀπούντιος 109, 2.
ὅπως 20, 9. 46, 5. 57, 10.
ὁρᾷν 43, 1. 49, 3. 89, 7.
ὀργὴν 62, 7.
ὀργιζόμενος 56, 6.
ὀργίλους 49, 9.
Ὀρέστῃ 36, 7. 47, 12. 57, 12. 105, 1.
Ὀρέστην 40, 10. 54, 2.
Ὀρέστης 42, 1. 52, 1. 53, 6.
Ὀρέστου 44, 7. 105, 1.
ὀρθ' 98, 5.
ὀρθὴ 104, 8.
ὀρθὸν 40, 16.
ὀρθότης 93, 14.
ὀρθότητα 105, 4.
ὀρθῶς 77, 8. 94, 4. 95, 4. 95, 9.
ὁρισμὸς 67, 8.
ὁρμεῖν 69, 11.
ὁρμῶντες 13, 3.
ὄρει 18, 1.
ὄρος 26, 9. 27, 2. 27, 7. 86, 12.
ὀρχήσει 7, 6.
ὄρχησις 109, 3.
ὀρχηστικὸν 88, 7.
ὀρχηστικωτέραν 15, 4.
ὀρχηστῶν 2, 13.
ὁρῶμεν 11, 1.
ὁρῶν 55, 9.
ὁρῶντα 56, 1. 98, 12.
ὁρῶντες 11, 6.
ὅσα 1, 5. 28, 8. 33, 5. 62, 5. 81, 13. &c.
ὅσαις 46, 1.
ὅσαπερ 109, 9.
ὅσοι 28, 2. 60. 8.
ὅσοις 19, 8. 40, 11. 82, 11. 110, 7.
ὅσον 44, 4. 80, 2.
ὅσῳ 27, 4. 32, 4.
ὅταν 33, 2. 35, 8. 44, 2. 61, 3. 70, 4. 74, 2. 91, 1. 101, 14. 104, 9.
ὅτε 8, 7. 35, 11. 98, 10.
ὅτῳ 98, 10.
οὐδὲ 3, 4. 29, 8. 75, 2. 93, 14. 109, 2.
οὐδεὶς 42, 2. 45, 7. 81, 10. 88, 9.
οὐδεμία 28, 1.
οὐδεμίαν 64, 5. 64, 11.
οὐδὲν 3, 2.
οὐδενὸς 12, 6. 42, 2.
οὐθεὶς 53, 6.
οὐθὲν 31, 13. 32, 5.
οὐλαὶ 51, 2.
οὐλῆς 51, 4.
οὐρᾶς 98, 14.
οὖσα 2, 1. 21, 11, 33, 12.
οὐσίας 18, 1.

οὕτω

οὔτε 26, 1. 43, 15. 65, 4. 82, 4. 97, 3. &c.
οὐτιδανὸς 80, 13.
οὔτοι 2, 13. 10, 2. 108, 1.
οὗτος 11, 8. 13, 2. 53, 6.
οὕτω 2, 6. 97, 2. 98, 6; &c.
οὕτως 29, 5. 33, 3. 56, 10. 56, 11. 57, 17. 95, 5. 98, 2.
ὄψ 74, 1.
ὀψὲ 15, 1: 16, 3.
ὄψεων 24, 12.
ὄψεως 18, 10. 42, 3. 43, 4. 43, 6. 86, 4.
ὄψιν 20, 1. 110, 1.
ὄψις 19, 11. 24, 9.

Π.

Παθεῖν 40, 12.
πάθεσιν 56, 5.
πάθη 2, 14. 44, 3. 46, 1. 62, 7. 93, 12.
παθημάτων 18, 5. 86, 5.
παθητικὰ 59, 4.
παθητικὸν 86, 3.
παθητικὸν 78, 8.
πάθοι 43, 3.
πάθος 37, 2. 37, 3. 44, 1.
παῖδας 44, 13.
παιδίου 58, 13.
παίδων 10, 11.
πάλαι 45, 16.
παλαιοὶ 44, 11.
παλαιῶν 12, 11.
πάλιν 18, 8. 93, 8.
παμμέγεθες 26, 3.
πάμμικρον 26, 1.
πᾶν 20, 1. 75, 12. 100, 2.
παννύχιοι 99, 10.
πάντα 17, 8. 109, 9.
πάντας 9, 1. 10, 14. 32, 2. 86, 10.
πάντες 6, 4. 19, 4. 28, 2. 90, 1. 100, 1.
πάντων 39, 4.
πάντως 31, 15.
παραδιδομένοις 44, 9.
παραδεδομένων 31, 16.
παράδειγμα 47, 11. 50, 1. 75, 9. 95, 6. 104, 3.
παρεληλυθότα 66, 15.
παραλογίζεται 91, 5.
παραλογισμὸν 54, 11.
παραλογισμὸς 90, 4.
παραλογισμοῦ 54, 8.
παραπλήσιον 22, 3.
παρασκευάζειν 43, 5. 43, 10. 45, 18. 62, 7. 62, 12.
παρασκευάζεσθαι 63, 2.
παρασκευάζοντες 43, 7.
παρασκευασθῆναι 62, 5.
παρατείναντες 32, 14.
παραφυλαττομένου 57, 16.
παρειλημμένους 44, 6.
παρείσθω 63, 16,
παρεντείρειν 56, 10.
παρεσκεύαζε 14, 9.

παρέχων 47, 9.
παρήκοιεν 87, 4.
Παρνασῷ 28, 8.
πάροδος 37, 9. 37, 15.
παρόδῳ 37, 14.
παρόντα 66, 12.
παρῳδίας 7, 9.
παρώχηκεν 101, 5.
πᾶσα 64, 4.
πᾶσαι 1, 9. 5, 3. 51, 7.
πᾶσαν 15, 14. 18, 13. 43,
8.
πάσης 19, 9. 58, 6.
πᾶσι 5, 3. 111, 7.
πᾶσιν 5, 7.
πασῶν 55, 1.
πατέρα 44, 3.
Παύσων 7, 2.
πεδίον 99, 12.
πείρας 87, 14.
πειρᾶσθαι 59, 7.
πειρᾶται 17, 1.
Πελοποννήσῳ 10, 1.
πέμψεως 36, 8.
πέντε 24, 8. 75, 4. 105,
2.
πέπει 75, 4.
πεπλεγμένη 59, 3.
πεπλεγμένην 34, 3. 38, 10.
86, 2.
πεπλεγμένοι 33, 10.
πεπλεγμένον 86, 9.
πεποιήκασιν 28, 3.
πεποίηκεν 88, 9.
πεποιημένα 31, 12.
πεποιημέναι 51, 8.
πεποιημένας 21, 7.
πεποιημένον 69, 1. 73, 1.
πεποιημένοις 57, 9.
πεποιημένων 55, 5.
πεποίηται 31, 15. 94, 8.
95, 3. 101, 8.
πέπονθε 103, 1.
πέπονθεν 21, 4.
πέπραγε 35, 12.
πέπραγεν 35, 12.
πεπραγμένα 58, 12.
πεπραγμένον 98, 8.
πεπραγμένων 35, 5.
πέπρακται 98, 7.
περαίνεσθαι 18, 8.
περαινόμενα 87, 9.
περαίνουσα 18, 4.
περιδέραια 51, 2.
περιδεραίων 55, 5.
περιεργάζεσθαι 108, 7.
περίοδον 17, 2.
περιοικίδας 10, 2.
περιπέτεια 34, 9. 36, 1. 37,
1. 37, 3. 59, 3.
περιπέτειαι 21, 11. 35, 9.
περιπετείας 34, 2. 34, 4. 51,
7.
περιπετειῶν 86, 4.
περιττῇ 88, 5.
περιωδυνίαι 37, 5.
Πέρσαις 8, 1.
πέρσιν 60, 8.
πέρσις 85, 10.
πέφυκε 64, 4.
πέφυκεν 19, 2. 25, 8. 25,
9.

πεφυκότες 11, 13.
πεφυκυῖα 66, 1.
πεφυκυῖαν 65, 5. 66, 5.
Πηλεΐδη 73, 8.
Πηλεὺς 59, 5.
Πηλεϊάδεω 73, 8.
πιθανὸν 31, 8. 103, 9.
πιθανώτατοι 56, 4.
πίθηκον 107, 6.
Πινδάρου 108, 1.
πινόντων 101, 13.
πιστεύομεν 31, 9.
πίστεως 51, 6.
πλάνη 10, 4.
πλείους 84, 2. 110, 9. 111, 2.
πλειόνων 65, 5. 66, 5. 67, 12. 111, 2.
πλεῖστα 15, 7. 59, 8.
πλείστη 1, 9.
πλεῖστοι 50, 9.
πλείστων 21, 2.
πλέξαντες 60, 2.
πλέον 85, 8.
πλέων 101, 5.
πληγῆναι 28, 8.
πλήθει 74, 10.
πλήθη 15, 9. 16, 6.
πλῆθος 14, 7. 87, 3.
πλὴν 3, 6. 4, 5. 44, 1. 62, 11.
πληροῦν 87, 13.
πλοκὴ 60, 2.
ποδὸς 80, 11.
πόθεν 38, 7.
ποῖα 19, 10. 30, 11. 43, 11. 43, 12.
ποιὰν 25, 1.
ποιὰς 19, 2.
ποιεῖ 8, 8. 29, 8. 45, 7. 65, 4. 66, 4. 81, 14. 87, 13. 95, 6.
ποιεῖν 3, 7. 10, 5. 32, 5. 45, 2. 50, 1. 56, 4. 63, 15. 66, 1. 77, 11. 88, 11. 87, 9. 88, 13. 89, 5. 97, 1. 111, 8.
ποιεῖσθαι 10, 13. 85, 7.
ποίη 46, 6. 74, 3. 83, 5.
ποίημα 12, 6.
ποιήματα 28, 3. 111, 5.
ποιημάτων 86, 7.
ποιῆσαι 40, 12. 45, 3. 47, 8. 71, 5.
ποιήσαντος 80, 7.
ποιήσας 7, 9. 85, 5.
ποιήσει 11, 9. 21, 7. 77, 1. 92, 9.
ποιήσῃ 75, 13.
ποίησιν 12, 1. 13, 3. 15, 4. 85, 3. 103, 8.
ποίησις 1, 4. 1, 8. 5, 5. 12, 2. 30, 9. 31, 1. 75, 9.
ποιηταὶ 12, 12. 16, 5. 21, 3. 22, 1. 40, 7. 41, 7.
ποιηταῖς 93, 13.
ποιητὰς 4, 1. 59. 9.
ποιητὴν 4, 5. 4, 6. 32, 2. 43, 10. 49, 9. 88, 14.

ποιητὰς 9,12. 12,12. 30,4. 32,4. 52,4. 92,9. 93,7.
ποιητικῇ 50,4.
ποιητικὰ 56,7.
ποιητικὴν 10,9. 63,10.
ποιητικῆς 1,1. 24,10. 63,16. 93,14. 94,1. 108,6. 111,15.
ποιητοῦ 30,2. 42,5. 51,8.
ποιητῶν 24,13. 28,2. 32,12. 41,2. 59,10. 84,8. 88,13.
ποικιλία 84,13.
ποιοὶ 20,8.
ποιοῖτο 3,5. 4,7. 88,2.
ποιότης 20,7.
ποιούμενοι 10,1.
ποιοῦντα 56,9.
ποιοῦνται 2,7. 5,8. 18,9. 18,11. 32,11.
ποιοῦντες 12,5. 32,14. 41,7. 49,8.
ποίοις 18,15. 19,7. 46,2.
ποιοῦσι 31,6. 85,4.
ποίῳ 30,11.
ποιῶν 28,7. 43,15.
ποίων 1,4. 93,6.
ποιῶσιν 110,10.
πόλεμον 84,10.
πόλεων 14,3.
πόλεως 73,8.
πόλις 73,8.
πολιτικῆς 23,6. 93,14.
πολιτικῶς 33,7.
πολλὰ 2,4. 27,9. 45,16. 57,15. 61,6. 68,5. 87,7. 88,12. 93,12. 111,4.
πολλαὶ 28,1. 40,15. 85,8.
πολλαῖς 14,3.
πολλάκις 32,15. 50,5. 58,8.
πολλὰς 14,5.
πολλὴν 107,1.
πολλοὶ 21,3. 60,2. 84,8. 100,1.
πολλοῖς 67,2. 85,1. 88,2.
πολλοῦ 69,13.
πολλοὺς 12,7.
πολλῷ 9,12. 110,5.
πολὺ 15,11. 21,8. 34,7. 60,7. 69,13. 87,5. 100,2.
Πολύγνωτον 21,4.
Πολύγνωτος 7,2. 21,4.
Πολυΐδης 57,7.
Πολυΐδου 54,1.
πολυμερῆ 85,4.
πολύμυθον 60,5.
πονηρία 105,1.
πονηρίας 47,11. 61,4.
πονηρὸν 39,6.
πόσα 111,12.
πόσαι 10,7.
ποσαχῶς 102,1. 102,4.

INDEX

Ποσειδῶνος 57, 16.
ποσὸν 37, 7. 38, 4.
πόσων 1, 4. 93, 5.
πότε 16, 3. 27, 1. 66, 13.
πότερον 106, 3.
ποτέρων 95, 10.
πρᾶγμα 25, 15.
πράγμασιν 43, 11. 49, 3. 62, 2. 62, 9.
πράγματα 20, 11. 22, 1. 31, 14. 43, 2.
πράγματος 27, 2.
πραγμάτων 19, 6. 20, 3. 21, 10. 25, 2. 29, 5. 42, 5. 46, 2. 48, 3. 55, 1.
πρακτικὸν 88, 7.
πρᾶξαι 44, 13. 45, 4. 45, 5. 45, 9.
πράξαντα 45, 10.
πράξει 20, 6.
πράξεις 2, 14. 12, 3. 19, 1. 20, 8. 20, 11. 27, 10. 32, 5. 33, 11. 43, 14.
πράξεων 19, 2. 20, 5. 32, 9. 36, 2. 111, 3.
πράξεως 18, 1. 18, 14. 19. 5. 20, 13. 23, 3. 25, 4. 29, 3. 32, 16. 35, 14. 84, 1. 111, 6.
πρᾶξιν 28, 11. 34, 1. 44, 11. 83, 3. 85, 4.
πρᾶξις 20, 7. 28, 1. 37, 4. 47, 1.
πράττειν 10, 6. 30, 12. 48, 5. 82, 13.
πράττεται 18, 14.
πραττόμενα 87, 7.
πραττομένοις 55, 10.
πραττομένων 34, 10.
πράττοντα 89, 8. 98, 9.
πράττοντας 6, 1. 9, 1. 9, 6. 19, 7.
πράττοντες 18, 8.
πραττόντων 18, 15. 23, 3.
πράττουσιν 20, 10.
πρέπον 55, 10. 60, 7.
πρεπόντως 82, 2.
πρὶν 45, 3. 101, 1. 101, 3.
προάγοντες 11, 14.
προαγόντων 14, 4.
προαγορεύσειας 49, 2.
προαιρεῖσθαι 91, 6.
προαιρεῖται 24, 1.
προαίρεσιν 23, 8. 47, 1.
προβεβληκότα 94, 6.
πρόβλημα 103, 7.
προβλήμασιν 95, 2.
προβλημάτων 93, 5.
προγεγενημένων 34, 6.
προείλετο 94, 3.
προελέσθαι 94, 4.
προπαρακὼς 11, 8.
πρόλογος 37, 8. 37, 11.

προλόγοις

προλόγοις 16, 6.
Περμηνθεὺς 59, 6.
προσαγορεύειν 10, 6.
προσαγορεύοντες 4, 2.
προσαγορεύσαντα 72, 12.
προσαγορευτέον 5, 2.
προσβολῆς 64, 7. 64, 9. 64, 10.
πρόσεισι 45, 11.
προσήκει 64, 16.
προσθεῖναι 91, 4.
προσθῇ 107, 1.
προσὸν 29, 7.
προσποιήσασθαι 28, 9.
προσσημαίνει 66, 13. 66, 14.
προστεθείκασι 70, 7.
προστεθέντες 90, 1.
προσῳδίαν 100, 5.
πρόσωπα 16, 5.
πρόσωπον 15, 17. 99, 4.
πρότερον 21, 13. 24, 5. 37, 6. 38, 4. 42, 5. 50, 7. 91, 2. 107, 5.
πρότερος 9, 13.
προϋπολαμβάνουσι 102, 7.
Πρωταγόρας 63, 12.
πρωταγωνιστὴν 14, 9.
πρῶτας 10, 13.
πρώτη 37, 15. 41, 3. 41, 6. 50, 8.
πρῶτοι 22, 1.
πρῶτον 1, 6. 12, 4. 15, 3. 17, 4. 18, 9. 25, 3. 38, 12. 46, 5. 70, 5. 91, 3. 95, 2. 98, 14. 108, 5.
πρῶτος 7, 10. 12, 15. 14, 7. 16, 9. 86, 7.
πρώτου 61, 11.
πτῶσις 64, 2. 66, 15. 67, 5.
πταχεῖα 85, 10.
Πύθια 92, 3.
πυρὶ 76, 7.
πῶϋ 75, 4.

P.

Ῥάδιον 77, 11.
ῥαθύμοις 49, 9.
ῥαψῳδίαν 5, 1.
ῥαψῳδοῦντα 108, 7.
ῥῆμα 64, 2. 66, 10.
ῥήματος 66, 15. 67, 5.
ῥημάτων 67, 7. 67, 9.
ῥήσεις 21, 6.
ῥῆσιν 61, 13.
ῥῆσις 47, 14.
ῥητορικῆς 23, 6. 62, 3.
ῥητορικῶς 23, 7.
ῥυθμὸν 18, 6.
ῥυθμοῦ 11, 12.
ῥυθμῷ 2, 7. 2, 9. 2, 12. 5, 4.
ῥυθμῶν 2, 13. 11, 13.

Σ.

Σ 64, 10. 75, 6.
Σαλαμῖνι 84, 8.
σάγμας 80, 11.
σαπειχλὼ 15, 4.
σατυρικοῦ 15, 1.
σαυρωτῆρος 98, 5.
σαφὲς 77, 4. 77, 8.
σαφεστάτη 75, 8.
σαφέστερον 44, 10.
σαφῆ 75, 7.
σαφήνειαν 77, 3.
σέθεν 81, 12.
σεμνὴ 75, 10.
σεμνότερον 12, 2.
σημαίνει 35, 6. 66, 9. 66, 10. 67, 7.
σημαίνειν 67, 13. 102, 1.
σημαῖνον 67, 10.
σημαίνοντος 68, 3.
σημανθέντων 68, 2. 68, 4.
σημαίνουσα 67, 1.
σημαντικὴ 66, 7. 66, 11. 67, 6.
σημαντικὴν 65, 5. 66, 1.
σημαντικὸν 66, 8.
σημείοις 108, 7.
σημεῖον 10, 1. 10, 14. 15, 6. 21, 12. 40, 6. 55, 11. 60, 8. 82, 5. 90, 1. 110, 8.
σημείων 50, 9. 52, 3. 55, 5.
σημήνειε 102, 1.
Σθενέλου 75, 10.
σίγυνον 69, 5.
σίδηρον 101, 10.
Σικελίᾳ 84, 5.
Σικελίας 9, 11. 16, 8.
Σίνων 85, 11.
Σίσυφος 61, 4.
σκάφης 51, 3.
σκεπτέαι 106, 2.
σκεπτέον 98, 8.
σκευοποιοῦ 24, 13.
σκηνῆς 37, 11, 38, 2. 56, 2. 87, 7. 89, 9.
σκηνῶν 40, 17.
σκηνογραφίαν 14, 9.
σκληρότητος 50, 1.
σκοπεῖν 57, 11. 104, 6.
Σκύλλαν 107, 4.
Σκύλλῃ 47, 14.
σμικρότητα 62, 8.
σοφιστοῦ 54, 1.
Σοφοκλεῖ 61, 9.
Σοφοκλέους 44, 15. 49, 5. 52, 6. 55, 3. 110, 6.
Σοφοκλῆς 9, 5. 14, 10. 96, 4.
σοφὸς 61, 4.
σπείρειν 72, 7. 72, 8.
σπείρων 72, 10.
σπουδάζεσθαι 16, 2.
σπουδαῖα 12, 12.
σπουδαίας 17, 7. 18, 2.
σπουδαῖον 98, 9.
σπουδαιότερον 30, 9.
σπουδαίοις 6, 2. 9, 5.
σπουδαίων 16, 12.

σπουδῆς

σπουδῆς 63, 11.
σταδίων 26, 5.
στάσιμον 37, 9. 38, 1.
στασιμώτατον 88, 3.
στοιχεῖον 64, 1. 64, 3. 64, 6.
στόματος 64, 13.
στοχάζεσθαι 38, 6. 46, 4.
στοχάζεται 31, 1.
στοχάζονται 61, 1.
συβωτῶν 51, 5.
συγκειμένη 111, 3.
σύγκειται 67, 8. 68, 2. 68, 4. 74, 7.
συγχεῖται 26, 1.
συκοφαντοῦσι 59, 9.
συλλαβῶν 64, 2. 64, 17. 65, 1.
συλλαβῇ 73, 6.
συλλογίζεσθαι 11, 7.
συλλογίζονται 102, 8.
συλλογισμοῦ 53, 4. 55, 6.
συμβαίνει 11, 6. 27, 5. 27, 9. 30, 12. 35, 12. 54, 3. 74, 10. 89, 7.
συμβαίνειν 34, 6. 48, 7.
συμβαῖνον 10, 15. 39, 12.
συμβαινόντων 43, 3.
συμβάλλονται 77, 3.
συμβέβηκε 46, 1.
συμβεβήκειν 40, 11.
συμβεβηκὸς 94, 3. 94, 5. 96, 1.
συμβῇ 32, 5.
συμβήσεται 36, 3.
συμπεριλαμβάνουσιν 20, 10.
συμπιπτόντων 43, 12.
σύμφυτα 50, 10.
σύμφυτον 10, 11.
συναγωνίζεσθαι 61, 8.
συναπεργάζεσθαι 55, 7.
συναπεργαζόμενον 56, 3.
συνάπτοντες 3, 6.
συνάψαι 76, 4.
σύνδεσμος 64, 2. 65, 3.
συνδέσμῳ 67, 13.
συνδέσμων 67, 12.
σύνδηλος 27, 2.
συνέβη 28, 8. 35, 4. 57, 3. 84, 2.
συνελογίσατο 54, 5.
συνεστάναι 29, 5. 43, 1.
συνέστηκε 25, 15. 86, 8. 111, 5.
συνέστησαν 29, 1.
συνεστῶτας 25, 12.
συνετὴ 64, 4.
συνεχοῦς 34, 1.
συνηθείας 2, 5.
συνήθεις 83, 6.
σύνθεσιν 18, 12. 19, 6. 38, 9. 76, 5.
συνθετὴ 64, 17. 66, 7. 66, 10. 67, 6.
σύνθετος 54, 8.
συνιστάναι 55, 7. 83, 5.
συνιστάντας 38, 6.
συνίστασθαι 1, 3. 22, 1. 71, 6. 92, 6.
σύνολον 2, 1.
συνορᾶσθαι 87, 1.
συντέτευχε 84, 6.

συντίθενται 40, 9.
συντίθεσθαι 65, 5. 66, 5.
σύντομα 57, 13.
συνείργων 2, 11. 99, 14.
συστάσει 48, 3.
συστάσεις 87, 3.
συστάσεως 34, 5. 40, 13. 42, 4. 46, 2. 86, 11.
σύστασιν 21, 9. 25, 2. 41, 4. 88, 9.
σύστασις 20, 4. 39, 8. 41, 3.
σύστημα 60, 4.
συστήσαντες 31, 4.
σφόδρα 39, 6.
σχεδὸν 6, 3. 22, 2. 84, 8.
σχήμασι 2, 4. 56, 3. 64, 13.
σχήματα 12, 14. 13, 6. 16, 4. 63, 5.
σχηματιζομένων 2, 13.
σχημάτων 108, 4.
σωθῆναι 35, 5.
Σωκρατικὸς 3, 4.
σῶμα 99, 4.
σώματι 51, 1.
σωμάτων 26, 6.
Σωσίστρατος 109, 1.
σωτηρία 57, 9. 57, 12.
Σώφρων 3, 3.

T.

ταμεῖν 70, 2.
τέμνειν 70, 1.
τάξει 25, 17.
ταπεινὴ 75, 9.
ταπεινὴν 75, 7.
ταπεινὸν 77, 1.
ταῦτα 37, 1. 38, 5. 94, 8. 111, 5.
ταύταις 9, 2.
ταύτας 5, 7. 7, 4. 7, 7. 19, 3. 45, 19.
ταύτῃ 16, 13. 84, 9. 97, 1. 102, 4.
ταύτην 23, 3. 38, 10. 57, 2.
ταύτης 29, 4. 40, 13. 64, 6.
ταχὺ 89, 13.
Τεγέας 92, 4.
τελείαν 83, 4.
τελείας 18, 2. 25, 4. 32, 16.
τελευτᾷ 74, 6. 75, 2.
τελευταῖον 45, 12.
τελευτᾷν 25, 13.
τελευτὴ 25, 9.
τελευτὴν 25, 6.
τελευτῆς 42, 1.
τελευτῶσα 41, 4.
τελευτῶσι 40, 16.
τέλος 20, 7. 20, 12. 66, 2. 83, 4. 84, 6. 87, 2. 95, 4. 110, 4.
τέλοις 58, 11. 59, 1. 95, 4. 111, 10.
τερατώδεις 43, 7.
τέσσαρα 59, 2.
τεταγμένα 25, 16.

τετάρτη

τετάρτη 53, 4.
τέταρτον 24, 4. 47, 8. 59, 6. 70, 5. 70, 6.
τετάρτου 70, 6.
τετράμετρον 88, 6.
τετραμέτρῳ 15, 3.
τετραπλοῦν 68, 5.
τέτταρα 46, 4.
τέχναις 2, 6.
τέχνη 24, 13. 108, 2.
τέχνην 28, 6. 40, 12. 94, 7. 95, 3. 106, 1.
τέχνης 2, 5. 26, 10. 45, 17. 94, 1. 111, 8.
τεχνῶν 5, 8.
Τηλέγονος 44, 17.
Τηλέμαχον 103, 3.
Τήλεφον 40, 11.
Τηρεῖ 52, 7.
τιθέμενον 55, 8.
τιθεμένων 87, 4.
τιθέναι 30, 6. 65, 7.
τίθεται 73, 2.
Τιμόθεος 8, 1.
τινὰ 1, 2. 11, 10. 16, 4. 25, 2. 39, 15. 47, 1. 57, 4. 64, 12.
τίνας 18, 15. 19, 2. 19, 7. 46, 2. 58, 3.
τίνες 2, 4. 2, 10. 9, 7. 10, 7. 10, 10. 20, 8. 27, 8. 40, 3. 111, 13.
τινὶ 3, 1. 88, 1. 98, 7.
τινὸς 29, 6. 56, 12. 57, 15.
τινῶν 3, 5. 25, 15.
τινων 18, 14. 41, 3. 73, 2.
τοδὶ 91, 1.
τοιαῦτα 28, 3. 32, 6. 33, 1. 46, 1. 48, 4. 49, 10. 62, 8. 67, 1. 75, 13. 76, 8. 81, 13. 82, 1. 111, 4.
τοιαῦται 2, 11. 32, 11. 33, 12. 40, 18. 51, 6. 55, 4.
τοιαύτας 43, 14.
τοιαύτη 35, 14. 39, 8. 106, 5. 107, 5. 107, 7.
τοιαύτην 11, 10. 63, 6.
τοιαύτης 38, 12.
τοιγαροῦν 85, 6.
τοίνυν 71, 2. 72, 2.
τοιοῦτοι 21, 3.
τοιοῦτον 12, 6. 23, 8. 44, 5. 45, 18. 47, 10. 48, 4. 63, 9.
τοιοῦτος 39, 13.
τοιούτου 61, 12.
τοιούτους 33, 9. 92, 6. 104, 1.
τοιούτῳ 77, 9.
τοιούτων 3, 5. 12, 3. 18, 5. 36, 3. 40, 1.
τόξον 54, 9.
τόποις 64, 13.
τόπον 54, 5.
τοσαῦτα 15, 11. 59, 2. 111, 14.
τοσοῦτον 62, 11.
τοδὶ 91, 1.

INDEX

συντίθενται 40, 9.
συντίθεσθαι 65, 5. 66, 5.
σύντομα 57, 13.
συνείργων 2, 11. 99, 14.
συστάσει 48, 3.
συστάσεις 87, 3.
συστάσεως 34, 5. 40, 13. 42, 4. 46, 2. 86, 11.
σύστασιν 21, 9. 25, 2. 41, 4. 88, 9.
σύστασις 20, 4. 39, 8. 41, 3.
σύστημα 60, 4.
συστήσαντες 31, 4.
σφόδρα 39, 6.
σχεδὸν 6, 3. 22, 2. 84, 8.
σχήμασι 2, 4. 56, 3. 64, 13.
σχήματα 12, 14. 13, 6. 16, 4. 63, 5.
σχηματιζομένων 2, 13.
σχημάτων 108, 4.
σωθῆναι 35, 5.
Σωκρατικὸς 3, 4.
σῶμα 99, 4.
σώματι 51, 1.
σωμάτων 26, 6.
Σωσίστρατος 109, 1.
σωτηρία 57, 9. 57, 12.
Σώφρονος 3, 3.

T.

ταμιεῖν 70, 2.
τέμνειν 70, 1.
τάξει 25, 17.
ταπεινὴ 75, 9.
ταπεινὴν 75, 7.
ταπεινὸν 77, 1.
ταῦτα 37, 1. 38, 5. 94, 8. 111, 5.
ταύταις 9, 2.
ταύτας 5, 7. 7, 4. 7, 7. 19, 3. 45, 19.
ταύτῃ 16, 13. 84, 9. 97, 1. 102, 4.
ταύτην 23, 3. 38, 10. 57, 2.
ταύτης 29, 4. 40, 13. 64, 6.
ταχὺ 89, 13.
Τεγέας 92, 4.
τελείαν 83, 4.
τελείας 18, 2. 25, 4. 32, 16.
τελευτᾷ 74, 6. 75, 2.
τελευταῖον 45, 12.
τελευτᾷν 25, 13.
τελευτὴ 25, 9.
τελευτὴν 25, 6.
τελευτῆς 42, 1.
τελευτῶσα 41, 4.
τελευτῶσι 40, 16.
τέλος 20, 7. 20, 12. 66, 2. 83, 4. 84, 6. 87, 2. 95, 4. 110, 4.
τέλοις 58, 11. 59, 1. 95, 4. 111, 10.
τερατώδεις 43, 7.
τέσσαρα 59, 2.
τεταγμένα 25, 16.

τετάρτη

τετάρτη 53, 4.
τέταρτον 24, 4. 47, 8. 59, 6. 70, 5. 70, 6.
τετάρτου 70, 6.
τετράμετρον 88, 6.
τετραμέτρῳ 15, 3.
τετραπλοῦν 68, 5.
τέτταρα 46, 4.
τέχναις 2, 6.
τέχνη 24, 13. 108, 2.
τέχνην 28, 6. 40, 12. 94, 7. 95, 3. 106, 1.
τέχνης 2, 5. 26, 10. 45, 17. 94, 1. 111, 8.
τεχνῶν 5, 8.
Τηλέγονος 44, 17.
Τηλέμαχον 103, 3.
Τήλεφον 40, 11.
Τηρεῖ 52, 7.
τιθέμενον 55, 8.
τιθεμένων 87, 4.
τιθέναι 30, 6. 65, 7.
τίθεται 73, 2.
Τιμόθεος 8, 1.
τινὰ 1, 2. 11, 10. 16, 4. 25, 2. 39, 15. 47, 1. 57, 4. 64, 12.
τίνας 18, 15. 19, 2. 19, 7. 46, 2. 58, 3.
τίνες 2, 4. 2, 10. 9, 7. 10, 7. 10, 10. 20, 8. 27, 8. 40, 3. 111, 13.
τινὶ 3, 1. 88, 1. 98, 7.
τινὸς 29, 6. 56, 12. 57, 15.
τινῶν 3, 5. 25, 15.
τινων 18, 14. 41, 3. 73, 2.
τοδὶ 91, 1.
τοιαῦτα 28, 3. 32, 6. 33, 1. 46, 1. 48, 4. 49, 10. 62, 8. 67, 1. 75, 13. 76, 8. 81, 13. 82, 1. 111, 4.
τοιαῦται 2, 11. 32, 11. 33, 12. 40, 18. 51, 6. 55, 4.
τοιαύταις 43, 14.
τοιαύτη 35, 14. 39, 8. 106, 5. 107, 5. 107, 7.
τοιαύτην 11, 10. 63, 6.
τοιαύτης 38, 12.
τοιγαροῦν 85, 6.
τοίνυν 71, 2. 72, 2.
τοιοῦτοι 21, 3.
τοιοῦτον 12, 6. 23, 8. 44, 5. 45, 18. 47, 10. 48, 4. 63, 9.
τοιοῦτος 39, 13.
τοιούτου 61, 12.
τοιαύτους 33, 9. 92, 6. 104, 1.
τοιούτῳ 77, 9.
τοιούτων 3, 5. 12, 3. 18, 5. 36, 3. 40, 1.
τόξον 54, 9.
τόποις 64, 13.
τόπον 54, 5.
τοσαῦτα 15, 11. 59, 2. 111, 14.
τοσοῦτον 62, 11.
τουδὶ 91, 1.

τοὐναντίον

τοὐναντίον 20,9. 35,9. 35,2. 40,4.
τοῦτο 28,6. 87,11. 109,8.
τούτοις 2,8. 2,15. 6,3. 18,11. 19,14. 21,8. 21,10. 50,3. 51,3. 57,14. 76,9.
τοῦτον 5,2. 7,5. 19,5.
τούτους 6,2.
τούτῳ 30,7.
τραγικὸν 45,6. 61,3.
τραγικῷ 108,4.
τραγικώταται 40,18.
τραγικώτατος 41,2.
τραγῳδία 5,6. 8,2. 31,6. 36,2. 107,4.
τραγῳδίαις 21,2. 31,16. 40,9. 45,17. 110,9.
τραγῳδίαις 31,11. 40,13. 83,3. 89,5.
τραγῳδίαν 25,4. 59,11. 60,4.
τραγῳδίας 1,7. 41,8.
τραγῳδοδιδάσκαλοι 13,5.
τραγῳδικῷ 106,3.
τραγῳδιῶν 87,3.
τραγῳδοὺς 81,9.
τράπεζαν 81,4. 81,5.
τρεῖς 14,9.
τρία 19,13. 75,3.
τριμέτρων 3,4.
τριπλοῦν 68,5.
τρισὶ 9,2.
τρισὶν 2,2.
τρίτη 8,5. 52,7.
τρίτον 23,4. 37,2. 45,1. 47,6. 70,5.
τριῶν 94,9.
τρόπον 2,3. 5,3. 7,5.
τρόπῳ 72,11. 77,9. 78,2.
τροφοῦ 51,5.
τροχαϊκῷ 38,2.
Τρῳάδες 85,11.
τρωϊκὸν 99,12.
τρώσεις 37,5.
τυγχάνοι 95,4.
τυγχάνουσι 3,2. 111,10.
τυγχάνει 19,4.
τυγχάνουσιν 2,10.
τυγχάνωσιν 2,10.
Τυδεῖ 54,4.
τυθείσης 56,12.
τυθῆναι 57,9.
Τυροῖ 51,3.
τύχας 12,3.
τύχης 33,4. 45,18.
τυχόντα 31,5. 35,11.
τυχόντας 40,8.
τυχοῦσαν 111,8.

Υ

Υ 75,4.
ὑδαρῆ 111,2.
υἱὸν 44,4. 45,13. 54,4. 58,1.
υἱὸς 44,3. 44,4. 45,15.
ὕμνοις 12,5.
ὑπάρχει 17,8.

ὑπάρχειν

ὑπάρχειν 17, 8.
ὑπάρχειν 25, 16. 95, 8. 109, 9.
ὑπάρχοντα 76, 4.
ὑπάρχουσιν 33, 12.
ὑπέδειξεν 12, 15.
ὑπεναντία 55, 11. 105, 4.
ὑπεναντίον 103, 1.
ὑπεναντίωμα 191, 14.
ὑπερβάλλειν 59, 11.
ὑπερβάλλοντα 197, 6.
ὑπερβέβληκε 86, 10.
ὑπερέχειν 104, 3.
ὑποθέντα 59, 10.
ὑποθῆται 104, 8.
ὑπόκειται 36, 2.
ὑποκριτικῆς 63, 3.
ὑποκριτὰ 67, 3.
ὑποκριτὰς 32, 13. 107, 6.
ὑποκριτῶν 14, 7. 16, 6. 24, 11. 61, 7. 87, 8.
ὑπολαβεῖν 61, 7.
ὑπολάβοι 63, 11. 102, 5.
ὑποτιθεὶς 47, 10.
ὑστέρα 48, 2.
ὕστερον 17, 10. 44, 14. 49, 1. 57, 3. 91, 1.
ὑστέροις 107, 5.
ὑφῃρημένον 69, 1.

Φ.

Φαγέδαινα 80, 11.
φαίνεσθαι 39, 1. 63, 1. 78, 2. 80, 9. 111, 1.
φαίνεται 33, 5. 39, 11. 41, 2. 43, 12. 80, 9.
φαίνεται 92, 6.
φαίνοιτο 88, 3.
φαίνονται 40, 18.
Φαλλικὰ 14, 2.
φαμὲν 19, 2. 19, 7.
φανείη 84, 9. 89, 9.
φανερὰ 109, 7.
φανερὰν 18, 13. 47, 6.
φανερὸν 11, 13. 30, 1. 31, 9. 43, 11. 48, 6. 69, 3. 93, 7. 111, 9.
φανερῷ 37, 4.
φανοῖτο 63, 4.
φαρμάκοις 23, 1.
φασὶ 40, 3. 93, 10. 98, 1. 103, 5. 104, 3. 9, 7. 10, 2. 27, 1. 97, 2. 101, 7. 108, 3.
φαύλην 47, 1.
φαύλης 17, 7.
φαῦλοι 107, 2.
φαῦλον 47, 1. 47, 4. 98, 9.
φαῦλος 93, 9.
φαυλοτέρων 15, 14.
φαύλοις 6, 2. 108, 4.
φαύλων 12, 4. 32, 12. 109, 3.
φέρεται 63, 10.
φέρουσιν 105, 3.
φεύγει 24, 1.

τύταὐϊιν 20, 9. 35, 9. 35, 2. 40, 4.
τῦτο 28, 6. 87, 11. 109, 8.
τύτοις 2, 8. 2, 15. 6, 3. 18, 11. 19, 14. 21, 8. 21, 10. 50, 3. 51, 3. 57, 14. 76, 9.
τῦτον 5, 2. 7, 5. 19, 5.
τύτυς 6, 2.
τύτῳ 30, 7.
τραγικὸν 45, 6. 61, 3.
τραγικὼ 108, 4.
τραγικώτατα 40, 18.
τραγικώτατος 41, 2.
τραγῳδία 5, 6. 8, 2. 31, 6. 36, 2. 107, 4.
τραγῳδίαις 21, 2. 31, 16. 40, 9. 45, 17. 110, 9.
τραγῳδίαις 31, 11. 40, 13. 83, 3. 89, 5.
τραγῳδίαν 25, 4. 59, 11. 60, 4.
τραγῳδίας 1, 7. 41, 8.
τραγῳδοδιδάσκαλοι 13, 5.
τραγῳδικὰ 106, 3.
τραγῳδιῶν 87, 3.
τραγωδῦς 81, 9.
τράπεζαν 81, 4. 81, 5.
τρεῖς 14, 9.
τρία 19, 13. 75, 3.
τριμέτρων 3, 4.
τριπλοῦν 68, 5.
τρισὶ 9, 2.
τρισὶν 2, 2.
τρίτη 8, 5. 52, 7.
τρίτον 23, 4. 37, 2. 45, 1. 47, 6. 70, 5.
τριῶν 94, 9.
τρόπον 2, 3. 5, 3. 7, 5.
τρόπῳ 72, 11. 77, 9. 78, 2.
τροφοῦ 51, 5.
τροχαίυ 38, 2.
τρωάδυς 85, 11.
τρωϊκὸν 99, 12.
τρώσεις 37, 5.
τυγχάνοι 95, 4.
τυγχάνυσα 3, 2. 111, 10.
τυχάνυσι 19, 4.
τυγχάνυσιν 2, 10.
τυγχάνωσιν 2, 10.
Τυδεῖ 54, 4.
τυθείσης 56, 12.
τυθῆναι 57, 9.
Τυροῖ 51, 3.
τύχας 12, 3.
τύχης 33, 4. 45, 18.
τυχόντα 31, 5. 35, 11.
τυχόντας 40, 8.
τυχοῦσαν 111, 8.

Υ

Υ 75, 4.
ὑδαρῆ 111, 2.
ὑιὸν 44, 4. 45, 13. 54, 4. 58, 1.
ὑιὸς 44, 3. 44, 4. 45, 15.
ὕμνοις 12, 5.
ὑπάρχει 17, 8.

ὑπάρχειν

ὑπάρχειν 17, 8.
ὑπάρχειν 25, 16. 95, 8. 109, 9.
ὑπάρχοντα 76, 4.
ὑπάρχουσιν 33, 12.
ὑπέδειξιν 12, 15.
ὑπεναντία 55, 11. 105, 4.
ὑπεναντίον 103, 1.
ὑπεναντίωμα 191, 14.
ὑπερβάλλειν 59, 11.
ὑπερβάλλοντα 197, 6.
ὑπερβέβληκε 86, 10.
ὑπερέχειν 104, 3.
ὑποθέντα 59, 10.
ὑποθῆται 104, 8.
ὑπόκειται 36, 2.
ὑποκριτικῆς 63, 3.
ὑποκριτὰ 67, 3.
ὑποκριτὰς 32, 13. 107, 6.
ὑποκριτῶν 14, 7. 16, 6. 24, 11. 61, 7. 87, 8.
ὑπολαβεῖν 61, 7.
ὑπολάβοι 63, 11. 102, 5.
ὑποτιθεὶς 47, 10.
ὑστέρα 48, 2.
ὕστερον 17, 10. 44, 14. 49, 1. 57, 3. 91, 1.
ὑστέροις 107, 5.
ὑφῃρημένον 69, 1.

Φ.

Φαγέδαινα 80, 11.
φαίνεσθαι 39, 1. 63, 1. 78, 2. 80, 9. 111, 1.
φαίνεται 33, 5. 39, 11. 41, 2. 43, 12. 80, 9.
φαίνεται 92, 6.
φαίνοιτο 88, 3.
φαίνονται 40, 18.
Φαλλικὰ 14, 2.
φαμὲν 19, 2. 19, 7.
φανείη 84, 9. 89, 9.
φανερὰ 109, 7.
φανερὰν 18, 13. 47, 6.
φανερὸν 11, 13. 30, 1. 31, 9. 43, 11. 48, 6. 69, 3. 93, 7. 111, 9.
φανερῷ 37, 4.
φανοῖτο 63, 4.
φαρμάκοις 23, 1.
φασὶ 40, 3. 93, 10. 98, 1. 103, 5. 104, 3. 9, 7. 10, 2. 27, 1. 97, 2. 101, 7. 108, 3.
φαύλην 47, 1.
φαύλης 17, 7.
φαῦλοι 107, 2.
φαῦλον 47, 1. 47, 4. 98, 9.
φαῦλος 93, 9.
φαυλοτέρων 15, 14.
φαύλοις 6, 2. 108, 4.
φαύλων 12, 4. 32, 12. 109, 3.
φέρεται 63, 10.
φέρουσιν 105, 3.
φεύγει 24, 1.

U Φημὶ

φημὶ 66, 3.
φησὶ 63, 15.
φθαρτικὴ 37, 4.
φθαρτικὸν 15, 16.
Φθιώτιδες 59, 5.
φίαλη 71, 1.
φίαλην 71, 2. 72, 1. 72, 13.
φιλάνθρωπον 39, 5. 39, 7. 61, 3.
φιλίαις 44, 2.
φιλίαν 35, 7. 44, 15.
φίλοι 42, 1.
Φιλοκτήτῃ 80, 10.
Φιλοκτήτης 85, 9.
Φιλόξενος 8, 1.
φιλοσόφοις 11, 4.
φιλοσοφώτερον 30, 8.
φίλων 43, 13.
φλόγα 72, 7. 72, 10.
φοβερὸν 39, 2. 42, 3. 43, 6.
φοβερῶν 33, 1. 38, 11.
φόβον 36, 1. 39, 8. 62, 7.
φόβος 59, 10.
φόβου 18, 4. 35, 1. 43, 19.
Φοινίσσ 54, 5.
Φόρκιδες 59, 6.
Φόρμις 16, 7.
φορῦσι 50, 10.
φορτικὴ 106, 5. 108, 5.
φείττειν 43, 2.
φρμασάμενος 89, 3.
φρόνιμος 104, 8.
φύλακας 99, 1.
φύσεως 56, 5.
φυσικαὶ 10, 10.
φύσιν 1, 6. 11, 11. 13, 3. 14, 6. 27, 1. 28, 7.
φυσιολόγον 4, 6.
φύσις 115, 5. 88, 10.
φωναὶ 64, 5.
φωνὴ 64, 3. 65, 4. 66, 2. 67, 6. 52, 7. 64, 4.
φωνῆεν 74, 6. 75, 3.
φωνήεντι 73, 5.
φωνηέντων 74, 9.
φωνὴν 64, 8. 65, 1. 66, 4.
φωνῆς 2, 6.
φωνῶν 65, 5. 66, 5.

X.

Χαίρειν 10, 14.
Χαιρήμων 4, 8. 88, 9.
χαίρομεν 11, 2.
χαίρουσι 11, 6.
χαλεπαίνει 56, 6.
χαλκέας 101, 10.
χάλκεον 102, 3.
χαλκὸν 76, 7.
χαλκῷ 60, 15. 70, 1.
χαριζόμενοι 90, 2.
χειμαζόμενος 56, 6.
χειμαίνει 56, 6.

χειμαδεῖς

χειμασθεὶς 58, 2.
χείρισται 32, 9.
χείριστον 45, 6.
χεῖρον 47, 4. 51, 4.
χείρονας 7, 1.
χείρονος 40, 6.
χείροσι 41, 5.
χείροις 7, 2. 7, 10. 8, 3.
χειρῶν 108, 5.
Χλωηφόροις 53, 5.
χορηγίας 43, 5.
χορικὸν 37, 9.
χορικῶν 37, 13.
χορικοῦ 47, 15.
χορὸν 16, 2. 61, 7.
χοροῦ 14, 8. 37, 12. 37, 15. 38, 1.
χρὴ 48, 2.
χρήσεται 82, 12.
χρήσηται 104, 10.
χρῆσθαι 37, 6. 82, 2.
χρήσιμα 82, 9.
χρηστὰ 46, 5.
χρηστέον 48, 9.
χρηστὴ 47, 3.
χρηστὴν 47, 2.
χρηστὸν 47, 2. 47, 7.
χροιὰν 11, 10.
χρόνοις 84, 6.
χρόνον 66, 14. 85, 4.
χρόνου 26, 2. 66, 7. 66, 11, 74, 1.
χρόνους 84, 4.
χρόνῳ 17, 3. 57, 3. 110, 5.
χρώμασι 3, 4.
χρώμεθα 66, 9.
χρώμεναι 2, 9.
χρωμένη 3, 1.
χρώμενον 78, 2.
χρώμενος 80, 1.
χρῶνται 5, 3. 50, 9. 69, 2. 81, 12.
χρῶνται 5, 3. 50, 9. 69, 2. 18, 12.
χύδην 23, 1.
Χωνίδι 9, 13.
χώραν 57, 1.
χωρὶς 2, 8. 2, 12. 18, 3. 18, 7.

Ψ.

Ψ 74, 8. 75, 1.
ψέγουσιν 77, 9.
ψευδαγγέλῳ 54, 9.
ψευδῆ 90, 3.
ψεῦδος 91, 2. 91, 3.
ψιλοῖς 2, 15.
ψιλομετρίαν 7, 8.
ψιλότητι 64, 14.
ψόγον 12, 15.
ψόγους 12, 4.
ψυχαγωγεῖ 21, 10.
ψυχαγωγικὸν 24, 9.
ψυχὴ 22, 2. 91, 5.
ψυχὴν 69, 15.

INDEX &c.

Ω

ὦ 64, 8. 74, 9.
ὧδε 93, 6.
ὧδι 102, 5.
ὡρισμένων 35, 8.
ὥρισται 34, 1.
ὡσαύτως 20, 3. 104, 7.
ὦσιν 41, 9.
ὥσπερ 2, 3.
ὥστε 43, 1.

ARIS.

ARISTOTELIS
ARTIS
POETICÆ
LIBER UNUS.

CAP. I.

De natura universali Poëticæ, scil. Imitatione, ejusque Differentiis.

Πρόθεσις, *seu exordium totius operis. par.* 1. *De Remoto Genere Poëticæ, scil. Imitatione, par.* 3. *Ejusque differentiis tribus; Unâ, ab Instrumentis, Quibus imitamur; a par.* 4; *(Digressio, de nomine Epopœïæ, a par.* 9.*) Alterâ, à rebus Quas imitamur; par.* 16: *Tertiâ, à modo imitandi, par.* 23. *Corollarium, de Convenientiâ Tragœdiæ, Comœdiæ, &c. par.* 27.

DE *Arte* Poëticâ, et [a] Ipsâ *in Universum,* et *privatìm* de ipsius SPECIEBUS, [1] Quam Vim *ad pravos affectus expurgandos* habeat unaquæque: Et [2] Quomodò *Quibusque legibus* oporteat Componere Fabulas, si

Exordium: Dicend: [a] de Poëtica Imitatione. cap. 1. & 2. [b] De Poeticarum Artium singular. [1] Definitione et Munere: ut cap. 3. & cap. 7. [2] Argumentis extruendis, ut cap. 4. 5. &c.

P habitura

habitura sit se rectè Poësis *ex iisdem Fabulis conflata:* [3] Prætereà verò, ex Quot, et Cujusmodi partibus constent *singulæ species:* [4] Similitèr autem, et de Aliis quibuscunque, quæ hujusce sunt *Doctrinæ, et* Methodi dicamus. 2. Initio secundum *rerum dicendarum* Naturam ducto, primùm à primis. ¶ 3. [c] Jam ergo Epopœïa, *quæ heroas canit*; et Tragœdiæ Poësis, *quæ infælices Principum casus*; prætereà, Comœdia, *quæ Ridiculis utitur*; et Dithyrambopœïa, *quæ canit Bacchum*; Item Auleticæ *artis*, Citharisticæque major *potiorque* pars, omnes *in eo conveniunt*, ut sint IMITATIONES in universum: ¶ 4. [d] Differunt autem inter se tribus; Aut enim quòd Rebus *tanquàm* INSTRUMENTIS, genere Diversis imitentur; aut quòd Diversas RES, *et Personas:* aut quòd Diverso, et non eodem *imitandi* MODO. 5. [e] Ut enim aliqui (*Pictores, Statuarii, &c.*) Multa (*aves, pecudes, plantas, &c.*) Coloribus imitantur, et Figuris, ita ut

[3] Partibus: ut cap. 3. & 6. [4] Adnexis et Appendiculis, ut cap. 17.

[c] Poëticar. aliarumque Artium Imitatricium (ut Auleticæ, Citharisticæ, &c.) Genus, Imitatio.

[d] *Differentiæ*, seu distinctiones, tres:

[e] Una, ab *Instrumentis*, seu reb. (*οἷς Quibus* imitantur;) genere dissidentibus. Ut enim in imitationibus inferioris notæ, expressio rerum fit per *Colores, Figuras, vel Vocem:* quorum singula *genere dissentiunt*;

effigiem

effigiem *eorum* exprimant, (partìm per Artificium *summum*; partìm per Consuetudinem *et usum*.) Alii autem, i. e. *Phonasci*, *imitantur* per *Naturalem* Vocem: [f] Sic etiam in Artibus *Imitatricibus* iam dictis; Omnes quidem illæ, faciunt Imitationem, *aliis atque aliis Instrumentis*; *ex gr*. NUMERO, i. e. *Motu Rythmico*, ORATIONE, et HARMONIA *vocum*; [g] Atque istis aut *Sigillatìm* seorsimque Sumptis, aut inter se Mixtis, *simùlque temperatis*. 6. [h] Veluti Harmoniâ quidem et numero utuntur solæ, et Auletica, i. e. *Tibiam inflandi ars*, et Citharistica, *quæ nervos plectro pulsat*; [i] et si quæ aliæ Artes, ejusmodi *imitandi* facultatem habeant. Velut, illa *(imperfectior licet)* ars Fistularum. 7. [k] Ipso autem *eodem* Numero, sine Harmoniâ, imitantur * ex Saltatorum genere nonnulli. Etenim isti, per Figuratos Numeros *(quos Gesticulatione effin-*

[f] Ità in speciebus Imitationum supradict. per *Numerum*, *Sermonem*, *Harmoniam*.

[g] Atque hæc vel separatim sumpta, vel in eodem opere connexa.

[h] Aliæ enim Numero simplici, et Harmoniâ simul, utuntur, absque verbis: velut *Ars Tibiarum*, *Cithararum*;

[i] Et quæ ex eodem genere: *Lyra*, *Sistrum*, *Cymbala*, &c.

[k] Aliæ, solo Numero per gestum (prout res poscit) figurato; velut *Ars Tripudiandi*

* Hoc ex mente *Heinsii*: corrige Saltatores. Vid. notas, pag. 2.

 gunt)

gunt) imitantur et Mores, et Affectus, et Actiones. 8. [m] Epopœia verò, *nec Numero imitatur, nec Harmoniâ, sed* solùm Sermonibus Nudis, sive *appellare malumus* Metris: [n] Et *Metris, ità* ut aut *Plura eorum genera* permiscuerit inter se, *(quod aliæ Imitationes faciunt;)* [o] aut Uno aliquo Metrorum genere usa sit, *scil. Hexametro:* quod, *à priscis temporibus*, ad nostrum usque *factitatum est.* ¶ 9. [p] *Nisi enim Imitatio per Sermones vel Metra dicatur*, nullum haberemus commune *Nomen*, quo appellari possent Sophronis atque Xenarchi Mimi, et Socratis *Fabellæ alternis versibus conscriptæ;* 10. [q] Neque, si quis per Trimetra, vel alia quædam ejusmodi *genera Carminum*, imitationem fecerit. 11. [r] Præterquàm quòd homines, vulgò adjungentes *ipsi* Metro, τὸ ποιεῖν, *Fingere seu Pangere; ex istis*, alios quidem, Elegorum-Fictores, alios verò Epi-

[m] Aliæ, ut *Epopæiæ*, oratione simplici, vel metris, (absque harmoniâ, et numero)

[n] Iisque vel diversarum rationum, ad invicem mixtis.

[o] Vel unius alicujus generis.

[p] Digressio de *Appellatione Epopæiæ. Quæ* nisi ex hoc loco admittatur nulla reperietur communis vox ad mimos et fabulas.

[q] Et ad opuscula Trimetris, Elegis, &c. confecta.

[r] Atque huic nomenclaturæ adstipulatur vulgus; nisi quòd speciatim, alios Elegorum, alios Epicorum poetas vocent: Quasi poësim non Imitatione, ut par fuit, sed versificatione æstiment.

corum-

corum-Fictores nominant; tanquàm *ipsos* non secundum Imitationem, *(quod oportuit;)* sed communitèr secundum Metrum, *quo utuntur*, appellent Poëtas. 12. [s] Etenim si quod *illi* Medicinæ aut Musicæ opus, *ubi nulla prorsùs est Imitatio*, per Metra ediderint; sic *tamen* appellare consueverunt. [t] Nihil autem commune est Homero, *qui imitatur*, et Empedocli *qui res naturales exponit*, præter Metrum. Quamobrem illum quidem, Poëtam appellare, æquum est; hunc verò, Physiologum magis, quàm Poëtam; 13. [u] Similitèr verò etiam, si quis omnia Metrorum genera *uno in opere* permiscens, Imitationem instituerit: (Quemadmodum Chæremo Centaurum fecit, Rhapsodiam mixtam ex omni metrorum *genere*:) [x] non statìm Poëtæ titulo, *ob Carmen, sed ob Imitationem*, insigniendus. Atque hæc quidem, hunc in modum explicata sint. 14. [y] Sunt autem nonnullæ **IMITATRICES**,

[s] Veluti Nicandri Theriaca, et similia, appellitant Poëses.

[t] Verùm hallucinantur nimis: quùm à solo carmine, poëta dicendus nemo:

Sive res, uno metri genere contextat: ut Empedocles Physicas.

[u] Sive cumulatim omnibus.

[x] Illud igitur liquet: Epopœiam, esse imitationem per metrum, ut cap. 15. p. 1.

[y] Aliæ denique imitantur Numero, Harmoniâ vocum, et oratione Metrica, ut et Dithyrambi, leguntur que cantilenæ, &c.

quæ

quæ omnibus utuntur iis, quæ dicta sunt: Intelligo autem, velut Numero, et Concentu, et Metro: sicut tùm Dithyramborum, et Nomorum Poësis, tùm etiam Tragœdia, atque Comœdia. 15. [a] Differunt verò *hæ inter se*, quòd illæ quidem, omnibus *istis utantur* Simùl; [a] Hæ verò, singulis, secundum *quasdam suas* Partes, *cum ipsis commodum sit*. Atque has quidem dico *Imitatricium* Artium differentias, * *eorum respectu*, IN QUIBUS faciunt imitationem.

CAP. II.

¶ 16. [b] Quandoquidem autem ii qui Imitantur, *factis dictisve* imitantur eos, qui *quidpiam* Agunt. Atque his *rursùs, qui agunt*, necesse est, ut aut Honesti *et virtute præditi* sint, aut Pravi. (His namque semper ferè solis consequentes sunt Mores: Vitio enim, Virtuteque *imprimis, inter se* differunt Mores

[a] Dissimilitèr tamen. Nam Dithyr. et Nomi, eodem tempore; cunctis illis uno utuntur in opere.

[a] Tragœd. et Comœd. in temporibus, aut partibus saltem scenæ diversis.

* *Heinsianam* secutus est lectionem, *ἐν οἷς ποιοῦνται τὴν μίμησιν*.

[b] Secunda differ. ducitur *à Rebus*, seu *Personis*, (οὓς καὶ ἃ) Quas imitantur, sic. Cùm Imitatores exprimant eos, qui quidpiam gerunt: ii verò, quos imitantur, expressè boni vel mali esse debeant: quò apta sint seges ad imitandum.

omnium;

[*] omnium;) [c] Idcircò aut Meliores, quàm qui nostrâ ætate *vivunt, ut Heröas*; aut Pejores; aut etiam Tales, *quales tempestas nostra fert*; necesse est Imitari. 17. Ut ex Pictoribus, Polygnotus quidem, Meliores, † *quàm verè essent*; Pauson verò, Deteriores; at Dionysius, *omninò* Similes effingebat. 18. [d] Perspicuum autem est, quòd etiam ex iis, *quæ in priore Distinctione* dictæ sunt, Imitationibus, unaquæque, sortietur has differentias, *quæ in hâc Posteriori*: planéque diversa evadet Imitatio, eò quòd *Res, Personasque* diversas expresserit, hunc in modum; *Imitando scil. Meliores, Deteriores, aut Pares.* 19. [e] Nam et in Saltandi arte, et [f] in Auleticâ ac Citharisticâ, fieri potest, ut ejuscemodi sint dissimilitudines. 20. [g] Et *in Epopœia herclè*, circa Orationem et Metra absque *Numero, et Harmoniâ* posita. Velut, Homerus quidem, Meliores, *quàm tunc erant, imitatur: ut, Ulyssem,*

[*] Πάντων ex versione legisse videtur, non πάντες.

[c] Sequitur, in omni Imitatione, Personas exprimi *Præstantiores*, quàm qui nunc vivunt, vel *Deteriores*, vel *Pares*.

† *Polit.* 8. *cap.* 5.

[d] Corollar. quo, modi 2. differentiæ, adaptantur differentiæ 1. Nam meliores, pejores, &c. imitari licet.

[e] Vel numero, (citra cæterorum usum) qui fuit 1. differ. modus 2.

[f] Vel Numero, et Harmoniâ simul: qui fuit modus 1.

[g] Vel Oratione Metricâ solâ, qui tertius.

Achillem;

Achillem; Cleophon verò, Similes; At Hegemo Thasius, (qui *ridiculas* Parodias *de rebus vilibus* primus finxit,) et Nicochares (qui * Deiliaden i. e. *Actiones Timidorum*,) Pejores. 21. [h] Similiter verò etiam, circa Dithyrambos, et circa Nomos; ut si Persas *Meliores quàm erant*, Timotheus *quis*; *contraque* Cyclopas, *Saeviores*, † Philoxenus *aliquis*, imitatus esset. 22. [i] In hâc verò eâdem differentia, etiam Tragœdia et Comœdia, separantur *à se invicem*. Hæc enim Pejores; illa verò, Meliores imitari studet, quàm ii sunt, qui eâ ætate vivunt.

CAP. III.

¶ 23. [k] Prætereà verò, *duabus* his differentiis, tertia *accedit*, QUO quisque Modo, singula horum imitari debeat. 24. [l] Iisdem *Instrumentis*, *juxta differentiam primam*; et *(juxta secundam)* Easdem Res, *Personasque*

* Deiliaden, aliâ nempe lectione; Vid. Notas, pag. 7.

[h] Vel Numero, Harmoniâ, et Oratione conjunctis. Qui fuit modus 4. ut in Dithyramb. et Nomis.

† *De quo Polit.* 8. *in fine.*

[i] Et in Tragœd. ac Comœdiâ: Sed ità, ut illa insignes imitetur; hæc ignobiles.

[k] Tertia differ. (quæ prioribus adhæret) ab Imitandi *Modo*, (*ὡς Quo*) Imitamur enim.

[l] Vel modo *Composito*: Partim Narrativo sc. partim Activo seu Dramatico: ut in Epicâ, Poëta sæpè narrat ipse, sæpè personam induit alienam.

imitari

imitari licet, *sed Modis diversis:* Aut ut interdum *eas*, Exponat *Poëta* et *interdum* ipse, Aliud quid, i. e. *Alia Persona*, fiat; ut Homerus facit; 25. [a] Aut ut Idem, *qui ab initio fuit Maneat*, nec mutetur *in Personam aliam*. 26. [3] Aut ut *Personæ*, sic omnia imitatione Exprimant, quasi Negotium Gerant, sedulòque in *ipsarum* rerum actu versentur. ¶ 27. [l] Ergo in tribus his differentiis *omnis* Imitatio est, uti dicebamus à Principio; tùm quibus *Imitantur*; tùm Quas res; tùm etiam Quomodo. [m] Quare unius respectu, idem erit Imitator cum Homero, Sophocles; quòd ambo, Præstantes imitentur. 28. [n] Alterius verò, cum Aristophane; Ambo enim Negotiando aliquid et Agendo imitantur: * Unde et ipsorum *Poëses*, δράματα, quidam appellari dicunt eò quòd δρῶντες, i. e. *Agendo* imitentur. 29. [o] Quamobrem etiam sibi vendicant, et Tragœdiam et Comœdiam, Dorienses, *Athe-*

[a] Vel modo *simplici Narrativo:* ubi perpetuò narrat ipse.

[3] Vel *Simplici Dramatico:* ut in Tragœd. et in Comœd. loquentes personæ, suisque negotiis occupatæ finguntur.

[l] Ex dictis Colligitur 1. Cum tres sint Imitationum Differentiæ.

[m] Tragœdiæ Convenire, Cum Epica; Quòd Imitetur Bonos.

[n] Cum Comœdia; Quòd Dramaticè imitetur.

* Undè, utræque Propriâ, et speciali voce, appellantur Δράματα.

[o] Ob hujus vocis Etymon. Dores (populi) se primos Dramatum inventores, prædicant.

niensibus præreptam: [p] Comœdiam quidem illi, qui et Megarenses; sive ii, qui hanc *Doridis* regionem incolunt (tanquàm eo tempore *à se inventam,* quo ipsorum florebat Resp. Popularis:) sive ii, qui è Sicilia *oriundi.* Indè enim Epicharmus Poëta, multò priùs fuit, quàm *Antiquissimi Atheniensium Comici,* Chonnides et Magnes. Et Tragœdiam, aliqui eorum *Doriensium,* qui sunt in Peloponneso. 30. [q] Ducentes à nominibus signum. [r] Hi enim *(Dorienses,)* Vicos *suburbanos* vocare *se* Κώμας aiunt; cùm Athenienses, *vocent* Δήμους; quasi Comœdi, non à *κωμάζειν,* à *Comessando,* dicti essent; verùm eò quòd, qui *à ditioribus* ignominiâ essent notati, *κατὰ κώμας, per vicos* vagarentur ex urbe. 31. [s] Et Facere, *seu Poëma pangere,* ipsi quidem *se ostendunt,* appellare δρᾶν; Athenienses verò, πράττειν. Ac de differentiis quidem Imitationis, et Quot, et Quæ sint, tot *nobis* dicta sint; *ex quibus, Poëseωn singularum definitiones facilè colligas.*

[p] Comœdiæ quidem, illi, qui et Megarenses dicti.

[q] Tragœdiæ verò, Dores ii, qui in Peloponneso vivunt.

[r] Comœdiam enim appellatam fuisse à Dorico vocabulo κώμη, non ab Attico κωμάζειν.

[s] Et omnia quoque δράματα, à Dorica voce δρᾶν.

CAP.

CAP. II. CAP. IV.

Origo et Progressus Poëticæ.

De causis Poëseos, à par. 1. *Historia, tàm generalis de Poëticæ Origine, ac Distributione; Quo pacto in diversas partes abiit: à par.* 7. *Quàm specialis, tùm de Ortu Progressuque Tragœdiæ et Comœdiæ Simul; à Quibus et Quomodò utræque mutatæ fuerint; à par.* 19. *Tùm Seorsim, de Tragœdiâ; à par.* 20. *et de Comœdiâ à par.* 26. *De Epopœiâ; à par.* 33.

VIDENTUR autem genuisse Poëticam in universum, CAUSÆ duæ, atque hæ *non hominum Studiis excogitatæ, sed* Naturâ insitæ. 2. Nam et * [a] IMITARI, innatum hominibus, [1] A pueris est; ¶ 3. Atque [2] hâc re differunt *ipsi* ab aliis animalibus, quòd *homo* sit *Animal* maximè Aptum ad Imitandum; [3] Primasque rerum Perceptiones *sibi ipse* faciat per Imitationem, *non magistrorum*

Præmitt: *causæ*, quæ homines ad hoc studium impulêre.

[a] Una Efficiens; Imitandi Desiderium: quod natura insêvit.

* *Sect.* 30. *Problem.* 7. [1] Quoad ortum primum.

[2] Quoad perfectionem et essentiam.

[3] Quoad effectum: Quià attendentes tantùm quid alii gerant, res Imitando addiscimus.

præceptis, sed exemplis aliorum ductus. 4. * Et † [b] GAUDERE omnes rebus Imitatione expressis, *naturale est; veluti Picturis, Sculpturis, et similibus.* 5. [1] Cui quidem *rei*, signo *est* id, quod contingit in Operibus *artificum:* Quæ enim ipsa *per se*, non sine molestia *quadam* cernimus, horum Imagines exactissimè expressas dùm intuemur, gaudemus; veluti, et belluarum formas immanissimarum, et cadaverum; *in quibus nisi imitatio gigneret voluptatem, nihil illic erat, quod oblectare posset.* 6. [a] Causa verò, etiam hujus rei *est*, quòd DISCERE, non solùm Philosophis *(quod quidam censent)* jucundissimum ‡ [c] est, sed etiam aliis, qui similitèr *quidem*, tametsi minùs exactè, *jucunditatis* ejus participes fiunt. Ob hanc enim causam gaudio afficiuntur, dum cernunt imagines *rerum*; quià contingit, Spectando Perdiscere, et Quid unumquodque *sit*,

* Errat interpres neque enìm hæc est illa altera causa. Vid. *Dacieri* notam, pag. 10.

[b] Altera, Imitandi *Finis:* voluptas aliorum ex Imitationibus percepta (quam quò poetæ augerent huic Studio se gnavitèr applicuere.) Eam naturalem esse monstratur, 1. *ἐκ* à consequenti et signo.

† 1. *Rhet. ca.* 11. *p.* 36.

[a] *δι᾽ ἣν*, ab ipsius causâ: scil. perceptione rerum, quæ cunctis Mortalibus (etsi aliis plus quàm aliis) jucunda.

[c] Unde et Recognitio rei ex pictura, jucunditatem illam potiùs creat.

‡ 3. *Rhet. c.* 10, *p.* 2, 3, 4.

Ratioci-

Ratiocinari; veluti, *Hanc imaginem, Illum Esse:* * [d] Siquidem nisi *tibi* illum priùs contigerit vidisse, *Tabula hæc*, non propter effigiem imitatione expressam, voluptatem feret, sed propter † artificis sedulitatem, aut colorem, aut ejusmodi aliquam aliam causam. ¶ 7. [a] Cum verò secundùm naturam nobis insit, ipsum IMITARI, *et partes seu instrumenta ipsius*; scil. ‡ Harmonia, et Numerus *latè acceptus*: (Nam Metra, particulas esse Numerorum, manifestum est:) 8. § *Certè* à principio, qui naturâ apti erant ad hæc ipsa maximè, paulatìm promoventes, Poësin genuerunt ex iis, quæ Ex TEMPORE, *non præmeditato* protulerunt. 9. [a] *Quamvis* autem *ex hoc uno fonte manârit* Poësis, dispersa *tamen variè* est secundùm proprios *Poëtarum* Mores. 10. [f] Nam qui animo Excelsiores erant, Honestas *splendidasque* imitabantur Actiones, et ejus-

* *Metaph.* 12. & 18. *Problem.* 3.

[d] Quàm industria artificis, aut coloris, aut alterius rei inspectio.

† Ex ipsa operis accuratione.

[a] His præmiss. sequitur *Generalis Historia*. 1 de *Ortu* Poëticæ.

‡ Altera causa originis Poëticæ. 3 *Rhet. ca.* 8. *p.* 2.

§ Is quorundam fuit (quorum benignior genius) *Extemporanea* dictio.

[a] De *Progressu* ac Distributione pro variâ poëtarum indole.

[f] Qui enim Graves, contulerunt se ad honesta celebranda.

modi

modi hominum Illustrium Fortunas: 11. [a] Humiliores verò, Improborum *turpiumque*. 12. Ità ut primùm, *hi carmina, in aliorum* Vituperium, pangerent; quemadmodùm alteri *illi*, Hymnos *Deorum hominumque* Encomia, *Versibus complexi sunt*. 13. [3] Ac eorum quidem, qui Homerum *ætate* antecesserunt, haud possumus hujusmodi nominare Poëma, *quod Vituperia in se contineat*. Verisimile autem est, *qui tale condiderint*, extitisse multos. [b] Ab Homero autem exorsis, licet: velut, est illius Margites; et talia *nonnulla aliorum opera*. 14. In quibus insupèr, quòd *maledictis maximè* congrueret, Iambicum *suâ sponte* accessit Metrum. Quamobrem etiam Iambæum, i. *Convitiatorium*, vocatur nunc; quià in hoc Metro conviciis se invicèm lacerare soliti sunt. 15. Atque *ità* ex Priscis *illis*, (*quò genera carminum, materiæ ipsorum convenirent*) facti sunt, alii quidem, Heroïcorum: alii verò, Iamborum poëtæ. 16. [4] Quemadmodùm au-

[a] Qui abjecti, flagitia agitârunt.
Undè duo genera: unum, Humile et Reprehensivum.
Alterum, Laudativum et Grave.

[3] *Mutatio* grandiorum in *Epicos*: humiliorum in *Jambicos*. Nam Reprehensivi generis opuscula, quæ ante Homerum extabant, intercidêre omnia.

[b] Ab Homeri ætate supersunt plurima; sed variatis formis, ut Homeri Margites.

[4] *Mutatio* Heroicorum et Iambicorum, in *Dramaticos*: quorum formas 1°. Adumbravit parens *Homerus*; qui, dum vete-
rum

tem et in gravibus ſeriiſque imitandis, maxime Poëta *appellandus fuit* Homerus: (Solus enim *veréque ſummus* fuit, non ſolùm, quià Rectè *aptéque*, ſed etiam quià Imitationes *grandiorum rerum*, Dramaticas fecit:) 1°. Sic et Comœdiæ Figuras *(quaſi per nebulam)* ſubmonſtravit primus; non Vituperia *et Maledicentiam antiquorum*, ſed Ridiculum *tantùm*, Dramaticæ *Imitationis* formâ complexus. Nam Margites, proportione *ſe* habet; ut Ilias et Odyſſea ad Tragœdias, ſic et ipſe, ad Comœdias. 17. * [i] Cùm autem patefacta apparuiſſet Tragœdia et Comœdia; qui ad utramvis Poëſin ferebantur, ſecundum proprium naturæ *cujuſque inſtinctum*, [l] alii quidem, *in humili genere poëſeως*, pro Iambicis, Comici Authores facti ſunt; [k] alii verò, pro Epicis, Tragici Magiſtri; eò quòd majores ac honoratiores Figuræ eſſent hæ, *(Tragœdia et Comœdia,)* quàm illæ, *quibus anteà dediti fuiſſent.*

rum relictâ viâ, perſonas quaſi in ſcena confabulantes faceret; Per Iliada et Odyſſeam, Tragœdiæ, formam; per Margiten, Comœdiæ, normam dedit.

2°. Poſt illum, poëtæ quoque alii, evasêre Dramatici, pro naturæ cujuſque impulſu.

* Hæc in Supplemento Victorii, *παραφανείσης δὲ τῆς τραγῳδίας ϗ κωμῳδίας.*

[l] Alii, ex Iambicis ad *Comœdiam* delati.

[k] Alii ex Epicis, ad *Tragœdiam.*

18. Ac

18. [s] Ac considerare insupèr, an Tragœdia *(quam recentiorum perpolivit ætas)* ità quoad Formas suas *adhuc completa sit*, ut satis ipsi possit esse, necne; tùm si res ipsa *seorsìm* per se, *à doctis viris* judicetur, tùm si ad eos, qui in Theatro sedent, *referatur*, alterius disputationis est. ¶ 19. * [l] Cùm igitur *Poesis*, à Principio *Tenui illo* extemporaneoque orta fuisset; [m] posteà *re longiùs perductâ*, et hæc *ipsa, Tragœdia*, et Comœdia, *adaucta est*; Tragœdia quidem, ab iis qui Dithyrambum, *in Bacchi aliorumque Deorum laudes*, solennitèr canebant: [n] Comœdia verò, ab iis, qui Phallica, *i. e. obscœna poëmata, de Diis Rusticis cantata* (quæ usque ad hoc etiam tempus multis in civitatibus, *tametsi non probentur*, restant tamen legibus constituta:) *ab iis, inquam*, paulatìm aucta est; dùm *semper ulterius illud* producerent *Poëtæ*, quantum quan-

3°. Tragœdia, (perinde ac Comœdia) nunc tandem suis numeris absoluta est: que res (spectetur ne ad veritatis normam, an ponderetur ex opinione spectantium) inferiùs discutienda, cap. 7. pag. 7.

[l] *Historia specialis* 1. De *Tragœdia Comœdiâque* conjunctìm. Quarum *Ortus* tenuis atque angustus; ut supra par. 7.

* *Infra cap. 7. p. 11.*

[m] *Incrementa* verò, à poëmatis rudioribus. Illi quidem, à Dithyramborum apparatu et cantibus adjectis.

[n] Comœdiæ verò, à Phallicis, *i. e.* incomptis rusticorum cantilenis, ἀπὸ τοῦ φαλλοῦ, à Priapo dictis.

tum

tum ipsius *Comœdiæ, tunc* fieret manifestum. ¶ 20. [o] Et *certè* multas mutationes cùm subiisset Tragœdia, conquievit; quià suam ipsius naturam *jam* consecuta est. 21. Ac [1] Numerum Histrionum, *qui in scenam simùl inducerentur (cùm apud Priscos Tragicos, Unus tantùm, per se, vel cum Choro loqueretur;)* ex uno, ad Duos *Interloquentes*, primus perduxit Æschylus; [p] et partes Chori Prolixiores minuit; et [q] orationem Primarum Partium, *i. e. Prologi ipsius, ad aperiendam rem* instituit. 22. [r] Tres autem *Histriones in scena colloquentes*, et [s] Scenæ Ornamentum, *picturasque adjunxit* Sophocles. 23. [2] Prætereà verò, Magnitudo *ipsius*, ex Parvis *profecta* Fabellis, et Locutione Ridiculâ (siquidem ex Satyrico *humilique loquendi genere* mutationem accepit) serò majestatem suam nacta est. 24. [3] Et Metrum quoque, ex Tetrametro *seu Octonario*,

[o] Seorsìm; *Tragœdia*, discrepantibus poëtar. ingeniis huc illucque diù jactata, mox eò venit ubi commodè stetit.

[1] Ad dignitatem ejus; ab Æschylo Numerus histrionum auctus.

[p] Chori partes, contractæ.

[q] Prologium, perspicuitatis gratiâ excogitatum.

[r] Posteà, à Sophocle, histriones inducti tres.

[s] Et Scenographia quoque.

[2] Fabula, quæ 1°. sæculo breviuscula et satyrica fuisset, jam grandior excelsiorque facta.

[3] Cui quidem granditati accessit metrum, quàm aptum? Senarium dico ex pedibus sex.

Iambicum *seu Senarius* evasit, *ut granditati ejus magis aptum*; [t] Nam primùm quidem, Tetrametro utebantur; * propterea quòd tunc Satyrica, magisque Saltatoria erat *hæc* Poësis. [u] Locutione autem natâ *quæ Tragædiam* deceret; Natura ipsa, *suâ vi* proprium *congruumque* adinvênit Metrum:. Ex omnibus enim Metris, Sermoni *Quotidiano* accommodatum † maximè est, Iambicum. Cui rei id signo est, quòd plurima *nos* Iambica proferamus imprudentes, in Collocutione *mutuâ:* Hexametra verò raro, *et tunc solùm, cùm Grandiore oratione usi*, excedimus eam, quæ sermoni *familiari* quadrat, harmoniam. 25. [4] Prætereà verò, Episodiorum *tandem* Multitudines, et aliæ partes singulæ, *à junioribus Tragicis* adornatæ esse perhibentur. Ac de his quidem, tot nobis jam dicta sint: Immensi enim operis fortasse fuerit, percensere singula.

[t] Priscis enim ob Satyricam λέξιν, saltatorius numerus i. octonarius seu trochæus, in usu fuit.

* 3. *Rhet. cap.* 1. *pag.* 17.

[u] Postquàm elocutio perpoliri cœpit, excogitatum est Iambicum metrum. Quod quidem, ob brevitatem interloquiis scenicis confert; sicut Tetrametrum, ob prolixitatem, saltationibus.

† 3. *Rhet. cap.* 8. *pag.* 5.

[4] Episodia denique seu digressiones, quæ veteribus una aut altera fuisset, juniorum studio confectæ sunt plures.

CAP.

CAP. V.

¶ 26. Comœdia verò [1] eſt, utì dicebamus, * Imitatio Deteriorum quidem, non tamen quoad Omne Vitii genus, *ſed quoad ejuſmodi* TURPE, *quod Riſum Movet*; ſiquidem particula quædam ipſius Turpis, ſit Ridiculum. Etenim [x] Ridiculum, eſt peccatum quoddam et turpitudo, citra dolorem, nec vim habens interimendi *eum cujus animo corporive hæſit*: [y] Veluti (quod in promptu eſt) Ridicula alicujus Facies, eſt Turpe quiddam *(quod maculam in ſe magnam habet)* ac diſtortum; ſine *hominis* tamen dolore, *cruciatuve ullo*. 27. [a] Ac Tragœdiæ quidem Migrationes *proceſſuſque*, Quæ, et Quorum operâ factæ ſint, *propter Poëmatis dignitatem* haud latuêre: Comœdia verò, quia in ipſa, *propter ejus humilitatem*, à principio poſitum *diù* ſtudium non erat, *homines* latuit. 28. Etenim Cho-

Comœdia 1. *Definitur*, Imtatio Pejorum, non omnium, ſed ejuſmodi turpium, que non odium aut miſerationem Tragicam, &c. ſed riſum cient.

* 1 *Cap.* 1. *pag.* 22.

[x] Ridiculum, eſſe τῦ turpis ſpeciem, ex ipſius definitione liquet.

[y] Exempl. Ridiculi; diſtorta facies, naſus repandus, &c.

[a] *Origo* Comœdiæ, non perindè nota ut Tragœdiæ, 1[m]. enim tempus, quo naſceretur, obliteratum eſt: quia minimi illa olim pretii fuit, pleriſque etiam ob maledicentiam inviſa.

rum Comœdorum; Magiſtratus, *qui ludis præpoſitus fuit*, ſerò *Poëtis è ſumptu publico* dedit; ſed *à principio* ſponte, qui volebant, *Chorum* ingrediebantur, *parteſque ejus canendo ſuſtinebant*. 29. [*] Deinceps verò, cum Figuras quaſdam, *Comœdia* ipſa jam nacta eſſet, ii qui ipſius ferantur Poëtæ, commemorantur. 30. * Quis autem Perſonas *ſeu Larvas* aſſignaverit, aut Prologos *ſeparatos*, aut Multitudines Hiſtrionum, et quæcunque id genus, ignotum eſt. 31. [a] Fabulas autem Fingere, *ad Comœdiam conſtituendam*, Epicharmus et Phormis † incœpêre: *Cùm* igitur *illi ambo, Siculi fuerint*, à principio quidem, è Sicilia venit *Fabula*. 32. [b] Eorum verò qui Athenis orti ſunt, Crates primus, cùm Iambicam formam abjeciſſet, cœpit abſolutè, *abſque Singularis alicujus inſectatione*, Conficere Sermones, ſeu Fabulas. ¶ 33. [c] Ac Epopœïa quidem, Tragœdiæ, *(tanquàm ex eodem loco profecta,)* ſolo

[*] Poſtquàm figuris ornatior enituit: Authorum ejus Nomina, memoriâ retinentur.

* Opera atque inventa, non item. Nam de Larvar. Prologi &c. inventoribus meminit nemo.

[a] Fabulam, ne ſingulos, ut antè viritim proſcinderet, univerſalem feciſſe perhibentur, Inter Siculos, Epicharmus, et Phormis.

† Ἦρξαν ποιεῖν, i. e. πρῶτοι ἐποίησαν.

[b] Inter Athenienſes, Crates.

[c] *Epopœia*, quoad ſe *Totam*, Tragœdiæ *par*: quòd ambæ, imitentur metro: idque perſonas honeſtas.

Metro

Metro tenus, comitata est, *nempè* quòd per orationem *Metricam* Imitatio fit Studiosarum, *graviumque Personarum*. 34. [d] In eo autem, [1] quòd *Epopœïa*, Metrum Simplex habeat, *absque Harmoniâ Numeroque addito*; et [2] Annunciatio rerum fit, *non autem Actio*, hâc, *inquam*, ratione *inter se* discrepant: 35. [3] Prætereà verò, Longitudine *Operis*; cùm hæc quidem, quàm maximè *potest*, conetur sub Uno Solis Ambitu consistere, aut *saltèm* paulispèr variare *et excedere*: [e] Epopœïa verò, Indefinita est Tempore: Et, *si quo temporis spatio definiatur* in hoc *etiam ab illa* differt: [f] Quanquam primis temporibus, similitèr in Tragœdiis hoc *idem* faciebant; *(ut in longum tempus excurrerent,)* atque, in Carminibus Epicis. 36. [g] Partes autem, quædam, eædem sunt *utrisque*, quædam Tragœdiæ propriæ: Quocirca, quicunque Tragœdiæ eximiæ, *seu*

[d] *Diversa* est: 1. Quòd hæc, puro fiat metro; Tragœdia, concentu numeroque adjunctis. 2. Illa, personis quid evenerit, narrando; hæc, ipsas inducendo, ut agentes.

[3] In longitudine Fabulæ: Hæc enim unius diei spatio res suas conficit.

[e] Illa, excurrit infinite: aut cancellis, saltèm qui latiores sint, clauditur.

[f] Antiquorum Ergo Tragœdiæ, ob earum prolixitatem respuendæ.

[g] *Partes Epicæ Essentiales*, Quædam, cum Tragœdia communes: (Fabula, Mores, &c.) Quædam Tragœdiæ solius; Melodia, et Apparatus.

perfectæ

perfectæ cognitionem attigit, et malæ; *idem* etiam attigerit Poëmatis Epici. Quæcunque enim Epopœïa habet, ea Tragœdiæ insunt; quæ verò ipsi insunt, non omnia habet Epopœïa.

CAP. VI.

37. Ac de Poësi *Epicâ*, quæ Imitationem Hexametris facit, nec non de Comœdiâ, posteriùs dixero.

CAP. III.

Tragœdiæ Definitio, et Partes essentiales.

Definitio Tragœdiæ, à par. 1. *Partes (quæ naturam ejus constituunt,) sex: Apparatus, par.* 4. *Melopœïa, et Elocutio: par.* 5. *Mores, Sententia, et Fabula: par.* 6. *Harum omnium ordines, dignitatisque gradus explicantur, à par.* 9.

DE Tragœdiâ *nunc* dicamus, si *priùs* Essentialem ipsius Definitionem, ex antedictis enatam, assumpserimus. Est igitur Tragœdia, [a] Imitatio Actionis Studiosæ et

Tragœdia, quid: Ejus,
[a] *Genus,* Imitatio Rei studiosæ. *Differentiæ* q[r]. 1. a re Subjectâ.

Perfectæ,

* Perfectæ, Magnitudinem *idoneam* habentis, cum [a] Sermone per Formas *quasdam* condito; *ità ut* singulæ *illæ*, in partibus Poëseωs *singulis*, Separatìm, [3] Agendo imitentur; et non per Enarrationem *rei*, sed per [4] Misericordiam, Metumque *factis expressum*, [b] ejusmodi *vehementes animorum* Perturbationes undiquaquè Purgans, *expiansque*. 2. SERMONEM CONDITUM dico, cui *tria sunt condimenta*: Rhythmus, *seu Numerus*, Harmonia *seu Cantus Musicus*, et Metrum, *seu Carmen*. 3. [c] Illud autem, ut SINGULÆ FORMÆ SEPARATIM, *intelligo*, quod quædam *Tragœdiæ* partes, solùm perficiantur per Metra †; *ubi Chorus non canit*: et rursus aliæ, *tantùm* per Melodiam; *ubi accedit Chori Cantus*: *Cui interdùm adjungitur Numerus*: *cùm grex ille, movetur et Saltat*. ¶ 4. [d] Quoniam autem *Tragici*, Agendo Imitationem faciunt, [1] primùm quidem, Tragœdiæ pars aliqua, *quæcunque illa sit*,

* *Cap*. 1. *pag*. 22. et 27.
[a] Ab Instrumentis imitandi.
[3] Ab Imitandi Modo: Activo scil.
[4] A proprio Tragœdiæ Munere.
[b] Finis externus Tragici: Animor. lustratio.
[c] Voces obscuriusculæ in Differentiâ 2ª explanantur.
† *Cap*. 1. *pag*. 15.
[d] Ex Præmiss. collig. *Partes* Tragœdiæ *Formales*, sex. 1. *Apparatus* eorum, quæ spectantium oculis subjiciuntur: Histriones, Scena, Personæ, Vestimenta, &c.

ex

ex necessitate, *Scenicorum erit* APPARATUUM ORNATUS; ¶ 5. [a] Deindè, MELOPOEIA, *seu Musica*; et [3] ELOCUTIO: quia, cùm his *tanquam instrumentis utantur*, imitationem obeunt. Ac Elocutionem dico, ipsam Metrorum Compositionem; Melopœïam verò, idipsum quod *sensibus* manifestam suam omnem vim habet; *Ut in numero Saltationis, vocisque concentu*. ¶ 6. [4] Et quoniam Imitatio, *semper* est Actionis cujusdam; [e] Agitur verò quodque ab Agentibus quibusdam; * quos necesse est Cujusdammodi esse, et quoad Mores, *(bonos, malos, &c.)* et *quoad* Animi Sententiam; *suadentem, laudantem, &c.* (Nam propter hæc *duo*, etiam Actiones, *quæ indè nascuntur*; dicimus esse Cujusdammodi: *Quanto magis, indidèm Cujusdammodi dicentur homines?)* [f] *Certè* à natura, duæ Actionum sunt Causæ; SENTENTIA ANIMI, et MORES; [g] Ac secundùm hos *duos* et asse-

[a] *Melopœia* vocalis: Cui interdùm accidit Motus Rhythmicus.

[3] *Dictio Metrica*, quæ proprium est Instrumentum Poëtæ.

[4] *Mores*. 5. *Sententia*. 6. et *Fabula*.

[e] Cùm enim Imitatio, semper sit ipsarum Actionum: * Actiones autem, et qui eas agunt, à Moribus animique Sententiis dicantur ποῖοι.

[f] Sequitur in Poësi, Actionis Causas esse, Mores et Sententiam.

[g] Morum, Sententiæque Finem esse Actionem.

quuntur

quuntur suum finem omnes et contrà, etiam indè depelluntur. [h] Est autem FABULA quidem, *ipsa* Actionis Imitatio: Dico enim Fabulam hanc, *quâ de hic agitur*, esse Rerum Compositionem, *rectèque ordinatam Structuram*. [i] Mores verò, secundùm quos, *(quicunque illi sint,)* Cujusdammodi esse dicimus eos, qui agunt. [k] At Sententiam *animi*, ea omnia, quorum ope, qui verba faciunt, Demonstrant aliquid, vel etiam sententiam universalem Enunciant. 7. [l] Necesse igitur est, Omnis Tragœdiæ partes, esse Sex, secundùm quas cujusdammodi est, *essentiamque suam habet* Tragœdia: Atque hæ sunt; Fabula, et Mores, et Elocutio, et Sententia, et Apparatus, et Melopœïa. [m] Ad *Instrumenta* enim QUIBUS Poëtæ imitantur, *pertinent* partes duæ: *Melopœïa et Dictio:* Ad modum, QUO imitantur, una; *Apparatus:* Ad *Homines, et* RES, QUAS imitantur, tres; *Fabula, Mores et Sententia:* [n] Et præter has *invenitur* alia

[h] Atqui Actionis Imitatio est Fabula.

[i] Mores sunt, quibus ποῖοι dicimur.

[k] Sententia; quâ monstratur, vel enunciatur quidpiam.

[l] Ex dict: a part. 4. nascuntur partes sex: Fabula, Mores, Elocutio, Sententia, Apparatus, Melodia.

[m] Ratio Senarii, à Differentiis Imitationum, (de quibus cap. 1.) undè exortæ hæ Partes: ut sex ad minimum sint, non pauciores.

[n] Et (quià nulla alia detur) sex ad summum, non plures.

nulla. 8. • Atque his quidem, *velut* Formis (ut ità dicam,) usi sunt * *Poëtæ* plerique. Etenim et Apparatum habet cujusque *Drama*, et Mores, et Fabulam, et Dictionem, et Melos, et Sententiam, eodem pacto. 9. [p] Maximum verò horum est, *et in conficiendâ Tragœdiâ præcipuum*, RERUM CONSTITUTIO. ' Tragœdia enim, Imitatio est, non Hominum, sed Actionum; nimirùm et vitæ *alicujus*; et fœlicitatis, atque Infœlicitatis. Etenim fœlicitas, in actione consistit; et finis *humanæ vitæ*, est actio quædam, non *animi* qualitas, *seu habitus*. [q] Sunt autem *homines*, secundùm Mores quidem, *Cujusdammodi seu* Quales quidam; At secundùm Actiones, fœlices, vel contrà. [r] Itaquè *poëtæ*, non ut Mores *posteà* imitentur, Agunt, i. e. *Drama*

• Confirm. Exemplo Veterum: quorum plerique (quâ Tragici, quâ Comici) singulas Species dictas, saltèm adumbrârunt in operibus suis.

* Sequitur *Castelv.* qui ex conjectura, τῶν ποιητῶν legit. vid. Not. pag. 18.

[p] Collatio dict. Partium: ut aliis antecellant aliæ: *Fabula* enim præfertur reliquis, presertìm quia ipsis Morib. idque rat. tribus;

' A loco Topic. de Tragœdiæ Fine. Ea enim rerum humanarum est, atque omninò Fœlicitatis ac infœlicitatis Expressio.

[q] Atqui Personas omnes, ex Actionibus, fœlices aut infœlices dicimus, non quoad Mores.

[r] Ergo Tragœdiam conficienti, non id quæritur, ut mores tantùm, sed ut Mores exprimat, propter Actiones.

Componunt:

Componunt: ſed Mores unâ operâ complectuntur, propter *(id quod potiſſimùm ſpectant,)* Actiones. [s] Quare Actiones et Fabula, *ſeu Rerum Structura,* ſunt Finis Tragœdiæ: At Finis, eſt omnium *(quoniam illuc omnia referuntur)* Maximum. 10. [a] Prætereà, ſine Actione quidem, nullo modo fieri poſſet Tragœdia; At ſine Moribus poterit. [t] Nam Recentiorum Tragœdiæ quàm plurimæ, ſine *Perſonarum* Moribus ſunt; et omninò Poëtæ plerique *cujuſcunque generis, reperiuntur* hujuſcemodi; [u] veluti etiam ex Pictoribus, Zeuxis, ad Polygnotum ſe habet: Nam Polygnotus, qui imitatur bonos, Deſcriptor Morum eſt; At Zeuxidis Pictura, Mores habet nullos. 11. Prætereà, [x] *(ex diverſis, putà, Tragœdiis)* ſi quis *deſumpſerit,* ſeriatìmque collocârit Sermones Moratos, Dictiones, Sententiaſque bellè confectas; nondùm *illud* effecerit, quod Tragœdiæ eſt Opus: verùm, quæ

[s] Quare, Tragœdiæ Finis, non Mores, ſed Fabula. Ideoque omnium illa partium, præſtantiſſima. Quod enim propinquius fini, id dignius. 3. Top. cap. 1. p. 15,

[a] Rat. Quòd ſine Moribus ſcribi poteſt Tragœdia; at non ſine Fabulâ.

[t] Id conſtat exemplo Poëtarum,

[u] Et à Simili Pictorum.

[x] Nec moribus ſolùm, ſuperior eſt Fabula, ſed et cæteris univerſis. Id patet 1. ex Opere Tragœdiæ. i. e. Terribilium ac Miſerabilium Fictione. Cui Muneri exequendo, ut partes cæteræ, parùm; ità Fabnla, plurimum prodeſt.

his *partibus* * impolitiùs usa sit; modò Fabulam habeat, Rerumque Compositionem; multò potiùs *dicenda* erit Tragœdia. 12. [a] Adhæc, maximæ res, quibus capit, † *atque allicit* animos Tragœdia, sunt Fabulæ partes; Peripetiæ, *inquam*, et Agnitiones. ‡ 13. [3] Præterеà, id signo est, quòd, etiam qui aggrediuntur Poëma conscribere, priùs Dictione et Moribus, cætera adamussìm absolvere valeant; quàm Res *Fabulamque* coagmentare: veluti etiam primi Poëtæ ferè omnes, *quum nondùm perfecta esset Poësis*. Prima igitur pars, et velut anima Tragœdiæ, est *ipsa* Fabula. 14. [a] Proximo autem loco, sunt MORES: [1] *His* enim assimile *quiddam* est, etiam in re Pictoriâ. Siquis namque *tabulam*, pigmentis licet pulcherrimis, *temerè* fusímque illeverit; non perindè *spectantem* oblectet, § ac si, albo

* *Parcè, tenuitérque.*

[a] Ex partibus Fabulæ. (Mutatione Rerum, atque Agnitione:) Quar. in permulcendis animis, Divina vis.

† *Rhet.* 1. *cap.* 11. *pag.* 35.

‡ *Infrà cap.* 5. *pag.* 5.

[3] Ex scripturientium poëtarum facto: qui rem promptiùs adornare valent, quàm aptè componere. Hoc ergo præstantiam notat: siquidem quod majori negotio minùs acquiritur, palmam mereatur: Rhet. 1. cap. 7. pag. 18.

[a] Secundas esse *Morum* vices: 1. patet à simili: ut enim nuda Effigies, in Tabula, ad gratissimos colores se habet: Ità, Simplex Fabula, ad Mores.

§ *Cap.* 2. *par.* 6. *in fine.*

licet

licet colore, imaginem delineârit *certam: Pari modo, in Tragœdiis, absque Constitutione Rerum, minus valent Mores, quàm Morum expers Fabula.* [a] Est etiam *omnis* Imitatio, *propriè quidem, ipsius* Actionis, et per hanc, eorum *est* maximè, qui Agunt; *quibus primitùs hærent Mores.* 15. [b] Tertium verò, est SENTENTIA: Id autem est, Dicere posse ea *omnia*, quæ *Rei, quâ de agitur*, insunt, *apteque* conveniunt. [c] Quod quidem, circa orationes *perficere*, et Politicæ *Scientiæ* Munus est, et *facultatis* Rhetoricæ. Nam vetustissimi *Poëtæ*, quos introducebant, Politicè faciebant loqui, *i. e. ex Rationibus rei Propriis:* [d] Qui verò nostri sunt temporis, Rhetoricè; *i. e. ex Communibus.* 16. [e] Sunt autem Mores * quidem, hujuscemodi quid, quod Prælectionem *animi*, qualis illa sit, aperiat; *idque* in iis *rebus*, in quibus, utrùm is, qui loquitur, eligat *quidpiam*, aut fugiat, nondùm satis liquet; Quo fit, ut Mores non habeant, orationes

[a] Prob. ratione. Quià ab Imitatione rerum pendet Morum expressio.

[b] Tertio gradu stat *Sententia:* Cujus vis est, ut verbis rationes exprimere possis, rei insitas atque aptas.

[c] Tàm eas, quæ *ipsius* Rei Moralisque Philosophiæ, sunt Propriæ.

[d] Quàm, quæ omnibus Quæstionibus *Communes.*

[e] Mores quid. Eos enim suprà, par. 14. non nisi levitèr adumbravit. * *Supr. p.* 6.

aliquæ: in *quibus ſcilicet non clàm, quid eligas fugiaſve, inſinues, (quod Moratæ orationes eſt:) ſed palàm illud apertéque prodas.* [f] Sententia * verò, *eſt* in iis *rebus*, quibus homines, perſpicuè *Demonſtrant* quidpiam, aut eſſe, aut non eſſe; vel univerſale aliquid Enunciant. 17. [g] Quartum autem, eſt *ipſarum* orationum ELOCUTIO: Elocutionem autem voco, (quemadmodùm priùs dictum eſt, †) eam, quæ per Appellationem *idoneam* fit, *Animi* Interpretationem: Quod *quidem utrobique*, et in Metricis, et in Orationibus *Solutis*, eiſdem inſtructum eſt viribus. 18. [h] Reliquas verò quinque partes MELOPOEIA, *ſeu Modulatio, facilè* ſuperat, *ut* maximum *quoddam* condimentum *in Tragædiis*. 19. [i] Apparatus autem, eſt quiddam, quod *magnam* in ſe alliciendorum animorum vim habet, ſed *præ cæteris* maximè eſt artis *bujus* expers; miniméque Poëtices proprius: *cùm non Poëtæ paretur ſtudio, ſed adportetur foris.* 20. [k] Siquidem Tragœdiæ *Propria* Vis omnis, etiam abſ-

[f] Sentententia, *διάνοια*, ſeu ἔννοια, quid. * *Supr. p.* 6.

[g] Quartum dignitatis locum poſcit *Dictio*. † *Pag.* 5.

[h] Quinto gradu eſt, ars conficiendi melos, ſeu *Melodia*: quæ aliundé importata eſt, (ut et pars 6.) ſed ſuavitate vincit omnes.

[i] Sexta ſtatiò relinquitur *Apparatui*: De quo quid opus eſt plura dicere?

[k] Cùm et Tragœdia, etiam ſola lecta, faciat, quod ſuum eſt;

que

que Certamine et Hiſtrionibus, *perfecta* ſit. 21. [1] Prætereà verò, in Apparatu concinnando; illius qui Scenæ Inſtrumenta parat, plus poteſt facultas, quàm ars Poëtarum.

[1] Et Apparatus, illius ſit Artis, quæ Ornatum ſcenicum parat: veſtes, aulæa, &c.

CAP. IV. CAP. VII.

Fabula, Quæ et Qualis.

Fabula, ſeu Rerum Contextus, præcipua et maximè neceſſaria Tragœdiæ pars eſt: quæ, 1°. *Qualis debeat eſſe, conſtat ex ejus conditionibus tribus; quarum* 1[a], *par.* 2[a]. *Altera a par.* 5[a]. *Tertia, a par.* 10. *Corollarium de Poëtæ Munere, à part.* 14. 2°. *Comparantur Fabulæ inter ſe, ut Scias, Quæ Deterrimæ ſint, a. par.* 25. *et Quæ Optimæ, à par.* 27.

EXPLICATIS autem his, [a] dicamus deinceps, Qualem eſſe oporteat Rerum Conſtitutionem, *ſeu Fabulam*; quandoquidèm hoc, et primum et maximum * eſt in Tragœdiâ; *ut in eo ornando, plurimum ſit operæ ponendum.* 2. [1] Poſitum autem nobis eſt,

[a] Fabulæ *Conditiones*, tres. * *Cap. pag.* 13.

[1] *Ordo partium.* Cùm enim Tragœdia (c. 2. p. 1.) Imitatio ſit, Actionis Perfectæ, ſeu Totius.

Tragœdiam

† Tragœdiam esse PERFECTÆ atque TOTIUS Actionis IMITATIONEM, quæ Magnitudinem *in se* habeat aliquam: Est enim etiam Totum quidpiam, id, cui nulla Magnitudo *notatu digno*; *ut*, *formica*, *pulex*, *&c.* 3. [b] Totum autem est, cui Principium, Medium, et Finis *seu ultimum* inest. [c] Principium verò est, quod ipsum quidem, aliud, ex necessitate non sequitur, *(quâ Principium est:)* post illud verò, alterum, naturâ comparatum est, esse aut fieri, *Necessariò vel in Plurimis:* [d] Finis autem, *seu ultimum*, contrà; quod ipsum post aliud, naturâ comparatum est esse, aut ex necessitate, *et semper* aut plerùmque; post hoc autem, aliud *est* nihil: [e] Medium verò, quod et ipsum post aliud est, et aliud post ipsum *Necessariò*, *vel ut Plurimùm*. 4. [f] Oportet igitur benè Compositas Fabulas, neque Undecunque sors tulerit, incipere, neque *temerè* Ubilibet terminare; sed Formis uti, *Principii*, *Medii*, *Finisque jam* dictis.

† *Cap.* 3.

[b] Et totum id sit cui Principium, Medium, Finis. [Plato in Parmenid.]

[c] Ac Principium (quod Actionem hanc spectat) à priore nullo pendeat.

[d] Finis; contra.

[e] Medium; quod utriusque naturam sapit.

[f] Requiritur, ut partes istæ (Principium, Medium, Finis) seriatìm distinctè locentur, non temere turpitèrque confuse.

tis. ¶ 5. [a] Præterea vero, quoniam quod Pulchrum *est*, (et animal *scil.* et aliud quidvis, quod ex *partibus* quibusdam constiterit) non solùm has *partes* Ordinatas habere oportet, [g] verum etiam ut MAGNITUDO *ipsis* adsit, [h] non Quælibet *tamen*: (Nam Pulchrum in Magnitudine et Ordine manet:) Quamobrem, [i] neque omnino Perexiguum Animal, esse poterit Pulchrum; (siquidem conspectio *ejus*, quùm propè insensibili tempore fiat, confunditur: *ne partium Responsio mutua, distinctè appareat*;) [k] Neque *omninò* Permagnum: *Ipsa* enim *remotarum partium* Conspectio (*qualis esse unius corporis debet,*) haud simùl fit; sed Unum ac Totum, *quod* ex eâ spectatione *nasci debuit*, spectantibus elabitur *atque evanescit*: veluti, si * decem-millium stadiorum esset Animal. 6. [l] Propterea oportet, quemadmodùm in corporibus, ità et in animalibus, inesse quidem Magnitudinem; Hanc autem

[a] Condit. *Longitudo justa* totius. Cùm enim (quò pulchrior eluceat res) adjungenda sit Ordini partium, Magnitudo totius.

[g] Et Magnitudo ea, quæ sit congrua;

[h] Nec Indefinita: ex. gr. Animal pulchrum est (Plato in Phædro:) Si

[i] Neque perpusillum. [k] Neque nimiò vastum.

* Innumerabilium. *Errorem ex Riccobono duxit.*

[l] Efficitur, ut Fabulam, quæ pulchritudine placeat, commendet Longitudo, et Justa scil. et talis, quam facile mandes Memoriæ.

esse, quæ facilè conspici queat, *si pulchra illa videri debeant*; Sic et in Fabulis, *quò Pulchræ sint*, habere quidem Longitudinem: hanc autem talem esse, quæ Facilè retineri possit Memoriâ. 7. [m] Longitudinis autem Finitio, quæ ad *Poëtarum atque Actorum* Contentiones * *refertur*, atque ad *Spectantium* Sensus, nequaquam *illa*, Artis est: Si enim centum Tragœdias in Certaminibus *simul* agi oporteret, ad clepsydras, *i. e. horologiorum mensuras* utiquè agerentur; *unicuique, temporis portiunculâ datâ*; (quemadmodùm quondam nec semèl *factum* esse perhibent.) 8. [n] Verùm Finitio Rei Gestæ, quoad ipsius Naturam, semper quidem, quò major *est*, tantispèr dùm *Tota* simùl Perspicua sit, eò pulchrior est, secundùm Magnitudinem. 9. [o] Ut autem simplicitèr definiendo dicam; in quantacunque Magnitudine *Rebus* secundùm Verisimile vel Necessarium deinceps enascentibus, accidit *tandem* in Prosperam fortunam ex adversa, vel

[m] At justæ Longitudinis Terminus quis? Non is quem horologii pulvis, vel aqua, dimensum dedit: (Is enim Externus est atque artis expers.)

* *Infrà pag.* 26.

[n] Sed qui ex ipsa Rei Gestæ naturâ: h. e. Ut *speciatìm* loquar: ex Rerum Evidentiâ, Magnitudini non incommodæ conjunctâ.

[o] Ut *Universìm*: Ex idoneâ Fabricâ, seu Œconomiâ Rerum: Quæ necessario ubiquè cohæreat, aut saltem verisimili nexu.

ex prospera in adversam mutari, idoneus *is* terminus erit Magnitudinis.

C A P. VIII.

¶ 10. [3] Fabula autem est UNA, non, ut quidam putant, si circa Unam *Personam* sit: Multa enim et infinita *attributa* etiam uni rei accidunt; ex quorum aliquibus (*accidentalibus scil.*) non conficitur aliquod Unum; *cùm, toto ipsa genere disjuncta sint:* Sic verò, et Actiones Unius *hominis*, multæ sunt, ex quibus nulla Actio fit Una. 11. [p] Quamobrem peccare omnes visi sunt Poëtæ *illi*, quicunque Herculeïda, *i. e. Labores Herculis*, Theseïda, *i. e. Actiones Thesei*, et ejusmodi Poëmata fecerunt. *Falsò* enim putant, quoniam Unus erat Hercules, convenire, ut etiam *Herculis* Fabula, Una sit; *quantumvis Actiones ipsius essent Plures.* 12. [q] Homerus autem, quem-

[3] Condit. [*Totius, partiumque Unitas.*] Fabulæ enim constitutio esto Una: non eo modulo, quasi in unâ permaneat eâdemque persona, *&c.*

Sed (*supple*) quià Unius Actionis est, cujus singulæ partes ad unum referantur Finem.

[p] Undè; Mirum, quàm hallucinentur veteres: (quorum Poëmata, ex disjunctissimis Actionibus atque Eventis.)

[q] Quàm solus Homerus sapuit! qui declinato Veterum scopulo; ne quaslibet persequeretur, Unicâ Actione contentus fuit.

admodùm et in aliis excellit, *sic* etiam, hoc, *quod reliquos omnes fefellerat*, videtur præclarè vidisse; sive propter artem *aliundè acceptam*, seu propter *bonitatem* naturæ *atque ingenii*: [r] Odysseam enim quum confingeret, non cecinit Omnia, quæcunque ipsi *Ulyssi anteactâ ætate* acciderunt; (veluti, "*Eum, dùm venaretur, ab apro accepisse Vulnus in Parnasso,* et *Simulâsse Insaniam, in Collectione Exercitus*;" Ex quibus, quià alterum factum fuit, minimè Necessarium aut Verisimile fuit, alterum *ex consequenti*, factum iri: Sed quæ circa Unam *solum* Actionem, qualem Odysseam dicimus, constitêrunt. [s] Similitèr verò, etiam *dùm conficeret* Iliadem, *i. e. Actionem adversus Trojam.* 13. [t] Oportet igitur, ut in aliis *Artibus* Imitatricibus, (*Citharisticê, Auleticê, &c.*) Una Imitatio, Unius Rei est; *putâ prælii, Naufragii, &c.* Sic et *in hâc arte*, Fabulam (quoniam est Actionis Imitatio) et Unius esse, et [u] hujus Totius; et [x] Partes Rerum, sic *Cohærentes* constitui, ut

[r] Cùm in Odysseâ: de Ulysse in patriam reduce:

[s] Tùm in Iliad: de Achillis irâ.

[t] Ex condit. 3, Præcept. Fabulam, nisi ex unâ Actione non confici: (quod innuitur par. 10.)

[u] Ex prima condit. Præcep. Ut Tota integráque sit Fabula: (utì monuit p. 2.)

[x] Atque ut omnes ei partes, suo justoque disponantur Ordine, utì p. 4.

si qua

si qua transposita, vel ablata fuerit, Diversum reddatur, et moveatur Totum: Quod enim cùm adest, aut non adest, nihil, quod perspicuum sit, facit, id ne pars quidem *ejus* est.

CAP. IX.

¶ 14. [y] Manifestum autem *est*, etiam ex iis quæ dicta sunt, non esse Poëtæ MUNUS, [*] *ea* Quæ, *Singulatìm* FIUNT, dicere; *(quippè quorum nihil intermediis hæret:)* [z] Sed *ea memorare*, Qualia factum iri contigerint, et Quæ POSSIBILIA fuerint, secundùm Verisimile, vel Necessarium. 15. [a] Nam Historicus et Poëta, non eo, quòd hic, Numeris Adstricta dicat, ille Soluta, *in se* differunt: Licebit namque, Herodoti opus in Metra vertere; neque minùs Historia *jam* erit cum Metris, quàm *priùs fuit* sine illis; [b] Verùm in hoc Discrepantia est, quòd Hic *(Historicus)* QUÆ FACTA sint, dicit; Ille *(Poëta)*

[y] Corollaria tria. primum, ex secunda Fabulæ conditione: de *Operè Poetæ*; Ne exponat ea, quæ quotidiè fiunt, seu Singularia.

[*] *Rem nullam.*

[z] Sed *Qualia* fieri aliquandò possunt aut debent.

[a] Id quod evincit collatio Poëtæ cum Historico: Neque enim illis, penes carmen (ut creditur) dissensio est: (Siquidem nec Prosa, historiam creat, nec versus poësin.)

[b] Sed in eo; quòd hic, ea persequatur, quæ gesta sint: Poëta, illa tantùm, quæ geri debuerint, potuerintvè.

QUALIA

QUALIA facta esse contigerit. 16. [a] Quamobrem Poësis, etiam magis Philosophica, magisque studiosa res est, quàm Historia: Nam Poësis, potiùs, Universalia, Historia, Singularia magis dicit. Est autem *in hisce rebus* UNIVERSALE, *nihil aliud, quàm* [c] QUALI *Homini,* [d] QUALIA Omninò, *(non,* QUÆ *Cuique)* accidant, dicere vel agere secundùm Verisimile, vel Necessarium: [e] Id quod *apprimè* spectat Poësis, dùm Nomina *Personis* imponit: *Quippe quibus (cùm universales fictitiæque sint) nomen suum certaque natura defuit.* [f] SINGULARE verò, est; *veluti,* Quid Mali Alcibiades, *ingenio illo suo acri, Atheniensibus* fecerit; aut Quid *ab iisdem* passus sit. 17. [g] Ac in Comœdiâ quidem, jam hoc perspicuum *semper* fuit: [h] Postquàm enim Fabulam *sic* constituerint, ut ex Verisimilibus, *omnia videantur ducta*; sic deindè *Personis jam introductis,* Nomina *indiscriminatìm,* hæc vel illa

[a] Corollar. ex priori. Poësis Philosophiæ similior, quàm historia. Siquidem Poëtæ Fabula, Universales ac Indefinitas captet.

[c] Tàm Personas. [d] Quàm Res.

[e] Quibus (quò planiorem Rem omnem faciat,) etiam *Commentitia* imponit *Nomina.*

[f] Historicus verò, Singulares: ubì Impositione illa nihil est opus.

[g] *Nomina* autem, Poëtar. generibus, aliis alia.

[h] Comicis recentioribus, *Nova* et ficta.

imponunt;

imponunt; 18. Non autem, ut Iambici *veteres, (qui singulos viritìm proscidêre)* de *Rebus Personisque certis* Poema faciunt. 19. [k] In Tragœdia verò Nominibus *iis*, quæ priùs facta *atque usitata*, adhærent. *Cujus rei* causa est; quià, [m] quod Fieri Potest, *idem* Aptum ad Persuadendum est. [n] Ac quæ quidem Facta non sunt, nondùm fieri posse credimus: *ità ut nec ad persuadendum sint apta:* Quæ verò Facta sunt, manifestum *est, ea* posse fieri; Neque enim facta fuissent; si *ex genere* essent *eorum, quæ* Impossibilia *sunt*; [o] *Nunc igitur ipsorum eventus, dubitationem de illis tollit omnem.* 20. [p] Nec tamen non in Tragœdiis, nonnullis quidem, unum aut duo adhibentur Nota Nomina; reliqua verò, *Excogitata et* ficta. 21. [q] In quibusdam autem, nullum: ut in Agathonis Flore: In hâc enim et Res Gestæ, juxtaque *Personarum* Nomina, Ficta sunt *miniméque priùs nota*; nihilòque minùs, *spec-*

[k] Tragicis, *usitata* omnia placuêre: Sic enim plus fidei procurare se credunt Fabulis.

([m] Quæ enim Possibilia, πιθανώτατα.

[n] Quæ haud dubiè Facta, Possibilia.

[o] Ergo quæ Facta, πιθανώτατα.) ut neque à Pernotis heröum Casibus, neque à Nominibus deflectendum putent.

[p] Quanquam hoc, illis minimè perpetuum est: Cùm in aliquibus Tragœdiis suis Nomen unum, alterumve usurpent vulgatum, fingant cætera.

[q] In aliquibus, comminiscantur omnia.

tantes

tantes legentesque oblectant omnes. 22. [r] Adeò ne id quidem usquequaquè curandum est, ut Fabulis *antè* Traditis, de quibus Tragœdiæ extant, *omninò* hæreamus *: Hoc enim *anxiè* quærere, ridiculum *nimis:* Siquidem etiam *Personæ ac Nomina*, quæ *Antiquis* pernota fuerint, nunc paucis *è vulgo* innotescant; tametsi oblectent universos. 23. [s] Perspicuum igitur ex his *est*, Poëtæ agendum esse illud, ut *tantò* potiùs Fabularum, quàm Metrorum, sit Artifex; quantò magis, ex eo, Quòd imitetur, sit Poëta: Imitatur autem *nihil aliud*, *quàm* Actiones ipsas. 24. [s] Quamvis ergo acciderit, *ea* quæ Facta sunt, canere, nihilominùs Poëta est: Eorum enim quæ *Verè* Facta fuerint, nihil prohibet, quò minùs talia sint *nonnulla*, qualia verisimile est, vel fieri potest, ut *Verè* sint Facta; quo nomine, ipsorum ille est Poëta. ¶ 25. [t] Inter Simplices

[r] Ex dict. à par. 17, præcept. Ne in Veterum retinendis Fabulis, sollicitum te habeas. Datur siquidem venia cudenti novas.

* *Cap.* 7.

[s] Corollar. ex 2. prioribus emergit. Ne Poëta, tàm *Carminum* sit *artifex*, quam *Fabularum:* Quippe quar. compositio sola, (seposito versu) Imitatorem te facit.

[s] Sive res fictitias narres, seu etiam verè gestas: modò eas ità expresseris, uti debent fieri.

[t] Collatio Fabular. 2: (è conditionibus 3bus ab initio capit.) 1. Quæ *Deterrimæ?* Eæ scil. quæ non modò Simplices, sed et Episodiis perperàm nexis refertæ.

autem

autem Actiones, * et Fabulas, *(quæ Implexis semper Sequiores;)* Episodicæ, sunt Deterrimæ. [u] *Fabulam* Episodicam dico, in qua Episodia *(i. e. ornamenta aliundè advecta,)* alia post alia esse *seque consequi,* neque Verisimile, neque Necesse *est; ità ut nexum habeant nullum.* 26. [x] Ac tales *Fabulæ,* conficiuntur, à Malis quidem Poëtis, ob ipsorum *Inscitiam;* [y] ab *Eruditis et* Bonis, *interdùm* propter Histrionum *studia: In illorum* enim *gratiam,* dùm Certamina quædam conscribunt, Fabulamque extendunt supra id quod ferat, *(Episodio importuniùs inserto)* sæpenumerò distorquere coguntur, quod ex ordine est. ¶ 27. [z] Quoniam verò Imitatio *Tragica,* non solùm est Perfectæ Actionis *Imitatio,* sed etiam Terribilium et Miserabilium; [z] Hæc autem præcipuè fiunt talia, cùm Præter Opinionem; † *et magis, cùm* Alia ex aliis facta fuerint, *ut*

* *De quibus cap.* 5. *pag.* 2.

[u] Episodica Fabula? Cui Egressiones, atque Additamenta scil. sine debito nexu inserta.

[x] Quales contexuntur poëtis, Tàm ineptis;

[y] Quàm Probatis: Ab iis enim si histrio, certaminis causâ longiorem Tragœdiam poscat; illi, Episodiis infarctis, illius, gloriæ inserviunt, non Fabulæ suæ.

[z] Collatio: Quæ Fabulæ *Pulcherrimæ?* Cùm enim Tragœdia, sit Actionum ear. quæ Misericordiam Terroremque cient.

[z] Quales, illæ potissimùm sunt, quæ inopinatò fiunt: multòque magis, si nexu se excipiant mutuo.

† *Rhet. cap.* 10. *pag.* 14.

U ex

ex ſuis cauſis. 28. Ità enim plus Admirationis in ſe habebunt, quàm ſi à Caſu, et Fortunâ *fierent:* * Siquidem et inter ea, quæ Fortunâ *fiunt,* hæc maxime Admirabilia videntur, quæcunque tanquàm ex Induſtriâ *conſilioque,* apparent fuiſſe facta (veluti, quòd ſtatua Mityïs, *virtutis ergô,* Argis *erecta, Improbum* eum, qui cauſa interitûs Mityï fuit, *lapſa* interfecit; cùm in ejus caput, *tunc* intuentis, incideret. Videntur enim talia, non Temerè *ſed Conſilio Deorum, ac Ratione* eſſe facta.) * Quare neceſſe *eſt,* tales Fabulas, *ex talibus Formidoloſis Miſerandiſque contextas,* Pulchriores eſſe.

* (Si enim fortuita quædam, admirationem pariant; præſertim quæ quaſi ex propoſito videbantur facta: Quantò magis illa? quorum certa ſeries, conſilium callidum?)

* Efficitur, Pulcherrimam naſci Fabulam: ſi res illæ, ſic opinatò evenerint, ut quæ extremæ ſunt, reſpondeant hæreantque Primis.

CAP.

CAP. V. CAP. X.

De Fabularum generibus; Simplici et Perplexâ.

Fabularum (i. e. Actionum, quæ Fabulis exprimuntur) genera duo: Una, Simplex; par. 2. Alia, Perplexa, Quæ Peripetiam habet, vel Agnitionem; à par. 3. Ex his, colliguntnr Speciales Fabulæ Partes tres: Quarum duæ, sunt Implexarum Fabularum propriæ, Agnitio et Peripetia: à par. 4[a]*: 3*[a]*, est omnium communis; scil. Perpessio; à part. 13.*

FABULARUM autem, [a] aliæ Simplices *apertæque* sunt; aliæ *contrà*, Implexæ *atque impeditæ:* Etenim Actiones, (quarum Imitationes sunt, *ipsæ* Fabulæ,) statìm *suâ vi, absque Poëtæ studio*, sunt tales. ¶ 2. [b] Appello SIMPLICEM Actionem, cui quidem, (cùm Continua *, utì definitum est, et Una facta sit;) Transitus, *seu Progressus in Bonam seu Malam Fortunam* fit, sine *admirabili* Peri-

Fabular. Formæ, [a] duæ: (idque Actionum respectu, quar. est Imitatio :)

[b] Una, *Simplex*, seu Explicata: in qua nihil præter propositum accidit, ab initio ad extremum usquè, &c.

* *Cap.* 4.

petiâ (*i. e. subitâ Rerum Mutatione in contrarium,*) vel *Personæ diù Ignoratæ* Agnitione: ¶ 3. [c] IMPLEXAM verò, ex quâ Transitus *Rerum in alium statum*, cùm Agnitione fit, aut Peripetiâ, aut (*quod sæpè fit*) ambabus: *ità ut longè alitèr desinant, quàm ab initio judicâsses.* ¶ 4. [d] Has autem, ([1] *Agnitionem et Peripetiam, &c.*) factas *exortasque* esse oportet, *non Fortuitò, sed* ex ipsa Constitutione Fabulæ, adeò ut ex Antefactis, aut Necessario *vinculo*, aut secundùm Verisimile, accidat, easdem fieri: Multum enim interest, *utrum* Hæc PROPTER Hæc, * *ut effecta ex causis*; an POST Hæc *absque nexu aliquo*, fiant.

CAP. XI.

5[a]. [e] Est autem PERIPETIA, *Admirablis ac Subita* eorum, quæ aguntur, in contrarium Mutatio, *ità facta*, ut dictum est; † *scil. Antecedentium*

[c] Altera, *Perplexa*, seu Implicata: Cui eventus, præter opinionem obvenerint: [1] Cum admirabili Agnitione; [2] vel cum Peripetia; [3] vel cum utrisque conjunctis.

[d] Quar. trium singulas cognoscere opus est: et undè illæ nasci debeant:

Et Quomodò, Quôque poëtæ studio:

* 2. *Rhet. cap.* 26. *pag.* 15.

[e] Primùm ergo: *Peripetia*, quid? Ingens rerum conversio: quæ vulgò *Catastrophe*.

† *Par. præced.*

tecedentium Rerum Vi; Atque hoc quidem, utì dicimus, * secundùm Verisimile, aut Necessarium: 6. [f] velut, [1] in Oedipode; "*cùm venisset Nuncius, tanquàm lætitiam allaturus Oedipodi, regem illum à Corinthiis designatum; eumque matris incestandæ metu (quod ob Oraculo accepisset) liberaturus*;" simulatque aperiret, Quisnam esset, *et Quo pacto educatus*; contrarium *ejus, quod proposuerat*, effecit. 7. [2] Et in Lynceo; cùm *Lynceus Hypermnestræ maritus*, duceretur ut moriturus; Danaus *socer*, prosequeretur, ut interfecturus; ex Fabulæ Rebus Gestis, huic quidem accidit, *repentina* mors; illi, *inopinata* salus. 8. [g] AGNITIO autem est, ut etiam nomen significat, ex Ignorantiâ, in Cognitionem Mutatio, aut [h] ad Amicitiam *contrahendam* tendens, aut ad Simultatem inter eos, [i] qui *à Poëtâ, ab initio*, ad Prosperam *demùm* Fortu-

* *Ibid.*

[f] Species ejus. [1] *Simplex*; Cùm una eademque persona, ex fœlici fit infœlix; ut in Sophoclis Œdipode Tyranno: vel contrà:

[2] *Gemina* est: Cùm mirificè mutetur status hominum duorum; velutì in Lynceo Theodectis: Lynceus, uxoris operâ, incolumis: Danaus, à Lynceo interfectus: vide Pindar. Ode 10. Nemœ.

Deìn. [g] *Agnitio*, quid. Ejus genus.

[h] Differentiæ, duæ: una, ex proximo fine:

[i] Altera, ex remotiore.

nam,

nam, vel Adversam determinati sunt. 9. [k] Pulcherrima verò Agnitio *est*, cùm Peripetiæ, Simùl, *non Post aliquod Spatium* fiunt; *nempè eo* modò, quo *illa* in Oedipode, *Qui simul-atque agnosceret Laïum patrem, unâ se intellexit, esse miserrimum.* 10. [l] Ac sunt quidem etiam aliæ, *præter jam explicatam*, Agnitiones: Etenim et Res Inanimatas, atque alia quælibet, utì dictum est †, Agnitio consequi solet, * Et si quæ Fecit quis, aut Non Fecit; *ea quoque* licet Agnoscere: [n] Sed, quæ maximè *pertineant* ad Fabulam atque Actionem, *est ea Personarum Agnitio*, quæ dicta est. ‡ [1] Talis namque Agnitio ac Peripetia, et Misericordiam excitabit et Metum: Qualium Actionum *(quæ Metu scil. et Miseratione dignæ)* Tragœdia *esse* Imitatio, supposita fuit. [h] [2] Prætereà verò, ejusmodi *Personis, quæ Agnitioni*

[k] Deniquè, *Agnitio Peripetiæ conjuncta*, reliquar. omnium multò suavissima.

[l] Atque Agnitionem hanc, [r] Fabulis nimioperè convenire, *κατὰ διάκρισιν* intellige: Nam,

[m] Reperiuntur, etiam aliæ species, sequioris notæ: velut, Lapidum, vestium, monilium, &c.

† *Par*. 8.

* *Item factorum rerumque in memoriam redactarum.*

[n] Verùm, hanc 3[m], (quam p. 8. dixi.) imprimis quadrare Fabulis, monstratur,

[1] A fine Tragœdiæ: Miseratione spectatorum et Metu.

‡ *Par*. 8.

[2] A Personis; quarum contigit fieri Agnitio. [h] *Cap*. 3.

huic

huic idoneæ sunt, *id* accidit, ut Adversâ Fortunâ utantur, et Prospera; *cùm id in aliis usu non veniat*. 11. [o] Quandoquidèm igitur Agnitio, *(ut nomen indicat)* quorundam est Agnitio; Agnitionum aliæ quidem, erunt Alterutrîus *Personæ* ad Alterum solùm *agnoscendum*; cùm, Alter ille, Quis sit; anteà perspicuum *notumque* fuerit: 12. [p] Aliquandò verò Ambos oportet, *se Invicèm* Agnoscere: velut Iphigenia, *quæ Dianæ Sacerdos jam erat*, ab Oreste *fratre* agnita est ex Missione Epistolæ, *quam dabat illi ferendam in Græciam*: Illi autem, versûs Iphigeniam, aliâ opus fuit Agnitione; *Argumentis scil. à Poëta Fictis*.

CAP. XII.

¶ 13. [q] Duæ igitur Fabulæ partes, circa hæc, *quæ geruntur*, sunt Peripetiæ, et Agnitio: [r] Tertia verò, *est* PERPESSIO: * Atque ex his quidem, Peripetia et Agnitio, expositæ sunt: 14. [s] PERPESSIO verò, est ac-

[o] 2. Agnitionem eandem doceo, duobus tractari modis: Nunc enim Simplicem esse, cum alterâ personâ agnitâ:

[p] Nunc, quasi 2[cem], cum utriusque cognitione mutuâ.

[q] Partes (quæ in Fabulis,) observantur tres. Duæ in Perplexis tantùm: quas hùc usque expedivimus.

[r] Tertia, tàm Simplicib. quàm implexis conjuncta; *Perpessio*:

* 2. *Rhet. cap.* 10. *à par.* 22.

[s] Perpessio, quid.

tio

tio quædam, vim habens Interimendi, aut graves Dolores afferendi: velutì, * quæ in Aperto, *et Manifestè sunt*; et Mortes *scil. allatæ quibusdam*, et Cruciatus *acerrimi*, et Vulnera *imposita*, et quæcunque id genus.

* *Apertæ coram omnibus, indictæque mortes.*

CAP. VI.

De Partibus Tragœdiæ Integralibus, seu Quantis.

Tragœdiæ partes, quoad ejus Quantitatem spectatæ, duplices, aliæ sunt omnium Tragœdiarum Communes: Aliæ, quarundam duntaxat Propriæ: De Communibus, a par. 4. *De Propriis, p.* 9.

PARTES [a] autem Tragœdiæ, quibus tanquàm Formis *Essentialibus*, utendum est, priùs diximus: At secundum Quantitatem, et in quas *ipsa* dividitur, *Loco* Seperatas, hæ sunt: [b] Prologus, Episodium, Exodus, Choricum, *i. e. Locutio, vel Cantus Chori universi.*

[a] Formas (quæ Corpus Tragœdiæ permeant,) proposui cap. 3. Jam *Partes Quantæ*, (quibus magnitudo ipsius extenditur;)

[b] Aliæ, *Communes* omni sunt Tragœdiæ, nisi mancæ.

versi. 2. Et hujus *Chorici*, una quidem pars *Mobilis*, *dicitur* Parodus; altera verò, *Stabilis*, Stasimon. Atque hæ quidem, communes *sunt Tragædiarum* omnium: 3. [c] Propriæ verò *quarundam*, *sunt Histrionum* è Scenâ *lugentium*, et *Chori juxta scenam sedentis*, Commi.

Quarum quidem partium luculentissima suppetunt exempla, ex Oedipode Tyranno Sophoclis: Quam cæteris Tragædiis unam præposuisse videtur Aristoteles.

¶ [d] 4. Ac [1] PROLOGUS, est pars integra Tragœdiæ, *collocata* ante Parodum, *i. e. primum ingressum Chori.*

In Prologo, Creon (ad aperiendam fabulam) sciscitatur de cæde Laïi: Quæ, quià pestilentiæ causa Thebis esset, ex oraculi monitu, expianda fuit.

Κρε. Ἦν ἡμῖν, ὦ 'ναξ, Λάϊος ποθ' ἡγεμών.

Finito autem Prologo, succedit Parodus; de quo infrà. p. 7.

5. [2] EPISODIUM, *est* pars integra Tragœdiæ, *interjecta* inter plenos Choricos cantus; *qui scil. ab universo fiebant Choro.*

[c] Aliæ, Quarundam (Patheticar. scil.) *Propriæ*: ut Commus, i. e. Lamentatio histrionum, et Collugentis Chori.

[d] Ex Communibus partib.

[1] Antesignanus est *Prologus*; quo aperitur Argumentum Fabulæ; Ejus locum, apud Latinos, occupat *Actus primus*.

[2] *Episodium*, producendæ Fabulæ gratiâ aliundè advehitur. Ejus vicem, Latinis, obeunt *Actus* 2. 3. & 4.

Incipit hæc pars, ab eo Parodi loco, ubi Tiresiam vatem, (cujus Persona, adscititia est) alloquitur Oedipus,

Οιδ. Ὦ πάντα νωμῶν Τειρεσία. — *ver.* 303.

Et protenditur usque ad illud cantantis chori,

Χορ. Ὦ γενεαὶ βροτῶν. —— *ver.* 1190.

Ut omne illud, quicquid duobus istis, quasi extremis, interjacet, exceptis cantibus Chori, pro Episodio habeatur.

6. [3] EXODUS *est* pars integra Tragœdiæ, post quam non est Chori cantus;

Incipit autem, ubi Nuntius, sic:

Ἀγγ. Ὦ γῆς μέγιστα τῆς δ' ἀεὶ τιμώμενοι. *ver.* 1227.

Definitque unâ cum Tragœdia.

7. [4] Chorici autem, PARODUS quidem, est prima dictio Chori totius.

Initium Parodi est ubi Chorus, qui constat ex senioribus, affatur Oedipodem:

Χορ. Ὥσπερ μ' ἀραῖον ἔλαβες. — *ver.* 280.

Mox cantum celebrat trochaïcum, ex Anapæsto et Trochæo, qui Saltationum erant Numeri;

Χορ. Τίς οντιν' ἁ θεσπιέπεια; — *ver.* 467.

[3] *Exodus*, Exitus: quandò exit Chorus in propinquum Scenæ locum.

[4] Chori partes duæ: [1] *Parodus*, ingressus: Ubi Cuncti descendentes in scenam, fabulari occipiunt; idque semper absque cantu.

8[a]. [a] STASIMON verò, *est* Cantus, *totius* Chori, *(quem eodem loco stantes canebant)* sine Anapæsto Trochæo.

Cui parti initium facit ille cantus:

Χορ. Ὦ γενεαὶ βροτῶν. —— *ver.* 1190.

¶ 9. [c] At COMMUS, *est* communis lamentatio Chori *juxtà assidentis*, et *Voces Histrionum, quæ prodeunt* è scena.

Sic plangit Chorus extra scenam, in Exodo:

Χορ. Ὦ δεινὸν ἰδεῖν πάθος ἀνθρώποις *ver.* 1300.

Cui Oedipus, miserabili ejulatu respondet in scena.

Οἰδ. Αἶ αἶ αἶ αἶ. —— *ver.* 1311.

Ac Partes Tragœdiæ *(inquam)* quibus, *ut Formis*, utendum est, priùs sunt expositæ [*]; Quæ verò penes Quantitatem *sumuntur*, et in quas ipsa dividitur, Separatas, hæ sunt.

[a] *Stasimon:* quo grex ille, infortunium, quod evenerit, narrat: ideóque absistit à motu: præsertim cum exitus subsequatur tristis.

[c] Inter Proprias partes, est *Commus*. i. e. histrionum ejulatus: idque semper in Exodo. Παρὰ τὸ κόπτειν: Quòd in eo frontem femurque percellerent.

[*] *Cap.* 3.

CAP. VII. CAP. XIII.

De Scopis in Fabula texenda observandis: Déque Opere Tragœdiæ.

Poëta, quò Tragœdiam pulcherrimam det, meditanti, curandum id, ut quasdam, quasi METAS, *quibus progrediendum, observet. Ità enim præclarum Tragœdiæ* OPUS, *Quod quæritur, ad umbilicum rectè perducet. Metæ, quas attingas declinesve, spectantur in eo, si Personas eliges, casusque peridoneos Fabulæ.* OPUS *Tragœdiæ, est, ut Casus illos, (quanto potest, studio) Terribiles efficias, ac Miserandos. Primùm ergo de Personarum Casibus ac Fortunis; a par. 2a. undè Præceptum, de Optima Structurâ Fabulæ: à part. 7. et Theorema, de Argumento Optatissimæ Tragœdiæ, à part.* 11. *Deindè, Terribile et Miserabile, docet,* 1°, *Non ex Apparatu Scenico, sed ex ipsâ Fabulæ Structurâ perfici: à part.* 15. 2°, *In Rebus Fabulæ Gestis, artificiosè inseri, atque intexi oportere; à par.* 19.

QUÆ verò oportet, *ut Scopos* spectare; et Quæ oportet, *ut Scopulos*, cavere, dùm constituimus Fabulas; et [a] Undè perficietur

Propositio, una, de *Metis*, in Fabulæ textu, persequendis, declinandisve. Vid. par. 2. [a] Altera, de *Opere* Tragœdiæ. vid. par. 15.

Tragœdiæ

Tragœdiæ Opus, *(in re Miserabili et Terribili Fingendâ positum)* Sequitur, ut dicamus, post illa, quæ *adhuc* dicta sunt. ¶ 2. [b] Quoniam igitur [1] Constitutionem Pulcherrimæ Tragœdiæ oportet esse, non Simplicem, sed Implexam; [2] eamque, Terribilium et Miserabilium Imitationem: (Hoc enim, proprium hujusmodi est Imitationis, *minimeque cum cæteris Poieseωn generibus commune*:) [c] Primùm quidem, perspicuum *est*, *in scena*, Neque *egregiè* PROBOS viros, *et pietate insigni præstantes*, Mutatos, *lapsosque* apparere oportere, ex Fortuna *valdè* Prosperâ, in *Res Maximè* Adversas: [d] Id enim non *tàm* Terribile *est* aut Miserabile, *(quod Tragædia spectat)* quàm Consceleratum *ac Impium*. 3. [e] Neque IMPROBOS, ex *gravi* Infortunio, in Prosperam Fortunam *provectos*; (Id enim maximè omnium à Tragœdiæ studio alienum *est*; quià nihil

[b] Quod ad *Metas*: Cùm laudatissima sit Fabula, 1. Quæ Fortunæ tenorem variat, non eundem retinet (ut cap. 4. p. 25.) 2. Quæ Formidolosas res docet ac Miserabiles: (ex cap. 4. par. 27.)

[c] De *Metis* (*i. e. Casibus* Personarum exhibendis, respuendisve) res constat. Neque enim Persona *Valdè Proba* et innocens placet, quæ conflictetur Maximis Malis;

[d] Hinc enim non Miseratio, (quæ Tragœdiæ scopus:) Sed horror diraque execratio fortunæ; quæ viri integri, præter quàm decebat, incolumitati defuit.

[e] Neque *Valdè Prava*, quæ transmigret è Maximè Malis, in Maximè Bonas;

nihil habet eorum, quæ *Optimæ Constitutioni inesse* oportet: Neque enim quod Humanitatis Sensu Tangat, *ibi* inest, *cùm improbi præter modum ornentur*; Neque Miserabile aut Terribile:) 4. [f] Neque rursùs valdè Pravum, ex Prosperâ Fortunâ in Adversam incidere: Nam quod Humanitatis Sensu Tangat, *id quidem* forsàn tali Constitutioni inerit; sed neque Miseratio *inest*, nec Metus; Illa enim est erga eum, qui Indignè * *et contra fas*, Adversâ Fortunâ utatur; Hic verò, circa *Personam, ipsis spectatoribus conditione* Similem †. Erga eum, *inquam*, qui Indignè *Affligitur*, Miseratio; circa Similem verò, Metus. Quare *quià Pravi homines, omni supplicio digni vivunt, probisque prorsùs absimiles:* Nec Miserabile, nec Terribile erit id, quod *iisdem* accidit. 5. [g] Reliquis igitur, *quis maximè idoneus habendus, est* inter hos INTERJECTUS. Est autem talis, [1] qui neque Virtute *insigni* eminet, et justitiâ; *siquidèm facinus admisit ultione dignum:* [2] Neque propter *animi* Vitium, et pravitatem, mutatur, *caditque* in Adversam Fortunam

[f] Aut è nimio Secundis, in summè Adversas.

* 2. *Rhet. cap.* 10. *par.* 1. † 2. *Rhet. cap.* 12. *par.* 2.

[g] Sed ea Persona introducenda, quæ inter dictas *Mediexuma*; viz.

[1] Ut quæ inter Pravos integrosque, *Aliqualiter Bona.*

[2] Neque ex animi pravitate, sed *præ inscitiâ*, infœlicitér agat.

tunam: Sed propter Erratum aliquod *humanum, et proindè Pravus prorſus dici nequit.* 6. [3] *Neque eſt Unus è Populo, ſed* ex eorum numero, qui *apud vulgus,* in Magnâ Exiſtimatione, et fortunati habentur: *quò major appareat Mutatio:* veluti, Oedipus, et Thyeſtes, et qui ex talibus familiis, *potentiâ opibuſque fuêre* illuſtres viri. ¶ 7. [h] Neceſſe ergo eſt; egregiè *ſe* habentem Fabulam, [1] eſſe magis *Exitu* Simplicem, *quæ ſcil. Unum unius Perſonæ Caſum exprimat,* quàm (ſicut quidam aiunt,) Duplicem, *quæ Duarum Duos.* 8. [2] Nec Mutari in Proſperam Fortunam ex Adverſa, ſed contrà, ex Proſpera in Adverſam: 9. [3] Non propter Improbitatem, ſed propter ERROREM Magnum: *Eumque,* aut talis *Perſonæ Illuſtris,* qualem dixi; *id eſt, inter Bonos Pravoſque Mediæ*; aut, *ſi recedat à medio,* Melioris *viri* potiùs, quàm Pejoris.

[3] Neque ſit homo plebeius. (Quales calamitati obnoxii:) Sed *Vir illuſtris,* vulgique Opinione Fœlix: cujus ex infortunio Mutatio major, miſeratio indulgentior.

[h] Ex dictis primo *Univerſìm,* liquet Laudatiſſimæ Structura Fabulæ:

[1] Cui Exitus unus, Unius hominis ſit, non Duorum duo:

[2] Et Caſus, infœlix.

[3] Et Cauſa Facinoris, non Malitia, ſed Imprudentia:

[4] Et Perſona ipſa Opulenti, vel Principis viri: qui Meliori propior ſit, quàm Sequiori.

10. Signo

10. [i] Signo autem *est*, etiam id, quod *Poëtis* usu venit: Nam ab initio quidem illi, Quascunque Fabulas nacti essent, in numerum *Tragœdiarum* referebant; Nunc verò, (*usu rectiùs docente*) circa Paucas Domos Pulcherrimæ componuntur Tragœdiæ: [k] velut, circa Alcmæonem, * *Tragœdia Theodectis*; et Oedipodem, *Sophoclis*; et Orestem, *Euripidis*; et Meleagrum, *Antiphontis*; et Thyestem, *Carcini*; et Telephum, *Agathonis*; et quibuscunque aliis accidit, aut Gravia *et Atrocia, ab aliis* Pati, aut *in seipsos, crudelitèr, vel in alios, ex Perturbatione vehementi, aut per Inscitiam* Facere. ¶ 11. [l] Atque ex hac quidem Constitutione, quoad Artis Normam, Pulcherrima † *et perfectissima* est Tragœdia: [m] Quamobrem etiam qui insimulant Euripidem, *eàdem ratione* peccant *ipsi:* Quòd hoc in plerisque faciat Tragœdiis *suis*; (*casum, unius scil. per-*

[i] Hinc est, quòd Poëtæ, quibus olìm quilibet arrisêre Casus; Nunc, errore agnito, paucùlis se addicant familiis, quæ probitate Mediocres, Principes dignitate.

[k] Quarum Nomina extant aliquot; Fabulæ ipsæ, vetustate intercidêre.

* 2. *Rhet. cap.* 24. *p.* 11.

[l] *Speciatim* autem, constat: Celeberrimam quidem Tragœdiam, de *Unius* personæ *Calamitate* confici:

† *Cap.* 2. *p.* 18.

[m] Undè, quod Euripidi vitio dant: (Fabulis ejus, non nisi Unicam Personam, eamque Misellam inesse:)

sonæ,

ſonæ, ſeu familiæ; non Duarum) Quodque multæ ipſius *Tragœdiæ*, in Adverſas res deſinant, *non in Lætas:* [n] Illud enim, Rectum *atque ex arte* eſt; uti diximus. [o] *Cui rei* id ſigno vel maximè eſt, quòd in Scenis et Certaminibus, tales Tragœdiæ, *(in quibus Tranſitus illiuſmodi fit) vel* maximè apparent Tragicæ; * modò *aliàs* optatum exitum nactæ fuerint. [p] Et *ſanè* Euripides, tametſi alioqui, *Partes Fabulæ, Reſque ipſas Geſtas,* parùm rectè; *aptâque* Oeconomiâ diſponat †, *hâc* tamen *in parte, (quùm Unius Perſonæ, ſeu familiæ Rebus, finem Lugubrem imponat)* inter Poëtas *reliquos,* maximè apparet Tragicus. 12. [q] Secunda verò *Conſtitutio,* quæ à quibuſdam Prima dicitur, eſt quæ et Duplicem habet Conſtitutionem, *i. e. Diverſorum hominum Actiones Duas;* (ſicut *Homeri* Odyſsëa) [r] et deſinit ex *Fortunarum* Contrarietate; *quâ Perſonæ* Meliores *ſinit Proſperitate;* et Pejores,

[n] Id quidem artificioſum, vel maximè.

[o] Cui ſuffragatur acerrimum populi judicium, in Contentionibus Scenicis.

* *Rectè modo in ſcena ab hiſtrionibus agantur.*

[p] Et, quamvis Euripides, Fabularum ferè Œconomiâ labitur, hoc uno tamen bono, cæteris fecit, ut ſuperior eſſet.

† *Infr. cap.* 10.

[q] Proxima cenſenda Tragœdiæ *σύστασις*: quæ ex *Duorum* hominum *factis.*

[r] Eventiſque contrariis:

Infortunio affectæ. 13. [s] Videtur autem *inscitioribus Tragicis* esse Prima, propter Theatrorum *seu Spectantium* imbecillitatem; *quos hujusmodi Constitutio capit maximè:* Nam Poëtæ *deteriores*, Spectatoribus se accommodant, ad vota *delectationemque eorum* Poëmata conscribentes: 14. [t] Hæc autem, *quæ capitur è Fabulæ parte Felici*, non ea est, quæ à Tragœdia *expectatur*, Voluptas, [u] sed potiùs Comœdiæ propria: Ibì enim *(in Comœdia)* si qui Inimicissimi fuerint in Fabula; velut *ipse* Orestes, atque Ægisthus: Amici tandem facti, è Scena exeunt, neque ab alio quisquam confossus occumbit.

[s] Eam, inscitiores Poëtæ, priori præferunt: iique Spectantium desideriis ducti: Quibus ut mòrem gererent, fœlicem semper ex alterâ Fabulæ parte, quærunt Exitum.

[t] Et quidem, voluptas, hînc aliqua, fateor: Non tamen ea, quæ Tragicæ Lustrationi adhæret:

[u] Sed Quam Comicorum adferunt joci, nuptiæ, commessationes, &c. Quibus Cantor: "Vos, Plaudite, dicat."

CAP.

CAP. XIV.

Tabula sequentium.

Opus Tragœdiæ, alitèr posuêre alii:	*Plerisq; est,* τὸ φοβερὸν ϗ ἐλεεινὸν *imitatione expressum: idque* 2[b]. *modis.*	1 *Per Apparatum Luctuosum histrionis et scenæ; &c.*	*Par.* 15.
		2 *Per Constitutionem Rerum, seu Fabulam.*	
	Ineptioribus Poëtis, est τὸ τερατῶδες; *idque Apparatu Monstroso ostensum.*		*Par.* 18.

¶ 15. [x] Ac TERRIBILE quidem et MISERABILE, [1] ex Aspectu *seu Apparatu* fieri licet; *cùm neces, vulnera, tormenta, promantur in Scenam, &c.* Licet verò, etiam [2] ex ipsa Rerum Constitutione, *citra Adspectum, et solummodò pronunciata:* 16. [y] Id quod prius est,

[x] *Opus* Tragœdiæ, 1. *Universim*; Poëtarum Plerisque, ex eo, quod miserandum terrificumque, expresso, constat: idque, 2bus modis.

[1] Per Apparatum scenæ, vestes, picturas luctuosas, &c.

[2] Ex Constitutione ingeniosâ Fabulæ.

[y] Quorum posterior, antecellit priori;

et Poëtæ melioris *: Oportet enim, (etiam ſublato Spectaculo) Fabulam ſic Conſtitutam eſſe, ut qui tantùm audit res, quæ aguntur, et horreat et Miſereatur, ex iis Caſibus, qui *illic* accidunt: In quas utiquè Perturbationes *pænè neceſſario* cadet, quicunque Oedipodis *Tyranni* Fabulam audiat. 17. [z] Hoc autem *Terrificum et Miſerabile*, per Aſpectûs *ſeu Apparatûs interventum velle* efficere; et [a] artificii magis expers *eſt* †, et [b] Choragi ſumptus *magnos, ac præparationes* requirit ‡. 18. [c] Qui verò, per Apparatum, non Terribile *nobis*, ſed Monſtroſum tantùm *ſpectaculo* exhibent; *velut, Hydras, Polyphemos, &c.* nihil commune habent cum Tragœdia; *tametſi hæc, ſuo more Delectent.* [d] Neque enim omnem à Tragœdia oportet Voluptatem quæri, ſed propriam *et ſuam.* ¶ 19. [e] Quoniam verò [f] Poë-

* *Cap.* 3. & *infra c.* 18.

[z] Prior autem, improbandus;

[a] Cùm propter ipſius vitium.

[b] Tùm ob incommodam pecuniarum effuſionem.

† *Cap.* 3. & *cap.* 12.

‡ *Cap.* 3.

[c] Alii ſcriptores perridiculè: Tragicum Opus, ex eo quod miraculoſum eſt ciunt, idque Apparatu monſtroſo oſtenſum.

[d] Quid inquis: Nulla ex prodigiis voluptas? Fateor hercle: Sed quæ admirationis Epicæ ſit propria, non perturbationis Tragicæ.

[e] Jam *Speciatim*, demonſtrat *διότι*.

[f] Cur *τὸ ἐλεεινὸν καὶ φοβερόν* (quod Tragœdiæ Opus eſſe dicimus) Rebus ipſis inſerenda ſint.

ta,

ta, eam quæ ex Miseratione Metuque oritur, conficere Imitando Voluptatem debet; manifestum est, hoc *imitandi Opus, Fabulæ seu* Rebus Gestis imprimendum esse; *quò Terribiles ipsæ videantur, et Miserabiles.* 20. [e] Ex iis igitur, quæ accidunt, Qualia *tolerantibus* Gravia *, *quæ hominibus Timorem:* et Qualia Lugenda, *quæ Miserationem movent*; jam sumere *aggrediamur.* Necesse autem est, hujusmodi facta, aut [f] Amicorum esse *hominum* inter sese, aut Inimicorum, aut Neutrorum, i. e. *inter hos Mediorum.* [g] Si igitur Inimicus, Inimicum occiderit, *vel alio gravi malo affecerit,* nihil Miserabile (neque dùm hoc facit, neque dùm mox facturus est) ostendit: præterquàm in ipsa Perpessione; *quæ postquàm peracta sit, atrox esse desinit:* [h] Neque si *se* Neutro modo habentes, *occiderent, &c.* 21. [i] Quandò au-

[e] Quo pacto Res ipsæ ad Luctum Terroremque formentur: idque hoc Præmisso: τὰ δεινὰ καὶ οἰκτρὰ, i. e. Res Actionesque (que Fabulis insunt) Acerbas et Luctuosas.

* *Rhet. cap.* 10. *p.* 19.

[f] Ejusmodi Personarum esse, quæ 1 Charæ sibi invicem: 2. Vel Odiis accensæ: 3. Vel quæ Medio modo.

[g] Atqui, si Neque Inimicorum dici queant: (Hos enim si confeceris, Egregium censetur facinus, nedum miserandum, seu Tragicum.)

[h] Nec eorum, qui Interjecti:

[i] Efficitur, ut Atrocia illa in Fabulis, Amicorum esse debeant, i. e. summâ Charitate ac præsertim Sanguine junctorum.

tem

tem in Amicitiis, *et consanguinitatibus* inserantur *hujusmodi* Perpessiones, *et injuriæ atroces*; velut si Frater, Fratrem; *ut Eteocles Polynicen*; aut Filius, Patrem; *ut Oedipus Laïum*: aut Mater, Filium; *ut Merope Cresphontem*: aut Filius Matrem; *ut Orestes Clytemnestram*; *per ignorantiam* occiderit, vel *paulò post* occisurus fuerit, vel tale quid aliud fecerit, *quod pietatem violet*; hæc *sedulo, è Veteri Memoriâ* quærere, *et capessere* oportebit. 22. [l] Ac Receptas quidem Fabulas Dissolvere*, *i. e. præcipuum earum Eventum (quo perpessiones tales continentur.) Mutare*, non licet: (Dico autem, veluti, "Clytemnestram Occisam ab Oreste, et Eriphilen ab Alcmæone;") [m] Sed ipsum *Poëtam*, vel Novas, his Similes, *de suo* Invenire; vel [n] Traditis illis Pulchrè uti, *atque emendare* oportet. 23. [o] Quid autem vocemus PULCHRE, apertiùs exponamus. [p] Licet enim sic Actionem fieri, utì

[l] Ex præmiss. Præcipitur: Quò ipsum [τὸ ἐλεεινὸν καὶ φοβερὸν] effingas, ut cupis: Ne Fabulas, quæ à majoribus Relictæ, extant, temerè dissipes:

* *Cap.* 4.

[m] Sed vel ipse, per te excogites Novas:

[n] Vel Veteres illas, (ni plurimâ emendatione opus sit,) quantum potest, rectè ordineque pertractes.

[o] Hic autem *Gradus*, 4. sunt: quibus possint ea Melius vel Deterius administrari:

[p] Cùm, quod *quispiam* inceptat, *Facinus*, ejus satagit *Sciens*.

antiqui,

antiqui, *(quibus impolita res;)* faciebant: *ut scelus scil. Patrent homines* Scientes, et cognoscentes, *quid agant:* Quemadmodum etiam Euripides, occidentem liberos Medeam * facit, *quam tamen nihil tale molientem induxisset Carcinus:* 24. [o] Licet verò, etiam ut Agant quidem, verùm Ignorantes, rem Agant atrocem: postea verò *eorum, in quos patratum est scelus,* Amicitiam *et propinquitatem* Agnoscant; ut *fecit* Sophoclis Oedipus, *qui patrem Laïum interêmit.* [p] Atque hoc quidem, Extra *ipsum* Drama; *Siquidem in eo, non Patratur facinus, sed ut ante illum diem, gestum Commemoratur:* [q] In ipsa verò Tragœdia, *dùm Actio repræsentatur, atrocem rem agunt:* veluti, Alcmæon *Poëtæ* Astydamantis: [r] vel Telegonus, in Ulysse Vulnerato. 25. [s] Quinetiam præter hæc, tertium *datur:* cùm quis sævum aliquod facinus per Ignorantiam facturus erat; et

* 2. *Rhet. cap.* 25. *p.* 9.

[o] Cùm quod *Insciens* fecerit, posteà, conjunctione agnitâ, doleat factum.

[p] Quod quidem, vel Extra Fabulam fit: ut in Œdipode Tyranno, cædes Laii.

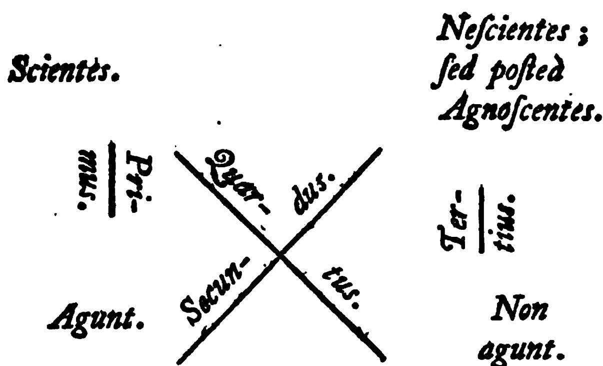
[q] Vel in ipsâ Actione introducitur: ut matricidium Alcmæonis:

[r] Et Telegoni patricidium, apud Anonym.

[s] Ut, si Insciens aggreditur scelus, quod, Agnitione interveniente, missum facit.

priusquam faceret, Agnovit. [d] *Quibus insuper adjungi posset modus quartus, cùm Sciens facturus, non fecit.* 26. [e] Et præter isthæc *quatuor*; aliter *fieri* non licet: Aut enim Facere necesse *est*, aut Non Facere; et Scientes, aut Nescientes.

Modi Quatuor.

27. [f] Ex his autem, pessimè *contextum est illud*, cùm quis *personam* Sciens, Facturus jam erat nec tamen Fecit: [g] Etenim et Conscele-ratum *quid* habet, *(propter voluntatem; quia*

[d] Grad. (suppl.) Tragœdiæ ineptus: ut sponte mutet, quod decreverat Sciens.

[e] Nascuntur hi quatuor Gradus, ex Divisione per Opposita Membra: quorum conjugationes quatuor hoc typo vides.

[f] Collatio dictorum Modorum: Maximè enim damnandus est. 4. quià,

[g] Et Sceleris habet; quod Misericordiâ minimè dignum est.

per

per ipsum non stetit; quin expleret) [x] et minimè Tragicum; utpotè, quià Perpessione careat; *Morte, Vulnere, &c.* Quamobrem, *licet à Priscis frequentata sit haec coagmentandi ratio; Poëtarum tamen Recentium* nemo, similitèr facit, nisi admodùm rarò; velut, in Antigona *Sophoclis*, Creontem. *patrem* Æmon *Sciens, perimere conatus est, nec perfecit tamen.* 28. [y] Nam proximum *est, cùm quis Sciens nefariè Facturus fuit,* Effecisse: 29. [z] Melius autem *est, eum* Ignarum quidem, rem Fecisse; cùm verò fecerit, *Amicitiam vel consanguinitatem* Agnovisse: Quippe *ei facinori* Sceleratum non adest: *quià, Personam sibi conjunctam esse Ignorans, fecit:* [a] et *Personarum Agnitio,* Stuporem *spectantibus* inducit. 30. [b] Optimum verò *est,* postremum. Dico autem, velut, in Cresphonte *Euripidis*, Merope interfectura quidem filium erat, *ut hostem;* verùm non interfecit; *cùm filium suum esse* agnovisset; Et in *ejusdem* Iphigenia in *Tauris:* Soror, *Ores-*

[x] Et πάθος i. e. Perpessionem exhibet nullam.

[y] Proximâ vice, improbandus est 1. quoniam Perpessio licet ibi adsit, haud placet Scelus.

[z] Commendatior 2. quippe, Et vacuus omni scelere:

[a] Et ex Agnitione, stuporis plenus.

[b] Tertium praepono caeteris; siquidem spectantes percellit, interimque consulit pietati. Sicuti de Cresphonte traditur, de Iphigenia, de Phrixo; cujusmodi casus, non nisi paucis accidêre familiis.

tem immolatura, Agnovit esse fratrem: Et in *ejusdem* Helle, Filius *Phrixus*, cùm matrem *in manus hostium* dediturus esset, agnovit: *Similique modo, in Similibus familiarum illustrium Perpessionibus*. 31. [c] Ob hanc enim causam, Tragœdiæ, (quod pridèm dictum est *) Non circa Multas conflantur Familias: Hujusmodi enim Constitutiones in Fabulis dùm quærerent *Poëtæ veteres*; non Arte *et doctrinâ (cujus expertes erant)* sed Fortè fortunâ *ipsas* invenerunt. Itaquè conferre se coguntur ad hujusmodi Domos, quibuscunque tales acciderint Perpessiones. [d] Ac de Rerum Constitutione *in Tragœdia*, Quales, [e] Quasque Fabulas esse oporteat, *&c.* satis dictum est.

[c] Atque hoc est, quòd Poëtis perpaucæ Domus Tragœdiis, (quæ ad hanc scribantur normam,) patefactæ sint. Ut quoniam, exactiore ratione quod confingant, non suppetit, in easdem familias, iterum iterumquè diverti, necesse sit.

* *Par.* 10.

[d] Epilog. dictorum à cap. 4. ad hunc locum.

[e] Et à cap. 4. ad cap. 7^{m}.

CAP.

CAP. VIII. CAP. XV.

De Moribus Personæ Tragicæ conformandis.

De Moribus, quibus, præditæ finguntur Personæ (prout, in vita colenda, bi, ad hanc rem proclives esse solent; illi, ad aliam:) primùm notat, Quæ, Poëtis Custodienda sint, in Moribus bonis, à par. 1[a]; *et Quæ Fugienda in contrariis, à par.* 7: *Deindè Methodum, et Regulas quasdam proponit de Moribus aptè politéque exprimendis, à par.* 10.

CÆTERUM, de *Indole, ac* Moribus *eorum,* [a] *qui introducuntur,* quatuor sunt, quæ spectare oportet. 2. [1] Unum quidem, et primum; ut BONI *commodique* sint. [b] Exhibet autem *Persona* Mores; cujus, ut dixi *, oratio vel actio, manifestum reddat *consilium, seu* præelectionem quandam: Pravos quidem, si pravam; Bonos, si bonam. 3. [c] Sunt au-

[a] Ingeniis *Moribusque* Personarum, conditiones tres: 1. Sint *Frugi et Boni.*

[b] Mores, tam boni, quàm mali, universìm, Qui sint: Et

* *Cap.* 3.

[c] Quibus differentiis distincti. Quoad Sexus scil. et Fortunas.

tem *isti*, (*Boni et Pravi*,) in quoque genere; (*Fortunâ, et Sexu.*) Nam et Vir, et (*quanquam rariùs*) Mulier, est *in suo genere*, bona; et Servus, *in suo*. Tametsi ex his, fortasse Illa, *naturâ est* pejus *quid Viro*; Hic autem (*Servus*) omninò *et undiquè malus*; *verùm ex malis, minimum, pro bono habendum* *. 4. [2] Secundum *est*, ut *personis* CONGRUENTES *sint*; *in quo multis potest modis peccari*: Fortem enim esse *in rebus gerendis*, vel Terribilem *et Gravem*, Viriles quidem sunt *laudatique* mores: Mulieri *si affingas*, nihil minùs congruet, *nihil sequiùs*. 5. [3] Tertium verò, † ut *præsenti sint sæculo* PER quàm SIMILES ‡; Hoc enim aliud *quiddam est* ab eo, quod antè dixi [c]: "[Bonos *fecisse* vel Congruentes Mores.]" 6. [4] Quartum autem, ÆQUABILES; *tenore eodem servato, ne dissentiant sibiipsis*: [d] Quamvis enim Persona, *Inæquabilis sit*, quæ præbet imitationem *sui*, ta-

* 3. *Rhet. cap.* 7.

[2] Lex: Sint cuique *Congruentes*: sexui, ætati, nationi, &c.

[3] Condit. *Respondeant* ei tempori, quando introducuntur.

† *Ut exprimantur, quales fuisse eos memoriæ traditum est.*

‡ *Cap.* 1. [c] P. 2.

[4] Ut sint *Æquabiles*, i. e. ab unâ formâ exorsi, in eandem desinant: Sive Constantis animi fuerint:

[d] Sive Inconstantis fœminæ: Cujus mutabilitas, qualis semel inducta, talis perpetuetur ad extremum. Quantô magis naturâ stabilis, par sibi esse debèt, ac jugis?

lesque

lesque Mores *spectanti* subjiciat, *modò ut harum sit partium, modò illarum*; Tamen *in omni suo facto*, Æquabilitèr Inæquabilem decet esse *quò perpetuò sibi constet*. ¶ 7. [e] Improbitatis autem Morum, quæ minimè Necessaria *est*, *(neque satis justam ob causam introducta)* exemplum *habes*, in Oreste *Euripidis: ubi Menelaus, insignitèr Nequam fit; quùm sine tantu clari viri macula, ad Exitum Res commodè perduci posset*. 8. [f] Eorum verò, qui Minimè Deceant, nec *Personæ tantispèr* congruunt, est et *Muliebris Ejulatio* Ulyssis, *aliòqui viri fortis*, in Scylla: [g] Et *Subtilis atque accurata puellæ Melanippes* Dictio, *ex opinione Anaxagoræ*. 9. [h] At Inæquabilium *exemplum*, *est* Iphigenia in Aulide: Dùm enim *primùm timidè, ut virgo, pro se* Supplicat, nullatenùs ei, quæ mox apparet, consimilis est; *ubi, magnâ Naturæ Mutatione, Morti se lubens Offert pro salute Græcorum*. ¶ 10. * Opus verò est, etiam [i] in

[e] Mores supradictis contrarii: in quibus prævaricantur poëtæ, cùm alii, tùm præsertim Euripides: cui exempla non desunt Tùm *Improborum* morum;

[f] Tùm *Parum Convenientium*: Sive deteriores feceris, quàm addecuit:

[g] Sive exquisitiores.

[h] Tùm *Inæquabilium*: qui mutato tenore, dissentiant à semetipsis.

* De moribus (κατὰ τὸ ἀκριβὲς) præcepta duo: 1[m]. Ut in illis (non minùs quàm in Fabulâ) *cohæreant* cuncta, i. e. Ut aliis alii tribuantur Mores:

Moribus,

Moribus, ficut, et in Rerum Conftitutione *, femper quærere, *quod Seriatìm Cohæreat, ut* Neceffarium *fcil.* aut verifimile: ità, ut, et Perfonam *tali indole præditam,* talia † Dicere vel Agere, Verifimile, aut Neceffe fit. [k] Et *in omnibus (tàm Moribus, quàm quæ exindè elucent, Dictis, &c.)* HOC POST HOC fieri, Neceffarium *quoquè fit,* aut Verifimile.

11. [l] *Hinc* igitur manifeftum eft, et Solutiones Fabularum *(quæ Nodum expediant)* [1] ex ipfa oportere Fabula evenire, *feminibus rei prius jactis;* non autem *aliundè* à Machina: [m] Sicut in *Euripidis* Medea; *quæ, cùm è Corintho elabi non poffet, Solaris Vehiculi auxilio, Mariti fuperfugit vim:* et [n] in *Tragædia* Iliade, *finguntur* illa, circa Renavigationem *à Troja;*

12. [2] Sed Machinâ utendum eft, ad ea quæ Extra Drama, *(i. e. Actionem Illius Diei) manent;* quæcunque *fcil.* [o] vel anteà erant Facta,

* *Cap.* 5.

† *Qualia fupra innuit pa.* 2.

[k] Et Dicta, Factaque fingula, quafi ordine confequantur fuo.

[l] Corollar. de *Solutione Nodi* in Fabulis.

[1] Pars. Ut eam ex Rerum Coagmentatione, defumas; non (ut ineptè quidam) à *Machina.*

Idque

[m] Sive illa fine Deo fingatur.

[n] Sive, cùm Dea Deufve imponitur Machinæ.

[2] Pars: Machinam alicubi effe ufui: In iis fcil. quæ cùm extra Drama evenerint, vel

[o] Enunciantur in fcena; ut ante facta; vel

ut

ut nemo illa posset assequi; [p] aut posteà Futura sunt; si quæ Prædictione egeant, ac Nunciatione *divinâ*. Nam omnia Videre, *tàm Sequentia, quàm Antegressa, ex omnium consensu*, tribuimus Diis; *qui quæ libuerit, mortalibus patefaciunt*. 13. [q] In ipsis autem *Fabulæ* Rebus, nihil Absque Ratione *, aut *supra fidem* inesse volumus. [r] Sin minùs, *eâ in parte ponatur, quæ* Extra Tragœdiam *est*; Velut, illud in Oedipode Sophoclis; *ubì fingitur Tyrannus, modum, quo periisset Laïus, nescivisse*. 14. [z] Quoniam autem Tragœdia, Meliorum Imitatio est: *(ut Comœdia, Sequiorum)* [s] Fictores imaginum Bonos imitari debemus; qui, cùm *singulis suam* propriamque dent formam, faciendo similes; *quantum res patitur*, Pulchriores Fingunt: Ita et *Poëta*, dùm imitatur iracundos, Socordes, aliisque id genus Moribus imbutos; *summum potiùs* Probitatis

[p] Ut Futura, præmonentur.

[q] Nusquàm autem in iis, quæ intra Fabulam sunt, et in scena dramaticè aguntur. Siquidem illic nihil quicquam Absoni ut repræsentes, liceat.

* *Cap.* 17.

[r] Aut siquid istiusmodi maculæ necessarium sit: (ut in Œdipode, Cædes Laii, &c.) idem, ut extra Actionem gestum, narrari, non coràm agi oporteat.

[z] Præcept. pars prior: In Morib. delineandis: ut singula, quantum potest, perducantur *ad summam:* quò exemplar quoddam et quasi Idea procedat Morum:

[s] Idque exemplo pictorum patet; apud Platon. in Sophista.

Exemplar

Exemplar faciet, quàm Asperitatis Morum: velut, Achillem *non Iracundum &c. Sed Magnanimitatis Exemplar quoddam finxêre*, Agatho, et Homerus. 15. [t] Ergo hæc *ut in Rebus, ità in Moribus* observanda sunt; et adhæc, *Doctrinæ* illæ, quæ Sensus attingunt *oculorum auriumque*; quos Poëtico *studio* Comitari necesse est; *ut ne quid spectandum, audiendumve præbeatur, quod non responderit Sententiis.* Etenim secundùm ipsas, *nisi acritèr animadversæ fuerint*, sæpenumerò peccare solent, *existimationisque jacturam facere.* Dictum autem est satis de ipsis, in editis *earundem* libris.

[t] Pars posterior: Quemadmodum in Fabulâ ità, et in Moribus, ut nequid Absoni, oscitanter inculces; quod spectantium repugnet oculis auribusque.

CAP.

CAP. IX. CAP. XVI.

De Agnitionum Speciebus.

Agnitio, (quæ Perplexæ Fabulæ pars fuit ;) Generali ratione superiùs definita est, cap. 5. Differentias ejus complures, quià nec breviter ibidem, nec alibì importune potuit interponere, (ne confusiorem redderet Methodum ;) hic tandem seorsìm explicare maluit. Cùm igitur multum illæ honoris Poëmati adjungant ; præsertìm ea, quæ maximè ingeniosa Agnitio est, artisque plena ; Idcircò, expositis Differentiis singulis, à par. 1[a] *; Quæ omnium potissimæ ; Quæque huic succedanea sit ; habes à part.* 14 *: ut posthabitis cæteris, cùm id facere possis, eam potissimum consectêre, quam voles.*

PERSONA verò, *quæ diù fefellit*, Agnitio, quid sit, dictum est prius. [a] Species autem Agnitionis, *hæ sunt :* [1] Prima quidem, (quæ minimè artificiosa est ; et quâ plerique, præ *subtilioris viæ* penuria, utuntur) *est illa,*

[a] *Agnoscendi* eum, quem diu nescias, sicut et cognoscendi, viæ quatuor.

[1] *Simplex* (eorum scil. qui procudere meliora nesciunt) per *Visibiles Notas :*

quæ per SIGNA fit: 2. [b] Quorum alia, ſunt Innata; veluti, Lancea, quam *Thebis*, Terrigenarum familia, *in cute* geſtat, *tanquàm Indicium Originis ſuæ:* Aut Stellulæ *à primo ortu impreſſæ*; quales in *Fabulâ* Thyeſte, *fingit* Carcinus: [c] Alia Adventitia, *atque aſſumpta:* et ex his, [2] quædam, In Corpore *ſita*; velutì cicatrices, *ex ictu:* [3] Quædam, Extra; *ut* torques *in collo:* Et, velut, *in Tragœdia* Tyrone, per Cunabulum, *in quo infans cubuit.* 3. [d] Licet autem, his *omnibus*, aliàs Meliùs uti, aliàs Deteriùs; veluti, Ulyſſes *ab apro in crure vulneratus*; per cicatricem, alitèr agnitus eſt ab *Euryclëa* Nutrice, *quæ Caſu eum reperit*; [e] alitèr à ſubulcis; *quibus credere nolentibus Ipſe Aperuit ſe.* 4. [f] Nam illæ quæ Fidei *adhibentur Faciendæ* causâ, Artificii Expertes ſunt nimis: *ut, quæ ab Ulyſſe, Subulcis*; et *cæteræ* id genus univerſæ. 5[a]. [g] Quæ

[b] Quarum differentiæ 3:

[1] Aliæ nobiſcum Natæ, ſeu *Ingenitæ*.

[c] Aliæ, poſteà partæ: ex quibus, 2. Quædam, ſubindè *inhærent* corpori;

[3] Quædam, *extrinſecus* advenêre.

[d] Harum omnium uſus atque exercitatio, poëtis, 2[x]: Poteſt enim fieri, ut, qui ignoratur, vel Fortuitò, præterque opinionem ipſius, agnoſcatur: ut Ulyſſes, ab Euryclëa; Odyſſ. 20.

[e] Vel conſultò, ſe palàm faciat: ut Ulyſſes, ſubulcis; Odyſſ. 8.

[f] Quarum poſterior, parùm artificioſa ratio:

[g] Prior illa, peringenioſè adhibita.

vero

vero ex Peripetia, *non meditatò adducuntur*, (ut quæ *ab Euryclia* in Niptris) Meliores. 6. [g] Secundo loco sunt *illæ*, quæ *ipsius* Poëtæ *studio* FACTÆ. Ideoque non *penitus* artificii expertes: velut, Orestes, in Iphigenia, sororem agnovit *ex Commento Poëtæ, et mox* agnitus *est* ab ipsa, *Deteriore viâ:* Hæc quidem, per Epistolam, *quam dederat illi portandam in Græciam:* 7. [i] Ille, per Signorum Concursum, *Poëtæ arbitratu Fictum.* Itaquè *Orestes, sorori suæ*, quæ Jubet Poëta, dicit; non *quæ Textus Rerum cogit, et* Fabula: 8. [k] Quamobrem, *nè valdè probetur hæc Ratio*, ab eo, (quod dixi *) Peccato non longè abest: *Ex iis enim quibus se indicavit Orestes*, quædam licebat ponere *ante oculos, sororique memoriam refricare.* 9. [l] Et in Sophoclis Tereo; Radii Textorii Vox *in tela depicta, Philomelæ*

[g] Species; Poëtæ *Arbitratu Confuta*; ex signis aliisve rebus: quarum

[h] Exemplum 1[m]. est ex Euripide; ubi Agnitio una, est Iphigeniæ apud Orestem: quæ, quià insperatò fit, plena est artis:

[i] Altera, est hujus apud illam; poëtæ fabricata arbitrio, non inopinatò edita;

[k] Ideoquè hæc proximè abest à vitioso agnoscendi modo; par. 3.

* *Par.* 3.

[l] Secundum exemplum ex Sophoclis Tereo. Ubi Philomela, querelam suam acu depingens, (versib. tamen à Poëta confictis,) Agnitionem facit.

elinguis calamitatem enarrat. 10. [3] Tertia *Agnitio est* quæ per MEMORIAM *fit*; cùm, *qui Agnosci debet, rem aliquam nunc* Spectando, *aliud* quid *Prius* Senserit, *i. e. in Memoriam revocet:* [m] ut, quæ in Cypriis, Tragœdia Dicæogenis: Dùm enim picturam videret, in fletum prorupit. 11. [n] Et quæ in Alcinoi Apologo *per Auditum fit:* cùm enim Citharœdus *Trojanum bellum caneret, Ulysses id* Audiens, *suarumque rerum* recordatus, Lacrymavit; undè Agnitus est *ab Alcinoo*. 12. [4] Quarta est, quæ ex SYLLOGISMO *existit:* velut, [1] in *Choëphoris Æschyli; Electra, cùm fratris Orestis cæsariem, sui similem invenisset, argumentata est;* "*Quòd sui Similis quidam venit:* "*Atqui similis nemo, quàm Orestes:* Ergo, *Iste* "*venit*." [2] Et illa Polyïdæ Sophistæ, de Iphigenia *Dianæ jam Sacerdote, cui frater, ex Syllogismo agnitus fuit:* Verisimile namque *erat* Orestem, *cùm ad aram duceretur*, ratiocinatum esse: "*In illis terris, et sororem immolatam*

[3] Species, usu venit interventu *memoriæ:* Cùm quis exindè agnoscitur, quòd præteritorum recordatione ploret, rideat, &c. interim scil. dùm rem præsentem aliquam

[m] Vel coràm cernat:

[n] Vel recitatam audiat: ut Ulysses Odyss. 8.

[4] Species, *Ratiocinationis* operâ nititur: quam dùm adducit quispiam, eâdem operâ Agnitionem sui præbet. Ut,

[1] Orestes, ab Electra agnoscitur ad Agamemnonis bustum: Argumento scil. à similitudine vultus:

"*fuisse*,

"*fuisse, et Ipsi quoque, ut immoletur, accidere.*" [3] Et in Tydeo Theodectis: *ubi pater quidam, hoc Syllogismo questus est:* "*Quòd, cùm venisset,* "*ut inventurus filium, ipse periit.*" [4] Et quæ in Phinidibus *Æschyli:* Cùm enim locum illæ vidissent, ratiocinando collegêre Fati Vim: "*Ibi ut morerentur, statutam esse: quoniam ibi-*"*dem olim infantes fuissent expositæ.* 13. [o] Est etiam quædam Composita *Agnitio, quæ* una *fit* ex PARALOGISMO Theatri: Velut in Ulysse Falso Nuncio; Hic enim "*Illum (si* "*verus sit Ulysses) cogniturum esse* dixit, *Ulyssis* "*arcum, quem nondùm viderat:*" Ille verò, quasì per arcum, *se* agniturus esset; hoc ipso Paralogismum fecit. ¶ 14. [p] Omnium autem Præstantissima Agnitio est, quæ *paulatim*

[2] Orestes ab Iphigenia: Is enim cùm aris Dianæ, cui illa ministrabat, admoveretur; exclamat: (" O fatum nostræ ini-" quum familiæ: Soror mactata est, &c.") Argumentum, ex communibus ipsorum fortunis.

[3] Sic pater filium quæritans, cùm periclitaretur ipse, inclamat. " Veni, salutem filio daturus, amisi propriam. Argu-" mento, ab insperato eventu."

[4] Et filiæ Phinei regis, (ejus qui oculis orbatus fuit &c.) argumentantur à loco.

[o] Huc refer Agnitionem, quæ Syllogismo Vero nititur, juxtáque Falso. Ut, siquis quò Ulyssem dignoscat, syllogismum proposuerit de illius Arcu: (Alter autem, se Ulyssem esse, affirmet: quià *illius Arcum novit* :) Fallacia est, ex Omissione Modi, qui adjiciendus erat: [*Novit, etiamsi non videat.*]

[p] Collatio specier. dict. Cæteris anteponimus eam, quæ ex Actione ducitur: modò illic unâ insit Peripetia, &c. (Qualis fuit

ex Ipsis Rebus enascitur; cùm ex Verisimilibus *seriatìm ductis*, *magna* fit *et illius*, *qui Agnoscit*, *et eorum*, *qui Audiunt*, consternatio: [q] *velut* in Sophoclis Oedipode Tyranno; [r] *et* *Euripidis* Iphigenia. Nam literas eam mittere voluisse Verisimile fuit, *cùm occasionem nacta esset: Hæc inquam, Omnium Optima.* 15. [k] Tales enim solæ, sine Signis *à Poëta* Factis *procedunt*; et sine Torquibus *in collo*, *reliquisque Externis*. 16. [r] Secundæ ab his *censendæ*, quæ Syllogismo fiunt; *quæ tametsi Signis aliquatenùs utantur*, *ex Rerum tamen Serie*, *ultrà quàm Species Tertia*, *videntur accidere*.

fuit prior modus Speciei Secundæ, par. 6. Nec non speciei primæ tractatio prior: par. 5.)

[q] Cur autem talis præferenda? Quià longissimè abest à pessimis: i. e. Signis Excogitatis, par. 7[a]. vel Ineptè Adhibitis, par. quarta.

[r] Speciei quartæ secundas damus: (Quià quodammodò ex Rerum Serie pendet:) tertias tertiæ. Deniquè infimum locum fictitiis illis speciei secundæ, et futilibus primæ.

CAP.

CAP. X. CAP. XVII.

De Norma, seu Praxi Tragica.

Hujusque Principia, seu Θεωρία *Tragica. Restat Exercitatio, quam Praxin dicimus: quâ Poëta in Cellula sedens, priusquam se in Theatrum det, ad Exarandum Opus accingat sese. Præceptionum igitur, quarum se cancellis circumscribere oportet, Duo spectamus Genera. Unum, de Fabula et Moribus: in quibus concinnandis, bina tempora, imprimis notanda; Primum, quo Poëta ad Fabulam Extruendam se parat. à part.* 1. *Secundum, In ipsa Extructione, atque Episodiorum Adjectione; à par.* 4. *Alterum Præceptionum genus, est de Tragœdia ipsa: Ubi primo, Præmissis ejus partibus, à part.* 10; *et Speciebus, à part.* 14; *Alia; De Speciebus præcepta dat, part.* 19; *Alia, ex Partibus ducit, à part.* 20. *Deindè, Locos quosdam Tragœdiæ percurrit adnotatu dignos: unum, de Episodiis, à part.* 22; *Alterum, de Verisimili in Tragœdiis, à part.* 24; *tertium, de Choro, à part.* 26.

OPORTET autem [a] Fabulas *tuas* Constituere, atque Elocutionis *ornatu* Al-

[a] *A principio* fabulam texenti verbisque expolienti, Præcept. duo:

laborare,

laborare, [1] quàm maximè *ipsas* Ante Oculos Ponendo: Per hanc enim *Collocationem*, evidentissimè perspiciens, tanquàm Rebus ipsis, dùm geruntur, intersis; invenies *planè* id, quod *ubiquè* Decet: minimequè te fallent Subcontraria. [b] Atque huic rei signo est, quod Carcino datur vitio *in Fabula*. Amphiaraus enim è templo, *ubi se occuluisset, secretò* exibat: * Quod *quidem*, cùm spectatorum nemo videret, *Extra Theatrum facilè* latere potuit: In Scena verò, *id faciens*, lapsus *atque explosus* est, quippè ægrè ferentibus id Spectatoribus. 2. [2] Quantum autem potest, etiam Figuris Actionis *apud teipsum* Allaborando *et agendo*, Fabulam Fingas; *ut in personas eas, quas imitaris conversus, tanquàm illi ipsi fias.* [c] Eorum enim qui pari naturâ *inge-*

[1] Ut Re tibi integrâ, Personisque *ante oculos* subjectis, Spectator tibi ipsi intersis, vitiaque omnia detegas, quasi judex acerrimus tui.

[b] Itaquè, (hoc operæ neglecto,) commentum Carcini, quamvis domi elegantèr contextum, in theatro jacuit, pessimequè acceptum fuit.

* *Quod poetam Carcinum latuit, cum rem suis ipse non subjiciebat oculis.*

[2] Præcept. Ne verbis tantùm, (dùm scribis,) sed et *corporis Gestu*, singulos Motus ipse apud te excites et propè insitos habeas: adeoquè illuc te totum transferas, ut quasi tui oblitus, vere te illum putes esse.

[c] Rat. quià id, quod Spectantem maximoperè moveat, perficiunt animi tui motus.

nioque

nioque præditi, ad persuadendum accedunt; qui Perturbationibus Moti, persuadendo plus valent *quàm qui Sedato Animo dicunt:* [d] Unde et fluctuare *rès* facit, is qui *ipse* fluctuat; [e] et ad iram concitat is, qui excandescit ipse, veracissimâ viâ. 3. [f] Quamobrem Poëtica, ingeniosi * est *hominis*, vel *saltèm (ut Plato)* Furore Correpti. Ex his enim illi, *ut cera*, formas *scenicas* induere apti sunt; hi verò, *ob Phantasiæ vim, in aliena persona*, extra sese positi. ¶ 4. [g] Et [1] Argumenta, tùm quibus Anteà Factis utitur, tùm quæ Denuò Confingit ipse, Exponere Universìm † oportet; [2] atque ità *mox* Episodia, *(quæ adventitia sunt)* suis locis accommodare atque inserere. 5. [h] Dico verò, Universale, *ab omni circumstantia sejunctum*, ità spectari: velut, in Iphige-

[d] Sive Res ipsas oratione imitêre:

[e] Sive Personarum Mores et Adfectus.

[f] Corollar. Poëticam arripiunt alii ex acumine; alii, furore divino: Quippè illos ingenii dexteritas, quidlibet imitari facit: hi, (non quià sapientiâ ducti) suis exuti, in alienis sensibus vivunt.

* 3. *Rhet. cap. 7. pa.* 12.

[g] *Inter extruendam Fabulam*, atque Episodia; præcept. geminum: ut

[1] Universale Argumentum, summaque Fabulæ, quasi primis lineamentis ducatur.

† *Cap. 7. cap.* 22.

[2] Mox egressionibus insertis, extendatur Fabulæ Corpus.

[h] Prior pars, illustr. exemplo Iphigeniæ in Tauris. Cujus Summaria Constitutio, (omnibus locorum, personarum, adeo-

nia: "*Cùm ante aras constituta esset quædam* "*virgo, ut immolaretur; clanculumque ex im-* "*molantium conspectu surrepta; subindè compor-* "*tata in aliam Regionem, in qua lex erat, hos-* "*pites Deæ immolare; ejus Sacri ministerio* "*præposita est. Procedente tempore contigit,* "*ut Sacerdotis eò se conferret Frater.* [i] Quam "ob causam? *Quia responsum dedit Deus, ut* "*propter quandam certè illûc accederet. Ea* "*verò,* Extra Universale *est.*" [k] At cur ita *insupèr*; Id quidem *omninò est* Extra Fabulam. "*Cùm verò venisset, et captivus factus esset;* "*dùm jam immolandus duceretur,* [l] *eum Soror* "*Agnovit:*" sive eo modo, quo Euripides *agnoscere fecit, (ex Literis Datis)* [m] *sive eo, quo Polyïdes* *; dùm, *Frater,* ex verisimili: inquit "*Non solùm, Sorori, sed et sibi, ut immo-* "*letur, fatale essè:* [n] *ex quo utriquè affulsit*

que causarum, consiliorum, cæterisque circumstantiis nudata,) perinde se hìc habet, ac apud Rhetoras θέσις, i. e. Infinita Quæstio.

[i] In hâc Generali ἐκθέσει: Causa veniendi (ut expiaret insaniam,) posteà videnda: quià peculiare Episodium est.

[k] Causa, cur insanus? (ob cædem maternam:) nusquam attingenda: ne Multiplex, pluriumque dierum fiat Actio.

[l] Agnitio, utroque modo confingi potest, vel ut Frater, Sororem agnoscat:

[m] Vel ut illa, Fratrem.

* *Cap.* 9.

[n] Peripetia est, Utriusque Salus.

"*salus*

"*salus ac felicitas.*" 6. [o] Post hanc autem *Generalem Expositionem*, cùm *Personarum* jam Nomina imposueris *, Episodia *statim* inserere *oportet*. 7. [p] Atque hæc *imprimis*, Quo Pacto Propria † sint, *Actionique Conjuncta*, considerandum est: [q] velut in Persona Orestis *est*, [1] et Insania, ob quam *à pastoribus* captus, *et ad Thoantem regem, ut immolaretur, ductus* fuit; [2] et Salus *ei comparata*, per *simulacbri* expiationem, *quam Iphigenia astutè commenta est*: 8. [r] Ac in Dramatibus quidem, Episodia Concisa *breviaque sunt*: 9. [s] Epopœïa *contrà*, horum *Longitudine* producitur ‡. [t] Odysseæ

[o] Posterior præcepti pars: ut Nominibus Personarum impositis, subinde Episodia intexas.

* *Cap.* 4.

[p] Qualia (ut *universim* agam,) non captanda è longinquo, sed è propriis rerum circumstantiis sigillatim ducenda: Ità ut proximè præcedant vel subsequantur ipsas.

† *Cap.* 4.

[q] Sic in exemplo: Episodia, duo sunt, personæ Orestis conjuncta:

Primum. Secundum.

[r] *Speciatim*, In Poëmatis unius diei (Tragicis, Comicis, &c.) brevia illa esse par est:

[s] In Epicis (quæ in plures dies excurrunt) plura et prolixiora.

‡ *De Longitud. Epicæ*, *c.* 2. & *cap.* 15.

[t] Ex. gr. Odysseæ [1] Argumentum seu Fabula Nuda, elicitur ex Odyss. lib. primo, Secundo, Quarto, Sexto-decimo, Vicesimo tertio.

namque Argumentum, *ut suâ vi, itàs* ampliùs etiam *Episodiorum operâ*, longum est. "*Cùm* "*quidam multos per annos peregrè profectus es-* "*set, à Neptuno, quasì insidiante, observatus;* "*et Sociis vario exitio extinctis, solus superstes;* "[2] Adhæc, *Cùm sic se haberent res domi,* [4] *ut* "*opes omnes absumerentur à Procis, et Filius* "*insidiis peteretur;* [15] *in hoc statu suarum re-* "*rum, ipse tempestatibus actus domum venit;* "[23] *Cùmque aliquos è suis Agnovisset, Procos vi* "*adortus, ipse evasit sospes, inimicos exitio per-* "*didit.*" Atque hoc quidem *Argumentum, Fabulæ ejus* peculiare est; *quod paucis hisce absolvitur;* [2] Reliqua verò, *sunt* Episodia; *ut in tanto Poëmate, Multa illa quidem et Prolixa.*

CAP. XVIII.

¶ 10. [a] Omnis autem Tragœdiæ, *(Complicatæ an Simplicis?)* una quidem Pars est Nexus; *(quæ Connexio, Confusioque rerum dicitur)* Altera, *Nodi illius paulatìm facta* SOLUTIO. Ac ea quidem, quæ ut Extra *Actionem Facta, supponuntur*, et pars etiam eo-

[2] Episodia verò, illa sunt, quæ per totam Odyss. sparsim disseminata.

[a] *In Tragœdia totâ*, (ne, Quid Agendum, nescias) prælibanda duo.

[1] *Partes* ejus *Integrantes* esse duas: Quarum una, Connexio rerum, (quæ et πλοκὴ, Plicatio;) Altera, difficultatum Solutio.

rum,

rum, quæ Intra *eandem continentur*, plerumquè *sunt* Nexus; Reliquum verò *omne*, *(sive Factum seu Faciendum) est* Solutio. 11. [x] Dico autem Nexum esse eum, qui à Principio, ad hanc usquè *deducitur* Partem, *quæ Postrema est*; ex qua Mutatio Fortunæ, fit in Prosperam, *vel Adversam*; *cùm priùs contrà res esset*: 12. [y] Solutionem verò, quæ à Principio *illius* Mutationis, *seu Transitûs*, *pertingit* usque ad Finem Fabulæ: 13. [z] Ut in Lynceo * Theodectis; Nexus sunt, ea quæ *Extra Scenam* priùs gesta sunt; et pueri *Ityös* Acceptio, *seu deprehensio*, *à Philomela et Progne*. [z] Solutio verò, *incipit* à Crimine Cædis, *(quod Dryanti Tereï fratri objectum fuit) et protrahitur* usquè ad *Fabulæ* Finem: ¶ 14. [a] Tragœdiæ verò Species †, sunt quatuor: (Tot enim etiam Partes, seu *res Præcipuæ*, *in Tragædia superiùs* dictæ sunt) 15. [1] Una quidem IMPLEXA,

[x] Nexus, quid: [y] Solutio, quid:

[z] Exemplo (quià Lynceus periit) fit Œdipus tyrannus: Cui Nexus procedit usque ad Jocastæ narrationem de cæde Laii: "Οἷον μ' ἀκούσαντ' ἀρτίως." * *Cap.* 5.

[z] Solutio exinde orditur, mutatâ jam fortunâ Œdip. Tandemque est Exodus: Ubi se excæcat Œdipus, Jocasta suspendit, &c.

[a] *Species Tragœdiæ*, (ratione Fabulæ et Morum) quatuor sunt: Ad quarum aliquam, dùm scribis, te referas necesse est.

† *Cap.* 15. ‡ *Cap.* 5. & *cap.* 8.

[1] Præstantissima quidem, *Implexa*: Cui Peripetia atque Agnitio inest; De quib. cap. 5.

cujus

cujus Totum *Summaque vis* eſt Peripetia, et Agnitio: 16. [2] Altera verò, PATHETICA, *cujus Summa vis et elegantia, eſt in Perpeſſionibus acerbis:* velut Ajaces, et Ixiones, *Sophoclis, Euripidis, et aliorum.* 17. [3] Tertia, MORALIS, *quæ magna ex parte* Mores Bonos *egregiè exprimit:* velut *Fabula* Phthiotides; *quæ mulieres fuêre caſtæ*; et Peleus, *qui vir ſanctus, et diis charus.* 18. [4] Quarta *ſpecies,* [SIMPLEX] *Et eodem tenore, ab initio ad exitum perducta:* velut *Æſchyli* Phorcides, *i. e. tres Gorgones ſorores*; et Prometheus: *in quibus Dii colloquentes inducuntur.* Et quæcunque *ſunt de Perſonis, et Rebus* apud inferos. ¶ 19. [b] Ac Omnia quidem *hæc* maximoperè enitendum, ut habeas *in promptu, paritérque excellas in Singulis:* Sin minùs, *ſaltèm* Maxima et Plurima, *ſi quâ poſſis:* [c] *idque* cùm in aliis, tùm *præſertìm,* quòd ætate hâc *maledicâ* arri-

[2] *Pathetica:* cui πάθη, i. e. Calamitates atroces: De quib. cap. 5.

[3] *Moralis:* quæ tota eſt in Moribus bonis. De quib. c. 8.

[4] *Simplex,* eaque deterrima: quippè cujus Fabula nuda eſt, abſque Agnitione et Peripetiâ: De quâ, cap. 5.

[b] Ex *Specieb.* Tragœdiæ præcept. Poëtæ id operæ navandum; Ne unicâ Tragœdiæ Specie: ſed (quod ſummi ingenii eſt,) in ſingulis, aut quàm plurimis ſuperior ſit.

[c] Neque enim id hodiè tàm palmâ dignum; quàm his moribus neceſſarium. Quem enim unquam alliciet is, qui uno tantùm glorietur genere? Niſi triumphet adæquè in ſingulis, ecquis putet eſſe tantilli?

piant

piant *homines, quæ possunt,* ad criminandos Poëtas. Cùm enim secundùm quamque Speciem probati *jam* existant Poëtæ; quo *singuli* excellunt bono, eo nisi singulos superet unusquisque, haud *satis* dignum putant. ¶ 20. [d] Tragœdiam verò etiam Diversam Eandemvè appellare par est, nihil fortassè ob Fabulam: *(quippè quæ, Eadem potest esse, Tragœdiis interìm Diversis.)* Verùm hoc, *(ut Eadem sit) contingit in iis,* quarum eadem Plicatio * ac Solutio; *contraquè Diversa in iis, quarum Nexus, Solutioque Diversa.* 21. [a] Multi autem, cùm *Fabulam* Benè Plicârint, *posteà remissis ingenii viribus,* Solvunt Malè. Verùm Ambas *adæquè (Solutionem ac Nexum) summâ perpoliri diligentiâ,* semperque cum plausu oportet excipi. ¶ 22. [e] Opus autem est recordari, quod sæpè monui; nec *committere* ut

[d] Ex *partib.* Tragœdiæ præcept.

[a] Cum alii Poëtæ, consimilem antehâc tractârint fabulam; (Ajacem, Ixionem, &c.) Potes tu exindè, vel eandem Tragœdiam recudere vel diversam. Eandem si eodem nexu ac solutione retentis; Diversam, si demutatis.

* *De qua supr.*

[a] Præcept. Industrii poëtæ est, non modò ut Nexu Faciendo, sed et Nodo Expediendo, excellat; Qui verò, laboris fugâ, in extremâ parte, i. e. Solutione defecerit; Inertisnè id veriùs sit, an Insipidi atque Inepti?

[e] De *locis quibusd.* Tragœdiæ, Præcept. Tria: primum, de Fabula. Ne Tragœdiæ tuæ *Constitutio,* sit Prolixa et multiplex, i. e. ex pluribus insertis Fabulis conflata.

Tragœdia,

Tragœdia, Constitutio fiat Epica*: Epicam dico eam, quæ ex Multis Fabulis constat; veluti, si quis ex tota Iliadis Fabula, *(cui Tragicæ Actiones insunt multæ) Tragœdiam* concinnârit *Unam*. Illîc enim, ob Longitudinem *Operis*, congruentem *quoquè* magnitudinem *sibi* Singulæ assumunt Partes, *quo et inter sese, et cum toto mirificè quadrent*. In Dramatibus, longè præter existimationem accidet; *Siquis tàm Angustis Terminis, tàm grandes putet partes coërceri*. 23. [f] *Cui rei signum est, quòd* quicunque Totum Ilii Exidium †, (non singulas partes) in Unâ fecêre *Tragœdia (singulis, quæ illîc accidêre enumeratis)* Sicut Euripides, qui Nioben *Integram Fecit*; non ut Æschylus, *qui Sejunxit*; vel *medio in opere* exploduntur *è Scenâ*; vel, *si in contentionem res venerit*, infelicitèr, *et sine laude* certant. [g] Siquidem etiam Agatho, *qui reliquis abstinere vitiis potuit*, ob hoc solùm *aliquando* explosus est. ¶ 24. [a] In Peripetiis

* *Cap*. 2. & *cap*. 4. & *infra*.

[f] Rat. dict. à Poëtarum fortunâ in Contentionibus Theatricis: Quibus Tragœdiæ prolixitas, fabularumque varietas; quotiès usuvenerit, totiès ipsi spectantium omnium judicio improbati, cecidêre.

† *Cap*. 5. & *cap*. 18.

[g] Quorum, ut culpam, ità et aleam subiit, etiam acutissimus Agatho: Cui eo nomine, non "*recto steterit Fabula talo*."

[a] Præcept. *de Admirabili*: In Peripetiis, casibusque acerbis, Consternatio spectatorum, per Verisimile semper fit: (cap. 5.) Interdum

autem, *(quibus Ingentes Mutationes insunt)* atque in Actionibus Simplicibus, affectant *Poëtæ*, quæ volunt, per Admirabile: *Siquidèm* et *hæc ratio*, Tragicum sapit; et Sensum Tangit Humanitatis communis. [h] Est autem hoc (quod *Admirabile dico*) *ut*, quandò *quis Astutè* Sapiens, sed vitio *affinis*, *ab Inscito* deceptus *fuerit*; ut Sisyphus *Æschyli:* [i] et Fortis quidem, sed *idem* injustus, *ab homine ignavo* superatus sit; *ut Oenomaus*. 25. [k] Atque *Admirabile* hoc, *tametsi Verisimili pugnare credas, est tamen* etiam Verisimile: *non aliàs, quàm* ut Agatho dicit:

" *Verisimile enim est, multa fieri, etiam Præ-*
" *ter Verisimile.*"

¶ 26. [3] Quin et [1] Chorus, *quantumvis populum repræsentet*, de Histrionibus censetur Unus; [2] nec *adventitium quid esse*, *sed ut* Pars

Interdum (quod eodem redit) per Miraculosum et Admirabile.

[h] Velut: si fraudetur Callidus:

[i] Fortis superetur.

[k] Quanquam enim τὸ θαυμαστὸν, adversari videatur τῷ εἰκότι: Id tamen secùs fit: cùm et id (quod Admirabile) verisimile dicamus. Non Simpliciter quidem, (quale plerumque solet fieri) sed verisimile quoddam, seu secundùm quid.

[3] Præcept. *de Choro*, trimembri.

[1] Ut, quamvis Grex quidam numerosus sit, pro histrione tamen habeatur uno:

[2] Nihilque fabuletur, quod à Fabula disjunctum sit:

totius *Fabulæ*; [k] atque Actione, *(quò Fabula ad Finem veniat)* Unà Contendere: non, ut apud Euripidem, *qui interdùm ea dicit, quæ alius quivis posset*; sed ut apud Sophoclem, *ubì semper ea, quæ ipsum decent.*

27. [l] Reliquis autem *Tragicis, (quorum alia ratio)* Partes *Chori*, quæ *à Magistratu* datæ, nihilo magis sunt Fabulæ *illius*, quàm alterius *cujusvis* Tragœdiæ. [m] Quamobrem ætate nostrâ, Embolima, *i. e. Inserta quædam*, canunt: quorum quidem primus inventor fuit Agatho. Quanquam, Quid interest, siquis Embolima cantet, an ex uno *Poëmate* in aliud *Disceptationem aliquam* transmoveat, aut *etiam* Episodium Integrum? *Quæ quàm absurda sint, nemo ignorat.*

[k] Ut reliquis actoribus operam det, lugendo, favendo, consilium dando, &c. quò Fabula perducatur ad exitum suum.

[l] Explodenda ergo veterum ratio; quorum Choris is sermo aliquandò datus, qui à re proposita alienus, idemque communis.

[m] Nec absimili exemplo lapsi sunt hodierni poëtæ: Qui Sermonis illius loco, inducunt cantilenæ Choricæ genus (quod Intercalare appellant) de extrinsecis rebus, atque ab Actione sejunctis.

CAP.

CAP. XIX.

Tractatus de Sentententia *et* Elocutione.

CAP. XI.

De Sententia.

Sententia, (quæ Græcè, διάνοια, non γνώμη,) Quid ſit, par. 2[a]*: et Quæ ejus Munera, ac Partes, à par.* 2[a]. *Theorema, de Rebus, quæ in Scenam veniunt; et de Sententiis, par.* 3[a].

AC de aliis quidem *(Fabulâ ſcil. Moribuſque)* Jam dictum eſt. Supereſt porrò de Elocutione, *animique* Sententia dicere. ¶ 2. [a] Ac quæ Sententiam attingunt, Rhetoricis libris *comprehenſa, nunc* Poſita Sunto: Hæc enim *diſceptare,* illiùs proprium eſt potiùs, *quàm hujus* Methodi. [b] Sententiæ autem adjudicantur * ea, quæ per Orationem *Poëtæ confici, ac* comparari opus eſt. 3. [a] Eorum verò Partes ſunt, tùm *Obſcura* Demon-

[a] Sententia, ſeu Ratiocinatio Enthymematica, Rhetor. lib. 1. & 2. copiosè tractata eſt:

[b] Nunc, paucis attingenda: viz. 1. Sententia, quid.

* *Cap.* 3. [a] Officia et partes ejus, quæ.

 ſtrare,

ſtrare, et *Adverſantia* Diſſolvere; tùm Affectus *Movere*; ut Miſericordiam, metum, iram, et id genus alia; tùm porrò Amplificare *exilia*, *magna* Diminuere. ¶ 4. [c] Perſpicuum autem eſt, etiam in Rebus *ſeu Fabulâ, non minùs, quàm in Sententiis*, ab iiſdem Formis *Lociſque*, id quod uſui ſit, ſumendum eſſe; quandò ea, *quæ propoſueris*, Miſerabilia, Gravia, Magna, aut Veriſimilia efficere, opus fuerit: [d] Id ſolùm Diſcriminis ineſt, quòd *Res* quidem ipſas, *Formarum vi*, (ſine Docentis opera) Tales Apparere oportet; [e] Quæ verò in Oratione *poſita ſunt*, à Dicente Tales Comparari, et per Orationem fieri: Quod enim Dicenti foret munus, ſi *ſolo Formarum uſu* Apparerent illi jucunda, nec per Orationem *(i. e. Inventionem) efficerentur talia?*

[c] Theorem. de Sententiarum Formis, ſeu Communibus Locis, Eoſdem ſcil. tam Rebus ipſis, quàm Sententiis Poëticis inſervire;

[d] Differre, penes earum Inventionem et Uſum, Res ex ſolo Formarum Uſu, Magna illicò apparet, Miſeranda, Veriſimilis, ut Inventione nil egeat.

[e] Sermo poëtarum contrà. Non ſimplici formarum Uſu, ſed et Inventione nititur: Cujus vi, quicquid ad Fidem uſui ſit è propriis eruatur Locis.

De

De Elocutione Tabula.

Elocutionis Poëticæ θεωρία, 2x:

- *Una, Figuris ejus: Indicandi, Imperandi, Optandi, &c. Quæ petendæ sunt ex Histrionica, vel Pronunciandi Arte.* — Op. c. 12.
- *Altera, de Natura ipsius 2ᵉˡ. scil. et*
  - *Materia, quæ Grammaticorum præceptis innotescit: ubi*
    - *1° Quæ sint Elocutionis Partes: Elementum, Syll. &c.* — c. 12.
    - *2° Quot partium (scil. Nominum) Differentiæ:* — c. 13.
    - *3° Ex Quib. Nominum Differentiis constet Elocutionis Poëtæ Virt.* — c. 14.
  - *Formis seu Ideis: De quibus dictum fuit Rhet. lib. 3°.* — c. 14.

CAP. XII.

De Partibus Elocutionis, Literis, Syllabis, Conjunctione, Articulo, &c.

Elocutionis Figuræ, ex Arte Pronunciandi censentur; à par. prima; Natura verò, ex Grammaticorum institutis. Ex iis enim definiuntur ipsius tùm Elementa Simplicissima; Literæ et Syllabæ; à par. tertia; Tùm Partes exindè Compositæ; Conjunctio, Articulus, Nomen, et Verbum; à par. 9; *Tùm Perfectissima pars, Oratio; à part.* 16.

CONTEMPLATIONIS eorum, quæ Locutionem spectant, unum genus, est de Pronunciandi Figuris: Quas quidem *minutè* scire, est Artis Histrionicæ, aut ejus qui in hoc genere Architectonicam habet: veluti, Quid *sit* Mandatio; Quid Precatio, Narratio, Comminatio, Interrogatio, Responsio; et siquid aliud id genus. 2. [1] Ex harum enim Cognitione, vel

Pronunciandi Figuræ, (Indicandi, precandi, imperandi, &c.) Dicentis Vocem Vultumque immutant. Itaquè ab Histrionicâ tractandæ potiùs, (quâ, variè pronuncianti variè fingitur corpus) à poëtarum studio haud postulandæ.

[1] Illarum enim siquam nescias, siquâ offendas: ne id quidem, quæstiunculæ in te esse debet, nedùm crimini.

vel Ignorantiâ, in *artem* Poëticam Reprehensio expetit nulla; quæ etiam seriò curanda sit. [b] Quid enim est; cur *in iis* erratum esse quis putet, quæ Protagoras *Sophista, in Homero* vellicat? quòd *v. g.* cùm Precari se ille putet, Præcipiat *potiùs*; ubì dixit:

"*Iram Diva cane.*"——

Nam Jubere, inquit, ut faciat quid, aut ne faciat, Præceptio est: et Personæ Jubentis præstantiam notat. Quamobrem omittatur *hoc*, ut *Artis ejus, quæ vocem Format*, non Poëticæ Theorema.

CAP. XX.

¶ 3. [c] Locutionis autem omnis, [1] hæ sunt Partes, Elementum, Syllaba, Conjunctio, Nomen, Verbum, Articulus, Casus, Oratio. 4. [d] Ac Elementum quidem, Vox Individua est: 5. Non omnis *illa* quidem, sed ex qua *commodè* conflari queat Vox; quæ, *nisi quid obstiterit, ab aliquo* intelligi potest: Etenim belluarum,

[b] Itaquè Perridicula certè illa, nec Responsione digna, Protagoræ vox: "Dormitasse Homerum scil. Iliad. primo. Quasi "gestu figurâque inscitâ, non precetur Divam, ut par erat, "sed eidem superbè imperet:

"Μῆνιν ἄειδε, θεά."——

[c] Elocutionis naturam quò sapias;

[1] *Partes* ejus *Simplices*, sunt elementa et Syllabæ.

[d] *Elementum*, seu *Litera*, quid.

luarum, Individuæ sunt voces; quarum *tamen* nullam Elementum voco; *quòd neque significent quidquam, neque certâ ratione intelligantur*. 6. [e] Hujus verò *Elementi* Species, sunt Vocale, Semivocale, et Mutum. [f] Vocale, est quod sine allisu *ad partes oris*, vocem habet *per se* exauditu facilem: velut, α et ω. [g] Semivocale, quod cum ictu *et incursu ad partes oris*, vocem habet, quæ *etiam* exaudiri potest: velut, σ et ρ. [h] Mutum, quod, cum percussione *allisuque illo*, Per Se quidem, *(etiam Mutæ adjuncta)* vocem nullam habet, sed Cum Vocalibus, *(quæ vocem edunt)* hujusmodi fit, ut exaudiri possit; velut γ et δ. 7. [i] Atque hæc, *inter se* differunt, cùm [1] Figuris oris, *hoc vel illo scil. modo formati*; et locis, *(labiis, dentibus, faucibus, &c.)* tùm [2] Densitate *Aspirationis*, et Tenuitate; tùm [3] Longitudine *Temporis*, et Brevitate: præterea verò, [4] *Accentus* etiam Acumine, et Gravitate; et *eo, quod supradictis differentiis* medium *est*; *Circumflexo scil.* De quibus singulis, in Arte

[e] Literarum differentiæ, tres.
[f] Vocales: [g] Semivocales:
[h] Mutæ, seu Quietæ:
[i] Harum trium distinctiones, variæ.
[1] Quoad Oris pronunciantis formam, et locos.
[2] Quoad Spiritum.
[3] Quoad Dimensionem; quam Scansionem vocant.
[4] Quoad Accentum.

Condendorum

Condendorum Carminum contemplari docet. 8. [k] Syllaba verò, vox est significationis expers, composita ex Muta, et Vocem habente, *i. e. Vocali*, Etenim γρ sine α, Syllaba non est, sed cum α: velut, γρα. [l] Cæterùm et horum intueri differentias, *quoad formam oris, quoad Spiritum, &c.* Metricæ artis est. ¶ 9. [m] Conjunctio autem, et Vox significationis expers, quæ neque *absentiâ sui* impedit, nec *præsentiâ* facit Vocem Unam significativam; talem scil. quæ ex pluribus *Nominibus* componi apta est: et [n] *vel* in Finibus *Periodorum*, [o] vel in Medio (nisi *potiùs* [p] in Principio poni conveniat,) *collocatur:* velut, μὲν, ἤτοι, δή: vel, [q] Est vox significationis expers, quæ ex Vocibus quidem Pluribus, quàm Una, verùm Significativis *illis*, idonea est, quæ *nectendo* faciat Vocem Unam. 10. [r] Articulus, est vox significationis expers, quæ Orationis [s] Initium, aut

[k] Syllabæ, quæ.

[l] Earum (ut et literarum,) Differentiæ, variæ.

[m] *Partes ex Literis Syllabisque compositæ*, quatuor. Quarum duæ, orationem vinciunt, Conjunctio et Articulus, *Conjunctionis* definitio una à proprietate: [Quòd neque significationem det sententiæ, nec demat:] Itâ, ex modernorum opinione, 3a est:

[n] Subsequens. [o] Media. [p] Principalis.

[q] Altera; ex eo; [quòd ex pluribus vocibus unam faciat,]

[r] *Articuli* paritèr, Definitio, Una est, [quòd justo ordine disponat sententias.] Undè, Articuli (apud Grammat.) indicant,

[s] Vel Initium: προτακτικοί, Præpositivi.

[2] Finem, aut [3] Distinctionem *à cæteris* indicat; velut, *τὸ, cum dico τὸ φημὶ, τὸ περὶ, &c. Significat, has voces ab aliis distinctas esse*; vel [a] Est vox significationis expers, quæ neque *Discessu suo* impedit, nec *Adventu* facit Vocem Unam Significativam, (talem scil. quæ ex pluribus Nominibus Componi idonea sit:) [t] Et, *vel* in Finibus *Periodorum ponitur*, vel in Medio. 11. [u] Nomen, est [1] vox *ex Syllabis, Literisvè* Composita, Significandi vim habens, sine Tempore; cujus pars nulla, est Per Se Significativa. 12. Nam in Duplicibus, *seu Compositis Nominibus*, nullâ Parte eo utimur pacto, quo etiam ipsa Per Se *Separataque* significat: veluti, in *Nomine*; "Theo-"doro, *pars* Doron nihil significat: *tametsi* "*in sententiis significet, cùm Separata sit.*" 13. [2] Verbum, est vox Composita, Significativa cum Tempore, cujus *vocis* pars nulla Per Se *posita*, significat: quemadmodum etiam in

[2] Vel Finem: ὑποτακτικοὶ, Subjunctivi.

[3] Vel Rei Distinctionem.

[a] Altera; [quòd nec addat significatum orationi, nec detrahat:

[t] Et rem ipsam (quam refert) vel subsequatur; ut Subjunctivi: vel antecedat; ut Præpositivi.]

[u] Reliquæ duæ partes, significativæ sunt:

[1] *Nomen*; quod rem aliquam in Categoria contentam, simpliciter notat.

[2] *Verbum*, quod Actionem significat rei, unâ cum tempore, quo illa sit.

Nominibus.

Nominibus. 14. Nam *v. g.*. *Nomen* " Homo, vel " Album, non adsignificat Quando, *seu Actionem in Tempore*; At *verbum* " Ambulat, vel " ambulavit, adsignificat; alterum quidem, Præsens Tempus, *quandò res est:* alterum verò Præteritum, *quando fuit.* 15. [x] Casus autem est Nominis aut Verbi; [1] Unus quidem, qui *in Nominibus*, significat *aliquid* de hoc *(i. e. Genitivo, apud Græcos, Casu)* dici; vel huic, *i. e. Dativo tribui:* et quæcunque talia; [y] *In verbis autem, is qui significat Personas*; velut, " Amo, " Amas: [2] Alter verò, qui significat hoc *Nomen*, Uni, *(in Numero Singulari)* vel multis, *(in Plurali)* inesse, &c. veluti, " Homines, aut " Homo: [3] *Similiterquè in verbis*.. Alius autem Casus, Verborum *proprius*; qui *significat* ea, quæ ad *Gestum* Actionemque pertinent: velut, *quæ ad* Interrogationem, vel Præceptionem: Nam *Indicativum*, " Ambulavitne? et *Imperativum*, " Ambula, sunt Casus Verbi, secundùm has *Actio-*

[x] Nomini aut verbo, accidit Casus, isque (apud Grammat.) 3[x].

[1] Inflexio seu levis immutatio: In Nominibus, Declinatio datur.

[y] In Verbis, Personæ variatio.

[2] *Numerus*, i. e. variatio quoad ipsarum rerum Numerum, quæ nomine aut verbo illa significantur.

[3] *Conjugatio* Verbi per Modos: quæ vultum, partesque corporis, alitèr aliterquè pronunciando conformat.

tium Species *ac Modos*. ¶ 16. [a] Oratio, est Vox *ex Nominibus aliisve partibus* Composita, Significativa, cujus nonnullæ partes significant aliquid Per Se. 17. [a] Nec enim omnis Oratio, ex Verbis et Nominibus constat, (veluti Hominis Definitio; "*Animal Rationale* "*Mortale*; *est Oratio quædam, quæ ex verbo* "*non constat*) Sed contingit, sine Verbis esse "Orationem *aliquam*;" [b] verumtamen *Oratio*, partem semper quampiam significantem habebit; velut in illo, "Ambulat Cleo: *vox* Cleo, "significans est." 18. [c] Una autem est [e], Oratio duobus modis: Aut enim, quæ Unum Significat; [d] aut quæ ex pluribus *partibus* per Conjunctionem *Copulantem, Una fit*: veluti, *Poëma* "Ilias, est Conjunctione *seu aggrega*-"*tione* Una." Hominis verò *definitio, una est*, eo quòd Unum Significet.

[a] *Perfectissima Elocutionis pars, Oratio*: quam sic definit.
[a] Ut prior definitionis pars non sufficiat:
[b] Nisi adjiciatur etiam posterior.
[c] Oratio Una d'. vel Absolutè et propriè.
[e] *Lib.* περὶ ἑρμ. *cap*. 5. *Post Analyt*. *cap*. 10.
[d] Vel Secundùm quid: cùm per se multiplex sit, sed conjunctionis beneficio evadit una.

CAP.

CAP. XIII. CAP. XXI.

De Generibus Nominum variis.

Nominum Verborumque (quatenùs Poëticæ facultati conducunt) Divisiones tres: una, in Simplicia et Composita, à par. 1ª. Altera, est Subdistinctio in Propria, Linguas, Translata, &c. à par. 4ª. Tertia est Nominum tantùm, in Masculina, Fœminina, et Neutra, à par. 21.

NOMINIS autem *laté accepti* [1] Species, *(quæ in Usu frequentiori) duæ sunt:* [a] Unum quidem, Simplex *est*; quod *(ut definiam)* constat ex Partibus Non Significantibus; *scil. Literis, vel Syllabis*; *ut "flos, terra:"* 2. [b] Alterum verò, Duplex *è Duobus Compositum*; atque hoc vel *ex partibus dissimilibus*, ex significante *scil.* et non significante; *ut "de-" "miror;"* vel ex *utrisque* significantibus constat; ut "*Altitonans.*" 3. [c] Potest verò etiam

Nominis, (ut sub eo continetur et verbum,) distinctiones, tres. 1ª, quoad partes eas, ex quibus constat;

[a] Alia, *Simplicia* sunt:

[b] Alia, *Duplicia*, i. e. Composita, seu Juncta:

[c] Alia, *Triplicia*, &c. quæ Grammaticis inferioris ætatis, Decomposita.

esse,

eſſe, et Triplex, et Quadruplex Nomen *et Multiplex*; velut, multa *ſunt* Megaliotarum *vocabula: v. g.* " Hermo Caïco Xanthus, *è tribus Fluviorum Aſiæ Nominibus junctus:* ¶ 4. [a] Omne autem Nomen, *(Simplex, ſeu Compoſitum)* eſt aut proprium; aut Lingua, *ſeu Peregrinum*, aut Tranſlatio, aut Ornatus, aut Factum, aut Protractum, vel Subtractum, vel Immutatum. 5. [1] Voco Proprium, quo *populi hujus gentis* utuntur ſinguli: 6. [2] Linguam autem, *id* quo *homines, genteſque* diverſæ. 7. Ex quo manifeſtum eſt, fieri poſſe, ut idem ſit, et Lingua et Proprium; non autem *Nationibus* iiſdem: Nam " Σίγυνον, *i. e. lanceola,*" Cypriorum ſermone eſt proprium; nobis, *(Athenienſibus)* Lingua, *ſeu Peregrinum.* 8. [3] Tranſlatio, eſt Nominis Alieni, *ex ſua in hanc ſedem* Illatio; *eaque* aut à Genere ad *indicandum* Speciem, aut *contrà*, à Specie ad Genus; aut à Specie ad Speciem; aut ſecundùm id quod ex Proportione eſt. 9. [1] Dico

[a] Eſt, ſubdiſtinctio prioris. Vocabulorum enim tàm Simplicium, quàm Compoſitorum, genera 8.

[1] *Proprium* et ſuum: κύριον. Cui reliqua omnia opponuntur, ut peregrina.

[2] *Lingua* alterius gentis: Cui opponitur proprium Nativum i. e. cum re ipsâ natum.

[3] *Tranſlatio*, μεταφορά: qua unum nomen transfertur in locum alterius: idque modis quatuor.

[1] Vel cùm nomen *generis* tranſit in locum ſpeciei. (Ut

Odyſſ.

comportari Nomen à Genere ad Speciem: velut,

"*Tunc navis ſtetit iſta mihi*"——Nam "In Portu Eſſe," "Stare quoddam eſt," ſeu "in ſtatione eſſe." 10. [2] A Specie ad Genus; velut:

"—*Jam mille decem bona fecit Ulyſſes.*"

Nam "Decem Millia, Multum quiddam "ſunt; eoque *nomine* nunc uſus eſt *Homerus* "pro Multis." 11. [3] A Specie *ad Speciem*; velut:

"—*Ære animam poſtquàm hauſerat:* et mox;
"—*Immiti inciderat ære,*"

Hic enim "Haurire," *pro* "Incidere;" et "Incidere, *pro* "Haurire dixit:" Ambo enim, "Auferre quiddam ſunt." 12. [4] Ex Proportione *eſſe* dico, [1] quando *(quatuor Nominibus ſumptis)* ſimilitèr ſe habuerit Secundum ad Primum, ac Quartum ad Tertium.

Odyſſ. ultima, Ulyſſes ad patrem pro "ὅρμηται, In portu fuit "navis, generali voce dixit: ἕστηκε, ſtetit.")

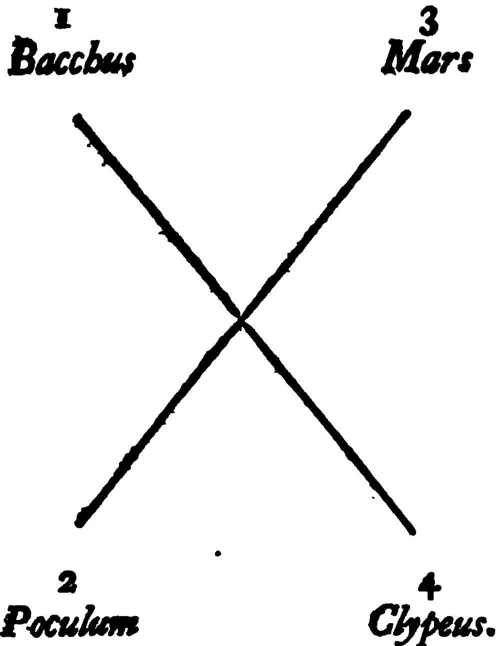
[2] Vel *Speciei* in locum generis. (Ut Iliad. 2. Græci Ulyſſem prædicant, decem millia rectè geſſiſſe, i. e. multa.)

[3] Vel *Speciei unius*, in locum alterius. (Ut "Haurire animam, pro Incidere, et vice verſâ: Hæc enim ambo continentur ſub eodem genere, ſcil. Auferre.")

[4] Vel cùm *Analoga* Nomina, (quæ ex Proportione ſe habent) mutuò inter ſeſe commutant locum. Cujus Metaphoræ ut ſis ſciens:

[1] Præmittit, Analoga, quæ.

Bacchus

[a] *Per Metaphoram* enim [1] *simpliciter* dicet *quis*, pro Secundo Quartum, aut pro Quarto Secundum. 13. [a] Et interdùm, *ei nomini*, quod *simpliciter*, PRO HOC IPSO pronunciat, adponit *quoque* illud, AD QUOD, Hoc ipsum se habet; [d] Dico autem ex. gr. Similitèr

[a] Exinde docet: In istis, Metaphoram proferri 2bus modis:
[1] Cùm unum nomen vice unius ponitur; ut pro secundo quartum; vel contrà.
[a] Composìtè: cùm quarto nomini jungatur primum; vel cùm secundo tertium; ità ut utrinque procedat Translatio.
[d] Exempl. primum.

litèr se habet "*Poculum* ad *Bacchum*, et *Cly-* "*peus* ad *Martem*:" * Dicet igitur, et "*Cly-* "*peum, Poculum Martis*;" et "*Poculum Cly-* "*peum Bacchi*." [e] Prætereà, similitèr se habet "*Vesper* ad *Diem*," et "*Senectus* ad *Vi-* "*tam*." Dicet igitur, "*vesperum, i. e. pos-* "*tremum diei tempus, senectutem diei*," et "*Se-* "*nectutem, vesperum vitæ*:" vel quemadmodum Empedocles *dixit*, "*occasum vitæ*." 14. [f] Nonnullis verò eorum, quæ ex Proportione *se habent*, non est Positum, *Vulgatumque* Nomen, sed nihilominùs, similitèr Compositè dicetur. [g] Velut illud, "*Semen in agrum ja-* "*cere, dicitur Serere*; at *Flammam à Sole*, " :::: ::::: ::: *est* sine nomine:" Verùm similitèr se habet hoc, *quod Sine Nomine est*, ad "*Solis flammam*," et *Serere* ad "*Agricolæ se-* "*men*." Quamobrem *à Poëtâ* dictum est,

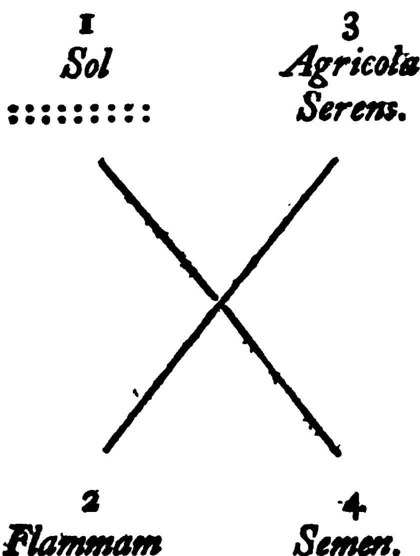
"Sol *serens flammam à Deo conditam*.

* 3. *Rhet. cap.* 4. *p.* 5.

[e] Secundum, Metaphoræ ab Inanimatis, ut Animatis.

[f] In quatuor Analogorum συζυγίαις, quas depinxi, deest aliquando, Proprium aliquod nomen. Cujus Defectu, Composita illa Translatio, ex uno latere claudicet necesse est; ex altero, quasi quatuor cruribus innisa, procedat:

[g] Exempl. Metaph. ab inanimat.

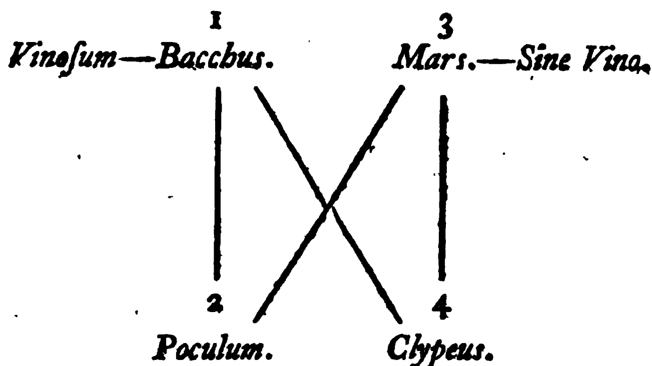

15. [a] Licet autem, et alitèr uti hoc Translationis modo; ut, cùm *pro Nomine Propriò* appellaverit id, quod Alienum est; neget aliquid eorum quæ Propria sunt: * veluti, si " *Clypeum* dicat " *Poculum*, non " *Martis* sed " *Sine Vino*."

[a] Aliquando etiam, mutato aliquo nomine, substituitur negatio Proprii, pro Metaphorico positivo.

* 3. *Rhet. cap.* 6. *pa.* 9. & 10.

Vinosum

4. *Ornatus, est præcipuè nomen Translatum vel Epitheton; quod vel à meliori ducitur eorum, quæ sub eodem genere continentur: ut, Si quis, Mendicantem, Precantem vocet; vel à rebus pulchris et honestis; Sive illæ in pronunciando grandes; ut ἀρχαῖοι, pro παλαιοί: Sive in significandi facultate modestæ; ut dare operam liberis: Sive oculis auribusve jucundæ: ut,* Ῥοδόχροος, Καλλίστρατος. 16. [5] Factum est quod, cùm à nemine omnino impositum sit, ipse *tunc primùm* ponit Poëta. Videntur enim talia esse nonnulla; [1] velut, *cùm Poëta,* " Κέρατα, *i. e.* " *Cornua, novâ voce appellet* Ἐρνύγας;" [2] et Ἱερέα, *(quo Græci " Sacerdotem intelligunt,")* vocet

[4] *Ornatus*, quid et Quotuplex.

[5] *Factum* Nomen; quod à Poëta ipso novatum: cùm anteà nusquam gentium in usu esset.

[1] Exempl. primum ex Anonym. [2] Ex Iliad. primo.

 Ἀρητῆρα.

Ἀρήϊηρα. 17. [6] Protractum et Subtractum: Illud quidem, *est*, si Vocalem *jam* Longiorem habeat, quàm, quæ sui erat *propria*; vel, *si* Syllabam *in* sui *medium* inculcatam; 18. Hoc verò, si Abscissum quicquam, ab ipso sit, vel ab eo, quod inculcatum fuit: 19. [k] Protractum quidem; velut illud; πόλεος, πολῆος; et illud, "Πηλείδου, Πηληϊάδεω." [l] Subtractum vero; veluti illud; "Κρῖ *pro* κρίθη *hordeum*;" et illud, "δῶ, *pro* δῶμα, *domus*.". [m] Et "—*Am-*" "*barum fit eadem* ὄψ: *pro* ὄψις, *i. e. facies*." 20. [8] Immutatum, est quod Vocabuli Recepti unam partem, *ut antè intactam* reliquerit; alterum *de novo* fecerit: [n] velut illud; "Δεξι-" "τερὸν κατὰ μαζόν, pro δεξιόν." ¶ 21. [3] Præterea, ex Nominibus *utique ipsis, quæ Verba non sunt*, alia, virilia sunt; alia Muliebria; alia

[6] *Protractum*, seu licentiosè Productum: cui opponitur [7] *Subtractum*, seu Imminutum.

[k] Protrahitur quidem vel ex productione vocalis. Vel, injectâ syllaba. [l] Subtrahitur autem, per ἀποκοπὴν extremæ syllabæ: ut Iliad. 5°. et Odyss. 8.

[m] Et apud Empedocl.

[8] *Immutatum* à suâ specie; nec omni sui parte, pro consuetudine, prolatam.

[n] Ut Iliad. 5.

[3] Distinctio est, à Sexuum differentiis: ut enim ex rebus alias animantes videas, ut mares, fœminas: alias medio modo se habentes. Ità et nomina quoque, *Masculina* sunt, *Fœminina*, vel *Neutra*.

Interjecta,

Interjecta. 22. [o] Virilia quidem, quæcunque *ferè* desinunt in *Liquidas*, ν et ρ; et *in eas*, quæcunque ex σ, et Mutâ constant: Atque eæ sunt duæ, ψ (*ex* ϖ, β, φ, *et* σ:) *et* ξ, *ex* κ, γ, χ, *et* σ *confecta*. 23. [2] Muliebria verò, quæcunque et in Vocales eas *desinunt*, quæ semper Longæ sunt; velut in η, et ω; [b] Et in eas *Ancipites*, quæ producuntur in α. 24. Ex quibus evenit, ut Pares Numero sint *Literæ illæ*, in quascunque desinunt, Virilia, et Muliebria; *nempe tres numero:* Nam ψ et ξ, *quoad Terminationem* eadem sunt; *quùm utræque desinant in* σ. 25. [3] In Mutam autem nullum Nomen desinit, neque in Vocalem *naturâ* brevem, *scil.* ε et ο. 26. [4] At in ι, tria sola; μέλι, κόμμι, πέπερι: Et in υ, quinque; πῶυ, νάπυ, γόνυ, δόρυ, ἄστυ. Interjecta autem *seu Neutra*, in has *Vocales desinunt*, et *in Consonantes* ν et σ.

[o] Quorum quidem singulis terminationes extant suæ: primo enim Masculina complura, exeunt in Liquidas ρ et ν; et in Duplices ψ et ξ.

[2] Fœminina pleraquè in vocales eas scil. quæ naturâ Longæ: η et ω.

[p] Vel quæ sæpè Longæ.

[3] In Consonantes Mutas, nullum terminatur nomen, neque in Vocales breves.

[4] In Vocal. ι et υ, ex Nominibus Neutris, quinque desinunt; Cætera Neutra, exeunt in ν et σ.

CAP.

CAP. XIV. CAP. XXII.

De Elocutionis Virtute (i. e. Perspicuitate et Splendore:) ex Quibus Nominibus constet.

Elocutionis virtus, Quæ: par. 1ª. Et ex Quibus Vocabulis: Perspicua quidem fit ex Propriis, à part. 2ª. Magnifica autem, ex Peregrinis, scil. Translatis, Linguis et Ornatu; à part. 3. Verùm, et Perspicua simùl, et Magnifica, ex Factis, Protractis, &c, à part. 8ª. Collatio dictorum Nominum, quoad Dignitatem, part. 17. et Distinctio, quoad Usum, à part. 18.

ELOCUTIONIS [a] autem *Poëticæ* Virtus *est*, ut sit Perspicua; nec Humilis *tamen*. ¶ 2. [1] Ac quæ ex Propriis *rerum, de Quibus sermo est*, Nominibus *constat, absque floribus ullis*, Perspicua maximè est; [b] verum Humilis, *et dignitatis expers*. Exemplo est Cleophontis Poësis, et Stheneli, *ex hoc Verborum genere confecta*. ¶ 3. [2] Quæ autem iis, quorum

[a] Elocutionis Perfectæ dos gemina: ut sit *Aperta:* ne *Humi* rèpat,

[1] *Aperta*, Unde? Nisi ex vulgaribus, et Propriis? ut si scapham, scapham voces.

[b] Sed hoc pedestre, et abjectum nimis.

[2] Ne *Humilis* sit, *Magnificam*, elatamque reddunt ea, quæ peregrinitatem olent, atque insurgunt altiùs.

quorum Species Peregrina est, utitur, Grandis est, atque immutans Vulgare loquendi genus: Peregrinam Speciem Habentia, voco Linguam *Externam*, et Translationem, et Protractionem *Vocum*, et quicquid *demùm* præter Proprium *rei Nomen* est, *demendo illi scil. aut quâvis ratione mutando*. 4. [c] Verùm si quis *in Oratione*, omnia hæc unà attulerit, *absque adhibito modo*; aut Ænigma *inde* erit, aut Barbarismus: Ac siquidem ex Translationibus *solis*, Ænigma; si ex Linguis, etiam *(quòd maximè fugiendum)* Barbarismus. 5. [d] Ænigmatis enim forma, hæc est; cùm quis ea dicens, quæ *rei verè* insunt, conjungat *admisceatque* illa, quæ *specie tenus* fieri nequeant. [e] Atque hoc, per Compositionem quidem *(i. e. Duplicia Nomina)* præstari non potest; *(ut quod Impossibile videtur scil. Veritati consentiat:)* [f] Verùm per Translationem, aliquando contingit: velut,

" *Ecce, viro (vidi ipse) vir æs agglutinat igne:*

[c] In quibus, siquis modum nesciat, neque orationi usquam infercerit propria: vel Ænigmaticè obscurus fiet, vel Barbaricè blæsus.

[d] *Ænigma:* Sermonis species, quæ tradere quidem videtur, quod absurdum autumes, nec tradit tamen:

[e] Ex quo genere elocutio illa est, non quæ ex nominibus Junctis constat,

[f] Sed quæ tota ex Metaphoris.

et

et ſimilia. 6. [g] Ex Linguis verò *paſsìm juxtaquè collocatis*, fit Barbariſmus. 7. Quamobrem *Oratio, Tranſlatis, Externiſque* his, aliquo modo, *i. e. modicè prudenterquè* temperari ſolet. [h] Illud igitur *in Dictione*, quod nec Vulgare, nec Humile eſt, efficiet, et Lingua et Tranſlatio, et Ornatus, reliquæque Formæ, quas dixi. * Perſpicuitatem verò, *Vocabulum* Proprium. ¶ 8. [i] Ut autem Locutio, Perſpicua ſit, nec Vulgaris, haud minimam partem conferunt Protractiones *Nominum*, Subtractiones, atque Immutationes *à conſuetudine ſua*. [k] Nam quia, quod Præter Conſuetum fit, alio modo ſe habet, ac Proprium : idcirco id *genus* effecerit, quod *in Oratione*, haud Vulgare eſt. [l] Sed quià, *non Totum novum eſt (ut in Linguis) verùm* cum eo, quod Conſuetum eſt, commune aliquid habet; naſcetur *inde* Perſpicuitas. 9. [m] Quare non rectè vitu-

[g] *Barbariſmus*, nil aliud, quàm externarum gentium Dialectus.

[h] Epilog. Ex propriis, Aperta fit; ex Linguis, Magnifica oratio.

* *Par*. 3.

[i] *Aperta* verò, ſimulque *Magnifica*, ex Protractis, Subtractis et immutatis, &c.

[k] Nam et Amplitudini inſerviunt; quia præter morem Mutata.

[l] Et Claritudini: quià Mutata levitèr, nec inuſitato Tropo.

[m] Itaque Euclidi, venia minimè danda, qui Licentiam hanc nominum tàm improbè exprobravit Poëtis, etiam Homero ipſi.

perant,

perant, qui talem insimulant loquendi modum; Poëtamque *(ut istius licentiæ plenum)* probris vellicant; velut Euclides ille antiquus: " [n] Facile cuique fore, *vel tenui ingenio*, Poëma condere; si quis *Vocabula*, quantum libeat, protrahere, *vel immutare* concedat:" Qui etiam in ipsa Oratione soluta; *i. e. in Dialogis suis*, Iambica confecit, *irridendæ hujus licentiæ causâ:* velut,

" *Annon Charen vidi, ad urbem Marathonem*
" *ambulantem? Et,*
" *Cùm nondum natus esset, illius exbelleboris-*
" *mum.*"

10. [o] At cùm *Affectatò* appareat *quis*, hoc genere Usus esse; Ridiculum *id quidem nimis:* [q] Mediocritas verò, omnium *dicendi* est partium communis. 11. Nam Translationibus, et Linguis, cæterisque Formis qui Indecorè Utitur, perindè fecerit, ac qui deditâ operâ, *(ut Euclides ille) ad risum captandum* Abutatur. 12. [r] Id autem, quod *in horum Nomi-*

[n] Quàm nullo (inquit) negotio condatur versus, sicui permissum, pro arbitratu ut extendat, decurtet, immutet voces?

[o] Sed monendus Euclides: si vitium in istis maneat, id hominum esse, qui importunè utuntur: Nominum ipsorum non esse.

[q] In quibus, ut in omni orationis lumine, Modus Congruitasque plurimum valet.

[r] Atque hoc, quò facilius scias: fac periculum (si placet)

 in

num usu congruit, Quantum in carminibus Excellat; consideretur, eisdem Nominibus metro, *si placet*, insertis. 13. [a] Et *certè* si in Linguas, Translationes, cæterasque Formas transposueris *Nomina* Propria; *ita ut istorum, illa occupent locum*; manifestò perspicies nos vera dicere: [b] veluti, [1] cùm eundem Iambum faceret Euripides, quem *anteà* fecisset Æschylus: et unum solùm nomen transponeret; *ut* pro Usitato et Proprio *substituatur* Lingua, Alterius *(i. e. Euripidis)* Carmen, apparet Eximium; Alterius, *Vulgare ac* Humile. Nam, de Philoctete, cecinit.

"*Phagedæna (i. e. cancrosum ulcus) quæ*
"*mei carnes comedit pedis.*"

Alter verò, pro *Recepto Medicorum Vocabulo* "*Comedit*;" posuit τὸ "*Epulatur.*" 14. [2] Et, *pro illo*,

"*Nunc autem me, qui est et Paucus, et homo*
"*Nihili, et Sine Grassante Robore*;"

in aliquo versu. Ità ut (mensurâ pedum manente) vel Mutata illa, propriorum vice colloces.

[a] Vel contrà ejectis illis, substituas Pervulgata et Propria.

[b] Exemplo, [1] Sit *Iambus* Æschyli: quem posteà ut castigaret Euripides, unicâ mutatâ voce, clarum lumen adjunxit Carmini.

[2] In *Heroicis* quoque par ratio; eademque, ex Immutatione verborum, concinnitas. Ut, Odyss. 9. versus est Cyclopis de Ulysse; postquam ei oculum effodisset.

Si

Si quis Propria *et Vernacula* dicat, tranfpofitis *Peregrinis fic:*

"*Nunc autem me, qui eft et Parvus, et De-*
"*formis, et Imbellicus.*" [w] *Et pro illo,*
"*Sedile Inboneftum cum pofuiffet, Paucam-*
"*que menfam.——reponat,*
"*Sedile Abjectum cum pofuiffet, et Exilem*
"*menfam.* Et *pro illo,*
"*Littora Vociferantur——reponat,*
"*Littora Clangunt, feu Refonant.*"——

15. [y] Prætereà verò Ariphrades, Tragœdos maledictis inceffit: Quæ enim in Sermone Communi proferret nemo, iifdem eos *perineptè* ufos effe. Quale illud, "*Domibus ab;*" non, "*A Domibus.*" Et "*Suimet;*" Et "*Ego autem ipfummet.*" Et "*Achille de,* non "*De Achille:*" et quæcunque id genus alia. 16. [z] Hæc enim omnia, cùm minimè numerentur inter Propria, faciunt id, quod in Elocutione neutiquam Vulgare eft: Quod quidem

[w] Et Odyff. 21. de Telemacho, qui Ulyffi fedile apponit quod fortunæ ipfius par erat, Pufillamque Menfam.

[x] Et Iliad. 17. de Trojanorum pugnâ, quæ affimilatur fluctibus marinis.

[y] Euclideæ fimillima fuit, Calumnia Ariphradis. "Tragicorum monftrofas Syntaxes, ità à confuetudine difcedere, ut ferri nullo modo poffent."

[z] Sed refutatur facilè: quoniam hæc omnia, (quotidiana fint licèt) granditati rerum poëticarum undiquè refpondent.

ille *turpitèr* nesciebat. ¶ 17. [a] Jam Magnum quidem, *atque arduum est,* unoquoque eorum, quæ dixi [b], Congruenter Uti; et Duplicibus Nominibus et Linguis: * Maximum verò *illud* ad Translationes cudendas, *naturâ* esse, *studioque* Promptum †: Solùm enim hoc, neque ab Alio *authore* licet assumere; et [c] boni *acrisque* Ingenii Signum est: Scitè enim *Verba* Transferre, *atque è suâ sede in alienam comportare,* est Simile *in rebus* Intueri: *Quod sine præstanti naturâ atque eruditione obtineri non potest.* ¶ 18. [d] Ex Nominibus autem ‡, Duplicia *(quia sonitum adfectant,)* potissimùm conveniunt Dithyrambis; Linguæ, *(quiâ minimè vulgares)* Heroicis; At Translationes, Iambicis. 19. [e] Et in Heroïcis quidem, Omnia quæ dicta sunt, Usui esse, *constat.* 20. Iambicis § autem, (quæ vulgarem imitantur

[a] *Collatio* poëticorum nominum: Juncta enim et Linguæ, non infimo censentur loco:

[b] Translatis autem excellere summa laus quia Translatio scil. naturâ et Marte nostro acquiritur, non arte alienâ.

* *Par.* 3. † 3. *Rhet. cap.* 2. *p.* 12.

[c] Et quid ingeniosi est, simile in rebus discrepantibus contueri: undè Translatio.

[d] *Distinctio* eorundem Nominum. Nam et alia, quadrant Poëmatis aliis:

‡ 3. *Rhet. cap.* 3. *pa.* 9.

[e] Et alia Poëmata, aliis Nominib. gaudent.

§ 3. *Rhet. cap.* 3. *pa.* 9. &c. 1. *p.* 7.

ſermonem) expetunt Nomina illa, quorumcunque, etiam in *Familiari* Colloquio * uſus extiterit. Talia autem ſunt et Proprium, et Tranſlatio, et Ornatus. 21. Ac de Tragœdia quidem, dèque ea, quæ in Agendo ſita eſt, Imitatione, ſuffecerint illa nobis, quæ expoſita ſunt.

* 3. *Rhet. cap.* 2. *p.* 7. & 9.

Tabula

Tabula Sequentium.

Epopæïam vocat Noſter, Poëſim διηγηματικήν, *Narrativam; quoniam hæc, non Renovando imitatur, eaſdemque Res iterùm Gerendo, (quod facit Tragœdia) ſed Narrando et Commemorando. Rationem ejus (quæ plurimum dignitatis habet) ne neſcias;*

Expoſuit tibi ſigillatim,
- 1° *Quæ, Qualiſque ſit Epica; per Collationem cum Tragœdia.* Cap. XV.
- 2° *Quomodò rectè ornatèque Extrui poſſit ac debeat; per Documenta varia.* Cap. XVI.

CAP. XV. CAP. XXIII.

De Epopæïâ.

Epopæïæ Convenit cum Tragœdia, tùm Quoad Modum imitandi, et Conſtitutionem Fabulæ, à part. 1°. *Tùm penes Species quatuor, à part.* 10: *Differunt autem, et Longitudine Conſtitutionis, à part.* 13; *et Genere Verſus, à part.* 17.

DE *Poëſi* autem eâ, quæ Narrando munus ſuum obit, et *Solo* imitatur Metro, perſpicuum eſt, [1] *Primò Poëtam,* Fabulas Con-

Epicæ cum Tragœdia *convenit.*

[1] *Generatim*; Tùm quoad *Modum imitandi*: qui (dùm poëta recitat) *Narrativus* eſt; dùm perſonæ interloquuntur, Dramaticus;

ſtituere

ſtituere oportere, eodem, quo in Tragœdiis, Modo; ut ſint Dramaticæ *ſcil. i. e. quæ in Scenam deducantur, aptæ, Interloquentibus mutuò Perſònis:* 2. [b] Et ut circa Unam *ſint* Actionem, Totam *illam*, et Perfectam, quæ Principium habeat, Medium, et Finem; * quò *ipſa*, (ut Spectanti Animal Unum et Totum;) propriam *Audienti ſuamque* excitet Voluptatem. 3. [c] Neque *verò* ullatenùs ut ſint, *tanquam* Hiſtoriæ uſitatæ; quibus Expoſitionem fieri neceſſe eſt, non Actionis Unius, ſed *Factorum* Unius Temporis: *eorum ſcil.* quæcunque Eodem *Tempore*, circa Unum, Pluresve, *ſive homines, ſeu populos*, evenere; ita ut ſingula, non alitèr, quàm Sors tulit, ad invicem ſe habeant. 4. [d] Quemadmodùm enim per Eàdem Tempora *(Olympiade* 75.*)* Et in Salamine, commiſſa fuit *Athenienſium* navalis pugna *contra Xerxem*; [e] et in Sicilia, Carthaginenſium

[b] Tùm in *Conſtitutione* Rerum: quæ circa unam Actionem eſſe debet Perfectam et Cohærentem: * *Cap.* 4.

[c] Non (quo more hiſtoriæ ſcribi ſolent,) circa Actiones Plures, quæ uno tempore, unius pluriumve operâ geſtæ ſunt: Ità ut nec ſeriatìm Copulari queant, nec ad eundem referri Finem.

[d] Tempore, inquam, geſtæ ſunt, vel Uno ſimplicitèr; ut, ſi à pluribus agantur, diverſis in locis: velut (Herod. lib. 7.) Navalis pugna prope Salamina: undè fortunæ Athenienſium auctæ:

([e] Et Pedeſtris pugna Carthaginenſium; unde gloria Siculis parta.)

ginenſium prælium: Quæ *tamen bella*, nequaquam ad eundem tendebant Finem: 5. [f] Sic et in Temporibus, quæ Deinceps *ſe* excipiunt, alteri aliquando ſuccedit alterum; ex quibus *tamen naturâ disjunctis*, unus nullus efficitur Finis. 6. [g] Hoc autem ferè facit Poëtarum vulgus, *ut ab Hiſtoricis ſcribendi exemplum petant*. [h] Quamobrem, utì pridèm dixi *, etiam hâc parte, præ cæteris, Divinus apparere Homerus debet; vel quià neque Bellum *Trojanum*, quamvis principium haberet ac finem, aggreſſus eſt verſibus Totum canere; (Nimiò enim Magnum, nec ſimùl *omni ex parte* Conſpectu Facile † evaſurum fuit;) [i] vel quià, tametſi magnitudine ſe modicè haberet, *immodicâ ſaltèm* perplexum foret varietate: [k] Nunc autem, *quò hæc vitaret incommoda*, Unam *belli* partem ‡ quùm *è reliquis ad*

[f] Vel Uno ex Conſequenti: ut, ſi ab iiſdem gerantur eadem, altero alterum ſubſequente.

[g] Hoc vitio laborabant Veteres: quos, num poëtæ ſint, neſcias, an Hiſtorici:

[h] Unum excipimus Homerum: qui cœlitus hanc hauſit ambroſiam: ſiquidem totum Ilii bellum hiſtoricè complecti noluit, (quià nimiò immenſum:)

* *Cap.* 4. † *Cap.* 4.

[i] Nec (quanquam modicum fuiſſet) niſi Epiſodiis Formiſque Dramaticis adornare maluit.

[k] Sed in eo bello, unicam ſuſcepit Iram Achillis; ejuſque partis brevitatem, mirâ Epiſodiorum ſuavitate locupletavit:

‡ *Cap.* 4.

ſcribendum

ſcribendum auferret, Epiſodiis ipſarum *partium* uſus eſt multis; velut Navium Catalogo, et aliis *nonnullis*; quibus diſtinguit Poëſin. 7. [l] Alii verò *Poëtæ*, circa Unum *Virum* * verſantur, et circa Unum Tempus, et Actionem Unam ex multis partibus, *quaſi Fabellis, conflatam:* velut, qui Cyprica confecit, et Iliadem Parvam. 8. [m] Idcirco ex *utroque opere*, Iliade et Odyſſea, vel Una Tragœdia componi poteſt, *vel* ad ſummum, Duæ; *ſcil. Excidium Ilii, et Reditus Ulyſſis.* 9. [n] Ex Cypricis autem, *eliciuntur* Multæ; et ex Parva Iliade plures quàm octo; velut, Armorum Judicium *Æſchyli*; Philoctetes *Sophoclis*; Neoptolemus *Theophyli*; Eurypylus; Mendicatio; Lacænæ *Sophoclis*; Ilii Direptio *Achatis Argivi*; Reditus Claſſis: Sinon *Sophoclis*; et *Euripidis* Troades.

[l] Cæteri contrà, (hiſtorico more) Unius Perſonæ Actionem narrant Multimembrem; cujus quælibet pars, alterius fiat corpus fabulæ.

* *Cap.* 4.

[m] Itaquè (ni utroſque conferre pigeat,) In hujus Poëmatis, ecce Actiones Simplices:

[n] Illorum, non niſi Multiformes, atque in Fabula ſua, (ut illi autumabant) una, plurimas latentes.

CAP. XXIV.

¶ 10. [o] Prætereà, *Fabularum* Species *, Epopœïæ easdem esse oportet, quæ Tragœdiæ: Aut enim Simplicem, aut Implexam, aut Moratam, aut Patheticam oportet esse: 11. [p] Et Partes *seu Formas*, exceptis Melopœïa et Apparatu, easdem, Etenim Peripetiis, *i. e. Mutationibus subitis*, *perindè* ei opus est, *ac Tragœdiæ*; nec non Agnitionibus, *quæ Poëma Implexum reddant*; et Passionibus, *i. e. Casibus acerbis*; [q] Præterea, Sententia, et Elocutio, ut rectè se *illi* habeant, æquum est; *quò Poëmatis Granditati respondeant*. 12. [r] Quibus omnibus Homerus usus est, et *omnium* primus, et *accuratè* satis. [s] Utrumque enim ejus Poëma, *sic* constitutum est; Ilias quidem, *ut* Simplex, et Patheticum; Odyssea verò, *ut* Implexum *quid* (Agnitio enim, per totum, ei *crebrò sparsimquè inest*:) et *ut præclarè* Moratum. [t] Adhæc, Elocutionis et Sen-

[o] Convenit etiam Epicæ cum Tragœdia: Tùm penes *Fabularum Species* quatuor de quib. cap. 10.

* *Cap.* 10.

[p] Tùm penes *partes Formales*; Fabulam scil. ac Mores.

[q] Et Sententiam, atque Elocutionem.

[r] In quibus mira Homeri laus, ut vetustate, ità et artificio cæteris antecelluit omnibus.

[s] Sive species illas Fabularum (quas perpolivit) cogites.

[t] Sive elegantiam verborum, Sententiarum granditatem.

tentiæ

tentiæ *Bonitate*, superavit omnes. ¶ 13. [a] Differt autem Epopœïa, et Constitutionis Longitudine, et Metro *. 14. [l] Ac Longitudinis quidem Terminus sufficiens is est, quem anteà dixi: *Ejusmodi*, enim *esse* oportet, ut *unico intuitu*, et Principium conspici possit, et Finis †. [x] Atque hoc quidem fiet, si Constitutiones *Nostræ*, *quàm* Veterum ‡, minores evadant, [y] eoquè pervenerint incrementi, quantum est Tragœdiarum *omnium*, quæ Unius *Diei* Auditione concludi solent. 15. [z] Habet autem Amplum quiddam, quo magnitudinem extendat Epopœïa, et quidem de proprio *ac suo*. [a] Nam in Tragœdia, haud Multas, quæ simùl gerantur, imitari contingit Partes, sed eam duntaxat, quæ *versatur*

[a] Epica autem à Tragœdia duobus *dissentit*.

* *Cap.* 2.

[l] *Longitudine Fabulæ*: Cujus Terminus quidem seu Finitio, ea esse debet, ut uno quasi adspectu, et Initium assequare, et extremum.

† *Cap.* 4.

[x] Id quod facilè fiet, si et veterum Fabularum Immensitas, contrahatur breviori Poësi:

‡ *Cap.* 4.

[y] Nec Fabulæ tuæ Moles ulterius crescat, quàm τριλογίαι vel τετραλογίαι illæ (i. e. tres quatuorve tragœdiæ) quæ unis Deorum ludis agebantur in scena.

[z] Extensio autem Epicæ, cur multò productior sit, quàm Tragœdiæ, causa in promptu est:

[a] Illîc enim Partes Actionis, (quià histrionis poscunt operam) non nisi paucæ simul aguntur, paucisque in locis:

in Scena, *studioque* Histrionum *nititur:* [c] At in Epopœïa, quià Narratio *illa* est, Permultas Partes effingere, simùlque ad finem perducere licet: ex quibus (cùm *Rei qua de agitur*, Propriæ sint,) *magnoperè* augetur Poëmatis Moles. 16. [c] Quare hoc Bonum sortitur *Epica, primò* ad Magnificentiam, *quâ triumphat:* [d] Deindè, ut et is, qui Audit, *variè* mutetur, et *ejus qui Dicit*, oratio, Episodiis dilatetur *inter se* Dissimilibus: Cùm enim statim id satiet, quod Simile est*: facit, ut Tragœdiæ, *præ fastidio*, exibilentur è Scena. ¶ 17. [e] Metrum autem Heroïcum, [f] experientiâ *Iudice, periculoque bujus rei facto, Granditati* quadravit *Epicæ*. [g] Nam si quis Imitationem *ejus* (quæ Narratione constat) alio Metro Uno [i] faceret, Pluribusve inter se mixtis;

[b] Epica (quià Narrando fit) plures, pluribusque locis gestas res distinctè percurrit; facilè se modò ad hanc, modò ad illam transferens.

[c] Ex quâ Narrandi Varietate, duo redundant Commoda; unum, ut Grandius insurgat Poëma:

[d] Alterum, ut Episodiorum disparitate, et recreetur audienti animus, et dicenti ornetur Oratio.

* 1. *Rhet. cap.* 11. *p.* 30.

[e] Differt etiam Epica *in Metro:* Hexametrum illi imprimis congruere.

[f] Docuit consensus veterum; quibus hoc unum arrisit, posthabitis cæteris;

[g] Confirmat etiam Distinctio: Qua,

[i] Nullum aliud Simplex competit genus.

Quàm

Quàm indecorum appareret? 18. [f] Quippe Heroïcum, et Stabilissimum inter metra, et Elatum est maximè. Quamobrem et Linguas, et Translationes, *præ aliis Poëmatibus*, maximè admittit: Nam et Imitatio Narrativa, eximia *præstansque* est inter cæteras. [g] Iambicum verò et Tetrametrum, *omninò* ad Motum Proclivia sunt: Hoc quidem Saltationi *exprimendæ* *, illud Actioni *Histrionicæ* idoneum. 19. [a] Præterea *Quantò* absurdius *foret*, si quis *Metra* ipsa commisceat †, ut Chæremo, *in Centauro suâ* ‡; *nunc hoc, nunc illo, claudicans pedum genere?* Quamobrem Prolixiorem *Rerum* Constitutionem, nemo alio *unquàm Metro*, quàm Heröo, complexus est: Sed (quemadmodùm *suprà* dixi) quid *Epicæ, quid cæteris* congruat, Natura ipsa docuit, *Magistro Usu* dijudicante.

Siquidem

[f] Hexametrum, (ob tarditatem pedum) Poësi huic peridoneum fit; quippe magnificæ et gravi.

[g] Iambicum et Octonarius, (quià mobiliores versus) hic saltationi Dithyrambicæ: illud, Dramaticis Interloquiis natum.

* *Cap.* 2.

[a] Multò minùs admittenda plura Metrorum genera: quandoquidem si varii atque inæquales incedant pedes, Poëma, quod illis nititur, vacillet, necesse est.

† *Cap.* 1. ‡ *Cap.* 1.

CAP.

CAP. XVI.

Epopœïæ extruendæ Methodus.

De Epopœïæ Fabrica, Præcepta varia, una cum Homeri laudibus, qui ipsa prodidit, conjuncta: 1m, *à part.* 1a. 2m, *à part.* 3. 3m, *à part.* 6. 4m, *à part.* 8. 5m, *à part.* 8. 6m, *à part.* 11.

HOMERUS autem, cùm in aliis dignus est, qui laudetur, tùm *vel in eo* maximè, [1] quod Solus inter Poëtas, Quid ex Sua, *Quid sub Alterius* Persona fingendum sit, non ignoret. Ipse enim Poëta, quàm Paucissima, *ex suo quasi ore* dicat, oportet; Siquidem secundùm hæc, *(quæ suo edit nomine)* ne Imitator *quidem* est. [a] Ac alii *Poëtæ*, per omnem *Poëmatis* partem, ipsi *se* Actioni immiscent; Pauca verò, *sub Aliorum Sermone* imitantur, Paucisque in locis: [b] Homerus *contrà*, cùm Pau-

De Epici Poëmatis, i. e. Homerici, constitutione, præcept. 6.

[1] Narrativo Modo sic imitetur Epicus, ut ne nimium ex sese narret: ut plurimùm enim personis Dramaticè inservire æquum est.

[a] Quæ res, Epicorum antiquissimis, susque deque habita. Inscitè, Quis nescit?

[b] Homero contrà, religio fuit, paucis (Prooemii loco) prænarratis, Personas fabulantes inducere;

cula

cula Præfatus sit extemplò inducit Virum aut Mulierem, aut aliquam aliam Rem, *Personamve* [e] Moratam: Neque omninò quicquam Morum expers *ostendit*, nihilque non ornatum Moribus. ¶ 3. [c] Ac in Tragœdiis quidem, id quod ADMIRABILE est, effingere oportet: [d] sed in Epopœïa contingit citiùs, *commodiùsque recipitur id*, quod RATIONE VACAT; (Cujus operâ et vi, id evenit maximè quod Admirabile est;) 4. [e] Propterea, quòd *in Epicis, nos Auribus Narrantem excipimus*, non intuemur *quasi in Theatro* Agentem. Quandoquidem illa *apud Homerum*, (ubi Hectorem insectatur *Achilles*) *sine ulla reprehensione Narrantur*; si in Scena Agerentur, apparerent utiquè insulsa: utputâ, *Hinc Græci stantes, nec hostem fugientem insequentes: Illinc Achilles, ne illum vulnerarent innuens:* Quæ certè singula in Epicis latent. 5. [f] Admirabile autem *omne*, jucundum est; cui rei sig-

[e] Singulisque suos adaptare Mores.

[c] Præc. Actioni Tragicæ probè congruit, id quod Admirabile est:

[d] At in Epicâ, procedit rectiùs: quippe, quæ tutiùs admittit τὸ ἄλογον, quàm Tragœdia.

[e] In Illa enim spectantium oculis proponuntur omnia: ut, siquid insit absurdi, id palam se prodat: In epicis Narratur tantùm, non Aspectu dignoscitur. Ut, illud de Hectore, Iliad. 22.

[f] Sin autem id, quod Admirandum est, poscat Epica; etiam id, quod Audienti Jucundum,

num

num est, quòd omnes, qui *rem gestam* Nunciant, " *Eam Admirabilem esse* * addant: quasi *hoc pacto*, quò *gratiores sint*, Gratum *quid Auditori* facientes. ¶ 6. [1] Maximè autem, etiam alios *Poëtas* docuit Homerus, FALSAS RATIONES, quo modo oportet, dicere. Est autem hoc, Paralogismus *, *seu Fallacia quædam.*

Prima Deductio, à Positione Antecedentis, ad Consequentem:	*Pluvit:* *ergo* *Terra madefacta est*	*Utræque contingentibus et falsæ.*
Secunda Deductio, à Positione Consequentis, ad Antecedentem:	*Terra madefacta est:* *ergo* *Pluvit.*	

[2] Arbitrantur enim homines, cùm si τὸ Prius est, aut fit; τὸ Posterius quoquè *sit, aut* fiat;

* *Fingendo scilicet, mentiendoque ut plerumque evenit.*

[1] Præc. Mentiatur Poëta: Cedo. Modò astutè, et in rem suam. Sic Sophisticè sæpè Homerus, fallacias texit à Consequenti, in secundâ figurâ: ut Odyss. 18. Nutrix, dùm pedes Ulyssi lavat, ex cicatrice agnoscit: i. e. à Consequenti et Signo.

† *Lib. Elench. cap.* 5. *p.* 6. & 7. & *Rh.* 2. *cap.* 26. *p.* 11.

[2] Atque hoc Captionis genus, facilè imponit imperitis. Semper enim illi, Consecutionem retroagi autumant: Quod nec in Omnibus, nec Semper fit ut posito Consequenti, sequatur Antecedens:

etiam

etiam *vice versâ,* si τὸ Posterius est, *vel sit,* τὸ Prius esse, vel fieri. Hæc autem Deductio *Secunda, à Posito Consequenti ad Antecedentem,* Falsa est: [h] Quamobrem porrò etiam prima Deductio, *à Posito Antecedente ad Consequentem,* Falsa erit, *non Illativa:* Verùm, si τὸ Prius sit, non necessariò *seu syllogisticè sequitur,* τὸ Posterius esse, aut factum esse, aut adjectum fore. [i] Quia enim animus noster, hoc *(quod consequens est)* Verè Esse cognovit; falsò indè ratiocinamur, etiam Primum illud, Verè *ac simplicitèr Esse.* ¶ 7. [4] Sed et illa potiùs, quæ Impossibilia, et *Auditori interìm* Verisimilia sunt, eligere *oportet,* quàm quæ Possibilia, sed Parùm Apposita ad Persuadendum. ¶ 8. [5] Neque *verò* Sermones ex iis, quæ Ratione Carent, partibus Constituere decet, sed maximè quidem, ut ne insit quicquam, quod Ratione Vacet; [k] sin minùs *hoc detur; saltem* Extra Fabulæ Constitutionem * *ponatur;* (ve-

[h] Undè etiam (vice versâ) fit, ut ratio à posito Antecedenti, ad Consequens, sit ἀσυλλογιστος i. e. falsa et inanis:

[i] Ratio à consequenti, Cur inanis.

[4] Præc. Ut Hyperbolas, quæ Audienti arrident, magis eligat, quàm τὰ δυνατά, quæ repugnant. Ut quorum Mores excolere vult, eorum ancilletur Opinioni.

[5] Præc. A principio ad exitum fabulæ, ne Absurdi quidpiam Adtexas:

[k] Sin rei difficultas id poscat; Summovendum saltem, extra Fabulam: ut, in Œdip. Tyr.

* *Cap.* 8.

lut, in Oedipode, *illud, Quòd nesciat, Quomodo Laïus, cui hæres ipse erat, diem obiisset*) [l] In Dramate autem, nusquàm gentium; sicut in Electra, ii qui, quid in Pythiis *gestum sit*, nunciant; [m] aut in Mysis, is qui sine voce *ulla edita, tàm longo itinere*, ex Tegea *Arcadiæ oppido*, in Mysiam pervênit. 9. [n] Quare illud si dicant, "*Nisi tale* ἄλογον *finxissent*," Interituram *sibi* fuisse Fabulam; Quàm pulchram? Ridiculum *id quidem, ad eosque excusandos parùm utile*. [o] Ab initio enim, non oportuit Constitui tales, *quibus aliquid* RATIONE VACUUM, *opus esset*. [p] Sin Constituerit *quis, eoque pacto Res Posita*, Consentanea magis apparuerit, admitti *sanè par erit*, etiamsi Absurdam*; 10. [q] Quoniam et quæ in Odyssea, Ratione destituuntur, *(de Ulyssis ad Ithacæ littus Expositione)* perspicuum est, ne tolera-

[l] In mediâ autem Actione, non ferendum. Ut, in Electra Sophocl.

[m] Et in Mysis, Itaquè perineptè quidam: [Se coactus finxisse *Absurdam:* ne exitu suo frustrata, periret fabula.]

[o] Primùm enim ab initio quid opus fuit tali Fabulâ?

[p] Deindè; Si talis jam Constituta sit; eaque, Posito illo Absurdo procedat rectiùs: nihil est quòd vitium illud expavescas.

* *Cap.* 7.

[q] Hoc idem factitavit Homerus, Odyss. 13: Ubi tanta τοῦ ἀλόγου Maculæ elegantiarum, quicquid posset, affunderet illuc poëta; quod quidem necessarium illi malo, vel obscurando, vel Compensando videretur.

bilia

bilia futura, si malus Poëta finxissent. Nùnc autem aliis Bonis, *atque Elegantiis*, Poëta contegit, quasi condimentis ea, quod Absurdi inerat, *ubiquè* adspersis. ¶ II. [6] Elocutione autem Laborare maximoperè oportet, in Partibus *Fabulæ* Ignavis, *iis scil.* quæ neque Moratæ sunt, neque Sententiis munitæ. [7] Contrà enim Elocutio valdè Splendida, cùm Mores inobscurat, tùm Sententias.

[6] Præc. Elocutionis Cultus, summo usui est, ubi Sententia defecerit, ac Mores;

[7] In illis autem, Cultura immodica, nec posita suo loco, officiat Poësi, nedum juvet.

CAP. XVII. CAP. XXV.

De Problematis, seu Reprehensionibus Poëtarum; et Solutionibus.

Poëtæ, Scriptorum genus sunt, quod facilè Obtrectatores invenit; quibus nec Imperitorum morsiunculæ, leves; neque Philosophorum, (ipsiusque Platonis) censura, non gravis. Nunc igitur, cujus ingenium optimis præceptis, vitæque fructuosis imbuït, Poëtæ, inquam, boni ut consulat dignitati; de Problematis seu Dubiis Adversariorum proponit dicere; hoc est, de Zoilorum Criminationibus, quibus vellicantur Poëtæ, atque imprimis Epici: (veranè illæ videantur, necne?) nec non de Solutionibus, quibus releventur. Præmissis ergo tribus rerum Generibus, seu Formis, quæ ad Criminum Amotionem facient; à part. 2ª; 1° *Docet Crimina alia, solvi ex Formis tertii generis, à part.* 7. *Alia, ex Formis primi, à part.* 13. *Alia, ex Formis generis secundi, à part.* 18. *Deinde, Crimina omnia, cum eorum Solutionibus reducit ad Summaria quædam Capita, à part.* 28. *Anacephalæosis tàm Criminationum, quàm Solutionum, à part.* 34.

DE *Obtrectatorum* Problematibus, *eorumque* Dissolutionibus, ex Quot Quali-

Propositio tàm Criminationum, quibus vexantur Poëtæ, quàm Solutionum.

busque

busque Formis, hôc qui considerant pacto, manifestè *rem* teneant. ¶ 2. [a] Quandoquidem enim Poëta, Imitator est *quidam*; sicut et Pictor, vel quivis alius Imaginum Opifex: Semper ex iis, quæ numero tria sunt, *(si consilium ejus attendas)* unum aliquod ut imitetur, necesse est. Aut enim [1] Qualia *olim* ERANT, vel *adhuc* Sunt, *ut nihil mutet*; Aut [2] Qualia vulgò ipsa AIUNT, vel Esse videntur, *ut opinionem sequatur*; Aut [3] Qualia ESSE OPORTET, *ut exemplar absolutum det*. 3. [a] Hæc autem *omnia* Enunciantur Elocutione, præsertìm Linguis et Translationibus; *Aliæ* etiam permultæ sunt Passiones *atque Ornamenta* Elocutionis; *Extensiones*, *Immutationes*, *&c.* (Quæ quidem omnia Poetis, *pro arbitratu usurpanda*, concedimus.) 4. [3] Prætereà verò, non eadem Rectitudo Politicæ est *Scientiæ*, quæ Poëticæ; *(Illa enim absolutè Vera; hæc Nonnullo Errore implicata)* paritèrque nec

[a] Præmittit autem Fundamenta, seu Rerum Poëticarum genera 3[a]: 1[um], *in Rebus*, Personisque, quæ exprimuntur; (3[bus] scil. Formis.)

[1] Quales existant. [2] Quales esse perhibentur:

[3] Quales esse oportet: 2[dum] Genus, *in Elocutione*, quâ Res illæ omnes Enunciantur; ut Linguis, Metaphoris, &c.

3[um] Genus, *in ipsa Arte* Poëtæ: cujus *Imbecillitas* apparet, respectu aliarum artium perfectiorum habito; ac Politicæ imprimis: cui ipsa suo modo ministra est.

aliarum

aliarum Artium, et Poëticæ. 5. [b] Ipsius autem Poëtici *studii* Erratum, est duplex; [c] unum, Per Seipsum; Per Accidens, alterum. Nam si Imitationem præeligat rei, cui perficiendæ præ imbecilitate haud suppetit, ipsius *Poëtæ* Peccatum *in Arte Sua* est, *et Per Se:* [d] Illud autem, cùm Præelegerit Minùs RECTE; sed *tamen, Vel Rem sumpserit exprimendam Falsam; ut,* " *Equum, qui gradiendo, u-*" *trumque simul crus dextrum attollat:*" 7. [e] Aut, *si quid* peccati *admittatur* secundùm Quamlibet Artem: veluti, Medicinam, aut aliam *aliquam, ex quibus res suas mutuatur Poëta:* 8. [f] Vel cùm Res Impossibiles, *rationisque expertes* commentus sit. Hæc inquam *Errata*, qualiacunque fuerint, *Poëticæ sunt Ex Accidenti quidem*, non PER SE *ipsam*.

[b] *Errata* autem, (quibus labi contingit) 2^{lu} sunt: (unde formæ tres:)

[c] Alia enim ipsius artis *Per se* (quæ Forma prima est;) ut cùm materiam tractandam assumpseris; quam præ ingenii tenuitate adornare non potes:

[d] Alia *Per accidens:* idque vel cùm Materia ipsa, quæ eligitur, in errorem impulit: (quæ Forma secunda est) Sivè quià desumpta sit ex aliâ scientiâ, cujus Poëta non perdidicit res:

[e] Sivè quòd Errati aliquid in ipsis præextiterit scientiis, quod poëtæ Eligenti imponit.

[f] Vel cùm consultò Res Impossibiles et ἀλόγως arripiat Poëta: ut sine quibus Fabula ad finem, quem optat, non pervenisset: (quæ Forma est tertia.)

¶ 9. Quare

¶ 9. [g] Quare in Problematibus, quæ Objici solent, ex horum *Generum Formarumque* intuitu, Solvenda sunt. [1] Primùm enim, si Res, quæ penes ipsarum artem sint Impossibiles, finxerit, peccatum admisit. 10. [h] Sed rectè fecerit, si *eo pacto* Finem consequatur suum, *quem usitatâ artis illius viâ non attigisset.* Finis enim *Fabulæ antè* dictus is est *, veluti si tali re *(quæ fieri non potest)* fictâ, aut Partem illam *(in qua fictio est)* aut aliquam aliam, ad Consternandos Animos Accommodatam fecerit. Exemplo sit Hectoris Insectatio; *in qua, quod Impossibile atque Absurdum est, stuporem gignit.* 11. [i] Verùntamen *absque tali Peccato*, si Finis *ipse*, aut magis aut *paullò* minùs inesse contigerit; *nihiloquè minùs* contra Artem eam, quæ de his est, peccatum sit; haud Rectè se habet, *neque herclè Excusari potest:*

[g] Ex præmiss. *Criminationum* omnium *Solutiones* petas licet.

[1] Quod ad tertium genus:

[1] Si ex Formâ tertia objecerint: [Aliâ te ex arte differentem, id protulisse Absurdi, quod illius præcepta, non ferent:]

[h] Excusandum: Contra regulas quidem illas peccâsse te: Sed *Quanto bono?* Ut inde consequerêre Poëmatis Finem; h. e. Consternationem eorum qui audiunt. Hoc pacto Impossibilium Fictionem tolerari, et Poëtæ condonari meritò posse.

* *Cap. 7. ad finem.*

[i] Quanquam, quià semper offendit meritòque displicet, quomodocunque peccare; monendus es; siquâ eundem finem, servatis illis regulis, modò attingere liceat, ne facilè assuescas in hac culpâ labi.

Oportebat

Oportebat enim, ſi quâ contingeret, omninò nuſquàm Errari. 12. [a] Prætereà, Utrum *tandem* Peccatum *gravius?* Num, *quod admiſerit Poëta* ſecundùm Artem *Suam*, an *ſi quid titubatum ſit*, quoad Accidens Aliud? Minus enim *id culpæ* eſt, *velut*, in cervorum ſpecie, ſi Fœminæ cornua *(quæ imprudentèr affixit)* ineſſe ignoret, quàm ſi *eam ſine cornibus, ut eſt*, Malâ *minimequè Poeticâ* Imitatione deſcriberet. ¶ 13. [c] Adhæc, [1] ſi *Poëtæ* vitio vertitur, non eſſe Vera *quæ affinxit: Occurrendum tamen; Finxiſſe*, Qualia *eſſe* OPORTET; velut etiam Sophocles dicebat; "*Se quidem, quo magis "prodeſſet, Res Perſonaſque, Quales eſſe Opor"tet; Euripidem, non niſi, Quales ſint effin"gere.*" Quamobrem *id* hâc viâ ſolvendum eſt. 14. [2] Quòd ſi neutro modo, *nec quæ*

[a] Si ex formâ ſecundâ criminentur Alterius res Artis (quam minimè calluiſti) indoctè te docuiſſe. Minuendum hoc: Comparatè ad formam primam. Lenius id ſcil. veniâque dignius haberi; quàm ſi propriâ tuâ in Arte cecidiſſes. Eam enim Offenſam, quis eſſe neget inexcuſabilem?

[b] Quod ad primum genus:

[c] Si ex formâ ſecundâ inſimulent: Falſa te docuiſſe, et præter hiſtoriæ fidem:

[1] Recurrendum eſt ad formam tertiam: Te, non quod fieret, finxiſſe, ſed quod fieri expediret: h. e. (quod cap. 4. p. 14. dixit) præſtantius quiddam, et quaſi exemplar ſecutum eſſe.

[2] Si ex formis prima et ſecunda, arguant: Nec vera te nec præſtantiora attuliſſe.

VERA

VERA *sunt, finxit, nec Qualia esse* OPORTET; *dicendum*, quòd ITA AIUNT; velut ea, quæ de Diis *ex Opinione Vulgi narrantur*. 15. [m] Forsan enim, nec fas dicere, Quòd Melius *se habeant*; neque quod *ex rerum natura* Vera Sint; sed "Quòd, *nescio*" quî "Evenit, "*ut sic autument*:" (Quemadmodùm Xenophanes *Eleates* dixit;) "verùm his nihil *inesse* Certi. 16. [3] Fortasse autem. nec, *Quòa* Meliùs *Ità, dici potest*; sed quod *Tunc Temporis, Ex More sic fuit*: velut, quæ *memorantur* de Armis *militum Diomedis*:

"——————*Cuspide nixæ*
"*Imâ hastæ steterant*;—*In circulo scil. ferreo*
"*humi defixo*."

[a] Id enim tunc, instituti, *Græcis* fuit; quemadmodùm etiam nunc dierum Illyricis *qui*

Referes te ad form. secundam, i. e. ad Famam: "Ita communi opinione jactari: ut, si vitium illud sit: vulgi rumorisque vitium sit, non tuum."

[m] Huic solutioni affine erat illud Xenophanis Physici, de naturâ Deorum disputantis &c. de quo vid. Sext. Empiric.

[3] Si ex formâ tertiâ insimulent: id fingi, quod minimè Oportuit: occurres ex formâ primâ: veritatem, te, temporumque priscorum instituta sequi. Velut, Iliad 10. Dormiente exercitu, lanceæ (quò ad manum sint) ferreo instrumento figuntur: cùm potiùs directè adversus hostem stare debuissent:

[a] Verùm hoc non Erratum poëtæ, sed rudis illius ætatis Mos fuit.

veterem retinent Morem. 17. [4] De illo autem, PULCHRE ne an secùs, aut Dictum à quoquam sit, aut Factum; [o] considerandum est non solùm intuendo in ipsum, quod Factum vel Dictum; *cujus generis sit*, Studiosum, ne, an Pravum; [p] Sed in [1] Agentem quoquè vel Dicentem, *et in eum* Erga Quem *is dixit vel fecit*; aut [2] Quando; aut [3] Quo Medio; aut [4] Cujus Gratiâ: velut, aut Majoris Boni *causâ*, ut fiat *veniatque ad nos*; aut Majoris Mali, ne fiat. ¶ 18. [q] Quæ ad Elocutionem verò *spectant*, *Crimina*; *his modis* intuentem solvere oportet: [1] veluti, per Linguam; *illud Homeri*,

" Οὐρῆας *quidèm primò pestilentia perculit*" — Fortassè enim *per* " οὐρῆας," non " *Mulos* in-

[4] Si speciatim ex eadem formâ tertiâ, coarguant: Personam, quæ inducitur, dixisse vel fecisse minùs Rectè.

[o] Vendicabis: Tum ex communi Ratione Boni: Quòd ità fecerit dixeritve, ut Oportuit:

[p] Tùm ex Circumstantiis (quæ facto hærent).

[1] Personæ scil. quæ fecit in quem:

[2] Temporis, quo gestum:

[3] Instrumenti, quo fecit:

[4] Finis consiliique ejus, qui fecit. His enim mutatis, magnopere commutantur dicta atque facta.

[q] Quod *ad* secundum *genus*: Si ex Poëtarum vocibus, quasi ansâ, arreptis [Absurdè eos sensisse] dicat: Facilè liberantur illi, ex variis Locutionum formis.

[1] *Per Linguas*: ut Iliad. 1. objectio de Mulis: Cur potissimùm corriperentur peste? diluitur: Quia οὐρῆες, vox peregrina, Custodes hîc notat, non Mulos.

" telligit,

" telligit, sed *Castrorum Custodes, qui excubias* " *agunt*." Et [r] Dolonem *(dum ait)*

" *Qui sanè secundùm* εἶδος *quidem erat malus*"

Non " Corpore Incomposito fuisse *notat*," sed " facie Turpem." Siquidem Cretenses, εὐειδὴς, *non id quod Corpore Pulchrum est* vocent, *sed* quod Facie Speciosum. [s] Et, *ubi Achilles Patroclo, convivium legatis apparenti mandat:*

" Ζωρότερον *autem illis merum misce*," — Non Meracius, *ut temulentis, misceri* vult: sed Festinantiùs, *ut occupatis*. 19. [z] Per Translationem autem, dictum est illud;

" *Alii quidem Diique, et homines*
" *Dormiebant universam noctem:*"——

[t] Et illud *de Agamemnone varia cogitante*,

Sive quando campum Trojanum adspicerent:

[r] Et Iliad. 10. Cur Dolon fingitur εἶδος κακὸς, cùm mox appelletur Magnus Cursor, i. e. Egregiâ Compositione instructus? Sed scias: Cretensi vocabulo, sic illum dici: quia vultu sit turpis, non corpore.

[s] Et Iliad. 9. An Achilles, sapientissimis viris, cum gravitate opus esset, propinaret Meracius? Nunquam faceret. Sed externo jussit vocabulo, ζωρότερον, i. e. Citiùs id facere.

[z] *Translatio* poëtam sublevat, ut Iliad. 2. Numquid verisimile est, Omnes Deos hominesque totam stertisse noctem: Sed per Totam, intelligas Magnam Partem; Metaph. à Genere ad Speciem.

[t] Et Iliad. 10. Mireris, Agamemnonem regem, modò hostium intueri castra, modò naves invisere: Sed metaphoricè, Adspiciens, dixit pro Animo cogitans.

[u] Et *paullo post*;

"*Tibiarum fistularumque vocem, tumultum-*
"*que in castris.*" [x] Et illud,

"** Omnes dii, Jovem simul sunt secuti.*"

Nam "Omnes pro Multi," per Translationem, dictum est: quoniam omne, est Multum quiddam; [y] et illud (*de Sidere Arcto ab Ulysse conspecto:*

"*Sola Ursa, expers Oceani lavacrorum*" —

i, e. Borealibus nunquam occidens) per Translationem dicitur; Quod enim Notissimum est, *quasi* Solum est. 20. [4] Per Accentum autem *purgatur*; quemadmodùm Hippias Thasius, solvebat illlud, *quod Jupiter, Somnio mandabat*; *ut Agamemnoni nunciaret*;

"Δίδομεν δὲ οἱ, *ut victoriam indè gloriamque*
"*reportet.*"

[u] Et mox, Fistularum Vocem (κατ' ἀκυρολογίαν) pro Sonum: et Tumultum pro Vocem.

[x] Et Iliad. 1. Ad Æthiopas Dii sequebantur Jovem; An omnes? (Ità cœlum fuisset sine diis:) Sed Multi.

* *Hoc ex Heinsii conjectura, neque enim in textu apparet.*

[y] Et Odyss. 5. 145. Solum ursæ sydus Borealibus nunquam occidit: Quis diceret? Sed Solum metaphorica Trajectione cepit, pro maximè Conspicuo, vulgique opinione Noto.

[4] *Accentus* quoque Solutionem parit: Cùm, mutato vocis sono, longè alius elicitur, quàm qui reprehenditur, sensus. Ut Iliad. 2. Jupiter ad somnium: Non δίδομεν, *damus*, inquit: (Sic enim falsis promissis ductaret Græcos) sed διδόμεν: "Tu "nunçia, nos illis *gloriam dare.*"

Et

[3] Et illud *de Meta, quam Achilles in cursu equorum fixit*;

"——*Hoc quidem lignum non computrescit*
"*imbre.*"

21. [4] Per Divisionem autem, *seu Interpunctionem excusantur illa:* velut, *cùm* Empedocles;

"*Extemplo autem (mutato cursu motus)*
"*mortalia nata sunt, quæ priùs, in Chao illo,*
"*didicerant immortalia esse;*"
"*Mixtaquè priùs quæ pura.*"——22. [5] Per Ambiguitatem verò, hæc; *ut, cùm Ulysses in Expeditione Nocturnâ, Diomedem monet, ut properet:*

"——*Præteriit autem jam major portio*
"*noctis, i. e. duarum noctis partium:*"

Nam illud "πλέων, *Plus,* ambiguum est; *quià vel ad Tertiam Noctis Partem referri debet, vel absolutè legitur.* 23. [6] Ex Consuetudine verò Locutionis, *non ex Veritate, pen-*

[3] Et Iliad. 23. 843. De ligno arido, non ait οὗ, *Ubi:* (id enim falsum, sibique contrarium) sed οὐ, *Non* corrumpitur, &c.

[4] *Ex Divisione* nascitur solutio: quoties sententia aliter interpuncta, alium edit sensum, quàm putabat is, qui arguit. Veluti, in secundo versu, non ad vocem *Prius* (quod obtrectator voluit) sed ad *Mixtaque* fit interpunctio. Sic enim sensus quadrat.

[5] *Anceps nominum significatio,* Reprehensionem diluit: velut, Iliad. 10, non dicit, "Plusquam duas partes noctis, elapsas esse sed majorem partem duarum.

[6] *A consuetudine sermonis,* veniam postulat Poëta: Nimirum, Quià sic loquitur Vulgus.

duntur

duntur nonnulla: veluti, " Dilutum," *seu Aquâ Temperatum, etsi vinum non sit, vulgò* tamen aiunt esse " Vinum :" [a] Unde *et illud, de tibia Achillis (quam Agenor hastâ perculit) à poëta* dictum est:

" —*Ocrea recens fabrefacti Stanni;*

pro " *Ferri:*" *eâdemque ratione,* " *Fabros, qui non nisi Ferrum exercent,*" " *Ærarios* vocant." [b] Undè etiam *ab Ænea, genus suum venditante,* Ganymedes, " *Jovi Vinum ministrare,*" dictus est; cùm *tamen Dii,* non Vinum, *sed Nectar* bibant. Hic verò, etiam per Translationem purgari, *et ab insectatione defendi* posset. *Siquidem unius mali, remedia sæpè plura.* 24. [7] Quinetiam, quando Nomen *aliquod,* Subcontrarii quidpiam videtur innuere, in ea, quæ prolata est, *sententia;* QUOT MODIS *id* significet, attendere oportet: *ut, si quis Significatus superſit, quo Repugnantia tollitur; is Poëtæ tribuatur.* [c] Velut, *de laminis Achillei Scuti;*

[a] Ut Iliad. 10. Stannum, ut materiam, conficiendis quidèm ocreis ineptam, posuit tamen, ex vulgi more, pro Chalybe seu Ferro.

[b] Sic Iliad. 19: Diis, qui solo utuntur Nectare, vinum tamen propinari dicitur.

[7] *Inspectio Notionis Multiplicis,* Poëtam adjuvat: Cùm id, quod Subcontrarietatem præ se ferebat, ex Notione aliâ inventâ, excusationem paret.

[c] Ut Iliad. 20. 745.—τῇ ῥ' ἔσχετο, non significat, [Cui inhæsit;] nisi pugnantia loqueretur: (nihil enim illic adfixum esse constat;)

quarum duas cùm penetrâsset Æneæ Spiculum, tertia, restare dicta est,

"——*Quâ ferrea substitit hasta;*"

Quòd ejus *interpositu* prohibita esset. 25. [d] Hoc autem [" Quotupliciter Dicitur, *Attendere; Aptumque Significatum Tribuere*"] sic quodammodò absolvetur; [1] potissimùm *quidem*, si quis *de re proposita* judicium faciat, quoad *Significatum* illum, qui *Objicientis Sensui* ex Adverso est; 26. [2] Vel *saltem responderit ità*, ut Glauco *Sophista* dixit: "*Quòd homines* "*nullâ ratione ducti, quædam, quasi Præsuppo-* "*nere soleant, Damnatisque aliorum suffragiis,* "*veluti præjudicio facto, Concludere; Iidemque,* "*quasi* QUOD IPSIS VIDETUR, *decreve-* "*rint, reprehendant, si quid ipsorum existima-* "*tioni Subcontrarium sit.*" 27. [e] Atque hoc *errore* imbuta sunt ea, quæ de Icario *feruntur, Penelopes patre*. Ipsum enim Laconem fuisse,

constat:) Sed Quâ vetita est Pertransire: Quo sensu, nihil pugnæ.

[d] Præcepta hic duo. 1. Ut siqua significatiuncula objectionem facessat, eam, ex notione contrariâ, eleves:

[2] Id si minùs liceat; ut, cum Glaucone, pertinaces incuses hominum mores: Quib. sua sic Placet opinio, ut quasi Judiciorum domini, aliorum sententiam ne audiendam putent.

[e] Exemplo sit opinio illa, de Icario Penelopes patre: Lacedæmonium illum fuisse. Itaque Odyss. 4. Telemachum increpant; quod Lacedæmonem veniens, avi sui oblitus sit, à quo de patre Ulysse certior posset fieri:

arbitrantur

arbitrantur *plerique:* Pro Absurdo igitur, *Homeri* illud *habent;* "*Cum illo Telemachum,* "*quando Spartam, investigandi patris causâ,* "*veniret, minimè congressum fuisse.*" [f] Hoc autem fortassè se habet, sicut *populi* Cephalenii ajunt: "*A sua enim gente, uxorem duxisse Ulyssem,*" perhibent; "*socerumque ejus* "*Icadium, non (ut vulgus putat) Icarium,* "*fuisse.*" [g] Problema autem, quod propter *Poëtæ* Peccatum, *ex Artis inscitiâ fit,* consentaneum est *Solvere.* (* *Desiderantur quædam.*)

¶ 28. [h] Omninò quod Impossibile est, (quò excusari queat) [i] vel ad Poësin, vel ad id quod Melius, vel ad Opinionem, *seu ea quæ Aiunt,* reducendum est. Ad Poësin enim *redigi debet, quià Poëseos gratiâ,* eligendum potiùs *est,* quod Persuasioni Aptum *, quàm quòd ineptum: tametsi hoc fieri potest, illud non potest. 29.

[f] Sed Opinionem illam, opinio tollit contraria: ut avus Telemachi, non Lacon, sed è gente Cephaleniâ, neque Icarius, sed Icadius cognomento fuerit.

[g] Quid quòd hæc eadem objectio, (quià Homerum fefellerat Historia) eludi poterit, ut suprà, par. 7?

[h] *Reprehensiones* Adversariorum summatim notat: Alias solvi et expurgari posse: Primum enim Reprehensio τῦ ἀδυνάτυ, refutatur 3bus modis: Revocando scil. vel ad Poëmatis finem: quo ut perveniret, confinxit ea scil. quæ naturæ dissentiunt; (Pecudes loqui; homines in arbores converti, &c.)

* *Cap.* 16.

Tales

[1] Tales autem *Res Personasque fingi decet*, *non modo* quales Zeuxis *, *absque moribus ornatuque* pinxit; verùm etiam *reduci* ad Melius. Etenim, *in omni Imitatione*, *quod* pro Exemplari est, *reliquis omnibus* antecellere oportet. 30. [k] Ad ea quæ [a] Aiunt, *rediguntur hæc*, *quæ dixi*; et [1] illa, quæ Sine Ratione sunt. 31. Ergo, et ita *Solvenda*; [a] et *prætereà*, Quià, *Quod Ratione Vacat*, Præter Rationem quandoquè non est †. Verisimile enim *est* etiam *id*, *quod* Præter Verisimile *est*, fieri: *Alioqui quicquid Verisimile est*, *certum atque exploratum foret*. 32. [3] Subcontraria verò ejusmodi, quæ dicta sunt; sic considerare *oportet*, quemadmodum Confutationes in Disputationibus *fieri solent*; Si *id quod* pro Contrario *arguitur videatur esse* Idem, et ad Idem, et

[1] Vel ad Melius; i. e. Absolutum rei Exemplar; quod quò proponeret ea quæ præter suprave naturam essent, necessariò finxit.

* *Cap.* 3.

[k] Vel ad opinionem communem: cui refragari noluit.

[2] Reprehensio τῦ ἀλόγυ, excusatur bifariam:

[1] Quod famam secutus sit.

[2] Quià ne id quidem præter rationem est, ut quod rationi dissentit, aliquando fiat.

† *Cap.* 10.

[3] Reprehensio subcontrarietatis, (quam in vocabulis protulisse arguitur) ex conditionibus Dialecticorum illis elui potest; [An idem, ad idem, et eodem modo:]

Simili Modo *se habens.* [1] Quare in Poëticis, etiam *Personam* ipsam animadvertas, *oportet*; et Ad Quas Res ipse *respiciens, illa* dicat: *Videndumque, an Ea in Re,* quod Prudens Præceperit, *secutus sit.* 33. [m] Justa autem Reprehensio, *quamque excusare nequit* Poëta, est et Vacuitas Rationis, et Improbitas: quandò *scil. Poëta, in aliquâ parte,* dùm nulla premat necessitas, [n] aut eo quod Ratione Vacet *, usus sit; ut Euripides illo, in Ægeo; aut [o] Pravitate *non credendâ,* ut *idem Euripides, Pravitatem inducit* Menelai, in Oreste †. ¶ 34. [p] Ac Reprehensiones quidem *Poëtarum,* ex quinque adducunt Formis *seu Generibus summis.* Nam *reprehendunt* aut [1] tanquam ea, quæ Fieri non Possunt; aut [2] quæ Ratione Carent; aut *quæ* [3] Perniciosa, *seu Improba*; aut [4] Subcontraria; [5] aut tanquam ea, quæ à

[1] Videat ergo, qui poëtam sic vexat.
[2] An eadem Persona locuta sit cum eâdem:
[2] An ad Easdem Res intenderit animum, cum diceret:
[3] An in eo verbo, authoritate fretus sit Prudentis Viri.
[m] Alias Reprehensiones notat elevari non posse: quartum scil. τῆς ἀλογίας, et quintam τῆς πονηρίας: Cùm Poëta, absque ulla necessitate,
[n] Vel, quod Absurdum est, potulerit;
* *Cap.* 8. & *cap.* 16.
[o] Vel quod cum incredibili Improbitate conjunctum.
† *Cap.* 8.
[p] Ἀνακεφαλαίωσις dictorum: *Reprehensiones,* 5[r] fuisse:
1. 2. 3. 4. 5.

Poëticæ

Poëticæ vel alterius Artis Normâ ac veritate discedunt. [q] Quarum *omnium* Solutiones, ex antedictis *Formarum* Numeris, *seu Specialibus Differentiis*, considerandæ: *Omninò* autem comperiuntur numero duodecim.

[q] *Solutiones.* (ex tribus formarum generibus petitas) fuisse 12. Tres, primi generis; 7, secundi; et duas tertii.

CAP. XVIII. CAP. XXVI.

Collatio Poësews Epicæ cum Tragædia.

Problema ex Platonis 2° leg. An Tragædia præstet Epopœiæ? Prima Disputatur negativè; à par. 2[a]. Deinde Demonstratur Affirmativè pro dignitate Tragædiæ; à part. 5[a].

UTRA verò sit melior, Epica an Tragica Imitatio, dubitare posset quispiam. [1] Si enim *Imitatio*, quæ minùs Onerosa est, Melior sit; 2. [a] Hujuscemodi autem sit ea, quæ pertinet ad Spectatores Meliores: [b] Perspi-

Quæstio An Tragica imitatio, præcellat Epicæ?
[1] Disputatur *negative:* idque præmissis his:
Si superior Imitatio illa, quæ spectanti minùs molesta:
[a] Qualem libentiùs intuentur Prudentes Viri:
[b] Inferior certè ea, quæ Gesticulando Nimia.

cuum *est*, eam quæ omni modo, (*Numero, Sermone, et Harmoniâ*) imitatur, Onerosam fore, *et proindè Pejorem*. [c] Tales enim *Imitationes* quasi *Spectatores* (nisi Actione tuâ Scenicâ adjunctâ) haud satis rem sentiant, Multimodâ Motione moventur: [d] velut, inepti Tibicines, qui *non confisi Imitationi Tibiæ*, volvunt se *circumquaquè*, si Disci Circumactionem fingant; et Scyllam si *naves attrahentem* cecinerint, Præcentorem suum *ad se* trahunt. 3. [f] Ac Tragœdia quidem hujusmodi *Imitatio* est; [g] Quemadmodùm etiam histriones Prisci, (*quorum simplicior parciorque gestus*) eos qui posteà subsecuti, *plus satis Gesticulatorios* putabant. Etenim Myniscus *Histrio*, Callippidem, (*qui ætate minor*) tanquàm plus nimiò gesticulantem, *contumeliosè* vocabat Simiam. [g] Sed et talis opinio etiam de Tyndaro *Histrione*

[c] Rat. consequentiæ: Quis enim illum ferat, qui te quasi tardè intelligentem obtundat nimiâque motione importunus, nunquam satis monitum putet?

[d] Nonne idem videtur is, quod insulsi tibicines, qui sono tibiæ, quasi ne infeliciter expressâ, ridicule suum admovent gestum:

[f] Ex præmiss. par. prima, Tragœdiæ perspicitur culpà, nimioperè gestiendo, saltando, &c.

[g] Quo nomine, etiam Histriones ipsi, cùm ætate, et gravitate antecederent, irrisere Juniores suos, ut sequiores Pantomimos. Ex quo genere Callippides fuit, et [g] Tyndarus Mimus.

trione fuit. [h] Sicut autem Juniores isti, ad *Grandiores* illos se habent; Ità universa *Tragœdiæ* ars, ad Epicam; *eodemque versatur in crimine*. 4. [i] Atque hanc quidem pertinere ad Spectatores aiunt, *Prudentes, et* graves: (Quamobrem gestus, *quibus inflectantur*, non desiderant:) [k] Tragicam verò ad *Male Moratas, ac* viles: Cùm igitur hæc, *Apparatu* sit, *Gestibusque* Onerosior, Deterior profectò videri debet, ¶ 5. [l] Ac primùm quidem Accusatio *hæc de Onere Motionum*, Histrionicæ est, non Artis Poëticæ; [m] Siquidem Supervacaneis *rem* Signis, *nimioque Gestu* ornare potest, non modò is, qui *eam*, interposito aliquando cantu, Recitat; (quod Sosistratus fecit) sed et is, qui Recitando, continentèr Canit, Sicut Mnasitheus Opuntius. 6. [n] Deindè, nec omnis

[h] Ergo nec Juniores isti, præ suo gestu; nec Tragica, i. e. imitatio Mimica, tanti pendenda est.

[i] Ex part. 2ª, collaudatur Epica, quæ Auditores poscat temperantes et graves: quibus ad benè vivendum, absque gestu ullo, persuasio facilis, arrecta mens.

[k] Tragicam contrà spectant ii, quorum hebetes sensus, omni, quo possis motu, extimules necesse est.

[l] Jam *Affirmative*, pro dignitate Tragœdiæ: Cui, quæ *de motu objecta* sunt *diluimus* rat. 3bus.

[m] Neque enim Motionum ille excessus tàm Tragœdiæ est, quàm histrionum imprudentiæ. (Potest enim eadem etiam Epicæ aspergi macula; siquis illam motu minùs necessario Recitet.)

[n] Nec verò omnis incusanda Motio: Sed quæ Delicata et Personarum Nequam:

absque

absque discrimine improbanda Motio: [m] Siquidem neque *omnis* Saltatio; sed *quæ* Improborum *duntaxat*; Quod et *histrioni* Callippidi dabatur vitio, et hodiè *quibusdam* aliis: Quasi Mulieres imitentur *illi* Non Ingenuas; *earumque Motus, Matronis tribuant honestis*. 7. [3]Adde quòd, etiam absque motu *Scenico*, Tragœdiam suum Munus exequi, sicut Epica, potest *. E sola namque Lectione, Qualis sit, manifesta est: *ut facilè de ipsa judicium feras*. Si igitur aliis *rebus omnibus* præstet; hoc quidem *Motionum Onus (quod tantum offensiunculæ parit)* ut ipsi insit, non esse necesse. 8. [a] Deindè, [1] quoniam omnia illa habet, quæ Epica; *Fabulam scil. Mores, Sententiam, Elocutionem, &c.* Nam et Metro *etiam aliquo* licet uti si velit, *(scil. Iambo.)* 9. [o] Et insupèr (neque exiguâ *sui* parte) *adornatur* Apparatu et Musica; quorum accessu, *affatim ipsi* celeberrima

[m] Ne saltatio quidem damnatur omnis, (quædam enim personarum gravium est:) sed Pyrrhica, putâ, vel Hyporchematica, &c. Quantò minùs histrionum illa repudianda Motio præsertim honesta?

[3] Quid, quòd Tragœdia, cui Motum omnem dempseris, etiam absque Theatro lecta, perficiat, quod vult? nec minùs herclè, quam imitatio Epica?

* *Cap.* 3.

[a] *Ostensive* quoque Tragœdiam anteponimus, rat. 3bus.

[1] Quià cùm omnibus adornetur partibus, quib. Epica;

[o] Tùm duas, peculiares habet, easque pergratissimas: Apparatuum lenocinia, et Cantum.

berrima conciliatur Voluptas. 10. [2] Deinde, et *Summam* quoque Evidentiam habet, cum in Agnitione, tùm in Operibus *singulorum dramatum Propriis*. 11. [3] Prætereà, quia Terminus Imitationis hujus *Minor est*, minorem longitudinem *finiens*. Quod enim confertìm magis *simulque totum* est, jucundiùs *propinatur*, quàm quod fusum est, multoque tempore, *quasi dilutum*: Dico autem, veluti si quis Oedipodem Sophoclis, tot versibus, quot *constat* Homeri Ilias, constitueret: *Tragœdia hæc, quæ anteà perplacuit, præ tædio flaccescens, amitteret suavitatem suam*. 12. [4] Prætereà, minùs Unica *ac Simplex* (quæcunque illa sit) est quælibet Epicorum Imitatio. Cui rei signo est, quòd ex Imitatione *Epicâ* qualicunque complures enascantur Tragœdiæ. [p] Quare *sic colligo: Si Scriptores Epici*, Fabulam *(quod oportet)* confecerint Unam; ea *certè* [q] si breviusculè explicetur, versùs extremum extenua-

[2] Quià luculentèr (in Agnitionibus, Peripetiis, &c.) omnia ponit ante oculos: Quæ nisi Memorando, non ostendit Epica.

[3] Eidem quoque Fabula, contractior est: Quicquid autem dulce, tantò dulcius, quantò citiùs comprehenderis, modo ne imminutum et curtum.

[4] Imitatio illa, magni pendenda, quæ Simpliciter una: Epopœia verò, minimè omnium una et simplex.

[p] Nam Epicus, si unam (qualis Tragœdiæ est) contexat Fabulam:

[q] Aut brevitate nimiâ, turpitèr in angustum desinet;

ta;

ta; [r] Sin cum Metri Longitudine provehatur, quasi diluta *et languida ubiquè* appareat necesse est. [s] Quòd si, *ut ferè solet*, plures *distinctasque Fabulas complexi fint*; velut, *ex. g.* si é pluribus Actionibus constent; haudquaquàm erit *Imitatio* Una: [t] Sicuti et Ilias, et Odyssea, hujuscemodi partes habet permultas [a]; quarum *quidem singulis*, quasi *totidem Fabulis*, *etiam Justa* inest Magnitudo sua. [u] Quanquam hæc ipsa, *Homeri studio*, quantum potest, optimè Constituta sunt; et Imitatio *nimirùm*, sunt Actionis unius, quàm maximè *potuit Una Actio in tanto opere servari.* 13. [5] Si ergo *Tragœdia*, et his omnibus *Bonis (quæ dixi) Epopœïæ* præstet, et Proprio etiam artis Opere: (utrasque enim non quamlibet, sed illam, quam superiùs dixi, perficere Voluptatem decet) Manifestò efficitur, eam Præstantiorem fore: Siquidem *multò* potiùs, quàm

[r] Aut prolixitate debitâ provectus, adsumet vires suas:

[s] Sin autem ex pluribus (ut fit) Actionibus compegerit poëma; multimembris jam nascitur, non imitatio simplex:

[t] Quâ quidem in parte laborant etiam Homeri opera: quorum ex unitate perexigua laus:

[u] Nec tamen id Poëtæ vertendum crimini; Sed profectò, nec alitèr expediri res potuit, nec aliâ viâ, ad Justam Magnitudinem perveniri.

[5] Ac Finem suum utræque appetunt poëses: Ac magis adipiscitur Tragœdia. Hic enim Misericordia Metusque Major: unde Efficacior VITIORUM κάθαρσις.

Epica,

Epica, consequatur Finem suum. 14. [x]Ac de Tragœdia quidem et Epopœïa, cum Ipsis *universìm*, [y]tùm *Sigillatim* de Ipsarum Formis, ac Partibus, Quot sint, Quo pacto differant; tùm Quæ Causæ sint ejus, quod in Poëmate BENE est, aut secùs; tùm de Reprehensionibus, et Solutionibus, tot *habes quæ* dicta sunt.

[x] Epilogus dictorum, tam quæ utrique Poësi communia.
[y] Quàm, quæ propria alterutri.

T. WINSTANLEII

ANNOTATIONES

IN

ARISTOTELIS

LIBRUM DE POETICA.

ANNOTATIONES

IN

ARISTOTELIS

LIBRUM DE POETICA.

P. 2. l. 1. μιμήσεις] Utrum μιμήσεις numero plurali, an ſingulari μίμησις legas, quoad ſenſum perinde eſt. Scilicet vocalis ι et diphthongus ει, ſi non Ariſtoteli, ſaltem Codicum ejus exſcriptoribus, pronunciatu eædem fuerunt.

l. 5. διὰ τέχνης] Dacerius reponendum contendit διὰ τὸ τύχης, ſenſu non incommodo. Sic Plin. xxxv. p. 699. ed. Hard. de ſpuma equi ab Ariſtide, caſu adjuvante, expreſſa: Fecit in pictura *fortuna* naturam; et Val. Maxim. viii. 11. de eodem: Quod ars adumbrare non valuit, *caſus* imitatus eſt. Porro momenti aliquid huic conjecturæ accedit ex loco ipſius Ariſtotelis, huic fere gemino, Rhet. I. c. 1. ubi τῇ συνηθείᾳ adverbium εἰκῇ opponitur οἱ μὲν εἰκῇ πάντα δρῶσιν, οἱ δὲ διὰ συνήθειαν ἀπὸ ἕξεως. Atque idem Eth. Nicom. II. 4. ἐνδέχεται γραμμάτικόν τι ποιῆσαι καὶ ΑΠΟ ΤΥΧΗΣ· τότε οὖν ἔσται γραμματικὸς, ἐὰν γραμματικόν τι ποίησῃ καὶ γραμματικῶς. Obſtat tamen Codd. MSS. et verſionis Arabicæ, ſiqua fuerit, auctoritas.

l. 6.

l. 6. διὰ τῆς φωνῆς] Nodum hic in ſcirpo, quem non invenerunt, fecere viri docti Caſtelvetrius et Dacerius, quorum ille ἀμφοτέροις, hic δι' ἀμφοῖν legit, ut voci μεμιγμένοις reſpondeat τὸ ἀμφοῖν, quaſi diceret, ſicut illi et ſeparatim et conjunctim, ita ii et ſeparatim et conjunctim ſuis utuntur inſtrumentis. Sed non hæc ſatis idonea ratio. Perplacet mihi illorum ſententia, qui veteri lectione retenta, per διὰ τῆς φωνῆς eos, qui voces ſive hominum ſive animalium imitantur, inter quos præcipue eminuit Parmeno quidam, ut ex Plutarchi libello de Aud. P. p. 63. ed. cl. Reiſk. videre eſt, deſignatos exiſtimant. Haudquaquam enim fieri poſſe crediderim, ut in inſtrumentis imitationum recenſendis, illud omitteret Ariſtoteles, quod Rhet. l. III. p. 118. ed. Sylb. πάντων μιμητικώτατον τῶν μορίων audit. Quod vero teſtatur Simon Portius apud Madium in antiquo codice ſibi viſum τῇ φωνῇ, de ejus fide nullus dubito. Sed mutato nihil opus. Ita enim Lucian. de Saltat. ὁ γὰρ αὐλός ἐστιν, ἡ κιθάρα, ἡ ΔΙΑ ΦΩΝΗΣ μελῳδία, ἡ τραγικὴ δραματουργία.

p. 4. l. ult. Χαιρήμων] Suid. Χαιρήμων, κωμικὸς (immo τραγικός, ex ſententia VV. cl. Kuſteri et Fabricii in B. Gr. T. I. p. 641.) τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι ταῦτα, τραυματίας, ὡς Ἀθήναιός φησιν. οἰνεύς. ἀλφεσίβοια. ΚΕΝΤΑΥΡΟΣ κ. λ. Ergo dramati nomen fuerit Centaurus, quod etiam confirmat Athenæus in loco a Suida laudato, nempe l. XIII. p. 562. ἐν τῷ κενταύρῳ, ὅπερ ΔΡΑΜΑ ΠΟΛΥΜΕΤΡΟΝ ἐστιν. Rhapſodiam hoc ideo ab Ariſtotele καταχρηστικῶς vocatum crediderim, quia mixtum erat et quaſi conſutum ex vario genere carminum. Quod vero pro κένταυρον MSS. ἐπὶ ταῦρον exhibeant, id ex inſcitia librariorum ortum, qui vocem ἱπποκένταυρον ſibi ne quidem fando auditam, in communiores ἐπὶ ταῦρον facili negotio reſolvendam cenſebant.

p. 5.

p. 5. l. 1. οὐκ ἤδη] Speciosissime Heinsius οὐκ ἤδη ταύτην προσαγορευτέον; cum interrogandi nota. Sic enim recto pede procedet argumentum, quod alioqui claudicans et ἀσύστατον foret. Mihi vero rem diligentius pensitanti, ea verba οὐκ ἤδη, quæ MSS. ab Aristotele abjudicant, exscriptoris, nescio cujus, mentem auctoris in periodo longiore non capientis, glossema esse videntur. Deleta exhibebunt sensum Heinsianum verbis, opinor, Aristotelicis expressum.

P. 7. l. 1. ἀνάγκη μιμεῖσθαι] Verbis istis, quæ scilicet libri manu exarati non agnoscunt, et quæ auctoris sensum adeo non illustrant, ut eum pessumdent, facile caruerimus. Sic enim refingendus est proculdubio totus hic locus: Ἐπεὶ δὲ μιμοῦνται οἱ μιμούμενοι πράττοντας, ἀνάγκη δὲ τούτους, ἢ σπουδαίους, ἢ φαύλους εἶναι (τὰ γὰρ ἤθη σχεδὸν ἀεὶ τούτοις ἀκολουθεῖ μόνοις· κακίᾳ γὰρ καὶ ἀρετῇ τὰ ἤθη διαφέρουσι πάντες) ἤτοι βελτίονας ἢ καθ' ἡμᾶς, ἢ χείρονας, Η ΚΑΙ ΤΟΙΟΥΤΟΥΣ (ὥσπερ οἱ γραφεῖς, Πολύγνωτος μὲν κρείττους, Παύσων δὲ χείρους, Διονύσιος δὲ ὁμοίους εἴκαζε) δῆλον, ὅτι τῶν λεχθεισῶν ἑκάστη μιμήσεων ἕξει ταύτας τὰς διαφοράς, καὶ ΕΣΤΑΙ ἑτέρα κ. τ. ἑ. Aristotelem βελτίονας ἢ καθ' ἡμᾶς absque interposito commate scripsisse patet tum ex eo, quod iidem mox βελτίους τῶν νῦν appellantur, tum quod ἢ καθ' ἡμᾶς pro ἢ τοὺς καθ' ἡμᾶς, vel ἢ οἵους καθ' ἡμᾶς, vix ac ne quidem Græcum fuerit, uti et ipsummet Sylburgium, ejus conjectionis auctorem, ex subjecta annotatione odoratum fuisse videas. Male itidem, ut in hunc librum pleraque omnia, Sam. Petitus, qui vice τοῦ ἢ reponit ἤ, adversantibus Codd. MSS. atque ipsa recta ratione. Ceterum Victorii additamentum illud ἢ καὶ τοιούτους, quod e textu forte exulverit, revocandum esse suadent, tum ea, quæ proxime insequuntur, Διονύσιος δὲ ὁμοίους, tum versionis antiquæ auctoritas.

l. pe-

l. penult. Νικόχαρις] Comici hujus, qui Aristophani coætaneus fuerit, quemadmodum ex ejus Scholiaste in Argumento ad Plutum colligere est, dramatum titulos suppeditat Fabric. B. Gr. T. I. p. 739. Cum vero apud Suidam, Athenæum, atque Etymologici M. auctorem, Nicochares appelletur, verum id ei nomen fuisse crediderim. Polluci x. 23. Nicocharmus audit; male.

Ibid. Δηλιάδα] Δήλιας· ἡ ναῦς Suid. nempe ἐν ᾗ εἰς Δῆλον ἐξῆλθον θεωροὶ, de qua adeas Platonis Phædonem p. 156. et in eum VV. cl. Forsterum et Gottleber. Sed festum hoc, quo nullum majori honore prosequebantur non tantum Græci, sed et ex barbaris gentibus aliquæ, nemo certe εἰς τὸ χεῖρον repræsentare sustinuisset. Ea propter labem hic non vulgari arte medicabilem subesse affirmavit Castelvetrius, Δειλιάδα reponens, quod dudum Sylburgio, ut nunc mihi (quamvis unius Mspti auctoritate commendetur) sese non probavit. Immo fortasse nihil emendato opus est, nisi pro Δηλιάδα legere malis Δηλίαν, cujus nominis fabulam, argumento licet nobis incomperto, docuisse Aristophanem patet ex Athenæo l. ix. et Meursio in Catal. deperditarum Aristophanis Comœdiarum.

p. 8. l. 1. Πέρσας] Mutinensis, qua fuit in libris emaculandis prurigine, invexit huc Ἀργᾶν quendam, μοχθηρῶν ἀσμάτων poëtam, ut ait Athenæus, et locum hunc sic quodammodo ab Aristotele scriptum fuisse existimat: ὥσπερ γὰρ Τέρπανδρος καὶ Φρύνις μιμοῦνται βελτίους, οὕτω καὶ Ἀργᾶς ὁμοίους, καὶ ὁ ποιήσας Κύκλωπας Τιμόθεος καὶ Φιλόξενος μιμήσαιτο ἄν. Benius etiam ὁ ποιήσας, vel ὁ πεποίηκε; quod et suos patitur manes.

Docet autem hic Aristoteles, ut commode advertit Nunnesius in Notis suis ad Procli Chrestomathiam p. 69. hoc differre Nomos a Dithyrambis,

quod

quod illis perſonas graves, his leves imitarentur; citatque teſtes Philoxenum et Timotheum in Cyclope et Perſis. Eum Nomon laudant Plutarchus in Philopœmene et Sudas, qui inſcriptum fuiſſe ait Πέρσας ἢ Ναύπλιον, pro quo, juxta Fabric. B. Gr. p. 660. male Ναυτίλον habent Codices Athenæi.

l. 3. Κύκλωπας] Cum omnes, quotquot hujus dramatis meminere, ut Ariſtophanes in Pluto, Aelian. V. H. XII. 24. Zenobius V. 45. Proverb. et Tzetzes Chiliad. X. Hiſt. 358. necnon Chiliad. V. Hiſt. 23. pro κύκλωπες numero plurali habeant ſingulari κύκλωψ, forſan et hic etiam κυκλῶπα reponendum. Scilicet facilis error ex antecedente Πέρσας ortus; mutatio levicula.

Ibid. οἱ δὲ βελτίους] Locum hunc, utpote Crotoniate illo ſaniorem, fruſtra ſollicitavit Petitus. Quinam vero ſint illi βελτίους τῶν νῦν vel ἢ καθ' ἡμᾶς, quos imitatur Tragœdia, optime docet Etymologici M. auctor in ejus dramatis finitione: Τραγῳδία ἐστι βίων τε καὶ λόγων ΗΡΩΙΚΩΝ μίμησις. Hinc Lucian. de Saltat. τὴν τραγῳδίαν δὲ ἀπὸ τοῦ σχήματος πρῶτου (f. πρῶτον) καταμάθωμεν, οἷα ἐστίν, ὡς ειδεχθὲς ἅμα καὶ φοβερὸν θέαμα, εἰς ΜΗΚΟΣ ΑΡΡΥΘΜΟΝ ἠσκημένος ἄνθρωπος, ἐμβάταις ὑψηλοῖς ἐποχούμενος, πρόσωπον ὑπὲρ κεφαλῆς ἀνατεινόμενον ἐπικείμενος, καὶ στόμα κεχηνὸς πάμμεγα, ὡς καταπιόμενος τοὺς θεατάς· ἐῶ λέγειν προστερνίδια καὶ προγαστερίδια, προσθετὴν καὶ ἐπιτεχνητὴν παχύτητα προσποιούμενος, ὡς μὴ τοῦ μήκους ἡ ἀρρυθμία ἐν λεπτῷ μᾶλλον ἐλέγχοιτο· εἶτ' ἔνδοθεν αὐτὸς κεκραγὼς κ. λ. Et Philoſtrat. l. VI. p. 276. Vitæ Apollonii, de Aeſchylo loquens: ἐνθυμηθεὶς, ὡς ἐπάξιον τοῦ τραγῳδίαν ποιεῖν φθέγγοιτο, ὡς προσφυᾶ τῷ μεγαλείῳ μᾶλλον, ἢ τῷ καταβεβλημένῳ, σκευοποιίας μὲν ἥψατο, εἰκασμένης τοῖς τῶν ΗΡΩΩΝ εἴδεσιν· ὀκρίβαντι δὲ τοὺς ὑποκριτὰς ἀνεβίβασεν, ὡς ἴσα ἐκείνης (quidni ἐκείνοις?) βαίνοιεν· ἐσθήμασί τε πρῶ-

προῦτες ἐκόσμησαν, ἃ πρόσφορον ΗΡΩΣΙ ΤΕ ΚΑΙ ΗΡΩΙΣΙ ἡδῦνεν.

p. 9. l. 1. *πάντας ὡς πράττοντας*] Immerito locum hunc mendi insimulavit Casaubonus, qui l. 1. de Satyra, c. 3. probante etiam Goulstono, *πάντα ὡς πράττοντος* omnino reponendum esse contendit. Si enim omnes in unaquaque dramatis parte agant, omnia protenus sint dramatica necesse fuerit; adeo ut Casaubono sua constabit interpretatio, nulla interim verborum facta immutatione.

l. ult. *Χωνίδε*] Lege *Χιωνίδε*. Meminit hujus Comici, qui ab anonymo Scaligeri Olympiadum descriptore, vel Scaligero ipso, male, ut videtur, collocatur ad Olymp. LXXX. Vitruvius Præf. L. VI.

l. 2. *κατὰ κώμας*] Tzetzes *περὶ διαφορᾶς ποιητῶν* MS..

Τὸ τραγικὸν μάνθανε καὶ κωμῳδίαν,
Ἄμφω πρὸς ὠφέλειαν εὕρηνται βίου,
Τὴν δ' εὕρεσιν μάνθανε, πῶς ἐφευρέθη,
Πένητες ἄνδρες Ἀττικοὶ γῆς ἐργάται,
Ἀδικίας πάσχοντες ἐν γεωργίαις
Ἐξ Ἀττικῶν μετὰ εὐγενῶν δὲ τῷ γένει,
Ἀντιλέγειν δὲ μὴ σθένοντες μηδ' ὅλως,
Σωτηρίαν ἐξεύρηντο τὸν νυκτὸς χρόνον,
ΚΩΜΑΙΣ *γὰρ αὐτοὶ ταῖς στενωπαῖς προόδοις*
ΚΩΜΑ *καθ' αὐτὸ, καὶ γλυκὺν ὕπνου χρόνον*
Περιτρέχοντες καὶ λέγοντες τὰς βλάβας,
Θόρυβον εἰργάσαντο ΤΟΙΣ ΠΕΡΙΞ *μέγαν,*
Ὡς ἡλίου τρέχοντος ἡμέρας δρόμον,
Ζητεῖν ἐρευνᾶν πανταχοῦ τοὺς αἰτίους·

Καὶ

Καὶ τοὺς γεωργοὺς τοὺς παθόντας τὰς βλάβας·
Ἐπεὶ δ᾽ ἐφευρέθησαν αἱ γῆς ἔργα),
Ἤιτησαν αὐτοὺς ἀστικὴ γερουσία
ΚΩΜΟΙΣ παρ᾽ αὐτοῖς καὶ πότοις Διονύσου
Τελουμένοις, ΚΩΜΑΙΣ (ſupple τε) καὶ τοῖς χωρίοις
Βλάβας καλεῖν ἃς ἔλεξαν ἐντυχῶς.

Quocum fere concinit Dioſcorides, Epigram. xvi. p. 497. ed. cl. Brunck,

Θέσπις ἐγὼ τραγικὴν ὃς ἀνέπλασα πρῶτος ἀοιδὴν
ΚΩΜΗΤΑΙΣ νεαρὰς καινοτομῶν χάριτας κ. λ.

et epigram. xvii.

Θέσπιδος εὕρεμα τοῦτο. τὰ δ᾽ ΑΓΡΟΙΩΤΙΝ ΑΝ᾽ ΥΛΑΝ
Παίγνια, καὶ ΚΩΜΟΥΣ τοὺς ἀτελειοτέρους
Αἰσχύλος ἐξύψωσεν ——

l. 6. προσαγορεύειν] " Difficilior eſt paullo hujuſce loci conſtructio; ſic igitur legendum proponimus: ποιούμενοι τὰ ὀνόματα σημεῖον· οὗτοι μὲν γὰρ κώμας τὰς περιοικίδας καλεῖν φασιν, ΑΘΗΝΑΙΟΥΣ δὲ δήμους — καὶ τὸ ποιεῖν ΑΥΤΟΥΣ μὲν δρᾶν, Ἀθηναίους δὲ πράττειν προσαγορεύειν." Hæc Editor Oxonienſis minor. Sed nihil temere immutandum. Quippe ſimilis anacoluthiæ exempla affatim ſuppeditabunt optimi ſcriptores, maxime vero Attici; ut Aelian. V. H. l. II. c. 11. ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΙΔΩΝ κατὰ τὴν ἀρχὴν τῶν τριάκοντα τοὺς ἐνδόξους ἀναιρουμένους, καὶ βαρύτατα τοὺς πλουτοῦντας ὑπὸ τῶν τυράννων ἐπιβουλευομένους Ἀντισθένει φασὶ ΠΕΡΙΤΥΧΟΝΤΑ ΕΙΠΕΙΝ.

p. 10. l. 9. γεννῆσαι ποιητικὴν] Dimittit hic Philoſ. Athenienſium et Dorienſium diſcordiam de Tragœdiæ

προῦντες ἐκόσμησαν, ἃ πρόσφορον ΗΡΩΣΙ ΤΕ ΚΑΙ ΗΡΩΙΣΙ ἠδῆπαξ.

p. 9. l. 1. *πάντας ὡς πράττοντας*] Immerito locum hunc mendi insimulavit Casaubonus, qui l. 1. de Satyra, c. 3. probante etiam Goulstono, *πάντα ὡς πράττοντες* omnino reponendum esse contendit. Si enim omnes in unaquaque dramatis parte agant, omnia protenus sint dramatica necesse fuerit; adeo ut Casaubono sua constabit interpretatio, nulla interim verborum facta immutatione.

l. ult. *χωνίδης*] Lege *Χιωνίδης*. Meminit hujus Comici, qui ab anonymo Scaligeri Olympiadum descriptore, vel Scaligero ipso, male, ut videtur, collocatur ad Olymp. LXXX. Vitruvius Præf. L. VI.

l. 2. *κατὰ κώμας*] Tzetzes *περὶ διαφορᾶς ποιητῶν* MS..

Τὸ τραγικὸν μάνθανε καὶ κωμῳδίαν,
Ἄμφω πρὸς ὠφέλειαν εὕρηνται βίου,
Τὴν δ' εὕρεσιν μάνθανε, πῶς ἐφευρέθη,
Πένητες ἄνδρες Ἀττικοὶ γῆς ἐργάται,
Ἀδικίας πάσχοντες ἐν γεωργίαις
Ἐξ Ἀττικῶν μὲν εὐγενῶν δὲ τῷ γένει,
Ἀντιλέγειν δὲ μὴ σθένοντες μηδ' ὅλως,
Συνεργὸν ἐξεύροντο τὸν νυκτὸς χρόνον,
ΚΩΜΑΙΣ *γὰρ αὐτοὶ ταῖς στενωπαῖς τε ὁδοῖς*
ΚΩΜΑ *καθ' αὐτὸ, καὶ γλυκὺν ὕπνον χεόντων*
Περιτρέχοντες καὶ λέγοντες τὰς βλάβας,
Θόρυβον εἰργάσαντο ΤΟΙΣ ΠΕΡΙΞ *μέγαν,*
Ὡς ἡλίου τρέχοντος ἡμέρας δρόμον,
Ζητεῖν ἐρευνᾶν πανταχοῦ τοὺς αἰτίους·

Καὶ

Καὶ τοὺς γεωργοὺς τοὺς παθόντας τὰς βλάβας·
Ἐπεὶ δ' ἐφευρέθησαν οἱ γῆς ἔργατ(αι),
Ἥτησαν αὐτοὺς ἀττικὴ γερουσία
ΚΩΜΟΙΣ παρ' αὐτοῖς καὶ πότοις Διονύσου
Τελουμένοις, ΚΩΜΑΙΣ (ſupple τε) καὶ τοῖς χωρίοις
Βλάβας κατειπεῖν ἃς ἔλεξαν ἐντυχῶς.

Quocum fere concinit Dioſcorides, Epigram. xvi. p. 497. ed. cl. Brunck,

Θέσπις ἐγὼ τραγικὴν ὃς ἀνέπλασα πρῶτος ἀοιδὴν
ΚΩΜΗΤΑΙΣ νεαρὰς καινοτομῶν χάριτας κ. λ.

et epigram. xvii.

Θέσπιδος εὕρεμα τοῦτο. τὰ δ' ΑΓΡΟΙΩΤΙΝ ΑΝ' ΥΛΑΝ
Παίγνια, καὶ ΚΩΜΟΥΣ τοὺς ἀτελειοτέρους
Αἰσχύλος ἐξύψωσεν ——

l. 6. προσαγορεύειν] "Difficilior eſt paullo hujuſce loci conſtructio; ſic igitur legendum proponimus: ποιούμενοι τὰ ὀνόματα σημεῖον· οὗτοι μὲν γὰρ κώμας τὰς περιοικίδας καλεῖν φασιν, ΑΘΗΝΑΙΟΥΣ δὲ δήμους — καὶ τὸ ποιεῖν ΑΥΤΟΥΣ μὲν δρᾶν, Ἀθηναίους δὲ πράττειν προσαγορεύειν." Hæc Editor Oxonienſis minor. Sed nihil temere immutandum. Quippe ſimilis anacoluthiæ exempla affatim ſuppeditabunt optimi ſcriptores, maxime vero Attici; ut Aelian. V. H. l. II. c. 11. ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΙΔΩΝ κατὰ τὴν ἀρχὴν τῶν τριάκοντα τοὺς ἐνδόξους ἀναιρουμένους, καὶ βαρύτατα τοὺς πλουτοῦντας ὑπὸ τῶν τυράννων ἐπιβουλευομένους Ἀντισθένει φασὶ ΠΕΡΙΤΥΧΟΝΤΑ ΕΙΠΕΙΝ.

p. 10. l. 9. γεννῆσαι ποιητικὴν] Dimittit hic Philoſ. Athenienſium et Dorienſium diſcordiam de Tragœ-

diæ et Comœdiæ ortu, idque vel quia levioribus conjecturis uterentur, vel quia non de toto genere, ut par erat, seu de Poësi tum in universum, tum pro singulis formis ac partibus disputarent. Sed tamen ita dimittit controversiam, ut ipse ad veras ac germanas poëseos causas, (nempe imitationis et harmoniæ studium, quemadmodum recte eas statuit Dacerius,) ortum et incrementa investiganda se referat. Sunt igitur ea verba καὶ τοῦτο usque ad κατὰ φύσιν ὄντος ἡμῖν τοῦ μιμεῖσθαι tanquam uncinis claudenda; neque enim secundam Poëseos causam effectricem exhibent, sed confirmant tantum hominibus innatum id esse ut a pueris imitentur, atque eæ rationi explicandæ inserviunt. Sequitur deinde secunda illa causa καὶ τῆς ἁρμονίας καὶ ῥυθμοῦ, supple κατὰ φύσιν ὄντων.

p. 11. l. 9. οὐ διὰ μίμημα] Vict. pro οὐ διὰ μίμημα legendum contendit οὐχὶ μίμημα, uti habent Ald. et Cod. Reg. 1741. Sed utrum horum præferendum sit, vix quisquam dixerit.

p. 12. l. 3. τοιούτων τύχας] Lectioni Victorianæ, cujus in notis fit mentio, adstipulantur Medicei omnes, atque eadem editio princeps Aldina. Per me igitur licet, ut vox τύχας inter glossemata, quibus scatet hic libellus, recenseatur.

l. 8. καὶ τὸ ἁρμόττον] Cod. Reg. 1741. pro καὶ τὸ ἁρμόττον exhibet κατὰ τὸ ἁρμόττον. Quod perinde est.

l. ult. γενομένης] Castelvet. rescribendum esse censet γενομένη atque αὐτοσχεδιαστικὴ recto casu; quod etiam constabilit M. 16. Sed quidni potius dicamus ἀνακόλουθον hoc esse, quod ut diligentissimo cuique scriptori, ita Aristoteli perquam familiare.

p. 14. l. 2. ἐξαρχόντων] Mad. ἐξασκόντων. Inscitia Græcismi. Archiloch. apud Athenæum. p. 628.

Ὡς

Ὡς Διονύσοι' ἄνακτος καλὸν ΕΞΑΡΞΑΙ ΜΕΛΟΣ
Οἶδα ΔΙΘΥΡΑΜΒΟΝ, οἴνῳ συγκεραυνωθεὶς φρένας.

Greg. Naz. ἐκείνην ᾠδὴν, ἣν ποτὲ ᾖσεν ὁ Ἰσραὴλ τοῖς Αἰγυπτίοις, ΕΞΑΡΧΟΥΣΗΣ Μαρίας, et Xenoph. III. Cyripæd. ἐπεὶ δὲ πάλιν ἧκε τὸ σύνθημα ἀνταποδιδόμενον, ΕΞΗΡΧΕΝ αὖ Διοσκόροις ΠΑΙΑΝΑ ΤΟΝ ΝΟΜΙΖΟΜΕΝΟΝ.

l. 5. αὐτῆς] Pro αὐτῆς reponendum eſſe crediderim αὐτοῖς, ne minimâ quidem pronuntiationis, cujus certe aliquid apud exſcriptores, viros ſcilicet parum eruditos, momentum eſſe debuerit, facta immutatione. Confer nos ad p. 2. l. 1.

p. 15. l. 8. ἑξάμετρα] Utrum pro ἑξάμετρα legendum ſit τετράμετρα, necne, peritiorum eſto judicium. Ceterum mox, cum omnes Medicei has voces περὶ μὲν οὖν τούτων τοσαῦτα omittant, locum integrum ſic audacter reſtituo: Ἔτι δὲ ἐπεισοδίων πλήθη καὶ τὰ ἄλλα ὡς ἕκαστα, ἃ κοσμηθῆναι λέγεται, ἔστω ἡμῖν εἰρημένα. Πολὺ κ. τ. ἑ.

Porro emendandus hic in tranſitu noſter, Rhet. III. c. 4. p. 129. ed. Sylb. Τῶν δὲ ῥυθμῶν ὁ μὲν ἡρῷος σεμνὸς καὶ λεκτικὸς (l. οὐ λεκτικὸς) καὶ ἁρμονίας δεόμενος. Demet. Phal. Περὶ Ἑρμην. p. 33. ed. Gale: ὁ μὲν ἡρῷος σεμνὸς καὶ ΟΥ ΛΟΓΙΚΟΣ, οὐδὲ ἔρρυθμος, ἀλλ' ἀνάρυθμος, ὥσπερ ὁ τοιόσδε Ἤκεν ἡμῶν εἰς τὴν χώραν, οὐ γὰρ πυκνότης τῶν μακρῶν ὑπερπίπτει τοῦ λογικοῦ μέτρου.

P. 16. l. 4. οἱ λεγόμενοι αὐτῆς] Speciosiſſima eſt Caſtelvetrii emendatio, quam tamen in margine prætermiſit Duvallius, reſcribentis ὀλίγοι μὲν οἱ αὐτῆς. Firmant eam tum præcedentia ἤδη δὲ σχήματά τινα, tum ipſius vocis λεγόμενος indoles, quæ in illo ſenſu, quem ei tribuit Goulſtonus, apud nullum omnino, ut ne dicam probatum auctorem, metris non ligatum, occurrit.

l. 7. Φόρμις] Suidæ et Athenæo Φόρμις; apud Themiſtium Ἄφορμος. Sed noſtram lectionem adſtruit Pauſanias in Eliacis prioribus, quam ideo, ut germanam

manam tuetur Bentleius V. Cl. p. 201. Apologiæ Diſſertationis de Epiſtolis Phalaridis.

l. 11 μετὰ λόγυ] Ablegandas eſſe has voces, ut inutiles et aliunde advectas cenſuit Goulſtonus. Tu vero cave facias. Fabulam enim ſive λόγον aut μῦθον qualemcumque utrique Poëſi, nempe Tragœdiæ atque Epopoëiæ communem eſſe nemo certe inficias ibit. At vocem λόγον pro fabulâ accipi tradit etiam Euſtathius, unde Æſopus ille λογοποιὸς i. e. μυθογράφον dicitur. Suid. Λόγος. καὶ ὁ ὑπόθεσις. ἀρεσοφάνης

——— Ἐυριπίδη

ΛΟΓΟΝ πέριαχες καὶ πραγφ?ίς γέμι.

Cf. Cl. Wyttenbach in Plut. de S. N. V. p. 83.

P. 18. l. 3. δρώντων] Reſcribendum eſt: δρώντων καὶ ὁ δι᾽ ἀπαγγελίας, δι᾽ ἐλέου καὶ φόβου περαίνουσα τὴν τῶν τοιούτων παθημάτων κάθαρσιν; quæ lectio, quin ab Ariſtotelis manu fluxerit, nullus dubito, ſiquidem conjunctionem ἀλλὰ nec Codd. manu exarati, neque ipſa rerum ratio admittant. Nullam enim inter φίλον et ἀπαγγελίαν oppoſitionem intercedere jamdudum viderunt interpretes atque illorum coryphæus Leſſing, Hamburg. Dramaturgie Tom. II. p. 196. ſqq. Immo vocem hanc olim in verſione ſua omiſerat Dacerius, cujus interpretationem hic ſubjecimus: d'une action, qui ſans le ſecours de la narration par le moyen de la compaſſion et de la terreur, &c. Caſtelvet. ἀλλὰ, oltre à ciò, inſuper, contra omnem Graecæ linguae analogiam.

l. 5. τοιύτων] Scipio Maffeus V. Cl. in præfatione ad Meropen ſuam, Tuſco idiomate conſcriptum drama, vocem τοιύτων hic textum irrepſiſſe & gloſſema redolere affirmat, codicibus tamen manu exaratis et Cl. Leſſing, in l. ſupra laudato, refragantibus.

l. 6.

l. 6. κ͵ μάλ☉] Legendum proculdubio, ut adnotant Victorius, Castelvetrius et Goulstonus κ͵ μέτρον. Est enim τὸ μέτρον unum τῶν εἰδῶν, quæ postea enumerat. Quod uero τῷ πρῶτῳ casu dativo legit Victor. id nullo modo probandum. ANON.

l. antepen. ἔχει πᾶσαν] Reponendum est omnino πᾶσιν pro πᾶσαν, quod ante Heinsium vidit Madius et in versione sua expressit Riccobonus, sic: "quod "manifestam *omnibus* vim habet."

P. 19. l. 5. μῦθον τοῦτον] Immerito hunc locum mendi insimulavit Madius, qui pro τοῦτον rescribendum esse contendit τοιοῦτον vel τοῦτο; cui lectioni Victorius quoque adstripulatur. Sed fallitur uterque. Voci enim μῦθ☉ plures subjectae sunt notiones, ut verbi, seditionis, et præcipue per eam intelligitur, juxta Hesych. λόγ☉ κενὸς ψευδὴς, εἰκονίζων τὴν ἀλήθειαν, ut Plat. in Gorg. p. 312. Ἄκουε δὴ μάλα καλοῦ λόγου, ὃν σὺ μὲν ἡγήσῃ, ὡς ἐγὼ οἶμαι, ΜΥΘΟΝ, ἐγὼ δὲ λόγον, et Orig. contra Cels. L. I. p. 330. Ἰδιῶται μύθους ἀκούσαντες, ὧν τοὺς λόγους οὐκ ἐπίστανται, μέγα ἐπ' αὐτοῖς φρονοῦσιν. Sed μῦθ☉ ille de quo hic agitur, nempe Tragicus, σύστασις ἐστὶ πραγμάτων, non ψευδῶν, ut reliqui, sed eorum, quæ heroum alicui, ut Oedipo, Oresti, aliis, dum viverent, revera acciderunt. Hinc illud μῦθον τοῦτον, quo melius a ceteris discerni posset.

l. ult. οὐκ ὀλίγοι αὐτῶν] Non omnes iis usos esse ideo fortasse dixerit Philosophus, quod nonnullorum, αἱ δ' ἐσὶ τραγῳδίαι, alii contra ἀφόητον δύνανται τῇ λέξει κ͵ τοῖς ἤθεσιν ἀκειοῦν, ἢ τὰ πράγματα συνίστασθαι. Sed totus hic locus, utpote vitio multiplici laborans, ejusmodi est, ut nec sensum aliquem commodum ipse præbeat, neque ex Codicum varietate aut Conjectura a nobis sublevari possit.

P. 20. l. 1. ὄψιν ἔχει πᾶν] Ita editiones pleraeque; nisi quod Bas. et Camot. κ͵ γὰρ ὄψις, quod sane nullo modo ferendum. Sed nec illud alterum, nihil est enim

enim ad quod illud πᾶν referendum est: si enim subintelligenda est vox Tragœdia, πᾶσα dixisset, si τραγῳδιῶν, vox πᾶς requirenda esset. Atqui harum neutra cum sensu loci cohæret. Dixerat enim τούτοις οὐκ ὀλίγοι—κέχρηνται, quasi essent, qui non uterentur. Ergo non utuntur omnes. Legendum itaque videtur κέχρηνται τοῖς εἴδεσι πᾶσι et postea ἔχουσι pro ἔχει.

Hæc ANON. emendatione quidem si sensum respicias, non incommoda, sed scriptionis aut pronunciationis habita ratione, parum verisimili. Quidni potius legeris, mutatione levicula: τούτοις μὲν ἐν ὀλίγοι αὐτῶν, ὡς εἰπεῖν, κέχρηνται τοῖς εἴδεσι· καὶ γὰρ ὄψιν ΟΥΚ ἔχει πᾶν (sub. δρᾶμα) καὶ ἦθος καὶ μῦθον καὶ λέξιν καὶ διάνοιαν ὡσαύτως, h. e. Pauci his omnibus, *velut* formis, ut ita dicam, usi sunt. Neque enim unicuique ita felici esse contingit, ut omnes numeros expleat, atque pariter (ὡσαύτως) in moribus, constitutione rerum, dictione, &c. elaborandis præstet.

Quod vero pro αὐτῶν restituendum esse πάντων, Castelvetrium, existimaverit Goulstonus, nihili est, siquidem verba, ut nunc se habent, eumdem sensum exprimant.

p. 20. l. 4. πράξεων] Victorius contendit legendum esse πράξεως, cui etiam suffragatur Versio antiqua, quoniam scilicet Tragœdia circa unam tantummodo actionem versatur. Sed de Tragœdia generatim sumta hic loqui Philosophum recte notavit ANON. ut infra p. 36, 2. ἡ γὰρ τοιαύτη ἀναγνώρισις ἢ ἔλεον ἕξει ἢ φόβον, οἵων ΠΡΑΞΕΩΝ ἡ Τραγῳδία ΜΙΜΗΣΙΣ ὑπόκειται.

ibid. l. 6. καὶ γὰρ ἡ εὐδαιμονία ἐν πράξει ἐστί] Admonuit Castelvetrius deesse καὶ ἡ κακοδαιμονία, quam lectionem et libri manu exarati confirmant. Sed nihil mutato opus. Noster Rh. 1. c. 5. ἔστω δὲ εὐδαιμονία εὐπραξία μετ' ἀρετῆς. Nec non Solon apud eumdem Eth. Nicom. X. Σόλων δὲ τοὺς εὐδαίμονας ἴσως ἀπεφαίνετο καλῶς εἰπὼν, μετρίως

τελέως τοῖς ἐκτὸς κεχορηγημένους, ΠΕΠΡΑΓΟΤΑΣ δὲ τὰ κάλλιστα, ὡς ἄπτν (l. ὡς οἴοντε) καὶ βεβιωκότας σωφρόνως. Similiter Hippod. Thur. ed. Gale, p. 3. ἁ μὲν εὐδαιμονία τελειότας ἐντὶ βίω ἀνθρωπίνω. ὁ δὲ βίος ὁ ἀνθρώπινος ΣΥΣΤΑΜΑ ΤΩΝ ΠΡΑΞΙΩΝ· ἁ δ' εὐδαιμονία ΣΥΜΠΕΡΑΙΝΟΥΣΑ ΤΑΣ ΠΡΑΞΙΑΣ. Et Archyt. Pythagor. ibid p. 19. ἁ δ' εὐδαιμοσύνα ΧΡΑΣΙΣ ΑΡΕΤΑΣ ἐν εὐτυχίᾳ. Qui loci huic fere gemini.

l. ult. ἄνευ μὲ] Reſcribendum eſt proculdubio ἐπ' ἄνευ μὲ πράξεως, quam lectionem ſecutus eſt Valla et in Codicibus ſuis inventam probarunt Mad. et Victorius. Nam cum Philoſophus intuliſſet Fabulam Tragœdiæ finem eſſe, ſtatim ſubjunxit τὸ δὲ τέλος μέγιστον ἁπάντων, quod probatione non eget; omnes enim finem maximum eſſe eorum, quæ ipſum antecedunt, fatentur. Si igitur verba græca ut nunc in vulgatis editionibus reperiuntur, legantur, probabit id Ariſtoteles, quod eſt manifeſtum, quodque nulla indiget probatione; ægreque probatio illa illi parti poterit accommodari, qua dicitur, "finem eſſe omnium maximum."

P. 21. l. 5. ἀγαθῶν] In omnibus MSS. ἀγαθὸς, ſed recepta lectio potior videtur, tum quod alio loco Philoſophus dixit de eodem Pictore ὅτι κρείττους εἴκαζε, tum ob μονοτονίαν evitandam. Editor Oxonienſis minor. Recte. Scilicet Heroas majoris, quam deinde fuerunt, ſtaturæ finxit; in divinis quoque ac ethicis artem ſuam exercuit. Ælian. V. H. IV. c 3. Πολύγνωτος ὁ Θάσιος καὶ Διονύσιος ὁ Κολοφώνιος γραφεῖς ἤστην. καὶ ὁ μὲν Πολύγνωτος ἔγραφε ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ καὶ ἐν ΤΟΙΣ ΤΕΛΕΙΟΙΣ εἰργάζετο τὰ ἆθλα, τὰ δὲ τοῦ Διονυσίου, πλὴν τοῦ μεγέθους τῆς τοῦ Πολυγνώτου τέχνης ἐμιμεῖτο εἰς τὴν ἀκρίβειαν ΠΑΘΟΣ καὶ ΗΘΟΣ, καὶ σχημάτων χρῆσιν ἱματίων λεπτότητας καὶ τὰ λοιπά. Ubi per τελείοις juſtæ ſtaturæ homines intelligi commode ad h. l. notavit Perizonius.

l. 5. ἢ ποιήσει] Lectionem receptam firmat Codd.

 Medd.

Medd. omnium auctoritas. Abest tamen negativa οὐ à versione antiqua. Perperam, quicquid contra statuerit Victorius.

p. 23. l. 6. καὶ ἐπιεικῶς] Voces has glossema quoddam extitisse margini adscriptum, sed ob incuriam Librarii postmodum in contextum translatum immerito suspicatur Madius. Quippe respondet hic ἐπιεικῶ voci τὰ ἁρμόττοντα antea positæ. In Tragœdia enim, juxta Philosophum, SENTENTIA tertium occupat locum. Id autem est, dicere posse ea omnia, quæ rei, qua de agitur, insunt et conveniunt. Quod quidem circa orationes perficere, et Politicæ scientiæ munus est et facultatis Rhetoricæ. Nam vetustissimi tum oratores, tum poëtæ πολιτικῶς, i. e. ut communis fert consuetudo atque ad rem propositam, τὰ ἐνόντα τῷ πράγματι, locuti sunt. Qui vero nunc, inquit, vivunt oratores, utpote qui intima præcepta artis hauserint, laxatis eloquentiæ habenis τὰ ἁρμόττοντα τῷ πράγματι, ex communibus locis derivata, quæ tamen ad rem quodammodo attinere videntur, ut auditorum animos pervertant, orationibus admiscent, quod profecto ἐπιεικῶς ἔργον ἐστίν. Cf. ipsum magistrum, Rh. L. 1. c. 1.

l. ult. ἦθος] Victoriana lectio, quam etiam exhibet Codex Diegi de Mendoza, teste in h. l. Madio, uti et Medicei tres, calamo exarati, necnon Versio antiqua, aperta quidem, sed redundans: recepta valde perplexa est. Credit igitur Madius, qui et nos consentientes habet, in utrâque mendum reperiri; in vulgatâ scilicet esse verborum transpositionem; in altera idem bis inutiliter interjectum. Refingendus est igitur proculdubio hic locus, sic: Ἔστι δὲ ἦθος μὲν τὸ τοιοῦτον, ὃ δηλοῖ τὴν προαίρεσιν ὁποῖά τις ἐστίν. Διόπερ οὐκ ἔχουσιν ἦθος ἔνιοι τῶν λόγων, ἐν οἷς οὐκ ἐστι δῆλον ΜΗΔΟΛΩΣ ΕΙ προαιρεῖται ἢ φεύγει ὁ λέγων.

p. 24. l. 4. λόγων ἡ λέξις] Victor. arbitratur collocatum

catum fuisse hic τ̃ λόγων, ut distingueret hanc a partibus, quæ λόγοι non sunt, cujusmodi sunt reliquæ duæ, i. e. cantus et apparatus. Nam quin superiores tres, quamvis id non expresserit, λόγοι sint, dubitari non potest. Interstinguendum igitur contendit τέταρτον δὲ τ̃ μὲν λόγων, ἡ λέξις, neque enim existimare potest, quid valeat ἡ λέξις τ̃ λόγων. Mihi vero nihil quidquam aliud significare videtur λόγος, quam *verba*, aut *orationem*, ut Suid. φωνὴ σημαντικὴ ἀπὸ διανοίας ἐκπεμπομένη, et noster infra, p. 67, 6. φωνὴ συνθετὴ σημαντική, ἧς ἔνια μέρη σημαίνει τι. Per λέξιν autem nonnisi recitationem atque elocutionem intelligi crediderim. Rhet. III. init. περὶ δὲ τ̃ λέξεως ἐχόμενον ἐστιν εἰπεῖν, ὐ γὰρ ἀπόχρη τὸ ἔχειν ἃ δεῖ λέγειν, ἀλλ' ἀνάγκη καὶ ταῦτα ΩΣ ΔΕΙ ΕΙΠΕΙΝ. οἱ γὰρ γραφόμενοι ΛΟΓΟΙ μεῖζον ἰσχύουσιν διὰ ΤΗΝ ΛΕΞΙΝ, ἢ διὰ τὴν διάνοιαν. Et p. 15, 3. hujusce libelli: τὸ μὲν πρῶτον τετραμέτρῳ ἐχρῶντο διὰ τὸ σατυρικὴν καὶ ὀρχηστικωτέραν εἶναι τ̀ ποίησιν. ΛΕΞΕΩΣ δὲ γενομένης αὐτὴ ἡ φύσις τὸ οἰκεῖον μέτρον εὗρε· μάλιστα γὰρ λεκτικὸν τ̃ μέτρων τὸ ἰαμβεῖόν ἐστι. σημεῖον δὲ τούτου· πλεῖστα γὰρ ἰαμβεῖα ΛΕΓΟΜΕΝ ἐν τῇ διαλέκτῳ τῇ πρὸς ἀλλήλους. Nec non rursum, p. 63, 4. τ̃ δὲ περὶ ΤΗΝ ΛΕΞΙΝ ἓν μέν ἐστιν εἶδος θεωρίας, τὰ σχήματα τ̃ λέξεως, ἅ ἐστιν εἰδέναι ΤΗΣ ΥΠΟΚΡΙΤΙΚΗΣ, οἷον τί ἐντολὴ κ. λ.

ibid. l. 9. πέντε] Mad. et Victor. πέμπτον, quam lectionem constabilit etiam Cod. M. 14. manu exscriptus. Sed retinenda est, me judice, vulgata lectio, ut constructio sit τ̃ δὲ λοιπῶν πέντε (scil. ἡδυσμάτων) ἡ μελοποιία μέγιστον. Præmiserat enim Philosophus in hac anacephalæosi τὸν μῦθον, utpote sine qua οὐκ ἂν γένοιτο τραγῳδία, ἀρχὴν esse καὶ οἷον ψυχὴν istius dramatis. Cæteras igitur partes numero quinque nonnisi ἡδύσματα quædam et condimenta esse liquet: horum vero maximum condimentum jure μελοποιία appellatur.

Sunt autem τὰ τῶν λόγων ἡδύσματα, ea quæ orationi ſaporem quendam et ſuavitatem conciliant, ducta ex re unguentaria vel coquinaria metaphora. Sic et Plinius notat rationem conficiendi unguenti duplicem, ſuccum et corpus; illum olei generibus fere conſtare, hoc odorum; hæc ſtymmata, illa hedyſmata vocari. Galen. Gloſſ. Hippocrat. ἡδυντὴν πόσιν· τὴν ἀρωματισμένην· ἕψεται δὲ ὕδατι καὶ ἀρώματι (f. ἀρώμασι). ἡδυντὸν στέαρ. τὸ ἐν ὕδατι καὶ ἀρώματι (l.—μασι) ἑψηθὲν, καὶ γὰρ τὰ ἀρώματα ἡδύσματα. Hinc etiam, teſte Jul. Polluce, Onom. L. VI. ἐκαλοῦντο καὶ οἱ ἅλες ἡδυντῆρες διὰ τὸ ἡδύνειν, τὸ ἀρτύειν.

p. 25. l. 10. ἢ ὡς ἐπιτοπολὺ] Quia finis quidam eſt neceſſarius, alius non neceſſarius. Non neceſſarius accidit plerumque aut raro. Neceſſarius finis eſt poſt ortum, mors animalis. Non neceſſarius plerumque, ut, poſt jacta fundamenta et erectos parietes, imponatur tectum; non neceſſarius raro, ut aliquis poſt repulſam amatæ puellæ amans laqueo collum ſibi frangat.

Hæc ideo admonui, ne quis has voces, ut nos olim, delendas eſſe credat.

ibid. l. 11. Μέσον δὲ καὶ] Victor. ὃ καὶ, quam additionem, ſenſui omnino neceſſariam, confirmat etiam Verſionis antiquæ non contemnenda auctoritas.

p. 26. l. 5. μυρίων] Pro μυρίων hic reponendum ſuſpicatur Caſtelvetrius μ΄. h. e. 40. σταδίων. Sed utrum horum accipias, quoad loci ſenſum perinde eſt.

ibid. penult. εἰ γὰρ ἔδει ἑκατὸν] Mihi impenſe placet ejuſdem Interpretis conjectura εἰ γὰρ ἔδει (ſcil. τοῦ ἔτους) ENEKA TOY τραγῳδίας ἀγωνίζεσθαι, quâ profecto nihil excogitari poteſt elegantius, ut ſenſus ſit is, quem in verſione ſua expreſſit Riccobonus: "Si enim termino hiſtrionibus opus eſſet ad Tragœdias recitandas, numeri Tragœdiarum ratione habita,

ſuum

ſuum cuique temporis ſpatium definiant Clepſydræ." Sed expectandi Codices.

Clepſydris autem infundebant parum multumve aquæ pro ratione temporis, quo quem vel dicere vel facere quidquam permitterent. Ejus rei veſtigium habes in oratione Juliani, qua in Cæſares luſit. Nam cum Mercurio videretur e re fore, ut ſigillatim pro ſe diceret quiſque; Apollo vero cenſeret ex ipſa re potius, quam e dicendi arte judicium fieri oportere; Jupiter denique utrique obſecuturus concilium vellet in longum trahi: Nihil vetat, inquit, quin et dicere illis permittamus μικρὰ τοῦ ὕδατος ἐπιμετρήσαντας ἡμᾶς. Et poſtea: Ἐπεὶ δὲ εἴρητο καὶ τοῦτο στρατιωτικώτερος λόγος ἐπὶ τὸν Ὀκταβιανὸν τὸ ὕδωρ ἔφερεν ὁ Ποσειδῶνος θεράπων ἐπιμετρῶν αὐτῷ τοῦ ὕδατος ΕΛΑΣΣΟΝ ΔΙΑ ΤΟΝ ΚΑΙΡΟΝ. κ. λ.

Cæterum de voce ἀγωνίζεσθαι cf. ſummum Valckenaer in Adnotat. ad Adoniazus. Theocrit. p. 390.

p. 27. l. 2. πράγματος] Obſervat Madius in aliquibus codicibus (in margine tamen, nec eadem manu, qua liber eſt ſcriptus) reperiri δράματος loco verbi πράγματος, quam lectionem etiam Pacius ſequitur. Utramque autem ſervari poſſe, aptiorem tamen eſſe, ſi dicat δράματος.

Ibid. penult. τω γένει] Victorius τῷ γ' ἑνί, ex conjectura. Invenit autem poſtea, Var. Lect. L. xxx. c. iii. Ariſtotelem eodem pacto locutum, cum idem ſignificare vellet: in 2°. enim libro Naturalis Auſcultationis, ubi de duobus magnopere inter ſe diverſis generibus cauſarum diſſerit, inquit: τὸ μὲν καθ' αὑτὸ αἴτιον ὡρισμένον, τὸ δὲ κατὰ συμβεβηκὸς, ἀόριστον: ἄπειρα γὰρ ἂν τῷ ἑνὶ συμβαίη. Non eſt igitur, inquit, dubitandum, quin vera ſit hujus loci emendatio, prius miſerum in modum depravati.

p. 28. l. ult. ἀλλὰ ἃ — συνέστησαν] Victorius ſupra laudatus: ἀλλὰ — συνέστησαν, ut ſenſus ſit; *verum circa unum*

unam actionem, qualem dicimus Odysseam, mansit: codicibus tamen manu exscriptis refragantibus. Cæterum Attici non infrequenter neutro plurali addunt verbum plurale, ut Xenoph. Apomn. iv. 3. 12. διὰ μαντικῆς τοῖς πυνθανομένοις φράζοντες τὰ ἀποβησόμενα καὶ διδάσκοντες, ᾗ ἂν ἄριστα γίγνοιτο. Hom. E. 205.

——— ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα
Τόξοισιν πίσυνος· τὰ δέ μ' οὐκ ἄρ' ἔμελλον ὀνήσειν.

Idem, Λ. 310.

——— ἀμήχανα ἔργα γένοντο:

Ubi Scholiastes: Ἀρχαϊκώτερον συντέτακται· καὶ πολύ ἐστι παρ' αὐτῷ τὸ εἶδος. Ἡ μέντοι συνήθεια τοῖς πληθυντικοῖς οὐδετέροις ἑνικὰ συντάσσει ῥήματα. Plura hujusce constructionis exempla, ad tædium usque, suppeditabunt Jensius ad Lucian. Gymnas. c. 20. p. 900. T. II. Dorvil. ad Chariton. p. 578. nec non Fischer, V. cl. in Animadv. super Gram. Gr. Welleri, p. 306.

Ibid. λέγομεν] Exemplaria M. xiv. 16. 21. λέγοιμεν, optativo, ut loquuntur, modo. Recte.

p. 26. l. 6. διαφέρεσθαι] Corruptus est omnino hic locus. Videndum igitur annon scribendum fuerit δεῖν ἀφαιρεῖσθαι, aut saltem ἀφαιρεῖσθαι; ut sententia sit: sic et in hâc arte oportet Fabulam, (quoniam est Actionis imitatio) et unius esse et hujus totius, et partes rerum sic cohærentes constitui, ut si qua transposita vel ablata fuerit, *auferri* simul debeat et moveri totum. Solennem esse inter ε et αι mutationem, ex pronunciationis similitudine ortam, notarunt passim viri docti.

Ibid. l. 7. Ὃ γὰρ προσὸν ἢ μὴ] Lectioni Victorianæ suffragantur cum Libri Medicei tres, tum versio antiqua. Sic igitur omnino refingendus est hic locus: ὃ γὰρ προσὸν ἢ μὴ προσὸν μηδὲν ποιεῖ ἐπίδηλον, οὐδὲν μόριον (vel juxta M. xiv. ὡς οὐδὲν μ.) τοῦ ὅλου ἐστίν. Recte au-

autem, ut in vulgatis habetur, post ἐπίδηλον distingui satis probat τὸ ἐπὶ, quasi diceret, μηδὲν ποιεῖ δῆλον ἐπὶ τῇ μιμήσει.

p. 31. l. 5. ἐπιτιθέασι] Victorius ὑποτιθέασι. Atque ita proculdubio scriptum erat in exemplari, quo usus est versionis antiquæ auctor. Sed nostram lectionem firmat præcedens ἐπιτιθεμένη, et eam in loco vertendo secutus est ipse Victorius. Mire huc facit incerti auctoris (de quo videsis Fabric. B. Gr. T. I. p. 676, 678. 708. 712.) ἀποσπασμάτιον quoddam ex dramate, cui nomen Ποίησις;

——Μακάρειόν ἐστιν ἡ Τραγῳδία
Ποίημα κατὰ πάντ᾽. εἴγε πρῶτον οἱ λόγοι
Ὑπὸ τῶν θεατῶν εἰσιν ἐγνωρισμένοι
Πρὶν καὶ τιν᾽ εἰπεῖν, ὡς ὑπομνῆσαι μόνον
Δεῖ τὸν ποιητήν· Οἰδίπουν γὰρ ἄν γε φῶ,
Τὰ δ᾽ ἄλλα πάντ᾽ ἴσασιν. ὁ πατὴρ Λάϊος,
Μήτηρ Ἰοκάστη, θυγατέρες, παῖδες, τίνες.
Τί πείσεθ᾽ οὗτος, τί πεποίηκεν——
Ἡμῖν δὲ ταῦτ᾽ οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ πάντα δεῖ
ΕΥΡΕΙΝ ΟΝΟΜΑΤΑ ΚΑΙΝΑ, τὰ διῳκημένα
Πρότερον, τὰ νῦν παρόντα, τὴν καταστροφὴν,
Τὴν ἐσβολήν. ἂν ἕν τι τούτων παραλίπῃ,
ΧΡΕΜΗΣ τις, ἢ ΦΕΙΔΩΝ τις ἐκσυρίττεται,
Πηλεῖ δὲ ταῦτ᾽ ἔξεστι καὶ Τεύκρῳ ποιεῖν.

Quænam vero sint τὰ τυχόντα ὀνόματα optime explicabit Donatus sive Evanthius De Comœdia.

p. 32. l. 8. Τῶν δὲ ἁπ.] Castelvetrius emendat ἁπλῶν δὲ τῶν μύθων. Temerè.

p. 33. l. 2. καὶ μᾶλλον] Furcâ certe expellendæ sunt hæ voces, ne in posterum recurrant, et sic legendus est hic locus: Ἐπεὶ δὲ οὐ μόνον τελείας ἐστὶ πράξεως ἡ μίμησις, ἀλλὰ καὶ φοβερῶν καὶ ἐλεεινῶν, ταῦτα δὲ γίνεται μάλιστα τοιαῦτα (scil. φοβερὰ καὶ ἐλεεινὰ) ὅταν γίνηται παρὰ τὴν δόξαν δι᾽ ἄλληλα κ. τ. ἑ. Quod vero Heinsius pro τοιαῦτα resti-

restituendum esse θαυμαστὰ crediderit, id plane ridiculum atque Aristotele omnino indignum. Ταυτολόγι enim mulierculæ, non Philosophorum principis esset dixisse: θαυμαστὰ δὲ γίνεται μάλιστα τοιαῦτα —— τὸ γὰρ θαυμαστὸν οὕτως ἕξει μᾶλλον. Mecum in hâc re sentit ANON.

Porro seriem verborum ita legendam esse et castigandam censuit Madius: ταῦτα δὲ γίνεται μάλιστα τοιαῦτα (καὶ μᾶλλον ὅταν γίνηται παρὰ τὴν δόξαν) ὅτ' ἂν δι' ἄλληλα. An satis feliciter, necne, lectoris esto judicium.

p. 34. l. 5. γενέσθαι] Pro γενέσθαι mallem γίνεσθαι, præsenti tempore, quod et suadet Cod. M. 21. Sed vix tanti est, ut in hisce minutiis quispiam hæreat.

p. 35. l. 7. ἢ εἰς] Clarius legi existimat Madius, si prior ἢ articulus esset, atque ita scriberetur ἡ εἰς φιλίαν. Tu vero nihil move, nam et nihil refert.

Ibid. l. 9. ὡς ἔχει ἐν τῷ Ὀ.] Emendationi Victorianæ adstipulantur codices Medicei tres. Sed utriusque lectionis sententia omnino eadem.

p. 36. l. 4. ἐπειδὴ] Cum vocem ἀναγνώσεως omittant libri Medicei omnes, calamo exarati, locum hunc integrum sic quodammodo refingendum esse suspicor: ἐπεὶ δὴ ἀναγνώρισις τινῶν ἐστιν ἀναγνώρισις, αἱ μὲν εἰσι θατέρου πρὸς τὸν ἕτερον μόνον, ὅτ' ἂν ᾖ δῆλος ἅτερος, τίς ἐστιν. ΑΙ ΔΕ ὅτι ἀμφοτέρους δεῖ ἀναγνωρίσαι κ. λ. Quippe deletis ὅτι δὲ ἀναγνωρίσεως aperta erit responsio conjunctioni ἐπεὶ δὴ in initio contextûs positæ. Mox cap. seq. l. 1. cum vocem περὶ ταῦτα verterit *hic* Pacius, tacite innuere videtur non περὶ ταῦτα, sed ἐνταῦθα legi debere. Contra Madius lectionem planiorem fore existimat, si verbum περὶ expungatur. Uterque malè.

p. 39. l. 11. φαίνεται] Victorium pro φαίνεται reposuisse ἔστω e libris manu exaratis notat Sylburgius; quod et ipsum Vallam in exemplari, quo usus est, reperiisse, ex versione ejus, satis constat.

p. 40.

p. 40. l. 7. περὶ τῦ] Codd. Medicei omnes πρῶτον. Quod perinde eſt.

ibid. l. 8. ἀπειθῶμεν] Heinſio ſuſpecta erat hæc vox. Vereor admodum, ut ſine cauſa. Quippe verbo ἀπειθμέω temeritatis notionem ineſſe ex pluribus locis conſtat, ut Iſocrat. πρὸς φίλιππ. Ὅταν ἀναγνώσκῃ τις τὸν λόγον ἀπιθάνως, καὶ μηδὲν ἦθος σημαινόμενος, ἀλλ' ὥσπερ ΑΠΑΡΙΘΜΩΝ.

Ibid. l. ult. κατορθῶσι] Libri Medicei 14. 16. 21. pro κατορθῶσι habent κατορθωθῶσι, tempore aoriſto, quod igitur in contexta recipiendum eſt, præſertim cum id linguae ipſius leges videantur jubere. Sic Iſocrates Panegyr. p. 72. ed. Wolf. πῶς οὐ χρὴ σκοπεῖν καὶ φιλοσοφεῖν τοῦτον τὸν λόγον, ὃς, ἫΝ ΚΑΤΟΡΘΩΘΗι, καὶ τῦ πολέμυ τῦ πρὸς ἀλλήλυς, καὶ τῆς ταραχῆς τῆς παρέσης καὶ τῶν μεγίςων κακῶν ἡμᾶς ἀπαλλάξῃ.

p. 41. l. 6. θεάτρων] Θεατῶν hic ſcribi debere commode notavit Madius. Scilicet ob vocis ſimilitudinem ex vera in adulterinam mutatio facta eſt. Huic emendationi fidém conciliat locus alius III. Rhet. ſub principium: ἀλλ' ὅμως μέγα δύναται, καθάπερ εἴρηται, διὰ τὴν τῶν ἈΚΡΟΑΤΩΝ ΜΟΧΘΗΡΙΑΝ. Quod huic ferè geminum eſt.

Ibid. l. ult. Ἐκεῖ] Quæ ad hunc locum ſcriptitavit Heinſius, feſtinantius certè quam verius, obelo ſunt transfigenda. Quippe refertur vox ἐκεῖ ad Comœdiam, et nominibus Aegiſthus et Oreſtes, quanquam non ſint perſonæ quæ comicæ actioni conveniant, tamen uſus eſt, ut ſummæ duntaxat inimicitiæ poneretur exemplum, quæ tandem in amicitiam nihilominus deſinit. Sententiam loci optime in verſione ſua expreſſit Goulſtonus: Ibi enim (in Comœdia) ſi qui inimiciſſimi fuerint in Fabula, velut ipſe Oreſtes, atque Aegyſthus, Amici tandem facti è Scena exeunt, neque ab alio quiſquam confoſſus occumbit.

p. 43. l. 11. πράγμασιν] Vocem hanc in δράμασιν mutandam censuit Mad. quemadmodum et alibi sæpius in hoc libello factum est. Sed nobiscum stant libri omnes manu exscripti, et vulgata lectio æque benè sensui inservit.

p. 44. l. 1. διάνοια] Cum verbum hoc desiderent libri omnes manu exarati, illud a glossatore quodam, βραχυλογίαν Aristotelis non satis capiente, in contexta invectum verisimile est.

ibid. l. 4. τοῦτο] Emendationem Heinsianam τοιοῦτόν τι ἄλλο δρᾶν adstruunt Codices Medicei tres, uti et editio princeps Aldina. Sed præstat, me judice, vulgo recepta lectio.

p. 45. l. 8. τὸ γὰρ] Pro τὸ γὰρ reponendum esse τὸ δὲ suadent tum codices Medicei duo, cum ipsa orationis series. Pessime enim, inquit Philosophus, contexta est illa Fabula, cum quis, personam sciens, facturus jam esset, nec tamen fecit; nam et consceleratum quid habet et minime tragicum, siquidem perpessione omnino careat: pessimæ *autem* proxima constitutio est, cum quis, personam sciens, effecerit tamen. Melius vero fuerit, &c.

p. 46. l. 2. πόσεις καὶ τίνας] Lectionem Victorianam πόσους τίνας firmat Versio antiqua et linguæ ipsius analogia.

p. 47. l. 1. φαῦλον μὲν ἐὰν φαύλην] Verba hæc omittunt Codd. Med. omnes, et profecto sine loci injuria abesse possunt, immo rectius omitti probabunt sequentia ἐν ἑκάστῳ γένει, cum ea sit vocis ἕκαστος indoles, ut ad duas res commode referri nequeat. Exempla ex autoribus corradere ambitiosum. Nisi fortasse pro ἑκάστῳ reponendum sit ἑκατέρῳ, quam lectionis varietatem et librum unicum, nempe M. 21. exhibere video.

ibid. l. ult. Μιναλίππην] Camot. Μελανίππης, quod Sylburgius edito verius existimabat. Perperam.

p. 49.

p. 49. l. 4. τὰ ἐν] Castigationem Victorii, qui vice τὰ ἐν rescribendum esse singulari numero τὸ ἐν affirmat, tuetur Versio antiqua.

ibid. l. 7. οἰκείαν] Libri omnes calamo exarati, ἰδίαν. Sed quoad sensum eodem recidit utrumque verbum.

p. 50. l. 2. Ἀγάθων] Cum de Achille, Agathonis Tragœdia, nihil uspiam literis mandatum sit, retinendam esse veterem lectionem crediderim, ex qua, modo interpretationem Heinsianam admiseris, sensus eruitur non incommodus, nempe; Ita et Poëta dum imitatur iracundos, socordes, aliisque id genus moribus imbutos, summum potius probitatis exemplar faciet, quam asperitatis morum, velut Achillem, non iracundum, &c. sed *bonum*, h. e. magnanimitatis, pietatis ergo Apollinem, amicitiæ in Patroclum exemplar finxit Homerus. Cf. Cl. Beattie Essay on Poetry and Music. Part I. C. IV.

p. 52. l. 1. οὐκ] Negandi particulam, quæ a veteribus editionibus plerisque omnibus recte abest, perperam huc invexit Goulstonus. Scilicet mirum ei, uti et olim Pacio, videbatur, Philosophum dicere agnitionem a poëta factam carere arte. Verum si verba proxime insequentia animadvertisset, cum inquit διὸ ἐγγύς τι τῆς εἰρημένης ἁμαρτίας ἐστίν, vidisset utique verba esse legenda prorsùs affirmativè. Quærit enim magister ut agnitio non a fingente poeta, sed a fabula, id est, a serie rerum, enascatur.

ibid. l. 3. ἐκεῖνος] Quidni potius legeris, quod et MSSti omnes suadent οἷον Ὀρέστης ἐν τῇ Ἰφιγενείᾳ ἀνεγνώρισεν ὅτι Ὀρέστης. ἐκείνη μὲν γὰρ διὰ τῆς ἐπιστολῆς, ἐκεῖνος δὲ λέγει ἃ αὐτὸς βούλεται ὁ ποιητὴς καὶ οὐχ ὁ μῦθος. Quæ cum antecedentibus adeo cohærent, ut nihil melius.

ibid. l. ult. οἱ] Legendum est proculdubio ἡ, nempe articulus fœminei sexus primi casus, quam emendationem et Codd. manu exscripti adstruunt

et ante Heinſium propoſuerat Madius. Scilicet utriuſque vocis eadem apud librarios pronunciatio.

p. 53. l. 2. ἀπολόγῳ] Rectius ἐν Ἀλκινόου ἀπολόγῳ nempe τοῦ κιθαριστοῦ, quod et MSSpti. omnes confirmant, atque idem Madius, interpretum longe ſagaciſſimus, germana eſſe Ariſtotelis verba credidit.

ibid. l. 4. ἀνεγνωρίσθη] Codices Medd. omnes pro ἀνεγνωρίσθη habent ἀνεγνωρίσθησαν, pluralem numerum pro ſingulari, quam lectionem in editione ſua Madius exhibet. Docte, ut ſolet. Non enim de ſimplici agnitione, interventu memoriæ factâ, hic loquitur Philoſophus, ſed de duplici, nempe ea, quæ in Cypriis, Tragœdia Dicæogenis, ex pictura fit, et ea, cui in Alcinoi domo, ex Citharœdi verbis, dum Trojanum bellum caneret, ſuarum rerum recordatus, lachrymis effuſis Ulyſſes locum dedit.

p. 56. l. I. θεατὴν] Dacerius τὸν ποιητὴν, ut videtur, recte. Sed expectandi Codices. Cæterum quod mox libri omnes calamo exſcripti vocem ποιῶν omittant, elegantius id atque ἀριστοτελικώτερον.

Ibid. l. 4. γὰρ ἀπὸ] Vocibus ita tranſpoſitis ut articulus οἱ inter γὰρ et ἀπὸ medius intercedat, nempe, πιθανώτατοι οἱ ἀπὸ τῆς αὐτῆς φύσεως ἐν τοῖς πάθεσιν εἰσι, clarior, me judice, evadet loci ſententia.

Ibid. l. 8. ἐξεταστικοὶ.] Summus Toup Not. in Longin. p. 358. poſt Victorium et Mad. ἐκστατικοὶ. Rectè. Noſter Probl. p. 817. ed. Duvall. ὅσοις δὲ λίαν πολλὴ καὶ θερμὴ (κρᾶσις) ΜΑΝΙΚΟΙ ΚΑΙ ΕΥΦΥΕΙΣ ..... πολλοὶ δὲ διὰ τὸ ἐγγὺς εἶναι τοῦ νοεροῦ τόπου τὴν θερμότητα ταύτην, νοσήμασιν ἁλίσκονται ΜΑΝΙΚΟΙΣ ἢ ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟΙΣ. ὅθεν σίβυλλαι καὶ βάκιδες, καὶ οἱ ἔνθεοι γίνονται πάντες, ὅταν μὴ νοσήματι γένωνται, ἀλλὰ φυσικῇ κράσει. Μαρακὸς δὲ ὁ Συρακούσιος καὶ ἀμείνων ἦν ποιητὴς, ὅτ' ΕΚΣΤΑΙΗ. Quæ his lucem offundunt non mediocrem.

Ibid. l. antep. ἐπεισοδιοῦν καὶ παρεντείνειν] Has voces, conjecturâ ductus, ita reſtituo: ἐπεισόδιον (v. ἐπεισόδια) πα-

παρεντείρειν *episodia inserere atque intrò insinuare.* Sic Greg. Naz. περὶ βαπτίσμ. κἂν λαθὼν ἑαυτὸν παρεντείρῃ *etiamsi se clam immisceat.* Erunt tamen fortasse, qui vocem ἐπεισοδιῶν eò retinendam putent, quod mox, nempe p. 57. recurrat. Quod si magis placuerit, legendum est παρεκτείνειν ex scriptorum librorum auctoritate.

p. 57. l. 3. ἱερείας] Rescribendum est proculdubio τῆς ἱερατείας τίδε, ὅτι κ. τ. λ. quam lectionem adstruunt Codd. manu exarati et post Vallam sequitur Madius.

ibid. l. 15. μακρὸς] Pro μακρὸς legendum esse hic μικρὸς, quicquid contra statuerit Victorius, tum res ipsa clamat apertissimè, tum libri calamo scripti confirmat auctoritas. In dramatibus, inquit Philosophus, episodia concisa omnino atque brevia sunt. Epopoeia contra horum longitudine producitur; nam Odysseæ argumentum breve est, utpote quod περὶ μίαν πρᾶξιν ἑνὸς ἀνδρὸς συνίσαται, nempe de Ulysse multos per annos peregre profecto, a Neptuno, quasi insidiante, observato, & sociis vario exitio extinctis, solo superstite. Quum vero (nam & ἔτι hic ex consensu librorum reponendum esse suspicor) sic se res haberent domi, &c. Atque hoc, quod paucis hisce absolvitur de essentia, ut loquuntur, fabulæ est; reliqua vero sunt episodia.

p. 58. l. 10. εὐτυχίαν] Emendationi Goulstonianæ adstipulatur Valla. Scilicet proclivem esse inter λ, δ et δυς lapsum nôrunt in MSSptis explicandis vel mediocriter versati.

Ibid. penult. πεπραγμένα] Lectionem Victorianam, cujus in notis fit mentio, adeo firmat Codicum auctoritas, ut dubitationi nullus omnino supersit locus.

p. 59. l. 6. τέταρτον, οἷον] E contextis hic excidisse crediderim vocem ἁπλοῦν; est enim ea quarta species Tragœdiæ, ut ex collatione p. 86. l. 2. pa-

patet. Huc accedit, quod ἐν τοῖς ἉΠΛΟΙΣ πράγμασι (l. δράμασι) στοχάζονται ὧν βούλονται ΘΑΥΜΑΣΤΩΣ, h. e. voti compotes fiunt ſcopumque attingunt poëtæ *per admirabile*. Vid. p. 61. l. 1—2. Sed hujuſmodi præcipue ſunt ὅσα ἐν ᾅδῃ, quæcunque de perſonis et rebus apud inferos agunt, ut e. g. de Siſypho, qui in Iſthmo Achaiæ habitans prætereuntes omnes aut ſaxo obruebat aut in mare præcipitabat. Hic autem Deorum arcana, quorum particeps factus fuerat, mortalibus prodidit: quo circa ad inferos detruſus perenni poena affligitur. Mox pro ἐν ᾅδῃ reſcribendum eſſe ἐν ᾅδῃ neminem fore credo, qui inficietur.

Ibid. l. penult. ἑκάστου κ. λ.] Hæc verba ita corrigere tentavit Heinſius ἑκάστου τὸ ἴδιον ἀγαθὸν ἀξιοῦσι τὸν ἕνα ὑπερβάλλειν. Quod certe habet, quo ſe tueatur.

p. 60. l. 5. ποιεῖ] Cod. M. 16. ποιοῖ, modo optativo, quod et ſententia poſtulare videtur. Scilicet hac confuſione ſexcentis in locis ex pronunciationis ſimilitudine erratum eſt.

Ibid penult. Νιόβην ἢ Μήδειαν] Sciendum eſt Codices aliquos manu ſcriptos carere vocibus ἢ Μήδειαν: Tranſlatio quoque vetus ita habet. Cui ſcripturæ magis adhæreo. Opinor enim illud ἢ Μήδειαν gloſſema extitiſſe, quod deinde in contextum irrepſit. Aeſchylus enim Nioben fecit, ſed quod Medeam fecerit, hactenus non legimus. Mad. Cf. Fabric. B. Gr. T. I. p. 584.

p. 61. l. 2. πράγμασι] Paccius et Mad. δράμασι, quod ferè eodem redit.

Ib. l. 10. τὰ ᾀδόμενα κ. λ.] Legendum eſt ΤΑ ΑΔΟΜΕΝΑ ΑΛΛΟΥ μύθου ἢ ἄλλης τραγῳδίας ἐστί, vel ΤΑ ΑΔΟΜΕΝΑ ΟΥ μᾶλλον τοῦ μύθου ἢ ἄλλης τραγῳδίας ἐστί. Huic emendationi fidem facit tum ſequens ᾄδουσι, cum vocum ſimilitudo, quæ ejuſmodi eſt, ut mirum potius ſit hunc errorem non contigiſſe, quam quod contigerit.

rit. Immo p. 109. l. 1. similis recurrit exscriptorum lapsus; ubi enim in textu legitur διάδοντα, probante Victorio, Cod. Med. manu transcriptus, uti et Ed. Camot. ἀξιοδοντα exhibent. Ceterum observat Mad. Venetiis in quibusdam castigationibus à se visis loco vocis διδόμενα scriptum esse γινόμενα, quam lectionem longe meliorem esse ea, quæ in excusis libris habetur, recte judicat. Et profecto, si literarum ductus respicias, inter ſ et δ non ita magnum discrimen intercedere fatendum est. Sed præstare nostram lectionem satis superque docent rationes modo allatæ.

Ibid. penult. ἢ ξῆσιν κ. τ. λ.] Utrum ἢ ξῆσιν juxta vulgo receptum usum, vel, quod Victorius maluit, ἢ EI ξῆσιν ἐξ ἄλλυ εἰς ἄλλο ἁρμόττει (l. ἁρμόττοι ex auctoritate codicum MSS. M. xiv. 16. 21. nec non ed. principis Aldinæ) ἢ ἐπεισόδιον ὅλον (sive ὁ λόγος secundum M. 16.) legas, tum analogiæ, cum sensus habita ratione perinde est.

p. 62. l. 9. πράγμασι] Locum hunc malè administravit Heinsius, qui vice τοῖς πράγμασι reponendum hic esse δράμασι contendit; quod tamen alibi recte factum non diffiteor. Scilicet observat Philosophorum princeps, quæ in rerum natura atque ἐπὶ τῶν ἔργων miserabilia, gravia, magna aut verisimilia sunt, formarum vi et de essentia, ut loquuntur, eadem esse, atque ea, quæ Rhetor vel Poëta per artem suam talia effecerint. Id tamen discriminis inesse, quod res ipsas per se, ἄνευ διδασκαλίας h. e. sine Artis Poëticæ aut Rhetoricæ auxilio, suapte vi, quovis narrante, aut simpliciter visas tales apparere oporteat. Nisi malis vocem πράγμασι de Rhetoribus intelligi, quorum in rebus gerendis versatur ars. Quod vero mox pro εἰδῶν legendum esse ἰδεῶν, uti et paulo infra ἢ ἰδέα censet Victor. id omnino probandum.

p. 64. l. 7. προσβολῆς] Dacerius προβολῆς, h. e. sine

ne præmissa vocali. Minus recte. Significat enim hic vox προσβολὴ nihil aliud, quam allisum linguæ ad varias partes oris humani in elementorum sono formando, ut probe in versione sua notavit Goulstonus.

Ibid. l. 13. τόποις] Suspectum habet hoc verbum Heinsius, qui pro eo τύποις non dubitanter reponit. Nobis quoque in mentem venerat τόνοις. Sed nihil temere immutandum; immo præstat forte vulgo recepta lectio, ut sensus sit is, quem in paraphrasi sua expressit idem Goulstonus.

p. 65. l. 4. κωλύει] Heinsius ex nullo, ut videtur, MSpto, κολλᾷ. Quod sensum plane perimit. Sic autem omnino refingendus atque interstinguendus est hic locus, qui certè inter vexatissimos recenseri optimo jure potest: Σύνδεσμος δέ ἐςι φωνὴ ἄσημος, ἣ οὔτε κωλύει οὔτε ποιεῖ φωνὴν μίαν σημαντικὴν ἐκ πλειόνων φωνῶν, ΠΕΦΥΚΥΙΑ ΤΙΘΕΣΘΑΙ (cf. varietatem lectionis ad definitionem Articuli in pag. seq.) καὶ ἐπὶ τῶν ἄκρων καὶ ἐπὶ τοῦ μέσου, (ἣν μὴ ἁρμόττει ἐν ἀρχῇ λόγου τιθέναι καθ' αὑτόν. οἷον μὲν, ἤτοι, δή·) ἢ φωνὴ ἄσημος, Ἡ ἐκ πλειόνων μὲν φωνῶν ΜΙΑ, (M. 14.) σημαντικῶν δὲ, ποιεῖν πέφυκε μίαν ΣΗΜΑΝΤΙΚΗΝ (M. omnes) φωνήν. Ut sensus sit; Conjunctio est vox significationis expers, quæ nec impedit, nec facit vocem *unicam* tantum modo ex pluribus significativam (e. gr. in hominis definitione illa, *Homo est animal rationale*, si voci *Homo* postponatur conjunctio *enim*, significationi τῷ *Homo* nihil quidquam addet conjunctio illa) cujus ea est indoles, ut in utroque extremo periodi vel in medio collocari possit, (*modo* eas conjunctiones excipias quæ in initio periodi καθ' αὑτοὺς, i. e. ἄνευ ἀνταποδόσεως, rite stare non possunt, cujusmodi sunt MEN, ἬΤΟΙ, ΔΕ. ἀπαιτεῖ γὰρ, inquit noster Rhet. III. p. 125. ed. Sylb. ὁ MEN, τὸν ΔΕ, &c.) Vel est, significationis expers vox, quæ cum ex pluribus vocibus et quidem sig-

significativis illis una sit, nectendo faciat vocem unam significativam. Sic Rhet. III. p. 140. 27. ὁ γὰρ Σύνδεσμος ἓν ποιεῖ τὰ πολλά, ὥστε ἐὰν ἐξαιρεθῇ, δῆλον ὅτι τοὐναντίον ἔσται τὸ ἓν πολλά, et mox p. 67. hujusce libri: Εἷς δέ ἐστι λόγος διχῶς, ἢ γὰρ ὁ ἓν σημαίνων, ἢ ὁ ἐκ πλειόνων συνδέσμῳ, οἷον, ἡ Ἰλιὰς μὲν συνδέσμῳ εἷς κ. λ.

p. 66. l. 4. φωνὴ] Lege simili emendatione: ἢ φωνὴ ἄσημος, ἣ οὔτε κωλύει, οὔτε ποιεῖ φωνὴν μίαν σημαντικὴν ἐκ πλειόνων φωνῶν, ΠΕΦΥΚΥΙΑ ΤΙΘΕΣΘΑΙ καὶ ἐπὶ τῶν ἄκρων, καὶ ἐπὶ τοῦ μέσου. Huic immutationi favent Codd. M. omnes, uti & Versio antiqua.

Ibid. l. 9. σημαίνει.] Heins. σημαίνειν; at libri calamo exscripti σημαῖνον, quod et unice verum.

p. 67. l. 1. σημαίνοντα] Rescribendum hic quoque esse σημαῖνον probant tum Codd. M. 14. 16. 21. cum ipsius linguæ analogia, ut scilicet cum articulo τὸ melius cohæreat.

Ibid. l. 3. ὑποκριτὰ] Exemplaria manu exarata omnia habent ὑποκριτικά, quam lectionem vulgatæ præferendam esse recte statuit Madius; nam in initio tractationis hujus de dictione, *hypocriticæ* esse facultatis dixit scire quo gestu omnes orationis partes proferri debeant: τῶν δὲ περὶ τὴν λέξιν ἓν μέν ἐστιν εἶδος θεωρίας τὰ σχήματα τῆς λέξεως, ἅ ἐστιν εἰδέναι ΤΗΣ ΥΠΟΚΡΙΤΙΚΗΣ.

Ibid. l. penult. συνδέσμων] Editionem Camot. pro συνδέσμων habere συνδέσμῳ, ut in sequenti membro, notat Sylburgius. Quod nescio annon magis analogum.

p. 68. l. 2. μὴ ἐκ] Reponendum est omnino ex auctoritate librorum MSS. qui in Bibliotheca Medicea asservantur omnium, uti & alterius Diegi de Mendoça, cujus in paraphrasi sua meminit Madius, nec non versionis antiquæ, quæ et ipsa instar MSpti habenda est: Ὀνόματος δὲ εἴδη, τὸ μὲν ἁπλοῦν. (ἁπλοῦν δὲ λέγω ὃ ΕΚ ΜΗ σημαινόντων σύγκειται· οἷον γῆ.) Quæ ita explicat interpres supra laudatus: Sensus est, Nomen

simplex illud est, cujus particulæ non significant, ut γῆ: duplex vero, aliud componitur ex eo, quod significat, et ex eo quod non significat, aliud, &c. Admonet deinde, quomodo id intelligendum sit, et inquit non esse intelligendum nomen compositum aliquod esse, quod componatur ex nomine significante et ex nomine non significante, quoniam supra dictum est, quod omnia nomina significant, sed intelligi debet nomen aliquod dari ex pluribus compositum partibus, quarum altera significat et erit nomen, altera vero non significat, quoniam erit vel Syllaba vel conjunctio, vel aliquid id genus, quod non significat.

Hactenus Mad. cui tamen vulgata lectio magis arridet. Sed nostram emendationem MSSti omnes exhibent, quos si Madio inspiciendi copia data esset, secutum eum fuisse minimè dubito.

Ibid. l. 5. πετραπλῶν ὄνομα] Lege εἴη δ' ἂν τετραπλῶν καὶ πετραπλῶν ὄνομα ΚΑΙ ΠΟΛΛΑΠΛΟΥΝ, οἷον τὰ πολλὰ τῶν ΜΕΓΑΛΕΙΩΝ, ΩΣ Ἑρμοκαϊκόξανθος. Ubi voces καὶ πολλαπλῶν ex libris calamo exscriptis restituimus; cætera ingenio freti ita emendavimus ut sensus aliquis, qui in vulgo recepta lectione nullus fuit, ex iis erueretur. De voce μεγαλεῖα pro decompositis et sesquipedalibus verbis usitata confer Lexicographos. Non nemo in margine libri, qui penes cl. Burgess est, Κολλητομυογαλιωτῶν habet pro πολλὰ τῶν Μεγαλιωτῶν. Quo sensu, ipse viderit.

Porro in voce Ἑρμοκαϊκόξανθος, quæ certe germana lectio non est, cum nuspiam in tota Græcia extet, aquam mihi hærere lubens fateor.

p. 69. l. ult. χαλκῷ.] Repone partim ex cod. M. 21. et versione antiqua, partim ex conjecturâ:

χαλκῷ ἀπὸ ψυχὴν ἀρύσας———
καὶ
———ΤΑΜΕ ΝΗΛΕΙ χαλκῷ:

ita

ita ut sint duæ carminum medietates diversorum versuum. Est enim pars illa τέμε νηλέϊ χαλκῷ, Hom. Il. γ. v. 292. Pro τάμνειν autem recte positum esse τάμ', aor. 2°. probant etiam sequentia ταμεῖν, et copulam καὶ exhibent Codd. M. XIV (ubi tamen pro καὶ legitur κε ex solemni confusione) 21 et Vall.

p. 70. l. ult. πρὸς ὃ ἐστι. λέγω δ'] Heinsius, uti assolet, nulla vel scriptionis vel pronunciationis habita ratione: καὶ ἐνίοτε προστιθέασι, ἍΝ ΤΟΥΝΟΜΑ ἜΧΕΙ, πρὸς ὅ ἐστι λέγω κ. λ. Obscure nimis, quam ut vel ipsi conveniat Aristoteli. Quidni potius legeris, καὶ ἐνίοτε προστιθέασιν, ἀνθ' οὗ λέγει, πρὸς ὅ ἐστιν 'ΑΝΑΛΟΓΟΝ, οἷον κ. λ. Hoc est, nonnunquam, ubi inter duas res analogiam intercedere constiterit, de alterâ verba faciens aliquis, altera uti potest. Quod et postea exemplo declarat. Similiter enim, inquit, phiala ad Bacchum se habet ac scutum ad Martem. Per Metaphoram igitur et nominum substitutionem, τὸ ἀνάλογον nempe phialam, ἀνθ' οὗ λέγει pro scuto, de quo sermo est, dicere possumus. Quæ profecto ita manifesta sunt, ut ampliori disputatione non egeant.

p. 72. l. ult. φιάλην μὴ] Mendum hic subesse viderunt interpretes, qui et illi diversimode occurrere conati sunt. Nos vero ita levicula certe immutatione qualitercunque emendavimus: εἰ τὴν ἀσπίδα εἴποι φιάλην ΜΕΝ Ἄρεως, ἀλλ' ἌΟΙΝΟΝ: Ut sensus sit; Hoc translationis modo, secundum analogiam vocato, uti et aliter licet, cum videlicet nominaverimus alienum quidpiam, ponendo id ad quod relatio est, pro eo, de quo sermo est τὸ ἀνάλογον ἀνθ' οὗ λέγει (quemadmodum in secunda specie dixit) aliquid tamen ejus proprium ab eo removentes, ut si clypeum vocet quispiam, τὸ ἀλλότριον προσαγορεύσας, poculum Martis *quidem*, sed vini expers, quod profecto esset οἰκείων τι ἀποφῆσαι, siquidem phialæ id proprium fuerit, ut vino impleatur.

p. 73. l. 1. κεκλημένον] Laborant et hæc morbo,

 cui

cui medelam adferre non ita in promptu eſt. Fieri tamen poteſt, ut pro vulgata lectione reponendum ſit, quod et Cod. M. 14. manu tranſcriptus ſuggeſſit, πεποιημένον δέ ἐστιν ὃ ὅλως μὴ ΛΑΛΟΥΜΕΝΟΝ ὑπό τινων, αὐτὸς τίθεται ὁ ποιητής.

ibid. l. 4. τὸ μ̃] Legendum omnino ex emendatione Victoriano-Heinſiana, quam et exemplaria calamo ſcripta aliqua ſaltem ex parte adſtruunt: τὸ μὲν ἂν φανείη μακροτέρῳ κεχρημένον ἢ τοῦ ΟΙΚΕΙΟΥ (Cod. Diegi de Mendoça apud Mad.) ἢ συλλαβῇ ἐμβεβλημένη. τὸ δὲ ἂν ἀφῃρημένον ἢ τι αὐτοῦ. Ἐπεκτεταμένον δὲ κ. τ. ἑ. Quippe voces ἢ ἐμβεβλημένη ab Ariſtotele abjudicant libri Medd. omnes.

p. 74. l. 6. Ἄρρενα] Mad. Ἄρρενα μὲν ὅσα τελευτᾷ εἰς ν καὶ ρ καὶ σ καὶ ὅσα ἐκ τούτων π κ σύγκειται—ὥστε ἴσα συμβαίνει πλήθει εἰς ὅσα τε ἄρρενα καὶ τὰ θήλεα· τὸ γὰρ ψ καὶ ξ καὶ ν ρ σ ταυτά ἐστιν.——τὰ δὲ μεταξὺ εἰς τε τὸ α καὶ ν καὶ ρ καὶ σ. Nos vero ita, innixi codicum manu exaratorum teſtimonio, reſtituimus. Ἄρρενα μὲν ὅσα τελευτᾷ εἰς ν καὶ ρ καὶ σ καὶ ὅσα ΕΚ ΤΟΥΤΟΥ σύγκειται. ταῦτα δέ ἐστι δύο, τὸ ψ καὶ ξ. Θήλεα δὲ, ὅσα ἐκ τῶν φωνηέντων, εἰς τε τὰ ἀεὶ μακρά, καὶ τῶν ἐπεκτεινομένων εἰς α. ὥστε ἴσα ΣΥΜΒΑΙΝΕΙΝ πλήθει εἰς ὅσα τὰ ἄρρενα καὶ τὰ θήλεα· τὸ γὰρ ψ καὶ το ξ ΚΑΙ Σ ταυτά ἐστιν. Εἰς δὲ ἄφωνον οὐδὲν ὄνομα τελευτᾷ, οὐδὲ εἰς φωνῆεν βραχύ. Εἰς δὲ τὸ ι τρία ΜΟΝΟΝ. Εἰς δὲ τὸ υ πέντε. Τὰ δὲ μεταξὺ εἰς ταῦτα καὶ ν καὶ σ καὶ ρ. Ut loci ſententia ſit: Præterea ex Nominibus alia Maſculina, alia Fœminina, alia denique inter hæc media ſive neutra ſunt. Maſculina ſunt, quæcunque fere deſinunt in liquidas ν ρ et σ et in eas duplices literas, quæ ex hac litera, nempe σ, conſtant. Sunt autem illæ omnino duæ, ψ ex π β φ et σ; et ξ ex κ γ χ et σ conflatæ. Fœminea vero quæcunque et in eas vocales deſinunt, quæ ſemper longæ ſunt, velut in η et ω, et in eas ancipites quæ producuntur in α. Ex quo efficitur, ut pares numero ſint literæ illæ, in quaſcunque terminantur virilia et muliebria,

bria, nempe tres numero, ν ρ σ, quæ Maſculini, et κ ω α long. quæ ſequioris generis ſunt, ſiquidem ψ ξ et σ eædem fuerint literæ, utpote quæ omnes in σ deſinant. In Mutam autem nullum terminatur nomen, ſed nec in vocalem ſemper et natura brevem, quales ſunt ε et ο. At in ι tria ſola μέλι, κόμμι, πέπερι. Et in υ quinque.

Has immutationes pleraſque omnes conſtabilit exemplarium vetuſtorum, quibus unice fides habenda, auctoritas.

p. 76. l. 3. τὸ λέγοντα] Emenda et interſtingue ΤΟΝ λέγοντα τὰ ὑπάρχοντα ἀδύνατα συνάψαι, hoc ſenſu: Ænigmatis forma ea erit, ut dicens conjungat admiſceatque τὰ ὑπάρχοντα ἀδύνατα quæ minime inter ſe congruere et in una ſede morari non poſſe videntur.

Ibid. l. 6. Ἄνδρ' εἶδον] Codd. manu exſcripti omnes ἄνδρα ἴδον πυρίχαλκον. Sed vulgo receptam lectionem tuetur Athenæus, qui libro decimo, ubi de Griphis agit, quid ſit hoc ænigma declarat;

> Ἄνδρ' εἶδον πυρὶ χαλκὸν ἐπ' ἀνέρι κολλήσαντα
> Οὕτω συγκόλλως ὥστε σύναιμα ποιεῖν.

Τοῦτο δὲ σημαίνει τὴν σικύας προσβολήν. De eodem Gripho noſter in Rhetorica, Demetrius in libro de Elocutione, et Plutarc. in Sympoſio ſeptem Sapientum. Cucurbitulas autem apud veteres ex ære, non ex vitro, ut nunc fit, confici conſueviſſe ex monimentis Græcorum medicorum intelligi commode ad h. l. notavit Madius. Paulus enim in l. περὶ σικυάσεως illas vitreis anteponit, cum ait: ἀλλὰ ὀλκιμώτεραι μᾶλλον εἰσὶν αἱ χαλκαῖ, πλεῖον ἀντεχόμεναι φλογὸς τῶν ὑαλίνων ἑτοίμως καταρηγνυμένων.

p. 76. l. ult. δι' ὃ ἀνακέκραται] Obſervat idem Mad. aliquos calamo exaratos codices hâc parte carere; in veteri quoque tranſlatione deſiderari. Quod profecto de codicibus quos huic interpreti inſpexiſſe con-

contigerit, verum esse potest: Medicei tamen ita locum hunc exhibent: δεῖ ἄρα κεκρίσθαι. Quibuscum concinit antiquæ versionis jam laudatæ auctor, prout ex lectionum varietate constat. Prætulerim tamen emendationem illam, quam è Benedicti Lampridii libro affert Mad. δεῖ ἄρα κεκρᾶσθαι, ut sensus sit: Oportet igitur aliquo pacto, i. e. temperatè, hæc miscere, ne vel in ænigma vel in barbarismum incidamus. Mox pro τὸ μὲν οὖν κ. τ. λ. reponendum est omnino τὸ μὲν γὰρ ex MSSptorum fide, ut ratio reddatur, quare Metaphoris his atque reliquis id genus ornamentis temperari debeat oratio.

p. 77. l. antep. δύναι.] Cod. M. 14. δύνανται. Recte.

p. 80. l. 3. ἐντεθειμένων] M. 14. ἀντιτεθειμένων, alii ex testimonio Madii ἀντιτιθεμένων, cui tamen magis arridet pervulgata lectio. Quod vero Codd. manu exarati tres μετατιθέντος exhibeant, id receptæ lectioni præferendum, ut scilicet voci μετατιθεὶς antea positæ respondeat.

p. 81. l. 1. λέγει] Libb. Med. tres: λέγοι. Non malè.

p. 82. l. 9. ἐν δὲ τοῖς ἰαμβείοις] Emaculandus hic in transitu noster, Rhet. III. p. 119. ed. Sylb. τὸ δὲ κύριον, καὶ τὸ οἰκεῖον καὶ μεταφορὰ μόναι χρήσιμοι (l. μόνα χρήσιμα) πρὸς τὴν τῶν ψιλῶν λόγων λέξιν. σημεῖον δ' ὅτι τούτοις μόνοις πάντες χρῶνται· πάντες γὰρ μεταφοραῖς διαλέγονται. Qui locus huic gemellus est.

Ibid. l. 11. χρήσεται] Castigationem Victorii, qui pro χρήσεται reponendum esse χρήσαιτο, modo optativo, censuit, firmant Libb. manu transcripti M. XIV. 21.

p. 83. l. 1. ἐν μέτρῳ] Heinsius mendosum esse hunc locum voluit, ἐν ἑξαμέτρῳ reponens, ut supra p. 17. l. 9. Sed quidni potius dixeris Aristotelem per metrum hic heroicum carmen intelligere quod κατ' ἐξοχὴν, sive honoris ergo, τοῦ μέτρου nomine insigni-

nitur. Porro notandum est idem h. l. valere διηγηματικὴν, quod in Tragœdiæ definitione δι' ἀπαγγελίας.

p. 83. l. ult μὴ ὁμοίας] Victorius rescribendum esse contendit μηδ' ὁμοίας ἱστορίας τὰς συνήθεις εἶναι. Et sic dimidia pars Codicum. Sed meliorem lectionem suppeditavit ingenium Dacerii, nempe, μὴ ὁμοίας ἱστορίαις τὰς συνθέσεις εἶναι.

p. 86. l. 9. Ἀναγνωρίσεις διόλου] Hæc ita vertit Pacius; *ut quæ agnitionibus constet et per totam morata sit.* Ex quo licet intueri eum existimasse aliter Aristotelis verba, quam vulgata lectio habeat, esse scribenda, nempe ἀναγνώρισις γὰρ καὶ διόλου ἠθική. Longin. p. 37. sq. ed. summi Toup. οὐ γὰρ ἄλλ' ἢ τῆς Ἰλιάδος ἐπίλογός ἐστιν ἡ Ὀδύσσεια .... δεύτερον δὲ ἕνεκα παρεστορήσθω τὰ κατὰ τὴν Ὀδύσσειαν, ὅπως ᾖ σοι γνώριμον ὅτι ἡ ἀπακμὴ τοῦ πάθους ἐν τοῖς μεγάλοις συγγραφεῦσι καὶ ποιηταῖς εἰς ἦθος ἐκλύεται. τοιαῦτα γάρ που τὰ περὶ τὴν τοῦ Ὀδυσσέως ἠθικῶς αὐτῷ βιολογούμενα οἰκίαν, οἱονεὶ κωμῳδία τίς ἐστιν ἠθολογουμένη.

Nonnemo in margine libri, qui penes cl. Burgess est: ἀναγνώρισις γὰρ διόλου καὶ ἠθική.

p. 88. l. 6. μίμησις] In diversum hic abeunt Interpretes, quorum alii κίνησις, alii μίμησις legendum esse contendunt. Illam scripturam exhibent membranæ tres; huic astipulantur typis editi plerique omnes, et M. XIV. calamo exaratus. Ut videtur, recte. Intelligit enim Philosophus τὴν διηγηματικὴν ποίησιν seu carmen Heroicum ob cæsurarum et pedum, quibus incedit, varietatem, ad affectus animi et cætera quæcunque motu suo exprimenda, magis idoneum esse quam aut Iambicus aut octonarius versus, quorum hic saltationi dithyrambicæ, ille rebus agendis et dramaticis interloquiis natus est. Hermog. sect. 2. περὶ γοργότ. de Homero et heroico carmine in hunc modum scribit: "Ἄριστος ὢν κατὰ πάντα λόγων εἴδη καὶ ποιητῶν ἁπάντων καὶ ῥητόρων καὶ λογογράφων Ὅμηρος,

καὶ

καὶ γὰρ μεγέθη καὶ ἤθεσι καὶ ἐπιμελείας καὶ, τὸ μέγιστον, ΠΟΙΗΣΕΩΣ ΜΙΜΗΣΙΝ ἘΝΑΡΓΗ καὶ πρέπουσαν τοῖς ὑποκειμένοις, κἂν τοῖς κατὰ λέξιν, καὶ ταῖς εἰσαγωγαῖς τῶν προσώπων καὶ μύθων διατυπώσεις καὶ μέτρων διαφόρους τομάς, ἐξ ὧν διαφέρει πως συμβαίνει γίνεσθαι τὰ μέτρα, καὶ ταῦτα ἐν λέξει καὶ κατὰ λόγον μεταβαλλόμενα πρὸς τὸ καὶ τὸ, φύσει πάντων ἄριστον μέτρον προσῳδεῖ.

Ibid. l. 11. αὐτὸ] Mad. αὐτὴ, recto casu; Versionis antiquæ auctor *ita*, ac si οὕτω in Codice, quo usus est, haberetur. Sed veram lectionem restituit nobis Vict. e libris manu transcriptis, quocum concordant et Medicei omnes.

p. 89. l. 4. εἰδὲν ἄλλο] Codd. Medd. omnes, uti et versio antiqua modo laudata οὐδὲν ἄλλο, ἀλλ' ἔχοντα ἤθη. Recte.

Ibid. μᾶλλον] Refinge omnino ex emendatione Victoriano-Goulstoniana: δεῖ ἐν ταῖς τραγῳδίαις ποιεῖν τὸ θαυμαστόν. Μᾶλλον δ' ἐνδέχεται ἐν τῇ ἐποποιίᾳ τὸ ἈΛΟΓΟΝ (δι' ὃ συμβαίνει μάλιστα τὸ θαυμαστὸν) διὰ τὸ μὴ ὁρᾶν εἰς τὸν πράττοντα. Mox in ἔπειτα τὰ expungendum est alterum τὰ, ut integra lectio sit ἐπὶ τὰ, quod ante Victorium aut Heinsium odoratus est sagacissimus Madius.

Ibid. l. 8. τὸν πράττοντα] Valla: *quæ aguntur*, h. e. τὰ πραττόμενα. Quod perinde est.

p. 90. l. ult. ὄντα κ. λ.] Lampridii codex, necnon Medicei tres: ὅταν τοῦδε ὄντος τοδὶ ᾖ, ἢ γινομένου γίνηται. Quæ lectio, si cum vulgata conferatur, explicatior quodammodo videtur, ut non mirum sit Victorium eam in contexta recepisse. Utramque tamen ferri posse notavit Madius. Postmodum editi omnes δι' ὃ δεῖ ἂν, sed scriptura rectior est δι' ὃ ΕΙΗ ἂν, quam ex illo enarratore mutuo acceptam pro sua conjectione venditavit Heinsius. Mox ubi in vulgatis jacet: ἄλλο δὲ τούτου ὄντος ἀνάγκη εἶναι ἢ γίνεσθαι ἢ προσθεῖναι, aliqui Codd. ex testimonio ejusdem Madii ita habent ἀλλ' οὐδὲ τούτου ὄντος κ. λ. Sed in libro Bernardi

nardi Feliciani manu exarato ἀλλὰ δεῖ, item ἢ προσθεῖναι, deleto ἢ, ac in ejus loco in margine scripta voce εἰ. Ex hac tam multiplici lectione putarem hæc esse germana hinc inde resarcita Aristotelis verba: οἴονται γὰρ ἄνθρωποι ὅταν τουδὶ ὄντος, ΤΟΔΙ ἮΙ, Ἢ ΓΙΝΟΜΕΝΟΥ, ΓΙΝΗΤΑΙ, εἰ τὸ ὕστερόν ἐστι καὶ τὸ πρότερον εἶναι ἢ γίνεσθαι. Τοῦτο δὲ ἐστι ψεῦδος. Δι' ὃ ΕΙΗ ἊΝ τὸ πρῶτον ψεῦδος. ἈΛΛ' ΟΥΔΕ τούτου ὄντος, ἀνάγκη εἶναι ἢ γίνεσθαι ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ.

p. 92. l. 7. ἐνδέχεσθαι] Rescribendum ἐκδέχεσθαι, quod est, juxta Lexicographum, ἀπείργειν. κωλύειν.

Ibid. l. ult. ἀγαθοῖς] Versionis antiquæ auctor *bonus poëta*, ac si ἀγαθὸς in exemplari, quo usus est, legeretur. Sed nihil immutato opus.

Ibid. ἐμφανίζει] Dimidia pars Codicum ἀφανίζει, ἠδύνατο τὸ ἄτοπον. Quod libens amplector. Est autem ἀφανίσαι, ἀπολέσαι καὶ ἀφανὲς ποιῆσαι. Matth. c. VI. v. 16. ἀφανίζουσι τὰ πρόσωπα, ubi Chrysostom. διαφθείρουσι καὶ ἀπολλύουσι. Sic et Thom. M. ἀφανίζεται ἀντὶ ἀφανὴς δηλονότι καὶ ἀφανὲς γίνεται. Φιλόστρατος ἐν Εἰκόσιν, Οὐχ ὡς ἀφανισθεῖεν εἰς μίαν ἡμέραν. Atque Eustath. Odyss. p. 261. ed. Bas. κακὰ στῦφα τὸ λαμπρὸν εἶδος ἀφανίζουσι. Similitèr Nicostratus apud Stob. p. 445. πόῤῥω δ' ἂν εἴη καὶ τοῦ δοκεῖν (l. δοθῆναι) γυνὴ ὑγιαίνουσα καὶ ψιμμυθίῳ καὶ ὑπ' ὀφθαλμῷ ὑπογραφῆς καὶ ἄλλου χρώματος ζωγραφοῦντος καὶ ἀφανίζοντος τὰς ὄψεις.

p. 94. l. 3. οὐ μὲν π.] Vix ac ne vix quidem alius est locus, in quo infelicius se gesserit Interpretum agmen. Tu vero sic mecum repone, libris quoque manu transcriptis suffragantibus: ΕΙ μὲν γὰρ προείλετο μιμήσασθαι ἀδυναμίαν, ΑΥΤΗΣ ἁμαρτία. ΕΙ δὲ τὸ προελέσθαι ΜΕΝ (Cod. Lampridii apud Mad.) ὀρθῶς, ἀλλὰ τὸν ἵππον ἄμφω τὰ δεξιὰ προβεβληκότα, ἢ τὸ καθ' ἑκάστην τέχνην ἁμάρτημα, οἷον, τὸ κατ' ἰατρικὴν, ἢ ἄλλην τέχνην ἢ ἀδύνατα ΠΕΠΟΙΗΤΑΙ ὉΠΟΙΑΟΥΝ οὐ καθ' ἑαυτήν. Quæ Latine ita sonant: Si quidem proposuerit impossibilitatem imitari

tari, ipsius est peccatum: si vero ea, quæ fieri possunt, imitari velit, sed in exprimendis his erret, ea scilicet alio, quam revera sint, modo describens, ut si dicat equum pedes ambos dextros simul ante porrigentem, aut si quid peccati admittatur in his, quæ alterius artis sunt, ut si e. gr. in Medicina aut alia quapiam arte, ex qua materiam scribendi hinc inde sibi subministrat, propter illius ignorantiam impossibilia fecerit, hæc, inquam, qualia demum cunque fuerint, non sunt Poëticæ errata per se, *sed per accidens.*

Alterum illud κατὰ συμβεβηκὸς recte ab Aristotele abjudicavit Morellius, ut nunc ex scriptis libris constat. Nos quoque ex eorundem Codicum auctoritate verba ταῦτ' ἐν delenda esse credidimus, ut integra lectio sit: ἀδύνατα πεποίηται ὁποιανοῦν οὐ καθ' ἑαυτήν. Immo affirmat Mad. in aliquibus codicibus a se visis particulam illam ab εἰ ἀδύνατα ad ἂν ἢ inclusive omitti, quam tamen rectius servari posse existimat.

Porro notandum est Aristotelem in libro de incessu animalium, p. 744. ed. Duvall. animalia, quæ quaternis notis incedunt, posteriorem sinistrum pedem cum anteriori dextro movere simul dicere: κινεῖται τὰ ὀπίσθια πρὸς τὰ ἔμπροσθεν κατὰ διάμετρον· μετὰ γὰρ τὸ δεξιὸν τῶν ἔμπροσθεν τὸ ἀριστερὸν τῶν ὄπισθεν κινοῦσιν· εἶτα τὸ ἀριστερὸν τῶν ἔμπροσθεν. μετὰ δὲ τοῦτο, τὸ δεξιὸν τῶν ὄπισθεν· αἴτιον δ' ὅτι εἰ μὲν τὰ ἔμπροσθεν ἅμα καὶ πρῶτον (γρ. καὶ ὄπισθεν) διέσπαστο ἄν, ἢ καὶ προπετὴς ἡ βάδισις, οἷον ἐφελκομένοις τοῖς ὄπισθεν τῇ τάσει. ἔτι δ' οὐ πορεία, ἀλλ' ἄλσις τὶ τοιοῦτον· χαλεπὸν δὲ συνεχῆ ποιεῖσθαι τὴν μεταβολὴν, ἀλλόμενον. Quæ hunc locum non mediocriter illustrant.

p. 95. l. 5. τὸ τέλος εἴρηται] Heinsius τὸ τέλος εὕρηται. Præstat autem vulgo recepta lectio, nisi quod particula οἷον, quam membranæ non agnoscunt, a contextu sit ablegenda, hoc modo, τὸ γὰρ τέλος εἴρηται εἰ οὕτως ἐκπληκτικώτερον ἢ αὐτὸ, ἢ ἄλλο ποιεῖ μέρος.

p. 95. l. 7. Ἠ] Victorius εἰ, quem in paraphrasi sua

ſua ſecutus eſt Goulſtonus. Sed edita lectio concinnior, atque ἀτλημάτερα.

Ibid. l. penult. ἔτι ποτέρων] Sic MSSptorum quicquid ubique eſt; nullo tamen, opinor, ſenſu. Tu lege facili, at certiſſima emendatione: 'ΑΤΟΠΩΤΕΡΟΝ ἢ ἐςὶ τὸ ἁμάρτημα τῶν κατὰ τὴν τέχνην ΤΟΥ κατ' ἄλλο συμβέβηκος. Ut loci ſententia ſit: Præterea abſurdum magis eſt, cum Poëta aliquod peccatum eorum, quæ ad artem ſuam per ſe ſpectant, admiſerit, quam cum in iis, quæ alterius ſunt negotii per accidens titubaverit. Minus enim errat, ſi ob ignorantiam cervam habere cornu dicat (ut Pindarus, Anacreon, Callimachus, alii fecere) quam ſi prave ea cornua deſcripſerit, quod Poëticæ proprium eſt. Nihil verius hac emendatione, cui etiam adſtipulatur, ex teſtimonio eruditiſſimi Madii, Codex Lampridii manu exſcriptus.

p. 97. l. ult. ἀλλ' ἔτυχεν] Repone ex emendatione Victoriano-Heinſiana: ἀλλ' ἔτυχεν, ὥσπερ Ξενοφάνης (vel Ξενοφάνει M. 14. 16. 21.) ἐ σαφῆ ταῦτα. Hanc caſtigationem, quæ adeo ingenioſa eſt, ut nihil ſupra, recte ſecutus eſt in verſione ſua Goulſtonus.

p. 101. l. 3. Ζωρά τε] Membranæ omnes, uti et verſio antiqua ἀθάνατα· ζῶα τε. At ſinceram lectionem reſtituit nobis Mad. ex Simplicio, l. 1. de Phyſica auſcultatione:

Ζωρά τε τὰ πρὶν ἄκρητα.

Hos eoſdem verſus Athenæus quoque, l. 10. refert, ubi ait Theophraſtum ἐν τῷ περὶ μέθης voluiſſe ex hoc Empedoclis loco ζωρότερον id eſſe quod κεκραμένον dicimus.

Ibid. l. 7. κεκραμένον] Totus hic locus in hunc modum conſtitui debet: οἷον τὸν κεκραμένον οἶνόν φασιν εἶναι ὅθεν πεποίηται ὁ Γανυμήδης

——— Διῒ οἰνοχοεύειν

ἐ πινόντων οἶνον. καὶ χαλκέας τοὺς τὸν σίδηρον ἐργαζομένους· ὅθεν εἴρηται

——Κνημῖς νεοτεύκτυ κασσιτέροιο.
Εἴη δ' ἂν ΑΥ τῦτό γε κ. λ.

p. 101. l. ult. ὑπεναντίωμά τι] Libri M. 14. 16. 21. calamo exarati, cum Versione antiqua ὑπεναντιώματι; Ed. Bas. ὑπ' ἐναντιώματι. Sed præstat forte vulgata lectio, quam adstruunt etiam Cod. Lampridii apud Mad. nec non M. xiv.

p. 102. l. 2. οἷον] Codices Medd. omnes: οἷον ΤΟ
—— τῇ ῥ' ἔσχετο χάλκεον ἔγχος,
ΤΟ ταύτῃ κωλυθῆναι. Rectè.

Ibid. l. 6. ὅτι εἶναι] Rem sanam hic emendare voluit Heinsius, sic: ὅτι ἔνιοι ἀλόγως προϋπολαμβάνουσι καὶ αὐτοὶ ΚΑΤΑΣΟΦΙΣΑΜΕΝΟΙ συλλογίζονται καὶ ὡς ΕΙΡΗΚΟΤΙ ὅτι δόξει ἐπιτιμῶσιν κ. τ. ἑ. Atqui nihil opus est mutato cum verba, ut nunc se habent, eundem sensum satis commode exhibent. Egregie dictum καταψηφισάμενοι, ut sensus sit: hi perinde ac *judices quidam decernentes* ratiocinantur, et cum suum ὅτι δοκεῖ, quod ipsis videatur, pronunciarint, indignantur si quid eorum existimationi contrarium ab aliquo proferatur.

p. 103. l. 6. ἁμαρτήματα] Hanc vocem in duas resolvit post Madium Victorius. Non malè.

p. 104. l. 1. τοιούτων] Codd. M. omnes, qui et alter Lampridii: τοιούτους δ' εἶναι οἵους Ζεῦξις ἔγραφεν, ἀλλὰ βέλτιον. Mad. contrà voces illas ἀλλὰ καὶ expungendas censet; quod et ferri potest. Nos vero locum hunc, qui multum negotii jam dudum facessit interpretibus, sic utcunque sanitati restituendum esse credimus: πρὸς δὲ τὸ βέλτιον, τοιούτους εἶναι, οἵους Ζεῦξις ἔγραφεν· τὸ γὰρ παράδειγμα δεῖ ὑπερέχειν. Πρὸς δὲ ἅ φασι, τἄλογα (sub. δεῖ ἀνάγειν·) οὕτω τε, καὶ ὅτι ποτὲ οὐκ ἄλογα ἐστιν· εἰκὸς γὰρ κ. λ. Satis enim patet tertium hic desiderari membrum πρὸς τὴν δόξαν, cui synonymum est πρὸς ἅ φασι. Ergo hoc illius vicem occupat, quod Aristotelicum esse pluribus exemplis, si tam necesse quam facile esset,

esset, confirmari posset. Immo haud aliter supra in ipso hujus capitis ingressu locutus est noster: Αὐτῆς δὲ τῆς ποιητικῆς διττὴ ἡ ἁμαρτία, ἡ μὲν καθ' ἑαυτήν, ἡ δὲ κατὰ συμβεβηκός. εἰ μὲν γὰρ προείλετο μιμήσασθαι ἀδυναμίαν, αὐτῆς ἡ ἁμαρτία, εἰ δὲ τὸ προελέσθαι μὴ ὀρθῶς, ἀλλὰ τὸν ἵππον ἄμφω τὰ δεξιὰ προβεβληκότα κ. τ. λ. οὐ καθ' ἑαυτήν. Ergo κατὰ συμβεβηκός.

Cl. Batteuxius in elegantissima versione hujus libri Franco-Gallica verba hæc sic ordinanda esse contendit: τοιούτους δ' εἶναι, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ βέλτιον, οἷος Ζεῦξις ἔγραφεν· τὸ γὰρ παράδειγμα δεῖ ὑπερέχειν. Cic. Invent. l. 2. de Zeuxide hæc habet: Præbete, inquit, ex istis virginibus formosissimas, dum pingo id, quod pollicitus sum vobis. Neque enim putavit omnia, quæ quæreret ad venustatem uno in corpore se reperire posse, ideo quod nihil simplici in genere omnibus ex partibus perfectum natura expolivit.

p. 105. l. 1. Αἰγέως] Schützius Præf. ad Chrestomath. Gr. V. I. Ὀρθὴ δὲ ἐπιτίμησις καὶ ἀλογίᾳ καὶ μοχθηρίᾳ, ὅταν μὴ ἀνάγκης οὔσης, μηδὲν χρήσηται τῷ ἀλόγῳ, ὥσπερ Εὐριπίδης ἐν τῷ ΑΙΓΕΙ· Η ΤΗι πονηρίᾳ, ὥσπερ ἐν Ὀρέστῃ τοῦ Μενελάου. Haud aliter p. 47. ἔστι δὲ παράδειγμα πονηρίας μὲν ἤθους μὴ ἀναγκαῖον (l. ἀναγκαίας) οἷον ὁ Μενέλαος ἐν τῷ Ὀρέστῃ. Quæ hanc emendationis supra allatæ partem extra aleam ponunt. Ægeum vero, Fabulam Euripidis deperditam, memorant Clem. Alexand. 6. Strom. p. 622. Stobæus. Scholiastes Aristophanis ad Aves; Euripidis ad Medeam, v. 167. Suid. in δημοτεύειν.

p. 106. l. 2. ἀριθμῶν] Heinsius: αἱ δὲ λύσεις ἐκ τῶν εἰρημένων σκεπτέαι· εἰσὶ δὲ ΑΡΙΘΜΩι δώδεκα, certissima emendatione.

p. 107. l. 1. αὐτὸς ὑποθῇ] Vexatissimum hunc locum, ex quo expedire se nemo Interpretum adhuc potuit, ita in literis ad me datis integritati restituit, summo ingenio vir et nostris præconiis omnino major,

jor, J. Toup: ἂν μὴ ΑΥΛΟΣ ΠΡΟΣΗι. Quod alii post eum probabunt.

Florius in versione hujusce libelli, Hispanico Idiomate conscripta, post Batteusium atque Heinsium: ἂν μὴ αὐτὸ προσθῇ, h. e. quasi nihil, nisi hoc accederet, sentirent spectatores. "Como si los oyentes no entendieran lo que se hace, a no egecutarse por los actores muchos i acelerados movimientos." Minus bene.

p. 108. 1. Πυλάδης] Utrum Πυλάδης, Τυνδάρε aut Δαφνίς legas, parum aut nihil refert, si mimum omnino Aristotelem notasse oportuerit. Sed fortasse hæc de Pindaro illo πολλῶν καὶ καλῶν ὕμνων τῷ Διΐ χορηγῷ intelligenda, qui et ipse ex testimonio Suidæ, Dithyrambos, Hyporchemata immo et Δράματα τραγικὰ ιζ scripserat. Reliqua ad mentem Victorii ordinanda, nempe: ὡς δ' οὗτοι ἔχουσι πρὸς αὐτοὺς ἡ ὅλη τέχνη πρὸς τὴν ἐποποιΐαν ἔχει. Ut loci sententia ea sit, quam in versione sua expressit Goulstonus. Quod vero pro ἡ ὅλη reponendum esse ἡ ἄλλη crediderit Heinsius, absurdum id esse nemini non liquet.

p. 108. l. 2. πρὶ] Codd. M. 14 21. πρὸς θεατάς. Quæ forte verior lectio.

p. 109. l. 5. μιμουμένων] Castelvetrius μιμουμένοις. Nobis vero integrum hoc atque sanum esse videtur.

Ibid. l. 6. ἐποιεῖτο] Editio princeps Aldina ποιεῖν. Sed in exemplaribus Mediceis omnibus, uti et Lampridii altero, manu transcriptis, nec non versione antiqua legitur ποιεῖ τι. Quod et unice verum. Scilicet idem asseruit noster p. 24. l. 11. hujusce libelli: ἡ γὰρ τῆς τραγῳδίας δύναμις καὶ ἄνευ ἀγῶνος καὶ ὑποκριτῶν ἐστιν.

Ibid. l. penult. δῆλον] Repone non dubitanter ἐποντα ΔΕ ὅτι. Quæ lectio quin ab Aristotelis manu fluxerit non dubitari posse existimo.

Ibid. l. ult. τῷ μέτρῳ] Aut hic pro μέτρῳ rescribendum est ἑξαμέτρῳ, aut certe verba hunc præ se ferunt

runt ſenſum. Vide nos ad p. 83. l. 1. Nam ſi Iambum intelligere voluiſſet Philoſophus, voce χεῖται, præſenti tempore, uſus eſſet. Scilicet, cum prius omnia Tragœdiæ ineſſe, quæ in Epopœia ſunt, affirmaverat, hic tacitæ objectioni occurrit: Poſſet enim quis dicere: Epopœia utitur carmine heroico, quod στασιμώτατον καὶ ὀγκωδέστατον τῶν μέτρων ἐστι, atque ideo heroici carminis nomine cohoneſtatur, quod cæteris præſtet. Tragœdia non utitur. Ergo Tragœdia non habet cuncta, quæ in Epopœia reperiuntur. Reſpondet Ariſtoteles, ideo ſe dixiſſe, quæcunque in Epopœia ſunt, in Tragœdia quoque reperiri, quoniam, licet Iambica magis Tragœdiæ convenire videantur, nihil tam repugnet, quinetiam Hexametris uti poſſit Tragœdia.

Mox pro ὅτι cum Victorio legendum eſſe ἔτι crediderim, quamvis citra ſcriptorum librorum auctoritatem.

p. 110. l. 1. τὰς ἡδονὰς] Editor Oxonienſis minor ſic reſcribendum proponit, δι' ἧς (τῆς ὄψεως) ἡ ἡδονῆς συνίσταται ἐναργέστατα, *per quam voluptatis pars evidentiſſima efficitur*. Sed præſtat lectio illa, quam Victorius in exemplari quodam inveniſſe ſe teſtatur et Codices Medd. omnes exhibent: δι' ἧς αἱ ἡδοναὶ συνίστανται ἐναργέστατα. Niſi forte retinenda ſit vox ἐπίστανται ex codicum 14. 16. auctoritate. Cæterum nominis adjectivi pluralis numeri adverbiaſcentis exempla affatim ſuppeditabunt ſcriptores optimi. Cf. Spanhem. ad Ariſtoph. Plut. 46. Reitz. ad Lucian. de C. H. cap. 48. et Hemſterhus. ad ejuſdem Somn. S. 2.

Ibid. l. 3. ἀναγνώσει] Codices nonnulli Venetiis à Madio excuſſi ἀναγνώσει, quæ, ut certè germana eſt lectio, ita et Dacerio poſt Heinſium, Madio et Lombardo præeuntibus, in mentem venerat; Goulſtonus: *deinde et ſummam quoque evidentiam habet,*

cum

cum in Agnitione, tum in operibus singulorum dramatum propriis. Nullo, opinor, sensu. Recte Heinsius: *Deinde evidentius quid in legendo et in iis, quæ aguntur, habet.* Ἐπὶ τῶν ἔργων, inter repræsentandum. Cf. p. 10. ult.

Mox pro τῷ rescribendum esse omnino τὸ, accusandi casu suadet præcedens ἔχει, ut constructio sit ἔτι (ἔχει) τὸ ἴδ) κ. τ. ἑ.

Ibid. l. ult ἀνάγκη] Cum libri omnes manu exscripti hanc vocem non agnoscant, et, salvo loci sensu, abesse possit, nos quoque eam ab Aristotele abjudicamus.

Ibid. βραχέα] Membranæ omnes βραχέως. Sed ne hilum quidem interest. Idem de vocibus dicam? an voce μύουρον et μείουρον notandum, quæ cum librariis pronunciatu eædem fuerint, re quoque et sensu eædem sint necesse est.

p. 111. l. 1. μέτρῳ] Cod. M. 14. λόγῳ. Quæ lectio apertior est. Sed nihil temere immutandum.

Ibid. l. 2. ἐὰν δὲ πλείους] Glossema hoc esse nescio cujus, mentem Philosophi in periodo longiore non capientis, persuasum me habeo. Rescribe igitur, suffragantibus MSStis, ἢ ἀκολουθοῦντα τῷ τοῦ ΛΟΓΟΥ μήκει, ὑδαρῆ. Λέγω δὲ οἷον, ἐὰν ἐκ πλειόνων πράξεων ἦ συγκειμένη, ὥσπερ ἡ Ἰλιὰς ἔχει πολλὰ τοιαῦτα μέρη καὶ ἡ Ὀδύσσεια, ἃ καὶ καθ' ἑαυτὰ ἔχει μέγεθος. Dubitare enim quispiam merito posset quonam modo dicatur à Philosopho epicam Homeri constitutionem ejusmodi esse, ut ex ea plures tragœdiæ conficiantur, cum superius in hoc præcipue Homerum præ cæteris poëtis laudarit ὅτι Ὀδύσσειαν ποιῶν οὐκ ἐποίησεν ἅπαντα, ὅσα αὐτῷ συνέβη, ἀλλ' ἃ περὶ μίαν πρᾶξιν συνέστησαν. Cui dubitationi sic occurrendum: Epopœiam, quatenus in ea episodia ita magna sunt, ut ex eorum aliquibus Tragœdiæ confici possint, eatenus dici plures actiones continere; quatenus vero illa omnia in unam potissimum acti-

actionem, quæ Poëmatis Fabula nuncupatur, ordinantur sic eam unius actionis dici. Vid. p. 84. sq.

Porro notandum est vocis ὑδαρῆ eundem esse sensum, qui præcedentis πολλῷ κεκραμένον τῷ χρόνῳ, metaphora a vino sumpta.

Ibid. l. 11. καὶ αὐτῶν] A voce αὐτῶν ad voces τί διαφέρει exclusive, omittunt Codd. Medicei omnes. Neque profecto diffitendum est, hæc, utpote quæ glossatorem redoleant, rectius amoveri posse, ut lectio sit: Περὶ μὲν οὖν τραγῳδίας καὶ ἐποποιίας καὶ αὐτῶν καὶ τί διαφέρει καὶ τοῦ εὖ κ. λ. Quod vero Mad. pro εὖ rescribendum esse ἐν existimaverit, nauci non est.

ADDENDA.

P. 5. l. 1. μίμων] Omnino legerim νόμων cum editione principe Aldina et versione antiqua, uti et infra p. 7. ult. νόμους ex auctoritate librorum Mediceorum omnium, nec non Ald. et Vall.

P. 10. l. 14. τὸ χαίρειν] Expressi, quam inveni, editam lectionem. Non ambigo tamen, quin exaraverit Philosophus ΤΩι χαίρειν ut cum antecedente τούτῳ melius cohæreat.

P. 11. l. 3. ἀγριωτάτων] Batteusius post Victorium, suffragantibus libris Medd. ad unum omnibus, nec non versione antiqua ἀτιμοτάτων. Recte, si quid judico. Neque enim animalia, eo quod ferocia sint λυπηρῶς ὁρῶμεν, immo potius visis delectamur. Bufones vero, serpentes aut cadavera, ἀτιμότατα cum sint, nemo lubens intuetur.

P. 12. l. 8. Μαργίτης] Hephæstion de Carminis ratione in Margite: Μετρικὰ ἄτακτα. ὅσα ἐκ μέτρων μὲν ὁμολογουμένων συνέστηκε, τάξιν δὲ καὶ ἀνακύκλησιν οὐκ ἔχει, οὔτε κατὰ στίχον, οὔτε κατὰ συστήματα, οἷός ἐστιν ὁ Μαργίτης, ὁ εἰς Ὁμη-

ρον ἀναφερόμενος, ἐν ᾧ παρέσπαρται τοῖς ἔπεσιν Ἰαμβεῖα, καὶ ταῦτα οὐ κατ᾽ ἴσον σύστημα. Idem fere Mar. Victorin. de Iambis sex aut septem Syllabarum loquens: "Hoc genere versuum primus usus est Homerus in Margite suo, nec tamen totum carmen ita digestum perfecit, nam duobus pluribusve Hexametris antepositis, istum subjiciens copulavit." Hoc opus videtur ab Homero juvene adhuc tentatum non ut pessimum, quod Barnesius voluit, sed potius fatuum hominem atque ad omnia ineptum repræsentaret. Quod tam ex ipsius poëmatis ejus relliquis, quam ex testimonio veterum confirmatur. Cf. Basil. in libro ὅπως οἱ νέοι ὠφέλοιντο ἐκ τῶν Ἑλληνικῶν λόγων; nostrum Eth. VI. 7. Clem. Alexand. Stromat. l. 1, &c. Suid. Μαργείτης ἐπὶ μωρίᾳ κωμῳδούμενος, ὅν φασιν ἀριθμῆσαι μὲν μὴ πλείω τῶν ε δυνηθῆναι· νύμφην δὲ ἀγόμενον μὴ ἅψασθαι αὐτῆς, ἀλλὰ φοβεῖσθαι λέγοντα μὴ τῇ μητρὶ αὐτὸν διαβάλλῃ κ. λ. Unde constat versus hosce a Scholiaste ad Euripid. Orest. v. 249. citatos, quos alii ad Odysseam λ. 438. perperam retulerunt, Margiti esse vindicandos:

Ὡς δὲ Κλυταιμνήστρη λείπουσ᾽ Ἀγαμέμνονα δῖον
Αἰγίσθῳ παρέλεκτο καὶ εἵλετο χείρον᾽ ἀκοίτην
Ὡς δ᾽ Ἑλένη ᾔσχυνε λέχος ξανθοῦ Μενελάου.

P. 13. l. 2. κωμῳδίας οἱ] Excidit hinc, prelo currente, annotatio illa, quæ inter Uptonianas ad hanc paginam nona est, videlicet: "Victorius locum hunc mancum ac decurtatum, ope duorum calamo exaratorum librorum, sic restituit: παραφανείσης δὲ τῆς τραγῳδίας καὶ κωμῳδίας οἱ ἐφ᾽ ἑκατέραν τὴν ποίησιν ὁρμῶντες. Sylburgius.

P. 53. l. 2. Ἀλκινόου ἀπολόγῳ] Retinendam esse veterem lectionem constat ex loco huic fere gemino, Rhet. III. p. 149. ed. Sylb. ἔτι πεπραγμένα δεῖ λέγειν ὅσα μὴ πραττόμενα ἢ οἶκτον, ἢ δείνωσιν. φέρει παράδειγμα ὁ Ἀλκινόου ἀπόλογος.

INDEX

INDEX

RERUM ET LOCUTIONUM

QUARUNDAM SINGULARIUM,

QUÆ IN HOC OPERE OCCURRUNT.

A.

AEGEUS, Fabula Euripidis deperdita, p. 105, 1. 309.
Ἀσκίλιος δίφρος 11, 4.
Ἄνθεις τραγῳδίαι 21, 2.
Aeschylus 14, 8. ejus Philoctetes 60, 11.
Agatho, ejus ἄνθος 31, 13. Achilles 50, 2. 291. quare impegerit 60, 11. ejus inventum 61, 11.
Ἀγωνίσματα ποιεῖν 32, 13. 285.
Αἰνίγματος ἰδέα 76, 3.
Ajaces, Fabula 59, 4.
Alcinoi apologus 53, 2. 315.
Alcmæonis matricidium 44, 8.
Amphiarai abstrusio 55, 12.
Ἀναγνώρισις τί 35, 5.
Ἀπαριθμεῖν quid 289. Vid. etiam Valcken. Theocr. p. 329.
Ἀπὸ μηχανῆς 48, 8.
Ἀρητήρ, Sacerdos 73, 3.
Ariphrades (M. 14. Ἀνάφραδης) Tragœdos taxat 81, 9.
Aristophanis imitatio 9, 6. Fragmentum 287.
Aristoteles emendatur, Rhet. 277. 302. Eth. Nicom. 280.
Ἀσπὶς Διονύσου 71, 2.
Astydamantis Alcmæon 44, 17.
Ἀφανίζειν τί 305.
Ἄφωνον quid 64, 7.

B.

Βαρβαρισμός quid 76, 1.
Batteusius notatus 309.
Beattie, Essay on Poetry and Music, laudatur 291.
Βοῶσι pro κράζουσι 81, 71.
Burgess laudatur 298. 303.

C.

Callippides taxatus 109, 4.
Carcinus reprehensus 55, 12. Ejus Thyestes 50, 11.
Cephaleniorum de Icario fabula 103, 4.
Chæremonis Centaurus vel Hippocentaurus 4, ult. 88, 9. 270.

Chon-

Chonnides (l. Chionides) poëta 9, 13. 274.
Cleophontis poësis 7, 8. 75, 9.
Clepsydris utebantur olim in agendis fabulis 26, 11. 285.
Chloëphorôn (l. Choëphorôn) ἀναγνώρισις 53, 5.
Comœdiæ inventum qui sibi vendicent 9, 10.
Comœdorum chorus à quo concessus 16, 3.
Crates vetustissimus fabularum apud Athenienses poëta 16, 9.
Cresphontes, fabula 45, 12.
Cucurbitulæ apud veteres ex ære factæ 301.
Cyclopes, vel Cyclops, Philoxeni 8, 1. 272.
Cypria Dicæogenis 53, 1.
Cypria poësis 85, 5, 7.

D.

Danaus in insidiarum machinatione perit 53, 3.
Deliadis auctor 7, 10. 273.
Δεξιτερὸς pro δεξιός 74, 4.
Δέσις in Tragœdia quid 58, 8.
Δῆμοι Atheniensibus sunt quæ aliis κῶμαι 10, 3.
Διανοίας πέρι 19, 7. 24, 3. 62, 2.
Dicæogenis Cypria 53, 1.
Διηγηματικὴ μίμησις 88, 5. ποίησις 83, 1.
Dionysius similes effinxit 7, 3.
Dithyrambica poësis 1, 8. 5, 5. 82, 7.
Dorienses Comœdiam sibi et Tragœdiam vindicant 9, 10.
Δράματα unde dicta 9, 7.
Δρᾶν idem quod ποιεῖν 10, 5.
Δύσμαι βίω 72, 4.
Δῶ pro δῶμα 73, 9.

E.

Electra, fabula, 92, 2.
Ἐμβόλιμα ᾄδειν 61, 11, 12. Vid. Hesych. in ἐμβόλιμα ἔπη.
Empedocles et Homeri poësis quid habeat commune 4, 4. ejus loci 72, 4. 100, 10.
Ἐξηλλαγμένον ὄνομα quid 74, 2.
Ἐξάρχειν τὸν διθύραμβον 14, 2. 276. sq.
Ἐπεισόδιον τί 37, 12. Suid.
Ἐπεισοδιώδης πρᾶξις καὶ μῦθος 32, 9, 10.
Ἐπικεκλασμένον ὄνομα 73, 4.
Ἐπίκτητα σημεῖα 51, 1.
Epicharmus primus fabularum poëta 16, 7. ejus vetustas et inventa 9, 12. Cf. Chph. Sax. Onomast. Literar. pp. 33. 537.
Ἐποποιικὸν σύστημα τί 60, 4.
Ἐποποιητικὴ μίμησις 106, 3.
Eriphylæ cædes 44, 8.
Ἐρνύτας Cornua. Hesych. ἐρνύτας. ἔρνη, βλαστήματα, κλάδοι.
Euclides priscus 77, 10.
Εὐειδὴς Cretensibus ὁ εὐπρόσωπος 99, 5.
Euripides 97, 1. 80, 7. 40, 14. 41, 1. 61, 9. ejus Medea 44, 13. 60, 10. Niobe ibid. Aegeus 105, 1. 329. Orestes 105, 1.
Eurypylus, Tragœdia 85, 9.
Ἡδυσμένος λόγος τίς 18, 5. 284.
Ἦθος quid 23, ult.
Ἡμίφωνον τί 64, 8.

Florius

F.

Florius notatur 310.

G.

Galenus Gloff. Hippocrat. emendatus 284.
Ganymedes, Jovis pocillator 101, 11.
Γηγενεῖς. Vid. Wyttenb. in in Plut. de S. N. V. p. 88. not.
Glauco, Rhetor, 102, 6.

H.

Hæmon Sophocleus 45, 4.
Hegemon primus in Theatris certavit Parodiis 7, 9. collat. cum Athenæo apud Fabricium B. Gr. T. I. 354.
Heracleidis auctor qua in re deliquerit 28, 2.
Hippocentaurus Chæremonis 4, 8.
Homerus 7, 8. 8, 8. 12, 13. 28, 5. 50, 2. 84, 9. 86, 6. 88, 11. 90, 3. ejus Margiti fragmentum insigne vindicatum 314. Homericum Procemium à Protagora cur reprehensum 63, 12.

I.

I, η, υ, ει et οι apud librarios pronunciatu eadem 269. 277. 312.
Ιαμβικὸν καὶ τετράμετρον κινητικά 88, 6.
Icadius pro Icarius 103, 6.
Ilias parva 85, 6. 8.
Ἰλίου πέρσις, Tragœdia 85, pen.
Ipigenia Aulid. 48, 1.
Iphigeniæ Tauricæ argumentum 56, 11.
Iphigenia Polyd. 54, 1. 57, 7.
Ἰξίονος, Fabula 59, 4.

K.

Κιχλίδος φωνή 52, 7.
Κολλᾶν χαλκὸν ἐπ' ἀνέρι 76, 7.
Κόμμοι qui 37, 11. 38. 2. Suid.
Κεῖ apocopatum 73, 9.
Κῶμαι Peloponnesiis, qui Atheniensibus δῆμοι 13, 2, 4. 274. Phot. Lex. MS. Κῶμαι. αἱ βραχεῖαι πόλεις. Κώμας δὲ τοὺς ἐν τῇ πόλει δήμους φασὶ προσαγορεύεσθαι· καὶ κωμήτας τοὺς δημότας ἐν πόλει καὶ οἷον ἐν τῇ αὐτῇ τάξει καὶ μοίρᾳ τῆς πόλεως οἰκοῦντας. οὕτως Ἀριστοφάνης εἴρηκεν ζ καὶ Θουκυδίδης ἐν τῷ πρώτῳ.

L.

Lacænæ (vel potius πλοχμῖδε Λάκαιναι juxta Vict. 85, 10.
Lancea Terrigenum 50, 11.
Λεκτικὴ ἁρμονία 15, 9.
Λέξις τί 18, 11. 24. 5. 283.
Lessing laudatur 278.
Λευκογραφεῖν εἰκόνα 23, 2.
Λόγος ἢ μῦθος 16, 10. 278. sq. 283.
Λόγχη Γηγενῶν 50, 10.
Lucianus de Salt. emendatur 273.
Λύσις in Tragœdiis quid 58, 10.

Lyncei peripetia 35, 2. Lyncei Theodectei δέσις καὶ λύσις 58, 12.

M.

Magnes Poëta 9, 13.
Margites Homeri 12, 8, 16. Margiti Homerico insigne fragmentum restitutum 314.
Medea liberos interimit 44, 13. Medeæ inopinata catastrophe 48, 8.
Meleager, Tragœdia 40, 10.
Μελοποιία quid 18, 13. ἡδυσμάτων maximum 24, 9.
Μελανίππης ῥῆσις 47, 14.
Meropes resipicentia 45, 12.
Μεταξὺ pro ὕστερον 74, 6.
Metaphora quid 69, 9.
Μέτρα μόρια τῶν ῥυθμῶν 11, 12. Cf. Aristid. p. 49. sq. Suid. Mar. Victorin. ed. Putsch. 2494. Quintil. l. VI. c. 4.
Μηχανῆς usus 48, 8.
Mityis statua homicidam perimit 33, 7.
Mnasitheus Opuntius 109, 2.
Μῦθος quid 279.
Μύουρος, μείουρος vox eadem 312.
Μυρίον pro πολὺ 69, 12.
Μῦσοι, Fabula 92, 3.
Myniscus seu Meniscus 107, ult.

N.

Neoptolemus, Tragœdia 85, 9.
Neutro plurali verbum plurale addunt Attici 286.
Nicochares Deliadis auctor 7, 10. 273.
Νιν 81, 12.
Niobe Euripidis 60, 10.
Νίπτρα nomen libri Odysseæ T. 51, pen.
Νομίζειν in more habere 14, 3. 98, 6. 276. Suid. in νομιζόμενα.
Nomorum imitatio 5, 5. Cf. Auctorem Tractat. de Decreto Lacedæmoniorum contra Timotheum Milesium.

O.

Οἰνοχοεύειν per Catachresin de Nectare 101, 12.
Ὀλίγη τράπεζα 81, 4, 5. Sic Lexicographus: ὀλίγη ἀντὶ τοῦ μικρά· καὶ σπονδὴν ὀλίγην κιρναμένην κύλικι.
Ὅμαδος αὐλῶν 99, 14.
Ὅπλων κρίσις, Tragœdia, 85, 9.
Orestes matricida 44, 7. Orestes et Aegisthus reconciliati 42, 1. Ut Iphigeniam sororem agnoverit 52, 1.
Ὁρμῶν species stationis 69, 11.
Οὐρεὺς vox ambigua 98, 14.
Ὄψ pro ὄψις 74, 1.
Ὄψις, ψυχαγωγικώτατον 24, 9.

P.

Πάθος τί 37, 2, 3.
Πάντες pro πολλοί 101, 1.
Παρθενείων ἐπικήδειον 56, 10. 292.
Parodiæ V. Hegemon.
Πάροδος χορικοῦ 37, 15.
Pauson deteriores effinxit 7, 2.
Peleus, Fabula 5.
Περὶ postpositum 81, 12.
Περιοικίδες pagi 10, 2. Legebam tamen olim τὰς ΠΕΡΙΣ ΟΙΚΙ-

ΟΙΚΙΑΣ. Vid. Tzetz. περὶ διαφορῶν ποιητῶν MS. ad. p. 274.
Peripetia quid 34, 9.
Persæ Timothei 8, 1. 272. Cf. Cl. Heyne Excurs. I. in Aen. Virg. II. T. II. p. 231.
Philoctetes, Tragœdia 85, 9.
Philostratus in Vita Apollonii emendatus 273.
Philoxeni Cyclops 8, 1.
Phœnides, Phinides, seu Phinidæ 54, 5.
Phorcides, Fabula 59, 6.
Phormis, primus fabularum poëta 16, 7.
Pindarus, Tyndarus vel Darius, Histrio 108, 1.
Πίθηκος, Callippides ita dictus 107, 6. Vide Hesych. et Suid. in Τραγικὸς πίθηκος.
Πόληος pro πόλεως 73, 8.
Πολιτικῶς λέγειν 23, 7. 282.
Polygnotus bonus morum expressor 21, 4. meliores effinxit 7, 2.
Polyides Sophista 54, 1. 57, 7.
Πράττειν Atheniens. idem quod ποιεῖν v. δρᾷν 10, 5.
Πρόλογος τί 37, 11.
Prometheus, Fabula, 59, 6.
Πρωταγωνιστὴς λόγος 14, 9.
Protagoras cur Homerum reprehenderit 63, 12.
Πτῶσις ῥήματος 66, 15.
Πτωχεῖα Λάκαινα 85, 10.

R.

Ῥῆμα τι 66, 10.
Ῥῆσις 47, 14. 61. pen. διεξοδικὸς λόγος μακρός Tim. Lexicon et Phot. MS.

S.

Schütz. Chrestom. Gr. laudatur 309.
Scylla 47, 14. Scyllæ expressio 107, 4.
Σίθιν 81, 12.
Σημεῖα in agnitione quot 50, 10.
Sicilia Fabularum poëtas primos dedit 16, 8.
Σίγυνον 69, 5. Phot. Lex. MS. Σιγύνας τὰ δόρατα.
Sinon, Tragœdia 85, 11.
Sisyphus deceptus 61, 4.
Σκηνογραφίας inventor 14, pen.
Σωκρατικοὶ λόγοι, Socratici dialogi 3, 4. Cf. summum Valckenaer in Adnotat. ad Argum. Adoniazus. Theocriti p. 194.
Sophocles 9, 4. 14, 9.
Sophoclei Oedipodis ἀναγνώρισις 44, 15. περιπέτεια 34, ult. absurdum 49, 15.
Sophoclis Tereus 52, 7.
Sophronis mimi 3, 3. Vid. Valcken. in l. supra laudato.
Sosistratus 109, 1.
Σπείρειν φλόγα 72, 10.
Στάσιμον τί 38, 1.
Stheneli poësis 75, 10.
Στοιχεῖον τί 64, 3.
Συκοφαντεῖν τινα 59, 9.
Σύνδεσμος τί 65, 3.

T.

Ταμιεῖν pro ἐρύεσαι 70, 2.
Theodectis Tydeus 54, 4. ejusd. Lyncei nexus et solutio 58, 12.
Θεοκτίστη φλὸξ 72, 10.

The-

Theseïdis auctor, qua in re deliquerit 28, 3.
Thyestes Carcini 50, ult.
Timotheus V. Persæ.
Θοινᾶσθαι pro ἐσθίειν 80, 12.
Toup laudatur 292. 303. 309.
Tragœdiæ inventum qui sibi vendicent 9, 9.
Τραγῳδοδιδάσκαλος 13, 5.
Troades v. Troïades juxta Codd. Med. omnes, Tragœdia, 85 ult.
Tyronis ἀναγνώρισις 51, 3.
Tzetzis Fragmentum MS. 274.

U.

Ὑδαρὴς μῦθος 111, 2.
Ulysses 35, 1. 47, 13. 51, 5. 54, 9. 69, 12. 103, 5.
Ὑφειμένον ὄνομα 73, 4.

V.

Valckenaer laudatur 285.

W.

Wyttenbach laudatur 278.

X.

Xenarchi mimi 3, 3.
Ξενικὸν ἐν λέξει τί 75, 11.
Xenophanes 98, 1.

Φ.

Φαγεδαίνα 80, 12.
Φάρμακα pigmenta 23, 1.
Φιάλη ἄοινος 72, ult. Ἄρεως 73, 1.
Φαινεῖν 64, 10.

X.

Χαλκεύς vox ambigua 101, 10.
Χορικῆ πάροδος 37, ult.

Z.

Zeuxis 21, 3, 5. 174, 2.
Ζωρὸς vox ambigua 99, 6. 101, 3. 307. Cf. Dansse de Villoison V. Cl. atque nobis amicissimum ad T. 1. p. 382. Lexici Homerici Apollonii Sophistæ.

FINIS.

7

